RÍMNASAFN

SAMLING AF DE ÆLDSTE ISLANDSKE RIMER

UDGIVET FOR

SAMFUND TIL UDGIVELSE AF GAMMEL NORDISK LITTERATUR

VED

FINNUR JÓNSSON

I. BIND.

KØBENHAVN
S. L. MØLLERS BOGTRYKKERI
1905—1912

FORTALE.

Da der foran hver rime og rimegruppe er gjort rede for de håndskrifter, der er benyttede, er der her ingen grund til at opregne dem eller dvæle nærmere ved dem. I al almindelighed, må det siges, er kun de håndskrifter benyttede, der kunde skönnes at have betydning. Hertil hører alle skindbøger uden undtagelse. Alle sådanne er da også benyttede. Wolfenbüttelhdskr. er dog benyttet i den afskrift, der findes i AM's samling; det har vist sig at være forbundet med så store vanskeligheder at få dette håndskrift udlånt, at jeg har set mig nødsaget til at afstå derfra. Så meget större glæde er det mig at kunne udtale en tak til Det kgl. Biblioteket i Stockholm for dets liberale udlån af de rimehåndskrifter, som findes der og som er bleven benyttede, hver gang det tiltrængtes.

Rimerne er udgivne på den måde, at, når der gaves et skindhåndskrift, er dette lagt til grund og aftrykt bogstavret, dog med opløste forkortelser. I de håndskrifter, det her drejer sig om, er retskrivningen meget vaklende og forkortelsernes brug meget unöjagtig; opløsningen af dem kan derfor ikke helt igennem blive konsekvent og må tillæmpes noget. Til de i disse hdskrr. ganske betydningsløse aksenter er der intet hensyn taget. For tekst og ordformer har dette heldigvis så godt som ingen betydning. Her er rimene — indrim og slutningsrim — det vigtigste. Disse håndskrifter er i reglen 100 år yngre end rimerne selv.

Dernæst er papirafskrifter benyttede, hvor de havde betydning; hvor kun sådanne fandtes (f. eks. Skíðaríma), er retskrivningen helt igennem normaliseret således som udtalen på Island ved år 1400 kan skönnes — i alle hovedtræk — at have været[1]). En sådan normalisering er også — undtagelsesvis — anvendt i Friðþjófsrímur, da et bogstavret aftryk af håndskriftet allerede forelå i „Samfundets“ udgave ved L. Larsson.

Hensigten med denne udgave var ikke blot at give pålidelige, kritiske tekstaftryk, men også, såvidt görligt, en så god og oprindelig tekst som muligt. Derfor er det til grund lagte håndskrift rettet efter de andre afskrifter, hvor de skönnedes at byde det rigtige, eller ved hjælp af konjekturalkritik, hvor der kun havdes ét hdskr. eller alle var fejlagtige. De sidst omtalte rettelser er kursivtrykte. Interpunktion er gennemført. Til forklaring eller belysning af vanskelige ord (kenninger) og steder, der trodsede en læmpelig rettelse, er der tilføjet „Bemærkninger“; det må indrömmes, at disse havde kunnet være righoldigere. Jeg har taget hensyn til fremkomne forsøg på at rette forskellige steder i rimerne, men disse har ikke været lige heldige alle. Man må være meget forsigtig, sålænge rimesproget ikke foreligger i en mere oplyst form end tilfældet er. Det gamle poetiske ordforråd genfindes ganske vist for en stor del i rimerne, men det er i mange henseender meget forvansket; det er klart, at rimedigterne har haft skrevne fortegnelser (navneremserne tildels ialtfald) over de gamle poetiske enkeltord, men med mange afskriverfejl; i den forvanskede form har de lært dem og således har de benyttet dem. En ting er, ligesom i øvrigt ved skjaldedigtningen, at fremhæve, at selv om man synes, at der er en ubegrænset frihed i brugen af (det gamle — og til en vis grad det nye) digtersprog, er dette dog ikke

---

[1]) Jfr. Fernir fornislenskir rímnaflokkar 1896, s. V ff.

tilfældet. Der er grænser, og det bör konjekturalkritikere og forfattere mærke sig. Studiet af rimernes sprog vil da først kunne drives alsidigt og sikkert, når hele mængden er udgivet. Såvidt skönnes kan, er der stof til et bind til, noget större end nærværende bind. Da vil der foreligge et grundlag for en alsidig undersøgelse både m. h. t. sprog og behandling af æmnerne, samt af hvorvidt flere rimecykler tilhører en og samme digter, med meget mere.

De her optagne rimer er grupperede efter indholdets art (jfr. min Litt. hist. III).

Først står rimer over historiske — norske og islandske — æmner (sagaer); denne gruppe indledes med Óláfsríma, digtet af en navngiven velkendt digter, Einar Gilsson (14. årh.; Litt. hist. III 13—14); den må betegnes som den ældste kendte ríma. Egenlig burde den have stået sammen med Óláfsrímur A—C. Derpå følger en gruppe af 3 rimer over historiske personer på Island (Grönland), hvorefter følger de nævnte Óláfsrímur A—B, vedrørende Olaf Tryggvason, og C, om Olaf d. hellige. Hertil slutter sig Þrænlur over Færeyingasaga.

Den anden gruppe består af rimer over mytiske og sagnhistoriske æmner (Eddakvad): Þrymlur, Lokrur, Vǫlsungsrímur.

Den tredje gruppe er bygget over norske (nordiske) sagnhistoriske æmner (fornaldarsagaer); denne gruppe er ikke afsluttet i dette bind, men vil blive fortsat i det næste. Derefter vil følge de andre grupper (se min Litt. hist.).

Det er ikke blot de utrykte rimer, der her er optagne. Det ansås for at være hensigtsmæssigt også at optage rimer, der var trykte, enten på en ikke ganske tilforladelig måde eller i vanskelig tilgængelige udgaver, eller også hvor nye håndskrifter (som det for nogle år siden erhværvede AM Accessoria 18) kunde give bidrag til at rette teksten. Dette

vil ikke finde sted i nogen særlig udstrakt grad for 2. binds vedkommende. Således vil Bjarkarímur, Bósarímur, de af Wisén udgivne Riddararímur her ikke blive optagne; derimod er det meningen at medtage Geiplur, Skikkjurímur og Vergilíusrimur, for ikke at tale om rimerne om Grímr og Hjálmar (udg. af Björner). Friðþjófsrímur er her optagne, fordi man mente at kunne give yderligere bidrag til den rette forståelse af teksten på ikke få steder.

Med hensyn til rimedigtningens udvikling kan jeg henvise til min Litt. hist. III. Jeg har ikke ved beskæftigelsen med disse rimer senere fundet anledning til at ændre noget i den opfattelse, som jeg der har ment at kunne göre gældende.

Det vilde føre for vidt her at tage enhver rimecyklus op til alsidig og fuldstændig behandling, det må foreløbig udskydes. Med hensyn til enkelte af dem kan der henvises til hvad der foreligger, Maurers fortræffelige skrift om Skíðaríma, Kölbings Beiträge, (1876), hvor særlig — af de her udgivne — Griplur og Friðþjófsrímur er behandlede. Forhåbenlig vil udgivelsen af 2. bind med de øvrige rímur kunne foregå på en lignende måde som 1. bind.

København, april 1912.

Finnur Jónsson.

Indholdsfortegnelse.

Olafs rima Haralldzsonar,

er Einar Gilsson qvad.

Findes kun i Flateyjarbók.

1. Olafr kongr auʀr ok fridr
ætti Noregí at ræda;
gramr var æ vid bragna blidr,
borinn til sigrs ok næda.

2. Daugling hellt sua dyrann heidr
drottni himna hallar;
eingi skyrir aurfa meidr
audlings frægdir allar.

3. Millding hafdí mentir þær,
er mestar voru i heime;
huergi frægra hilmi fær
huorki af gledi ne seime.

4. Fimm hefir kongr cristnat laund,
kann ek oll at nefna;
gramr vill iafnan rioda raund
ok rangan vsíd hefna.

5. Ræn ok stuldi refsti hann
ok ræktar stíorn i landí;
hilmir lagdi a heidni bann
ok hefndi stort med brandí.

6. Gramr nam laugmæl setia sua
at seɢir þolldu valla;
daligan let hann dauda fæ
drottins suikara alla.

2_3 skyrir: r *tf. i Flat. udg. og Munch-Unger, Oldn. læsebog.* 6_2 þolldu: d *tf. i Flat. udg. og Munch-Unger, Oldn. læsebog.*

7. Reckar yfduz ræsi a mot
ok retti hardla saunnum;
voru kongi heimsklig hot
hafuin af sialfs síns monnum.

8. Harekr var fyrir brognum bystr,
buinn at strida stilli;
Þorir hundr er þann veg lystr,
þridi var Kalfr enn illi.

9. Kalfr var fyʀr med kongi sa,
kæʀr i ollum radum;
nu er hann horfinn hilmi fra,
heidri suipptr ok dadum.

10. Þrændir gengu Þori a haund,
þeim var liuft at heria;
haleysk þiod vill rioda raund
ok rikit kongi veria.

11. Fylkir rikr frægr ok milldr
frettir safnat þenna;
þa vill hilmir hraustr ok gilldr
huergi vndan renna.

12. Bragning lætr byria ferd
bonda múg i moti;
hann vill iafnan hræra suerd
ok herda skot med spioti.

13. Sikling hafdi safnat þa
sínum gaurpum sniollum;
lofdungs kann ek lydi at tia,
langt bar gramr af aullum.

14. Hlyri kongs var hardla íungr,
hann vil ek fystann nefna,
vist nam Haralldr þyckiu þungr
Þrændum strid at hefna.

15. „Get ek ei hrotta hauɢgit raund",
Haralldr talar vid garpa,
„bíndi menn vid mína haund
mæki þann enn snarpa."

16. Raugnualldr var milldr ok merkr
med þeim kongi goda;
Brusa sun nam brigda sterkr
brand i dreyra at rioda.

17. Finnr Aarna sun frækn ok hraustr
fylgir iofri sterkum;
Biorn stallari trygr ok traustr
trur vel ræsi merkum.

18. Sa var annar Aarna maugr,
ytar Þorberg kalla,
hann leet stalin stinn ok faugr
i sterkum hlifum gialla.

19. Þormodr var vid Kolbrun kendr,
kongsins skaldit *frida*,
sa berr huassar hyggiu strendr
huar sem garpar strida.

20. Naduz menn i niflungs flock
nær sem risar at lita;
þeir hafa bragnar bryniu rock
brandi skorit enn huita.

21. Gengu fram fyr kongsins kne
ok kuoddu stilli enn teita;
budu þeir bædi fylgd ok fee
frægum siola at veita.

22. Gramr reed spyria garpa þa:
„gerit mer heiti at inna
tru skulu greina segir sua
at satt megi til þess finna."

23. „Opt hafa þegnar þriozsku hefnt,
þat mun eingi lasta;
Gaukaþori hafa gumnar nefnt
gladann ok Hafrafasta.

19₂ frida: *rett. f.* dyra *(SnE III, 532) jfr. K. Gisl. Efterl. skr. II, 214.* ₃ berr: *sål. hdskr.* 22₁ Gramr: *sål. hdskr.*

24. Treystum ver a mætt ok megn,
er margann Riddara prydir;
aungua hafa af æsum fregn
ockrir sterkir lydir."

25. „Taki þer helldr helga tru
himna kongs med bloma,
virdar kastid villu nu
ok verit med oss i soma."

26. Lydir gerdu lykt a þij
at leysa þenna vanda;
skirnar brunn fara skatnar i
ok skynda guði til handa.

27. Þrek storr kom til þeingils madr,
þann fra ek Arnliot heita,
tok hann skirn ok geck þo gladr
grams i flockinn teita.

28. Garpar fleiri at fylki renn
enn fyrdar mega þat telia;
siklingr nam sæmdar menn
ser til lids at velia.

29. Kalfr hafdi muga mannz
merkta vaullu vida;
nidingligt var nærsta hans
niflung þeim at strida.

30. Biælfua klæddiz haurdum Hundr
ok hans sueitungar margir;
þat hafua geysi grimligt vndr
gert Bufinnar argir.

31. Ræsir talar vid Þorgils þa,
þat var mest af prydi:
„þer vil ek silfr i siodi fa
þu sed med auma lydi."

32. Þorgils hugsar þeingils mal —
„þer innit framar hoti;"
„gef fyr þeira garpa sal
er ganga oss i moti."

33. Herrinn drifr a hilmis fund
at heyia ímôn stranga;
sua var þrutin þeira lund
at þraut vard fram at ganga.
34. Muginn þessi geysiz gegn
gram med særum vilia;
laugdu a orku ok allt sitt megn
iofur vid land at skilia.
35. A Stikla staudum var roman remd
rikum kongi i moti;
þar voru skaupt med haundum hremd
ok haurdu kastad grioti.
36. Hærekr eGiar herlid sitt,
heitr môrgum soma,
„luki garpar geysi strit
gram fyr harda doma."
37. Goda suerdit Hneitir het,
hafdi gramr til viga;
þar fyr margan þeingill let
þegn at iordu hniga.
38. Gumnar hlaupa geystir fram
grams fyr merkit væna,
reisa þanneg randa glam
ok rista skiolldu græna.
39. Gellini tok at geysaz hart
ok gerdi romu stranga;
sannliga let hann seGgia mart
særann dauda fanga.
40. Arna synir sinn vnda nadr
einart drogu af magni;
kendiz ei sua klokr madr
kæmi hlif at gagni.
41. Þormodr nam brytia braad
bleikum fælu hesti,
vardi kong med dygd ok dæd,
darra éél hann huesti.

42. Þorir hundr þrautar gilldr
þreif sitt spiotid snarpa;
laga var hann ok hauɢua milldr
vid harda kongsins garpa.
43. Þorsteinn het sa er Þori vidr
þar nam fram at ganga;
sa var kendr knarrar smídr,
kominn i villu stranga.
44. Kongrin hío til Þoris þa,
þat fra ek vndrum sætti,
ecki beit hans biaalfann aa,
brast sem griotí mættí.
45. Biorn stallarí bystr ok reidr
bardi Hund i motí;
siþan hne vid sannan heidr
seɢgr a Þoris spiotí.
46. Þorgeirr vǫ́d i randa regn,
ræsi nǽdi at finna;
snarr reed kongr þriozskum þegn
þessi ord at inna.
47. „Þeygi gerír þu Þorgeír reet
at þreyngir monnum mínum;
lypta ek þer af laagri stett,
lokit mun sigri þínum.“
48. Kongrin hío med Hneiti þaa,
sua hraud af eɢgium baadum;
Þorgeír daudr aa lyngi laa,
lífui suiptr ok daadum.
49. Þorsteinn reed aa þeíngils kne
þunnri auxí at snída,
siþan leet hann fior med fee
ok fell i anaud strida.

44_4 brast: *sål. hdskr.* 49_3 hann: lif *tf. hdskr.;* fior *er overstreget i hdskr., sikkert ved fejltagelse af skriveren; det følgende* m *(i* med*) er rettet fra et andet bogstav.*

50. Biortum varp ser brandi fra
budlungs haundin mæta,
sioli bad med saunnu þa
sialfann gud sín giæta.

51. Þorir lagdi i kongsins kuíd
kaulldum snotar rædum;
hilmis sæl tok hæstann frid
hímna grams med nædum.

52. Kælfr hio til bragníngs bystr
batt ser þungan vanda,
ramlíga var hann æ reidi lystr
ræsi þeim at granda.

53. Myrkri slo yfir menn ok hiord
vid milldíngs dyran dauda,
lítu þa huarki laug ne íord,
lyd aflar þat nauda.

54. Þa kom Dagr med dreingi sin
daʀra þing at heyía;
margr hlaut vid mikla pín
madr af sut at deyía.

55. Æsilig var odda hríd,
vndrum fra ek þat gegna,
mætti ecki meira strid
af mælma leiki fregna.

56. Hrædilig var hiorfa gnaud,
hardar bryniur sprungu,
dreingir fengu dapra naud,
dauʀr æ hlífum sungu.

57. Stort var þetta manna mot,
mest kom hialp til bragna,
daufir fengu ok blíndir bot,
biugir heilsu fagna.

54_1 dreingi: *over* g *findes forkortelsestegn f.* ia *el.* ra.

58. Þorgils geymdi þeingils lik,
þat for helldr af hliodi;
madr tok syn fyr merkin slik
af mætu kongsins blodi.

59. Froni er huldr fylkir mætr
firdr naud ok grandi;
likami kongs var milldr ok mætr
manudr .xij. i sandi.

60. Þeim kom virdum vondzlig þraut
at visis fengu reidi;
geislar skinu vm grund a braut
grams af dyru leidi.

61. Lydir toku vpp likama hans,
lutu þa kongi sniollum,
hær ok negl var heilags mannz
hætt at vexti ollum.

62. Hilldings taka þa helgann dom
halir i skrin at leɢia;
nu er Kristz et biarta blom
bliduz miskunn seɢia.

63. Drottni færdi audlingr ǫnd,
ytum likam selldi;
nu er hann guds a hægri hǫnd
himens i æzsta velldi.

64. Budlungs heidr er biartr ok rikr
bædi vm laund ok geima,
fæddiz engi fylkir slikr
fyʀri nordr i heima.

65. Reidz þu ei þo, þeingill, þer
þyrda ek visu at bioda;
bidr ek Olaf biarga mer
vid bragning allra þioda.

62_4, *linjen indledes i hdskr. med* ok. 64_3 fæddiz; *sål. hdskr.*

Bemærkninger.

1_4 *K. Gisl. foreslår* buinn *(Eft. skr. II, 214), men dette synes ikke begrundet.* 2_2. *Der bör mulig læses* af drottni. — 4_4*—7 sml. Ól. Hkr. k. 181. 8—10 sml. Ól. k. 219—20. — 14 sml. Ól. k. 196, 15 sml. k. 210, 16 sml. k. 118 og Hkr. III, 493 (og den særskilte Olafss.), 17 sml. k. 205 osv., 18 sml. k. 180, 231, 19 sml. k. 205 osv., 20—26 sml. k. 201, 204, 27 sml. k. 215.* — 28_1 renn *er sikkert forkortet af* renna *(plur.), jfr. K. Gisl. Eft. skr. II, 209.* — 29_3 hans = gert af honum. — *30 sml. Ól. k. 193, 31—32 sml. k. 207.* — 31_4 sed *er imper. af* seðja. — 32_2 innít *er imper.* — 33_4 þraut = *kamp.* — *33 sml. Ól. k. 216.* — 34_2 med —vilia *hører til* Muginn geysiz. — 36_3 strit = stritt, *ntr. af* stríðr. — *37 sml. Ól. k. 213, 39 sml. k. 226, 41 sml. k. 233.* — 42_1 þrautar *(forstærkende) K. Gisl. Eft. skr. II, 188, dog ikke sikkert.* — *43 sml. k. 222, 44—45 sml. k. 228, 46—48 sml. k. 227, 49—52 sml. k. 228.* — 51_2 *minder om ordsproget:* kǫld eru kvenna ráð; *der sigtes uden tvivl til hvad der fortælles om Sigrid, Asbjörn selsbanes moder, og Tore hund i Ól. Hkr. k. 123.* — *53 sml. Ól. k. 227, 54—56 sml. k. 229, 58 sml. k. 238 og 236, 59—62 sml. k. 238 og 244.* — 61_4 hætt *er uden tvivl ntr. af* hár *‚höj', her i. bet. ‚lang'.* — 65_2 visu. *se K. Gisl. Eft. skr. II, 187.*

Skíðaríma.

Sigurðr Þórðarson fóstri orti.

Rimen findes kun i papirshåndskrifter, Ny kgl. saml. i Det st. kgl. bibl. 1907, 4° (A), fra 18. årh., AM. 1025, 4°, skr. vistnok af Erlendur Ólafsson med forskellige varianter og bemærkninger af hans broder Jón Ólafsson (B). Disse bemærkninger er dels varianter fra håndskrifter og, som det synes, mundtlige meddelelser, dels åbenbare gisninger; en mængde er overstregede igen. Et stort antal af disse varianter findes i de andre benyttede håndskrifter, og det er da oftest ikke bemærket, at de også er tilföjede i B. Mange varianter er åbenbart yngre omdigtninger og uden al betydning for den oprl. tekst. Her er alt hensyn taget til disse tilföjelser, som de formentlig fortjæner. Ísl. Bókmfjel. 302, 8° (tilhørende det isl. landsbibliotek; C), en afskr. fra 19. årh., Jón Sigurðssons sml. 231, 4° (tilhørende samme; D) fra slutningen af det 18. årh. — De er alle indbyrdes nærbeslægtede. A er lagt til grund, men rettet efter de andre. — Desuden findes rimen i nogle andre hdskrr., der enten er direkte afskrifter af de nævnte eller forvanskede og i kritisk henseende ganske ligegyldige afskrifter, som Ny kgl. sml. 1908 (= 1025), 334, 8° (c. 1760), nærbeslægtet med 1907, Ísl. Bókmf. 634, 8° (fra 1745), nærbeslægtet med 1025 og 1908. Endelig har nærværende udgiver selv som ung afskrevet rimen; herfra er der ikke taget varianter, men enkelte gange er teksten rettet efter denne afskrift (FJ); i øvrigt kan der henvises til afhandlingen i Arkiv f. nord. filol. II, 136 ff. — Endelig

bemærkes, at der findes en latinsk (heksametrisk) oversættelse af de første 114 vers ved biskop Jón Vídalín, den er meget fri og i tekstkritisk henseende værdiløs; denne oversættelse er fuldført af Erlendur Ólafsson 1736 (jfr. Jón Þorkelsson: Digtningen 217).

1. Mér er ekki um mansǫng greitt,
minstan tel eg það greiða,
því mér þikkir ǫllum eitt
af því gamni leiða.
2. Yngismenn vilja ungar frúr
í aldingarðinn tæla,
feta þar ekki fljóðin úr,
flest er gǫrt til væla.
3. Komi upp nǫkkur kvæðin fín
af kátum silkihrundum,
kalla þær sé kveðið til sín
af kærleiks elskufundum.
4. Ekki sómir ammors vess
ǫllum bauga skorðum,
gengur mǫrgum gaman til þess,
að gylla þær í orðum.
5. Látum heldur leika tenn
á litlum ævintýrum,
þá munu geta vór góðir menn
hjá gullaðs skorðum dýrum.

1_3 þikkir: sýnist *A (og i B, som v. l.)*. $_4$ gamni: gaman *C, D*. 2_2 garðinn: garða *C*. $_3$ þar: þó *C*. fljóðin: fræðin *B* (fljóðin *som v. l.*). 3_1 Komi: Ef koma *B og ul.* upp. fín: þá (*v. l.* smá) *B*. $_2$ af: *sål. FJ;* hjá *de øvrr.* $_3$ til sín: sig á *B*. $_4$ fundum: stundum *D*. 4_1 ammors: amors *de øvrr.* 5_1 tenn: enn (= 1908) *B, rett. til* tenn. $_2$ á: ad *(rett. til* á*) B*.

6. Fjǫlnis áttig fornan bát,
sem flaut í óðar ranni,
þar var skrifuð á skemtun kát
af Skíða gǫngumanni.

7. Hann ólz upp í Hítardal,
hár á ungum aldri,
það er hvórki skrum né skjal
skrifað af menja Baldri.

8. Manna hæstur, mjór sem þvengr,
miklar hendr og síðar,
þó var upp af kryppu kengr,
og krummur harðla víðar.

9. Skeggið þunt og skakkar tenn,
skotið út kinna beinum,
djarfmæltur við dánumenn,
drjúgum hvass í greinum.

10. Skreppu átti hann Skíði sér
og skónál harðla prúða,
þar með enn, sem int var mér,
allan skreppu skrúða.

11. Hér með á hann sér stóran staf
og stæltan brodd með hólki;
maðrinn kunni máttar skraf,
misjafnt þekkur fólki.

12. Húsgang réð um allan aldr
æfi sinnar þreyta,
ǫngva menn fann auðar Baldr
í orðum sínum neyta.

6_2 sem: *ul. C.* óðar: ljóða *C.* 7_1 ólz: óx *v. l. B.* $_2$ **hár: hraðr** *FJ.* $_3$ er: var *B* (er *som v. l.*). $_4$ **skrifað: skráð** *B.* **8_2 *indledes i C med*** með. $_3$ þó: þar *A.* af: úr (*v. l.*) ***B, C.*** $_4$ **víðar: síðar** (*v. l.*) *B.* 9_1 **skakkar: skakka** *C, D.* $_2$ **út: úr** *B* (út *v. l.*), *C.* kinna: kinnar *B, D.* $_4$ **drjúgum: drengrinn** *B.* 10_1 hann: *ul. C.* $_3$ var: er *B, D.* $_4$ **skreppu: hennar** *B.* 11_1 sér: *C, D; ul. A; i B tf. som v. l.* $_3$ **máttar: matar** *D.* $_4$ **þekkur:** þakkar *A*; kendur af *overstr. v. l. B.* 12_3 ǫngva **menn:** engan mann *D* (*og FJ*). $_4$ neyta: reita *D* (*og FJ*).

13. Hirzlu átti halrinn sér
heldur innan feita,
úr máta stór og mikil er,
má hún því Smjǫrsvín heita.

14. Er hún gǫr sem annað svín,
innan hol sem kista;
Grélant dvergr úr garði sín
gaf honum það til vista.

15. Hleypr á millum horna lands
halrinn búinn til pretta;
getið er Skiða gǫngumanns
um gǫrvalt landið þetta.

16. Nú hefir kempan kappi herð
kannað vestursveitir;
þá er hann kominn úr þeirri ferð,
þar sem Saurbær heitir.

17. Stóð þar bær, er Staðarhóll hét,
stefnir þangað Skíði;
þenna fráeg að þekkjaz lét
Þorgils bóndinn fríði.

18. Odda sonr á afrek vendr,
ýtum stýrði fínum;
þar var Skíði af skǫtnum kendr
og skemti af ferðum sínum.

19. Segiz þá drengrinn sótt hafa heim
seggi vestr um fjǫrðu —
„brenni allr á bakinu þeim
beininn, sem þeir gǫrðu.“

13_4 hún: *ul. B (men tf. som v. l.).* 14_2 *indl. i A med* en. $_3$ Grélant: -landt *B* (t *udstr.*); -land *A.* úr garði: af gótsi *C.* $_4$ það: þá *som v. l. B.* vista: lista *D.* 15_2 búinn: beinn D. $_4$ landið: ríkið *C, D.* 16_1 herð: hörð *B* (herð *v. l.*), *C.* $_3$ þá: *sål. C, D;* því *A. Linjen lyder i B:* aptur kominn yfir um fjǫrð. $_4$ þar sem: og þar *B.* 17_4 bóndinn: bóndi hinn *C, D.* 18 *og* 19 *er ombyttede i alle, undt. i FJ (og ved rett. B).* 18_1 sonr: son *alle.* er *tf. D.* á afrek: til afreks B. $_3$ af: *ul. B, men her tf.* 19_1 þá: *ul. B.* $_3$ bakinu: baki, *B, C;* á *tf. D.* $_4$ sem þeir: mér sem *B* (sem mér *FJ*).

20. Þorgils rekr úr seggnum sult,
sá kann drengjum hjúka;
matsvín hans var meir en fult
að morni, þá hann vill strjúka.
21. Árla dags er uppi sá,
sem á fyr mǫrgu að hugsa,
slátra fóru slyngir þá
og slógu af Stagleyjar-uxa.
22. Þorgils talaði þýðr og glaðr
þá við drenginn fína:
„Hvað vill Skíði húsgangsmaðr
hafa fyr skemtun sína?“
23. Á skæðum kvað sér skjótast þǫrf,
því skólaus gengi lǫngum,
margur hefir sá meiri svǫrf,
sem minna treystir gǫngum.
24. Skæðin vóru af skarpri húð,
skorin með hvǫssum knífi,
þau vóru ekki þynnri en súð,
þá var gaman að lífi.

20_1 rekr: tekr *B.* $_2$ drengjum: drengnum *A, v. l. B;* drjúgum *D.* $_4$ þá—vill: vill hann *B.* 21_2 mǫrgu að: mǫrgum *B.* 21_3 slátra: seggir *B.* slyngir: að slátra *B.* $_4$ af: *ul. B.* af Stagleyjar: af feitan *A;* band við *C.* *Under v. 21 i margen anfører B følg. sikkert uægte vers (igen overstr.):*

Garpurinn opnar góma sal,
gǫmlum kjǫptum skeldi,
hann kveðst suðr í Hítardal
hátta skyldi að kveldi.

22_2 þá: þegar *v. l. B.* drenginn fína: drengi sína *D.* $_3$ vill: skal *C.* 23_1 kvað: hann *tf. A.* $_2$ gengi: gangi *C.* $_3$ sá: *ul. A.* svǫrf: *sål. G. Vigf. (Corp.);* s *(og åben plads) D;* stǫrf *A,* þǫrf *B, C.* $_4$ sem: er *C, v. l. B.* gǫngum: á g. *B;* á gǫngu *A, C, D.* 24_1 af: úr *B.* $_4$ þá: og þá *C.*

25. „Renna mundi rausn af þér
við rekka harðla fróða,
ef þú gæfir ǫnnur mér
af uxanum þínum góða.“
26. „Sker þú sjálfur, Skiði minn,
skæðin svó þér líki.“
„Ofrligt er um ǫrleik þinn,
ǫrva þundrinn ríki.“
27. Ristir hann ofan af mǫlunum mitt
mikla lengju og víða,
hafa þeir á því hvers manns kvitt,
hann mundi aldri ríða.
28. Alt var senn í einum skrið,
upp var trúss meðal herða,
seggi biðr hann sitja í frið,
svó er hann búinn til ferða.
29. Ásólfsgǫtu og austr um Skǫrð
ætlag drengrinn þrammi,
þar til kempan kappi hǫrð
kemr þá niðr í Hvammi.
30. Stulli hét, er stýrði þar
staðnum þeim inum fríða,
sæmd og heiðr af seggjum bar,
sjálfboðið lét hann Skiða.

25_2 við: fyrir *v. l. B.* $_3$ gæfir: nú *tf. C, D.* 26_3 Ofr-: *B;* Ógur *A, C, D.* $_4$ þundrinn: lundrinn *B.* 27_1 mǫlunum: mǫlum *C.* $_2$ víða: síða *B.* $_3$ hafa þeir: *sål. C, D og ul.* á; hafði hann *A, B.* $_4$ *l. indledes med* að *A og ved rett. B.* mundi: muni *D;* mún *C.* 28_1 skrið: *D, C som rett. til* rykk; klið *B;* rykk *A.* $_2$ var: vatt *B;* batt *C.* meðal: til *B (rett. til* meðal). $_3$ hann: að *C.* $_4$ *indledes i A med* og. 29_1 Ásólfs-: Áhollts *B.* austr: yfir *A.* Skǫrð: Skarð *A.* $_2$ drengrinn: seggrinn *A, C.* $_3$ kempan kappi: rausnar reisan *B.* hǫrð: *B;* herð *de øvrr.* $_4$ kemr: réðist *B.* þá: *D; ul. de øvrr.* í: að *B.* 30_1 Stulli: Sturla *C, D og ellers.* er: sá *B.* $_4$ -boðið: boðinn *C.* hann: *som v. l. B.*

31. „Hefir þú kannað heruðin vestr?“
hátt réð Stulli að mæla,
„hverr er þar skatna skǫrungr mestr,
skylt er slíku að hæla.“
32. „Þorgils er þar bóndinn bestr,
baugum kann að slæða,
eg var hans í gærkveld gestr,
hann gaf mér tvenn pǫr skæða.“
33. Stulli gaf honum stæltan knif
og stórum gǫrði hjúka,
sjálfan guð bað signa hans líf,
svó er hann búinn að strjúka.
34. Drattar hann á Svínbjúg suðr
og svó með Hitarvatni,
í honum gǫrðiz illur kuðr
aldri trúig hann batni.
35. Beiskjaldi í Belgjardal
birgðum trúig að safni,
þenna þegninn þýða skal
Þorleif ǫðru nafni.
36. Honum var ekki hjúkað þar,
heldur tók að nátta,
framm í stofunni frá eg hann var,
þá fólkið skyldi hátta.
37. Hann vilja ekki hǫldar sjá
hvórki að mat né drykkju,
hann Leifi kvað ei liggja á
um lítilmennis þykkju.

31_2 að: *ul. A.* $_4$ slíku: því *B.* 32_1 bóndinn: bóndi *D.* $_2$ baugum . . . slæða: brǫgnum . . . gæða (hlæða *v. l.*) *B.* $_3$ eg var: *omv. B.* 33_1 stæltan: stoltan *A.* $_2$ *er hæntet fra FJ;* stinna (stóra *B*) skreppu (stinna keppu *B v. l.*), og mjúka *alle, hvilket ikke kan være rigtigt; jfr. v. 10.* $_4$ *indl. med* og *i C.* 34_1 bjúg: -bak *B.* 35_1 Beiskj-: Beisk- *A, D.* Belgjar-: Belgja *alle.* 36_1 hjúkað: hjúkrað *alle.* $_2$ tók: fór *C.* $_4$ þá: þar *C.* 37_3 á: að *A.* $_4$ um: *ul. B (tf. som v. l.).*

38. Hann skefr þá ofan af skæðum sín
og skóna gǫrði fjóra,
það kom rétt í reikning mín,
hann rekr í þvengi stóra.
39. Býr um skó á belti sér,
en bindr upp á sig aðra,
það hafa seggir sagt fyr mér,
slíkt eru brǫgðin þaðra
40. Setr hann fyr sig svínið frítt,
síðan bregður kreppu,
fiska stykkið fagrt og vítt
frá eg hann hafði í skreppu.
41. Seggrinn tæmdi svínið hálft
og sjau grunnunga barða,
viðbit hlýtr að synja sjálft,
setr nú að honum kvarða.
42. Kastr sér í krókpall niðr
kænn til húsgangsferða,
svínið bindr hann síðu viðr,
en setr upp trúss meðal herða.
43. Drengrinn frá eg í lopt upp lá,
lítið varð af sǫngum,
fátækt fólkið hvíldi hjá
og hræddiz strákinn lǫngum.
44. Ekki frá eg hann signdi sig
(seint tók gleðin að rakna)
og mun brátt, það uggir mig,
af illum draumi vakna.

38_3 mín: minn *B, C, D.* 39_1 Býr: hann *tf. D.* $_2$ en: og *D.* $_4$ *indl. i B med* að. 40_2 *indl. i A, B med* og. kreppu: skreppu *B (men* s *udstr.) og A*, skeppu *D.* $_3$ stykkið: stykki *C.* vítt: *B;* nýtt *de øvrr.* $_4$ hafði: *C, D;* hefði *A, B.* 41_2 grunn-: grinn- *C.* $_4$ setr nú að: *B, D;* setti það *A.* setr—honum: setr hann að því *C.* 42_1 í: á *C. B.* $_4$ upp: *ul. C.* 43_3 hvíldi: hvíldist *C.* 44_2 seint: samt *C.*

45. Síðan fór að sofna brátt,
segginn engi geymdi,
ferlig undrin framm á nátt
frá eg hann Skíða dreymdi.
46. Inn kom maðr í stofuna stór
með stæltan hamar í hendi,
það var að ǫllu Ásaþór,
sem Óðinn kóngur sendi.
47. Orðum hagaði þannig Þór,
þegar hann finnur Skíða:
„Óðinn kóngur, yfirmann vór,
yðr bað til sín ríða.
48. Kom þar til með kóngum tveim
í kveld, þá skyldum hátta,
Óðinn gefr þér ærinn seim,
ef þú gǫrir þá sátta.
49. Frétt hefir hann, að fremdin þín
ferr um heiminn víða,
hann vill alla hafa til sín,
sem heimsins listir fríða.
50. Lánað er þér list og vit,
lukkan hefir þig fangað,
því hefir sjóli sent þér rit,
að sækja austur þangað.“
51. Réttaz gǫrði raumrinn stirðr,
og réð þó fyst að hrækja —
„ei skal milding minna virðr,
mun eg á fund hans sækja.“

45_3 undrin: undur *C.* 46_3 að ǫllu: enn illi *B, C.* $_4$ sem: er *v. l. B.* 48_2 þá: *C*; vér *A, D;* þeir (skyldu) *B.* $_3$ ærinn: auð og *B, D.* 49_1 Frétt hefir: Fréttir *B.* $_2$ ferr: fari *C.* $_4$ sem: þá *A.* fríða: *G. Vigf.;* prýða *alle.* 50_1 Lánað: Lánuð *v. l. B.* 51_2 þó: þá *B, D;* nú *C.* $_3$ ei: ecki *C.* skal: er *A, C.* virðr: verðr *A.* $_4$ *indl. i C med* og.

52. Skíði frá eg að skýz á fætr
og skundar út með Þóri,
ekki frá eg að lítið lætr
laufa viðrinn stóri.
53. Þeir á jǫkla arka austr
Ásaþór og Skíði,
leiðsǫgu-maðrinn lukku traustr
lastar ei þó bíði.
54. Austr af Horni og út á haf
álpuðu þeir frá landi,
Nóreg frá eg þeir næði af
nærri Þrándheims sandi.
55. Þótt bylgjur rísi á brǫttum sjó
bragna gǫrir það káta,
aldri tók þeim upp yfir skó,
og ei frá eg þá váta.
56. Fundu þeir í fjǫrunni mann,
frá eg hann Ǫlmóð heita,
útisetuna eflir hann
og ætlar spádóms leita.
57. Ǫlmóðr heilsar þegar á Þór:
„þú munt kunna að skýra,
hverr er sá maðr, er með þér fór,
eða mun hann lukku stýra?“
58. „Skíða norðmann skulum vér hann
að skírnarnafni kalla,
hefir í brjósti hreystimann
heims náttúruna alla.“

52_1 skýz: skauz *B, C.* $_3$ að: *ul. D.* $_4$ viðrinn: þundrinn *C.* 53_1 þeir—jǫkla: *efter* arka *C, D.* $_4$ lastar: læz þar *B.* 54_2 álpuðu: álpaz *C;* ǫrkuðu *D.* 55_1 þótt: þó *B, C, D.* brǫttum: brotnum *D.* $_3$ yfir: fyrir *C.* $_4$ og—eg: og enginn sá *som overstr. v. l. B;* tel *har C f.* frá. 57_3 er(2): *ul. C.* $_4$ lukku: gæfu *C.* 58_4 náttúruna: *uden art. D.*

59. „Mér líz ekki meiri kraptr
mens yfir þessum lundi;
hitt mig uggir, hann komi ei aptr
heill af ykrum fundi.“
60. „Spáðu mér engra, Herjans hǫttr,
hrakferða, kvað Skíði,
elligar skal eg, þinn digri drǫttr,
dubba þig, svó svíði.“
61. „Hvórki er það hól né skrum,
hafi þig æsir fangað,
þér mun kostr að kóklaz um,
komiz þú austur þangað.“
62. Fljótliga leiddiz Skíða skraf,
skapillur trúig hann þikki,
laust til Ǫlmóðs lǫngum staf,
lítt kom við eða ekki.
63. Skíði rann, er skyldi hann
skjótt á þaranum ganga,
hólkinn misti húsgangsmann
af harsli því inu langa.
64. Virðum gengur valla í hag
víst ef fleiru týna;
Ǫlmóðr hafði annan dag
járnið þetta að sýna.
65. Austr af Nóreg ýtar tveir
áttu fyst að ganga,
drukklanga stund dratta þeir
fyr Danmǫrk endilanga.

59_2 mens: megns *B*. $_4$ ykrum: ykkar *B, C, D*. 60_1 engra: engum *C, D*. $_2$ -ferða: -falla *B*; fǫrum *C, D*. $_3$ eg, þinn: minn *B, D*; eg, hinn *C*. $_4$ dubba þig: dumpa á þér *A*. 61_2 hafi: hafa *C, D*. $_3$ kóklaz: *D*; káklaz *A, B, C*. 62_1 leiddiz: leiðiz *C*. $_2$ þikki: þekki *B*. 63_1 rann: datt *v. l.* fell *B*. $_4$ harsli: harkinu *B, D*; harki *C*. 65_1 tveir: þeir *B, C*. $_4$ fyr: um *C*.

66. Svó var brautin breið fyr þeim,
sem borgarstræti væri,
ýtar kómu í Asía-heim
Óðins hǫllu næri.
67. Þá vóru skórnir Skíða í sundr,
skipti hann um þá síðan,
en ina fornu laufa lundr
lagði í klassekk víðan.
68. Borgarturnar glóa sem gull
glymr í hverju stræti,
heimsins er þar hegðan full
og hæversk ǫnnur læti.
69. „Hverr á þessi húsin stór?“
hátt réð Skíði mæla.
„Þetta er hún Valhǫll vór,
sem vís er í auðr og sæla.“
70. Skíði spurði að þessu Þór:
„þú munt kunna að skýra,
hvar kempur sitja og kóngur vór
og kappa-sveitin dýra.“
71. „Óðinn sitr þar inst í hǫll
og æsir tólf á stóli,
glóar hún ǫll af greiparmjǫll
og grettis rauðu bóli.
72. Horfðu beint á Hilditǫnn
og Hálfdan kóng inn milda,
þér mun virðaz saga mín sǫnn,
slíkt tel eg rekka gilda.

67_3 en: *ul. C.* $_4$ klassekk: klattseck *A;* klakksekk *C, D;* sekkinn *B.* 68_4 hæversk ǫnnur: hæverskunnar *D.* *68 og 69 er i C omb.* 69_2 Skíði: að *tf. C, D.* $_3$ er: nú *tf. D.* $_4$ í: *ul. C.* 70_1 að þessu: því næst *C.* 71_2 stóli: stólum *D.* $_3$ glóar: glóir *C.* hún—af: þar alt með *C.* af: með *D.* $_4$ rauðu: rauða *B, C.* bóli: bólum *D.* 72_1 Horfðu: Horfir *A, C, D.* $_2$ kóng inn: *i ét ord A, C, D.*

73. Ívar sitr þar instr í hǫll
og Álfur kóngr inn sterki,
Hrólfur kraki ok hirð hans ǫll,
hraðr að snildar verki.

74. Áka líta og Agbarð má,
einnig Starkað gamla,
Arngríms synir þar utar í frá,
ekki lítið bramla.

75. Blót-Haraldur býr þar næst
beint og Þráinn í haugi,
við þá líkar fyrðum fæst,
flagðs er litr á draugi.

76. Víst er þetta vísis þjóð
og Víðólfs mittistangi,
Eddgeir risi og Áventróð,
alt er á reiðigangi.

77. Hér er Geirmund heljarskinn
og hjá honum kappinn Víkar,
Sǫrli inn sterki sez þar inn;
slíkt eru kempur ríkar.

78. Ásmund sitr þar yzt við gátt,
er hann sá mesti kappi,
garprinn sá, sem Gnóð hefir átt,
gǫrir sér flest að happi.

79. Enn víðfaðmi Ívar sitr
inst á pallinn langa,
hundrað kónga, herrann vitr,
hvern dag með honum ganga.

73_1 instr: inst *A, B.* $_4$ að: í *B.* 74_{1-2} Haka má þekkja en Hagbarð sjá | hjá honum St. g. *overstr. v. l. B.* $_3$ þar: *ul. C.* í: *ul. D.* $_4$ *indl. i D med* sem. 75_2 og: sem *D.* í: úr *C.* 76_1 Víst—þetta: Vǫlsungur með *v. l. B.* þjóð: fljóð *B.* $_2$ -ólfs: -ólf *C, D.* $_3$ Edd-: Odd- *alle;* Edd- *v. l. B.* $_4$ reiði-: reiðu- *A, D.* 77_1 -mund: -mundr *B.* $_2$ og: *ul. D.* 78_2 *indl. i D med* og. hann: *ul. B.* $_3$ Gnóð: gott *B.* $_4$ *indl. i C med* hann. 79_2 inst: instr *A, D.* á: við B. pallinn: pallinum *C.* $_3$ kónga: kóngar *C, D.*

80. Sigurðr hringur sitr þar hjá
og sonr hans kóngrinn Ragnar,
Áli inn frækni utar í frá,
eru þeir rǫskvir bragnar.
81. Ragnars sonr er rekkrinn sá,
rétt hjá Andra jalli,
Ísungs synir utar í frá
ekki smáir á palli.
82. Regin og Fófni, rekkrinn, sjá
rétt fyr norðri miðju,
átján dvergar utar í frá
allir hagir i smiðju.
83. Hér næst sér þú hǫlda tólf
heldr í vexti gilda,
garprinn, þektu Gǫnguhrólf
og Gautreks arfa ins milda.
84. Þóri járnskjǫld þekkja má,
þar með Hǫgna og Gunnar,
Ubbi inn frækni utar í frá,
ei mun betra sunnar.
85. Yzt við gátt er Sigurður sveinn
settr af gǫrpum snjǫllum,
fyrri vann hann Fófni einn,
frægstr af kóngum ǫllum.
86. Heldr hann ǫllum hræddum hér
hirðir orma setra,
Óðinn telr hann ekki sér,
autt rúm þikkir betra.

80₁ hringur: *C;* kóngur *A, B, D.* ₂ kóngrinn R.: kóngur Agnar *C.* ₃ Áli: Atli *C;* Áki *B.* utar: út *C.* ₄ þeir: það *B, C.* 81₁ sá: þar *v. l.* þá *B.* ₃ Ísungs: Ásmunds *B.* 82₁ sjá: sá *alle.* ₂ norðri: norðan *C.* ₃ utar: út *D* 83₂ í: *ul. C, D.* ₃ þektu: þekti *C, D.* ₄ ins: enn (-nn) *alle.* 84₃ frækni: fríski *som v. l. B.* utar í frá: er þar hjá *A, B som hovedtekst, det andet som v. l.* ei: en ei *C.* 85₂ gǫrpum: kǫppum *C.* snjǫllum: ǫllum *B.* ₃ fyrri: fyrrum *B.* 86₄ rúm: oss *B.*

87. Þar er á stóli Freyja og Frigg,
og fara með hvíta glófa;
enn er in þriðja þorna vigg,
það er hún Hildur mjóva.
88. Heðinn vill gjarna Hildi fá,
en Hǫgni stendr á móti;
fyr það magnaz málma þrá,
múgrinn kastar grjóti.
89. Hér felz undir auðnan þín,
ef þú gǫrir þá sátta,
elligar verðr það ýta pín
innan fárra nátta."
90. Því næst gekk í háva hǫll
halrinn kampasíði,
hirðin tók að hlæja ǫll:
„hvað mun hann vilja Skíði?".
91. Skíði heilsar Fjǫlni fyst,
og fell það ekki úr minni;
hann sá alla heimsins lyst
í húsi þessu inni.
92. Herra Óðinn hreyfði sér:
„heill og sæll minn Skíði,
sjálfboðinn skaltu í sess hjá mér
seima lundrinn fríði.
93. Hér er sá maður, mig hefir lyst
marga stund að finna.
Þú skalt segja mér fréttir fyst
og farlengd þína inna."

87_4 Hildur: hin *tilf.* *A*, *B*. 88_3 fyr það: af því *A*. 89_4 fárra: þriggja *B*. 90_4 Hvað—hann: hér er kominn hann *D;* hann *efter* vilja *B*, *ul.* *C*. 91_2 og: *ul.* *C*, *D*. 93_3 fréttir: frétta *C*. $_4$ far-: fier (ɔ: fjǫr) *D*. þína inna: æfi þinnar *B*.

94. „Fréttalaust er í ferðum mín,
fátt er kyrru betra,
nálgaz tek eg á náðir þín,
nú er eg sex tigi vetra.“
95. Óðinn spurði eptir nú,
og er það minni vandi:
„eru margir meiri en þú
menn á Ísalandi?“.
96. „Á Íslandi eru margir menn
misjafnt nǫkkuð ríkir,
þó eru ekki allir enn
oss að mentum líkir.
97. Þorgils er þar bóndinn bestr
á bygðum vestursveita,
sá kemr engi gǫngu-gestr,
að greiða vili neita.
98. Ei er eg vanr, að aulinn kvað,
í orðum menn að gylla,
þó vil eg sýna þér svínið það,
er seggrinn réð að fylla.
99. Annað er þar ágætt líf,
ætlag hann heiti Stulli,
mér gaf þenna mæta knif
maðrinn sæmdafulli.“
100. „Fyr þá neyð, þú fekt af mér,
að fórt úr landi þínu,
kjǫrgrip skaltu kjósa þér,
kall, úr ríki mínu.“

94₃ tek: *sål. FJ;* hef *alle.* ₄ sex tigi: skiptir(!) *C.* 95₁ eptir: aptur *B.* ₂ og: *ul. B.* það minni: mér það *C.* minni: mikill *B.* 98₁ að: *v. l. B; ul. alle.* ₂ menn: mann *D.* ₄ er: sem *D.* 99₁ þar: það *C.* ₃ gaf: hann *tf. A.* ₄ sæmda: sæmdar *D.* 100₁ þú: að *A;* sem *C.* ₂ að: þú *A.*

101. „Herra gef mér hólk á staf,
hann vil eg gjarnan þiggja,
trúa mín veit eg týndi honum af,
eg tel hann í Nóreg liggja.“
102. Rǫgnir kallar Regin til sín:
„rammliga skaltu smíða
stinnan hólk úr stáli mín
á staf míns herra Skíða.“
103. Hann kvaz mundu hraðr að því
og hefir sig út í smiðju,
hálfan fjórðung hafði í,
hæst var rǫnd í miðju.
104. „Þú skalt Brokkur blása í dag
best fyr smíðum vǫndum,
ef þig brestr á belgjum lag,
bana áttu fyr hǫndum.“
105. „Góði herra, gef mér smjǫr
greitt í hirzlu mína.“
Bónin sú fell beint í kjǫr,
biðr hann Freyju sína.
106. „Vistafátt mun verða þér
víst, ef játar flestu,
sá kostnaðrinn sez að mér,
smjǫrlaus er eg að mestu.“
107. „Lafði mín skal láta í,
en Loki eptir hlaupa“.
„Mér sýniz engi sæmd að því,
ef smjǫr þarf út að kaupa.“

---

101 $_1$ gef: *v. l. B;* gefðu *alle.* $_3$ trúa: trú *A.* $_4$ eg—í: *C, D;* og tel eg í *A*; tel eg við *B.* *104 i FJ og B under teksten (udstr.), mgl. A, C, D.* $_3$ ef—brestr: bresti þig *B.* $_4$ bana áttu: bani er *B.* 106 *og* 107 *er i D omb., men med* a b *rigtig ordnede.* 106 $_3$ kostnaðrinn: *uden art. B, D.* 107 $_1$ Lafði mín: *sål. Wisén;* Lávarðr *alle.* $_3$ að: í *D og v. l. B.* $_4$ þarf: þarftu *D.* út: úti *C.*

108. Fárbauti réð fylla svín
og færa það heim til hallar.
„Farðu og geym það Freyja mín,
og fáðu honum, þegar hann kallar.“
109. Þar kom innar áfengt ǫl,
Óðinn drakk til Skíða.
„Þú skalt hafa hjá mér dvǫl
og hvergi í kveldi ríða.“
110. Halrinn þakkar herra vín:
„hafi þér guðs laun Óðinn.“
En hann greip fyr eyrun sín,
sem að honum færi vóðinn.
111. „Hann skalt ekki í húsum mín
hirða þrátt að nefna,
elligar týniz auðnan þín,
sem áðr hefig þér gefna.
112. Kvónfang skaltu kjósa þér,
kann eg fleira að greina;
fljóðin læt eg fǫl hjá mér,
nema Freyju mína eina.“
113. „Þýða kýs eg þorna brú,
það er hún Hildur mjóva,
mér líz engi ǫnnur en sú
jafnvel kunna að hófa.“
114. „Hǫgni ræðr, hverr hana á,
því hún er hans eingadóttir;
ei mun Heðni hugnaz þá,
ef hér eru menn til sóttir.“
115. Skíði veik að Hǫgna hér
og hóf svó ræðu sína:
„Hvað skal eg leggja í lófann á þér,
þú leyfir mér mey svó fína.“

108_1 réð: lét *B*. $_3$ geym: *v. l. B;* geymdu *alle*. 109_3 hafa: eiga *som v. l. B*. $_4$ og: *ul. C*. 110_3 eyrun: eyru *D;* augun *C*. 111_3 týniz: tapaz *B*, *D*. 113_2 Hildur: en *tf. A*, *B*, *C*. $_3$ en: *ul. B*. $_4$ *indl. i A med* er. kunna að: kunni að *A*, *D*; kunni *B*.

116. Hǫgni segir, að hilmir má
Hildi sjálfur gipta —
„Hvergi kýs eg hærra á,
því hér er við dreng að skipta.“
117. „Alt í heimi ynnig til,
að þið Hǫgni sættuz.“
„Þeygi gengur þetta í vil,
þó þið Hildur ættuz.“
118. „Mágur þinn eg verða vil,“
veik svó Skíði að Hǫgna,
„verið kátir og víkið til
víst við kónginn rǫgna.“
119. Hǫgni segir, að mágr hans má
mikið um þetta ráða —
„séuð þið kvittir og sættiz þá,
signi guð ykkur báða.“
120. „Illa er talað, kvað Ásaþór,
afreksmaðrinn fríði,
fyr það týniz vináttan vór,
vendu þig af því Skíði.“
121. Óðinn spurði unga frú,
orð þarf sízt að teigja:
„er þér viljugt, vella brú,
vaskan dreng að eiga?“
122. „Heðni hefig heitið því,
hans eg skyldi bíða,
en ef hann faðir minn fæz þar í,
forsmáig ekki hann Skíða.“

116_4 því *ul. C.* dreng: drengi *D.* 117_2 *lyder i A:* að við Hǫgni sættumz. $_4$ þið: við *B, ved rett. C (oprl. = A), D.* ættuz: ættunz *A.* 118_3 kátir: kátur *D.* 119_3 séuð: séu *A.* þið: *ul. B.* 120_3 týniz: tapaz *B.* 122_2 hans— skyldi: að hans skyldi eg *A, D.* $_3$ hann: *ul. C.* $_4$ hann: *ul. C, D.*

123. „Hilditǫnn skal hafa fyr vátt
og Hálfdan kóng inn snjalla,
vér skulum drekka brúðkaup brátt
með bragna þessa alla.“
124. Skíði rétti skitna hǫnd,
skyldi hann fastna Hildi,
Óðinn gaf honum Indíalǫnd
og alt það hann kjósa vildi.
125. Kappinn þar með kóngsnafn hlaut,
kænn og ǫrr í stríði.
Stungu sumir að stála gaut:
„strákligr líz mér Skíði.“
126. Skíði gǫrði skyndikross
skjótt með sinni loppu,
sú hefir fregnin flogið að oss,
fekk hann hǫgg á snoppu.
127. Heimdall gaf honum hǫggið það
horns með stúti sínum.
„Hví búi þér, hann Hǫgni kvað,
svó hart að mági mínum?“
128. „Hann hefir fært þau firn að oss,
fleina lundrinn stælti,
gǫrði hann fyr sér gamlan kross
og gǫrvǫll orðin mælti.“
129. Skíði gǫrði að skylmaz þá
skjótt á litlum tíma,
Heimdall sló svó hǫfuðið á,
að hann lá þegar í svíma.

123_1 fyr: *ul. A.* $_2$ kóng inn: *i ét ord A, B, C.* $_3$ drekka . . . brátt: byrja . . . vort *B.* $_4$ með: við *B.* 124_2 fastna: festa *A.* $_3$ India: Asía *B (C i randen).* $_4$ það: hvað *C.* 126_3 sú: *ul. C.* að: fyrir *D.* 127_2 sínum: fínum *A.* 128_1 firn: firni *A.* 129_1 skylmaz: *B, D;* skimlaz *C,* skrimtaz *A og ul.* að. $_3$ svó: hann *B, D.* $_4$ að: so *D; ul. B.*

130. Hilditǫnn réð hlaupa upp þá
og hristi á sér bjálfann —
„Hverr veit, nema hrottinn sá
hǫggvi kónginn sjálfan.“
131. Hjó til Skíða hǫggin þrjú,
hér var yss á fólki,
skrǫkvag ekki að skræfan sú
lét skella í stæltum hólki.
132. Hrǫkk upp Geirmund heljarskinn
og hefr upp exi breiða —
„Lemdu hann ekki landa minn,
lítinn tel eg það greiða.“
133. Remmigýgi rekr hann þá
rétt að Haraldi miðjum,
grimmliga lætr garprinn sá,
sem geysiz ljón í viðjum.
134. Mikið var um þá Haraldr hné,
heyra mátti ynki,
rétt sem stykki af stofni tré
stóra heyrði dynki.
135. Ubbi hinn frækni atgeir rak
ótt að Heljarskinni;
ǫfugur fell hann aptr á bak,
ei varð dynkrinn minni.
136. Hálfur kóngur hljóp upp þá
og hreyfði brandi sínum —
„þann skal eg líftjón leggja á,
sem lemr á frænda mínum.“

130_2 hristi: hrista *D*. 131_3 ekki: ei *C, D*. skræfan: skræðan *A, B*. 132_1 Hrǫkk: Hljóp *B*. $_3$ Lemdu: lemjið *A, C, D*. 133_1 rekr hann: *omv. C*. $_4$ geysiz: geisi *C*. 135_4 varð: var *C*. 136_1 Hálfur: Hálfdan *A, B, C, D (men her er* Hálfur *oprl. skr.)*. $_2$ hreyfði: hreifir *C, D*. $_3$ eg: *ul. B*. líftj. l.: *omv. C*.

137. Ubbi fekk af Álfi slag
utan á kinnar vanga,
það má kalla keppa sag,
er kratans synirnir danga.
138. Óvit beið þá Ubbi á sér,
Ívar réð svó mæla:
„maðr mun fáz í móti þér,
minst er oss um þræla."
139. Starkaðr gamli stóð á fætr,
sterkliga tók að emja —
„ekki hirðig hvað Ívar lætr,
ei skal hann Skíða lemja."
140. Ívar fekk í augað slag
af Starkaði gamla;
ógurligt var eggja sag,
engi mátti hamla.
141. Hálfi kóngi var haldið þá,
hann mátti ekki stríða,
alla lét hann eitthvað fá,
sem ýfa vildu Skíða.
142. Hrókr inn svarti og Útsteinn jall
að Ubba sóttu báðir,
skýz í leikinn Skeljakall,
skǫtnum býðr ei náðir.
143. Ubbi feldi átján menn,
afbragðskempur stórar,
Skíða sló á skoltinn enn,
svó skruppu úr tennur fjórar.

137_1 Álfi: Olafi *men rett. til* Álfi *C, D.* $_4$ kratans: kratuns *B* (-ins *v. l.*), *C, D.* danga: ganga *B, C, D.* 138_3 í: á *B, C* (í *v. l.*), *D.* 139_1 stóð: stǫkk *B.* $_2$ *indl. i B med* og. 140_3 ógur-: ófur- *A.* eggja: odda *D.* $_4$ engi: ekki *A.* mátti: vill það *D.* 141_1 Hálfi: *sål. Maurer;* Hálfdani *alle.* $_2$ *indl. i B med* so. 142_4 býðr: gefr *B.* 143_3 sló: hann *tf. D.* $_4$ úr: út *D.*

144. Áli hinn frækni á það spjót,
sem ýta kann að dubba,
rennur framan að randa brjót
og rekr í gegnum Ubba.
145. Ubbi fell þá út um dyrr
með átján hundruð sára,
lét hann ekki lífið fyrr
en lungun fellu um nára.
146. Sverði brá þá seima viðr,
sá var kendur Agnar,
hann klauf Ála í herðar niðr,
hinn sez niðr og þagnar.
147. Eddgeir risi til Agnars hjó,
ofan kom mitt í skalla,
seggrinn engu svaraði og hló,
síðan gǫrði að falla.
148. Arngríms synir í ǫrva seim
ætla þegar að stríða,
en Vǫlsungar vǫrðu þeim
og veita þóttuz Skíða.
149. Víkar kóngur varðiz þá
vakrt á hallar gólfi,
Sǫrli inn sterki sverði brá
og sótti að Gǫnguhrólfi.
150. Mittistangi manaði Hrólf,
mættuz þeir og Bjarki,
að honum sóttu ýtar tólf,
ei var lítill harki.

144₁ Áli: Álfr *B, D (her ved rett. fra* Áli*).* ₃ framan: fram *B.* 145₁ þá: þar *D.* um: fyrir *D.* ₃ lét: lætr *A. C.* lét hann: *omv. D.* ₄ fellu: flöcktu *D. Efter v. 145 følger i alle hdskrr. v. 151 ff. (undt. v. 170 se nedenfor ved 147); men B har den rigtige stilling ved rettelse; v. 146—150 findes da efter v. 174.* 146₁ viðr: lundr *B.* ₂ kendur: nefndur *B.* ₄ hinn: hann *B.* sez: settiz *A.* 147₁ Edd-: Odd- *A, B, D.* ₄ gǫrði: hlaut *D. Herefter findes i A, C, D v. 170.* 150₁ Mitti-: Mittum- *B.*

151. Varð það loks að Víðólfr fell,
veittiz sigrinn Hrólfi,
hundrað rasta heyrði smell,
þá halrinn datt að gólfi.
152. Að Skíða sótti mengið mest,
margur varð að falla,
heyrði þangað harðan brest,
í hólkinum lét hann gjalla.
153. Fyrðum þótti ferlig undr
fljúga um heiminn þaðra,
hverr klauf annan hǫlda í sundr,
hverir drápu þar aðra.
154. Ógurlig var odda skúr,
undur má það kalla,
engi gǫrðiz ǫðrum trúr,
ýmsir réðu að falla.
155. Sló til Gunnars Sigurður hringr,
sá var arfi Gjúka,
augnabrúnin á honum springr,
ei mun góðu lúka.
156. Svó hjó hann til Sigurðar hrings,
að sverð stóð fast í tǫnnum;
hér hefir næsta komið til kings
með kǫrskum frægðarmǫnnum.
157. Sveitin gǫrðiz sár og móð,
sumir af mæði sprungu,
upp tók þeim í ǫkkla blóð,
axir og kesjur sungu.

152_3 harðan: háfan *A, B.* 153_1 þótti: þóttu *D.* $_4$ drápu: drepa *B.* þar: *ul. A, D.* 154_2 má það: mátti *B.* $_4$ að: *ul. B.* 155_1 Sló: Hjó *B.* $_3$ augna-: auga *A, C.* 157_3 þeim: þar *B.*

158. Eddgeir risi og Áventróð
æða framm að Skíða.
Blót-Haraldur berz af móð
búinn við Þráin að stríða.
159. Þórir járnskjǫld þreif upp stein,
það má undur kalla,
keyrði á Haralds kinnarbein,
svó kappinn hlaut að falla.
160. Þráinn er sterkur, það er ei undr,
því hann er trǫll að mætti,
risana báða rífr í sundr
og rekr þá út um gætti.
161. Berserkr einn, er Brúni hét,
barði Þráin til heljar,
en í því hann lífið lét,
ljótliga í honum beljar.
162. Ormrinn Fófnir eitri spjó,
og æðir framm að Skíða,
hrǫkk hann utar að hurðu þó,
hvergi var fritt að bíða.
163. Skíði rak sinn fastan flein
á Fófnis trjónu ljóta,
trǫllslig var sú tǫnnin ein,
tók úr honum að hrjóta.

---

158 *ul. D.* $_1$ Edd-: Odd- *A, B.* $_3$ berz: barðiz *v. l. B,* 159$_1$ þreif: þrífr *D.* $_4$ hlaut: varð *B.* 160$_3$ rífr: reif *B, D.* $_4$ rekr: rak *B.* um: fyrir *v. l. B.* gætti: gættir *alle.* 161$_1$ Berserkr einn: Berserkrinn *C.* Brúni: Brúsi *A*; *i B rett. til* Brúsi. $_4$ í—beljar: tók að belja *B.* 162$_3$ þó: þá *B.* 163$_1$ fastan: *B;* falsan *C;* falskan *D;* fǫlfan *A.* $_2$ á: í *B.* $_4$ *indl. i B med* er, að: *ul. B. Efter 163 følger i A, B, C, D — mangler i FJ — følgende vers:*

Starkaðr gamli stóð þá upp
og stytti næsta brúna,
ormrinn rak upp bǫlvað bupp,
þá ball honum hǫggið núna.

164. Skíði lét í skreppu sín
skákmanns efnið detta,
lǫng var hans in ljóta pín,
lifir hann enn við þetta.
165. Fófnir í sitt forna híð
fór nú heim að sinni,
en Starkaðr gǫrir þá stála hríð,
um stund er lǫgð í minni.
166. Ásaþór að ýtum gengr
og innir til við Skíða:
„ei munt ætla að lemja oss lengr,
fyr lǫngu er mál að ríða.
167. Ei er vón, kvað Ásaþór,
að Óðinn muni þér lúta,
heldur munt fyr hǫggin stór
þinn hrottinn verða að stúta.“
168. Mjǫlni spenti inn mátki Þór,
af magni hjó til Skíða,
hér kom á móti hólkrinn stór,
svó heyrði bresti víða.
169. Starkaðr hjó til Þóris þá,
það kom framan í enni,
allan kviðinn ofan í frá
ætlag sverðið renni.

164_3 var hans: *omv. A;* var sú *B;* var hins *D.* 165_1 í: á *B.* $_3$ en: *ul. B.* gǫrir þá: gǫrði *B.* 166_3 ei munt: þú munt ei *B.* 167_3 munt: mun *B. Efter v. 167 findes i A, B, C, D — mangler FJ — følgende vers:*

> Ef þú vilt að eg (ei *tf. D over l.*; *B v. l.*) þig slá
> ofan í pǫnnu þína,
> legstu niðr og lút (lúttu *D*) mér þá,
> lítt skulu hǫggin dvína.

168_2 magni: megni *B, C, D.* hjó: sló *B*; hann *tf. A.* $_3$ hér: þar *B.* $_4$ svó: *ul. B.* 169_3 í: *ul. D.*

170. Berserkr einn, er Brúsi hét,
bregður kylfu sinni,
Starkað gamla stúta lét,
styrr varð ekki að minni.
171. Ragnar kóngr og rekkar hans
réðu að Gautrek milda,
Ketill og Hrólfr í kappa dans
kómu með drengi gilda.
172. Heyrði til, þar hetjan fór,
hǫggr hann jǫtuninn Brúsa,
fell hann dauðr á fætur Þór;
flestir urðu að dúsa.
173. Þá varð Álfr í þessu laus
og þrífr upp kónginn Víkar,
færði ofan í Fjǫlnis haus,
svó fjandliga Óðni líkar.
174. Þá sá hún Freyja, Fjǫlnis víf,
að fast tók Óðni að svíða,
stǫkk hún upp með stæltan kníf,
og stakk í nefið á Skíða.
175. Hǫgni þreif upp Hálfdan jall,
hann var frægstur gotna,
rak hann niðr svó rammligt fall,
að rifin hans gǫrvǫll brotna.
176. Allir réðu æsir þá
einni rǫddu að kalla:
„hrekið hann Skíða hverr sem má,
hann mun drepa oss alla.“

V. 170 står i A, C, D efter 147, i B i randen, overstr. $_1$ Berserkr einn: Berserkrinn *A, C.* $_4$ varð: var *A, D.* 171$_1$ Ragnar: Rǫgnir *A, C, og oprl. D, men her rettet.* $_2$ réðu: réði *C.* $_3$ kappa: krappa *A.* 172$_2$ jǫtuninn: *ud. art. D.* 173$_2$ kónginn: kappann *B.* 174$_2$ að: *ul. A.* $_4$ á: *ul. D. 175 og 176 er omb. i A og oprl. D, men her rettet.* 175$_2$ gotna: jǫtna *A.* $_4$ hans: *ul. B.* 176$_1$ réðu: urðu *C;* gǫrðu *D.* $_2$ rǫddu: ræðu *A.* $_4$ hann—drepa: *B;* því Hálfur drepr *A, C, D.*

177. Flestir urðu fúsir þess,
fekk hann hǫgg við vanga,
þá var mikið um þausnir hess,
þrjátíu að honum ganga.
178. Hann barði í hel þá Baldr og Njǫrð,
bæði Loka og Hæni,
fimtíu lét hann falla á jǫrð,
en fleygði tólf í mæni.
179. Til orða tók þá Sigurður sveinn,
nær sér hann brynju ristna:
„mér líz nú svó margr um einn
manninn þann inn kristna.
180. Greyliga tókz þér gangan Þór,
þú gintir hingað Skíða;
sýndr er hónum siðrinn vór,
sá mun spyrjaz víða.“
181. Sigurður tók þá sverðið Gram
og sveiflar til með afli,
allir þeir, sem oddrinn nam,
innar hrukku að gafli.
182. Hnykti hann Skíða um hallardyrr
og hljóp þar sjálfr í milli;
lúinn og móður lá hann þar kyrr
litið varð af snilli.
183. Heyrði hann inn í háva hǫll
hark ok styrjǫld bæði,
borgin var sem bifaðiz ǫll
beint og léki á þræði.

177_3 var: varð *A.* þausnir: þusnir *C;* þusur *D;* þusnar *B og* vess *f.* hess. 178_3 fimtíu: fimtán *B og ved rett. D.* $_4$ en: og *C.* 179_2 nær sér: er sá *B.* hann: á *tf. A;* í *tf. C.* $_3$ um: *i beg. af l.* $_4$ *B, C, D.* 180_3 siðrinn: *B som v. l.;* sigrinn *alle.* 182_2 og: en *B.* í: á *C.* $_3$ hann: *ul. B.* þar: *B v. l.;* þá *alle.* $_4$ varð: var *A.* 183_1 inn: *ul. D.*

184. Skjótliga kallar Skíði inn,
þar skatnar lágu hneptir:
„Sæll og ljúfur Sigurður minn,
svínið lá mér eptir.

185. Nefna mundig nafnið þitt,
nistill silkitreyju,
ef þú Sigurður svínið mitt
sæktir inn til Freyju.“

186. Gnóðar-Ásmundr gǫrði þá
gilda sókn og stríða,
svínið tekr hann seggjum frá
og sendir út til Skíða.

187. Það kom framan í fræðasal,
frá eg að aulinn vakni;
heima var hann í Hítardal,
Hildar trúig hann sakni.

188. Yzt við gátt að aulinn lá,
ekki er trautt að frjósi,
þeir stǫktu vatni strákinn á
og stumruðu yfir með ljósi.

189. Þorleifr talar við þegninn brátt:
„þú inn vóndi slangi,
þú hefir ærz í alla nátt
og einatt verið á gangi.

190. Fátækt hefir hér fólkið mart
fengið af þér nauðir,
ýmsa hefir þú byst og bart,
en bragnar fimm eru dauðir.“

184_4 lá: lást *B, C;* varð *(v. l.* lást*) D.* 186_2 sókn: *sål. FJ;* aðsókn *alle.* $_4$ sendir: sendi *A;* það *tf. A, C.* 187_1 framan: *C;* fram *A, B, D.* $_3$ heima—hann: nú er hann heima *B.* 188_2 er: var *D.* trautt: trútt *B,* traust *C, D.* frjósi: hnjósi *A, B, D.* $_3$ þeir: *ul. C.* $_4$ stumruðu: stumra *D.* 189_1 Þorleifr: Þorgils *A, B.* $_2$ þú: þinn *A, C.* $_3$ þú—ærz: ærst hefur þú *B.* ærz: æðz *A.* $_4$ og: *ul. D.* 190_1 hér *ul. A.* $_2$ af þér: sárar *B.* $_4$ en: *ul. B (so tf.).*

191. Á stafnum sjá þeir stóran hólk,
stóð hann merkur átta,
því hefir meizlin fátækt fólk
fengið stór af hrotta.
192. Troðnir í sundur tvennir skór,
tel eg það ei með listum,
ǫrkumlaðr var aulinn stór,
upp vóru hemin á ristum.
193. Fjórar tennur framan úr haus
fallnar vóru á Skíða,
en in fimta orðin laus,
í hana kvað sér svíða.
194. Bráðliga segir hann brǫgnum frá,
hvað bar fyr hann í svefni;
margur setr í meiri skrá
minna yrkisefni.
195. Skatnar hugðu að Skíða brátt,
og skoðuðu hann uppi og niðri,
hans var víða holdið blátt,
en hárið líkast fiðri.
196. Hirzla hans með hagleik gǫr
hún var tóm að kveldi,
þar var komið í þrífornt smjǫr,
það var úr Ásíaveldi.
197. Hǫldar gáfu hundum smjǫr
úr hirzlutǫtri Skíða;
létu þeir sitt ið leiða fjǫr
og lágu dauðir víða.

191_1 sjá: sáu *B.* $_3$ því: hér *B.* hefir: hafa *A.* $_4$ stór af: af stórum *B, D.* 192_1 í: *ul. A.* $_4$ hemin: hemen *A;* heminn *C, D;* hinir *B.* 193_2 á: úr *B.* $_3$ fimta: er *tf. B.* 194_3 meiri: mikla *B.* $195_{2\cdot4}$ niðri . . fiðri: niður . . fiður *C, D.* $_4$ en: og *C.* líkast: *B;* rétt sem *A, C, D.* 196_1 Hirzla: Hirzlan *C, D.* með: af *B.* 197_3 létu þeir: *omv. B.*

198. Fundu þeir i trússi hans tǫnn
tuttugu marka þunga;
nú má vita, hvað sagan er sǫnn,
seima þǫllin unga.

199. Þeir grófu hana með fagran flúr
fremstu meistara tólum,
bragnar gǫrðu bagalinn úr,
sem beztr er norðr á Hólum.

200. Lengi vetrar lá hann sjúkr,
lítið batnar Skíða,
fǫlnaði hans inn fúli búkr,
og fellu á sárin víða.

201. Aldri trúig ǫrmum þrjót
mun illra meina batna,
fyrr en lofar að leggja af blót
og laugar-nætr að vatna.

202. Ei hefig frétt, hver ævilok
urðu norðmanns Skíða.
Hér skal Suðra sjávarrok
sunnudagsins bíða.

198_3 vita: sjá *D; heyra B.* hvað: *ul. B.* $_4$ þǫllin: *sål. FJ;* þollsins *alle.* 199_2 *indl. i alle med* af (og *FJ).* 200_3 fǫlnaði: fǫlr var *(*flagnaði *v. l.) B.* fúli: fúni *(*fúli *v. l.) B.* $_4$ og: *ul. B.* *201 mgl. A.* $_1$ trúig: frá eg *C, D.* $_2$ mun illra: allra *C, D.* $_3$ en: hann *tf. C, D.* $_4$ laugar: langar *B.* 202_1 frétt: heyrt *B.* $_3$ sjávarrok: sævar ok *C.*

Bemærkninger.

*1*₂ *„at digte mansang er overhovedet noget, der er til ringe nytte“.* ₃ eitt *ɔ: hvad der nærmere omtales i v. 2. 6*₃ var skrifuð *ɔ: „dens indhold var“; heller ikke 7*₄ *er* skrifað *at opfatte ordret. 8*₃ kryppu kengr *egl. pukkelkrumning, ɔ: en krum pukkel. 9*₄ greinum = *ordstrid, mundhuggeri. 23*₃ svǫrf = *slid (skoslid). 27*₁ mǫlunum] malir = *krydset, lænderpartier på kreaturer. 34*₃ kuðr *antages at være* = kurr *‚misfornöjelse', ‚knurren'; bet. ‚anelse' vilde passe bedre og mulig foreligger her adj.* kunnr *substantiveret. 35*₁ Belgjar- = Hítar-. *38*₁ skefr ofan af, *må bet. „skærer af hudstykkets yderste kant (flækker den) på skrå, så at skindet dér bliver tyndere, for at syningen skal gå lettere for sig“. 40*₂ bregður kreppu = *‚trækker låsen (bestående af et böjet stykke jærn) fra'. 41*₄ *„det ɔ: det, at smörret* (viðbit) *slap op, sætter nu en grænse* (kvarði = *alenmål, bestemt mål) for hans måltid“. 46*₃ að ǫllu *‚lyslevende'. 47*₄ ríða *her og ellers uegl. „at begive sig“. 48*₁ kom—til *ɔ: „der opstod strid“.* ₂ hátta = *„at gå i sæng“. 50*₃ rit = *‚bud', budskab. 53*₃ lukku *må snarest opfattes som obj. til* bíði *(subj. til dette er* Skíði; *„den pålidelige ledsager dadler ej, at han vil opnå en lykke“). 59*₁ meiri, *kompar. er her noget påfaldende;* mikill *i FJ vilde være bedre, men det står metrisk tilbage for hint. 61*₃ kóklaz *„ægre per invia evadere“ (Bj. Hald.), her omtr. „få mange besværligheder“. 62*₁ skraf = *tale, vrøvl. 65*₃ drukklangr *ɔ: „så lang (tid) som der behøves til at slukke sin tørst“. 67*₄ klassekk *vistnok* = klæðsekk. *76*₄ reiðigangr *‚svingende bevægelse'; „alting ryster som ved jordskælv, hvor de (nævnte) farer frem.“ 87*₃ þorna vigg = *kvinde* (vigg *en ø). 94*₃ *Skide mener, at han nu er så gammel, at han snart vil komme til Odin ɔ: dø. 95*₂ *„det er altid lidet vanskeligt“ ɔ: at spørge. 113*₄ hófa = *„opføre sig*

høvisk". *125₃* stungu að = *„stiklede til*". *128₄* gǫrvǫll orðin *„alle de dertil hørende ord*". *130₂* bjálfann ɔ: *hovedet (egl. huden).* *137₃* keppa sag *egl. „det at stokke (spydskæfter?) saver (skurer) mod hinanden*" *(jfr.* eggja sag *140₃).* ₄ danga *‚slår'* ɔ: *hinanden.* *146₂* Agnar ɔ: *den fra Hrólfss. og Bjarkar. kendte A.* *155₄ „han vil ikke betale det med noget godt.*" *156₃* komið til kings, *vistnok „er kommet til nedslugning*" *(jfr.* kingja*), d. v. s. fuldstændig tilintetgörelse.* *174₂* svíða *snarere føle „vrede*" *end smærte.* *180₃* siðrinn *„liv og færd*". *187₁* framan i fræðasal *„foran på brystet*". *188₄* stumruðu *„var beskæftigede med*" *(at hjælpe ham og bringe ham til sig selv).* *190₃* byst = beyst, *K. Gísl. Eft. skr. II 154.* *192₄* ɔ: *bunden på det andet par var helt trådt i stykker.*

Grettisrímur.

Hier hefr Grettis rimvr.

Findes kun i Wolfenbüttel-rimehåndskriftet.

I

1. Skil eg nu ei hve Skrimnis *s*eims
skelfir vili mic bidia
vekia vpp Bodnar brosmu heims;
betri er onnur jdia.

2. Fordum þotti eg falka kras,
forlog kvnnv at vendazt;
sidan feck eg lygra las,
lengi mvn sa endazt.

3. Horfen giorezt at mestu mærd
mejdi fofnis bryggiv;
se eg þvi li*tt* vid liotri flærd
ok langri vndirhyggiu.

4. Þvi mun hamingian hafna so
hræfa teina brioti,
gripa alla gledina fra,
en gefa honum angr j motj.

5. Hormvlega er heimvrenn spilltr,
hygg eg þat mun standa,
margr finzt af velvm villtr
vei*ti*r nodrv granda.

1_1 seims *rett. fra* eims. 3_3 litt *rett. fra* ligt. 5_4 veitir *rett. fra* veigar.

6. Hrodvrenn skal þar hefia nv,
honvm vill engi sinna,
Asmund setti æ Biargi bv;
bravt hann skiolldv stinna.
7. Fiolmenne hiellt fleina TyR,
feck hann heidr ok soma,
lydum þotti logmal*s* skyR
lestir folldar droma.
8. Seggium þotti j soknvm strangr
seima lvndr enn þydi;
hann var kendr hærvlangur
ok helt vel sina lydi.
9. Asdis het sv avdar brik,
Asmund hafdi fengit;
fyrdvm þotti hvn frænda rik,
feck hann af þvi gengi.
10. Atli nefndizt einnhver reckvR
arfi þeirra en þarfi,
b*a*di þotti blidr ok þeckr,
bonda hollur j starfi.
11. Attv þav sier annann svein,
yngri var sa hoti;
Grettir jafnan gunnvm mein
giordi at fleina moti.
12. Belldinn þotti j bernskv hann
beint til orda ok verka;
Asmund hirti eckj vm þann
orfa Þvnd en merka.
13. Longum var hann j lyndi faR,
lek þo marga pretti;
j vppuexti ecki knaR,
elskadi modir Gretti.

7_3 -mals *rett. fra* mal. 10_3 badi *rett. fra* bodi. 11_3 gvnn-vm = gumnum. 13_2 *for* pretti *er først skr.* hueki (= hvekki), *men dette er underprikket.*

14. Andlit hans var einkar fritt,
avgvn væn at lita,
harit ravtt ok hardla sitt
æ hoskvm fleygi rita.
15. Dyrar atti dætr tvær
dreingr ok snotin suinna;
gofgum monnum gipti hann þær,
giorir so bokin jnna.
16. Blidr vpp at Biargi vex
briotvr orma valla;
fulla hafdi fiora ok sex
fengit nodru galla.
17. Asmund talar vid Grettj þat
„eigi seinn til ferda
vm heimgæs minar, haluren kvad,
hugsa muntv verda."
18. Garpurenn svarar af godri slegt
glogt med mali sniollv:
„litit verk ok lodrmannlegt
lizt mier þetta at ollv."
19. Waskvr svaradi uopna þollur,
var sa kænn vid geira,
„verttu j þessv verke hollvr,
virda skal þig meira."
20. Lezt hann ongu lofa vm þat:
„litit kann eg vinna;"
geck j burt ok glotti at
ok geymdi fugla sinna.
21. Fimtigi voru j flocki þær,
furdu reika vida;
Grettir eftir gengit fær;
giora nv stundir lida.
22. Bagt vard sveine at safna þeim,
sin veg hver vill leita;
koma þær sialldan heilar heim;
helldur stirt kann veita.

23. Stala Tyr, sem stendvr greint,
starfinn tok at leidaz;
kiuklingarner keifa seint,
kalli er buit at reidazt.
24. For so enn at f*ar*andi lydr
fugla hitti davda;
Asmund gerdizt eigi þydr,
orka*r* sligt til nauda.
25. Asmundi vard vndra leitt,
audinn tok at þverra,
„hefir þinn glopur gæsnar meitt,
giorir þu jllt ok verra.“
26. Visu kvad þa uopna Þvndr
ok villdi þannig greina:
„halsinn þeira hristig sundr,
hirde eg litt vm eina.“
27. „Skalttv ei leingr skerda þær,“
skyfer taladj randa,
„annat verkit verra fær,
vaskr lundur *b*randa.“
28. „Hier mvn verda at hætta a
hristir vænna glofa,
þann ma seia fleira fra
er fyser mart at profa.“
29. Bondinn seier, þa komit er kvelld
ok kvinnr lata rivka:
„bofinn skal mitt bak vid elld
badvm hondvm strivka.
30. Helldr giorazt nv uerken vond,
vopna lundr enn diarfe.“
„Vist er þetta varmt vm hond
ok vesalla manna starfi.“

24_1 farandi *rett. fra* framandi *(jfr. sagaens* fǫrumenn*)*. 24_4 orkar *rett. (af J. Sig.) for* orka. 27_2 randa *rett. fra* branda. $_4$ branda *rett. fra* granda.

31. Optazt feck af elldi mak
alma Tyr en hardi;
Fafnir strykvr fodur sins bak
fast ok li*t*it spardi.
32. Hier kom enn at hausta tekur,
halurenn mun þat finna;
kappa næsta kladinn vekur,
hann kallcar þa vid Linna.
33. „Vomurenn skalttv vôttv slens
uislega af þer leggia;"
briotr kuad sig brima fens
bernskv rad at eggia.
34. Kall toc helldr at klora sier,
kominn var elldi næri;
„alldre er dvggan dvgr j þier,
dvelvr þu meir enn bæri."
35. Ullar kamb*a* Avglir sa
eigi litla standa;
halnvm færdi herdar æ;
horfezt nv til vanda.
36. Eptir bakenv orfa meidur
ofan let kambin ganga;
bondin stock vpp bysna reidr,
bad sinn arfa fanga.
37. Asmund greip vm storan staf,
stefnde þegar at Gretti;
halvren feck þaʀ ecki af,
vndan fra eg hann settj.
38. Hvstrv kom til fyrda fliott
ok frette vm leiken þenna;
Fafnir ancar furdv skiott:
„fadir minn vill mic brenna.

31_4 litit *rett. (af JSig.) fra* lidit. 32_4 kallcar = kallzar. 35_1 kamba *rett. fra* kambinn. 37_2 Gretti *rett. fra* Grettir. 38_3 ancar = anzar *(jfr. 32_4)*.

39. Stundum fær af starfa last
styfir vnda s*k*essv;
karle þottj eg klora fast,
kvnni hann jlla þessu.“
40. Brvdren talar vid blidan svein,
bles þa en af mode:
„finzt eigi med þier forsia nein,
frændi minn en gődi.“
41. Fatt var helldr vm fedga tal,
fleira þvrtj at jnna;
garpurenn seiir at Grettir skal
geyma hrossa sinna.
42. „Hross er eitt,“ ed hetian kvad,
hirti sagdi varga,
„Kengalv ver kőllvm þat,
kosti hefir hvn marga.
43. Kengala er so vm vedvren vis,
hvn veit firi hrider sterkar,
hier firi skulv henni hallda pris
holda kind*i*r merkar.
44. Hleypur hvn snemma heim af jord,
hordvm vedrvm kvidir,
bragnar mega þa byrgia hiord,
bresta eigi hridir.“
45. Blidr ancar bavga Tyr,
bar sa sverd at vndvm;
„brvgdiz hafa þo, bonden skyr,
betri vonir stvndum.
46. Varttu fyr vid vopna hark
ok villdir morgv spilla;
hver sem tecr a merinni mark,
mvn þat reynazt jlla.“

39_2 skessv *rett. fra* sessv. 43_4 kindir *rett. fra* kindr.

47. Þann veg endizt þeira tal,
þegnvm likar varla;
lyk eg aptvr lioda sal,
læt eg rimv falla.

II.

1. ORda val j odar sal vill nv eigi vaxa,
sidan gædir gridar faxa
gerdi at talga eydi saxa.
2. Veiga gatt med vizkv matt kann at veita soma,
þat hefir ordit fyr at froma
frægvm riodi ylgiar bloma.
3. Barv þeir firi bavga Eir beiskan kvida,
hefir þat dreifzt vm heiminn vida,
hardla seint mvn þetta lida.
4. Lysig fatt j litlvm þatt af lindi hnossa,
seivm helldr af barv blossa
briot *er* for at geyma hrossa.
5. Hrossin rak ok hrepti ei mak halurenn mætvr,
kappinn bar opt kallda fætvr,
Keingala stod æ altt til nætvr.
6. Ofner vituR vti sitr eigi hræddr,
furdu litt var Fofnir klæddr,
ferliga var hann af kvlda mæddr.
7. Þydur dreingr ef þann veg geingr þeinkir æ,
maklig giolld skal merinne fa,
mætti vera hann giordi svo.
8. Morginn einn enn mæti sveinn er miog var kallt,
klæda lanit vard þa vallt,
vislega tok hann radit sniallt.
9. I hesta hvs kom hetian fvs hreysti vendr
Keingala firi stalli stendr,
stvndum er hann vid hvecki kendr.

4₃ briot er: *rett. fra* briotr.

10. Bavga Tyr ste blidvr ok hyr a bakit a henni,
nvassann fra eg hann hnifenn spenni,
h*an*s er von at meren kennj.
11. Herdar skar med hnifi þar sem hardazt fær,
bvrtv hud af bakenv flær,
benia tok at renna sær.
12. Vak*r*inn feck af vænvm reck voda skeinv,
bakleingiv flær aptr j einv
allt a lend med jarni hreinv.
13. Brazt hun vidvr so bondans nidr af bakenv datt,
beit hun þegar ok bardi hratt,
bauga Tyr a fætr spratt.
14. Vpp a hals rak eydir stals alla klara,
bleikala ecke beit en sara,
blodit rennr ofan a nara.
15. Brosti hinn er brogdin vinnvr beitir rita,
hvn vill æ til baksins bita;
bondi mvn sinn arfa vita.
16. Dregr vpp mock en merin stock þvi miog var kallt
heim a leid til hvssins allt;
hrodrar mvn þvi avkazt mallt.
17. Bragda mann red byrgia rann ok beiglar heim;
hvstrv fagnar halnvm þeim,
hefzt nv tal med fedgvm tveim.
18. Hetian kyrr at hrossvm spyrr: „þu herm þat Linne";
Auglir svarar en orda suinnj:
„ǒll erv byrgd j hvsi jnne."
19. „Byrgit hiord," kvad bavga Niordr ok bidr ei fresta,
sveigir taladi siglv hesta:
„sizt mvn oss nv hridin bresta."

10_3 hans *rett. fra* hins *(hvorved* kennj *vilde stå absolut).*
12_1 Vakrinn *rett. fra* vakinn (vakr = hestr, hross).

20. Bondans rad vid bezta dad er bragnar hallda,
byrgia savdi briotar skiallda;
bvrtv lidr natten kallda.

21. Biart var vedr þat bragna gledr, en bondans arfi
var þa sen at sinv starfi,
sveinnenn toc þa hross en diarfi.

22. For þvi nær sem fyra gær j frosti hǒrdv,
hrossin ganga heim af jordv,
hefr hann æ þeim sterka vordv.

23. Margar nætr mygir lætr mens enn svinni
byrgia hiord j hvsvm jnne;
hriden kom þo ecki at sinne.

24. Kappinn for med kesiv Þor til kapla sinna,
vill nu hvgsa vm verkin Linna,
verdr sligt so giorla jnna.

25. A fakvm helldr Feniv melldrs fleygir sinvm:
„holld eru engi a hrossvm minvm,
hygg ek slikt af voldvm þinvm."

26. Miog so geingur enn mæti dreingr at modr hesta:
„eigi mvnv þier bakholld bresta,
ber þv þol yfir kapla flesta."

27. Randa Tyr fra eg roskr ok skyr at reidi kenni,
bakleingian var bvrt af henni,
bavga fra eg þat lita spenni.

28. Geira meidr geysi reidr Gretti sagdi:
„þv munt þessv bella bragdi;"
brosti hinn j mot ok þagdi.

29. Angur feck af vngvm reck alma Tyr;
hetian þegar til hvsa snyr,
hvstrv fagnar bonda skyr.

26_2 holld *rett. fra* holldm.

30. „Seg þv til,“ kvad seima Bil, „sveigir branda,
hvort at ganga verk at vanda
*v*eitis ravdra orma sanda.“
31. Wisu kvad ok villdi þat so vifi jnna:
„batnar sizt vm brogdin Linna,
belling skal nv eckj vinna.
32. Hafa skal þann enn heimski mann,“ kvad hrister fleina,
„visliga allann verre beina,
virda ma þat engi meina.“
33. Gargan stod hia geira riod ok gullhlad*s* selia:
„þa skal engi æ annann telia,
ecki giora mic verk at dvelia.“
34. Lidr stund en laufa Þvndr er lǫngvm far,
dreingivm þottj hann digr ok har,
Drakon giordiz fvrdv knar.
35. Skil eg nv þat er skalldit kvad af skrymj letra,
eydir var þa orma setra
ordin fvllra þrettan vetra.
36. Vngir menn er aller senn þar efla leika,
ætleg burt æ jsenn bleika
orfva meidar giordu at reika.
37. Kappa val ur Vididal ok vænar sueitir
vikia ok þangad, er Vestr*hop* heitir,
vorv allir gvn*n*ar teitir.
38. Atle var med Augle þar ok ytar fleire,
holdar beita hvossvm geire,
hetivr finnazt valla meire.

30_3 veitis *rett. (af JSig.) fra* beitis. 31_1 þat so: *omv. hdskr.* 33_1 hlads *rett. fra* hlad. 34_{2-3} *er ombyttede i hdskr.; K. Gisl. har i afskr. foreslået at læse:* drakon giordiz digr ok har | dreingivm þotti hann fvrdv knar. 36_2 jsenn: *herefter først skr.* reika, *men underpr.* 37_2 hop *tf. efter sagaen.* $_3$ gvnnar *rett. fra* gvndar.

39. Avdvn het sa yta let firi eggium falla,
sa bar afl yfir seggi snialla
sveina j leiknvm þessa alla.
40. Garpuren bar yfir gunna þar sem gengv frettir,
arvm morgvm ellre enn Grettir;
ytvm beittj frænings stettir.
41. Grettir hlaut, sa er giarn j þravt, vid garp at leika;
seggir giordv saman at reika;
sa mun afla vargi steika.
42. Hnatt tre tok sa hreysti jok ok hnottin slo,
geyse snart yfir Gretti flo,
getit er hann mvni reidazt þo.
43. Afrekx mann at epter rann er þa reidr,
þrifvr hnottin malma meidr,
miog so var hann j ferdvm greidr.
44. Hyg eg rett, sem hafi þier frett, at heiptar kenni;
færdi hann hnottinn framan j enne;
fell þa blod af orfa spennj.
45. Audvn vill, þvi efnj eru jll, til Auglis sla;
vndir hoggit hliop hann þa;
horfa flestir leikinn a.
46. Giordiz bratt vid grimdar matt sv gliman hord;
oflin vorv eigi spord,
Avdvn sotti bavga vord.
47. Leikuren hardr litt var spardr af lvndi sverda,
ferlega toku fang at herda,
falla mun þo annar verda.
48. Lengir þravt, en Linne hlavt firi lesti at falla
hardla modvr Hafla spialla,
hygg eg Atla lika valla.

45_1 til, t *er i hdskr. rett. fra* a. 46_2 oflin *rett. (af JSig.) fra* ofolin. 47_1 hardr: *herefter skr., men overstr.*, þraut.

49. Garpren villdi giarn j hilldj Gretti meida;
briotr giordi benia seida
bragna þegar j svndr leida.
50. Bessi villdi at briotar skylldu bellings sveita
sidan allir sattir heita,
seggir giordv heim at leita.
51. Nefnum hinn er hreysti vinnr ok hrotta beitir,
Þorkell krafla þegninn heitir,
þessi hefir þar godord vm sveitir.
52. Fædir vargs er for til Biargs med fyrda svinna,
virdar hafa þar veizslu stinna,
villdi hann giarna mag sinn finna.
53. Holda gledr þar heidri medr horna Vina;
þegnar tala vm þingreid sina,
þvrfti slikt so giorla at tina.
54. „Atla lat“, seiir olldin kat, „med ytvm rida,
halvrinn ma þa heima bida,
hann mvn verda frægr vida.“
55. „Avgler ma,“ kvad eyder þa, „med vmsia þinne
hallda upp svorum af hendi minni,“
Hrimnis tals, „med vizkv sinni.“
56. Bavga Tyr for blidvr ok skyr med beiti sverda;
Þorkell var þa fus til ferda,
frægir magar skilia verda.
57. Þorkell reid sem liggur leid fra lesti teina;
svinnr hafdi sveigir fleina
sextigi manz ok tuttugu eina.
58. Kappa sveit med kurteis heit koma til vida;
Tvidægru vill traustr rida
tiorgv hlynvʀ med recka frida.
59. Ei skal leingr eflazt fengr asa tiggia;
a Hellisfitivm holdar þiggia
hoskir nad ok foru at liggia.

57_1 teina *rett. fra* steina.

III.

1. Fʀarids skal nv færa af stad
fvndenn rett sem hetian bad;
vanda ek ecki æ visvm hatt,
verdr þar til orda fatt.

2. Mvn ek þvi ecki mansong sla
merkeliga firi hringa Na,
þviat en kæna kogra Hlock
kvnna mvn þess litla þock.

3. Mæla þetta enu mætu vif,
mekta sitt med elsku lif,
ma sa engi mannsong sla,
mest er horfinn æskv fra.

4. Vakta eg ecki vm Venris lat,
vifin kann at frygda kat;
greinvm helldr Gretti af,
gorpvm veitti Idia skraf.

5. Waknar hann ok virda sveit,
villdi sidan fara j leit,
hestvm sinum hyggia at;
hversv mvn þeim veita þat.

6. Garprinn fann sinn giarda hrein,
giorazt ma nv af þvi mein;
vnder kvidnvm sodvlinn sa;
seggvrenn villdi faknvm na.

7. Sidan rettj sȯdvlinn þann,
sier nv þegar en vaske mann
vista malvrinn var þa bvrt;
vida landz var þetta spvrt.

8. Leita for hann þegar j stad
linna jardar langan dag
litt vill honvm nv ganga j hag
halin sa hann þar hlavpa at.

1_1 Fʀarids: *skr.* Fʀadˢs. 8. *Dette vers er ganske uregelmæssig bygget; det er vistnok en sammenblanding af to vers;* j *(l. 3) skr. i hdskr.* Y; *jfr. Bemærkninger.*

9. „Skeggia kalla skatnar mic,
skiala eg ecki mart vid þig;
Þorkels bonda þingmann einn,
þikir eg ei til viga seinn."
10. Hristir sagdi hilldar blyss:
„hefir eg næsta fengit slys;
kall hefeʀ litit krasa val,
kynliga feck eg skilizt vid mal."
11. Ofnir kvad þat ærv brest:
„eindæmi ma kalla vest;
tyndr er einn veg malurinn minn,
ma sligt varazt j anad sinn.
12. Leggivm saman ok leitvm tueir;"
lofdaʀ foru *v*ida þeir,
skyniar vm þat skiallda *v*idr,
Skegge lavt j monvm nidr.
13. „Fantv nockut felagin godr;"
fleina svarade þannig riodr:
„flyta skal egh ok fara hest,
fundit er mitt leidar nest."
14. „Leggþu nidr ok lat mik sia,
litvm sidan badir a,"
mætr sagdi meidir gerda,
„mart kann odrv ligt at verda."
15. Briotr sagd*i* barv ess
bragna eigi þvrfa þess,
„ætla eg rett firi allt þitt skraf,
ecki skalttv fa hier af."
16. Grettir þangat gengr at,
gaf sier ecki Skeggi vm þat;
hier kom enn þeir helldvzt a,
hvorgi villdi odrvm fa.

12_2 vida *rett. fra* bida. 12_3 vidr *rett. (J. Sig.) fra* bidr. 12_2—14_2 foru—litvm *med anden hånd.* 15_1 sagdi *rett. fra* sagdu.

17. Skiallda gygi Skeggi þrifvr,
skotnvm þotti hann eigi svifr;
hondum badum hio til Linna,
honvm mvn þetta litit vinna.
18. Aoxar skaptit Oglir greip,
er sa kæn vid Hogna sveip;
optazt var honum aflit travst,
en var*d* Skeggi at lata lavst.
19. Sidan hoggvr seima vidr,
seggnvm trveg at minnkezt fridr,
oxin klyfr heila havdr,
hinn la þegar a jordv daudr.
20. Skilst hann þar vit heimskan hal,
hestin toc ok vista mal;
reid hann þa ok fyrda fann,
frettv þeir at Skeggia hann.
21. „Hliop at Skeggia hamar troll eitt,
hardara þvrtj eigi neitt,
garpsens sneid þat heila helli,
h*a*nn la þegar daudr a velli.“
22. „Undarleg vard atferd slik,“
annzar þann veg þiodin rik,
„travtt er þetta trolla plag
at taka so menn vm liosan dag.“
23. „Onnur mvnv hier efnj j,“
anzar Þorkell bondi þvi,
„Grettir longum girnezt jllt,
garpsens hefer hann lifi spillt.“
24. Svinnr greindi seima Þor
seggivm allt hve med þeim for;
Þorkell vard nv þeygi styggr,
þanneg taladi menia Yggvr.

17_3 hio til *sikkert således.* 18_4 vard *rett. fra* var. 21_4 hann *rett. fra* hinn. 23_2 Þork. bondi: *omv. hdskr., men skriveren har bet. det rigtige ved omflytningstegn.*

25. „Bæta skal eg firi laufa lund
ok leggia a þat alla stvnd,“
sveigir mælti sofnis lada,
„sekt þinni ma eg eckj rada.“
26. Ravsnar madrenn reid a þing,
ravn miog var honum dadin kring;
bætti vig firi bavga meid,
bondinn riki aptr reid.
27. Fofnir skylldi fvs j þravt
fara sekvr af landi braut
varla midr enn vetrna þria;
vill so domrenn falla a.
28. Her skal fyri herma þat
enn hofdingiarneʀ skildvzt at,
gilldan hof þa Grettir stein;
geysi micit var folldar bein.
29. Ytar lofvdv afrex mann,
ollvm fanzt þa mikit vm hann;
vendv sidan virdar heim,
verdr þannen skilt med þeim.
30. Haflidi nefnezt hiorfa Tyr,
helldr syndizt bondi skyr,
at Reydarfelli reckurenn bio,
randir opt med skioma hio.
31. I Hvitar osi Haflidi a
hlunna dyr ok *v*arning hia;
styris biorn vm streingium flaut;
styrimadr vill hallda j braut.
32. Asmund kom þar Avgli j skip,
ecki var hann med blidv svip,
kappa feck hann kost vm haf,
komst þar eigi med meira af.

31_2 hlunna *rett. fra* hlunnar, *sml. VIII, 17₂* (hlunnar ***kan nœppe antages at være gen. sg.***). ₂ varning *rett. fra* farning.

33. Grettir nv fra Biargi byzt,
bavga Tyr til ferdar snyzt;
Avglir bad sier Asmund fa
eitthvert vopn at halda a.
34. Hinn kvad onga þorf a þvi,
þegnin sagdi hier firi nj;
faliga kvaddi hann fleina meid,
for þa Grettir sina leid.
35. Asdis fylgir arfa sin,
okat var þa bavga Hlin,
„fatæklig er ferdin þin,
fær þv ecki af avdi min.
36. Gefa vil eg þier Gillings elld,
glæstan snidr Hogna felld,
hvergi gefr j hoggi stad,
ef hraustir kappar reida þat.
37. Fyrre bar þat fleina vidr,
fyrda lagdi at jordv nidr,
Jokvll en fræknj frændi þinn;
fær eigi betra hiallta linn."
38. Grettir tok þa gladr vid hior,
ganga kvad hann sier næsta j kior:
„betra er þetta enn barv glædr;"
blidliga þackar sinni mædr.
39. Svanenn skilst vid sveinen hrygg,
seima þollin fogr ok dygg;
vitiar heim enn vopna rvdr
vende þadan a heidar svdvr.
40. Haflidi fagnar hringa meid,
hofdv þeir sig vt a skeid;
lofdar þegar at lægi gaf
logdv skipinv vt a haf.

35_4 avdi *skr. 2 gange.* 37_1 þat: *herefter først skr.* kvad, *men dette er underprikket.*

41. Undir bati bavga vidr
byzt hann vm ok lagdizt nidr;
þegninn vill eigi þiona neitt,
þat var monnum vndra leitt.
42. Bardr hiet þar bvczu sveinn,
beztr var sa skipmann einn;
væna atti veiga Gna,
var þa engj fegri enn sia.
43. Ytar helldv vt vm fles
ok so svdr firi Reykianes;
gylfrit vex enn godligt flavstr
geck þa snart vm landit austr.
44. Æ þui vex en ægis hreinn
eigi þotti j ferdvm seinn;
kiolren snidr kolgv bla,
kappar hvergi landit sia.
45. Hier næst fa þeir hardan rett,
holdvm vanzt nv eigi slett;
olldin flest j avstri stendr,
ytar verda at reyna hendr.
46. Skipit er legt en vedrit vott,
vard þvi folkit hardla mot;
gonsvdr ecki gior*d*izt hægr,
gengr þetta nockvr dægr.
47. Fyrdar tolvdu Fofni vid,
flestir badv hann syna lid,
„kempan þickizt þv fvrdv from,
frem þv nv þinn skipmanzdom."
48. Grettir svarar ok glotti at:
„geysi vel ma kalla þat,
þo at krypplingvm kneppi*s*t fingr;"
kvidlingvnvm hann at þeim stingr.

42_1 bvczu = búzu. 46_1 legt = lekt. $_2$ mot = mótt. $_3$ gonsvdr *skr.* gnosvdr. giordizt *rett. fra* giorizt. 48_3 knepp-ist *rett. fra* kneppit.

49. Austmenn verda jlla vid:
„er þier betra at klappa vm kvid
kvinnv Bardar, kogra meidr,
ok kysa hana med litin heidr.“
50. Haflidi talar vid Gretti gladr:
„gack til austrar listar madr
fyrr en sockvi siofar nadr;“
seggrinn var til þessa hradr.
51. Wirda spyr hvad vinna skal,
vard þa ecki mart vm tal;
„dyf þu byttvm darra vidr;“
dreingrin for j austurinn nidr.
52. Reckar fa til roskan mann,
reyna skylldi sig vit hann;
þessi en gilldi geira riodr
geck fra avstri ok var þa modr.
53. Þvi næst fara til þegnar tveir,
þreyttir fra eg at væri þeir;
foru þa til fiorir senn,
flestir voru kaskir menn.
54. Ytar falla avstri fra,
einn veg skildizt hann vid þa;
alma spillir eys vid sey,
vpp var avsit þeira fley.
55. Hier næst kemr blidr byr,
bvzan stod þa varla kyrr;
sigldv gladir vm sildar heim,
samþyckit var gott med þeim.
56. Dreingir lofvdv Drakon mest,
dvgdi hann j þravtvm bezt;
at Svnnmæri seggi bar,
sa þ*eir* ey firi stafne þar.

56_4 þeir *skr.* þier *(rett. af JSig.).*

57. Ytar fengv ædi vedr,
ylmazt toc þa styriar bedvr,
skodda myrk en skerjott var,
skeidin vard at brottna þar.
58. Eigi var þa olldin kat,
aller fengv komizt j bat,
flvttvzt bratt af fiska lad,
fengv sidan landi nad.
59. Seggir helldv svdr j land,
Seliv var þar eptir band;
Gvnnladar taki þier *goma* la,
ganga ætla eg þannveg fra.

IV.

1. Blidri ma eg eigi bavga norn
bellings eikiv færa;
mitt er horfit hrodrar korn,
hvat giorir slikt at kæra.
2. Feck eg nockvrn fræda part
fyrr j æskv minne;
þann hefir grimmuzt gygiar art
gripid med jllzkv sinne.
3. Horfen giorvzt eg heime vr,
hrygdin at mier kallaʀ,
þvi hinv stæstv stolltar frvr
styggiazt vid mig allaʀ.
4. Venus gaf þat efnit eitt
eydi frænings hlvnna;
þeim fa brvdir betra veitt,
blidv heimsens kvnna.
5. Ei þvrtj at vndra sligt
eydir savdvngs spialla,
þo heidrs menn ok hoffolk rikt
hatiz vid gamla kalla.

59_3 goma *rett. fra* horna.
1_1 bavga: *herefter skr., men underprikket:* bil.

6. Enn þo lydrinn leiti svidr
lavfa lvnd at pretta,
engi skylldi orfa vidr
angra sic firi þetta.
7. Hvgsa ma þat hoskvr ok framr
hristeʀ ægis brika,
at sa en hæsti hlyrna gramvr
hann giorir all*a* lika.
8. Þar skal Dains ed frida fley
færa ꝏ mærdar stettir.
Þa var kominn j Aramarsey
afrex madrenn Grettir.
9. Þorfinnr atti Þvndar frv,
þyda hellt hann dreingi,
reckvrinn hafdi ravsnar bv,
red sa eynne lengi.
10. Gilldr bydr Gretti heim
greidir fetla linna;
var þa fatt med virdvm þeim;
villdi hann litit vinna.
11. Fyre bio þar fadir hans Kar,
fyrda lagdi vndir;
Grettir var vid gvna far;
giora nv lida stvndir.
12. Eydir giordi Ona*r*s mey
elda brims at kanna;
Grettir jafnan geck vm ey,
giarn til smæri ranna.
13. Bondi nockur bio þar nær,
bragnar Avdvn kalla,
ꝏ Vindheimvm var vondr bær,
var hann þar dagana alla.

6_2 lvnd: *læs* Þvnd? 7_4 alla *rett. fra* ollvm. 10_3 þa: *læs* þo? 11_1 Fyre = Fyrri. $_3$ gvna = gvnna ɔ: gumna. 12_1 Onars *rett. fra* Onans. $_4$ ranna *rett. fra* hranna.

14. Geta skal þess er gvnnvm þeim
giordi kært j ordvm;
seggrinn kom þar silla heim,
satv menn yfir bordvm.
15. Eitthvert kvelld sem Ofnir sid
ætladi heim at renna,
leit hann elld hia laxa hlid
lagt æ nesinv brenna.
16. Grettir spurdi Audvn at
ellris miclum voda;
„gef þier ecki garpr vm þat,
gack þv heim til nada.“
17. Avglir kvezt þat ætla helldr —
„under rotaʀ grandi
mundi finazt Feniv melldr
fagr æ voru landj.“
18. „Stentr æ nesinv havgrinn har,
hvergi fiare midiv,
get eg hann byggi en gamlj Kar,
er galldra kvni jdiv.“
19. Avdvn seiir at engi mvn
yta þangat leita,
en þo holdar hafi æ grvn
hirdi hann b*aug*a sveita.
20. „Attj Kar (sem jnn*t*i eg fyr)
einvm gardi at rada,
hans hefir grimmr galldra styr
gorpum komit j voda.
21. Geck sa aptr ok gvnna drap
galldra kall hin leidi,
ytar fengv avra t*ap*
firi jllvm bavga meidi.

16_3 ecki: aud *tf. men underprikket.* 19_4 bauga *rett. fra* benia. 20_1 jnnti *rett. fra* jnni. 21_3 tap *rett. fra* tion *(i margen K. Gisl.:* tap? hrap?*).*

22. Rikare er nv seggivm sion,“
kvad sveigir bryniv flagda,
„alla hefir hann Odins kvon
vndir son sinn lagda.
23. Enn þo silla setj vm land
seggir Þorfinz sniallir,
engvm vinnvr avlinn grand;
eru j nadum aller.“
24. „Eg skal hitta enn harda dravg,
er helldr greipar svelli;
badir skvlv vid bofans havg
briota nidr at velli.“
25. Avdvn bidr eigi fara þvi fram
fleygi eisv brvnna:
„Þorfinnr mvn þegnvm skam
firi þetta verkit kunna.“
26. Grettir kvezt þar gefa vm fatt,
giarn æ fagrar *d*adir:
„finvzt þegar at faren er natt
ok forvm til havgsins badir.“
27. Mættvzt þeir at mornj dags
ok mintvzt orda sinna;
Grettir feck þa grvndar sax
ok giorir nv havgin vinna.
28. Grefr hann lengi græna fold,
griot var vndir vida,
trvliga rvddi hann torfi ok mold;
tecvr nv dagr at lida.
29. Vasklega feck at vidunvm sott
veitir hardra span*g*a;
kappinn vill þo komin sie nott
kaskr j havginn ganga.

26₂ dadir *rett. fra* sadir. ₃ finvzt = finnumz. 29₂ spanga *rett. (af JSig.) fra* spanda.

30. Avdvn bidr eigi fara þvi fram
fleygi gr*afnings* hlida:
„gack þv ecki j galldra rann,
giorvm til morgvns bida.“
31. „Seggvrinn skalttv svinnr ok knar
sitia ok geyma festi;
fvs er eg at finna Kar,
fvll vel plagar hann gesti.“
32. I galldra skolan girntizt hann,
giarn at leita at bavgi;
dolg a stoli digran fann,
davn var jllr j havgi.
33. Fiplaʀ hann vm folann þa,
er flesta kvnni huecke;
so var myrt at matti sia
meidir rita ecki.
34. Hetian vida vm havginn for
hia hiorva leidvm Vlli;
hitti sidan hestbein stor
ok hrvgv micla af gvlli.
35. Bar til festar bavga raptr
biartan Dravpnis sveita;
dregr sic þegar at dravgnvm aptr,
diarfliga for at leita.
36. Kempan storann kistil fann,
Kar stod vndir fotum;
Grettir red at gripa hann,
grimmr at fleina motum.
37. Ætlar þegar at bera j bravt
briotr hardra randa;
fyrr mvn kappin koma j þravt
ok kenna styrkra handa.

30_2 grafnings *rett. fra* græna. 31_3 fvs er eg *rett. fra* eg er fvs. 36_2 Kar *er dativ.*

38. Þa var gripinn med grimdar hot
Grettir fast af dravgi,
reckrinn vard at rada j mot;
rimman ox j havgi.
39. Greplega var sv gliman hord,
giorir nv sokn so langa;
oflin voru eigi spord;
vpp vard flest at ganga.
40. Klypti hann vida kappans hold,
kann þat helldr at blana;
lokrinn s*t*igr langt j molld,
leikrinn tok at grana.
41. Hefir þann Grettir hyggiv stein,
hrædazt kvnni valla;
þa vard Kar vm klarsens bein
kynia leidr at falla.
42. Hark var micid at heyra þa,
havgbven fallit attj,
Avdvn hleypr festi fra,
for sem hardazt mattj.
43. Garprinn liggr gavrnvm ꜳ,
giarn var sa til viga,
linda kerti Linni bra
ok let ꜳ halsinn hniga.
44. Some hatt j svira gall,
sverdit þionar flagdi;
ennis tok þa af honum stall
ok aptr at þionum lagdi.
45. Bar til festar frænings havdr
falv sot*u* lestir,
fann þa skiott at bondin blavdr
j bvrtv var fra festi.

40_3 stigr *rett. fra* sigr. 44_3 ennis: *utydel. i hdskr.*
45_2 sotu *rett. fra* sotar.

46. Halvren kom so havgnvm vr,
halar vpp streinginn harda;
flvtti med sier fafnis mvr
frækinn lvndr barda.
47. Þegnin kom til Þorfinz heim,
þa sat hann yfir bordvm;
beint var ecki blitt med þeim,
bondi er stygvr j ordvm.
48. Eyder lætr *Idia* tal
vpp æ bordit falla
jrpv sot*u*; avra val
ei ma litit kalla.
49. Blidkazt hinn at brima hle
æ bordi litr standa:
„hver æ þetta hit fagra fe,
þv færir oss til handa?"
50. Svaradi hinn ed syndizt blaʀ,
sa var hardr j pinvm,
„þat hefer fianden fadir þinn Kar
fylt j havgi sinvm."
51. Sidaz tok hann saxit eitt,
seggvr hin nadi af flagdi,
borit var ecki betra neitt,
æ bord firi Þorfinn lagdj.
52. Visv kvad ok veik so at
veitir gylldra spanga:
„alldri skylldi ef ætti eg þat,
oss firr hendi ganga."
53. „Eigi fær þv ættgrip minn,"
anzar bondi þessv,
„fyrr en reyni eg roskleik þinn
reckur at odda messu."

46_1 kom: *læs* komz? 48_1 Idia *rett. fra* oma (*mulig er* aurnis *bedre*). $_3$ sotu *rett. fra* sota. 50_4 fylt: *læs* falt (= falit)? 51_2 seggvr hin: *læs* seggrinn. 52_4 firr *skr. som* firi.

54. „Þeygi veit hver þvrfa *ma*
þegar en stundir lida;"
bondi geymdi bavga þa
bædi ok saxit frida.
55. Geck til sætis garpvren stirdr
ok giordi litit drecka,
af monnum var hann þa meira virdr,
ok mælti fatt vid recka.
56. Hitt er skyltt at herma nv
(ef halnvm væri ei bannat),
j Eilifsfirdj bvrdvgt bv
bondin attj annat.
57. Þar vill dreingrenn drecka jol,
dyra hellt hann sveina,
seggren let a sildar *b*ol
setia feriv eina.
58. Þriatigi menn at bondi byr,
bodsmenn voru sotter;
hans var kvinna heima skyr
ok hennar frida dottir.
59. Grettir var med gullhlads Gna
ok giordi fatt til þarfa;
fliodit hafdi fimm ok þria
frækna menn til starfa.
60. Bondi hiellt j bvrtv gladr,
bratt mvn avkazt vandj;
seggir letv svnda nadr
svifa jnn at landi.
61. Halren veittj horna flod
holda sveit med prydj;
veglig firi þeim veitzlan stod,
var hann þvi gladvr vid lydi.

54_1 ma *rett. (JSig) fra* mvn; *herefter står* en (= enn), *som her er indsat efter* þegar. 56_3 Eilifs-, *sagaens* Slygs-. 57_3 bol *rett. fra* voll. 59_1 Gna: *læs* Na?

62. Þorfinnr gaf þydr ok or
þegnvm ægis brima;
likar mier þo lyngva knor
losnj j svndr vm tima.

V.

1. Angrit dvelr mik arl*a* ok sid,
er þvi mest at vonvm,
eigi byggizt or*m*vangs hlid
vpp af fornvm sponvm.
2. Þat var fyr at hrepta eg helldr
hylli dyrra segia;
nv er þat hardr heiptar elldr,
holdar **a** mic leggia.
3. Hallazt af þeim heidr ok megt,
er hverfa nodrv grvndir;
nv hefig lopz j langri sekt
longvm verit vm stvndir.
4. Virdar efl*du* vopna skak
ok velltv silki grvndir;
lvna hefir ok lindar þak
longvm komit þeim vndir.
5. Heimrenn misiafnt holdvm tier,
hefir þat stadit so lengi;
finn *eg* rett a*t* folnar mier
fyrda spect ok gengi.
6. Odar hefeg ecki par
att j Gneipar vindi;
greinvm hitt at Grettir var
goins hia bediar lindi.
7. Geck sa vt er gylfri tafn
giordi opt at veita,
fridan leit hann flædar hrafn
framan at landi beita,

1_1 arla *rett. fra* arl. $_3$ orm *rett. fra* or. 4_1 efldu *rett. fra* efla. $_2$ velltv *rett. fra* villtv. 5_3 eg *tf. af JSig.* at *rett. fra* af.

8. Halurinn leit a Hækings jord,
hann vill vti bida,
þar var skiolldvm skipad vm bord,
skipit var steint so vida.

9. Letu þeir at landi fley
ok logdv inn til navsta,
trvdar stvckv tolf a ey;
tel eg þa alla hravsta.

10. Briota vpp navst en barv vt
bondans karfa fridan,
flvttv skeid af fiska lvt
ok færdv j hvsit sidan.

11. Ofnir gengr ofan at hle,
yta heilsar rika,
fretti þegar hver firi þeim se;
„fyrda sa eg ei slika."

12. „Þorir er eg af þegnvm kendr,
þavmb er flestir kalla;
bar eg þar longvm blodgar hendr,
er bragnar vrdv at falla.

13. Avgmvnd er minn lifri langr,
læzt hann fæstv kvida;
brestr oss eigi berserksgangr,
bilv vid alldri at strida.

14. Er nv bondin heima hier?,
hann villdv ver finna;
ætti hann næsta jllt at mier,
ef þat mætti vinna."

15. Hetian bvrt med holdvm for —
„helldr fatt er manna;
heima er nv hvstrv vor
hier med vngvm svanna.

8_3 bord = bǫrð. 13_3 berserks *skr.* berksers.

16. Vær skulum sitia saman vm jol,
firi seggivm vil eg þat greida;
vantar eigi orma bol
ok allt þat vili þier beida.
17. Hamingian mvn ydvr heidra mest,
þo holdar vili þat banna;
kappar mega nv kiosa vm flest,
komi þier heim til svanna."
18. Gengv þeir a gardinn heim
ok giordu jnn at vitia;
faliga vaʀ þa fagnat þeim,
fliod j stofvnne sitia.
19. Fræning bidr at fallda skord
fylgi vilia sinvm:
„tigin skalttv tvinna jord
taka vid gestum þinvm.
20. Brædr rioda benia kolf
ok bioda morgvm otta,
Þorir bondi ok þessir tolf
þic hafa heim vm sotta."
21. Hvstrv giorir med har*mi senn*
haln*vm* at anza sniollvm:
„veit eg enga verre menn
vera j Noregi ollvm".
22. „Heidrs kvinnan, hvgsa vm þat
sem hamingian kann at veita;
byzt hann ydr j bonda stad,
ber þier eigi at neita.
23. Gior þier katt j Gridar þey,
gæfan mvn þic hefia;
Avgmundr vill ydra mey
arme sinvm vefia."

---

21 1-2 med—halnvm, *skr. i randen,* mi senn *og* -vm *afskåret.*

24. Angvrit bitr ægætt vif,
anzar dygdvg kvinna:
„fyre vil eg lata lif
enn liotvm þiofvm sinna.
25. Illskan þic til orda hvetr,
er þat fiare sanne;
bondin gaf þier bravd j vetur
beint sem frialsvm mannj.“
26. „Saka þv eigi seima briot,
Sagan iotna roma;
gongvm helldr gestum mot,
ok giorum þeim allann soma.
27. Eigi dvga nv ordin klok,“
kvad eydir grafnings stræta;
vopn ok klædi af virdvm tok
ok villdi sialfr gæta.
28. Seggivm skipar hann sætin j,
sa kann blitt at lata;
fliodin stvckv fram j þvi,
flestar tocv at grata.
29. Kappinn lætr kost ok ol
koma æ bord firi sveina;
þar er nog *a* vistvm vol,
varla skortir beina.
30. Ecki vætta brognvm brast,
bar hann þeim hornen storv,
*svein*ar tokv at svelgia fast;
sanlega þystir voru.
31. Grettir einn var gvnnvm nær
ok giordi alla kata;
þegar at olit a fola fær,
ferliga taca at lata.

24_3 fyre = fyrri. 29_3 a *mgl., tf. af JSig.* 30_3 sveinar *rett. fra* somar.

32. Flotnar druckv fram a natt,
fæstir þangat vitia;
glopar tocv at grenia hatt
ok giora eigi kyrrir sitia.
33. Gotna fretti Grvndar hængr,
giarn j styre voda:
„vili þier bondi vitia sængr,
vifin skulv ydr nada.“
34. Folinn sagdi firdr dad,
flestv þotti megna:
„þv skalt hafa firi þegnvm rad,
þat mvn likazt gegna.“
35. Geng*r* fram ok giord*i* j stad
grvndir seims at kalla:
„hvilum mega þ*œ*r hallazt ad,
ed holda uilia spialla.“
36. Herda tok*u* þa hrygdar klvt
hringa nornir þenna;
Grettir med þeim gengr vt
ok giorir nu mart at senna.
37. Grettir talar vid geira Ull,
grimligt þotti hans ædi:
„ydr skal syna silfr ok gull,
sialig vopn ok klædi.“
38. Kappar fvndv klæda bvr,
kænir voru til viga;
hitta ma þar hraunþveings mur,
hatt er upp at stiga.
39. Lavk hann vpp ok let þa jnn,
leikr er mikill æ sveinvm,
syna ma þar safala ok skinn
sett med dyrvm steinvm.

35_1 Gengr . . . giordi *rett. fra* Gengv . . . giordv. $_3$ þær *rett. fra* þeir. 36_1 toku *rett. fra* tok.

40. Hafa þeir lios ok hvgsa vm,
hirzlvm lvka morgvm,
ærit syndizt skratta skrvm
skræfum þessvm orgum.

41. Grettir lætr gilling aptr
ok giordi at læsa sidan;
kom til bæ̊iarens kesiv raptr
ok kallar svanna fridann.

42. „Vifi*t*, fa þv vopnin god
vig glaz þinga stefne,
vikingvnvm skal vekia blod,
veidar eru hier efni.“

43. Brvdren qvad hia bondans sæng
bryniv eina liggia,
ok þann frida fetla hæng,
„fyr villdir þv þiggia.

44. Kelli taktv, kappinn, b*r*a*tt*,
kæn at eli rita,
kroka spiot at Kar hefer att,
kan þat hellzt at bita.“

45. Kroka spiotit kappinn greip
Kialas ok vermi halla;
þvi næst tok hann Solla sveip
ok setti ꜳ ægis hialla.

46. Var sa fus j vopna glam,
vitiar vt at sinne:
„Haleyger munu hreppa skamm
j hvsi vorv jnne.“

47. Gorpum þotti Grettir seinn
ok giora til hvrdar vikia,
þa var las fyrir hvsi hreinn —
„halvrin vill oss svikia.“

40_1 þeir *skr.* þier. 42_1 Vifit *rett. fra* Vifin. 43_3 þann *skr.* ꝥ (= þat, *idet der tænkes på* sax?). 44_1 bratt *rett. (af JSig.) fra* biart. 45_2 Kialas = Kjalars. $_3$ þvi næst *skr. 2 gg.*

48. Berserkirner brvtvzt vm fast,
bera þeir hugsvn stranga,
hlaupa a so hvrdin brast,
hægt var vt at ganga.
49. Þat ma verda ytvm angr,
ef þeir lifi hallda;
bratt kemr a þa berserksgangr,
er brogdvm jllvm vallda.
50. Ganga vt ok grenia vid,
so gall j hafvm fiollvm;
fyst kom Þorir fram a rid
af felogum sinvm ollum.
51. Þynnill spiot a Þore rak
þa med skiotum hætti;
oddrinn gengvr aptr vm bak
allt sem krokvm mætti.
52. Þeygi gaf sig Þorir vid,
þann ma hetiu kalla;
oddrinn hliop j Ogmunz kvid,
ytar davdir falla.
53. Hlavpa af ridinv hver sem gat
hinir ed eptir voru;
Grettir sotti gorpvm at
ok gaf þeim hoggin storu.
54. Keppa stora kefsar fa,
kvnna hart at reida;
gilliga logdv Gretti a
ok giarna villdv hann meida.
55. Saxi bregdr seggrinn þa,
sotti at þeim lengi;
bitr rett sem brygdi j snia,
baruzt sar a dreingi.

52_3 odd- *skr.* aodd-. 54_3 gilliga = gildliga.

56. Berserkena j tvni tuo
tiorgv meidr felldj;
eigi synizt eggin slio,
af þeim hofvdin skelldi.
57. Brognvm rennr benia lvt,
blodgir mega þeir heita;
fiorir kvomv fyrdar vt
ok forv Gretti veita.
58. Holdar syndv hofligt megn,
hlavpa til med skvndan;
þegar Haleygir horfa j gegn,
hrockva hinir vndan.
59. Sefring hoggvr en soknen vex,
særdi hann dreingi hrausta;
Fafnir hafdi þa fellda sex,
flydv hinir til navsta.
60. Gre*tt*ir eptir gengr at meir,
giorir nv sokn at herda;
jnn j navstit allir þeir
undan hrockva verda.
61. Hoggvm mega þeir vixlazt vidvr,
vilian skortir eigj;
ætlig bezt at Balex nidr
be*d*ia kaupit hn*e*igi.

VI.

1. Bellis strandar þiliv elg
þann skal færa æ landa svelg,
eigi er vist hvort vppi flytvr,
ongv trveg hann se nytvr.

60₁ Grettir *skr.* Greptir. 61₃ Balex = Báleygs. ₄ bedia *rett. fra* benia. hneigi *rett. fra* hnigi.
1₂ þann *skr.* þ̄.

2. Gamaned hefir mier gengit nær,
giorezt eg ecki til þess fær
at yrkia neitt vm ægæt fliod;
ellin grandar fleina riod.
3. Eigi er lygi vm andar pin;
ordin verda hverfa min,
þegar kemr j gygiar glygg
geira Siofnen hardla dygg.
4. Hitt er meir ad hvgsa æ,
hverfa skal eg þar alldri fra,
heidrs menn mic heldv fyrr,
hrygdar tecur at avka styr.
5. Odrinn fell j fimta sinn,
Fafnir komst j navstid inn;
med arvm vordvzt ytar þa,
eigi gefa þeir hoggin sma.
6. Eyder sotti einn at sex
vndra hraustr nodrv bekx;
halnvm gefa þeir hoggin stor,
hvergi kappinn vndan for.
7. For so enn at fellv tveir
feigir trveg at væri þeiʀ,
fiorir komvzt fyrdar vt;
fa þeir sidar meiri sut.
8. Grettir eftir gavrvm renn,
gylfris vill hann rioda tenn;
j kornhloduna komuzt tueir,
kappa vo hann med snorpum geir.
9. Eigi matti hann leita leingr
listar madr at bænvm gengr;
so var myrt at mattj þa
meidir rita eckj sia.

3_2 verda hverfa: *omv. hdskr. men med omflytningstegn.* 8_1 gavrvm *rett. fra* gavrnvm. $_3$ komuzt: *herefter først skr.* þeir, *men dette er underprikket.*

10. Geck at dyrvnvm geira riodr,
garprin var furdv modr;
hvstrven kom þa honvm j gegn,
heilsar vpp a vaskann þegn.
11. „Velkominn skalttv vera med oss,“
veiga taladi þann veg Hnoss,
„er leysti mic fra liotri blygd,
lavna skal eg þat ydr med dygd.“
12. „Misiofn verdr morgvm olld,
mælltir þu annat fyrr j kueld;“
„betre er nv brvda hagvr,“
brosti vid þat ristill fagr.
13. Sidan taladi svanenn gladr:
„sannlega erttv frægdar madr;
ydr skal giorvallt heimillt hier
hvad mier stendr at veita þier“.
14. Ganga jnn ok giora sier katt;
garpurinn dreckr fram a natt;
folkit giorvallt for ok svaf,
fer hann ecki klædvm af.
15. Sidan kom þann sigrar natt,
sendv þeir vm eyna skiott;
ærit kom þar virda val,
vikinganna leita skal.
16. Fundu þa vid folldar bein,
fengit hofdv davdans mein;
Ofnir ravd so vnda kolf,
alla hefir hann fellda tolf.
17. Færdu bvrt j flædi vrd,
frægdin hans uar uida spurd,
berserkianna bolvod hræ;
bolit þeira er allt vid sæ.

10_4 heils-: *skr.* heisl-. 13_4 veita: *først skr.* bioda, *men dette er underprikket og* veita *skr. nedenunder.*

18. Halrinn sat þar hvstrv nærr,
hvn var so vid garpinn kær;
allvel mvn honum lavnad lid,
lydrinn þotti kiorinn j frid.
19. Þad skal seia Þorfinni af,
þegnvm veitti hann Idia skraf;
þegar at veizlan virdvm leid,
vendi hann vt a sina skeid.
20. Seggir drogv segl vid ra,
sigldv þegar sem skiotaz ma;
byrdingrinn vm brattan geim,
bar þa skiott at navstvm heim.
21. Þorfinnr geck þegar a land,
þegninn sier hvar liggvr a sand
hans ed goda hefladyr,
hetian upp at naustvm snyr.
22. Bondin kendi brædra skip,
bratt var hann med reidi svip,
angvrit beit a avdar lvnd,
ecki feck hann talad vm stund.
23. Þorfinnr kvat visa von —
„ver hofvm fengit ærna sman,
berserkir hafa blygdad vif,
betra væri at missa lif.
24. Helldr var nv heima fatt,
hygg eg þeim se eigi katt;
Grettir mvn þeim litit lid
leggia, þyrfti *mikit* vid.“
25. Hvstru skal þa*r* herma fra,
hvn vill ofan til strandar ga;
Drakon hefir þat dvalit vm stund,
drosin talar vid avdar lvnd.

24_4 mikit: *sål. rett. af JSig. for* litit. 25_1 þar *rett. fra* þat.

26. „Listar madrenn leyfdv oss
lesti at finna stala foss;
hans mvn sefi a hringa brv;"
hetian bad hana rada nv.
27. Holdar fara med hringa Na
ok hennar dottir ofan at sia;
þegar at bondinn brvdi leit,
þa blidkazt hann j sinnv reit.
28. Þat ma kalla fagna fvnd,
folkit settiz nidr a grvnd;
seima skord med sæmdar plag
sagdi allt af þeira hag.
29. „Gretti eigum giallda bezt,
garprinn lattv ei a frest,
heidra þann ed uigvm velldr;
veitazt skal honvm flædar elldr."
30. Fretti þann, er skiolldv skar,
skikkiv Bil hvar Grettir var;
„kempan heim*a* j kyrdvm sitr,
kappinn er sia snar ok vitr."
31. Gengv j stofvna garpr ok snot,
Grettir vikur þeim j mot,
bondinn fagnar byti stals,
blidlega toc hann þa til mals.
32. „Alldre fær eg *þakk*ad þier
þessa dygd, þv syndir mier,
nema þv þyrttir virda vid,
veita skal eg þier travst ok lid."

26_3 hans *rett. (af JSig.) fra* h̄. 27_4 *herefter tf. i mbr.* þa bondi hvstrvan kysti *„og er dregið rautt stryk beggja megin við fyrsta orðið, en seinasta orðið stendur á innri spázíu. Vera kann að þetta sé brot úr vísu, sem vantar", J. Sig.; således er det dog vel næppe, da versemålet lyder forskelligt.* 30_3 heima *rett. fra* heim. 31_2 mot: *herefter skr. men udstreget og underprikket* uikr. 32_1 þakkad *rett. fra* lavnad.

33. Þorfinnj var þegninn kærstur,
þvi hann sat jafnan bonda næstr;
þetta vida flygr ok fer,
hver frægdar madr at Grettir er.
34. Enn þa vtj er or*ma* strid,
Ofni spurdi kempan frid:
„hvad vill reckrenn rada sin,
til reidv skal þier vmsia min."
35. Seggrinn kvad þad þat sina lyst
at sigla nordr j Voga fyst —
„hingat skal eg þegar havstar at";
hinn kvad honum til reidv þat.
36. Segnvm feck hann silfr j nog,
sa var kæn vid fleina rog,
saxit goda Sefring gaf;
sidan letv þeir j haf.
37. Reckar letv Ranar hvnd
renna nordr vm sildar grvnd;
virdar koma j Voga vm dag,
var þar halldit stefnv lag.
38. Þar ma lita margan mann,
mvgrinn kemr ok Gretti fann;
firi þan sigur at segurinn vann
sveitir allar tigna hann.
39. Rikir menn bvdv reknvm heim,
rezt hann ecki j ferd med þeim,
segrinn villdi svdr j land,
sa var kænn vid ritar grand.
40. I byrding einvm feck hann far;
fvrdv rikr Þorkell var,
þegninn attj þetta fley,
þann var fyrr j geira þey.

34₁ orma *rett. (af JSig.) fra* orfa. ₃ rada *er gen. pl.*

41. A Halvgalandi halvren sat,
hvorke spardi hann ol ne mat;
j Saltre hiet þar bondinn bio,
bygdin stendr næri sio.

42. Grettir for med garpnvm heim,
giordizt helldr kært med þeim;
dreingrinn beiddi Drakon bratt
dueliazt hia sier vintrar natt.

43. Þar var Grettir þessa navd
þiottv bavgs, sem reckvrinn bavd;
sæmelega at segginn helldur,
sveitum veittizt Feniv melldr.

44. Biorn hiet sa med bonda var,
beslu hafdi fæddan mar,
garpurinn var af godri ætt,
gat hann þo opt vid lydi þrætt.

45. Þorkell studdi þegnsins heidr,
þo var hann af morgvm leidr;
Ofni tok at ofunda fast,
ollum veitti hann nockornn last.

46. Giordi hann vti glavm vm nætvr,
gvnnar fa þess aungvar bætr;
eru þar margir vngir menn,
allir fylgia Birni enn.

47. Harkit þeira heyrdi ok kall
hardla uitt vm grund ok fiall;
hidbiorn nockvr vaknar vid,
veita mvn þeim litinn frjd.

48. Bessi vida vm bygdir for,
brognvm veitti hann meizlin stor,
so er hann ordinn olmr og ær,
engi þordi at koma þar nær.

49. Ufr deyddj yta ok hiord,
eigi var þat haglig giord
at hleypa honum vr hidi æ bvrt,
Haleygirner fa þat spurt.
50. Þorkels rifr besse bv,
byrgingin var eigi trv,
noga feck hann Niardar kvon,
næsta mvn þess þickia von.
51. Þorkell leitar bessa bols,
briotar fvndv nodrv stols
hellis skvta homrvm j;
hvergi er gott at sækia at þvi.
52. Einstigi var vpp at ga,
ærit hatt var nidr at sia,
vrdin var þar undir stor,
ofært þotti malma Þor.
53. Isolfr la jnne vm dag,
optazt var þat dyrsens hag,
at hallda bvrt þegar kv*e*lldit kemr,
kvikfe mart til *d*avda lemvr.
54. Þorkell feck af meinit mest,
marger reikna hann harka gest;
kotvngar jlla kæra þa,
kappinn Grettir þagdi hia.
55. „Bragnar skylldv bera sic vel“,
Biorn kvad radit jfing hel,
„ydvar verdr fliotr fridr,
fyst vid nafnar eigvzt vidr.“

49_1 *Til* Ufr (= Úfr, *'björn'*) *gör JSig. denne bemærkning:* „*sic* [ɔ: Yfr] *ut videtur mbr* (yf² = yfjúngr?, = ýfr = æfr?), *mætti ok lesa:* Ufr“. VII, 21_3 *findes* úfi. 52_2 sia *er subst.* $_4$ ofært: *herefter skr., men overstr.* var. 53_3 kvelldit: e *er glemt af skr.* $_4$ davda *rett. (af JSig.) fra* lavda. lemvr: *over* m *er et punkt tf.* 55_2 jfing: *måske fejl for* ifjung.

56. Ofnir brosti at ordvm rekx;
ætlig bezt at lidi Þekx
tanna byrgis Tifr ok Nil,
taki vit henni hver sem vil.

VII

1. Nu skal midivngs mæfils hestinn monnum færa;
seggivm vex þeim sorgar snæra,
er svinna giorir sier ivnfru kæra.
2. Sefanvm kvnnj saman at vikia sagnar þel,
ongvm dvger vonzlig vel,
þo verdi dvld vm nockvt mel.
3. Hvarf eg fra þar dreingir giordv vm dyr at ræda,
ytar tocu eck*a* at græda,
eigi lagdizt Biorn til klæda.
4. Hvarf hann bvrt, þa bragnar giordv yfir bord at sitia;
niot*ur* giord*i* nodrv fitia
nafna sins til bygda at vitia.
5. Legst vid hidit hiorva lvndr hvldr skilldi;
þannig fraeg *at* garpurinn gilldj
giarna besting svikia villdj.
6. Let þa helldr litit yfir sier lestir branda;
ætlar Biorn þa bessa at granda,
bvrtv fer hann eftir vanda.
7. Mosmi vissi at miog so var honum madrinn næri;
sa mvn kvnna at sia sier færi,
sofnadr fra eg at kappinn væri.
8. Rattj nam at rena vt at reyni branda,
hnyckir af honum Hrungnis granda,
hinn red þegar æ *fætr* at standa.

56_2 lidi = liði.

3_2 ytar: *herefter skr., men underprikket* giordv. ecka *rett. fra* ecki. 4_2 niotur giordi *rett. fra* niotar giordv. 5_2 at *mgl. hdskr.* 8_3 red: *herefter skr., men udstr.* fyr. fætr: *mgl. hdskr.*

9. Skiolldrinn hravt firi biargit breitt at brottum ægi;
setti vndan seggrinn slæge
sveini trveg at hræzlann *b*ægi.
10. Avlar heim med jllan leik til yta sinna;
bragnar giordv berv at finna,
brosat var at honum eigi þess minna.
11. Bondinn Þorkell byr sig til nv bessa at vinna,
atta voru holda hinna;
hafa þeir allir benia linna.
12. Biorn ok Grettir badir fylgia brodda *st*ridi;
bragnar sottv at brvsa hidi,
bessa trveg at litit svidi.
13. Kapv af sier lagde Linnj *er* leidvr er flotti,
medan at dreingrinn dyrit sotti,
drivgvm stod þvi af honum ottj.
14. Ongvm kom þar vopnvm *vid* nema vænvm spiotvm;
jlla soktezt avdar niotvm,
af sier lavst hann þav med fotvm.
15. Yta tok at eggia Biorn sem odr væri:
„eigi fa bragnar betra færi",
bessa kom hann þo hvergi nære.
16. Felldi Grettis feck hann nad ok fleygdi af hendi,
halvrinn mitt j hidit sende,
hlackar var sa gyrdvr vendj.
17. Ytar fengv eigi sigrat urinn lagda,
briotar munv þvi fiornis flagda
fleire verda at leita bragda.

9_2 vndan: *herefter (med henvisningstegn) i margen skr.* settj *(med anden hånd).* $_3$ bægi *rett. fra* mægi. 12_1 stridi *rett. fra* vidir. 13_1 er *mgl. hdskr.* 14_1 vid *rett. fra* at.

18. Fafnir misti felldar sins en fremdar blidi,
Linnj sier hann ligia j hidi,
lek þa at honum biornen stridi.
19. „Hver hefir gædir glezt vid mic grimnes versa,
feldi minvm fleygt til bessa?
furdv litit kemr til þessa.“
20. Svaradi Biorn, ed sialldan þotti j sognum bæta:
„eigi nennj eg þessa at þræta,
þv villdir ecki at honum gæta.“
21. Bradla giordv bragnar heim til bæiar herda,
Ofnir nam þa eptir verda,
vfa mvn sa vilia skerda.
22. Þegar at eigi lydi litr lestir randa,
skioma bregdr skyfir branda,
skal nv kostr at neyta handa.
23. Einstigit red vpp at ganga eydir menia;
briotr heyrdj birte fenia,
bessi toc so hatt at grenia.
24. Hvninn giorir med heipt ok ædi hlavpa at Gretti,
hoggit þegar med hramnum setti,
hinn j moti sverdit rettj.
25. Hrottin skyfdi hramen bvrt af hidis tiggia,
sanlega hlavt hann sar at þiggia,
hann sa nv klær a jordv liggia.
26. Ofnir hleypr fress j fang med feiknar ædi,
travstvm fra eg hann tocvnvm nædi,
tok hann hôndvm eyrvn bædi.
27. Hellt hann af sier bessa j bravt ed bita villdi,
vopna lvndr, vanr vid hilldi,
veit nv ei hvad breda skilldi.
28. Dyrit hratt þeim fvrdv fast er framdi dadir,
hropvdv þeir firi biargit badir,
bodnar voru þeim litlar nadir.

19_1 mic: med *tf. hdskr.* 26_1 hleypr: e *tf. af JSig.*

29. Ofnir verdr efri enn er vrdv mæta,
saxit mvn firi segnvm bæta,
sveigir *b*ra þ*vi* orma stræta.
30. Sidan skavt hann birnj j briost þvi bryniv flagdi,
dyrit hitti dauda at bragdi,
dreingrenn yfir sig felldin lagdi.
31. Hirdir giordi heim at ganga hr*a*vnþvein*g*s fitia
dreinger þa yfir dryckiv sitia,
Drakon giordi j stofv vitia.
32. Geck firi bord þar gvnnar satv garpvrinn vitri,
fyrdar hlogv at felldar slitri,
fellir heck a linda en bitri.
33. Legr a bord þat burtv skyfdi berv af fæti,
brosti vid þat bondinn mæti,
byti hann jafnan orma strætj.
34. „Hvar er nv Biorn," ed briotr sagdi biartra *rita*,
„ei sa eg þier so eggiar bita,
ecki skalttv Gretti vita.
35. Gior þv helldr Gretti sæmd firi gletni slika";
veitir svaradi Vidris brika:
„ver skulum honum sidar lika."
36. Dreingrenn talar vid Drakon þat af dreingskap sinvm:
„hialpa skal eg heidri þinvm,
hefnst þv eigi a frænda minvm.
37. Manngiolldvm skal eg mjdla þier moens af granda,
sættin mættj sidan standa,
segginn villdig forda vanda."

29_3 bra þvi *rett. fra* fra þat. 31_1 hravnþveings *rett. fra* hrvngþveins. 34_1 rita *tf. af JSig.* $_2$ ei *rett. (af JSig.) fra* eigi. 37_2 sidan standa *omv. mbr., men med omflytningstegn.*

38. „I betra stad ma bondin rackur byta avdi,“
svaradi Biorn en sæmdar snavdi,
„sarlega fer þa pengurinn ravdj.
39. Fyrri skulv vit folldar vagna fleina rioda,
ecki skal honvm annat bioda,“
ytir sagdi barv gloda.
40. Grettir tok at glotta vid hvat garpurinn mælti,
þeim kan bita broddrinn stællti;
Biorn at sonnv heimskan vælltj.
41. „Ofnir giordv eigi angr jllzkv fvsvm,
medan þit erut j minvm hvsvm;
miodrinn skal þier veittvr af krvsvm.“
42. Þessu villdi þegninn jata Þvndi skiallda;
ordin mvn hann allvel hallda,
„enn ma þetta sidar giallda.“
43. Hinn kvezt eigi firi halnvm skylldv hræddr verda:
„þottv leyfir greidi gerda,
ganga ætla eg minna ferda.“
44. Vorit kemr ok villdi Nadr til Uoga hallda;
bordvm þvær hin bleika allda,
barur kvnnv hvitt at fallda.
45. Weitir dvelst j Vogum nordvr Vignis roma;
kempann hitti kappa froma,
e*r* kvnnv honvm at veita soma.
46. Sidan villdi hann sudr j land sem sagt mvn verda;
byrdingvrinn v*ar* bvinn til ferda,
byren tok þa streingi at herda.
47. Kǒppum v*e*itir kolgv brima kempan Linne;
gavnsvdr var greitt j sinni,
geck þvi svdr vm Þrandheims minne.

39_3 gloda *rett. fra* glodar. 45_3 er: r *mgl. hdskr.* 46_2 var *rett. fra* vid. 47_1 veitir: e *mgl. hdskr.*

48. Gvmnar hittv góda hof*n*, j Golltum heitir;
a landit ganga lyda sveitir,
lofdar voru allir teitir.
49. Kappar lita kaupskip eitt þar koma at landi,
vindrinn hvass er vodir þandi,
virdar huldv flein j sandi.
50. Fyrdar stiga fyst a land sem frettizt þadra,
holdar barv hialm ok nadra;
hvorir fraeg at kvoddv adra.
51. Þegnen litr *at* þar var Biorn j þeira flocki,
eigj þotti hann allra bocki,
engvm var þo a honum þocki.
52. Grettir talar til Biarnar bratt: „vid bvvzt til viga,
hvor skal ockar annar hniga,
eigi lattv a deigan siga.“
53. Biorn kvezt helldr bæta mundv breytni sina;
segrinn toc þa sakir at tina:
„sæmd vil eg nv avnga þina.
54. Gunnar hafa eigi glezt vid mic,“ er Grettir sagdi,
„bita skal nv bryniv flagdi“;
Biorn toc vopn at skommv bragdi.
55. Sidan hlaupazt seggir at ok sverdin reida;
þvrpti hogga eigi at beida,
hiorinn toc þa Biorn at meida.
56. Halrinn fær þa hættlig sar a hverrj stvndv;
blodi raudv beniar hrvndv,
Biorn hne davdr nidr at grvndv.
57. Sueigir for þa sudr a Mæri sef*r*ings landa,
Þorfine kom þegar til handa,
þydliga tok hann eydi branda.

48₁ hittv *rett. (af JSig.) fra* hitte. hofn: n *mgl. hdskr.* 50₂ hialm: *læs* hialma? 51₁ at: *mgl. hdskr.* 57₁ sefrings: r *mgl. hdskr.*

58. Veitir sagdi Uidris tiallda vigit Biarnar,
fleygir svaradi fofnis tiarnar:
„fylgi skal eg þier veita giarna.
59. Hvergi skil eg vid hlackar barv hlioda sendi
en þo fyrdar fleinen sendi,
fyrr en malin ganga af hendi."
60. Nytr sat þa Noregs vordr nordr j landi,
hann var milldr moens af sandi;
morgum var þo fyr at grandi.
61. Stillir sat þar stolltr ok rikr er Steinker heitir,
jallinn Sveinn at brandi beitir,
blidliga hellt hann sinar sveitir.
62. Hallda gerdi hilmir ricur hirdmann þenna,
Hiarranda mega holdar kenna,
hann vill alldri vr stridi renna.
63. Fyrdvm þotti hann furdv giarn a frænings *slo*dir,
Hiarandi var Biarnar brodir,
barmar þottv eigi goder.
64. Þorfine giorir þengill bod er þegnin helldr,
at koma til sin, þann vigvm velldr,
visliga trvig at einn hver gelldr.
65. Þegnar koma a *fylkis* fvnd med frækna dreingi;
hristir svndr hlioda streingi,
hygg eg þa fai bætta engi.

VIII.

1. Vjgnis ork af vizkv mork
villdig gvnnvm færa,
giorizt obeint ok gengr seint
Glapsvids *far*m at næra.

59_1 sendi: *herefter skr., men udstr.* sendv. 63_1 slodir *rett. (af JSig.) fra* sadir. 65_1 fylkis *rett. fra* þeingils.
1_4 farm *rett. fra* framm.

2. Mansongs hatt vm menia gatt
ma eg nv eckj smida,
j siafna korn at setti norn
sorgar pilu strida.

3. Hvad mvn Baldur, hniginn j alldr,
hr*au*nþveings granda lioda
mansongs ord vm menia skord
vid meistara væna ok froda?

4. Brast þar odr bondinn godr
badir saman ok Linne
hittv jall, en hr*a*vnþveings pall
holdar budv at sinne.

5. Stefnv dag vid stolltan plag
stiller fraeg vid lagdi;
Hiarandi var med hilme þar,
hardliga fraeg at sagdi.

6. Sa vill eigi ok sagdi nei
sættir neinar þiggia:
„hann skal fyrr enn heptizt styr
j heliv verda at ligia."

7. Af stefnv gengr en sterki dreingr,
stridi mvn sa vallda;
þeg*n*inn væn firi Þorfinz bæn
þa skal landz vist hallda.

8. Arnbiorn skal med jtrvm hal
vti jafnan vikia, —
„Hiarandi mun sem hef eg æ grvn
hreysti mannen svikia."

9. Gengv þeir firi gardz hlid tveir
garpar vti vm strætj;
af holdvm sex, en hridin vex,
hoggvm trveg þeir mætj.

3_2 hraun- *rett. fra* hrung- = 4_3. $_4$ vid *mgl. hdskr.* 7_3 þegn- *rett. fra* þeg-.

10. Giordi fyrr, sa girntizt styr,
Grettir jafnan ganga;
Arnbiorn hratt, ok er þat satt,
yti fra sier spanga.

11. Hiarandi nam hlaupa *fram*
ok hoggva j stad til Linna;
æ herdar blad kom hogid þad,
hlaut hann sar at finna.

12. Unda gridr eigi sidr
ofan j strætit rendj;
saxi bræ þann sarit æ,
sidan aptr vendi.

13. Hoggʀ bratt vid hreysti matt
hond af jallzen*s* þegni,
bragna sueit med bryniv þueit
borduz þegar af megni.

14. Grettir lætr gvnna mætr
Gillings balit kenna,
Arnbiorn en ok jtri seggr,
ox þa geira senna.

15. Fellv a stord vid fleina mord
fiorar jallsens kempur;
ritin brast enn bvkrin skarst,
bilvdv Sorla hempur.

16. Hinn fimti var sa brandin bar
Biarnar lifre en sterki;
dreingrinn frægr dyr ok slægr
davdans feck hann merki.

17. Hinn settj rann ok siola fann
sveigir hlvnna dyra,
giordi þann enn gilldi mann
giorvallt honum at skyra.

11_1 fram *rett. fra* at. 13_2 jallzens *rett. (af JSig.) fra* jallzen. 17_1 setti: j *tf. hdskr.* $_2$ hlvnna *rett. fra* hlvnnar.

18. Reidin svall firi recka fall
rikvm styri ylgia,
setti þing en sæmd var kring,
seggir þangad fylgia.
19. Mill*d*ing vikr a motit rikr,
malin gervoll setti,
tiorgu meidr taladi reidr
truliga vpp a Gretti.
20. „Minar hendr, malmr er sendr,
millding, attig veria;
feck eg sar,“ kvad fvrdv knar
fleygir þynnils skeria.
21. „Illa var,“ kuad audling snar,
„eigi fecttv davda,
lydrinn gelldr ef lifi helldr
lester gullsins ravda.“
22. Karson bydr kæn ok þydur
kolgv bal firi Linna
a jallsins dom, en olldin from
oll toc honum at *sinna.*
23. War þar mann, er Vidris kann
vidiss brodur hvessa,
odling medr, vlfa sedr,
ytar kalla Bessa.
24. Þegnsins mædr modv glædr
morgvm gerdi at veita,
skikkiv jord med skialleg ord
Skalldtorfa nam heita.
25. Þegninn ste firi þeingils hne,
þydr og kæn j mali:
„veit þeim grid ok fvllan frid,
fyrda vo med stali.“

19₁ Millding: d *mgl. hdskr.* 22₁ Karson = Kárs son (ɔ: Þorfinnr). 22₄ sinna *rett. (af JSig.) fra* fylgia.

26. „I Tvnsbergi sitr trvr ok vitvr,“
tiggi red þat sanna,
„bondi ein er beitir flein,
brodir þessara manna.
27. Gunnar vill ok get eg þess til
gilldra brædra hefna.“
Þangad avstr þeingill travstr
þegnvm giordi at stefna.
28. „At svmri skal eg med seggia val
sitia Tvns j bergi,
dreingir þa,“ kvad dogling sa,
„dragi sic vndan hvergi.“
29. Giord*u* þad sem gramson bad,
garpar austr vitia;
j kaupstad þeim med kolgu eim
kappar giordv at sitia.
30. Linne fann þar listar mann,
lifra sinn en snialla;
gard einn helldr eR gæfv velldr;
garpar Dromvnd kalla.
31. Hetian bavd þa heidvr ok avd
hoskvm brodr sinvm,
„sit hia mjer,“ kvad sverda greR,
„sinna eg malvm þinum.“
32. Karson kæn badi vitr ok væn
sitr j Þosteins gardi,
bondi slikr brognvm ricvr
bioriN eigj spardi.
33. Ofnir snar*r* var vm sig varr,
ytar giordv honum sinna;
ætla þeir med gylldan geir
Gunnar vili hann finna.

29₁ Giordu *rett. fra* Giordi. ₂ austr: *herefter skr.* hallda.
33₁ snarr *rett. (af JSig.) fra* snart.

34. Einn hvern dag med æru plag
Avgli*r* sitr at drecka,
j kaupmanz bud er kempan prud,
katur var vid recka.
35. Hinn kom gnyr at hetian dyr
hliop til vopna sinna,
hnvit var fast enn hvrdin brast,
hark var ecki at minna.
36. Hlvpu þar jnn med hiallta linn
holdar fvrdv storir,
Giuka falld med Grimnis tialld
garpar barv fiorir.
37. Sottu bratt ok syndv matt
seggir fast at Linna,
Gunnar var firi gunum þar,
Gretti vill hann finna.
38. Kolbaks jord at kempan hord
kænliga firi sic setti;
saxi helldr, sveitin gelldr,
sottv þeir at Gretti.
39. Hetian kemr sa hreysti fremr
hoggi æ kempu eina,
skipti j sundr Skilfings tundr
skyfi biartra fleina.
40. Anar feck sa at honum geck
eigi minni skeinu;
heila borg ok hyggiv torg
hiorinn sneid j einu.
41. Gunars sveinn var eptir einn,
vt hliop sa firi Gretti,
þann la flatr til frægda latr,
fætr j þroskolld setti.

34_2 Avglir *rett. fra* Avgli.

42. Leggr fast, en lindin brast,
lestir orma sveita;
Gvnnar vill þvi giolld eru jll
giarna vndan leita.

43. Hilldar sky firi hyggivby
helldr hondvm badvm,
hopar sa vt ed hrepti svt,
hann mvn firdr nadum.

44. Ofnir hio, sa unda sio
ytvm vekia kvnnj,
badar hendr bolvi vendr
bvrt af viga rvni.

45. Fliott a bak vid fleina skak
falla trveg hann verda,
anat slag gaf enda dag
eydi væna gerda.

46. Fretti jall at fleinnenn gall,
fyrdar drepnir voru,
þa vard reidr randa meidr
rett so gegnde storv.

47. Þingit setr enn sætta letr
sioli Noregs grvnda*r*,
Fofnir kemr, er fiornj lemr,
fliott til þessa fundar.

48. Fylgir enn vit frækna menn
frægr Karson Linna;
Þosteins sveit at þeingill leit,
þeir bera skiolldv stinna.

49. Bryniv rock ok bragna flock
Bessi hafdi at rada,
allir þeir vid gilldan geir
Gretti villdu nada.

47_2 grvndar *rett. fra* grvnda.

50. Svarangs rom a siklings dom
seggir bioda sniallir,
ef fengizt grid firi vopna vid,
være sattir aller.
51. Avngvar bætr bvdlvng mætvr
af brognvm villdi þiggia,
Drakon skal firi dyrum hal
daudr a velli liggia.
52. „Þioti lvdr þengils prvdr,
þegnar bv*i*zt at kifa;
eg skal nv med avglis brv
engvm þeira hlifa."
53. „Wile þieʀ þad," er Karson kvad,
„kappar riodi geira,
Avglis lif vid orfa drif
ydr skal kosta meira."
54. Skilduz at en skrifat er þat
skatnar Dromund fylgia,
bivgvzt vit en lofdvngs lid
leitadi fædi ylgia.
55. Fystr stod af frægrj þiod
fleygir orma sveita,
Gretti næstr Karson kærstr
kunnj sverdi at beita.
56. Grettis brædr gilldr ok skædr
giorir þeim næʀ at standa,
Bessi var med brognvm þar
buinn til fota ok handa.
57. Kemr þar *fli*ott en frida drott
fram med jallsens merki,
firi hlidinv stod med Gillings glod
Grettir fystr enn sterkj.

52_2 bvizt *rett. fra* bvazt. 57_1 fliott *rett. fra* ott.

58. Almrinn gall, en jtre jall
vit yta taladi frida:
„gefit vpp þann er vigin vann,
ver skulum ella strida."

59. Þostejnn kvad at þeingill þad
þiggia mundi valla —
„vopna hrid þo verdi strid,
virdar hliota at falla."

60. „Hvat skal þier," ed þengill tier,
„Þosteinn Gretti at veita,
oss j mot vid eggia rot
Oska rodli at beita?"

61. „Brodr minn med benia linn
bragnar mega hann kalla;
herra merkvr, hardla sterkr,
heiptir lattv falla.

62. Taki þier bot firi bavga niot
ok berivzt eigi vit tiggia";
j annann stad at Bessi bad
bvdlvng sættir þiggia.

63. Sveitin hvetr, þvi so var betvr,
sættir mætti verda —
„sizt er bot vid sina drott
sverda leik at herda."

64. Jallin veit firi *virda* heit
var þat meiri somi;
var*d* þa sætt, enn vigin bætt
visi jotna romj.

65. Þo var fatt vm þessa satt,
þanenn fra eg þa skilia;
gofvgr jall firi gvnna spiall
geck fra sinvm vilia.

59₁ kvad at: *omv. hdskr.* 61₁ minn *tf. i randen.* 64₁ virda *rett. fra* yta. ₃ vard *rett. fra* var. 65₁ þessa *rett. i hdskr. fra* þeira.

66. Karson snyr a kolgv dyr,
knvdi a bordvm allda;
Grettir for med geira Þor,
giora þeir heim at hallda.
67. Karson feck, þar frettin geck,
frægd af þessv sanna
firi þad lid, hann ueitti vid
uoskum birti hranna.
68. Bauga Tyr vill blidvr ok skyr
bratt til Islandz vitia;
Þorfinnr gaf Þiassa skraf
Þvndi nodru fitia.
69. Kallmanz brogd eru kvnn ok sogd,
kappinn bar yfir alla;
heim til Biargs kom brædir vargs.
Bragr skal þannig falla.

---

66 4 at: *herefter tf., men underprikket* vitia.

Bemærkninger.

I. *1*1 Skrímnis seimr = *jætte-tale* = *guld.* — 3 Bodnar—heims: *her er noget galt; der mangler obj. til* vekja upp, *og dette kan kun være at søge i* brosmv, *men* brosma *kendes ellers kun som navn på en fisk; dette ord er derfor sandsynligvis forvansket (for* bylgju?*); det hele bet. „digtet“.* — *2*1 falka kras *er intet; der skal vel læses* folka *(el.* folki?*), ɔ: „folks nydelse“, „som den, der kunde skaffe folk nydelse og glæde“, ɔ: ved digte.* 3 lygra las: lygra *er intet; der må søges et ord, der betyder „alderdom el. alderdoms-svaghed“; Bj. Haldorsson har et* lyrgja *„languor, stupor, cachexia“; dette passer udmærket.* — *5*4 granda: *af* grandi *‚landstrimmel, land’.* — *7*4 folldar droma:

dette kan kun betyde ‚havet', men lestir f. dr. *er ikke en antagelig omskr.; rimeligvis er* folldar *fejl for* handar *(el. lign.), ‚armens lænke' = guldringen. — 10*1 einnhver *er uden tvivl fejl (f.* elztr?*). — 11*3 gunnvm: *sål. (f.* gumn-*) regelmæssig i hdskr. — 16*4 nodru galla = vetr. — *17*1 Gretti *er fejl (der mgl. rimbogstav), f.* Ófni?, *el.* arfa? — *23*1 Tyr *er dativ. — 28*3 þann, *som oftere, nom. — 29*2 lata rivka: *‚lade det ryge',* ɔ: *koger (aftens)maden. — 31*3 Fafnir, *dette og andre „orme"navne bruges som synonymt for Grettir; sål.* Linni, Auglir, Drákon, Sefringr *osv.; når så er, er disse skrevne med stort bogstav. — 33*1 vòttu slens = *‚ladhedens vanter',* ɔ: *dovenskab. — 39*2 vnda skessa = *økse. — 42*2 hirti sagdi *er fejl, f.* hinn er saddi?

II. *1*3 talga ɔ: *rive (med karterne). — 2*3 bloma *er vist fejl f.* goma. — *5*3 altt *hører sammen med* til. — *8*2 *bet.: „de klæder, han havde fåt, var dårlige".* — *14*1 Vpp æ hals, *„Op på halsen" (*ɔ: *den lave bjærgryg); forf. er stedkendt. — 21*2 sen = sénn. — *33*1 Gargan = Grettir. — *35*1 *må være digterens egen bemærkning, men* skrymi (letra) *må være forvansket. — 48*1-2 lesti Hafla spjalla: Hafla spjǫll = *jættens tale = guld. — 50*1 Bessi ɔ: *B. Skáldtorfuson, sml. VIII. r.* briotar bellings sveita: sveita *(blodets)* bellingr = berlingr, (berlingsáss) *spyd. — 55*1 eyder *hører sammen med* Hrimnis tals *i l.* 3.

III. *1*1-2 Frarids *(Odins)* fundr = *digterdrikken, digtet. — 6*1 giarda hrein = *hesten* (hreinn *egl. rensdyr). — 8; l.* 1 *synes at være den sidste af to samhørende linjer, da der her kun findes et rimbogstav; versets første l. synes således at mangle. L.* 2-3 *udgör et rigtigt linjepar, men* linna iardar *må være urigtigt, f.* linda jarðar ɔ: *jordens bælte, midgårdsormen, = slangen, Grettir? Endelig må så l.* 4 *være rest af et iøvrigt tabt vers. — 12*4 monvm = mónum *(af* mór*). — 13*3 *efter* fara *er* minn *vistnok udfaldet. — 14*3 gerda = *rustningens. — 18*2 Hogna

sveip = *kamp.* — *25*3 sofnis ɔ: sófnis = sváfnis. — *28*1 fyri = fyrri, *hører til* enn *l.* 2. — *32*4 meira *fejl f.* minna? *(JSig.), „mindre kunde han ikke göre det med“ ɔ: så lidt, at det var det mindste osv.* — *36*1 Gillings *(senere også* Gillings *VIII, 14*2*) af* Gillingr = Gǫllungr, *et af Odins navne.* — *43*3 gylfrit = gjalfrit *‚det brusende hav', søgang.* — *49*3 kogra, *valgt med flid for at betegne Grette som* kǫgursveinn *eller som kvindekær.* — *54*3 sey *må vist være* = sjey ɔ: sjau, *en form dannet efter* sey-tján(?). — *57*2 styrjar *enten gen. af et mask.* styrr *(ellers ikke påvist)* = styrja *(fisken „stör“), eller fejl f.* styrju. — *58*3 lad *her som ellers i rímur fem.* — *59*2 Seliv band: *(øen) ‚Seljas bånd‘ = midgårdsormen ɔ: Grettir.*

IV. *1*2 bellings (*f.* billings) = *dværgens.* — *2*3 gygiar art ɔ: *alderdommens væsen* (gýgr = Elli). — *4*3 þeim *dat. pl., og dertil relativsætn. i l. 4.* — *5*2 savdvngs = *jættens.* — *9*1 þvndar frv = *landet (øen).* — *10*3 þa *vistnok fejl f.* þo. — *15*3 laxa hlid (ɔ: hlíð) = *søen.* — *17*2 *„under den ild“.* — *19*4 bauga sveiti = Draupnis sv. = *guld.* — *27*3 grvndar sax = *en hakke.* — *30*1.3 fram: rann, *dette unöjagtige rim synes her oprindeligt.* — *32*1 skolan = skólann = rann *i 30*3. — *43*3 linda kerti = *sværdet.* — *44*1 Some = *sværdet.* 2 þionar, *egl. ‚betjæner', her: ‚göre det af med'.* — *45*2' falv sotu = *‚kampens troldkvinde'* = *øksen.* — *46*3 fafnis mvr = *guldet.* 4 barda, *af* barði *‚et skjold'.* — *48*1 Eyder *hører til* jrpv sotu = fala sotu *45*2 — *49*1 hle *synes at måtte opfattes som gen.* (= hlés), *‚søens ild'* (brími) = *guld.* — *50*1 blaʀ *næppe rigtigt (mørk og smudsig?); fejl f.* knár? — *56*2 halnvm: *digteren selv.* — *62*3 lyngva knor = *digtet;* lyngvi *skulde være navn på en dværg, en jætte el. Odin, men et sådant findes ikke; ordet er derfor mulig forvansket.*

V. *1*3-4 *bet. vistnok: „ikke opbygges kvinden af gamle spåner“, ɔ: hun føler ingen glæde ved gamle mænd (som digteren).* — *3*1 Hallazt *omtr.* = *foragtes.*

2 *bet. „når ens guld forsvinder", når man bliver fattig.* 3 lopz *er dunkelt; af* lopt = *sovekammer?,* lopts sekt = *„det at være dömt til syge(svageligheds) lejet"? Eller af* Loptr = *Loki; „nu har jeg været fredløs som Loke"? — 4* 3 *er ganske dunkelt; et ord som* lvna *er ellers ukendt (næppe lat.* luna *‚måne'?);* lindar þak *skulde bet. ‚is' („kildens dække"), men dette passer ikke;* þeim *i l.* 4 *må gå på* silki grundir *l.* 2. *19* 2 sinvm *ɔ: Grettirs. — 23 skulde efter sagaen helst være Torers replik, men det er her vistnok Grettirs. 33* 1 Grvndar hængr = *slange ɔ: Grettir.* 2 styre *er sikkert fejl, f.* styriar *(kampens)? — 35* 4 spialla, *‚at tale med' og da med akk., ligesom* heilsa *v. 11. — 36* 1 Hrygdar klutr = hrygd. — *37* 2 hans *ɔ:* geira Ulls *(Torers). — 40* 1 hvgsa vm = *iagttage, men* hvgsa *er sjældent el. ukendt således, mulig er* hyggiast *det rigtige.* 3 skratta skrvm = *jættens pralende tale ɔ: guld. — 41* 1 Gilling = *nøglen. — 42* 2 vig glaz = vigglaðs = *skjoldets. — 44* 1 kelli = *hjælmen. — 45* 2 Kialas halla = *Valhals;* vermi *(ntr.? el. mask.?) må bet. ‚tag'; Valhals tag = skjoldet.* 3 Solla *(= Sǫrla)* sveip = *hjælmen.* 4 ægis = *hjælmens. — 51* 1 Þynill *synes brugt som slangenavn. — 54* 1 Keppa = *stænger, træer.*

VI. *1* 1 Bellis *er forvansket af et ord, der beg. med* þ *(J. Sig.s forslag at læse* Þellu *hjælper ikke); i* „bellis" strandar *må skjule sig et navn på en dværg, en jætte el. Odin, hvis* þilju elgr *‚skib' er digtet. Mulig er* strandar *også urigtigt. — 3* 3 kemr—glygg = kemr mér í hug. 4. geira *er forvansket, f.* gullaz? — *10* 2 var: *tilföj* þá? — *15* 1 þann sigrar natt *ɔ: dagen. — 26* 2 lesti *passer dårlig til* stala foss = *blodet. — 29* 2 æ: *tilföj* þvi? — *43* 1—2 Þjottv baugs = *midgårdsormens (egl.), her slangens, hvis nød er ‚vinteren'. — 50* 3 Niardar kuon = Skaða = skaða *‚tab'. — 53* 2 hag *kan næppe være* = hagr, *men er vist fejl f.* plag. — *56* 2—3 Tifr ok Nil tanna byrgis Þekx = *Odins munds elve = digterdrikken, digtet.*

VII. 1_1 midivngr *bruges her som dværgenavn (el. jættenavn?), hvis* mævils hestr *‚skib‘ er digtet.* — — 2_1 *Tanken er utydelig. Skal der for* Sefanum *læses* Sefunum *(mands og kvindes tilböjelighed)?* Þel *er vist* = Þél *‚sagaens, fortællingens fil' bet. vel ikke andet end „den stærkt indtrængende, påvirkende fortælling“.* — 8_1 Ratti — *ellers ukendt* — = *björn; der findes et* ríti. $_2$ granda *af* grandi *(jfr. I, 5_4).* — 10_2 berv = *skjoldet.* — 17_1 urinn lagda *uforståeligt; måske er* urinn *fejl f.* úfinn *‚björnen';* lagda ɔ: *den, man havde rettet spyd imod, den angrebne?* — 19_1 Grímnis vers = *guld.* $_3$ *„det var der slet ingen grund til“.* — 23_2 birte *er subst. fem.* = *VIII, 67_4.* — 27_3 breda *er forvansket; af* bregda *(og da også* hvad *f.* hví?)? — 39_1 folldar vagna *må være forvansket, vistnok af en kenning, indeholdende en betegnelse for Grettir;* vagna *forvansket af et ord for ‚ring, rem' el. lign.* — 52_3 *„nu skal du ikke vise dig fej“.* — 55_2 eigi at beida: *her er noget forvansket, da der mgl. et ord, der beg. med* h. — 59_1 hlackar barv hlioda: *her er* hlioda *vist forvansket, af* hyrjar *el.* hlunna? *(det hele = sværd).*

VIII. 1_1 Vignis ork = *digtet.* — 2_3 siafna korn = *hjærtet.* — 3_4 vid *‚overfor, i sammenligning med'.* — 14_3 en ok jtri seggr: *her er noget forvansket; der mgl. et rimord med* egg, *hvis* seggr *er rigt.* (heggr enn ítri?). — 18_2 styri *er forvansket af et ord, der bet. ‚føder'.* — 20_1 malmr—sendr *er temporalsætn.; mulig er* er *fejl f.* var. — 23_2 brodvr *er fejl;* Vidris vidir = *Odins hav,* ɔ: *digterdrikken, hvis f. eks. bølge er digt; læs* bylgiv? — 32_2 sitr *må være galt, f.* var þá (ok?)? — 35_3 hnvit = knúit. — 38_1 Kolbaks = *sværdets; ordet synes ellers ikke at forekomme.* — 50_1 Svarangs rom = *guld (som bøde).* — 52_3 med *må bet.* = við ɔ: *for (for guld).* — 54_4 leitadi: *herefter mgl. vist* á.

Skáldhelgarímur.

Findes fuldstændig i AM. 604 f, 4°, som her er lagt til grund; en afskrift heraf findes i AM. 606. Rimerne fandtes tidligere også fuldstændigt i AM. 603 (Bm.), men heraf er der nu kun et lille brudstykke tilbage, men en fuldstændig afskrift (ved M. Magnússon) haves i Ny kgl. saml. 1133 (B) og en anden (middelbart) i AM. 138, 8°. I Rasks samling 38 og 90 findes yngre afskrifter, meget forvanskede og vilkårlig ændrede. Endelig findes der i Det kgl. bibl. i Stockholm et brudstykke på membran, 22, 4° mbr., indeholdende r. IV, 17—VI, 41 og VII, 17—59 (C). — Rimerne er tidligere trykte i Grönl. hist. Mind. II.

I.

1. Fyrumm atta ec fræda brvnn,
feck ec af skemtan liosa;
þann hefur næsta nidr j grvnn
nad med angri at friosa.

2. Svellit þat med sorgum kol,
svo mun hliota at bida;
hvorki nade hite ne sol
þann hrygdar iokul at þida.

3. Kuad ec þa fyr med katre lund
kuittr af allre pinu;
ber ec nu ei svo blida stund,
at brose ec j hiarta minv.

Titlen findes i A som overskrift (med senere hånd) på flere steder; i 138 findes den også; i B er overskriften: Rímur af Skáldhelga. 1_1 Fyrumm: Fordum *B.* atta: *B;* atte *A.* ec *tf. over l. A.* $_2$ feck ec: er feck *B.* skemtan: *ul. B (138 = A).* $_3$ þann: þar *B (138 = A).* 2_1 Svellit: *B;* Suellr *A.* 3_1 þa: þat *B.*

4. Liufar meyiar listug ord
locke af skalldum ungum;
ec mvn seiga af seima skord
saugu med raunum þungum.
5. Jafnnann hafa menn eigi litt
unnat menia skordum;
su uar eigi af angri kuitt
olld, at hier bio fordum.
6. Halldor fra ec at hiete þegnn,
hier æ lande bygde;
uar hann at morgu uitr ok gegnn,
en uarlla þo svo at dygde.
7. Blida atte bauga þaull
bytir snaka jardar;
byggir þar sem heitir Höll
j herade Borgar fiardar.
8. Yte uar med ynde blitt
audit dætra tueggia;
oskaop giorde yfret stritt
æ adra þeira at leggia.
9. Þorkatla het þriflegt uif,
en Þordis onnur meya;
su mun angra eins huers lif
ok ærit leinge þreya.
10. Katlla uar þat ed kænsta fliod,
er kom fire gaufga lyde,
enn til litarens lios ok riod
latenn mitt j pryde.

4_2 locke: *B;* locka *A.* $_3$ ec: enn eg *B.* $_4$ saugu med: sögur af *B.* 5_2 menia: audar *B.* $_4$ at: er *B.* 6_4 en—svo: varla sva þó *B.* 7_3 byggir: hann b. *B.* heitir: *tf. i randen i A.* 8_3 skaop: *over* o *to streger (udslettelsestegn?) A.* $_4$ at: *ul. B.* 9_1 het: *B;* uar *A.* $_3$ su: hun *B (138=A).* eins: ein- *B.* 10_1 ed: *ul. B.*

11. Þordr bio þar er a Hofda het,
Halldors uinrenn meste,
bolstad þenna byggia let,
brvde rika feste.

12. Helgi fra ec at hans son uar,
hierads j bygdum midium,
efnniligri ollum þar
vngum bonda nidium.

13. Diarfr j lund enn dockr a har,
dreingelegr j gerdum,
madr er huorke micill ne smar,
mundans breidr j herdum.

14. Fyrre manna j fotspor stigr
fleygir hialms ok borda,
manna best a mote vigr
ok meistara skalld til orda.

15. Halldor stofnnar heim bod eitt
holda sueit med nadum;
þat hefe ec frett at þar uar ueitt
þeim Þorde ok fedgum badum.

16. Blidir drvcku bonda hia
bytir ofnnis ladar;
nu ma hann Helge heyra ok sia
þær Halldors dætr badar.

17. Þa uar kuendit komit vr laug,
er Kautlu nade at lita,
astar pilan at honum flaug,
svo innarliga nam bita.

11_1 a Hòfda: Hòfde *B.* $_2$ meste: beste *B.* $_4$ brvde: og b. *B.* 12_3 ollum: òllu *B (138 = A).* $_4$ vngum: hia v. *B.* bonda: bænda *B.* 13_1 Diarfr: Dapur *B (138 = A).* en: og *B.* $_2$ j gerdum: med gerðar *B.* $_4$ mundans: en m. (-ngs) *B.* herdum: herdar *B.* 14_1 j: *ul. B.* 15_2 sueit: slett (stett?) *B (138 = A).* $_3$ hefe ec: hefeg *B.* $_4$ þeim: *ul. B.* 16_3 hann: *ul. B.* $_4$ þær: *ul. B.* 17_1 Þa ... kv.: *omv. B.* $_2$ nade: náer *B.*

18. Kærliga fra eg at kempan skyr
kallzar menia þöllu;
hon er oc bę̨di blid oc hyr
ok broser a mote ollu.
19. Hugdar tal uid hreyste mann
heidrs jungfrv lagdi;
eirnnenn uillde hun sem hann
huerfa at þessu bragdi.
20. Huortt þa anars uilian ueit,
er ueizlan tok at lida,
settizt þeim um sinnu reit
samþyck ast ok blida.
21. Beint uar ecki brauten laung
bygda þeira a milli;
Helgi uenr til Hallar gaung
at hitta bauga stilli.
22. Bratt var þat firi bonda mælt,
at brvdi uill hann ginna;
Halldor giorir sier harlla dælt
vid Helga slikt at inna.
23. Segguren allvel svarade hægt,
sorg frá eg ecke þyrri,
enn fyrer kærrar kvinnu rægt
kom hann jafnt sem fyrri.
24. Sagde hinn, er sorger gaf
segg og menia Þrúde:

18_1 eg: *tf. i A u. l.* skyr: dyr *B.* $_2$ kallzar: kallar *B (138 = A).* $_3$ oc: o *noget rett. i A; ul. B.* $_4$ ok: *tf. o. l. A; ul. B.* broser: brosar *B (138 = A).* 19_2 heidrs: hæversk *B.* 20_1 þa: *B;* a *A.* anars: *utydel. A.* uilian: vilja *B (138 = A).* $_2$ er: *ul. B.* $_4$ samþ-: *utydel. A.* 21_2 þeira a mi: *utydel. A.* $_3$ Helgi: el *ligel.* 22_1 ratt var þat, nda: *ligel.* mælt: rætt *A, B (sål. også 138, men her rettet).* $_2$ uill: mune *B.* $_3$ sier: *tf. A i nedre rand.* dælt: *utydel. A.* $_4$ vid H: *ligel.* *23—24 findes ikke i A.* 23_3 kærrar: *138;* kæru *B.*

„þat er mer liúft þú legger af
at locka i ordum brúde.
25. Þat er nu mællt af margre þiód
mest j hierade riku,
at þu blygdir burdugt fliod;
ber ec opt raun af sliku.“
26. „Reckar uerda ʀett um þat
ʀada ordum sinum;
ec mun sialfr,“ at segren kuad,
„sia firi kuomum minum.“
27. „Viliir þu blygda bauga gatt
ok briota so minn uilia,
ec skal fa til einn huernn hatt
yckra funde at skilia.“
28. „Þa skal ec firi þyckiu ord
þetta a mote legga,
hitta jafnan hringa skord
oc hrædaz ônguan segga.“
29. Sætan innir sinum fedr
af sônnum hiartans uilia,
„all miog uilltu yfazt medur
ockr Helga at skilia.
30. Þier mun þicka miog til manz
mælt,“ kuad brvdren huita,
„þic mun, eydir orma landz,
idran þessa bita.“
31. „Mektug skaltu menia laut,“
meyiu suarar hann kære,
„uera þvi firr þeim uella Gaut,
sem uilldir þu honum nære.“

25₁ margre: m *utydel. A.* ₂ riku: *ligel.* 26₂ ʀada: ath r. *B.* 27₃ huernn: *i randen tf. A.* 29₁ Sætan innir: Meygian sagde *B.* ₂ af sônnum: sannan *B.* 30₁₋₂ miog . . mælt: *omv. B.* ₃ þic: idur *B.* ₄ idran: idvarn *B (138 = A).* þessa: *B;* þesse *A.* 31₃ þvi—þeim: *B;* þeim fiarre *A.*

32. Rada giord hefr reckrenn þa,
rækten uard at spelle,
uifit skal til vistar ga
uestr at Savda felle.

33. Temprazt badum tregi ok angr
af talman yndes ferda;
þeim mun hellzt til hendi langr
harmrenn þesse uerda.

34. Holdar badu af hringa ey
hygde garpren millde,
uita ef alma elldri mey
eydir gipta uillde.

35. Þegnen kuad sier þessa grein
þeygi mundu at nadum,
helldr stygd ok ulbud ein
af ǫllum þeira radum.

36. Sunnan reid til Savda fellz
sueigir hilldar klæda;
talar hann þa uid trodu pellz,
tokzt þar miukleg ræda.

37. Wænu segir hann uife allt
af uilian frę̨nda sinna;
brude uard j brioste kallt,
bliknar mæren suina.

38. „Se þier ast a ockare nad,
sem allir þikiaz spyria,
ecki er þetta oska rad
at ætt menn þiner byria.

32_3 vistar: vista *B*. 33_1 badum: bæde *B*. $_3$ hellzt til: hellt og *B (138 = A)*. 34_1 badu: *tf. i randen A*. 35_1 Þegnen: *B;* þeyu *A*. kuad: hann *tf. A*. $_2$ þeygi: *B*; þeinkazt *A*. mundu: *B;* munde *A*. at: af *B*. 36_3 uid: til *B (138 = A)*. $_4$ tokzt: og t. *B (138 = A)*. 37_2 uilian: vilia *B*.

39. Weiztu seims ef systir min.
samþyck uerdr Balldri,
þa er þat uist,“ kuad uella Lin,
„vit munum niotazt alldri.
40. Far þu helldr ok bid min bratt
ok briot so ætllan setta;
tökum upp allan annan hatt
ef ecki vinr þetta.“
41. Sidan ecki segren beid,
sorgir yndit bana;
Helgi þegar til Harllar reid
ok hefr upp bonord suana.
42. „Klena uil ec nu kyrtla skord
kaupa dyrum munde,
frelsa allt ed fyrra ord
ok fa svo ualld a sprvnde.“
43. „Vel mun þicka,“ þegnen kuad,
„þessara mala leitad;
veit ec ecki uist um þat,
huort verdr ei sliku neitad.
44. Þess hafa forn menn fyrri spad,
er flest allt þottuz kunna,
gefaz þau jlla girndar Rad
er garpar fliodvm unna.“
45. „Þo at uit hliotum heilla bann
hartt med grimd ok ędi,
mvnv vit eiga,“ at mælte hann,
„mest j hættu bædi.“

39_4 munum: megum *B.* 40_3 allan: helldur *B.* 41_1 Sidan —segren: Seggurenn því (þar *138*) ath sönnu *B.* $_2$ sorgir yndit: sorg vill yndi *B.* $_3$ þegar: heim *B.* 42_1 kyrtla: klæda *B.* 43_1 þicka: þcka *A;* þikia *B og tf.* ath. $_2$ þessara: þessa *B (138 = A).* $_3$ ecki: enn hvört *B (138 = A) og ul.* huort *i l. 4.* 44_1 forn: for *B.* 45_1 uit hliotum: hún hlióte *B.* $_2$ med: af *B.* $_3$ at: er *B.*

46. Dreingrenn gaf so dalig suor
dygdar manne Rikum,
liufara væri hann lęgi j kôr
en lette up ordvm slikum.
47. „So skal ec med afle hier
yckan vilian briota,
hennar skaltu at heilum mier
huorki fa ne niota.“
48. Firi þann allan blidu brest,
er brvggazt hefr med þioste,
Halldor fae þat Helge verst
hvgxar honum j brioste.
49. Fadir hans bidr hann freista helldr
at fa enu elldri brvde,
þa mun hyggia af harmme suelldr
halr af menia Þrvde.
50. „Wel mun þetta varlla sagt
at uæla brvdir tuennar;
ec hefi ast med ordum lagt
adr vit systr hennar.“
51. Sa feck eigi at giptu gad,
er gabbe þessu trvde;
fullt var þetta fręnda Rad,
þeir falsa af honum brvde.
52. Wiltu þeir med uielvm hann,
er uinirner skilldu heita;
ofirisyniv ytir uann
anars bonords leita.

46_1 da-: *B;* dar- *A.* $_3$ j: *i randen A.* 47_1 So . . ec: *omv. B.* $_2$ yckan: *eller* yckra? *A;* yckarn *B.* 48_2 hefr med: upp af *B.* $_4$ hvgxar: *B;* hann h. *A.* 49_2 enu: *B;* hinnar *A.* $_3$ af: *ul. B.* suelldr: selldur *B (138 = A).* 50_4 vit: með *B (138 = A).* 51_1 Sa . . eigi: *omv. B.* at: *ul. B.* $_3$ fullt = fúlt. $_4$ þeir: ath *B.* 52_1 Wiltu: *B;* Væltu *A.* med: *i randen A.* $_2$ uinirner: viner *B (138 = A).*

53. Sidan geng*u* festar fram;
frettir Katla enn uæna,
savgunne uikr sudr j Huam
til silke tialz ens græna.

54. Kappenn adr enn kaupit hefzt
med kraunkum ordum vendi:
„alla fel ec ef illa gefz
abyrd ydr a hendi."

55. Huad sem garpur ok gullazt þaull
giordu rad um þetta,
þesse urdu oskǫ̈p oll
yfir med sorg at detta.

56. Elldri brvde eiga gengʀ,
oskaop ma slikt kalla.
ʀeyste ec ecki um ʀaunir leingr,
ʀiman hlytr at falla.

II.

1. Hvad mun þurfa harma slag
j hatta skipte at færa;
þo at ec yrke annan brag,
eingen uill hann læra.

2. Eingen er svo af glaume gladr,
giorir sier kæte langa,
þegar er allr anar madr,
ef allt uill moti ganga.

53_1 gengu: gengr *A;* fóru *B.* $_3$ savgunne uikr: sagan ridur *B.* sudr j Huam: *i A oprl. skr., men rettet:* j hv. sudr. $_4$ tialz ens: tialdsins *B.* 54_2 med: *ul. B.* 56_2 ma slikt: mega þat *B.* $_4$ hlytr: verdur *B.*

1_2 j hatta: hátt í *B.* $_3$ ec: mann *B.* $_4$ eingen: engi *B* = 2_1. 2_1 af glaume: gumna *B.* $_2$ giorir: ef g. *B.* $_4$ ef: er *B.* uill: a *tf. A.*

3. Hofmen stunda j hafan pungt
heims med fogrum nadum,
enn þat ueralldar uifit iungt
Uenris fylgir Radvm.
4. Skalld helgi viþ skikiu Na
skilde, þa er hann unne;
alldri sidan ugglaust ma
audar uera hia Gunne.
5. Eigi leingr en aRen tuenn
æ samt uar hann uid brvdi,
þviat Þorkautlu þreyde hann en
þegnnenn hatta prvdi.
6. Ok med Uenris uilia þeim
hann vekr upp sorgir allar;
skipte goze ok skilade heim
skauta Na til Hallar.
7. Segrenn hafdi sier vid hond
sætu uerndar lausa;
hygzt hann svo med hrygdar bond
hormum burttv at avsa.
8. Alldri uard honum yndes bot
at audar þaullu neinne,
þvi firi huerri heimsens snot
huguren lek æ einne.

3_1 Hofmen: Hóf mun *B (138=A).* stunda: *B;* standa *A.* $_3$ enn: *B;* sem *A.* iungt: ungt *B.* $_4$ Uenris: Veneris *B;* er U. *A.* 5_1 leingr: *A i marg., B;* meir *A i teksten.* $_2$ æ samt | uar hann: *sål. 138, omv. A, B.* $_3$ hann: *ul. 138.* en: *ul. B (138=A).* 6_1 Ok med: *B;* so hefr *A.* uilia: *B;* uiliad *A.* $_2$ hann: *ul. B.* $_3$ skipte: hann skipter *B.* $_4$ skauta: *B;* skrauta *A.* Na: gná *B.* 7_1 vid: *under l. A.* $_4$ hormum—burttv: harm i burt *B.* 8_1 Alldri—honum: Honum vard enginn *B.* $_2$ at: *B;* æ *A.* $_3$ huerri: *B;* hueria *A (=138).*

9. Buzsan la uit Borgar fiord,
buen til hafs æ sandi;
ʀeckuren hefr i ʀada giord
at ʀyma j burtt af landi.
10. Hauldar logdu j Huitæ skeid,
hladin æ lægi godu;
Helgi upp til Hallar ʀeid
at hitta bauga trodu.
11. „Hoskuzt uil ec nu hringa skord
hallda j burtt um stundir,
uita ef ræsezt ʀecka ord:
ʀene ast sem funder.“
12. „Þu muntt siglla sudr um flod,“
suarar hun menia Balldri,
„ec mun lifa uid langan mod
ok letta sutum alldri.“
13. Bidr hann uæna bauga Na
at bregda treganum hęsta;
„þat mun fara,“ kuad fliod, „sem ma,“
ok feill j ovit næsta.
14. Hrygden meir æ Helga beit,
enn heimskr uirda kunni,
þa er hann af ser þornngrvnd sleit,
þegn sem life unne.
15. Helgi kemr æ Huit aʀ uoll
ok hliop j skip med dreingium;
þegar var leid*i* vm laxa hôll
lett med snunum streingium.

9_1 la uit: kemur i *B* (kom i *138*). $_3$ i: *B;* þa *A.* 10_1 logdu: leggia *B.* $_3$ upp: *B;* sic *A.* 11_3 ræsezt: ræsazt *B.* $_4$ ʀene—sem: og riena ockrer *B.* 12_2 suarar hun: hún svarade *B.* $_3$ ec: enn eg *B.* 13_1 Na: gna *B.* $_2$ at: *ul. B.* 15_3 leidi: leid *A, B.* vm: á *B.* $_4$ lett: *B;* ok leik *(el.* leck?, *el.* letk?) *A med to streger over og under det næstsidste bogstav.* snunum: fôgrum *B.*

16. Vppe stod ꜳ þilium þa,
þrautir gledinna banna,
horfer ę medan haudrit sa
heim ꜳ bygdir suanna.

17. Sier þat nocur seima aulr
ok seger vm efnit þetta:
„þ*o* erttv Helge firnna faulr,
sem feigd mune ꜳ þic detta.“

18. „Hætt er þeim uid harme, hnys
heita ast at skilia,
hinum er gott at gæfu kys
ok gengʀ allt at uilia.“

19. Sidan ʀendi sud firi sand
sunnan ʀett um ægi;
holdar tocu Haloga land
ok hittu ed bezta lægi.

20. Eirekr jarll med agætt lid
atte Noregi at styra;
kaupmenn hielldu nordr j Nid
ꜳ niflungs fund en*s* dyra.

21. Borenn var upp til bæiar feingr,
buzsu giora þeir toma;
Helge skalld firi herran geingr
ok heilsar jarll med soma.

22. „Malit þitt er micit ok sniallt,“
meidir taladi suerda,
„þo mun garprenn ecki vm allt
audnu sterkr verda.“

16_1 Vppe—ꜳ: Stendur hann upp *B.* $_3$ horfer: hann h. *B.* haudrit: hòldurenn *B.* 17_1 aulr: *B;* uaulr *A.* $_2$ seger: *B;* suarar *A.* efnit: efni *B.* $_3$ þo: þa *B;* þvi *A (=138).* 18_1 *lyder i B:* þat qued hætt til harmsins nys. $_3$ hinum—at: gott er þeim á *B.* $_4$ allt: flest *B.* 19_1 Sidan: þadan *B.* $_3$ Haloga: *B;* Halega *A.* 20_2 at: *ul. B.* $_4$ fund ens: fund enn *B;* funden *A.* 21_1 var: *over l. A.* $_4$ heilsar: ꜳ *tf. A.* 22_3 þo mun: þu munt *B.* $_3$ vm: *under l. A.*

23. Helgi suaradi hilmir þa,
harma fædde langa:
„eiga uillda ec ædri spa,
ef eptir skillde ganga.“
24. „Se ec þat firi,“ kvad siolen gladr,
„svo mun æfen lida;
þu munt Helgi þrauta madr,
þikia frægr uida.“
25. Kappen hugdez kempum jafnn
af keske ordum slikum;
þar feck Helgi hirdmanz nafnn
ok heidr af jalle ʀikum.
26. Jarllen helldr jola tid
med agætuztum faungum;
þa uar heidrvt hollen frid
med huers kyns dryck ok saungum.
27. Jarllen talar vid gumna gladr
ok giorir sig keske latan:
„einn er sa hier inne madr,
alldri se ec hann katan.
28. Þat ertu Helgi hirdmadr uor
hugar med ænavd strangri,
hiartad pinir harmren stor,
hvad er þier garpr at angri?“
29. „Lagt hefe ec vid unga mey
ast j harta minu;
bonut var mier bauga ey;
ber ec þvi sara pinv.“

23_1 hilmir: hilmi *B.* $_2$ fædde: *B;* fædir *A.* langa: stranga *B.* $_3$ uillda: *B*; uillde *A.* $_4$ ef: *over l. A.* 24_4 þikia: og þ. *B.* 25_2 af: ath *B.* 26_2 agætuztum: ǫllum bestum B. 27_1 gumna: *B;* guma *A.* $_2$ sig: *B;* ser *A.* 28_1 madr: mann *B.* $_2$ hugar: *138;* hugr *A, B.* navd: *i margen A.* $_4$ hvad: eda h. *B.* garpr: mest *B.* 29_1 Lagt . . ec: *omv. B.* $_3$ mier: *tf. over l. A.*

30. „Yrkia skaltv vm yckra dygd
eitt huertt snilldar frædi“;
garpren bad hann gleyma hrygd
ok gaf honum skarllaz klæde.

31. Þar uar jtrum jarlle medur,
ut leid uintrenn kallde;
kæti eingi kappan gledr,
kom honum fatt at halldi.

32. Seggir leggia ꜳ sildar hrvn
siauar dyr med streingium;
kappen uill firi kost ok mvn
komazt j skip med dreingium.

33. Albuit liggr vte þa*d*
Islandz far til byriar;
jarllenn kvedr ok orlofs bad
eydir dufu hyriar.

34. „Sæmd er þier, ef sier þu þat,
at sitia j ʀike minv;
ecki ma,“ at jarllenn kuad,
„uid audnu leysi þinu.“

35. Bytte hann honum enu bestu þing,
blitt uar þeira j mille,
skioma einn ok skygdan hring,
skalldit þackar stilli.

36. Sina þiggr hann sæmdar giord
ok sigldi vm uollu drafnnar;
bragnar tocv Borgar fiord,
buzsan gar til hafnnar.

30_1 skaltv: máttu *B.* yckra: *B;* yckar *A.* $_2$ fræði: qvæde *B.* 31_1 jtrum: ytur *B* (yter *138*). $_2$ ut: *B;* er ut *A.* uintr-: vetur- *B.* 32_1 ꜳ: *ul. B (138 = A).* $_2$ siauar: siofar *B.* 33_1 þad: þar *A, B.* 34_1 Sæmd er: Sómer *B.* $_3$ at: eg *B.* 35_1 enu bestu: *B;* ed besta *A.* $_2$ j: á *B.* 36_1 Sina: *B;* Sidan *A.* þiggr: feck *B.* $_2$ ok: *ul. B.* drafnnar: drafna *B.* $_4$ hafnnar: hafna *B.*

37. Katla spyr at komenn er ut
kappen pryddr stale;
þegar uill fliodit fullt med svt
finna hann Helga at male.
38. Skorda gullz til skipsens ʀidr,
skorter eigi męti;
seggren frodr ok suanen blidr
sezt ꜳ tal med kæti.
39. Skalldit gaf henne skæran motr
ok skiku harlla vęna;
ecki hafdi olden snotr
adra slika sęna.
40. „Þu hefr gefit mier þing svo rikt,“
ꜳ þetta fliodit minnizt,
„hygg ec ʀett at hvergi slikt
hier ꜳ lande finnizt.
41. Klædenn þau er ec kappa gef
koma til uæne eingi;
þat er einn felldr af uænum uef,
vil ec þu eigir leingi.“
42. Katla talade kærtt vid hann,
kunne ʀads at leita:
„uit erum komin j uandan þann,
er uodaligr ma heita.
43. Mig hefr uiliat frænda flockr
firra ollvm nadum,
ok er þvi skyllt at skemptan ockr
skilizt af þeira radum.

37_1 spyr: spurde *B*. $_3$ med: af *B*. 38_3 frodr: þegar *(måske rettere)* *B*. 39_1 skæran: skyran *B*. 40_2 ꜳ þetta: þessa *B*. 41_1 ec: *i margen A*. $_3$ þat—einn: þar er med *B*. $_4$ uil: og v. *B*. 42_2 kunne: og k. *B*. ʀads: máls *B*. $_4$ er: sem *B*. 43_1 Mig: *B;* Mier *A*. $_4$ skilizt: *B;* skilzt *A (= 138)* af: ath *B (138 = A)*.

44. Somir þier," kvad seima Na,
„at sefia ordit liota,
hellzt firi þvi at hedan af ma
hvorke annars niota."
45. „Nv er þat reynt," kvad Reckr, „af mier
Ræktar band," med þioste,
„astenn verdvr afhvga þier
alldri ur minu brioste.
46. Þvi skal eingi a jordu mann
ockrum fundum Rada,
þo at uit *hliot*um harmenn þann,
at horfir litt til nada.
47. Þvi at a bædi bordinn er
bolit med sarvm spreingi
fallit yfir þau frygdar ker,
er fyllt hafa sorgir leingi."
48. Bada arma brvdren lios
breidde um halsenn huita,
þegnne suarar *en* þyda dros:
„þic ma ec sialldan lita."
49. Skorda gullz fra skipenv reid,
skallde unne mætu;
for þat allt a fyrri leid,
fann hann iafnan sætv.
50. Margur lagdi meinsemis ord
madr til þeira funda;
vnga red hann audar skord
æ þess meir at stunda.

44_1 seima Na: silkegná *B.* $_3$ af ma: í frá *B og indleder følg. l. med* má. 45_2 Ræktar: raktar *B (138=A).* band: barns *(underprikket) B;* bans *138.* med: af *B.* 46_1 Þvi: *B;* Hier *A.* $_3$ þo—hliotum: hiedan fa þau *B.* hliotum: *F. Magn. G. h. M. II, 473;* faum *A.* $_4$ at: er *B.* litt: *B;* sizt *A.* 47_1 er: *ul. B (ikke 138).* $_2$ bolit: bǫl *B.* $_3$ fallit: fellur *B.* $_4$ er: ath *B.* hafa: hafer *B (138=A).* 48 *ul. B.* $_3$ en: *mgl. A.* 49_2 skallde: *B;* skalldit *A.* $_3$ allt: iafnt *B.* 50_1 meinsemis: meinlegt *B.* $_3$ red: tok *B.*

51. Þvi var hættr harma fundr
heidrs manna tueggia,
allir uilldu ama j sundr
astum þeira beggia.

52. Frillu sina fra ec hann let
fyr hia bonda einvm,
ytar segia hann Arnngeir het
ok atti bygd j Steinum.

53. Bonden hafdi brvdi uillt
ok barnad silke-Naunnu,
mælt uid Helga margt ok jllt
mest af gabbe saunnu.

54. Sidan hefr hid sanna frett
til seggsens tungu skæda,
þotti skômm at skiliazt slett
vid skyfir hilldar klæda.

55. Heiman ridr hetian frod
ok hittir bæen j Steinum;
ute fra ec at Arnngeir stod,
ytum uard at greinum.

56. „Barnnad hefr þu brvdi þa,
ec bad þic fyrri at gæta;
nu mega holdar heyra ok sia
hveriu at þu uillt bæta."

57. „Dæmi ec henne ei dyran rett,"
dreingrenn annsar þessu,
„þottu ganir sem gengʀ freitt
galenn firi huerre klessu."

52_3 hann: ath *B*. $_4$ ok: hann *B*. 53_3 mælt: enn m. *B*. margt: mikit *B*. 54_1 hid: hann *B*. $_2$ til seggsens: af seggnum *B*. $_3$ þotti: þiker *B*. skiliazt: skilia *B*. 55_2 hittir: hitte *B*. 56_2 at: *ul*. *B*. $_4$ at: *ul*. *B*. 57_3 þottu: þótt þú *B*. freitt: frett *B*.

58. „Þat hafa holdar hermt ꜵ þic,“
hristir taladi suerda,
„at þu kallzir Kautlu ok mic
vm kęrleik ockar ferda.“
59. „Margr hefr þar micit af sagt,
mun þo ecki þuerra;
alldri er þar svo jllt til lagtt,
eigi megi þo verra.“
60. „Mier somir þar ecki at segia ꜵ mot,“
suaradi garppuren hreine,
„þo uillda ec þinu uina bot
uondu tungu meine.“
61. Skalldit bregdr skioma þa
ok skygdan ʀeiddi mæke,
aundu suiptr Arnngeir la,
af fra ec hofudit tæke.
62. Listar madren lauk upp dyr
ok lyste bondans vige;
ordslog minkar alldri fyr
en annar nockur hnige.
63. Þad er j hrodre Hallar-Steins
hrings um fræken stiorra,
at firi hropan hrygdar meins
Helge dræpe fiorʀa.
64. Þegnn sa huer at þann ueg hne
þar firi suerdi hreinu;
baud hann huorke bot ne fe
ok bætti onguan neinu.

58_3 þu: *i margen A.* $_4$ ockar: ockan *A;* ockra *B.* 59_1 micit: miðg *B.* $_2$ mun þo: og mun þat *B.* $_4$ eigi: ath e. *B.* 60_1 Mier—þar: Samer þer *B.* ꜵ: i *B.* $_3$ þo: *ul. B.* uillda: *B;* uilldi *A.* ec: ꜵ *tf. A.* 61_2 ok: *ul. B.* ʀeiddi: hann *tf. B.* 62_3 ordslog—alldri: alldrei minkar (minka *A*) ordslꜹg (ɔ: -slaug) *B.* 63_2 hrings: hugs *(!) B (138=A).* $_3$ hropan: *B;* hrop ok *A.* $_4$ Helge: *B;* at H. *A.* 64_1 at: er *B.*

65. Sarr uar þeira sorgar fundr,
sa ueit giorst er une.
Hier skal bresta bragur j sundr,
bid ec hann eingen kunne.

III.

1. Lɪᴛel er mier lyst a brag,
leikr bade natt sem dag
harmurenn mier um hiarta by,
ok heidir alldri sorgar sky.
2. Klifar sa margr kuæden lin,
er kuendit hefr ser alldri at uin;
frygdir onguar forsta kan,
fliodum huortt er leidr edr ann.
3. Kunni nockr kæte brest,
kalla ec þetta undr mest,
holda lid þo hitte j sut,
huer skal sla firi odrum ut.
4. Ek trve rett at eingi hǫnd
aurlǫgx megi þau slita bond,
er svo hafa uerit med sorgum hnytt,
sigrad bædi gamallt ok nytt.
5. Mier er dælska um dreglla Lin
at dickta nocut mærdar uin;
skarllaz eingen skordu gledr,
skal ec þvi ecki fazt þar medr.

65_2 er: ath *B.* $_4$ bid: og b. *B.* hann: ath *B.*
1_2 bade: *B;* bæde *A.* sem: og *B.* $_3$ harmurenn: harmur *B.* $_4$ ok: *ul. B.* *2 og 3 er i B ombyttede.* 2_2 er kuendit: kuedit *B* (kvendid *138*). $_3$ onguar: *hermed beg. AM. 603 (Bm.).* $_4$ fliodum: fliode *Bm.* er: *ul. Bm.* edr: eda *Bm.* 4_1 hǫnd: hand *Bm.* $_2$ -lǫgx: -logs *Bm.* slita bond: skilia band *Bm.* $_3$ hafa: *Bm;* hefr *A.* 5 *ul. Bm.*

6. Riman su, er ec reysta skal,
Ris hun upp med sorgar tal
bunden saman af beiskum mod
brudi ok garpp j hyggiu slod.
7. Skrifad uar nęst j skemtan so,
skalldit fra ec at dreingi uo
þa sem hofdu hropad þav
Helga ok Kotlu bædi tuo.
8. Eptir þetta malma mord
minka tok ed digra ord,
at þeir færdu flimtr vm hann,
þo fyndi opt sinn uirta mann.
9. Rika hitte hann Reflla grvnd
Recuren nęr a huerre stund;
talar uid nyta nistels Na,
nu uar einginn maten a.
10. Ef kunni hann nockut klentt at fa,
kaupir Helgi þegar hann ma;
będi gull ok brendan seim
bar hann at henne hondum tueim.
11. Hermund atti j hieradi bu,
hetian styrde godorde su,
Illuga suarta erfdum rædr;
Ormstunga uar garpsens brædr.
12. Furdu jlla fiell j skap
frændum þeira er skalldit drap,
at til jardar huer at hne,
Helgi bætti onguan fe.

6_3 af beiskum: *Bm;* med beiskan *A.* 8_3 færdu flimtr: færi ath flimtra *Bm.* $_4$ fyndi: hann *tf. Bm.* uirta: uirkta *Bm.* 9_4 maten: upp *tf. A.* 10_1 Ef . . hann: *ul. Bm.* $_3$ będi gull: burdug þing *Bm.* $_4$ bar: ber *Bm.* at: *i margen A.* henne: j *tf. A.* 11_2 godorde: -ordu *A.* 12_{1-2} j skap | frændum þ.: *omv. A, men rett. af skriv. selv.* $_2$ er skalldit: ed Helgi *Bm.* $_3$ at: þviat *Bm.* jardar: heliar *Bm.*

13. Kifuduzt at med kappi þa,
kuomu sidan Hermund a
eptir malit Arngeirs frændr;
ollu þessv rikir bændr.
14. Þetta kom a þing j dom,
þegnar giordu at hardan rom,
var sa eingenn at uernda uill,
uirdum þotti malen jll.
15. Verdr Helgi af uigum sekr,
uottar þetta domrenn frekr,
firi giortt bædi fe ok lif;
fregnna mun þat halr ok uif.
16. Kappen reid til Kautlu uestr,
kærliks uar þar fundrenn mestr;
greinde hann henne sina sekt;
sætan gret ok talar med spekt.
17. „Þad er mier eina saruzt sut,
ef svo skal ganga ævenn ut,
at þu liggir heliu hættr
hier a lande en ǫngu bættr.
18. Þat mun verda at regni er rockr,“
ristell talar af sutum klockr,
„vte er nu ockur nad;
jlla gefaz þau harma ʀad.
19. Kappenn skaltu keskiordr
koma til skips a Gasum nordr,
fordazt þeira feʀans dom;
far nu medan at bezt er tom.“

13_4 ollu: olle *Bm.* rikir: margir *Bm.* 14_3 var—eingenn: eingi er þann *Bm.* uernda: uerda *A;* uernd *Bm.* $_4$ þotti: hans *tf. Bm.* 16_2 -liks: -leigs *Bm.* *17 og 18 omv. Bm.* 17_3 liggir: *Bm;* liggr *A.* $_4$ en: ok *Bm.* 18_1 regni: *Bm;* raun *A.* er: ath *Bm.* $_2$ sutum: sorgum *Bm* $_3$ er: mvn *Bm.* $_4$ þau: nu *Bm.* 19_3 fe: *Bm;* fior- *A.*

20. „Þa mun ec audgrvnd alldri sia,
er jafnan uillda ec uera j hia.“
„Hvat sem luckann lofar eda ber,
life er skylldr at forda huer.

21. Suo hefr astenn sigrad mic,
syrgge ec ǫnguan mann nema þic,
huortt þu ertt helldr liden edr lifs.“
Leingi man hann til orda uifs.

22. Seggrenn skilzt ok suannen fromr,
segir þat einginn dygdar tomr
huersu at þeira hiortu ok briost
hrellazt mundi af sarum þiost.

23. Hermund spyr, um hieradit knar
at halrenn ridr uopnna far,
gaf hann ok sendi garpe spiot;
gullhring bytte Helgi j mot.

24. Hermund talar, sem hrodren gengʀ:
„Helgi er einn hinn besti dreingr,
þo at vid unga bauga Bil
bere hann ecki lucku til.

25. So skal eg launa bylgu bal,
bæta oll hans uiga mal
giora hann sattan seggi uid.“
Svo uar hann Helgi keyptr j frid.

26. Fyrir þat angr at yfir þau drifur
eigi giordizt Helgi suifr;
feck hann uarlla farit stillt,
fiolda manna giorde hann illt.

20_2 er: *ul. Bm.* uillda: *Bm;* uilldi *A.* j: þier *Bm.* $_3$ Hvat: *Bm;* þat *A.* eda: *Bm;* ok *A.* $_4$ er skylldr: hlytr *Bm.* 21_3 helldr: *i margen A.* edr: eda *Bm.* 22_3 at: *ul. Bm.* $_4$ hrellazt mundi: hrygduz vpp *Bm.* *23 og 24 omb. Bm.* 23_3 garpe: garpnum *Bm.* $_4$ j: á *Bm.* 24_2 einn: *Bm; ul. A.* $_3$ vnga: *Bm;* aunga *A.* 25_1 eg: *ul. Bm.* $_2$ bæta: ath b. *Bm.* $_4$ hann: *ul. Bm.* 26_4 fiolda: *Bm;* fiolde *A.*

27. Skalldit reid til skips med sut,
skatnnar letu sidan ut;
gatu med heilv hofnum nad;
Helgi stigr þegar ꜳ lad.
28. Þa var jarllenn Eirek daudr,
Olafs kongs j ualldi haudr;
halurenn um sinn hrygguan hag
hann hugxar bædi natt sem dag.
29. Greinir sic hafa gudi j mot
giortt at elska unga snot;
firi þann sara synda ugg
seggrenn geck j rikan kugg.
30. Ok til salv sattar doms
so biodzt hann at fara til Roms;
pruda hitte hann pilagrims sueit;
pinann ogx j brioste heit.
31. Leggr hann ꜳ sic likams naud,
lifir uid uatnn ok einfallt braud,
mędi þreyngdr ok misiafnt katr,
miste bædi uin ok slatr.
32. Kaup menn hitte kappi um dag,
kallza upp ꜳ þeira plag:
„þvi erttu mæddr j mædi ok pin
meir enn adrir felagar þin?“
33. „Dællt er þess at dylia nær,
dros uar mier j hiarta kær;
unna ec henne yfret ʀikt,
er ec þvi skylddr at bæta slikt.“

27_3 gatu: fꜳ *Bm.* 28_1 þa . . . jarllenn: *omv. Bm.* $_3$ halurenn: ʀekkurenn *Bm.* sinn: *ul. Bm.* hrygguan: hrygdar *Bm.* $_4$ sem: ok *Bm.* 29_1 Greinir: Greint *Bm.* $_2$ at—vnga: er hann hafdi elskad *Bm.* 32_1 menn: mann *Bm.* kappi: *Bm;* kaṕpa *A.* $_3$ mædi ok: margre *Bm.* 33_1 Dællt—þess: Dugir þess eigi *Bm.* $_4$ þvi: nv *Bm.*

34. Reckrenn allt til Roma geck,
ʀetta liknn a male feck,
af sialfum pafa synda lausnn
sokte hann med fullre rausnn.

35. Sorgen vard ur sefanum treg;
sidan geck hann aptr a ueg,
kom til Noregs ed næsta aʀ;
nordr þegar j kaup stad gaʀ.

36. Þar nam segren sitia rikr.
Saugunni ut til Grænlandz uikr;
skyran nefni eg skialda lvnd
Skeggia hinn prvda a þeire grvnd.

37. Heriolfs nes fra ec at hiete bær,
halrenn bio þar gumnum kær;
fliodit hafdi fvrdv mætt
fastnad ser af dyrre ætt.

38. Þorunn heitir þornna grvnd,
þess er getit at hafdi sprvnd
(inna uerdur efnninn skiot)
eina tonn, þa miog uar liot.

39. Þar bio leidr a litlum bæ
lymsku madrenn næri sæ,
þegnar nefna Þorvard hreim;
þiod stod illt af sonum hans tueim.

40. Kyngi marga kenda let
kerlling hans er Grima het;
þeim uar fyrnskan furdu greid;
frenda hofudenn þottu leid.

34_3 sialf-: siaf- *A.* 35_2 a: j *Bm.* 36_2 til: *under l. A.* $_3$ nefni eg: *Bm*; nafna *A.* $_4$ þeire: þesse *Bm.* 37_1 fra ec: *over l. A.* at: *ul. Bm.* 38_2 hafdi: hefdi *Bm.* $_4$ þa: er *Bm.* 39_4 illt: ill *Bm.* 40_2 er: ed *Bm.*

41. Þeir eru frændr færir uel,
enn fagnnadar lausir nidr j þel;
kom þar loks at kvaudd var bygd
kauppum þeim er mistu dygd.
42. Gumnar foru j Greipar nordur,
Grænlandz uar þar bygdar spordur,
uirdar áttu uida hvar
ueide skapar at leita þar.
43. Skeggi enn prvde skip sitt bio,
skutunne rendi nordur um sio;
holdum ecki happit uannzt,
huarf j burtu en alldri fanzt.
44. Þat var sueigt at sueinum Reims
send*i* hefdi bylgiu eims
med mandoms leyse myrgt j hel;
mvnu þeir ecki falnir uel.
45. Þorunn geymdi þeira bu
ok þotte skade at bonda nu;
Ornnolf hennar einga brędr
allri slekt med uife rædr.
46. Haust eitt fanzt a huolfi skip,
Hreims synir attu þenna grip;
flærdar dreingi flytr til landz
ok fastnar dottr rostu manz.
47. Lifgiof fra eg þa launa svo
lymsku fulla brædr tuo,
lockudu til sin leyfdar mann,
logdu spiote j gegnum hann.

41, frændr: fedgar *Bm.* 2 enn: *ul. Bm.* þel: hel *Bm.* 42, uar: er *Bm.* 43, skutunne: skutu *Bm.* 3 happit: *i margen A.* 44, send*i* hefdi: sendan h. *A;* senda hafa þeir *Bm.* 3 med—leyse: mands(!) lauser *Bm.* myrgt: myrt *Bm.* 4 falnir: fallnir *Bm.* 45, ok: *ul. Bm.* 3 einga: einkar *Bm.* 46, flærdar dreingi: flædar dreingir *Bm.* 4 ok: *ul. Bm.* 47, þa: *Bm;* at *A.* 3 lockudu: þeir loka *Bm.* 4 logdu: ok l. *Bm.*

48. Þorkell heitir þegninn sa,
Þorunn red med kaupe at fa;
þegar feck kappen kynstra sott,
kuelst til dauda a þridiu nott.
49. Audrum manne iatud uar;
andaz sa med konstrum þar;
sidazt hennar Biarnne bad,
bondenn for at deyia j stad.
50. Vndrazt margr atburd þann,
eingin fra ec at þyrdi mann
bidia þeirar bauga Nar;
bar svo framm um nockr aʀ.
51. Hins ec fyr j hrodri gat,
Helgi skalld j Noregi sat;
ætllar hann til Islandz ʀett,
eigi mun ferdenn ganga slett.
52. Þegnnen keypti j þeire skeid
þridiungs partt er ferdar beid;
attu knoren ytar tueir,
Illugar hetu badir þeir.
53. Bragnar hlodu borda garmm;
buzsan la med sinvm farmm
leingi þann ueg leidis til;
lyktazt hier id þridia spil.

IV.

1. Marka skal uid mærdar tal,
mer eru eignnut fræde,
eitt huertt ord uill audar skord
eiga j hueriv kuædi.

48_2 Þ.: er Þ. *Bm.* $_4$ kuelst: hann k. *Bm.* 50_3 Nar: gnar *Bm.* 52_1 þegnnen keypti: *sål. Bm;* þegnnar keyptu *A.* 53_3 leingi: *Bm*; leingizt *A.* $_4$ spil: *hermed slutter brudst. af Bm.*

1_1 Marka: Maka *B (138 = A).* $_3$ uill: skal *B.*

2. Hinn er fær af heime nær
hatr en eingen mæti,
tel ec þeim næst at tala sem fæst
ok tyna allre kæte.
3. Gumnar þeir sem gullaz Eir
gledr med allre blidu,
se þeim katt enn syrge fatt
ok sinne ongre kuidu.
4. Herleg þiod sem hæfvesk fliod
hendir gaman at sliku
skrautligt lag med skrifudum brag
at skemta folke ricv.
5. Fell ec nidr, ef folkit bidr,
fermt af malte orda
hrodrar salld um Helga skalld,
Herians dryck en fiorda.
6. Bytir gullz var bvenn til fullz,
buzsan la med farme;
kemr vm dag med katligt slag
karll at þeim enn armme.
7. Seima Balldr er sia vid alldr
ok sagdizt Þorgils heita;
hann bad ser far j buzsu þar
bada nafnna veita.
8. Iinne ec beint enn eigi seint,
Illugar mæltu badir,
kueda uid nei „at kemr þu ei
karll a ockrar nadir.“

2_2 eingen: einge *B.* 3_2 gledr: *B;* gledi *A.* $_3$ enn: og *B.* $_4$ ok: *ul. B.* 4_3 skrautligt: skreitan *B* (skreiten *138*). skrifudum: skipudum *B (138 = A).* $_4$ at: og *B.* folke: vífe *B.* 5_1 Fell: Felle *B.* ef: enn *B.* $_2$ fermt: *B;* fremd *A.* malte: motli *B.* 6_1 var: er *B.* 7_1 er: *i øvre margen A.* sia: sa *B.* $_2$ ok: *ul. B.* $_3$ hann: *ul. B.* $_4$ *sål. B; lyder i A:* enn badir nafnnar neita. 8 *udelades i B.*

9. „A ec mer frændr, Islandz bændr,
Aulver nefndr skalle;
heidr er slikt firi hoffolk rikt
at hialpa gomlum karlle.“
10. Harka dreingr at Helga gengʀ
ok hefr svo margt j spialle:
„treyste ec þier þu takir vid mier
tignar madrenn snialle.
11. Lidsemd þa, er ec leysa ma,
læt ec fram uid dreingi,
dælu starff ef drottenn þarf,
duga mun ec skar en einge.
12. Hreina uist ok huerskyns list
hefi ec j minum bagga;
leigan geldzt, ef lifit hellzt,
leita uil ec til plagga.“
13. Garpren tok uid gomlum hrok;
glugit þaut a stofnum,
þa kom byr enn þeyge fyr
þegnar leitu ur hofnum.
14. Ognnar gnyr en yfir kom nyr,
alldan þaut a kneri,
uiknar bond enn vatnar lond;
uedrit ogx j huerri.
15. Aptr la a þilium þa
Þorgils karll enn gamle,
lids var mist, en litil uist,
lokit er ollu bramle.

9_2 Aulver: *B*; auls er *A*. 10_2 ok: hann *B*. svo: *i margen A*. spialle: a *tf. i margen A*. $_3$ ec: *over l. A*. 11_4 ec—en: skárra *B*. 13_2 glugit: glyggit *B*. $_4$ þegnar: svo þ. *B*. leitu: letu *B*. 14_1 Ognnar: Ogna *B*. en: ath *B*. $_3$ enn: og *B*. 15_3 mist: *i A skr.* mest, *men* i *er skr. over* e. litil: er *tf. B*.

16. Harka mann j hafenu þann
haluren frę̨gdar giarnne
uistar sialfr, uestnar gialfr,
ok uann sem einu barnne.

17. Heliar sott feck hann um nott;
halren bio um kauda,
hann tok ser ʀeip ok ʀifade i keip,
ʀak firi bord enn dauda.

18. Kolgu gangr er kalldr ok langur,
ꜳ kneri fra ec at naudi;
fylgdi ꜳ uallt um flodit kallt
far þegi þeira en daudi.

19. Eina natt kom afall hatt,
innan bordz nam hlunka,
kastar draug ur karfa laug
kolldum up ꜳ bunka.

20. Fra ec þann upp enn fula skupp
fullan setiazt meina,
kiapta gifr keipen ʀifr
ok kuedr þa uisu eina.

21. Hræzlan jok, er skallan skok,
skip menn nidr at detta;
huergi bra, þo hyrfdi ꜳ,
Helgi ser uid þetta.

22. Tok þa garpr traustr ok snarpr
talgu ǒxi huassa,
hamre slær sem hardazt fær
herda ꜳ millum gassa.

16_4 ok uann: hann var *B* (vann *138*). 17_2 halren bio: Helgi býr *B*. $_3$ ʀifade: rifar *B*. i: *B; ul. A*. $_4$ *med denne l. beg. C*. ʀak: ok recur *C*. 18 *ul. B, C*. 19_1 kom: ried *C*. $_2$ nam: at *B, C*. 20_1 þann: þar(?) *C*. $_2$ setiazt: settra(?) *C*. $_4$ kuedr: kuad *C*. 21_1 er: en *B, C*. $_2$ skip menn: skipęnu *B*. at: *ul. C*. $_3$ hyrfdi: horfdi *C*. 22_2 ǒxi: eina hversv *tf. C, men i det mindste det sidste ord er overstr.*

23. Greip um fætr garprenn mætr
gorms a birnne hlunna,
halsen braut en Helgi skaut
halnum nidr til grvnna.

24. Ios þa flaustr flockrenn traustr,
fley uar buit at saukui;
med undrvm brast en alldri sazt
alma uidren dockui.

25. Keyrdi lid 'j kalldri hrid,
Kari uoder hriste,
ægis spordr upp j nordr;
Islandz fra ec þeir miste.

26. Virda ʀekr, en vodir skekr,
j uedri feiknna giornu,
sudr j heim er synt fra þeim,
þeir sau til leidar stiornu.

27. Lægir brast en ludest fast
lydr a hlunna dyre,
huergi gengʀ hreysti dreingr
Helgi skalld fra styre.

28. Illuge bidr at beriezt menn nidr
ok byria uillu stranga:
„þreytum matt a þennan hatt,
uęr þolum ei uosit langa."

23_1 Greip: Gripr *B, C.* $_2$ gorms: *B, C;* grams *A.* $_4$ til: *i margen A.* 24_1 flockrenn: ʀeckrinn *C.* $_2$ at: vid *B, C.* $_3$ med undrvm: undren *B, C.* $_4$ uidren: vinurin *B.* 25_2 uoder: *B, C;* uodar *A.* 26_4 þeir sau: *B, C;* at sia *A* (þeir sia *138*). til: *ul. B (138 = A, C).* 27_1 Lægir: Lægit *B;* Lygid *C.* $_3$ hreysti: enn hrausti *C.* 28_1 beriezt: berdist *B.* nidr: vidur *B (138 = A, C).* $_2$ ok: ath *B.* $_3$ þreytum: ver þ. *B.* $_4$ uęr: ok *B, C.*

29. „Heimsku likt,“ kuad Helgi, „er slikt
at hogguaz kristnum monnum,
tokum þat rad at ter oss nad
ok treystum drottnni sonnum.
30. Heitum a Krist med hiortunn tuist
j haska stormms ok siofuar.“
Þa kom hialp, svo hægdizt gialp
ok hraner giorduzt miofuar.
31. Yrkir þa, er jokla sa,
afreks madrenn prvde:
„nu hefr uedr,“ at uis*u* kuedr,
„uikit mier syntt fra brvdi.“
32. Þulde udr, þuertt j sudr
þegnnar sigla attu;
loksens þar at lande bar,
at lydir huilazt mattu.
33. Iokla jord ok Eiregs fiord
aulldenn gioruoll kende;
ferden ʀik j Falgeirs uik
fra ec at skipenu lende.
34. Suo uar drott, er drygde þrott,
davsvt a flædar ellgi,
er þa nær til einskes fęr
ollden flest nema Helgi.

29_1 *lyder i C:* Heimska er slikt seigir Helgi rikt. er: *ul. B.* $_3$ þat: *B, C; ul. A.* at: er *C.* ter oss: *B, C;* tere *A.* 30_1 Heitum: Heita *B.* hiortunn: hiartad *C.* $_3$ hialp: hiap *A.* svo: *B, C;* er *A.* gialp: dalp *C.* $_4$ ok: enn *B;* suo *C.* giorduzt: lagdi *C.* 31_1 Yrkir: Yrkti *B.* er: hann *tf. B.* $_2$ afreks: afres *A.* $_3$ uisu: visir *alle.* 32_3 at lande: *udvisket C.* $_4$ at: sem *B;* er *C.* 33_2 gioruoll: giðrla *B.* $_4$ at skipenu: þeirra skipunum *C.* 34_1 Suo: *B, C;* Su *A.* er: su er *B, C.* $_2$ a: *C;* af *A, B.* $_3$ er: *B, C;* uar *A.* þa: nv *C.*

35. Fornne het, sa fognud let
fyrdum bioda sniollum;
bonde ʀicur burgeis likr
byr at Solar fiollum.

36. Helga baud ur haska ok naud
heim med sier til uistar;
for þat bratt ꜳ fornann hatt,
fæddi hann sorgir tuistar.

37. Þegar at finnr Fornni suinnr
fæd ꜳ garpe ʀicum,
kemr ꜳ tal uit kuintan hal
ok kallzar ordum slikum.

38. „Þier uar bægt fra brudar ʀækt,
bygd ok eignum ʀikum;
gud uill nu at gleymir þu
girndar radum slikum.

39. Forstattu med fulla trv,
feikztu giptu hafa
sudr j Rom med sæmdar blom,
ok soktir lausn til pafa.

40. Hrittu sorg ur hyggiu borg
ok harma ei uifit uænazt;
gior þier katt ꜳ gledinar hatt
ok gack med os at kuænazt.“

41. „Þu uillt mann,“ er mælte hann,
„mic til þessa eggia;
huar er su kuon at hellzt er uon,
so hug megi ꜳ þat leggia.“

35_1 sa: er *tf. B.* fognud: fagnat *B*; firdum *C.* $_2$ fyrdum: faugnud *C.* $_4$ at: a *B, C.* 36_3 þat: þá *B.* fornann: fyrra *B, C.* 37_1 at: ed *B.* $_2$ fæd: *B*; fædu *A, C.* $_3$ kemr ꜳ: kom j *C.* uit kuintan: med kvintum *B.* 39_1 Forstattu: *138;* Forstottu *B;* Forstad þu *C;* Fyst attu *A.* fulla: fullri *C.* $_2$ feikztu: fecktu *B.* $_4$ ok: þu *C*; *ul. B.* 40_2 ei: enn *B (138 = A, C).* uænazt: væna *C.* 41_1 er: ad *C.* $_3$ huar: hvor *B (138 = A, C).* at: er *C.* $_4$ so: at *C.* megi: meige eg *B, C.* ꜳ þat: til þessa *C.*

42. „Audar brik er einkar rik
su att hefr Skeggi hinn prvde;
forum j stad,“ er Forni kuad,
„ok fostnum þessa brvde.“
43. Kuomu þar sem kuinan uar;
kappenn erindin sagdi;
hefr þa ord uid hringa skord,
Helgi sitr ok þagdi.
44. „Badu min,“ kuad bavga Lin,
„bragnar þrir med naudir;
lucku skard a life uard,
þeir lagu allir daudir.“
45. „Þeyge velldr þetta at helldr
þinum kaupum suanne.“
„Huar er þat fe ath, Forne, sie
feingit þessum manne?.“
46. „Haurnes bu,“ kuad hetian su,
„Helga gef ec til mundar“;
fram geck þat, er Forni bad;
feck hann silke grvndar.
47. Skallaz Bil hun skilr þat til,
skule hann hefnna beggia,
buen j strid ok brodda hrid,
brodr sins ok Skeggia.
48. Burtt leid uetr, enn bonden setr
buit a Haurnes lande;
fiell hann ott j feiknna sott.
Frædit bid ec at stande.

42_1 einkar: eincka *C.* $_2$ su: er *B, C.* $_3$ forum: vid f. *B.* j: *B, C*; aa *A.* er . . kuad: ad . . bad *C.* 43_3 hefr: hann h. *B.* þa: upp *C.* $_4$ Helgi: enn H. *B.* 44_4 þeir: ok *C.* 45_3 ath: *B*; ad *C; ul. A.* Forne: frami *B* (fromum *138*). $_4$ feingit: er fær þu *C;* er *tf. A.* 46_2 mundar: mvnda *C.* $_3$ er: sem *C.* bad: *C;* kuad *A, B.* 47_1 þat: suo *C.* $_2$ skule: skyllde *B*; at skilldi *C.* hann: *under l. A.* $_3$ ok: firi med *C.* 48_1 Burtt: I b. *B, C.* $_3$ fiell: fellur *C.*

V.

1. Aller taca at yrkia nær um afmors dygdir,
kued ec þvi minzt um flioda frygdir;
ec fæ þar ei af nema hatr oc stygdir.
2. Kom ec þar fram at kugge Hars var a kvæda strondum,
hann uar fermdr frędum uǒndum,
festr ok knytr sorgar bǒndum.
3. Margr feck þar mykla gnogt af mærdar smide,
en ec feck af fallda hlide
fulla hond af grimmu stride.
4. Horfen uar þeim Helgi skalld af hrodrar blande,
jafnan spentr kravnku klandi,
kuęndizt ut a Græna landi.
5. Halrenn reiste heidrs bv þar er Haurnes kallazt;
þegar nam sott a segg at hallazt,
svo at hann let j reckiu fallazt.
6. Segrenn la þar sumar ok uetr siukr j reckiv;
marger toludu jllt uid eckiu;
Illugar biuggu sina sneckiu.
7. Þegnnar sogdu at Þorvnn ylle þrautum manna;
margr uerdr uilltr enns sanna;
uirdar toludu jllt vid suanna.

1_1 Aller: Itar *B* (*138* = *A*, *C*). $_2$ kued—þvi: enn ek kued *C*. $_3$ ec—þar: fæ eg *B*. ec—nema: fær af bædi *C*. 2_1 fram: *ul. B.* at: sem *C*. kugge: kuggurinn *C*. var: *tf. C*, *ul. A*, *B*. $_2$ uar: mun *C*. 3_1 gnogt: *B*, *C*; makt *A*. $_2$ feck—fallda: bar firi bauga *C*. $_3$ fulla: baga *C*. 4_1 af: i *B*; ok *C*. $_2$ jafnan: hann var *C*. klandi: *B*; klandri *A*, *C*. $_3$ kuęndizt: hann k. *B*; ok k. *C* (*bœgge* kvænt-). 5_1 er: *ul. B*, *C*. kallazt: kallar *C*. $_2$ nam: tók *B*; ried *C*. hallazt: halla *C*. $_3$ at: *ul. B*, *C*. let: vard *C*. fallazt: ad falla *C*. 6_1 sumar: sumur *B* (*138* = *A*, *C*). $_2$ uid: til *B*, *C*. 7_2 margr uerdr: *omv. B*, *C*. uilltr: *C*; uilltz *A*, *B*. $_3$ toludu . . vid: logdu . . til *C*.

8. Illuge talade uirda uid enn orda fliote:
„stendr af henne lostrenn liote,
lemium hana j hel med griote.“
9. Forne bidr at fyrdar skillde farre letta;
olle hann at eyddizt þetta;
orar toku æ Helga at detta.
10. Þan ueg liggr hann þegnum hia ok þeigir sem stume;
æ uar myrkt yfir manzins rvme,
matte hann ecki ganga uʀ hume.
11. Hringa grvnd til Haurnes kemr enn hyggiu suinna,
hvad mvn þetta uifit uinna?;
uilia kuedz hon Helga fina.
12. Kuinnan fra ec at kerta liosit kueika nędi,
Helgi skalf af hugarens ędi,
hondum greip firi avgun bædi.
13. Ytir spyr huer ofirisyniu ellden bæri;
þegnar sogdu at Þorvnn væri;
„þu skaltt ecki koma mier næri“.
14. „Mig hefr þuingad manna lat j meinvm þraungum,
harmren pinir hiartad lǫngum,
hier firi tyne ec ollum sǫngum.“

8_1 uirda: yta *C.* uid: vidur *B, C.* orda: *B, C;* uernda *A.* fliote: skioti *B, C.* $_3$ lemium: ver l. *B, C.* 9_1 bidr: kuad þat *C.* farre: farę *B, C.* $_3$ toku: *B, C*; tok *A.* at: *ul. B.* 10_1 Þan—þegnum: þegninn liggr þiodum *B, C.* ok: hann *B.* $_2$ yfir: fyrir *B (138 = A, C).* $_3$ ecki: alldri *C.* 11_1 Haurnes: hufnis *C.* $_2$ mvn: *i margen A.* 12_1 Kuinnan: Kiæran *C.* $_2$ af: firi *C.* ędi: giædi *C.* $_3$ firi: *over l. A.* avgun: augum *C.* 13_1 Ytir: Ytur *C.* -firi-: -for- *C.* $_3$ skaltt: *ul. C.* mier: *B, C;* hier *A.* 14_1 þuingad: *C;* pinnad *A;* pínat *B.*

15. Beidec at þu bætir mier med blidv ædi,
suo at eg kynne kristenn frædi,
credo mina ok signing bædi".
16. „Minne tekr j mikille sott ok male at þyngia;
hættlig er su harmma dyngia,
at huorke kann ec lesa ne syngia."
17. Miuku bladi kom mengrvnd honum a mille tanna,
skrifat uar a med skilning sanna
skaparans nafnn ok huggan manna.
18. Þegar tok hans at batnna bragd ok betrazt ædi;
lausnaren trveg at lostu grædi;
les hann oll sin skylldug fræde.
19. „Synnizt nockut seggren þier j sottar klandi?;
margt hefr ordit mug at grandi
meinligt fyr j þessu lande."
20. „Kuinna nockr kemr til min þegar kuelldum hallar;
svo er hon lios sem linna pallar,
liggr hon hia mer nætr allar."
21. „Vonn er þess at uiknnir þu firi uęnleik brvdar,
huertt er nafnit hringa Þrvdar?
hon mvn eiga bygdir prvdar.

15_1 Beidec: Bidec *A, C;* Beide eg *B.* med—ædi: *C;* sem bonda stædi *A, B.* $_2$ at: *ul. B.* kynne: kunni *C.* kristenn: min kristilig *B, C.* 16_1 Minni: Minnid *C.* ok: i *B.* at: *ul. B, C.* $_3$ at: *ul. B, C.* 17_1 mengrvnd honum: menia rist *C.* -grvnd: -rist *B.* a mille: a millvm *C;* i millum *B.* $_3$ nafnn: nofn *C.* 18_1 betrazt: bestna *B.* $_2$ at: *ul. B.* lostu: laustvna *C.* $_3$ skylldug: skylldu *B, C.* 19_1 sottar: svtar *C.* klandi: *C;* klandri *A;* blande *B (138 = A).* $_2$ mug: miȯg *B (138 = A, C).* $_3$ meinligt: monnum *C.* j: a *C.* 20_1 kuinna: *med art. C.* þegar: þá *B.* 21_2 nafnit: *B, C;* heitit *A.* hringa: *B, C;* þornna *A.*

22. Kunna mun hon at krossa sig med kristnni
ʀetta."
Helgi talar af hugarins letta:
„hellzt til teckr þu margs at fretta.

23. Myridr nefnizt miuk j rædum menia slongua;
hennar ueit ec ætt drif ǫ́ngua,
ecki talar hon neitt til songua."

24. „Vikia skalttu uisum þrimur at uella hlide;
kued þu þær med klam ok nide,
svo kennaz megi hon uid þetta smide.

25. Breyte ecki brvdʀ at helldr bragdi sinnu,
þa mun fliodit fritt af þinu
fadma þic j leyfi minv."

26. Irppa kemr at aptnne dags med jlsku name;
ualde hann henne af Uestra priame
uisur þriar af fulu klame.

27. Su er enn efsta odar giord af yssu hlaune;
geispen stendr af goma hraune
gnidugligr med jllvm daune.

28. Þegar tók alt hid biarta bragd af brúde detta;
alldrei fyrr sá eider pretta
úmannligra flagd enn þetta.

22_2 talar: svarar *B*. talar—hugarins: svaradi halnum af *C*. $_3$ teckr þu: kantu *C*. 23_1 nefnizt: *i randen A*; nefndizt *C*. rædum: ordum *B*. $_2$ ættdrif ǫ́ngua: ættir aunguar *C*. $_3$ ecki . . hon: *omv. B*. talar—neitt: hefr hun margt *C*. til: um *B*. 24_1 hlide: fridi *C*. $_2$ kued þu: kvedtu *B*; kuettu *C*. $_3$ svo: *ul. B, C*. megi: mun *B, C*. 25_2 mun: skal *C*. fritt: *C*; fullt *A, B*. $_3$ j: ad *C*. 26_1 Irppa: *med art. C*. jlsku: jllv *C*. $_2$ ualde hann: veldu *C*. uestra: *B*; uesta A; vestu *C*. priame: *C*; prime *A*; fame *B*. $_3$ þriar: þar *B*. af fulu: med nijdi ok *C*. 27_1 odar: odal *C*. hlaune: laune *B*; hlune A; hlaunni *C*. $_2$ *ul. C*. stendr: tók *B*. $_3$ gnidugligr: geysiliga *C*. 28 *ul. A*. $_1$ alt: *ul. C*. brúde: ad *tf. C*. $_2$ *lyder i C:* eigi sa eidir orma stietta.

29. Myridr tok at mæla svo af mod ok þioste:
„Þorunn trv ek at þessu upp lioste,
þier hefr ordit huerft j brioste.
30. Helgi uilltu huilubrogd med hade luka
firi þat klapp ok kossa miuka,
kalla ec næsta skemd j fiuka.
31. Fadm brogd hefr þu feingit opt af fliode ricu,
þu tokzt mic eina unga piku,
omanligt er at launa sliku."
32. „Skrid þu burttu skessan aurm af skaute minu,
alldri uerdur endir a pinu
omanligazta flagdi þinu."
33. Brydian giordezt bla sem hel en j burttu ed huita,
greyfdiz nidr at geyme rita,
giarnna uillde hon barkan bita.
34. Skalldit fra ec at skaparans nofnn med skynsemd bæri;
henne uard ei hefnda færi,
hun matte ecki koma þar næri.
35. Kappen giorir at krossa sic med kærleiks otta,
þa nam ryggr at renna a flotta;
recknum batnnar allra sotta.

29_1 svo: þa *B*, *C*. mod ok: mycklum *C*. $_2$ at: *B*, *C*; *ul.* *A*. $_3$ þier: at þ. *C*. 30_2 firi þat: mest firi *B*. klapp . . kossa: *omv.* *C* (klappid). 32_1 Skrid þu: skrijttu *C*. burttu: i burtu *B*, *C*. skessan aurm: skemdar skass *C*. $_2$ endir: endi *C*. a: *ul.* *B*. $_3$ omanl.: á o. *B*. 33_1 j: *ul.* *B*, *C*. $_2$ greyfdiz: hon g. *B*, *C*. $_3$ giarnna: ok giarnan (*sål. også B*) *C*. hon: a *tf.* *B*, *C*. 34_1 nofnn: nafn *B*. $_2$ uard ei: *B*; uar þat *A*; var ecki *C*. hefnda: ä hefndum *C*. $_3$ þar: honum *C*. 35_1 giorir: giorðe *B*. giorir at: ried þa *C*. $_3$ allra: *B*, *C*; allrar *A*.

36. Þorvnn talar ok þanueg bydr, ef þegnin uillde
kaupa j sundr, enn kappen gillde
kiore at eiga menia Hillde.
37. Bragnar drvckv brvdkaup hans med bestum fongum,
þo var hann Helgi hliodr longum;
honum uar gaman at leikum ongum.
38. Þo at honum kæme fliod j fang til frygdar grena,
alldri lagdi hann elsku hreina
astudliga uid kuinnu neina.
39. Kom honum jafnan Katlla j hug bædi kuelld ok mornna;
erfit uerda oskop nornna,
uppe uar þa stridit fornna.
40. Þvi uar hordum harme spenttr halrenn gillde,
hann uar suiptr silke Hilldi,
suaf hann þeim firstr er næstr hann uillde.
41. Þorunn giorde fyrda fast til ferdar at eggia,
hun kuad mal at hefnna Skeggia
ok heliar menn at uelli leggia.
42. Buga uill eigi bauga Tyr vit brædr at strida,
Helgi bio til feriu frida,
fyr er hann let sialfr smida.

36_1 þanueg: þanninn *B.* $_2$ enn: *ul. C.* gillde: millde *B.* 37_1 brvdkaup hans: brullaup þar *B.* $_2$ þo: *C*; þvi *A, B.* var: er *B.* hann: *ul. C.* $_3$ uar: vard *C.* 38_1 þo at: at *over l. A*; þott *B*; þo *C.* honum: hann *B.* fliod: fliods *B.* fang: fadm *B.* $_2$ hann: *ul. C.* $39_{2\text{-}3}$ *ombytt. i C og l.* $_3$ *hedder*: vpp mvn kveikiazt yndit forna *og skr.* erfitt *i l.* $_2$. 40_1 hordum: hardur *B.* $_3$ hann(1): *ul. B, C.* firstr: first *B, C.* er: sem *B.* næstr: næst *C.* hann(2): *ul. B.* 41_1 giorde: tók þá *B.* fyrda fast: firdum fyst *C.* ferdar at: ferda *B*; at *ul. C.* $_2$ mal: uilia *C.* Skeggia: seggia *B.* $_3$ at: uid *C.* uelli: ad *tf. C.* 42_1 uill: villdi *C.* $_2$ til: þa *B, C.* $_3$ fyr—let: er fyrri liet hann *C.* smida: spida *A.*

43. Þegnin valde þriátige mans til þessarar ferdar,
kunne ath afla varge verdar,
vopn hafa þeir ok allar gerdar.

44. Þegar nam liosta uindi j uef svo uodum sueipar,
ʀeidi uar þa ʀeyndr ok keipar,
ʀyrv ok sigldu nordr i Greipar.

45. Þeim uard helldr margt til meins enn micill er uidir,
get ec at ualldi galldrar stridir;
garpar fa þo komiz um sidir.

46. Skalldhelgi af skipenv burtt sa skalhn breida,
hroka sá fra hvse leida
heiman fara ok ætlla at ueida.

47. Flockin lita flærdar menn er ferdir banar,
Þorir het en Eyuind annar,
vndan helldu falskir granar.

48. Ytar fra ec at jllsku dreingi ellta nædi;
hier mun eg lata fimta frædi
falla nidr med sorg ok mæde.

---

43 *mgl. A.* 1 þegnin valde: þegnar voldu *C.* 2 kunne ath: þeir munu *C.* 44, 1 liosta: lysta *B, C.* j—svo: á vide enn *B.* uindi—svo: a vijdir vind ok *C,* j *tf. over l. A.* sueipar: suipar *A.* 2 ʀeidi—ʀeyndr: til ʀeidv vorv þa reidar *C.* 3 ʀyru: þeir r. *C*; þeir reru *B.* 45, 1 uard: var *B.* 3 komiz: hofn *C.* 46, 1 af: fra *B, C.* burtt sa: litr *B, C.* sk. br.: skala breidann *C.* 2 hroka—fra: *B, C*; fra ec af *A.* huse: harka *tf. A.* 3 at: *ul. B.* 47, 1 er ferdir: *B, C*; at fyrdum *A.* 2 -uind: uindr *B, C.* 3 falskir: fuler *C.* 48, 1 Ytar: Ytr *C.* at: *ul. C.* dreingi ellta: drengium ætla *C.* 2 eg lata: verda hit *B, C.*

VI.

1. DIARfligt er mier drosa til
at dicckta nockvt mansaungs spil;
æ er sem bols ens beiska savgnn
biode mer at sletta j þavgnn.
2. Helldr enn j hueri kra
heyra tek ec at sagt er fra,
kuæden min, þo um kvendin se,
kallzar margr ok hefr firi spe.
3. Huad ma þetta kalla kyn,
þo kunne ec a þvi nockut skyn;
eigi er ec sidr af Adams ætt
enn adrir þeir at slikt hafa rætt.
4. Þar skal seldr hinn sette odr,
seggr er kominn j Greipar frodur;
Helgi elltir heliar menn,
þeir hafa sig undan badir senn.
5. Eyuind sprang yfir eina gia,
urtu bvr a herdum la,
eigi midr enn alna tolf;
jnn komzt hann a skala golf.
6. Þorir undan þegnum rann,
þriotren hliop ok skalann fann;

VI. 1_1 Diarfligt—drosa: Mer (Hier *C*) er drosum diarfligt *B, C.* $_3$ er: *ul. B.* ens: hins *B*, -ins *C;* enn *A.* savgnn: avgn *C.* $_4$ sletta: *B, C;* slatta *A.* 2_1 enn: næst *C.* $_3$ þo: *C;* vid *B; ul. A.* um *ul. B, C.* kvendin: *C*; kendin *A;* kvendit *B.* $_4$ kallzar: kallar *B (138 = A, C).* 3_1 þetta: *i margen A.* $_2$ kunne: kynne *C.* $_3$ eigi—sidr: svo er eg kominn (vt *C) B, C.* $_4$ enn: sem *B, C.* at: sem *B, C.* rætt: ædtt *B (138 = A, C).* 4_1 Þar—seldr: Þad fær synt *C.* $_2$ seggr—kominn: ad seggvrinn kom *C.* $_3$ elltir: ellte *B.* $_4$ undan: *i margen A.* 5_1 sprang: *B;* sprangar *A, C.* $_3$ midr: minnur *B.* alna: *B, C;* alnar *A.* 6_2 þriotren: þriotr *C.*

uoptnnazt þegar ok varde dyr,
uar þar bratt en mesti styr.
7. Wopnna bðr j uige kræfr
uinda bidr af skala ræfr:
„hier skulu uær sem heima ga“,
Helgi suarar ok broste þa.
8. Skatnnar riufa skala toft,
skalldit bregdr skioma æ lopt,
Eyuind nefnni ec jlsku þriot
at honum hliop med kroka spiot.
9. Oddren kemr j auga æ þegnn,
æsazt tok þa benia regnn,
fossenn nidr um frægdar mann;
fatlazt tekur nv margt uid hann.
10. „Oddrenn þinu auga klo“,
jlsku madrenn suarar ok hlo,
„hentara uæri heima þier
hiardar at geyma en sæka at mier.“
11. Helga suellr heiptar modr,
hann hleypr þegar at garpi odr,
Rostu madren Refsing hlaut,
hann Reiddi suerdit Eireksnaut.
12. Oddrenn Ristr Eyuindz kuid,
ecke kom hann þa skillde uid;
at so fast med afle geck,
istret nidr ur buke heck.

$_3$ uoptnnazt: -uzt *A*; vopnast *B*, *C*. þegar: skíott *B*, *C*. varde: *B*, *C*; vordu *A*. $_4$ uar þar: uard þa *C*. bratt: fyrer *B*. styr: klidvr *C*. 7_1 bðr: *B;* bur *A*; byr *C*. $_2$ bidr: baud *B*, *C*. $_3$ skulu: skulum *B*. 8_2 skioma: *B*; skioa *A;* mæki *C*. $_4$ spiot: spiop *A*. 9_1 aa: *ul.* *B*, *C*. þegnn: þegns *B*. $_2$ benia regnn: beniar regns *B*. $_4$ fatlazt: fallast *B* *(138 = A, C)*. margt: *B*, *C*; magt *A*. 10_1 Oddrenn . . . auga: *omv.* *B*, *C* *(og* ad *i C tf. efter* þinu*)*. $_4$ at*(1)*: *ul.* *B*. 11_1 heiptar: heipar *A*. $_2$ hann: *ul.* *B*, *C*. garpi: dreingnvm *C*. $_4$ hann Reiddi: *omv.* *B*, *C*. 12_1 Ristr: risti *C*. $_3$ at: ok *B*, *C*. $_4$ istret: ath i. *B;* ad jstran *C*.

13. Stiup son Helga Steingrimr het,
stalen jafnan brotnna let;
Jokull er nefndr annar dreingr,
at til motz uid Þorir gengR.
14. Bardizt hann uid bragnna tuo,
badum hondum Þorir vo,
þar var komit vid kylfings fivk
karllmanz hiarta j leidan buk.
15. Steingrims suerd j stala fvnd
styfde af Þorir uinstri mund;
hlyra bidr hann hialpa ser:
„hond er skufud burtt af mier."
16. „Hlyri ma ec ei hialpa þier,
Helgi sækir fast at mer,
ecki er hier en fagri fridr,
falla ur minum buke jdr."
17. Mækir snidr briostit bla,
berst hann alldri meir en þa,
adr enn hior a halsen reid,
hofut j burtt af þriote sneid.
18. Þorir lif j þessu lætr,
þarmar roktuzt honum um fætr;
hnigr hann ei til foldar fyr
en fell hann ut um skala dyr.

13_1 son: sonr *B, C.* $_4$ at: er *C.* Þorir: þőre *B.* 14_2 Þorir: garprinn *B, C.* vo: so *B.* $_3$ komit: kominn *C.* 15_2 styfde: hann st. *A.* Þorir: þori *B, C.* mund: hǒnd *B.* $_3$ hann hialpa: ad biarga *C.* $_4$ hond^3 | er sk.^{2} | burtt^1: *omv. C.* sk. burtt: í burtu stífd *B.* mier: sier *C.* 16_2 Helgi: þvj H. *B.* $_3$ ecki—fagri: af er*(?)* hier hinn fornni *C;* fegri *skr. B.* $_4$ ur minum: mer ur *B;* nidr *C.* 17_1 Mækir: mækinn *C.* $_{1\cdot 2}$ bla briostit: *omv. A, men rett.* briostit: bryniu *C.* $_4$ hofut j: hofudit *B, C.* burtt: bvrtv *C.* þriote: þorir *C.* 18_2 roktuzt—um: hroktv vm Eyvindz *C.* $_3$ hnigr: hne *C.*

19. Kappar hitta krvbbu þa,
er kerlling firi enn armma la,
þat uar Grima galldra tol,
er grvfde nidr j þetta bol.

20. Fussa þeir uid fletiu þǫll,
fæddizt alldri uerra troll;
Illuge letz þa lidugr vel
at lemia hana med griote j hel.

21. Nytum suaradi nadda Þund:
„nidugligt er at lemia sprvnd,
kuel ec alldri konu til dauds,
þo koste bædi lifs ok auds.“

22. Skatnnar baru vr skala fe,
skutan fra ec til reidv se;
grimma sende galldra aur
Grima, þott hon lægi j kǫr.

23. Ytir uard af ognum raudr,
Illuge liggr a þilium daudr;
koma þeir heim til Heriolfs nes,
hefndi eingen sidan þess.

24. Tal ec eigi leingr um trollskap þann,
sem taufra fulluzt kerlling vann;
þvi feck Helgi heidr ok goz
at honum stod einginn þar til motz.

25. Lydren gaf honum laugmanz stett,
landzens skipar hann ollum ʀett;
ytum þotti eingi nær
jafn uel uera til þessa fær.

19_1 hitta: hittu *B, C.* $_2$ er: *ul. B.* $_4$ er: hon *B, C.* grvfde: greifdizt *C.* nidr: ofan *C.* þetta: þeira *B, C.* 20_2 fædd-: fæd- *B, C.* 21_1 Nytum: Nytr *B, C.* $_2$ er: *ul. B (138 = A, C).* lemia: meida *B, C.* $_4$ lifs: lif *B, C.* 22_3 sende: sender *B.* $_4$ þott: þo ad *C.* 23_2 liggr: la *C.* $_3$ til: *ul. B (138 = A, C).* $_4$ eingen: enge *B.* 24_1 Tal: Tala *B, C.* $_2$ sem: er *B.* $_3$ þvi: þar *B, C.* $_4$ at: *ul. B, C.* einginn: enge *B.* 25_1 Lydren gaf: Lyder gafu *C.* $_2$ ollum: allan *B.*

26. Gleymdizt alldri ed grimma strid,
er garprenn bar firi silke hlid;
æ uar hans enn jnare madr
jafnan hryggr en sialldan gladr.
27. Þegar hann for ꜳ bæe j bravt,
bar hann þa felldin Kavtlu naut,
ꜳ medan hann var til nockurs nytr;
naud er þeim sem sorgir hlytr.
28. Enn þa giordiz felldrenn forn,
friduzt gaf honum bauga Nornn,
feck hann opt af fliode pin,
feste hann up yfir reckiu sin.
29. Vikum nv til Islandz ut,
ǒngu var þar minne sut;
Þorkatlla bar þra firi hann
ok þyddiz ǒnguan lifande mann.
30. Alla uar henne jlla medr
ættmenn sina ok grimman fedr,
alldri dauldizt ytum hia
ok onguan þeira uill hun sia.
31. Matti alldri motra iord
mektug koma j Borgar fiord;
at Savda felli sitr hon uestr;
sar uar þeira yndiz brestr.

26_1 grimma: gamla *B, C.* $_2$ silke: menia *C.* silke hlid: hringa frid *B.* $_3$ jnare: jnnri *C;* idre *B.* $_4$ jafnan: optast *B, C.* 27_1 for: *i margen A.* ꜳ bæe j: í bygð á *B.* $_3$ ꜳ: *ul. C.* $_4$ sem: at *B, C.* 28_1 Enn þa: þa svo *B, C.* gi. feldr.: *B, C; omv. A.* $_2$ friduzt: er feskust *B, C.* bauga: hringa *B*; audar *C.* $_3$ hann: *B, C; ul. A.* opt: ærna *B, C.* $_4$ feste hann: *B;* hann feste hann *C;* ok festi *A.* 29_1 nv: *under l. A.* $_2$ ǒngu: ecke *B.* var: *B, C;* er *A.* $_4$ ok: hún *B.* 30_2 grimman: dyran *C.* $_{3-4}$ *og* 31_{1-2} *er i C omb.* $_3$ dauldizt: ɔ: dvaldizt *A,* = *C;* dvelst hún *B.* $_4$ ok: *ul. B, C.* uill: mátte *B.* 31_1 motra: matra(?) *C;* menia *B.* iord: *B;* niord *A, men* n *synes overstreget;* niord *C.* $_2$ mektug: mætuzt *C.* $_3$ at: a *C.*

32. Reiknum hitt at ʀeflla brv
hon ʀæktar alluel sina trv,
fastar mikit ok fræden saung;
furdu uar hennar æven laung.
33. Laungum uar hon med lagri ʀaudd
lauka skordenn sialldan glaudd;
þo at hon syndizt brosande blid,
bædi gret hon arlla ok sid.
34. Enn þa mest a brvde beit
baulsens angr j uizku ʀeit,
fliodit upp j fang sier braut
felld ok skikiu Helga naut.
35. Suanen lokx af seggnum spyr;
sitia uill hon ecki kyr;
firi þann harda harma suip
hringþǫll bio sic ut a skip.
36. Katla feck j knere setr;
kaupmenn satu j Noregi vm vetr;
garpar bivggu Grænlandz far,
geck hon til þar formann uar.
37. Ferdazt uill hon flaustri j;
formann tok eigi skiott a þui;
styri manne stolltar fliod
steypti j keylltu digrum siod.
38. Katlla feck j kneri rvm,
kaupmenn hielldv þegar a hum;
eigi uar gialfrit grimdar laust,
Grænland toku sid um haust.

32_2 hon: *ul. C.* $_3$ f. mikit: hún fastar miðg *B.* fræden: fræde *B.* 33_1 Laungum: Laug- *A.* hon: *ul. C.* $_2$ skordenn: skordin *B, C.* $_3$ þo at: þott *B.* 34_1 þa: er *tf. B.* $_2$ j: um *C.* 35_3 þann harda: svo hardan *C.* $_4$ ut aa: þegar i *B, C.* 36_2 vm: *ul. B, C.* $_3$ garpar: gumnar *B, C.* $_4$ til þar: þangat sem (er *C*) *B, C.* for|mann: *omv. A, men med omflytn.tegn.* 37_1 flaustri: flaustvr *B.* $_2$ skiott a: *B, C;* blitt vid *A.* $_4$ st.: hon st. *A.* digrum: *B, C;* dyrum *A.*

39. Heiman ʀidr hetian prvd,
Helgi kemr j þeira bud;
kenir þa huar kvendit sat,
kappenn þegar at skyniat gat.
40. Heidrs madr ok hæfueskt uif
huortt vm anars spenti lif;
huersu þeim uid þetta bra,
þar skal nockut greina j fra.
41. „Leitad hefr þu langt til min,
liki fæztum er dygden þin.“
„Miçit er þat yfir margan gengʀ,
matta ec ecki bindazt leingr.
42. Myklu hefr þv meirr enn ec
menia Tyr æ allann veg
giortt uit þui at gætum uid
gledinnar feingit nockurnn frid.
43. Bundum saman j bernsku trv,
brvgdit tel ec þvi ollu nu;
mic undrar mest þu eiga geczt
adra kuinnu ʀadit feckzt.
44. Stor jlla gat frænda flockr
falsat j burtt af radum ockr;
þu toczt j fystu fordæmtt ʀad
ok feingum sidan alldri nad.
45. Hirttum ecki um holda mal,
hættum będe ut life ok sal,

39_1 hetian pr.: *omv. A, men med omflytn. tegn.* $_3$ kenir: hann *tf. B, C.* $_4$ kappenn: kappan *B.* skyniat: skynia *B.* 40_2 spenti: spentu *B (138 = A, B).* $_3$ huersu: enn h. *B.* $_4$ skal: mun*(?) C.* nockut—j: bokin skyra *B, C.* 41_2 liki—er: *B;* liki er fæstra er *C*; likum fæzt *A.* $_4$ matta ec: ma ec þijn *C.* ecki: *hermed ender 1. brudst. af C.* 43_3 mic—mest: undra eg hitt *B.* $_{3-4}$ geczt . . . feckzt: gekt . . fekt *B.* 44_2 j: *ul. B.* $_3$ toczt: tokt *B.* $_4$ ok: *ul. B.* **45_2** będe: *B;* będ *A.* life: *B*; lif *A.*

adur firi þau enu uondu uig
uarttu at kanna þenna stig."
46. „Eige hvatti avdgrvnd mic
elsku leyse til uid þic,
helldr læ su hormmung æ
at huorke anars niota ma."
47. Haluren uikr heim med þra;
hvsfrv spurde þegar hon ma:
„huertt uar folk j hopenn þann?";
Helgi nefndi styri mann.
48. „Spyr ec at þeire spiallda Na,
sem spentt hefr ydr med langri þra;
ecki mun þat all lǫ̂ng nad
eiga skal hon æ þessare lad."
49. „Þu muntt vera nv ein af þeim,
at ockur bannar gledinnar heim;
margur hefr þat meinad sa,
er minne uorkunn star upp æ."
50. Þorunn kemr æ þegnna fund,
þyda hitte hon gullazt grvnd,
birter þa sem bokenn ter:
„bioda mundi hann Helgi þier."
51. Hun kuedz ecki heyrt hafa þat;
hustrv suarar ok broste at:
„þigg med ockr uist j uetr,"
uarlla adra slægri getr.

$_3$ adur: *B*; *ul. A.* enu: *ul. B.* $_4$ kanna—stig: *B;* bera þetta strid *A.* 46$_1$ hvatti: *B;* latti *A.* $_4$ at huorke: hvǫ̂rge *B.* 47$_1$ Haluren uikr: *A i øvre margen;* þegar geck Helgi *i teksten, men overstr.* $_2$ frv spurde: -tru frette *B.* ma: *B;* sa *A.* $_3$ uar: er *B.* 48$_1$ at: *B; ul. A.* Na: gná *B.* $_2$ sem—hefr: er spente *B.* $_3$ all: al- *B.* $_4$ eiga skal: ath eiga mun *B.* þessare: þesse *B.* 49$_1$ nv: enn *B.* $_2$ at: *ul. B.* $_4$ er: *ul. B.* 50$_2$ hon: *ul. B.* gullazt: menia *B.*

52. „Lǫ́ngum þigg ec letti bod;
litill mun þat yndis stod“;
Katlla for med henne heim;
harmar aukazt badum þeim.
53. „Þier mun þicka uandast uist,
uella grvnden hliod ok tuist,
þviat uid Helga hugdar tal
hringþoll alldri eiga skal.“
54. Audgrvnd suaradi eigi kat:
„ecki munttu uorkun lat;
leingi hefi ec lifad vid slikt,
leggr margr æ þetta RIKT.“
55. So gat Þorvn setit um þau
segg ok Kotllv bæde tuo,
alldri mælti hann ord vid uif;
erfitt mundi þeira lif.
56. Fliodit uar svo frænda rikt,
fa þau ecki betrad slikt;
þanueg lidr þesse uetr.
Þagnni bragur enn stande letr.

VII.

1. MAN ec þat fyr at madr en spakr
mælti ordz kuid sinum:
suin kemr opt hid sama j akr,
so er og verknad minum.
2. Aullum hefr þeim ordit mest
angr j fyrra life,
konga synir hafa kunnat flest,
kendu dygd af vife.

52_2 mun: *B*; er *A*. 53_1 uandast: *B*; uondut *A*. 54_1 Audgr. su.: Audrist anzar *B*. $_3$ hefi ec: hefeg *B*.
VII. 1_1 fyr: enn *B*. $_2$ mælti: i *tf*. *B*. $_3$ suin . . hid sama: svinn . . . hinn same *B (138 = A)*. $_4$ og (aa *A)* verknad: og verkum *B*. 2_4 kendu: ok k. *A*.

3. Hinn er fær af hrvndum seims
hatr enn ongua blidu,
flettur ollvm frygdum heims,
fædir harm ok kuidu.
4. Þeim er ecki þat til motz,
er þann ueg lifa sem uilia,
hallda sig med heidr ok gotz
ok harma fra sier skilia.
5. Hinn sem alldri acktar þra
ok einskes hattar mædi,
þann skal huerfa þessu fra
ok þeinkia a onnur fræde.
6. Heyre þeir nu hrodrar til
at hendast sorgar myndir,
a medan þat innizt auma spil,
at elldar þriʀ eru kyndir.
7. Þorkatlla uar þena uetur
þar med litllum nadum,
huorskis stod þa hagrenn betr
ok helldr uerra badum.
8. Þorvnn talar uid þornna ʀist,
er þuingar modrenn harde:
„nu er a enda oll þin uist
ut af þessum garde.

3_1 hrvndum: hrunde *B.* $_4$ fædir: ok f. *A.* harm: *B;* hamn *A.* 4_4 ok: *ul. B.* 5_1 Hinn: Hverr *B.* $_3$ þann: þadan *B.* $_4$ aa: *ul. B.* 6_1 Heyre: *i A er* e *skr. over* r (=Heyrde *egl.);* Hlidit *B.* þeir: *A;* þer *B.* nu hrodrar: og heyred *B.* $_2$ at: *ul. B.* hendast: *B;* henda *A.* $_3$ aa: *ul. B.* $_4$ at: *ul. B.* *Efter v. 6. indskyder B følg. vers:*

Kappar biuggu á kalldan mar
knorenn þegar ath vorar
þess skal geta ath þorngrund var
og þrauter háde stórar,

som ikke passer i sammenhængen. 7_4 ok: *ul. B.* 8_2 er: *ul. B.* $_3$ aa—þin: med öllu þín endut *B.* $_4$ þessum: mínum *B.*

9. Suanenn uil ec þat seigia þier,
er sorgir fædir tuistar,
þu þarft ecki at ætlla þier
hier innann landz til uistar.“

10. Frygdug mælte fallda Bil,
fest med sorgar lime:
„svo munv aurlǫg ætlla til,
at af se gledinar time.“

11. Skalldit þottezt skynia þat
at skyllde hon fliodit meina;
Helge sina hustrv bad:
„hallt mier bedne eina.

12. Lofa munttu mier tregana at tia,
tala med ristel þenna,
aa medan at eina ellda þria
at avdþoll lætr brena.“

13. „Þu mvntt vilia,“ at Þorunn kuad,
„þessu Helgi rada“;
syntt mvn uera til sorgar þat
segg ok linde þrada.

14. Leidduzt þu j lited hus,
er luckt uar hurd aa gętti;
miog vorv þau til funda fus,
ef forlǫg rada mætti.

15. Þeygi kann eg þeira ord
j þessu kuæde at tina;
minntezt halvr ok menia skord
aa mykla harma sina.

9_1 uil: má *B*. $_2$ er: *ul. B*. tuistar: *B*; tuist *A*. $_3$ þu—at: ecke þarftu *B*; ecki *i A u. l.* þier: her *B*. $_4$ hier: *ul. B*. uistar: *B;* uista *A*. 10_1 mælte: talade *B*. $_4$ at: *over l. A*. 11_1 þottezt: hugdiz *B*. $_2$ at: *ul. B*. $_4$ hallt: þu h. *B*. 12_1 Lofa—tregana: Leifd þú (Leifdu *138*) mer minn trega *B*. $_2$ med: vid *B*. $_3$ aa . . at: *ul. B*. $_4$ at: *ul. B*. 13_1 at: er *B*. $_3$ syntt: enn sint *B*. $_4$ segg: vm s. *A*. 14_1 þu (*ɔ:* þau) j: inn i *B*. $_2$ er—uar: laus lek *B*. $_3$ vorv: eru *B*. 15_4 aa: *ul. B*.

16. Þesse stund j þrautum ein
at þau hafa orlof feingit,
eingen trv ec at yndes grein
undan hafe þa geingit.
17. Kom su aptr er kynte bal
ok knvde hused þetta:
„ætlla ec rett med ollv mal
yckrv skrafe at letta.“
18. Helgi er helldr j suorvnum seinn
ok suarar af ecka modum:
„er nv brvnenn blossen ein
bauga þóll ad glodum?“
19. „Fæ ec þat sied,“ kuad fallda Eijr,
„fliode trv ec þu unnir;
nu eru aller elldar þeir
upp at folska brunner.“
20. „Þickiumzt ec nu,“ kvad þegninn, „sia
at þung eru vmsat kuenna,
aungua uissa ec ellda þria
adra skemr brena.“
21. Reis hann upp fra ʀeflla brick
ok ʀædde slikt af þioste:
„þar er su ast at eingen er slik
ok alldre geingr ur brioste.“

16₁ *lyder i B:* Mentur hafde og motru eikur. *Omtr. med denne l. beg. C igen, men de første ord er udviskede.* ₂ at —orlof: mesta gledina *B, C.* orlof f.: *omv. A, men med omflytn. tegn.* ₃ grein: leikr *B (ulæsel. C).* ₄ þa: *ul. B.* 17₁ su: *B, C*; sa *A over l.* kynte: kynde *B.* ₃ rett: *i margen A.* ₄ skrafe: skrafinu *C.* 18₁ er helldr: vard *B, C.* ₂ ok: *ul. C.* suarar: svarade *B.* ₃ er nv: *omv. C.* ₄ ad: *C;* af *A, B.* 19₁ fallda: *B, C;* folldar *A.* ₃ þeir: *B;* þrir *A, C.* ₄ at: til *B.* 20₁ nu: *ul. B.* ₃ aungua | uissa ec: *omv. B, C.* ₄ adra: adur *B (138 = A, C).* 21₂ slikt: slitt *A.* ₃ þar: þat *C.* eingen: einge *B.*

22. Katlla tok þa klædenn sin
ok kvenn manz hnosser fridar;
anan dag geck audar Lin
jnn þar er hann Helgi smidar.
23. Fridan skof hann feriv stafnn,
fagnar vænu sprvnde,
orlofs bidr hann ecki nafnn
efzt a þeira fvnde.
24. Huorke skortte a hrygdar stvnd
hals faung þyd ne kossa,
ok med tarvmm tigit sprvnd
talar uid geyme hnossa.
25. Hier mun nv firi Helga tiazt
harmr af gratnnu vife:
„uit munum alldri sidan siazt
seggr j ockrv lifi.
26. Stunda ec meir enn stæde þic,“
stolltuzt talade kæra,
„sia mvn heim til heliar mic
harmr um sidir færa.“
27. „Hrinda skalttu harme þeim,
er hrædiligan ma kalla;
bæt firi ockr badum heim,
bid þu lucku alla.“
28. Skotnnum uerdur ei skyrtt til sanz
vm skilnad þeira traudan;
hriota þotte hreyste manz
hagll a kyrtel ravdan.

22_1 klædenn: klæde *B.* $_2$ ok: *ul. C.* $_3$ Lin: Hlin *B;* ma(!) *C.* $_4$ er: ed *B; ul. C.* 23_1 Fridan: Fagran *B. C.* $_2$ fagnar: hann f. *B;* ok f. *C.* $_3$ ecki nafnn: avngvan ad *C.* 24_2 þyd: blijd *C.* þyd ne: ne svo *B.* $_3$ tigit: tignar *C.* $_4$ talar: *C;* og t. *A;* hún t. *B.* 25_3 uit: vier *C.* sidan: seggurin *B.* $_4$ seggr: sidan *B.* 26_2 stolltuzt: stolltug *C.* $_3$ sia: *B, C;* sa *A.* 27_2 -ligan: -legur *B (*-legastan *138).* $_4$ bid þu: og bidtu *B.* 28_1 uerdur: fæ ek *B, C.* $_2$ vm: *ul. C.*

29. Katlla uar boren æ knðrenn ut,
Kare uodir hriste;
skaupud var þessu skallde sut,
er skemtan alla miste.

30. Island tokv eydir vellz,
avrvm sinvm loga;
sætan reid til Sauda fellz,
hon sitr med harma noga.

31. Drosen teckr at digrazt helldr
dopur af harmme bleikvm;
get ec æ medan at glædzt hefr elldvr
giorst hafi slikt j leikvm.

32. Sottar kendi silke ey,
sætr þiona uife;
fædde hvn eina fagra mey
ok feill þat nære life.

33. Harmar uðfdu at henne mest
heliar skaute breidv;
fliodit villde finna prest,
ok feck hon alla reidu.

34. Lausnarans hialpenn livf ok aur
liknne hvn menia Fride;
sialldan lygur en langa kaur,
letz þa sprvnd af stride.

35. Ung uar kollut audar Na
eptir modr sinne;

29_1 aa: *over l. A.* $_2$ hriste: svipte *B.* $_3$ var: *B, C;* er *A.* þessu: þesse *A.* $_4$ er: *ul. B.* 30_2 sinvm: at *tf. A.* $_3$ reid: ridur *B.* $_4$ hon: *ul. C.* med: vid *B.* 31_1 teckr: tók *B.* $_3$ aa: *over l. A;* ath *B.* at: *ul. B.* glædzt: gladz *B.* $_4$ hafi: *B, C(?);* hefr *A.* 32_4 feill: fell *B, C(?).* 33_1 Harmar uðfdu: Harmrenn uafde *B, C (her utydel.).* $_4$ ok: *ul. C.* 34_1 -ans: -ens *A.* hialpenn: moder *B;* modirin *C.* $_2$ liknne hon: *omv. B, C.* $_4$ letz: ok l. *A, B.* þa sprvnd hvn lox *C;* þar *skr. B.* af: i *B.* *35 og 36 omb. i C.* 35_1 Ung: Jung *B, C.*

kvrteisleg sem kiosa ma
var Katlla þesse en mine.
36. Hvn er af avllum Helga kend,
harma ʀistel fridan,
ara tolf uar jungfrven send
ut til Grænlandz sidan.
37. Dreingren sialfr dygdar giarnn
dyrv fagnnar uife;
hann elskar sem sitt einka barn
ok ann sem sinv life.
38. En þa er bolit j briostit sprang,
bilagt feck hans hiarta,
sætv tekr hann sier j fang
ok segir uit sprvndit biarta.
39. „Þier er at seiga en þyda mær,
þess vil ec Jesus bidia,
at suo eingen Katllan kær
kennizt mier enn þridia."
40. Einginn leggr j eina skal
angrit hans ed hæsta;
koma nv upp þav kuenna mal
at kraupp mega heita ed næsta.
41. Bornenn atti Þorvnn þriv,
þat uar Helga kuinna;
Hallueig fra ec at heti su,
er heima þar skal uinna.

$_3$ -leg: -lega *B*. $_4$ var: *ul. B, C.* 36$_3$ jungfrven: audþoll *C*; frú *skr. B*. 37$_1$ Dr. s. | d. gi.: *omv. A, men med omflytn. tegn.* Dr. si.: Darra lundr *B, C.* $_3$ hann: *ul. B, C.* $_4$ ann—sinv: unni jafnt (rett *C*) sem *B, C.* 38$_1$ er: *ul. B.* $_2$ bilagt: ok bilagit *C.* hans: hann *B.* 39$_1$ *lyder i B, C:* Ydr at greina en unga m. $_2$ þess . . . Jesus: *omv. B, C.* $_3$ suo: *B, C;* su *A.* Kattlan: katla *C.* $_4$ kennizt: hun k. *A.* 40$_2$ angrit: *B, C;* angr *A.* $_3$ nv: þar *C.* $_4$ at: er *C; ul. B.* mega heita: munu þikia *C.* heita: heira *B (138 = A).* ed: *ul. B.* næsta: nasta *A.* 41$_4$ er: *ul. C.* þar skal: *omv. C.*

42. Fæddan hafdi fridan suein
fyr nefnd audar selia;
ætt hans uerdr ytum sein
anars uegar at telia.
43. Þroska godr Þorbiornn var,
hann þurfte at uina fleira;
honum var ecki heima þar
halldit stimit meira.
44. Skryddr var hann med skinne kalfs
ok skartar svo firi snotum,
leggir berir ok lær til halfs,
lodnir skor a fotum.
45. Helga beidde halurenn ungr
heima þar til uistar:
„hagurenn minn er hellzt til þungr,
hefr ec fatt til listar.“
46. „Ek skal fa þier orb ok lia,
ongua kanttu sinnv;
þu skaltt farra fodr at sla
ok fæda þic med uinnu.“
47. Helgi kemr til hans vm dag
ok hygzt a uerk at lita,
„uarlla er þetta vinnu lag,
ok uill þier ecki bita.“
48. Yrker sa, sem eptir fer,
eyder dynu linna:
„bryn ec opt enn bitr at uer,
bagt er mier at uinna.“

42₁ hafdi: hun *tf. A.* 43₁ godr: ad *tf. C.* ₂ hann: ok *C; ul. B.* ₃ var: er *B, C.* 44₂ ok: hann *C.* ₃ leggir—ok: leggur er ber enn *B.* ₄ lodnir: enn l. *B.* 45₁ ungr: júngur *B.* ₂ heima: heira *B (138 = A, C).* ₃ hellzt til: helldr *C; í skr. B (f.* til*).* ₄ fatt: fast *C.* 46₃ fodr at: til fodrs ath *(*ok *C) B, C.* 47₁ kemr: kom *B, C.* ₄ ok: þvi *B; ul. C.* 48₁ Yrker: Yrke *A.* sa: þa *B.* ₂ dynu: dufu *C.* ₃ bryn: bryne *B.* at: *ul. C.*

49. Segurenn hefr uit sueinen Rętt:
„suara þu ordum minvm,
huadan er komen ur Hǫfda ætt
hrodr at glope þinum?“
50. Bliknna nade j brioste sueinn
med beiskum ordvm uendi:
„ber þu af þvi abyrd einn
alla af mine hendi.“
51. „Tala þu ecki ungur sueinn
um abyrd þessa meira;
uakta þu ecki uerknad neirnn
ok uin hier ecki fleira.“
52. Klædi gaf honum kempann suinn,
kænn vid jdian flesta;
geck med Helga ut ok inn
afreks skalldit mesta.
53. Gipte Helgi gullazt Frid,
gædde silfri ok pelle,
færde bygd j Bratta hlid
ok bio þar allt til elle.
54. Þar uar ytis æve stadr
ollu firdur grande,
þotti af ytum merkis madr
mestr a Grænalande.
55. Mædizt jafnan mektug þiod
mest af angre saru;

49_2 suara: svarar *B.* minvm: slikvm *C.* 50_1 nade: tok *B, C.* $_2$ med: ok *C; ul. B.* uendi: uerndi *A.* $_3$ af: firi *B, C.* þvi: *ul. C.* 51_2 þessa: þijna *C.* $_3$ þu: hier *B, C.* $_4$ *hermed beg. Bm igen.* 52_1 Klædi: Klædin *C.* $_2$ jdian: idiu *Bm, C.* $_3$ geck: hann g. *Bm.* $_4$ afreks: afres *A.* mesta: mest *A.* 53_1 Gipte: *Bm, C*; Giptezt *A.* Frid: hlijd *C og ul. l.* $_{2-3}$. $_2$ pelle: uelli *Bm.* $_4$ þar: *i margen A.* 54_1 þar: *Bm, C;* Þad *A.* ytis: yti *Bm;* uti *C.* $_2$ firdur: firtr *C.* $_3$ af: *ul. C.* 55_1 Mædizt: Mæddiz *Bm.*

Helgi skalld ok Halldors jod
hardan angist barrv.
56. Þott ec segi af sare þra
sæmdar manna frægra,
ollum verdi er inne ec fra
angr sitt at hægra.
57. Ihesus gefi þat elskan kær
oss megi pinv forda,
þeyge giallde þav ne vær
þessara minna orda.
58. Faunzt ec ecke j frædum leingr,
folk at hattum kallar,
hier skal ute harma spreingr
ok Helga ʀimur ᴀallar.

56_1 þott: ad *tf. C.* sare: sorg ok *C.* $_3$ verdi: verdr *Bm.* inne ec: *omv. C.* $_4$ angr: angrit *C.* at: hid *Bm.* 57_2 oss: *Bm*; suo o. *A*; er o. *C.* megi pinv: ma pijnvm *C.* $_3$ þeyge: ad þ. *C.* $_4$ þessara: þessa *Bm.* 58_1 Faunzt: Fæst *C.* $_3$ harma: *med art. C.* spreingr: re *omb. A, men med omflytn. tegn.* $_4$ ok: um *C.* ʀimur: *med art. C. Med dette vers slutter rimerne i B, C; i A findes herefter 5 vers, som sikkert er skriverens tilföjelse (sidefyld) og som i A er adskilte fra rimernes slutning med en större afstand end ellers mellem de enkelte strofer. Således er de også i A betegnede som tillæg. De to sidste vers synes at være senere skrevne end de 3 første. Skönt rimerne ganske uvedkommende meddeles de her.*

1. Lofadr gud hann leyse oss ǫll
med liknn ok myskunn sinne,
seint mun ec finna seima þoll,
su er mier hellzt j minne.
2. Segit Mariu sętligt vess,
sungit af hiarta ok munne;
bidie nv aller bragnar þess,
at blidr gud oss unne.

1_4 er: *over l.* 2_4 at: *i margen.*

3. Pater noster er prvd ok uæn
ok prydd af helgum spiollum,
syngi nu allir sætliga bæn
firi sálunum kristnum ollum.
4. Tyr ok ur ma telia þan,
sem tauglat hefr ǒrvndenn fram,
AR ok sol bide avngva skamm,
elske drottinn jafnan hann.
5. Hrugazt hlossenn helldr fast,
heimsliga fæ eg af konunum last,
ordenn min eru aull a bast,
ollvm þikir þetta uast.

Bemærkninger.

*I. 8*3 oskaop *betyder sikkert* óskǫp; *sing. findes aldrig;* stritt *er således her adverbielt. — 13*2 gerdum = klæðum *(K. Gisl. Nj. II, 190). — 14*2 borda = *skjoldets.* 3 a mote = *i kamp (fjendtligt møde). — 16*2 bytir *er vist plur., jfr. VII, 30. — 21*4 stilli *er her brugt som en fem.* io-*st. — 23*3 rægt = rœkt. — *30*1-2. *Den første del af Katlas replik tager sigte på den sidste og bet.: „du vil synes at jeg bruger bestemte udtryk* til manz ɔ: *med hensyn til dig selv."* 4 þessa *er gen. „for dette". — 38*4 byria = flytja. — *53*4 *Hvad „det grönne silketælt" er, er uklart. Man væntede en omskrivning for Helge, men hertil passer atter ikke tillægsordet. Den i GhM (II, 563) givne forklaring træffer næppe det rigtige.*

II. *3*3 ueralldar *hører vel snarest til* RADVM *(l.* 4*). — 7*2 sætu *er sikkert den* frilla, *der omtales v. 52 ff. — 8*3 firi = *„fremfor". — 10*2 hladin, *konstruktionen er her — som så ofte — løs; man væntede* hladinni. — *18*1 hnys *osv. er relativsætning: „som det smærter*

3₁ ok: *over l.* ₂ spiollum: i *tf. u. l.*

at osv.“ — *32_1* hrun *er vist* = hraun, *„sildens [lava]-land“ = søen. I Grett. VII, 31 havde det måske været rigtigere blot at udelade* g *i* hrvng-, *ligeledes sst. VIII, 3_2.* — *38_2* mȩti: *enten „kostbarheder“, jfr. det følg. vers, eller „fryd“(?).* — *41_2* uæne = vænni *(kompar.).* — *57_4* klessu, *et fyldigt og utækkeligt fruentimmer.*

III. *4_4* aurlógx, ørlǫg *er her blevet ntr. sing.* — *8_4* fyndi: *subjekt er* hún. — *13_3* malít, *man væntede* malinu, *styret af* kuomu *(transit.).* — *17_3* heliu hættr, *ét underligt udtryk,* heliu *må være dativ, skulde vel egl. bet. „stærkt udsat for døden“, men* liggir *kan vel kun bet. „ligger fældet“.* — *32_2* *„de spörger (egl. vel „siger med et anstrøg af munterhed eller ironi) efter deres skik“.* $_3$ þvi = hví. — *38_4* eina tonn, *kommer senere, mærkeligt nok, ikke til at spille nogen rolle.* — *41_3* kuaudd = *„forbudt“ (ved en sammenblanding af* kveðja *og* kviðja*), K. Gísl. Eft. skr. II, 192.* — *44_3* myrgt = myrt. $_4$ falnir = fallnir, vel fallinn *egl. „godt indrettet“, velsindet, brav.*

IV. *11_3* drottenn = dróttin *(fem.).* — $_4$ skar = skár *‘bedre’.* — *13_2* glugit = glyggit *‘vinden’.* — *14_3* uiknar *vel fejl f.* vikna. — *24_3* med — brast (ɔ: brást) = *egl. „det viste sig med undere“, „det hele gik til på en forunderlig måde“; dette kan sigte enten til den stærke storm og bølgegang eller til den dødes forsvinden.* — *25_3* ægis spordr *synes at måtte bet. „den yderste ende af havet“ ɔ: mod nord.* — *39_1* Forstattu = Forstá þú.

V. *9_1* farre = fári. — *10_1* stume *synes at være en svag form til* stúmr = *‘stum’, der ellers er ukendt; jfr. dog jættenavnet* Stúmi. — *16_1* minne = *hukommelse.* — *19_1* synnizt = *„Viser der sig noget?“.* — *23_1* Myridr, *opstået af* myrkríðr(?). — *26_2* Uestra priame = *„dværgeskibet“, digtningsævnen.* — *27_3* gnidvgligr,

bet. ikke sikker, men snarest 'ram' (om lugten?). *44*3 Ryrv = reyru, røru.

VI. *5*2 urtu bur = *sæl.* — *20*1 fletiu *s. s.* flets(?); *„lejets* þǫll" *en uklassisk omskrivning for den gamle til lejet bundne kvinde. Jfr. dog K. G. Eft. skr. II, 199 og Bj. Hald.:* fletja *'pannus vilissimus'.* — *30*1 medr = við; at vera illa við = *„at være bittert stemt imod".*

VII. *23*3 ekki nafn = ekki hót *„slet ikke"; K. G. Eft. skr. II, 186.* — *30*1 eydir, *plur., jfr. I, 16*2. 2 ɔ: *de bortsælger deres varer.* — *49*3 Hǫfda ætt, *må vel være Hallveigs, hans moders, slægt.* — *53*1 gullazt Frid ɔ: *den unge Katla.*

Tillægsversene. *4. Runenavnene er* Tuas; *det efter* u *manglende* m (maðr-*runen) repræsenteres af ordene* þan—fram, *hvis ikke* þan *er fejl for* mann *(hvad det vel næppe er). Denne Tumas er vistnok skriveren. Rimernes digter er det sikkert ikke (sål. som antaget i GhM I, 439. Jfr. Kr. Kålund, Småstykker 136—39, Jón Þorkelsson: Digtningen 134).* — *5*1 hlossenn ɔ: *blækklatterne (el. de uformelige bogstaver).* 3 a bast = á tvist og bast, *„spredte og usammenhængende".* 4 uast = *spildt, unyttig gærning.*

Óláfsrímur A.

Disse rimer findes fuldstændig i AM 605, 4⁰ (A), der her er lagt til grund, og i 603, 4⁰ (B). Desuden findes de i Sth. 1, 8⁰ pap.; teksten her slutter sig temlig nær til B, men er ikke så lidet afvigende; disse afvigelser er dog sikkert for allerstörste delen vilkårlige ændringer, der ikke fortjæner hensyntagen, og meningsløse forvanskninger (således hedder f. eks. I, 10: Fíla beinið fangað alt; *6₃-₄:* skilst mjer ekki skærra líf | skapist *(metr. ur.)* manns í líki *osv.). — Rimerne er digtede over Indriða þ. ilbreiðs i den större Olafssaga, Fms. II, 259—74, Flat. I, 456—64; teksten er kun et udtog deraf og er uden videre betydning.*

I.

1. Suo eʀec glaums j glettu vind
gladdr af hringa Hilldi,
oll er friofgud fræda strind
af frijdu Golnis gillde.

2. Skrifaec huorki skial nie ginz
i skiemtan godra manna;
fram skal setia medan frædit vinst
forna saugu ok sanna.

I 605 findes overskrifter: Olafs Rimuʀ *og i 603 sideoverskrifter:* Olafs rijmur Tryggvasonar. 1_1 eʀ: skal *B.* $_4$ af: *ul. B.* 2_1 Skrifa: *B;* Skrafa *A.* ginz: glenz *B.* $_2$ i: *B;* vm *A.* $_3$ setia medan: bera ef *B.* $_4$ forna: *B*; froda *A.*

3. Þeim skal herra horna sund
Hars med kurti vanda,
friett hefi ec aunguann fleina lund
frægra boren til landa.
4. Tryggua son bar tign ok megt,
traust og hiartad snialla,
lat oc hof sem list oc spekt
langt yfir konunga alla.
5. Lat oc kurt sem lista nægd,
lif med æsku bloma;
þui var hins skiæra skiǫlldungs frægd
skaupud j midiann soma.
6. Fylkier atti hid fegursta vif,
framid med sæmd oc ʀiki;
skyrist valla skærra lif
skapad j kuenmannz lijkie.
7. Þyri gaf doglings dreingium seim
med dyrstu rikis nafni;
nær fanst einginn nordr j heim
nockur hennar iafni.
8. Þeim hefr stillir stiornar elg
styrt a ranar vǫllu,
langskeid ecki a landa suelg
var listiligre ad aullu.
9. Bordum hrynia hringar ad
a hrafne Vandils vallar;
ennes speingr a Glamma glad
gloa med laufumm allaʀ.

3_1 Þeim . . herra: *B*; þar . . herians *A*. $_2$ vanda: vandi *B*. 4_2 hiartad: hiarta ed *B*. 5_1 kurt: *B*; hof *A*. $_3$ var: er *B*. hins: hin *B*. 6_3 skyrist: skryddist *A*. 7_1 doglings: drottning *A*. 8_4 var: *ul.* *B*. listi-: listu- *B*. 9—10 *findes i B efter v. 12.* 9_4 gloa: ok gl. *B*.

10. Fyris vallar faxit allt
er flure skrytt med skurdum;
dreki var eingi dreigin a sallt
dyrrē suo vær spurdum.
11. Af liknar elldi lægis dyrs
logudu badir stafnar,
bale lik hins buna hlyrs
bord a velle drafnaR.
12. Skordu biarnar skina bond
skygdum kolgu lioma;
nær fanst eingenn nordr j lond
nockur iafn til soma.
13. Nu er þeim dreka af hlunni hleypt,
hlyr kom . . . ad vnni,
sterklig bordinn stale greypt,
streingir hlupu ad grunni.
14. Skiemtilig var skiolldungs hall,
skipudu afreks garpar;
bila þeir eigi vid branda gall,
bal nie eggiar snarpar.
15. Æfentyr skal budlungs biort
bera a lopt firi lydi,
þar sem glæstann glugga hiort
gladdi konglig pryde.
16. Viser talar med væna tru,
vikr ad kauppum sniollum:

10_2 er flure: friofi *B.* skrytt med: skyrt ok *B.* 11_1 *lyder i B*: Leiknar elldr lægis dyR. dyrs: hyr *A.* $_2$ badir: allir *B.* $_3$ lik: ligt *B.* hins—hlyrs: *B;* enn bunu hlyr *A.* $_4$ bord: bords *A.* 12—13 *findes på en særskilt tilhæftet lap i A.* 12_3 nær—eingenn: nadr finz eigi suo *B.* $_4$ til: at *B.* 13 *mgl. B.* $_2$ kom . . . .: *efter* kom *står et ord i A, der mest ligner* nyrs *(f.* niðr? *el.* naðrs?*).* 14_1 hall: haull *B.* $_3$ branda gall: benia goll *B.* 15_4 konglig: kongsins *B.* 16_1 tru: fru *B.* $_2$ vikr: og veik *B.* kauppum: gorpum *B.*

„kristnad hofum vær Noreg nu
nær med sio sem fiollum.“
17. Vlfr hinn raudi innir skiott
ærlig suor med suinnan:
„hittast truec enn heidna drott
hier firi Þrandheim innan.“
18. Dogling beiddi darra Ty
diorfu mali skyra:
„huer er sa heidinn bondi i by
braugnum hefer ad styra?“
19. Vlfr seigir ad inn vid Stein
Indridi ætti ad rada,
„sa kann lauga liosann flein
j lodre gumna voda.
20. Ilbreid kienna þioder þann
þorna lund hinn sterka;
af ment ok afle megtast hann
oc mikileik snilldar verka.
21. Skygdann ber hann skiallda nadr
skiotur ad hagle nistar,
sa ma heita heidurs madr,
honum er iafn til listar.“
22. Grettis vallar geimilund
gramr bad til sin kalla:
„Vlfr sækt j samre stund
suerda riod enn snialla.“

$_4$ nær med: nærre *A*. 17_1 jnner: ansar *A*. $_2$ ærlig suor: aurlig suo *A*. $_3$ enn: *ul. B*. 18_1 Dogling beiddi: Doglingsson bad *B*. Ty: Tyr *A*. *l.* $_3$ *lyder i A:* huar sa heidni bondinn byr. $_4$ *indledes B med* er. 19_4 gumna: gw̄na *B*, *f.* gunna(?) *ɔ:* gunnar. 20_3 af: *ul. B*. $_4$ oc mikileik: milldur *B*. 21_2 skiotur: skiott *B*. nistar: nísta *A* (*ɔ:* mistar). $_3$ heidurs: afʀecks *B*. $_4$ *indl. i B med* er. listar: lista *A*. 22_1 vallar: valla *A*. geimi: giōi *B* (*ɔ:* geymi). $_3$ sækt: sæk *B*.

23. Vlfr bidr af straundu j stad
stollta hringa meida
leida ad flode Glamma glad
med glæstu segli oc reida.
24. Lattist alldri j laufa þey
lestir ellda hranna;
tuennar stigu a tiorgad fley
tylftir afreksmanna.
25. Liek vid styri en lægiir fioll
laudr a skeliungs tuni;
hliop stediandi styriu vaull
streingia hiortren buni.
26. Hauldar baru Hogna sol,
hulldir Drupnis laudre;
snudigt lita snyrtibol
snilldar mans a haudre.
27. Rann ad grunne grædis hreinn,
grund var þa firi stafni,
lægdist segl en fleygdist fleinn
flodz af dockum hrafni.
28. Brognum fagnar bæar lydr,
beinn vid Olafs recka;
miod oc vin ad bondinn bydr
beimum med sier drecka.
29. Indridi talade virda vid
oc veik til Olafs recka:

---

23 *og* 24 *er omb. i A.* 23_1 af—i: j stund ok *B.* $_2$ stollta hringa: styriar herdi- *B.* $_3$ leida: leid *B.* $_4$ med—oc: glæstan allan *B.* 24_2 hranna: fanna *A.* $_3$ tiorgad: *således A*; tiorgw *B.* 25_1 styri: styrid *A.* $_3$ hliop st.: *omv. B.* styriu: styriar *A.* $_4$ strengia hi.: stafna biorn hinn *B (vistnok mere ægte).* 26_2 Drupnis: draupnis *B.* $_3$ snyrti: snilldar *B.* $_4$ snilldar mans: snerti menn *B.* 27_3 lægdist: lægdi *B.* fleygdist: flugadi *B.* $_4$ af: a *B.* 28_2 beinn: beint *B.* Olafs: hilmis *B.* 29_1 Ind-: Eind- *B.*

„oss ber ecki saman vmm sid,
sier munu huorer drecka.“

30. Vlfur seiger ad kongrenn kan
kristinndom hinn hreina,
liknar hof sem lasta bann
og lækning allra meina.

31. Latumm sitia saman j sal
sueitir ockar beggia,
þa eR hid skyra skatna tal
skiemtan huorra tueggia.

32. Leynd eru ecki erindin vor,“
Vlfr ried ad inna,
„Olafs vegr med æru star,
ydr vill konguren finna.“

33. „Sæki ec ecki a siklings fund,“
suarade kiempan frida,
„helldr munv vær heima vm stund
hilmis buneR bíjda.

34. Ef mic sækier sikling heim,
sæmdar giarn oc bloma,
miodr oc vijn skal vise þeim
veitazt hier med soma.“

35. Rosa logr med rausnar matt
reckum veittist sniollum;
leid j burt en bruna natt,
biort skein sol a fiollumm.

36. Vlfr hiellt med hufa hund
heim ad Þrandheims minni.

30_2 -dom hinn: domin *B.* 31_3 *lyder i B:* þa mun skyraz skrautligt tal. 32_1 ecki: eigi *B.* $_3$ med—star: er ognar har *B.* 33_1 Sæki ec: Sækig *B.* $_3$ munv: skulu *B.* $_4$ hilmis: herrans *B.* 34_2 sæmdar giarn: sæmdum pryddr *B.* $_3$ miodr—vijn: vin ok bior *B.* vise: viser *A*, *men* r *synes raderet.* 35 *mgl. B.* 36_1 hiellt med: helldr *B.* hufa: hufu *A;* hifa *B.*

Hier mun ec lata Fiolnis fund
falla nidr ad sinne.

II.

1. Mig bad selian saudungs mals
semia dans af hliode;
skal ec þvi Hrundi hrannar bals
hreyta af Sonar flodi.
2. Vlfr kiemr j hilmis hall
med hæuerska sina sueina,
allt nam þegna þrifligt spiall
þrenskum stilli ad greina.
3. „Stale klædist sterklig þiod,"
stillir talar vid lyde,
„heim skal sækia randa riod,
reyna hans ment oc prydi."
4. Vlfr talar vid einn sinn suein:
„Indrida skaltu finna;
kongr er buinn med foluan flein
flods a hauka stinna."
5. Þriu hundrut mannz j þrauta iel
Þrænda stillir kuadde,
hiarta munu þeiʀ brodda þiel,
bera ad Fiolnis hadde.
6. Þegnar lietu a Gotlands giord
Glamma hesta leida;
þegar bar inn a Þrandheims fiord
þriflig segl med reida.
7. Steinar blikudu stofnum a,
studder gulle brenndu;

II, 1_1 selian: selia *B.* $_2$ af: med *A.* $_3$ þvi: *ul. B.* $_4$ af: *ul. B.* 2_3 nam: ʀied *B.* 3_2 vid: med *B.* $_4$ reyna: og r. *B.* ment: megt *B.* 4_2 finna: kynna *A.* $_4$ a: vid *A.* 5 *mgl. B.* 6_1 Þegnar lietu: Kongren liet *B.* $_3$ þegar: *skr. 2 gg A.* $_4$ þriflig: þrifligt *A.* 7_1 stofnum: bordwm *B.*

loge var hatt vid himne ad sia,
þar er hufa birner Renndu.
8. Bolginn alldan bla vid austr
blies at kolldu hlyre;
inn vid Stein ried staudua flaustr
stillis heRen dyre.
9. Indride leit a lofdungs ferd,
listuga kuadde bragna,
þa nam kiempan kappe herd
kuintum herra ad fagna.
10. „Uæna hefr ec ueislu giort
uiser ydr med soma,
skipi þier breidan busta hiort
buinn med ægis lioma."
11. Tigge seiger: „j tiolldum skal
tignast konglig prydi,
þu munt bondi sialfr j sal
sitia med þina lyde."
12. Nystann tijr med nadumm fieck
Noregs gramuren fræge,
huitings bylgian gorpum gieck
gieds ad bunu lægi.
13. Glæse runna glotta mals
gladdi Olafr alla;
þa bad eydir olldu bals
Inndrida thil sijn kalla.

$_3$ logi . . hatt: loga . . . huns *B.* himne: himna *A.* $_4$ þar er: þa *A.* birner: birne *A.* 8_3 ried: nam *B.* flaustr: flastr(!) *B.* $_4$ -en: hinn *B.* 9_2 listuga: listuliga *B.* kuadde: hann *tf. B.* 10_1 hefr: hefi *A.* $_3$ busta: borda *B.* $_4$ ægis: lægis *B, mul. rigt.* 11_1 j: ath *B.* $_4$ sitia med: setia *B.* 12_2 gramuren: kongren *B.* $_4$ bunu: wænu *B.* 13_1 runna: runnu *A.* $_4$ thil sijn: firi sig *B.*

14. Þeim er nærre somi ok sidr,
er sara lauka bendi,
vngan suein bar suerda uidr
sier a hægre hende.

15. Indride star firi stillis bord,
stolltr ok vænn ad lita;
sa gaf hilme heidurs ord
herder raudra rita.

16. „Huoria tru hefur tiorgu meidr?“,
tigge spyr hinn hardi,
„giorir þu nockut horgum heidr
hatt a þinum garde?“

17. „Minu treysti ec magni suo,“
meider taladi randa,
„Þors tru eg alldri þrifsemd a,
þott eg komi j vanda.“

18. „Hefr þu friett vmm heidinn segg
huern ad gudi vill nita,
diarfliga læt ec dæsings egg
digra suijra bijta.“

19. „Tyrs er ec ecki j hregge hræddur,“
kuad hringa vidr en suine,
„þegar skal faxe falo giæddr
fifu stigs a minne.“

20. „Vær haufum hier,“ kuad uiser nu,
„valla sied þinn lika,
somir oss med sannri tru
ad sigra garpa slijka.

14 *efter v. 15 B.* $_2$ er: *ul. B.* $_3$ vngan: ivngan *B.* suerda: seima *B.* 15$_2$ stolltr—vænn: stollltuligr *B.* 16$_2$ spyr: spurdi *B.* 17$_1$ magni: megni *B.* $_2$ taladi: suaradi *B.* 18$_1$ þu: eigi *tf. B.* $_2$ nita: neita *A.* 19$_4$ a: ad *A.* 20$_1$ hier: *ul. A.*

21. Nagtan trui ec ad tyrfings odd
takier þu miukt hinn bleika;
fimr munt þu wid finskan brod
ok fær a sundi ad leika.
22. Einnhuorn fæec þier garp j giegn
gialla nodru ad senda,
reyna a sundi sierligt megn
ok sara lauka ad hennda.“
23. Reckum giorer ad stefna j stad
stilleʀ ofan ad flæde,
sez hann nidr enn bondinn bad
bera þa til sijn klæde.
24. „Huer er yta audlings nu?“
Indridi talar med blijda,
„buenn a kallda kiembings bru
kolgu laudr ad skrijda.“
25. Niote suaradi nodru dags
Noregs gramren frægi:
„skal eg wid sendi sara lax
sialfuʀ leika a ægi.
26. Ber ec eigi, lestir linna als,
list af mentan þinne,
fara skal eyder fiardar bals
frials af alfu minne.“
27. Sterkier menn j styriu þing
steypa sier ad sinne;

21_1 Nagtan: Nocktan *B.* trui ec: truig *B.* ad: *ul. B.* $_2$ hinn: enn *B.* $_3$ munt: mwn *B.* wid: med *A.* 22_4 ok: *ul. B.* lauka: lauk *B.* 23_1 giorer ad: lætr *B.* $_2$ ofan: fram *B.* $_3$ sez—nidr: legst a sund *A.* 24_1 audlings: audling *A.* $_4$ kolgu: kolku *B.* 25_1 Niote . . . nodru: Nistí . . nidia *B.* $_2$ gramren: kongren *B.* $_3$ wid: med *A.* $_4$ ægi: lægi *B mul. rigt.* 26 *står i B efter v. 22.* $_1$ Ber—eigi: Berir þw *B.* linna als: laufa alfs *A.* $_2$ *lyder i B:* langt af mier hinn svinne. 27_1 styriu: styriar *A.*

Brettlands munu þeir briota hring
beint firi Þrandheims minne.
28. Breka var ravnn ad briosti logd,
er bragnar spynna vnne;
kőf voru stor ok sterklig brogd
stundum þreytt wid grunni.
29. Osa iord var laudri lik
af leiki þeira beggia;
sokn var einge a sundi slik
sien medal garpa tueggia.
30. Lofda vinr ad lande ueik
enn lyder fagna stille;
þo fra eg valla lyktann leik
listar manna j milli.
31. Litu þa vt a skieliungs skeid
skiolldungs vænar þiodir,
Indridi gilldum gransel reid
vmm grænar Beita slodir.
32. Hiellt vmm kampa hialma briotur
huitum lofa karme;
hellste var hann a skeidi skiotr
skeria vlfr hinn armi.
33. Ræser gieck med reidre lund
roskr a humra waullu,
vill þa þreyta þrifligt sund
Þrænda gramr med őllu.
34. Indridi skilst vid osa traull,
őrt vid straume stundi,
lista menn vmm laxa vaull
lieku margt æ sunde.

$_4$ firi: æ *B.* 28$_1$ ravnn: rum *A.* $_2$ er: *ul. B.* spynna: spinna *A;* spyrna *B.* $_3$ voru: erw *B.* $_4$ wid: med *A.* 29 *efter v. 34 B.* 30$_2$ enn: *ul. B.* $_3$ fra: tru *B.* lyktann: lyktaz *B.* 31$_1$ Litu: Lita *A.* $_4$ Beita: beiti *A.* 32$_3$ hann: *ul. B.* $_4$ hinn: -en *B.* 33$_2$ waullu: haullu *A.* $_3$ þa: nu *B.* 34$_2$ őrt: waur *B.* $_3$ lista: listar *B.* $_4$ lieku: leika *B.*

35. Leikr vaR med listum stærdur,
lǒng var sokn ad þegni,
þo vard garpr ad grunni færdr
grams af aullu megni.
36. Konguren feck med sigre sund
sogt af riodi rannda,
síjdan flutte fleina lund
frægr af hringie landa.
37. Odar smidr ma einge tia
Olafs prydi alla;
hier mun golnis goma læ
geds af frone falla.

III.

1. Folld hefur svæfda feniu bals
fundins hauka bada;
nu er ec buinn til mærdar mals,
ma hon þvi iungfru rada.
2. Glers mun ec huita geymi þoll
gledia Hars med minni.
Kongsins skari a skygdum vaull
skiemteR sieR ad sinne.
3. Indride framm ad fogrum skog
for med stilli merka,
geysi vanr vid geira rog
ok giarn til snilldar verka.

35_1 Leikr: Leikrenn *B.* med: sa *B.* $_2$ var: þar *A*, *men* v *er skr. over* þ. ad: æ *B.* $_3$ þo vard: þa war *B.* $_4$ af: ad *A.* 36_2 sogt: sott *B.* $_3$ flutte: flutw hann *B.* 37_1 einge: eingen *A.* $_3$ golnis: gollvngs *B.* $_4$ frone: minne *A.*

III. 1_1 svæfda: suæfdann *A.* $_2$ fundins: fundis *B.* $_3$ nu | er ec: *omv. B.* $_4$ hon: *ul. B.* 2_1 Glers: Glieds *A.* geymi: gioma *A.* $_3$ a: *i A rett. fra* vid. $_4$ skiemteR: skemta *B.* 3 *ul. B.*

4. Hilmir bydr j hæfi spon
haullda setia snialla;
þegar liet stiller sterkum son
streingia naudru gialla.
5. Streinguren þaut en hremsan hraut
hratt af rannda idiu,
stillir skaut suo stalit hlaut
ad standa j hæfi midiu.
6. Indride reyndi hænskan hauʀ,
hæuerskr boga sinn bendi;
stadar gaf fifa j finskre ǒr,
fyrr ed kongren sendi.
7. „Fyrdar taki þann fagra suein."
fylkier talar af vallde,
„er Indridi hiellt med heidurs grein
hatt j voru tialldi.
8. Þeim skal hier ⱥ hattar land
hnott toflu eina reisa;
stefnum a hana med sterkre hand
streingia nodru geisa."
9. Indridi suarar af reidi raudur,
reidur vid snæru skiallda:
„ueke þier sueini sara laudr,
suer ec ad þat skal giallda.

4_1 bydr: baud *B.* j hæfi: med hofi *B.* $_3$ *lyder i B:* stillir will med sterkwm son; sterkan *skr. A.* 5_2 hratt—rannda: þrungins wodar *B.* $_3$ svo: enn *B.* 6_1 Ind-: Eind- *B.* reyndi: wendi *B.* hænskan: hoskan *B.* $_2$ -uerskr: -ferskan *B.* $_4$ ed: er *B.* 7_1 Fyrdar: Firdar *A.* þann fagra: nu fagran *B.* $_3$ Ind-: eind- *B.* 8_1 Þeim: Honum *A.* ⱥ: vid *A.* $_2$ toflu: taflu *B*; tofl *A.* $_3$ stefnum: stefna *A.* a: *ul. B.* $_4$ nodru: ath *tf. B.* 9_1 reidi: *ul. A.* $_2$ reidur: ok rædir *B.* snæru: skæri *B.* $_3$ ueke: ef u. *B.* $_4$ þat: þess *A.* skal: ec *tf. B.*

10. Munr skal eingi garpa gior
gugnes iel ad magna,
skiaulldu rifi hinn skygdi hior
ok skyfi kongsins bragna."
11. Kongurenn giordi kross firi or;
af krapti guddoms milldi
rann þa sigr af reyndum hor
riett sem fylkier villdi.
12. Taufluna liek VR laufi hiarns
lofdungs ment en snialla;
þo sa huorgi af byrdi barns
benia fossa falla.
13. „Þreyt nu list," kuad Þrænda gramr,
„þrif nu boga þinn bleika;
Indridi munt þu frægr ok framr
fimr vid alla leika."
14. Badum hondum bonden rædr
breidan alm ad spenna;
syster hans ok sannlig mædr
sara harma kienna.
15. „Son minn gior firi sialfs þins nafn,"
sætan bidur med tarum,
„hygst þu ecki ad heillum iafn
heidin kongi vorum."
16. Modur ast er miuk oc hrein
meistare allra dada.

10_3 hinn skygdi: enn huassi *B*. $_4$ skyfi kongsins: skyfum budlungs *B*. 11_1 Kongurenn: *uden art. B*. $_3$ rann— sigr: ronda sigd *B*. $_4$ riett: RANN *B*. fylkier: uiser *B*. 12_3 af byrdi: byriar *B*. $_4$ benia: beina *A*. fossa: fostw? *B*. 13_1 Þreyt nu: þreytwm *B*. $_2$ þrif nu: þrifr *B*. þinn: hinn *B*. $_3$ munt þu: ertw *B*. frægr: frækin *B*. $_4$ fimr: og f. *B*. 14_2 breidan: bleikan *B*. $_3$ ok: *ul. A*. sannlig: sinnug *B*. 15_2 bidur: talar *B*. $_3$ ecki: eigi *B*. 16_1 Modur: Moder *A*. er: -en *B*. $_2$ dada: nada *B*.

Indridi seigir ad silkirein
sinne bæn skal rada.
17. „Mier er nu horfin, miog er þat liost,
ment su ed ec fyrre kunne,
huersi ec alldre huidrungs giost
huitings vngum runne."
18. Þrænda gramr hinn þridia leik
þreyta vill med listum:
„segger take nu soxen bleik
ok sueipi af lofa kuistum."
19. Soxinn þrenn þrifu j senn,
þreyta fagrt ok leingi,
listir enn um menta menn
matti skacka eingie.
20. Skatna gramr a skeliungs holl
skeid liet eina renna,
ræser vill vmm reydar vǒll
reyna leikenn þenna.
21. A arum gengu afreks menn
vnnar bals med prydi;
skorin var bara en skeidin renn;
skynia fra ec þat lyde.
22. Rausnar monnum rasen vinst
reynd med fremd oc snilli,
þrautar lyktin þeyu finst
þeira menta j mille.
23. Hefr sig ut af aulldu sueip
Egda gramurinn frægi,

$_4$ skal: skuli *B.* 17_1 nu: *ul. B.* $_2$ ed: er *B.* ec: *ul. B.* $_3$ huersi ec: huersig *B;* huersu ec *A.* huidr-: hvedr- *B.* 18_1 hinn: enn *B.* $_4$ sueipi: suipi *A.* 19_2 þreyta—ok: þrifnir garpar *B.* $_4$ eingie: eingier *A.* 20_2 liet: bad *B.* $_3$ reydar: reidar *A.* 21_3 var: er *B.* 22_3 þrautar: þrauta *B.* lyktin: listin *B.* þeyu: þeyge *B, hvor dette og* þeira *er omb.* $_4$ menta j: mentar *B.* 23_2 Egda: Agda *B.*

stællta brodda stillir greip
ok stediar fram a ægi.

24. Bragning geck firi baru ess,
enn bodar a stofnum sungu,
lesenn var alldre liki þess
leikr a danskri tungu.

25. Gieck firi bard en budlungs ment
bar þa sigr suo fridan;
þat eʀ oss huergi j kuædum kent
kongar líeki sidan.

26. Hefur sig Vllr a aulldu hiort
vnnar bals ens huita;
skiolldungs asian skiær og biort
skein sem lios at lita.

27. Kongurinn bar med listum leik
langt af hiorua riodi;
Indridi vpp a vigit veik,
en viser gieck af flodi.

28. Indridi baud þa lad oc lond
lofda gram med pryde:
„ydr vilec giarnan ganga a hond
gladur med mina lyde.

29. Þu hefr borit leika oc list
langt af mentan minni;
nu er mier time ad trua a Crist
oc treysta forsia þinni."

$_4$ fram: wt *B.* 24_2 enn: *ul. B.* stofnum: sudwm *B.* $_4$ leikr: lieki *A.* danskri: danska *B.* 25_3 kent: *B, ul. A, men er skr. i margen med en senere hånd.* $_4$ kongar: ath k. *B.* 26 *og* 27 *er omb. i B.* 26_1 Ullr: vpp *A.* $_2$ vnnar: vnnars *B.* $_3$ sian: sion *B.* 27_1 Kongurinn: Audling *B.* $_2$ hiorua: randa *B.* $_4$ af: ꜳ *B.* 28_1 baud þa: bydr *B.* $_2$ gram: gramr *B.* $_3$ ydr: þier *B.* giarnan: giarna *B.* 29_1 þu hefr: þier hafit *B.* leika oc: med leikwm *B.* $_3$ mier: *ul. A.*

30. Indridi feck hinn hæsta heidr
Haurda grams med prydi;
þa var skirdr skiallda meidr
skiott med sina lyde.
31. Eptir veislu og valdan seim,
er viser þa med blida,
kongr vill j Kaupang heim
kolgu hestum rida.
32. Nu skal Herians horna logr
huerfa fyrst ad sinni;
gullas þollin geyse fogr
geyme ad asa minne.

30_3 þa: þar *B.* $_4$ skiott: skyʀ *B.* 31_3 kongr: koŋgren *B.* 32 *ul. B.*

Bemærkninger.

I. *1_1* glettu *må være betegnelse for en kvinde;* 'Glaums *(= jættens) kvindes vind'* = *sind; skulde* getta *være det rigtige?* $_3$ oll *ɔ:* at ǫll *osv.* $_4$ Golnis *(Odins)* gildi = *digtet.* — *2_1* ginz *synes at være et subst., hørende til st. i* ginna. — *3_3* friett *osv. er en relativsætn.* — *8_3* langskeid *osv. også en relativsætn.* — *9_1* hringar = *skjolde(?).* — *10_{1-2}* Fyris vallar flure *(= hvede)* = *guld.* — *11_1* liknar *el.* leiknar *er uden tvivl forvansket af* Leiftrar, Leiptr = *en elv.* — *17_2* svinnan *synes at være substantivisk (klogelig, viselig).* — *19_1* Stein, *i Indriðaþ. findes intet bestemt stedsnavn; mulig er* St. *et minde om* Steinker. $_4$ gumna váði = *sværd.* — *22_1* Grettis—lund, *hermed menes Indriði.* — *35_1* Rosa logr, *vel egl. 'med urter*

krydret drik'. — 36₂ viser, at digteren ikke er ganske rigtig stedkendt.

II. *5₄* haddi *er vist forvansket (f.* gnaddi?*); det hele er omskr. for kamp. — 8₁* vid austr = *i øst, fra øst(?). — 13₁* glotta *er en jættebenævnelse, men en sådan er ellers ukendt; ordet er vel en forvanskning af et af de bekendte, med* g *begyndende jættenavne. 14₄* hægre, *i þáttr'en* vinstri. — *18₃* dæsings, *ordet, der her er sikret ved bogstavrim, er forvanskning af* bæsings. — *19₄* fifu stigs minne = *blod; 'pilens vej' = sår, dettes* minni *(egl. minde, mindebæger, drik) er den af såret udvældende væske. — 22₂* gialla nodru *er enten en omskrivn.* (gjalla *da for* gjallar *af* gjǫll) *for sværd, eller* gjalla *er adj. (af* gjallr*) og* naðra *her betegn. for sværd (pil?). — 23₃-₄* en—klæde *synes at være temlig meningsløst; meningen må være, at kongen bød Indride at klæde sig af;* en bóndann bað | bera þá af sér klæði? — *26₁* linna áll = *ormens land (egl. sø) = guld. — 28₁* Raunn = hrǫnn, brekahrǫnn = *bølgemængde (el. blot 'en vældig bølge'?).* ₂ spynna = spyrna.

III. *1₁* feniu *er mulig fejl f.* fenia *(af* fen*), da* Fenjubál *er en urigtig kenning. Meningen af l. 2 synes lides smigrende for kvinden: „hun har dysset bægge Odins ravne i søvn", mistet både forstand og hukommelse(?). — 4₂* haulida, bjóða *konstrueres her med acc., etslags acc. med inf. — 5₂* rannda idiu *synes forvansket;* iðju *er dog sikret ved rimet; Bs læsemåde er endnu værre; dog bör* voðar *tages i betragtn., men jeg kan ingen forklaring finde. Der må snarest her skjules en kenning for buen, der bl. a. andet omskrives som 'armens, håndens nød, anstrængelse'* (vǫðva iðju?). — *6₂* hænskan *ved jeg ikke hvad er, men* hoskan *(B) kan ikke være rigtigt om buestrængen. — 8₂* hnott, hnef *el.* hnet *i þáttr.*

3 stefnum *er på en måde her konstrueret med inf.* (geisa, *'for at den skal flyve'*). — *12*3 af byrdi, byrði *er ellers ukendt,* = *hoved?* byrjar *(B) er uforståligt. Er det rigtige:* byrðar (byrðarbarn = *det bårne barn)?* — *14*3 sannlig: *Sth. 1 har her* svinnust, *der mulig er det rigtigste.* — *17*3 huidrungs (ɔ: Hveðr-) giost *må bet. 'kamp', ɔ: angreb, skud med en pil.* — *19*4 skacka = *afgöre (m. h. t. hvem der var den dygtigste, l.* 3). — *23*1 aulldu sveip = *åren.*

Ólâfsrímur B.

Disse rimur findes i Wolfenbüttelhdskr. (A), her aftrykte efter afskriften i AMs sml.; her findes de alene, medens de i alle øvrige hdskrr. findes som fortsættelse af Olafsrimur A, uagtet det fremgår af rimerne selv, at de er et hele for sig. Disse hdskrr. er: AM 603, 4⁰ (B) og 605, 4⁰ (C), i dette meget mangelfuldt opbevaret; i 1133 (Ny kgl. saml.) findes en afskrift af 603, der her er benyttet (Ba), hvor der er lakuner i B. Desuden findes rimerne i forskellige papirsafskrifter AM 606g, h, 610c, 615f, Sth. 1, 8⁰ pap.; men alle disse hdskrr. er ubrugelige, fordi teksten i dem er meget vilkårlig behandlet, tit og ofte omdigtet. Det bedste af dem er mulig 610c, der har endel fælles med 603, hvorfor jeg har taget lidt hensyn til dette, hvor 603 har lakuner.

I.

1. Hef eg þar od er ut af Nid
Olafs hermenn hallda;
flaustrum rendi frækid lid
fram a ægin kallda.

2. Svifu þar ut a sildar iord
lx skiolldungs skeida,

Overskr. fra A. 1_1 er: sem *B, C.* 2_2 lx: sextigir *B*; sextigi *C.*

stormi þrungin Þrandheims fiord
þreyttu segl med reida.
3. Svo fra ec ut um Agdanes
Orminn lannga skrida,
hofudin gylld a flod og fles
fleygdu geislum vida.
4. Barur snuddu um sneckiur þvert
ok snorudu sudr med landi,
segl var hvert vid sima hert,
song i hveriu bande.
5. Stundu bond en storms var kostr,
stafnar kolgu kendu,
arla dags ad eynne Mostr
Olafs skeidr renndu.
6. Stiller bidr a flode fley
flioti þar med streingi;
fylker veik a fagra ey,
fatt var kongsins geingi.
7. Kongurenn dylzt vid klædit eitt,
kænn i hof med sveinum,
ratar hann fram i riodrit breitt
ad rikum gardi einum.
8. Þar sat einn af elli modr
eyder Fofnes palla,
blinde kall var fimr ok frodr,
fregnar nyrra spialla.

$_3$ þrungin: þraungwan *B.* fiord: giord *C.* $_4$ þreyttu: þreytte *C.* 3_3 gylld: gilld *C.* flod og: floda *A*, *C.* $_4$ fleygdu: fleygdi *C.* 4_2 snorudu: snokudu *C.* $_3$ *lyder i C:* seglen voru med sonnu hert. hvert: *B*; allt *A.* sima: *B*; svira *A.* $_4$ song: og s. *B*, *C.* 5_4 skeidr: skeidir *C.* 6_2 flioti: *C*; fliota *A*, *B.* $_3$ fagra: trida *C.* 7_1 vid: *B;* med *A*; j *C.* $_2$ hof: hop *C.* $_3$ ratar: ratadi *B.* breitt: *ul. B.* 8_2 palla: fialla *B.* $_3$ var: *B*, *C*; er *A.* fimr: framr *C.* $_4$ fregnar: og f. *B.*

9. „Hvort hafe þier um lege eda laund
leitad kaupmanz pryde,
eda med brande brotna rond.
ok brutiad vargi lyde?“
10. „Kaupmanz hofum vier kurti nad,“
kongrinn talar af snilli,
„halldit fride wm Froda sad
frægra kappa i milli.“
11. „Er hier kongrinn kominn vid hofn?“
kall talar enn af modi,
„skip hefer eingi ad skarti iofn
sem skiolldungs her a flodi.“
12. Hættligt er þad hamingiu bann,
er hier fær lydr i lanndi,
dreinngir missa doglinng þann,
er dyrstr vegr med brandi.
13. Fiorer hluter fara þeir burt
fyrst ur þessu riki,
ad fremd ok prydi, fegrd ok kurt
finnz ei þeira liki.
14. Kongr er dyrstr enn drottning hrein,
dreki er vænn a sunde,
Vige ber afl ok grimdar grein
greys af huerium hundi.“
15. Ræsir veik af ranne bratt,
reyndr ath fremd ok fræde;
þo gaf stiller stadar vid gatt,
stollt er kongsins æde.

9_1 lege: laugr(?) *C.* eda: ok *A.* $_3$ med: *ul. C.* $_4$ ok: *ul. C.* brutiad: *med* y *B, C.* 10_2 af: med *C.* $_3$ wm: *B;* ok *A, C.* $_4$ kappa: garpa *B.* 12_1 Hætt-: Hætti- *C.* $_2$ er: sem *C*; *ul. B.* $_3$ dreingir: ef dr. *C*; ef drottir *B.* 13_3 ad: *ul. C.* 14_4 greys: gress *C.* 15_1 bratt: hratt *A;* burt *B.* $_2$ reyndr: *B;* radr *C;* hradr *A.* ath: *B*; a *A, C.* $_3$ þo gaf: þa nam *B.*

16. „Blektr er nu,“ kvad blinnde madr,
„blome æsku minnar,
verdr af elli a vizku stadr,
visdomr ecki sinnar.
17. Siklinng hefer mic sottan heim,
sæmdar giarn ok milldi;
hefic fyrir rikum ræsi þeim
rausad fleira enn skyllde.“
18. Þagnar kall enn þeingill vikr
þegar j stad til hafna,
lofdungr baud lyndis rikr
leysa skeidar stafna.
19. Bifadizt skip enn bendiz laukr,
bragnar seglin undu,
þvert um hrenni hraunnen rauk,
hlyr vid strauma stundu.
20. Renndi sudr fyrir Stimm ok Stad
stormrinn alku nadri;
segger leggia Sola ad
sunda hund a Jadri.
21. Skialgsson lofade skyrri mægd
skiolldungs pryde sanna;
Erlingr bar æzta frægd
allra lendra manna.

16_1 Blektr: Blekt *A.* kvad: hinn *tf. B.* $_2$ blome: blominn *C.* $_3$ verdr—elli: elli uerdr *B.* a: *ul. C.* 17_1 *lyder i B:* Kongren sialfr hefr sott mic heim. Sigl- *skr. C.* $_2$ milldi: bloma *A.* $_3$ ræsi: ræser *C.* 18_3 baud: bad *B.* $_4$ leysa: ad l. *C.* skeidar: sneckiu *B*, *C.* 19_1 Bifadizt: *C;* Bífazt *B*; Bendizt *A* (z *skr. over* i). skip: spik *A.* bendiz: *B*; bendi *(z mulig tf. over l.) C*; bifade *A.* laukr: lauk *A.* $_3$ hrenni (ɔ: hrefni): *B;* hrafnen *A, C.* $_4$ vid strauma: i straumi *C*; wid stormi *B.* 20_1 Renndi: Hrindr *C.* sudur: fram *C.* Stimm: Stein *B, C.* $_3$ Sola: solu *C.* $_4$ hund: íor *B.* 21_1 skyrri: skyra *C.*

22. Rognvalldi baud ræser tru
ok riettan skirnar bloma;
Ingebiorg hiet agæt fru,
er iallen fieck med soma.
23. Þorgeir sotti a fylkis fund,
framr ad vopna hialldri,
kongsins magr vid kappa lunnd
kolld iarn ottazz alldri.
24. Hyrningr hefur a ægi att
austan nausta nadri;
Erlings hliop af hlunne hratt
hlyra dyr a Jadri.
25. Skemtiligr var skare ad sia,
skeidr ok dyrer dreinger;
kolgan renndi um borden bla,
biludu eigi streinger.
26. Laudri lik eru segl ad sia,
sviptan stynr vid storme;
kolldum vorrum blies hin bla
bolginn allda ad Orme.
27. Gonsudr æsti ramma raust,
reflar heflum dugdu,
allt um sallt ad Elfe austr
alk*u* falkar flugdu.

22_1 Rogn-: Raug- *B, C.* ræser: ræsi *B.* 23_2 ad: a *C;* i *B.* $_3$ vid: med *C.* vid kappa: af kappi og *B.* $_4$ kolld: er k. *C.* 24_1 Hyrningr: *uden* -r *C.* ægi: ægin *B, C.* att: art *C.* $_2$ austan: austa *A*; austr *C.* nausta: naustan *B; i tf. A.* $_3$ hlunne: hlunnum *C.* hratt: hart *C.* $_4$ a: af *B*; fra *C.* 25_3 renndi: rennr *B.* $_4$ eigi: alldri *B*; huorge *C.* 26_2 sviptan: suiptir *C.* stormi: sormi *B.* $_3$ vorrum: *med ét* r *A, C.* $_4$ bolginn: blodug *B; mulig er* bolgin (blodug) allda *en forvanskning af* blóðughadda. 27_1 Gonsudr: Giamsaudr *C;* Goms *skr. B.* æsti: æstu *C.* $_2$ heflum: hugdum *B, men* g *er rett. til* f *og* d *underprikket (altså:* hufum*).* $_3$ um: var *A.* ad Elfe: til elfar *C.* $_4$ alku: alkr *C;* alkar *A, B, jfr.* 20_2..

28. Brenney tekr þa budlungs vid
biortum sneckiu staufnum;
þa bad fylker frækid lid
festa skeidr a hofnum.
29. Segger hafa þar settan fund
Svia ok Noregsmanna;
Sigvalldi var lymskr i lund,
lyder mega þat sanna.
30. Þar ried fiortan næstu nætr
Noregs gramr ad bida;
vill hann þa til Vindlandz mætr
vidis hestum rida.
31. Geysazz tok hin gamla udr
Geitis hestar rendu,
stormrinn þandi segl i sudr,
segger Vinland kenndu.
32. Burizleifr hefer til bragnings frett,
baud hann Egda stilli
tandrautt gull, enn tekin er sætt
tveggia konga imilli.
33. Dixin fann sinn dygvan vin,
dyran Noregs tiggia,
baud hid rauda Rinar skin
rannda Þund ad þiggia.
34. Astrid fagnar itrum gram,
ort nam dæder vinna,

28_1 tekur: tok *C;* tokw *B.* budlungs: budlung *B.* $_2$ biortum: bræddum *B.* sneckiu: skeidar *C.* $_3$ bad: baud *B.* 29_4 mega: munu *C.* 30_2 gramur: kongr *B, C.* $_3$ hann þa: þa gramr *B, C.* Vind-: Vin- *B.* $_4$ vidis: vigis *B, C.* 31_1 Geysazz: Geisa *C;* Geysiz *B.* tok: hæt *B.* $_2$ Geitis: er g. *B.* $_3$ þandi: þundi *C.* $_4$ Vin-: Vind- *C.* 32_1 bragnings: -ing *C;* bragna *B.* $_2$ Egda: agda *C.* $_3$ er: var *C.* $_4$ i: a *B, C.* 33_1 dygvan: dyrstan *C.* $_2$ dyran: diarfann *C.* $_3$ hid: ed *B.* $_4$ rannda Þ.: rausnar manni *C.* 34_1 Astrid: -ridr *C.* itrum: ytum *C.*

iallsins kuon i Iomsborg fram
iofri fylgdi hin svinna.
35. Ber eg ei virtur Vidris fullz
virdum leingr ad sinne;
hier ma lilian lysi gullz
lita a Svidris minne.

II.

1. Þar skal Vidris varra gnat
virda sveitum skyra
Iamtalandz i Iomsborg sat
iofur med dreinge dyra.
2. Sagdiz ecki af svinnum neitt,
sumarid tok ad lida;
Þrændum giordiz þrautar leitt
Þridia els ad bida.
3. Þing var stefnt ad þeingils villd
Þrænda roskvo meingi;
Tryggvason med tungu snilld
talade sniallt ok leingi.
4. „Orlof gef ek þeim brognum braut,
er betra þiker heima;
ek mun skeidr um laxa laut
lata sidar sveima."
5. Þrænder rufu þad ræses þing,
radin brogden venndu,
fram a breidan feriu bing
Froda hestum renndu.

$_3$ iallsins kuon: *C;* Iamtalandz *A, B.* $_4$ hin: en *C.* 35$_1$ eg: *ul. A.* virtur: *C, B*; virtar *A*; j *tf. B.*

II, 1$_1$ skal: *mgl. A.* gnat: gnatt *C*; gnot *B.* $_3$ Iamtalandz: Vindlandi *C.* 3$_2$ roskvo: rosku *B, C.* $_4$ sniallt: fagrt *C.* 4$_1$ Or-: Ord- *C.* brognum: *ul. C.* $_2$ þiker: þickir *B.* 5 *ul. B.* $_1$ Þrænder: Nordmenn *C.* ræses: rausnar *C.* $_2$ *lyder i C:* ræsis ordlof kiendu. $_3$ feriu: feniu *A.* $_4$ renndu: vendu *A.*

6. Niutigi skipa i nogum byr
Nordmenn lietu skrida;
ellifu lagu a lægi kyrr
lofdungs flaustr ad bida.
7. Hinn kom dagr ad hilmer baud
hird ok dyrum dreingium
vinda silke seglin raud
med silfr bunum streingium.
8. Astrid vill med itrum gram
ut a brimla breckur;
fimtan liet hun setia a sam
sieliga*r* Vinda sneckiur.
9. Erling hiellt med agætt lid
austr um ægi vidan,
liosan skillde hann lofdung vid
ok leit hann alldri sidan.
10. Ofyrirsyniu Olafs lid
undan sigldi um ægi;
Ormurinn tok med skarti skrid
skemtilegr a lagi.
11. Hlyr var allt sem logade leidr
leiptr a borg ok bylgia;
Ormr ok Trana ok atta skeidr
eiga Fofni ad fylgia.
12. Svei þeim ialli er sagde frid
Sygna gram hinum frida;
Sviarner liggia Solund vid
ok sia hvar skeidur skrida.

6_1 -tigi: tigꝫ *B.* $_3$ ellifu: sextan *A.* 8_1 Astrid: -ridr *C.* $_2$ brimla: brimꝫ *B.* breckur: *sål. også først i B og C, men* u *er föjet til (altså* brecku*); fork. tegnet f.* -ur *streget ud (C) el. raderet (B).* $_3$ fimtan: fimtoga *B.* setia—sam: a salltann suam *C.* $_4$ sieligar: -liga *A;* sierliga *B;* setia *C.* 9_2 ægi: ægin *C;* lægi *B.* $_3$ hann: *ul. C.* 10_1 Ofyrir-: Wfor- *B.* 11_1 Hlyr var: *kan også læses* Hlyr nar *A.* logade: loganda *B.* $_2$ borg: bord *B, C.* 12_1 er: ad *C.* $_2$ gram hinum: gramnum *B;* enum *skr. C.* $_4$ skeidur: skeidir *C.*

13. Sviar ok Daner ok hinn dyri iall
driug miog þottuz kenna
arla dags um olna hall
Orminn langa renna.
14. Eirekr hefer fyrir ytum rad
odda skur ad stefna;
hann vill sedia gylfris grad
ok grimra harma hefna.
15. Sveinn hinn danski sa þad skip
ok setti kinn svo rauda,
hrolli bendi hræfa svip
hræzlu margs mannz dauda.
16. Olafur svenski sagdiz lystur
ad sæfa i blode bragna,
þo hlaut Sveinn af seggium fyrstur
suerda el ad magna.
17. Sextigi valdi siofar dyr
Sveinn ad snarpri hillde,
ludurinn saung enn giordiz gnyr,
gnustu stal fyrir skilldi.
18. Logdu ut um eyna Svolldr
iall ok kongar bader;
þar mun reynndr enn raudi skiolldur
oc rifnar Handins vader.
19. Tryggvason bad tigna menn
teingia skeidr a sundi:

13_1 hinn: *ul. C.* $_2$ driug miog: driugum *C.* þottuz: þottvmz *B.* $_3$ hall: hiarll *B.* 14_3 sedia: selia *C.* gylfris: gyldís *B.* 15_1 hinn: enn *B, C.* $_3$ *lyder i C*: hiartad kiendi hræslu suip; svipr *skr. B.* $_4$ hræzlu: hielldu *C.* 16_2 ad: *ul. C.* $_3$ þo: en þo *C.* 17_1 -tigi: -tigir *B.* valdi: villdi *C.* siofar: siafar *C.* $_2$ snarpri: hardri *B, C.* $_3$ enn: og *C.* $_4$ gnustu: *herefter lakune i B.* fyrir: vid *Ba.* 18_1 ut um: undir *610.* $_3$ mun: *Ba, C;* var *A.* $_4$ rifnar: rifna *Ba, C.* Handins: Handis *Ba.* 19_2 skeidr: skeidir *C.*

„bila eg ei vid Tyrfings tenn
ok tveggia konga funde.

20. Garpar snui sneckium vid
snorpum eggia stormi,
leggi fram a hvora hlid
hlyra dyr ad Ormi.“

21. Ulfur spur, ef Orminn skal
audrum skeidum leggia
lengra fram med lyda val
i leik ad eli eggia.

22. „Stafnenn ver þu stala Tyr,“
stiller talar af reide,
„leggid hid frida flædar dyr
fremst a humra heidi.“

23. Þorkel nefiu þeingill spyr:
„þu munt oss þad skyra
merkid glæst vid Hogna hyr,
huer a kongr ad styra?“

24. „Merkid ydr i moti ber,“
meider svarade branda,
„kongrinn Sveinn med svænskan her
sier til beggia handa.“

25. „Donum er ecki dorrinn kringr,“
doglinng ried ad inna,
„hvad munu skaun vid skiallda þing
skogar geitur ad vinna.

$_3$ bila eg: *610*; bilar hann *A*, *Ba*, *C*. $_4$ ok: *ul. Ba*. 20_1 Garpar snui: Snui nu holdar *C;* nu *tf. Ba*. $_2$ snorpum: i sn. *Ba*. $_3$ leggi: leggit *C*. fram: fimm *C*, *Ba*. $_4$ ad: a *C*. 21_3 med: *610*; fyrir *A;* j *C*, *Ba*. 22_3 leggid; lenge *Ba*. frida: fegursta *C*. flædar: flæda *C*. 23_3 vid: a *C*. 25_3 skaun: ɔ: skauð *A;* skemt *Ba;* sku *C*. vid: *C;* i *A*. $_4$ ad: *ul. Ba*.

26. Latum blikud i blode sverd
bleydr þessar kenna,
sæfum brande svænska ferd,
Sveinn skal undan renna.“
27. Lofdungs son bra lifi þiod,
laudri gumna voda
fossum rann enn flode blod,
flygur valr til brada.
28. Bragnar æsa brannda mord,
broddar ædar voktu,
litad er hvert i blode bord,
bukar þiliur þoktu.
29. Hvitings beit hin hvassa eg
hveria bryniu i gegnum,
fossum dundi hræfa hregg
at hringum blode þvegnum.
30. Nordmenn baru ad svirum sverd,
Sviarner dauda kenna,
med sara ok moda svænska ferd
Sveinn hlaut undan renna.
31. Flyde hid grimma iarna el
Iotlandz gramr ad sinne,
Sveinn hefer latid Svidris miel;
sæmd var hans ad minne.
32. Olafs eru þa atta skeidr
eyddar dyrum dreingium,

26_1 Latum blikud: Latid blika *C; blika skr. 610.* $_2$ bleydr: ok bl. *Ba.* $_3$ sæfum: suæfum med *C.* 27_1 Lofdungs: *C;* Trugua *A, Ba.* þiod: liod *Ba.* $_2$ gumna: gūna (ɔ: gunnar) *C;* gumnar *Ba.* voda: *synes først skr.* boda *C.* $_3$ fossum: *C;* flockum *A, Ba.* $_4$ flygur valr: *C;* flyggiar mar *A;* flyrar iarn *Ba; i 610 er v. mere el. mindre omdigtet.* 28_1 æsa: efla *C.* $_3$ er: var *C; ul. Ba.* 29_4 *lyder i C:* hrundi blod a þegnum; a *skr. Ba.* 30_1 svirum: *Ba;* Svium *A, C.* $_3$ sara —moda: sarum modi *C.* $_4$ Sveinn hlaut: suiarnir *C.* 31_4 var: er *Ba.*

flaustrin þriu med fylkis heidur
fliota enn med streingium.
33. Svo skal binnda Baulverks mein
basti þrungnis moda,
medan ec stære stefia flein
med stælltum hamri hlioda.

III.

1. Af þagnar leid en þridia skeid
þar mun verda ad skrida
Hars vid fund a Sonar sund,
Sviarner buaz ad strida.
2. Uppsala gramur baud fyrdum framur
fioritigi valdra skeida,
renna fram i geira glamm
a gylfra vollinn breida.
3. Þrænda gramr nam fregna framr
frægdar giarn ok dada:
„halla strijtt feck herlid fritt,
huer a kongr ad rada?"
4. Eggia riod seiger agæt þiod
Olaf eiga ad styra, —
„rausnar ferd vill rioda sverd
ok reyna dreingi dyra."

32_3 flaustrin: *uden art. C.* $_4$ fliota: flioti *C.* 33_1 skal: ec *tf. C.* Baulverks: boluers *C.* $_2$ þrungnis: þungra *Ba;* þrungins *C;* þraunginn *610.* $_3$ medan: a m. *C.* $_4$ med: *ul. Ba.* hlioda: lioda *Ba.*

III. 1_1 Af: *C; ul. A, Ba.* en: hin *C.* $_2$ ad: *ul. C.* $_3$ vid: med *C.* fund: *C;* lund *A, Ba.* 2_4 a gylfra: gylfa *Ba. Efter v. 2 har Ba følg.:*

Olafs flaustur eru tengd vid traust
Triggvasonar ens snialla
lysta nægd ber lofdungs frægd
langt yfer konga alla.

3 *ul. A; findes i C og Ba.* $_1$ Þrænda: Noregs *Ba.* nam: red *Ba.* $_3$ halla—feck: merkið hvitt ok *Ba.* 4_2 eiga ad: suenska *C, D.* $_3$ vill: *C;* ok *Ba;* ad *A.* $_4$ dreingi: hermenn *C.*

5. Snarlig ord yfer sneckiu bord
snilldar madur af brædi
talade þa, sem minnaz ma,
vid milldings her a græde.
6. „Svium er helldr, heidnen velldr,
hægra blod ad drecka
enn vinna Ormm i stala storm
stims vid reynda recka.“
7. Gnyr er gilldr, hafin er hilldr
hord i odru sinne;
broddrinn flygur, briostid smygur
bryniu allinn stinne.
8. Stillis hogg i stala dogg
stoduz ongvar gerdar,
flode blod enn fleinnenn od
fyrdum ut um herdar.
9. Olafur vo med oddum svo,
allt vard hræzlu ad kenna;
sveittiz und vid sara lund,
Sviarner undan renna.
10. Pryden hæst er heidri glæst
Horda grams ins snialla;
þar hne ferd, enn svipudu sverd,
Svium er kennt ad falla.
11. Atian flaust vid romu raust
ruddu Nordmenn brande,

5_1 Snarlig: Snudig *C.* $_2$ madur: menn *Ba.* $_{2\text{-}4}$ af brædi . . a græde: *omb. C.* $_4$ vid: *C; ul. A, Ba.* 6_1 heidnen: *ud. art. Ba.* $_2$ hægra: hentara *C.* $_4$ stims: strids *C.* 7_1 er*(1)*: var *C.* hafin: *C;* hain *A, Ba.* er*:(2)* var *C.* $_3$ *lyder i C:* bryniu rifr j briosti smygr. $_4$ bryniu: benia *C.* 8_4 fyrdum: fylkes *Ba.* 9_2 ad: *ul. Ba.* $_3$ *lyder i 610:* sveittist þiod af sarum mod. *Foran dette v. findes et vers i 610, mgl. de øvrr.* 10_2 ins: ens *C, Ba.* $_4$ er: var *C.* 11_1 flaust: flaustr *C.* raust: raustr *C.*

unden svall vid sara gall,
Sviarner hallda ad lande.
12. Trana er eydd ok ytum sneydd,
Ormurinn ruddur hinn skemri,
drakon ber þann dyrsta her,
drott var eingi fremri.
13. Traunu bad þa ur teingslum sla
Tryggva sonur hinn millde,
sara menn baud sikling enn
senda burt fra hilldi.
14. Eireks menn eru allir senn
Odins reflum prydder,
hauldar þeir bera hvassann geir
ok Handins skyrtum skrydder.
15. Þriatige lætur þeingill mætur
þiliu hesta skrida
a nykra lad med nistri dad,
Nordmenn romu bijda.
16. Drekinn sa sem iallinn a
er iarni þaktr vijda,
sterklig bord eru stali vord
styris dyrs hins frida.
17. Rodr er greiddr af reckum beiddur
roskur ad stala storme,
vigit brast vid bordit fast,
brakade hatt i Orme.

$_3$ sara: geira *Ba.* gall: giall *Ba.* $_4$ hallda: hielldu *C, Ba.* 12$_2$ Ormurinn: Ormr er *C, Ba.* $_3$ drakon: *C*; drekinn *A.* þann dyrsta: suo dyrann *C; l. lyder i Ba:* dreka á er sá dogling uer. $_4$ var: fanst *C;* vard *Ba.* eingi: *C, Ba;* eingin *A.* 13$_3$ baud: vill *C;* bad *Ba.* $_4$ burt fra: j burt ur *C;* af *skr. Ba.* 14$_4$ ok: *ul. C.* Handins: hamdís *Ba.* skyrtum: vodum *C.* 15$_{3-4}$ *mgl. A, Ba; i C, 610.* 16$_{1-2}$ *mgl. A, Ba; i C, 610.* eru—vord: med stali giord *C.* $_4$ styris: stiornar *C.* dyrs hins: dyrsins *C.* 17$_1$ greiddr . . . beiddr: reiddr . . . greiddr *C.* $_3$ vid—fast: þvi bard var huast *C,* borde *skr. Ba.*

18. Sioli spyr er stefndr var styr
stims vid reynda serki:
„grimliga fer sia harde her,
hver a vegligt merke?“
19. Siklings þioden svinn ok frod
sagdi Eirek hallda
flædar elg æ foldar svelg
fast i skerru skiallda.
20. „Trausta menn hefr tiggi enn.“
Tryggvason nam inna,
„oss a mot vid rannda rot
rausnar verk ad vinna.“
21. Gonla hrid er grimm ok strid
gior i þridia sinne;
springur rit i romu hvit,
reynt er Fiolnis minne.
22. Eireks ferd er heiptum herd
i hiorva raudu regne;
skiomen bitur skygdar ritur,
Skuli vegur af megne.
23. Vigr er smellt er Vigfus hiellt
ok vo fyrir iallzinns merke;
tiorgu rond med traustri hond
Torfe klauf enn sterke.

18_1 Sioli: Olafr *C, Ba.* er . . var: þa . . er *C.* $_2$ reynda: solla (*ɔ:* Sǫrla, *mul. rigt.*) *C;* sorla *Ba.* $_3$ grim-: diarf- *C.* sia: en *C*; sa *Ba.* 19_3 æ: um *C.* foldar: *610;* follda *C;* froda *A*; floda *Ba.* $_4$ skerru: = skæru; skiæru *C, Ba.* 20_1 Trausta: *C;* Tigna *A, Ba.* hefr tiggi: *C;* hafa tiggiar *A, Ba.* $_2$ nam: ried *C.* $_3$ rot: riot *C.* 21_1 Gonla: Gondla *C, Ba.* er grimm: var gilld *C.* $_4$ reynt: rænt *Ba.* *Efter dette v. föjer C til:*

Fleinn var sendr bogi var bendr
borin var skíomi skilldi
snudi broddr j bryniu ok oddr
brak var hatt af hillde.

22_2 hiorva raudu: huossu geira *C.* 23_1 er(*2*): en *C.* $_4$ klauf: vegr *C.* enn: hinn *C.*

24. Olafs dyrd er alldri skyrd
oll i Fiolnis feinge,
stillis hond med stal ok rond
stolltari klædiz eingi.
25. Skyfde menn ok skaut i senn
skati med badum hondum,
lagid tok hvert a lopti bert
lofdung hauka straundum.
26. Pilan brast vid panzer fast,
platan dugde eingi,
slidrar vond vid sletta rond,
slagade blod um dreinge.
27. Einar skaut enn hremsa hraut
hart ur krappa rume,
stunde briost vid stalid miorst,
steyptez hver ad hume.
28. Hyrnings dor er daudans or,
dyrar kempr fellde,
Vikars hior nam holda fior
ok hofud af bukum skellde.
29. Hialmren brast vid hialldrit fast,
hiartad sprack a spioti,
blaudum var nu virdum þar
vært med ongu moti.
30. Liet vid mod en þrænska þiod
þegnum Eireks bita

24_1 er: mun *C.* $_3$ stillis: stiller *Ba.* stal: stale *C, Ba.* $_4$ klædiz: *C*; fædist *A, Ba.* 25_4 lofdung: -ungs *Ba.* straundum: *ul. C, men har et henvisningstegn.* 26_1 panzer: pansaran *Ba.* 27_1 hremsa: hremsan *C, Ba.* $_2$ hart: hratt *C.* $_4$ steyp.: ok st. *Ba.* huer: her *C.* 28_4 ok: *ul. C.* 29_1 Hialmren: *C*; Hiarnel *A, Ba.* $_4$ ongu moti: onguu hoti *C.* 30_1 Liet: Liek *C.* en: hin *C.* $_2$ þegnum: *C;* þegna *A, Ba.*

svord um þvert oc svira bert
Svidris balid huita.
31. Folr vard nar vid sollin sar,
særdr bitrum brande,
el var dockt enn iarnid stockt;
iallenn hiellt at lannde.
32. Olafs blom vid recka rom
rennr um iardar iadra,
tignen dyrst er lofdungs lyst,
langt yfer konga adra.
33. Seggi lætur sioli mætur
sara flytia ad lande;
haulda þra ok horna la
Hars mun best at stande.

IV.

1. Folldar gram a Sonar sam
sneckian geck mier furri fram;
ellin tvist er naudum nist,
nu er su hrornud fræda list.
2. Hef ec þar od sem Eireks þiod
i eggia hreggi sar ok mod
helldu a land med brugden brand,
bragnar magna heipt ok grand.
3. Eireks villd er geysi gilld
giorn a vorn ok snarpa snilld;

$_3$ svord: *C;* sverd *A, Ba.* oc: *C*; vid *A, Ba.* svira: sviran *C.* bert: *C;* hvert *A, Ba.* $_4$ huita: *C, Ba;* huita *A.* 31_1 vard: var *C.* $_3$ enn: ok *C.* 32_3 tignen: tignar *Ba.* er lofdungs: ad lofdung *C.* 33_4 mun: true ec *C.*

IV. 1_1 gram: gam *C.* $_2$ mier furri: en leingra *C;* lengra *skr. Ba.* 2_2 i: af *C*; *ul. Ba.* hreggi: hreggja *Ba.* $_3$ brugden: brugdnum *C.* $_4$ heipt ok: heiptar *Ba.* *Med dette vers ophører lakunen i B.* 3_1 Eireks: -riks *skr. C.* villd: valld *B.*

bidr hann enn ad budlungs menn
i blode riode a vargi tenn.
4. Dreke er hardur doglinngs vardr,
dreingur er eingi a Ormi spardur —
„ec sa ey vid odda þey
annad þanneg fliota fley.
5. Þad mun had um recka rad
rida bade um logu ok lad,
þoru vær ey vid randa rey
vid ræsi ad æsa eggia þey.
6. Þorkell iall er þrifinn ok sniallr,
þinn er suinnr vizku hiallr;
frem nu dad ok finn þad rad
ad fengium þeingils life nad.
7. Heit ec nu þa helgu tru
hallda um alldur, ef giptan su
gæfiz ott vid garpa þrott
gætec mætan millding sott.
8. Iallzinns mekt er aude blekt,
ytar nyta slika slekt,
pretturinn rikr plagaz nu slikr,
pengurinn dreingia sinnu svikr."

$_4$ i: *ul. B.* 4_4 þanneg: þannen *C. Herefter tf. C følg. v.*
Olafs her sa wisu ver
vel ma telia garpinn huer
fylkis menn a fofni enn
fimm i rimmu ok þrirtiger senn.

5_1 um: vid *B, C.* $_2$ bade: bædi *C*; vitt *B.* logu: lond *C.* $_3$ þoru vær: þori ec *C.* $_4$ vid: *B; ul. A, C.* ræsi: ræsa *C.* þey: fley *C, men synes rettet.* 6_1 iall: iallr *C*; finnr *B.* sniallr: suinnr *B.* $_2$ svinnr—hiallr: hugrenn allvel kunnr *B.* $_4$ ad fengium: fengig *B, C.* 7_2 um: vid *C.* $_3$ þrott: drott *C.* $_4$ gætec: giætum *C.* 8_3 nu: eigi *B.* $_4$ pengurinn: penningr *C;* penningren *B.* sinnu: sinni *C.*

9. Þorkell bydur brognum þydur:
„beri nu hier sa vaske lydur
timbrin stor a stafna ior,
steypum greypum Asa-þor.

10. Eikr nær sem orkum vær
æztar stærztar fleri enn tvær,
profi þa ef þegnar na
þær ad færa Orminn a.

11. Turninn hær med timbrit stær,
tel ec nu vel ad sveiten vor
profi þa med branden bla
bera þav herlig vigen æ.

12. Vogum þa hve verda ma,
ef vigen hniga gylld ad sia,
ef garpar na med geiren bla
ad ganga enn langa Ormenn æ.“

13. Þorkels brogd eru birt ok sogd,
bratt mun hatt um hlifar flogd,
sveiten snioll vid stala gaull
snyz oc byz þa Eireks aull.

14. Ludur er þeystur ad romu reystur,
rodur er odur ad Orme geystur,
narenn flaut um nykra braut;
Nordmenn þordu ad bida þraut.

15. Styrr var fyrr ad stillis villd,
stæriz nær hin fiorda hilldur,
hiartablod þar bys um þiod,
brast ok gnast i Svidris vod.

9_1 brognum: þegnum *C*. $_2$ beri—sa: þvi beri hver enn *C;* nu *ul. A*. $_4$ steypum: ok st. *C*. 10_1 orkum: orku *C*. 11 *ul. C*. $_4$ bera: ad b. *B*. vigen: viguel *B*. 12_1 verda: virda *C*. $_2$ ef: *ul. C*. gylld: gilld *C*. $_3$ ef garpar: giorumm vær *C;* ef *ul. B*. 13_4 snyz: styrst *C*. 14_3 um: *C;* vid *A, B*. 15_2 hin: en *B*. hilldr: hilld *C*. $_3$ þar: þat *B, C*. bys: *B;* þys *A;* þusti *C*.

16. Fiolnis gridr fyrda snidur,
flode i blode straumurinn stridr;
Olafs ferd er visu verd,
vida rida sveitug sverd.
17. Heilinn hraut a Skaugla skaut,
skaufnungs draufn a bordum þaut,
þrirtiger flest a þiliu hest
þeingils menn ad vorduz bezt.
18. Uxafotur vid randa rot
rennde af hendi en hvossu spiot,
falu sveif a fiornis kleif,
fork af orku Þorsteinn þreif.
19. Asen reid i oflga skeid,
undrum sundrar borden breid;
hlifar Þock a þiliur stock,
þioden mod i ægi sock.
20. Þeingill sa hvar Þosteinn vo
þydr ok bydur af trausti svo:
„i hiorfua þey þad hæfer ey
hamaz," kvad gramur i geira þey.
21. Iallen baud i branda gnaud:
„beri nu her, sa flugs er traudur,
storar eikr a borden bleik
bragnar magne Laufa leik."
22. Ormur er allr a hufe hallr,
herinn berr a bryggiur sniallr

16_2 i: af *C.* $_3$ visu: *B, C*; vida *A.* 17_3 þiliu: *B, C*; þeingils *A.* $_4$ menn—vorduz: vorduz bragnar *B.* 18_1 -fotur: -fot *C.* $_2$ en: enu *B, C.* $_3$ fiornis: fiolnis *C.* 19_1 oflga: ofla *B.* $_2$ sundrar: *C;* sundr og *A, B.* $_3$ hlifar: ifar *A.* þock: hlock *C.* $_4$ ægi: æen *C.* 20_2 ok: *ul. C.* $_3$ i: vid *C.* þey: fley *C.* $_4$ hamaz: ath hamaz *B.* 21_1 branda: *B, C*; geira *A.* $_2$ beri: ad b. *C.* traudur: traud *C.* $_3$ storar eikr: stora eik *C.* 22_1 a hufe: ur hofi *C.*

jfa glod, en oflga þiod
Eireks geir igegnum od.
23. Iallen stock, er hliom bar Hlock,
hlifar gifr i hringum hrock,
diarfr a Orm vid darra storm,
daudans baud hann fyrdum form.
24. Dyrum iall er dorrinn gall,
dæsingur æser furda fall,
fylgia enn svo fræger menn,
Fenris venia blode tenn.
25. Olafs ferd med sveitug sverd
sotti fliott af kappe herd
framm i gegn vid grimdar megn;
geyst og þeyst var brodda regn.
26. Stim var hert vid stalid bert,
stafnen iafnan varde um þvert
Ulfr hinn raude ei var traudr
eggia hreggs, enn hann var daudur.
27. Agæt sæmd ad Ulfs var dæmd,
innt ok minnt af reckum ræmd,
dauden vann yfer doglings mann,
dreingur var eingi fremri en hann.
28. Þorgers villd er geysi gilld,
giorn a vorn ok snarpa snilld,
geiren hvellr vid gonla svellr,
glaud var haud þar hetian fellr.

$_3$ en: *C*; vid *A*, *B*. $_4$ geir: geiren *A*. od: stod *B*. 23_2 gifr—hringum: gifra gegnum *C*. 24_2 dæsingur: d *utydel. A;* -ing *C*. $_3$ fræger: færer *B*. $_4$ Fenris: feneres *C*. venia: *B*; rioda i *A*, *C*. 25_2 sotti: *C*; sottu *A*, *B*. $_3$ vid: med *C*. $_4$ og: *ul. A*. þeyst var: þeisti *C*. 26_1 Stim: Strid *C*. vid stalid: en'stal var *C*. $_3$ hinn: en *B;* inn *C*. traudr: blaudr *C*. $_4$ *lyder i C:* j eggia hregge hann la daudur. 27_4 fremri: frægre *C*. 28_1 er: var *C*. $_3$ gonla: gondla *B*, *C*. $_4$ haud: baud *B*.

29. Hilldings mægd er heidri nægd,
Hyrninngs furniz alldri frægd;
diarfan fund vid darra Þund
daudin baud i samri stund.
30. Noregs her sa vigen ver
vigurinn digra skiolldu sker,
biladi hlif vid hiorua drif;
Hordar vordu kongsinns lif.
31. Geira kast var grimt ok hvast,
gonla tonn reif heila past;
iallzins drott vid iarna þrott
aptur var allt um siglu sott.
32. Stims vid unndur stal sem tunndur
stock ok hrock i hlifum sunndur;
eingen spyr ad Hogna hyr
hærra bæri a londum fur.
33. Kongsinns sverd nam hals ok herd
hvast ad kasta af iallzinns ferd;
hilmis kraptur er heidri skaptur,
herinn fer ad lypting aptur.
34. Hrodri fra mun ec huerfa svo,
horna mornar lodursla,
Sudra far vid Sonar mar
sætan bæti hliodum þar.

29_1 heidri nægd: *B, C*; hardri uægd *A*. $_3$ Þund: lund *B*. $_4$ dauden: *C;* daudan *A*, *B*. 30_1 her: hers *B*. vigen: vigit *C*. $_3$ vigurinn d.: vigr hinn digre *C*; vigren en *skr. B*. 31_2 gonla: gondla *B*. $_3$ vid iarna: med afl og *C*. $_4$ aptur: framm *B*. aptur—allt: allt fær nær *C*. 32_1 stal sem: stalsins *A*. 34_1 *lyder i B:* Hrodri man eg suo huerfa fra. $_2$ mornar: þornar *C*. lodursla: lodur sla *A;* bodna la *C*. $_3$ Sudra: Sudrar *C*. vid: af *C*. $_4$ sætan: sæti *C*.

V.

1. Hofi profi herlig þiod
horns ed forna Yggiar flod;
Sennings renni hid fimta flaust
flyggiar glygs um lioda naust.

2. Kæran fær mier kranka stund,
kyrliga byrlig Sonar sund,
lilian vil eg ad lysi gullz
liti hvit æ veigar Ullz.

3. Styr var fyr med broddi bystur,
bragna magn er heiptum lyst,
geira þey er grimm ok od,
gramur svo framur i lypting stod.

4. Herann sker þa skygdu rond
skiallda Balldur hardri hond,
hringar springa hreiner sundur,
hreysti treysti hiorfa lundur.

5. Vigurinn digur gaf vopna storm,
ver nu her hinn langa Orm;
Nordmenn þordu Naglhrings egg
nista tvistan margan segg.

6. Einar fleine ad ialli skaut,
orin tok for sem þaumbin þaut,

V. 2_1 Kæran—mier: Kiæru nær um *C.* $_2$ kyr-: kær- *A, C.* byrlig: byrlaec *C.* Sonar: saumu *B.* sund: sond *A;* lund *B.* $_3$ lysi: lysis *A.* 3_2 heiptum: heiptar *C.* lyst: lystr *B, C.* $_3$ þey: þeyrr *B*; þeir *C.* er—ok: med grimdum *C*; var *skr. B.* $_4$ svo framur: samur *C.* 4_1 þa: sa *C.* skygdu: skygda *C;* skioma *B.* $_3$ hringar: ad h. *C.* $_4$ hreysti: ok *tf. A.* hiorfa: laufa *B*; odlings *C.* lundur: kundr *C.* 5_1 vopna: vopnum *C.* $_2$ her: hver *A, C.* hinn: en *C.* $_3$ Nagl-: nagls- *B.* $_4$ tvistan: ok kuista *C.* margan: mangan *A.* 6_2 sem: en *C.*

fliuga driugum ad fylke tuær
fifa ok drifa nockud nær.
7. Ymia ok glymia Odins brikr,
iallinn sniallr ad Finne vikr:
„Einar skeiner skygda hlif,
skiottu hann fliott ok ver mitt lif.“
8. Finnurinn innir: „fylkis kundr,
feigur er eigi Laufa lundur,
gilldan villdig boga hans briota,
bana ma ec eigi aurine skiota.“
9. Flyter skytur flæda bals
fleine Einars boga vid hals;
bragnar magna hvellt ok hvast
Hvedrungs vedur, enn þaumben brast.
10. Gramur ried framur ad inna, ad:
„Einar grein oss riett i stad,
hvad þar brast svo hvellt ok hatt
hiorfa giors vid mestan matt.“
11. „Haudr ok audr ur hendi þier
harri snar, enn boge firi mier
brast nu fast,“ kvad bryniu Þundur,
„brotinn ok skotinn er sveigr i sundr.“
12. Orlig svor gaf audling þa:
„einn gud hreinn þvi rada ma,
valld hefer alldri almur þinn
aurva baur vid soma minn.“

$_3$ ad fylke tuær: ad fylkier þær *C;* fylki tuær *B*; fylke nær *A*. 8_1 innir: *C;* sinnar *A, B.* $_4$ *lyder i B:* baurfa aurfa eigi skiota, *i C*: b⁰ maec orua ecki skiota; *i A (mbr.) er først skr.* aurina, *men* e *er skr. over* a. 9_1 Flyter: Flytur *B, C.* $_3$ bragnar: bragna *C.* $_4$ Hvedrungs: huedrugs *B.* 10_4 giors: grier *C.* mestan: *skr. 2 gg. A.* 11_2 harri: herra *B.* snar: snart *B.* firi: for *A.* $_3$ nu: þvi *C.*

13. Badum hade hondum strid
harri snar vid fleina hrid;
hræfa sæfa hreggid fast
hraut ok þaut vid heila past.
14. Hyrnan spyrner heila by,
hart ok snart var gondla sky
rofit ok klofit med rannda ormm,
ræser æser eggia storm.
15. Folva Olvis fallda klyfur
fiors vid hiors sa hausa ryfur,
af bukum fiuka hofudin heit,
hior nam fiorvi þrænska sveit.
16. Iofur svo gofugur iallenn leit,
Eireks geirenn buka beit;
allt ad hiallti i hiortum od
hior sa fiorfui rænti þiod.
17. Snarliga ad ialli siklinng senn
sendi af hendi gaflauk þrenn,
rett hefi ec frett *at* romu bra,
reck kom ecki skeytid æ.
18. „Malms ok alms vid miuka list
mannz hefeg þann veg alldri mist
fyr vid styr,“ kvad styller framur,
strindar rindar pryde tamur.

13_2 snar: snart *B.* hrid: drif *B.* $_3$ sæfa: *C;* sæfir *A, B (rigt.* sæfar?*).* $_4$ vid heila: um sinnu *C.* 14_1 Hyrnan: Hyrnar *C.* $_2$ *sål. C;* hert *(*hvert *B)* vm þvert vid Hilldar sky *A, B.* $_3$ rofit . . klofit: rofin . . klofin *A, B.* med: *C;* vid *A, B.* ormm: *her slutter B.* 15_1 fallda: firda *C.* $_2$ hausa ryfur: huossum klyfr *C.* 16_3 hiortum: hiortū *(ɔ:* hiortun?*) C (og sål. D).* 17_3 rett--romu: *C;* rettum hætti reknum *A;* rættum hætte romu sa *Ba.* $_4$ skeytid: skeytin *Ba.* 18_1 Malms: Mals *A.* $_4$ rindar: lindar *C.*

19. „Nu vill tru hins tigna mannz
tiggi þiggia himna rannz,
iall mun hiall med heidur ok snilld
hliota ok niota guds ad villd."

20. Kenniz enn þar Kolbeinn stendur
klienn ok sienn ad rioda renndur,
gofugum iofri garpur er næstur
gilldur í hilldi ad prydi æzstur.

21. Olafs solar lofdungs lyst
life hlifir myskunn dyrst,
skein enn hreine himna kraptur
hatt vid matt um lypting aptur.

22. Einginn dreíngia Olaf sa,
errinn her i liosid vo,
hvarf enn diarfe darra meidur,
dyrd er skyrd um kongsinns heidur.

23. Drott er sott vid darra mord,
dreinger geingu sio fyrir bord,
þeir sem Eireks dyrstri dæd
dygdar trygdum feingu nad.

19$_1$ hins: ens *C, Ba.* $_3$ hiall: hallda *Ba.* 20$_1$ Kolbeinn: Kolbiorn *C, Ba.* $_2$ ok: er *skr. over i A-afskr.* $_3$ garpur er: garpa *Ba.* $_4$ gilldur i: i gilldre *C.* ad prydi: *C;* hyrī *A; l. lyder i Ba:* gilldur háde hyran æstur. 21$_2$ hlifir: *C;* hlifi *A, Ba.* $_3$ enn: hinn *C.* 22$_2$ errinn: *Ba, C;* ærinn *A.* liosid: liose *Ba. Efter dette v. tf. C:*

Huedrungs nadra flugdi ok fleinn,
flyter yta huer sem eirn
a flotta drott flri dyrum gram,
dreingir gengu af bordum fram;

findes stærkt forvansket i D. 23$_1$ er: var *C, Ba.* $_4$ dygdar: dygd oc *C.*

24. Aller sniallann Olaf þa
orva baurvar latinn fra;
Þyri bar dyr fyri daugling sinn
daudans naud ok striden stinn.

25. Dreka bra miok vid dauglings fall,
drafnar hrafn for einatt hallr,
annad sanna ordłog þad,
ecki geck hann styre ad.

26. Vige gaf sig fyrir Einars ord
int og mint i Noreg nordr;
hygge dygger hauldar a
hreina grein, hvad elskan ma.

27. Þiod bar mod fyrir Laufa lunnd,
liosa dros sem dreka ok hund;
listug misti sveit til sannz,
svo geck spa hins gamla mannz.

28. Trum vær nu ad Tryggva nidr
traustur ok hraustur skildiz vidr
dreka ok breka med snarpligt sund
sotti fliott a Dixins fund.

29. Skyrann dyrann darra meid
drosin lios a Vinda skeid
flutte b*rutt* ur sverda sveim,
sotti fliott i Vinndlannd heim.

24. *Foran dette v. har C følg. v. (mgl. D):*
Virdar hirda vegligt stal,
veitiz sveitum sæfar bal,
styrri dyr sem dreka og hiall
diarfr arf tok Eirik iall.

$_1$ sn. Ol.: snialler Olafs *Ba.* $_{1-2}$ *lyder i C:* Kienist enn firi Olafs fall | angre fanginn Noregs iall. 25$_1$ miok: þa *C.* $_2$ einatt: iafnan *C.* hallr: hall *C, Ba.* $_3$ sanna: sannaz *A.* ordlog: ordlag *Ba;* orlaug *A, C.* 26$_2$ og: *ul. A.* $_3$ dygger: dygguir *C.* 27$_2$ liosa: liosuz *A, Ba.* sem: med *Ba.* $_4$ geck: for *C.* 28$_1$ Trum: Truo *C.* $_2$ skildiz: skildi *C.* $_3$ ok: a *Ba.* $_4$ sotti fliott: og sogti skiot *C;* sótte hann ott *Ba.* 29$_1$ Skyrann dyrann: *omv. C;* Skyrum dyrum *Ba.* $_3$ brutt: brott *Ba;* burt *A;* j burt *C.* sverda: fiarda *C.* $_4$ sotti: og s. *C.*

30. Bylgiu fylger hyriar Haurn
hillding milldum pryde giorn,
sudur kom rudur i sialfa Rom
sara fars med tignar blom.
31. Skilz þa Bil þann budlung vid
biors, var iofr med sæmd ok sid;
riett hef eg frett af fylki þeim,
fram kom gramur i Iorsalaheim.
32. Merkra klerka ok klaustra sid
klokur tok þa viser vid,
valld um alldur volldugr hlaut
vist med Kristi ok himna skraut.
33. Inna svinner Olafs aull
einnginn dreingia verken snioll,
hilldings snilld ok sigurlig sæmd,
su er nu mest af reckum ræmd.
34. Eingenn þeingill frægri fannz
fordum nordur ok ut i Frannz;
allt um salltid, haudr ok heim,
heidrinn greidiz kongi þeim.
35. Vil eg þar skiliaz skemtan vidr
skirdum virdum halldiz fridr,
bragnings vagna vegr ok valld
veitiz sveit um allann alldur.

30_1 hyriar: hyriu *A;* byriar *C.* $_2$ hilld. milldum: blidum þydum *C.* $_4$ med: vid *C.* 31_1 Skilz: Skilr *C, Ba;* skilr^z *A (afskr.).* $_2$ biors—iofr: biost og forst *C;* biost hans far *Ba.* 32_1 Merkra: Merkin *C.* ok klaustra: *C;* kristin *A, Ba.* $_2$ klokur: *C;* klokann *A, Ba.* $_3$ alldur: alldir *C.* volldugr: *C;* viser *A;* visan *Ba.* $_4$ ok: *ul. C.* 33_3 snilld: milld *C.* 35_1 eg: *ul. C.* skiliaz: skilia *Ba.* $_2$ halldiz: verde *Ba.* $_3$ vagna: fagna *C;* magna *Ba.* $_4$ sveit: sveitum *Ba.*

Bemærkninger.

I. 2_3 þrungin: *hører vel til* fiord. — 4_3 vid sima: *‚med tovene'.* — 7_2 i hof *er den rigt. læsem., egl. ‚tilpas, tilstrækkelig'.* — 9_1 lege *er acc. pl.* — 14_4 greys *hører vel sammen med* hundi *(sml.* greyhundr*).* — 20_2 alku, *synes, hvis ordet er rigtigt, at være en del af el. på skibet.* — 26_2 svipta = sviptingr. — 27_2 reflar heflum *fejl f.* reflum heflar?

II. 1_3 Iamtalandz *er en mærkelig fejl (jfr. I,34_3) f.* Vindlandz *som C har; af rimbogstavsforholdene tör det næppe optages; men mulig er ordet forvansket.* — 10_4 lagi = lægi. — 11_1 leidr *er et ukendt ord; mulig er* loganda *rigtigere.* — 15_{3-4}. *Læsemåderne i C er vel de rigtige.* $_2$ borg *fejl f.* borð? — 27_2 *bör vel læses:* lauðrið gunnar váða = *blodet.* — 33_{1-2} *meningen uklar; mulig forvansket.*

III. 2_4 gylfra *fejl f.* Gylfa? — 12_4 *er relativsætn.* — 16_1. Drekinn *fejl f.* drákon?, *jfr.* 12_3. — 21_4 Fi. minne *synes her at være omskr. f. kamp (ellers f. poesi).* — 22_4 Skuli ɔ: *Þorsteinsson.* — 23_1 Vigfus ɔ: *Vigaglumsson.* — 26_3 vond *er vel fejl f.* vondr *og* brast *underforstået.* — 27_4 hume ≐ *søen.*

IV. 1_1 Folldar gram *skal vel være* F. grams *og høre sammen med* sneckian. — 2_3 helldu, *subj. er* þiod *l. 1.* — 3_1 villd = vili = *sind.* — 16_1 Fi. gridr *synes at skulle være en økse.* — 17_1 Skaugla (ɔ: Skǫglar) skaut = *brynjen?* — 19_3 hlifar Þock = *økse;* Þǫkk = *jættekvinde (Loke i en jættekvindes skikkelse).* — 22_3 jfa glod = *våbnene(?), men hvad er* jfa?; *er* bryggiur *l. 2 fejl f.* bryniur? — 23_1 hliom bar *forvansket? (f.* hliomaði?*).* — 24_2 dæsingur, *jfr. Olafsr. A, II, 18.* — 26_4 enn *fejl f.* unz? — 28_3 hvellr *er sikkert adj.; viser dette sted, at* gvnla *er opfattet som et svagt mask.?* $_4$ glǫð var hǫð ɔ: *kampen var livlig.*

V. *1*3 Sennings = Sǫnnungs ɔ: *Odins.* — *2*4 Ullz *her* = *Odin.* — *10*4 giors? *fejl f.* bǫrs? *eller mulig gen. af* gior *ntr.* = ‚*hob, mængde*'? — *15*2 fiors vid hiors *må være forvansket; sikkert skal der læses* hiorr, *subj. til* klyfur *(l. 1;* Olvis fallda = *hjælmene), men hvorledes skal* fiors vid *forstås eller rettes?* — *17*3 romu bra = *kampen tog en anden vending, idet kongen ikke ramte (som för).* — *18*4 strindar rindar *forstår jeg ikke; skal der mulig læses* strindar linda *(af* lindi = *bælte) ɔ: (midgårds)ormens; dens* ‚*pryd*' ɔ: *glansfulde leje(?) = guld(?).* — *23*3. *Der skal vel indsættes et* eigi (ei) *efter* sem. — *24*2 fra = frágu.

Óláfsrímur C.

Findes kun i Sth. 23, 4⁰ mbr. Rimerne er vistnok yngre end den øvrige række af de her offenliggjorte rimer (hvis ord som soddan *ikke beror på forvanskning, er de vel temlig unge), men man har dog ment at turde medtage dette lille brudstykke som et supplement til de foranstående. For at betegne deres tvivlsomme ælde er de her trykte med mellemskrift. — De er digtede over Rauðs (Rauðólfs)þáttr.*

I.

1. [V]askir giordu uirdar fyr
Uidrix gillde at smyda
um þa menn, er efldu styʀ
optt a londum vida.

2. Og suo um þeira afrec stor
ytar giordu at ræda,
margir laugdu i minness kor
mestan hug til kuæda.

3. Tungan þeira af talinu ok snilld
uar tamin af mælsku paullum,
bruggudu svo at bruda uilld
Berlings vined aullum.

4. Uifin greiddu uyst a mot,
(uel ma slyku hrosa)
yndit gott ok ærlig hot,
alltt sem uilldu kiosa.

I hdskr. findes følg. overskrift: þetta eiga at heita Olafs ʀymuʀ. Hin fyrsta. 3_2 af: *fejl f.* á?

5. Su er aulldin ordin nu,
orka ma þat rauna,
nær uill eingin nytust fru
nockru kuædin launa.
6. Þar firi ræd ec reckum þeim,
sem Raugnis fremia smydi,
aungvan færi odar seim
ungri silkihlydi.
7. Wtan at uilie ueiga skord
uirdum yndū greida,
þa skulu hyrlig hrodrar ord
hringþoll uera til reida.
8. Nu skal huerfa hormum fra,
ef hamingian ueitir beina,
kialarins brugga krusar la,
ef Kristr uill eigi meina.
9. Seigia uil þo seggium fra
satt i orda hialldri,
ec bind mier i þui byrdi þa,
ec ber hana seintt edr alldri.
10. Uerdr eckij j Uidrix hlyd
uandat svo sem stædi;
uanttar mic firi uisna smyd
uisku ok mælsku bædi.
11. Þo skal renna um roma gil
Raugniss sneckian frida,
ef liufir hafa lydir til
lytilæti at hlyda.
12. Noreigi styrdi niflung hægr,
nær fanst ualla jafne,
sa uar audling yfrid frægr,
Olafr hiet at nafne.

7_2 yndū: *fejl f.* yndid. 8_3 kialarins: *fejl f.* Kjalars *(dværgens).* 10_1 *Bör sikkert læses*: Verður ekki Viðris líð.

13. Haralldz son er hetian prud,
hrumnings bytti mali,
hann uar tamr uid Hogna skrud
ok haurdu at beita stali.

14. Daugling hafdi dregla hlyd
dyra feingit hliota;
Astrydr hiet audþoll frid,
afbragd flestra snota.

15. Hilmir trude af hiarta mest
a herran eingla sueita,
uilldi hann at uæri æ frest
uijsir himna reita.

16. Hade uyda hiorua dogg
herra þessi en fromi,
lydir jllir lijf ok plogg
lietu at hilmiss domi.

17. Kongrinn þessi cristni baud
kappar hallda skylldu,
ef sælu tion ok salar naud
seggir fordast uilldu.

18. Lofdung rackur lifs braut æ
lydum fylgdi morgum

* * *

19. „Gledinnar brest ok grimma þra
giorer þu uirdum skeinck[ia],
hefr suo jafnan huxun a
heidrin uorn at kreinka.

13_2 hrumnings ɔ: Hrungnis. 15_3 *Her er noget forvansket; meningen synes at måtte være: „han vilde at alle skulde tro på himlens konge (l. $_4$).“* 18_2 fylgdi = fylkti? morgum: *herefter lakune.*

20. Þo fliugir þu sem fugl um Ryn
ok fair at prettum bua,
osannindum aullum þyn
eingin skilldi trua.“
21. Skilldi tal med skotnum þeim,
skrafinu tok at linna;
þegnar ridu af þingi heim,
þiod mun huilldir finna.
22. Biorn ried hitta budlung þa
ok baud til ueislu tiggia;
liufr skilldi lofdung sa
med lidinu aullu þiggia.
23. Hilmir rydr hofsins til
med holda syna frida;
kurteist gladdi krusar yl
kongsins hofmenn blyda.
24. Holdar spenna horn ok skal,
hilmir dreckr ok mengi;
kappinn innir kongi mal,
sem kiærdi hann fyr uid dreingi.
25. „Birttu nu,“ at budlung tier,
„Biorn at beidni minne,
huoriir til at huxast þier
holda þuiliktt uinne.“
26. Halrin ansar hilmir þa,
hradr a grimd ok bræde:
„a sonum Raudulfs synast ma
sanligtt þiofa æde.
27. Hlyrar auka huinsku had
ok hatr j uoro lande;
ec helld þat mesta happa rad
þeir heingiu upp j bandi.“

20_1 Ryn: *det første bogstav utydeligt (næppe* s*).* 23_3 yl: *forvansket?* 27_1 had: *fejl f.* dáð?

28. „Hird ec eigi þott hialad sie,“
hilmir giorer at tyna,
„stollttir menn med stolnu fie
stydia eigu syna.“

29. Sikling talar med soma ual,
sa uar uitr j radum,
„senda epttir seggium skal
sonum Raudulfs badum.“

30. Rienar mier uid roma gil
Rognis mærdar gilldi,
fer þvi ecky fræda spil
svo fagrtt sem ec uilldi.

31. Maa ec eigi um menia brik
mæla j orda smidiu,
dirfdin myn er darlig slik
dragast at soddan jdiu.

32. Hef ec eigi lengr j hygiu myn
Herians gamla minne,
Fiolnis skal þvi forna uin
falla nidr at sinne.

II.

1. [N]v skal Fiolnis fræda skeid
færa ut a mærdar leid,
ef hamingian uill suo hyr til sia
hrodrar mætti ec bati na.

2. Af Kvasiss dreyra kyrttla hlyd
kueikist jafnan orda smyd,
ok miod Sutunga ma nu best
mansaungs kuædin semia flest.

28_4 eigu: *el.* engu?; *over* e *står et tegn.* 32_3 forna = hit forna.

II. 2_2 kueikist: ist *utydel.*

3. Af huorugo þessu hefr neitt
hamingian mier um æfe ueitt,
ma ec þui ongri menia skord
midla nockra kuæda giord.
4. Suo er min frosin fræda kueik
af fare ok sorgum hyggian bleik;
hættr laungum harma streingr
hardr mier um sinne geingr.
5. Huorsu ma j hrodrar rann
. . . neitt þo uilie hann,
er sarar jafnan sutir þiggr,
sæ veit giorst at undir liggr.
6. Enn þo harda hrygd ok mein
huarfli um min lioda stein,
v . . . alldri vyfin mier
vilia þo ec skemti sier.
7. Litid lætr leida af sier
[la]vka skord til goda mier,
en hefda ec micinn hrodrar stad
hrundir mundu [þiggia] þad.
8. Helldr martt j hyggiu loptt
huxa ec bædi titt ok oppt;
[gior]est ualla gott af þvi,
gefst nu eigi hiarta fry.
9. Ytar hafa þann orda stad,
ecky tru ec bregdist þad,
uerckin tuenn eigi uinna kann
uel j einu [nockur mann].
10. Þad mun skast j Þundar leik
þidna lata Bodnar kueik,
Ku[asis] blanda klara blod,
kalla allir mærd ok od.

4_1 fros-: fro *meget udv.* 5_2 . . . .: *udvisket.* $_4$ undir: *noget utydel.* 6_3 v . .: *ulæsel.;* unna? 7_2 la-: *utydel.* $_4$ þiggia: *ligel.* 8_3 gior-: *ligel.* 9_4 nockur mann: *ligel.* 10_1 þad: ad *ligel.* $_3$ kuasis] asis *ulæsel.*

11. Blanda ec eigi j Bodnar sal
brudum leingr mansaungs tal,
helldr skal ef hamingian lier
h[afa] fleira at gamne mier.
12. Huarf ec fyre j hrodri fra
hilmir [du]aldist Birne hia
herraligr ok hirdin sterk;
hans ma prisa s[æmdar] uerck.
13. Bræðrum epttir budlung traustr
bradliga sendi j Dali a[ustr]
ok bidia ried med blyda lund
bada koma a sinn fund.
14. S[endi]menn j samri stund
seggia komu fliott a fund;
erindi greind[u ytar] syn,
inner þannenn uisan min.
15. Raudr ansar reckum blydr,
[i] rædu ecky næsta strydr,
firdar skulu finna strax
fylkir sialfan nodru dags.

11_4 hafa: afa *utydel.* 12_2 duald.: du *ligel.* $_4$ sæmdar: æmdar *ligel.; el.* snilldar? 13_2 austr: *ligel.* 14_1 Sendi: endi *utydel.* $_3$ -u ytar: *ligel.* 15_2 i: *ligel.* $_4$ fylkir: *fejl f.* fleygi? sialfan: an *utydel.* dags: *el.* dax.

Þrænlur.

Disse rimur findes kun, og i mangelfuld tilstand, i AM. 604, g, hvor de begynder med slutningen af rime II. Titlen findes som kolumnetitel (også Þranda(!) rimur *med yngre hånd findes). Rimerne er byggede over Færeyingasaga; de begynder nu i sagaen i Flatøbogen Olaf Tryggvasons saga kap. 435 (Flat. I, 549; Færey. s. k. 34 fin.) og følger den til V, 57, hvorefter der fortsættes med sagaen i Ol. helg. kap. 181 (Flat. II, 241) og slutter med kap. 330 (s. 396), men slutningen synes at mangle. Kursivbogstaver uden nogen bemærkning betyder, at de mangler i hdskr.*

* * *

II.

1. Þeyiu uar hann til þessa tregr,
þottez uita at fylgir uegr.
2. Kemr hann austr a jarlla fund
einkar fliott j samri stund;
uirda gladdi uingan fornn
ok uilldu heidra menia þornn.
3. Jarlla uard nu aulværd sienn,
eyiar þiggr hann j lien;
sigldi hann heim med sæmdum gladr;
sidan giorezt hann þeira madr.

2_1 hann: *tf. o. l.* $_4$ uilldu: *tf. med henvisn. tegn i margen.*

4. I Færeyiar fer hann heim,
feck hann sæmd af jorllum tueim;
eyiarskeggiar yglduzt helldr.
Odrenn trv ec at verdi felldr.

III.

1. Þrande tok at þrvtnna modr,
þotti hagrenn eigi godr;
uar hann þvi opt um styriold stirdr
ualldi suiptr ok litils uirdr.
2. Soguna fylla fiorir menn,
fædaz upp med Þrandi en,
Sigurdr hringr er sialldan blautr,
sidan nef*n*diz Þordr ok Gautr.
3. Sigurdr fra ec at syndizt fridr,
sialldan uar hann j lyndi blidr,
lidadiz har j locka bleikt;
leikit hefr sa morgum seikt.
4. Mentum hladen uar menia þollr,
morgum uar hann þo ecki hollr;
Sigmundi geck seggrenn næst
vm sund ok tafll en annat fæst.
5. Þordr en lagie er þrautar har,
þrystiligr ok nockut grar,
ramr at aflle ok raun miog digr;
ranenn framdi hann meiri en sigr.
6. Þrandr hefr æ lofda lagt
langa elsku, þat er mier sagt;
brogdum uonduzt barmar tueir,
brodr synir hans uoru þeir.

4_3 yglduzt: *først skr.* ygldizt, *men* u *er skr. o.* i.
III. *Overskr.:* iij. s' (*ɔ:* sigmundar).
1_3 hann: *synes forskrevet.* 3_4 seikt: = seigt (= ilt).

7. Gautr en raude er geyse sterkr,
getit er ecki at hann se merkr;
hann uar Þrandar systr son;
seggia tel eigi þessara mun.
8. Auzur gat ser arfa þann,
eigi hitte frægri mann,
Leifr uar med Þrande þa;
þar munu ganga sogur j fra.
9. Sigmundr ol uit sini qonu,
sagt uar af þui, fiora sonu;
Þoralfr uar þroska gæddr,
þo uar Steingrim sidar fæddr.
10. Brandr ok Here eru barmar tueir,
badir voru sagdir þeir;
drottum syndar dygdir let
dottir hans, er Þora het.
11. Þora er bædi þrifen ok uitr,
þeygu slik j eyium sitr,
manuit*i* prydd ok margre dad,
miog eru hennar spaklig Rad.
12. Þegar sem eyddiz Olafs ualld,
eptir uard sig kristnne halld;
lifdi huer sem lysti nær
langa stund sem fregnnum uær.
13. Sigmund hellt uel sina tru,
sa let reisa kirkiu nu;
bædi hion ok heima lydr
hafa þat allt er bonden bydr.
14. Þrandr hafnar þessum sid,
þar med allt hans skylldu lid,
kristnne red at kasta hann;
kyndugri feck uarlla mann.

7_2 hann: *tf. o. l.* $_4$ tel eigi: *læs* tel ek ei? 9_1 Sigmundr: *forkortet.* qonu: *fork.* q⁰. $_2$ þui: at *tf. hdskr.* 10_4 hans *tf. i margen med henvisn. tegn.* 12_1 Olafs ualld: *skr. omv. men med omflytn. tegn.*

15. Þessu næst er þing uar stefnt
Þrandr kom, sem fyr var nefnt,
Sigmundr kuaddi hann synu bratt;
sidan talar a þenna hatt.
16. „Eg er sem fyri frændi min
fus at reyna dreingskap þin;
Leifi mvnttu legia bætr,
let sinn fodren kappinn mætr."
17. Brestis son kuedz beint um þat
breyta ecki j nockurn stad
Hakonar jarlls at hallda dom;
hinn let næsta vestnna ʀom.
18. „Oss eru kunnig yckur mal,
attu frændi at sia firi sal,
dyrum somir þat dreingium enn
at dæme um env bestu menn."
19. Sigmundr kuad þeygi þa
þurfa slikt firi ser at tia:
„orda skrap er ara drattr;
ec ryf slikt a onguan hatt."
20. „Hardr ertu j horn at taca,
hrekia uilltv oss ok skaka,
ecki er uist huort allir una,
ecki skaltu þetta grvna.
21. Ytar uaxa upp hia mier,
ecki fa þeir gott af þier;
reckar ætti riken half,
ʀaun miog byzt oss sneypan sialf.
22. Mier hefr ueitta marga sman,
meizlen stor ok aura þian;
kalla ec rett þu kugadir mic,
ef kempur slikar hrædaz þic.

15_3 Sigmundr: *fork.* 19_3 ara: aura *hds., sml. sagaen:* kvað þar ekki þurfa árar um at draga. 21_2 þeir: *tf. i margen med henvisningstegn.* $_4$ sialf: *herefter er* $1^1/_2$ *linje blank el. raderet.*

23. Þo er þat eitt firi ollu gengʀ,
ec mun minnazt hote leingr,
neyddr uar ec at neita Þor;
nu er þat syntt at jlla for.

24. Allar stundir une ec þui uest,
einnenn kann mier hugna flest,
madrenn erttu micill ok frægr,
mætte uerda ec yrda slægr."

25. Sigmund kuedz eigi hrædaz hot:
„huar sem kem ec ydr j mot;"
sidan foru seggir heim
sattarlaust af funde þeim.

26. Saude fra ec at soktu þeir
sid um haustit frændr tueir;
Einar fylgir þegnum þratt;
þesser treysta sinum matt.

27. Littlu nese þeir lenda at,
lofdar gengu upp a þat,
lituduz þeir um langa hrid,
leingi ogx med koppum strid.

28. Seggi tolf af suartre fley
sau þeir ganga upp a ey,
fagra skiolldu at ferdinn bar,
fyrdar kendu at Þrandr uar.

29. „Hvad er til rads," kuad Þorir þa,
„þesser munu oss uilia sia";
Sigmund bidr eigi hrædazt hann,
„hitt*a* skulu uęr lymsku mann.

30. Gǫngum uær j gegn þeim hartt,
gott er en til rada margtt,
sidan hlaupe sinn ueg huer
sia um uer þa hue leikren *fer*.

23_1 þat: *tf. i margen med henvisn. tegn.* $_4$ þat: *ligeledes.* 25_1 eigi: *tf. o. l.* 27_3 hrid: *tf. o. l.* 29_4 hitta: hittu *hds.* 30_2 en: *tf. i margen med henv. tegn.* $_4$ sia um: ɔ: sjáum. fer: gengr *hds.*

31. Allir kom*i* uid up gang nidr;“
eigi uar þeim hugad*r* fridr;
Þrandr talar uid sina sueit:
„sanliga skal ec nv efna heit.
32. Þorlaks synir ok þar med Leifr
þu skaltt uina Sigmund reifr;
en fiordi mvn þar feingen til,
fyllazt ma nv þat er ec uil.“
33. Sidan hittuzt seggir bratt,
synum uard um kuediur fatt;
Þrandar menn uid glettu gra
giordu þegar at Rada æ.
34. Þessir giora sem þeim uar kentt,
þegnar hafa nv undan stefntt;
koma til upp gangs allir senn,
eptir soktv Þrandar menn.
35. Einn uard firi þeim audar briotr,
alldren hans uar stuttr ok skiotr,
Sigmundr uò nv seggen þann;
sidan uarde upp gang hann.
36. Einar hleypr ok Þorir þa
þrifnir dreingir fram at sia,
havllda lita þeir hinna far,
helldr madr æ festi þar.
37. Þorir þenna þegninn uo
þegar ok færir hann æ sio;
allt var þetta j einum suip
ok Einar soktte þeira skip.
38. Sigmundr vardi upp gang einn,
eigi komzt firi bergit neinn,
hopade undan hialma Tyr
ok hittir sidan flædar dyr.

31_1 komi: koma *hds.* 33_1 seggir bratt: *omv., men med omflytn. tegn.* 35_1 þeim audar: *ligel.* $_3$ Sigm.: *fork.* $= 38_1$.

39. Skipunum ROA þeir badum brautt,
bryniu vo hann en þridia Gaut;
fiorda manne feck hann kaf,
fiandligt beid nu Þrandr af.

40. Eigi uard Þrandr af funde fliotr
furdu kalen ok allmiog uotr;
brendu uita ok birtu suo,
hue bragnar hofdu leikit þa.

41. Sigmundr for uid marga menn,
mygia uilldi hann Þrande en,
hygzt at taca þann hiorfa Gaut;
hann uar adr fluttr æ braut.

42. Sidan uar þat sagt um haust,
seggir gengu þrir æ flaust,
fyrdar hofdu fvll gott uedr,
frændr tueir ok Einar medr.

43. Landskylld sokttu listar menn,
lægis hestr um kolgu renn;
koma j eitt huertt eyiar sund;
en mun reyna dreingia fvnd.

44. Sidan litu þeir sigla skip
suartt ok kenna þenna grip;
Þrandr for med þegnna sueit,
þeira for hann beintt j leit.

45. Fimtan uoru fyrdar þar
flædar stigs æ godum mar;
Þorir mælte þetta ok hlær:
„þeir eru komnir hellz os nær.“

39_2 bryniu: *skr.* brynᵐ. en: *tf. i margen med henv. tegn.* 40_3 brendu: beimar *hds.; sml. sagaen.* 41_1 Sigm.: *fork.* 42_1 þat sagt: *omv., men med omflytn. tegn.*

46. Sigmundr kuad þat sizt vid of:
„sættar giora þeir jafnan ROF;
hreysti syne holda lid,
hier mun þurfa litells uid.

47. Eigi dugir at hrædazt hot,
holdum rær ek beinzta a mot;
þa skulu menn er seggle*t* sigr
syna huer at best er uigr.

48. Upp stôdu Reidan allir senn
id skulud hoggua roskuir menn;
eingen er sa vid ollu ser,
ec skal giora þat likar mier.“

49. Bragnar hôfdu bondans rad,
batren skreid um karfa lad;
Þrandr beitir þuertt sem ma,
Þorer ok Einar suerdum bra.

50. Reippen skaru reckar oll,
reiden fauk a Glamma uoll,
hallaz feria enn sigr segll,
setti Þrandr j borden negll.

51. Sigmundr færdi fo*rk* j hvf
frægdar giarnn a olldu stuf,
stod upp kiolr en stafnar nidr,
stunde Þrandr næsta uidr.

52. Fyrdar drvckna fimm j stad,
forkren reid med afle at;
Þorir mælti þrifen ok ernn:
„þann ueg skulu uer leika huernn.“

46_1 Sigm.: *fork.* $_3$ holda: holdar *hds.* 47_3 segglet: segllen *hds.* 48_2 id: þid *hds.* 51_1 Sigm.: *fork.* = 53_1. fork: fot *hds.; sml. sagaen og* 52_2.

53. Sigmundr taladi: „suo skal ei,“
setti hann hier firi þuerlegt nei,
„hadung er þat harlla mest,
hrekia skulu uęr þa sem uest.“
54. Skilur þar nu med skautnum þeim,
Skufeyingar foru heim;
Sigurdr retti fyrda far,
flestum barg hann monnum þar.
55. Auflga taladi yta vidr:
„j einn stad kemr hier jafnan nidr,
marga faum uær hrackning helldr,
heilla leysit sliku velldr.“
56. Þrandr geipar þeygi uel,
þo quad hann betra lif enn hel:
„*m*iss*y*ni gaf Simba synt,
sannliga hefr hann gæfu tynt.
57. Atte kosti allz uid mic,
ecki er hann þo uar um sig,
lifgiof sie ec hue launa ma,
leggium vær at uelli þa.
58. Bindumzt sidan aller j,
ef uær mættum uallda þvi,
at þier hafit j heliu þann,
er hier ma kalla frægstan mann.“
59. Giarnna uilldu gumnar þat
giora nu allt, sem Þrandr bad;
satu heima enn sumarit leid.
Suo mun lvkazt mærdinn greid.

54_4 barg: biarg *hds.* 55_4 heilla leysit: *skr. i margen som rettelse til det i teksten skr.* hąrcka malen *med streg foran og efter.* 56_3 missyni: uissmuni *hds., sml. sagaen:* nú hefir honum gefit missýni mikit. 58_3 þier: *tf. i margen med henv. tegn.*

IV.

1. Fiolnes skeid j fiorda sinn
flyt ec af odar landi;
Bauga latum borda linn
brvna *af* mǫrdar sandi.
2. Þrandr hefr enn gæsku gleymt,
gumna kuedr til ferda;
„nu mun Simba, so hefr mic dreymt,
sidar nær styrtt verda.“
3. Fiorutigu a feriur tuær
fra ec at ytar gengu;
leidi fagrt en lek æ blær
lyddur þessar feingv.
4. Þegnnar giora uid Skuf ey skiott
skipunum upp at bryna;
dagr uar eingi enn dreingir fliott
munu dad ok snilli tyna.
5. Vist er þar so uigit gott,
ef uerdi taugr af monnum,
alldri fa þeir eyna sokt
med ollum sinum graunnum.
6. Elldiarn het sa upp geck fyst,
einn sa hann mann æ uerde;
reidin hliop j Recksens bryst
ok red til hans med suerdi.
7. Skipte þeira skilldi suo,
skautnum dro til nauda,
bragna rack firi bergit tuo,
badir feingu dauda.

IV. *Overskr.:* hin iiij Sig' R. 1_4 af: at *hds.* 3_1 Fiorutigi: lx *sagaen.* $_2$ ytar: *tf. i margen med henv. tegn.* 5_2 uerdi: *af* verja.

8. Þrandar menn *i* bænum bratt
brvtv upp hurder flesta*r*;
hustrven toc sier heruop*n* hratt,
hon dugir allt hid besta.
9. Sigmund eggiar, saurtt uar gaull,
sina fyrda flesta;
skatnar letv skogar traull
skiott j þeckium gnesta.
10. Hvorke spara þeir elld ne jarn
ok ætlla hus at uinna;
Þrandr er sizt æ gæsku giarnn
ok giorir eigi soknum linna.
11. Þuridr talar vit Þrandar lid,
þar sem ytar ueriazt:
„hofud lausa menn holdum uid
huergi er sæmd at beriazt.“
12. „Þetta mun,“ kuad Þrandr, „satt
at þeir eru burttu allir;
eptir skulum uęr hallda huatt,
huikit eigi uirdar sniallir.“
13. *And*sælis for sa jlsku dreingr
um þau husen storv,
blistrar hatt enn beygdr er keingr,
enn bragnar eptir foru.
14. Kyngimadr sa kvnni galdr
kemr at jardhus munna,
lokrenn mundi leingi ualldr
leitir flestar kunna.
15. Adra hefr æ jordu hand
jlsku madrenn nidre;
þeire bregdr hann þefs uid land,
þa uar slægʀ enn jdre.

8_1 i: or *hds.* $_3$ uopn: uopt *hds.* 11_4 sæmd at: *omv., men med omflytn. tegn.* 13_1 And-: Rang- *hds.*

16. Sem þa er gallti græfi i for,
suo grvfer þesse leida,
edr sem racke reckti spor
rett yfir eyna breida.

17. Lyddan for so langa hrid,
lydi ma þad tæla:
„ytar skulu ec medan skrid
ecki uid mic mæla.

18. Hier hafa gengit þegnar þrir,“
Þrandr tok til orda;
augun setti hann upp uid glir,
„ok ætlla sier at forda.“

19. Dreingir hittu diupa gia
driugum breida ok langa;
skiptazt þeir ok skylddu þa
skatnar tueim megin ganga.

20. Sigurdr ok Leifr geingu greitt
giar firi anan enda;
Þrandr segir at þat se lett
þeir skulu undan uenda.

21. „Sigmundr erttu sagdr hraustr,“
so red Þrandr at greina,
„gior þig ecki garprenn traustr
grey ne lyddu neina.

22. Ef þu kallazt nockurv nytr,
nu gior eigi at leynnazt;
huergi mvnttu ef hreysti þrytr
hugar eigande reynazt.“

23. Sidan heyrdu bragnar brest,
bra þeim mioc uid þenna,
nottenn uelldr ok myrkrit mest,
mal kuad Þrandr at renna.

17_3 ec medan: ꝏ medan ec *hds.* 18_4 ætla: ætllar *hds.* 20_3 lett = leitt. 21_1 Sigm.: *fork.* 22_2 gior: giorir *hds.*

24. „Steingrimr het sa er stod hia mier
sterkr madr med ollu;
sa feck hogg j hofud a sier,
so heilen fauck um uollu.
25. Sanliga ertu Simbe snar,“
so komzt Þrandr at ordum,
„ec skal uera um mic uar,
jllt hlauzt af þier fordum.“
26. Sigmundr hliop ofugr aptr
enn til sinna manna,
fæstra er þat færleiks kraptr,
fyrdar mvnv þat sanna.
27. Þrandr segir at þetta sar
þeim skule hræzlu ei ueita —
„allir skulu firi enda giar
eptir þegnnum leita.“
28. Sigmundr kemur med seggi tuo
sidan fram aa hamra,
hlydazt um ok heyrdu þa
huar þeir Þrandr glamra.
29. „Hier mvnv uer,“ kuad Þorir þa,
„þegnvm uidnam ueita,
uist mun fara um uǒrn sem ma“;
uill þui Sigmund neita.
30. „Varlla er ec til uarnnar fær
uist, þui tynda ec suerde,
fyri get ec minn frænden kær
at freista anna*rs* uerdi.
31. Fellda ec nidr j grimma gia
Grimnis hallar eisu,
helldr skulu uęr hlaupa aa sia
en hreppa af þeim hneisu.“

26_1 Sigm.: *fork.* 28_1 Sigm.: *fork.* 30_4 annars: annans *hds.* 31_3 aa: *skr. i margen med henv. tegn.*

32. „Lattu uera sem likar þier,“
kuad listar madren Þorir;
skutuzt a sund, en skyrt uar mier
at skellir urdu storir.
33. Þrandr mælte: „þar for nv
þeira uornn at sinne,
leitum uær um laxa brv,
litit get ec at vinne.“
34. Sudr ey ætllar Sigmund j,
sund er langt firi hendi;
helming logduzt þeir af þui,
þess fra ec Einar kende.
35. „Yckr hefeg,“ kuad Einar, „gott
att firi margtt at lavna,
nu er ec leiddr af life j brott,
langt mun eigi til ravna.“
36. Sigmund kuedr þat uarlla uist,
ok uegr hann upp a herdar,
bratt hefr Einar andar mist,
ytar neyttu ferdar.
37. „Skalltu leingi laten mann
leggiazt med?“, kuad Þorir,
„driugt er sidan daudr uar hann,
daprazt fundir uorir.“
38. Sigmund kuedr eigi þurfa þess,
þegnar logduzt leingi,
mædduzt þeir af magnni uers,
ma þat bæta einge.
39. Fiordung attu fyrdar sundz
frægir þa til landa,
Þorir talar til þornna lundz,
þat mun auka uanda.

35 og 36 i omvendt orden i hds.

40. „Alla hofum uit æfe samtt
ockra uerit med blida,
nu mun uerda um skilnad skamtt,
skal þo ǒngu kvida.
41. Eigi man ec *at* ord ne verk
ockar j mille bæri;
nu er min fylgden frænden sterk
faren med ollu næri.
42. Beidi ec hins, at halren hraustr
hialpir life þinv,
gef þv ecki garpren traustr
gaum at fiorve minv."
43. Sigmund talar med sutar kland,
sa tok gledi at fella:
„uit skulum taca med life land
edr lataz badir ella."
44. Sigmund leggr hann sier a bak
sinnu gæddan Þore,
hravstligt ueitti handa tak
hialma uidr en store.
45. Kemr j Sudr ey seggren alltt
suinnr *er* lysa knatt*i*,
brim er firi landi en brognum kallt,
suo biargaz varlla matt*i*.
46. Skridr a land en skyrdar mann
skolade burtt af herdum;
Þorir hitte heiliar rann,
harkazt nęsta j ferdum.
47. Brestissonr j brvkit skreid,
bær uar skamtt fra strondu;
dreingrenn þannueg dagsens beid,
dapr j efnni uondu.

40_2 med: *tf. under l. med henv. tegn.* $_3$ mun: *tf. i margen med henv. tegn.* 45_2 er: ok *hds.* knatti: knattu *hds.* $_4$ matti: mattu *hds.* 46_3 heiliar: = heljar.

48. Sa bio þegnn a þessum bæ,
Þorgrimr het en jlle,
arlla dags geck ofan at sæ,
allre horfen snille.

49. Kauden litr klędi Rautt
koma ur einu bruke;
hans mun ecki briostit blautt
birtazt adr enn lvke.

50. Finnr j þaranvm fridan mann
fliott ok spurdi at heite;
Sigmund bidr hialpar hann,
hrimallt þo at ueite.

51. Segir hann allt af sinne ferd
ok so hve Þorir tyndizt,
hreysti þeira er hrodrar uerd,
hormung j þui syndizt.

52. Epter giordi arfa tuo
jllsku madr at leida,
Sigmundr red seggi þa
ser til fulltings beida.

53. Ein sæt kuodu ungir menn
audar lundi at hialpa,
Þorgrimr bad þa þegia en
ok þeygi nockut skalpa.

54. Sidan talar uid sueina hliott
sendir blarra spiota:
„Sigmundr hefr þa s*ei*ma gnott,
at samir oss at niota.

55. Siait þit giorlla gull hring þann
grams a agxlar barmme,
ec uil giarnna gripa hann,“
gauren talar en arme.

53_4 skalpa: skialpa *hds.* 54_3 Sigm.: *fork.* seima: soma *hds.* 55_1 þit giorlla: *omv., men med omflytn. tegn.*

56. Sueinar męla syntt j mot
ok segia þat micenn uoda;
samþyckt uard um sidir liot,
at Sigmund skule af rada.
57. „Drepum uær hann ok myrdum med,“
mælte reyne*r* suerda,
„ytar mvnu um ofnes bed
alldri upp vist uerda.“
58. Geingu at þar garpren la
geyse stirdr af mædi;
jlleligr uar Þorgrim þa,
þetta fra ec hann ræde.
59. „Hofddingen fer helldr lagt
hraustr uorra manna,
heimr uelltiz holdum bagt,
hier ma þetta sanna.“
60. At hare drogu hreysti mann
huelpar þeir enu ungu;
hin uar giarn, er glæpen uann,
greitt a uerken þungu.
61. Þorgrimr let *þveitu* brags
þunna af magnni rida,
ogxar munnr red harlla huass
hǫfud af bvke snida.
62. Flettu klædum folwan na
fram *vid* karfa uollu,
j Færeyium feck eigi þa
frægri mann at ǫllu.
63. Þessu næst rak Þorirs lik
þangat upp af ægi;
uǫmmum hygg ec uerken slik
uist til dauda dræge.

57_4 vist: *tf. i margen med henv. tegn.* 61_1 þveitu: þyfsku *hds.* 62_2 vid: at *hds.* $_4$ at: *tf. i margen med henv. tegn.* 63_3 uǫmmum = vómum.

64. Backca felldu byckiur a
buka þessara manna;
gengu sidan glaume fra,
gatu fair ens sanna.
65. Þat er at segia Þrandi fra,
þeir giora heim at uenda;
þann kuad hann segg, at Sigmund uð,
saran daudan henda.
66. Ward j Skuf ey borgit bæ,
bran þar litit jnne;
Þrandr hugxar þegnum læ;
þa uar kyrtt at sinne.
67. Sigmundr atti suinna kuon,
su mun Þuridr heita;
bidr hon oll sin born ok hion
blida ok giora sic teita.
68. Leingi heillt hon rausnar rad,
rosken giordezt Þora,
fęddi hon up med ærnna dad
arfa sina fiora.
69. Þrandr bydr sætt fyrir sic
suinnri bauga trodu:
„ef þier eigit ei jllt vid mic,
ec skal bæta godu."
70. Þessu tacka þau leingi litt,
leid so fram um stundir;
Þrandr let uid þegnna blitt,
þo leggr hann eyiar undir.
71. Skiki*u* hellt i Skufey bu
skord um langan tima,
þar med heidr ok helga tru.
Hier mun lykazt rima.

66_2 bran: *skr. efter* jnne, *men omflytn. tegn. antyder det rette.* 67_1 Sigm.: *fork.* 70_1 leingi: *tf. i margen med henv. tegn.* 71_1 Skikiu: Skikian *hds.*

V.

1. Þrandr mælte þa vid Leif:
„þetta mier j hiartta sueif,
kalla ec rad at kuænizt þu
ok kaup þier *ei*na dyra fru.“
2. „Huertt skulu lydir leita æ?“,
Lefr spurdi fostra þa;
brosti hinn, er barma nyr:
„Brestis sonar er dottir dyr.“
3. Ozorar mælti arfi þa:
„eigi hyg ec þat mvni tia;“
„ecki hefr sa einskis bidr,“
ylgdizt Þrandr næsta uidr.
4. Skatnar giordu j Skufey faur,
skiotliga uar þess brvdren uǒr,
faliga uar þeim fagnad helldr,
fornlig heipten sliku uelldr.
5. Þrandr talar enn þiod uar tuist:
„þungliga hafe þier bondans mist,
þar fyrir uil ec þier bioda bætr,
bauga hlynren tyndizt mætr.“
6. Ecki taca þau undir fliott,
en red karll at mæla skiott:
„listar kuendit, lit nv uidr,
Leifr þinnar dottur bidr.
7. Ek skal Leifi leggia fe
land ok gull so ærit se,
ecki skorttir seggen seim;“
seintt uar tecit af ollum þeim.
8. Þannueg mælte Þora sialf:
„þessa kaups æ ec raden half,
kunna mun ec,“ segir kogra strǒnd,
„kosti at giora firi uora hond.

V. *Overskr.*: V. S. 1_4 eina: mana *hds.* 2_3 barma: barmar *hds.* 8_3 ec: *tf. i margen med henv. tegn.*

9. Leifr skaltu leggia a eid,“
listug suarade bauga reid,
„uanttu ecki uopnnum medur
uisan dauda minum fedr.

10. Fleira skal þvi fylgia en,
feckzt þu eigi til þess men,
Brestis sonar at brygdiz lif;“
beidir sliks ed unga uif.

11. „Sidan skaltu segia j fra
Sigmundar huad fiorue bra,
ok þess uerda uis til sanz,
ok uaskliga hefna ens fræga manz.

12. Fair þu þetta unit allt“
audar suaradi grvnden sniallt,
„þa mvnv minir mætu brædr
mestu rada *med* kæri mędr.“

13. Holdar lofudv hennar ord,
hyggenn þotti menia skord;
Þrandr heitir at þat se giortt,
þess er beiddi mæren biortt.

14. Litllu sidar lyste Þrandr,
at leingi dyldiz madrenn uondr;
stigu a feriu tigu ok tueir,
toku kappar *Sudr*ey þeir.

15. Þegnar hittv Þorgrims bygd,
þar mun mętaz flærd ok lygd;
þeim red heilsa þriotren katr:
„þu muntt bonde litelatr.

12 *tilskr. i øvre margen med indvisn. tegn.* 12_4 med: ok *hds.* 13_3 se giortt: *omv., men rettet ved ombytn. tegn.* 14_2 -enn: *tf. i ydre margen med henv. tegn.* $_4$ Sudrey: Skufey *hds.*

16. Gack j stofuna ok gior þier beintt;“
galdra madren for nu seintt,
Leifr kueiktu ok adrir elld
upp firi ser er leid a kuelld.
17. Þrandr mælte uid Þorgrim margt,
þesser kunna slægdar partt,
„sidan nockur Sigmund lezt
sannleikr hefr eingin frezt.
18. Hvad mvn hafa,“ kuad hreckuis dreingr,
„hiolum vit en til þessa leingr,
birtiz eigi fyrir brognum neitt,
Brestis syni til dauda hafa leitt?“
19. [Nytan bid ec nafna minn
hann neydi sig eigi j þetta sin,
segi huer ecki af sinum hag;“
þa setr at Þrandi kiapta slag].
20. Þorgrimr ansar þessu gladr:
„þat ueit eingi j uerolldu madr,
ætlla sumir at sunde a
seggir hafi drepnna þa.“
21. Þrandr mælte, þat uar dællt:
„þetta er ecki alluel mællt,
allir uissu at villdu uær
uera hans dauda staddir nær.
22. Ef uer hyggium hreysti mann,
hui skulu uær þa myrda hann?
anad uard honum til æfe lagtt;
jllmannliga er þetta sagtt.“
23. „Ætlla sumir,“ kuad Þorgrimr þa,
„at þeir hafa sprvngit sundi a;
uar so bærtt med uirdum þeim,
at villdi hann hialpa badvm tueim.

17_3 sid. nock.: *skr. 2gg.* 18_2 vit: *tf. i marg. med henv. tegn.* 21_4 uera: at u. *hds.* 22_1 hyggium: = hyggim *(af* hǫggva*).* 23_2 sprvngit: sprvndit *hds.*

24. Geta þess sumir um seggen þann,
er segia mætti afres mann,
þott hann kæmizt lifs a land,
lydir hafa honum unnit grand."

25. „Sanliga er þat sagtt," kuad Þrandr,
sizt er margr at brogdum u*a*ndr;
„su er med ollu ætlan min,
at jlla tale nu menn til þin.

26. Werttu felagi uist eigi diarfur,
uordit hefr þu *ei* morgum þarfr,"
Þrandr talar med grimman galldur,
„grunar mic næsta at þu siertt ualldr."

27. Þorgrimr syniar þess sem mest,
Þrandi vard nu slyngtt um flest,
sækia bidr hann Sigurd ok Leif;
sidan karll til jarna þreif.

28. Fiotrader woru fedgar þrir,
fellda hafa þeir glede ok tir;
færdu at elldi fiorar grindr,
for hann sizt at sliku blindr.

29. Reitena fra ek nu rista þann
rôstu blanden lymsku man,
alldre Þrand at jllsku þraut,
ollum megin fra grind j braut.

30. Setiazt red a sterkan stol
stygdar dreingr, enn myrk uar niol,
misiafnt þotte hans moglan god,
millvm eldz ok grinda stod.

24_2 afres: = afreks. $_3$ kæmizt lifs: *omv., men med omflytn. tegn.* 23_2 uandr: uondr *hds.* $_4$ nu menn: *omv., men med omflyt. tegn.* 27_3 bidr: *tf. i margen med henv. tegn.* 28_3 elldi: *tf. i øvre margen med henv. tegn.* 29_2 rôstu: = róstu.

31. Þannueg sat nu Þrandr um hrid,
þungleg uard hans bæn ok smid,
treysti karll a tofrvr ok sic:
„tale þier ecki nv vid mic.“

32. Garpar fra ec at giordu so,
grimu tecur at lida a;
geck j skalan skiallda briotur,
skynia þeir at hann uar uotr.

33. Þenna mæda storlig strid,
stod a golfe vm langa hrid;
Einar uard af ollum kendr,
at elldi retti hann sinar hendr.

34. Sneri hann ut enn snertu leid,
snarliga sau þeir bauga meid
ganga jnn um gættir þar;
gumnar kenndu at Þorir uaṛ.

35. Hann for enn sem Einar fyr,
enn red Þrandr at sitia kyr,
huergi talade holda uidr
ok horfir sier j gaupnir nidr.

36. Þessu nęst en þridia mann
þeir sav ganga j ellda rann,
dreingren hellt a hofdi sniallr
hann uar gilldr ok blodugr allr.

37. Garpren stod a golfi um stund,
giorlla kenna þeir Brestis kund;
gioṛdi hann sidan at ganga ut,
gumnum minkar ecki sut.

38. Þrandr reis af stole stirdr,
storliga uar hann þa gæfu firdr,
uesla þiod kuad hann uera um land,
uarpar karll af mædi and.

33_4 hann: *tf. i margen med henv. tegn.* 36_3 hellt | a h.: *omv., med omflytn. tegn.* 38_2 þa gæfu: *ligel.* $_4$ karll: *skr. i margen med henv. tegn.*

39. „Nu megi þier,“ kuad segren sia
sæmdarlaus, „hue for um þa,
hier hafa drvcknad dreingir tueir,
dasadir woru af mædi þeir.

40. Sigmund hefr þo lagizt til landz,
lika fær eigi þessa manz,
sidan uar hann af monnum myrdr,
micill er þesse glæpa byrdr.

41. Blodugr uar sia bauga Freyr,
birtizt nv hue kappen deyr,
hofudit hriste hann at ydr,
hote sizt er þetta rydr.“

42. Þetta sanar þiodenn teit,
Þorgrimr bad þa fara j leit,
hann bidr kanna husenn þa:
„hvergi uillde ec liuga fra.“

43.* Þrandr ueik at Þorgrim bratt
ok þrætir hann ꜳ margan hatt:
„ek hefe legit ꜳ landi þin,
lotliga giorir þu nv til min.“

44. Orken stod vid elldhus dyr
einkar forn, en Þrandr spyr:
„huad mvn geyma greppa sia?“
gumna bidr hann leita j þꜳ.

45. „Harke einn mun henne j,“
holdar suorvdv margir þui,
tautra bagge ꜳ botne la,
brosti Þrandr næsta þa.

40_4 micill: = mikil. 43_2 þrætir: þreytir *hds.; sml. sagaen.* ꜳ: *tf. i margen med henv. tegn.* $_3$ ek: *først skr.* ef, *men er rettet.* $_4$ lot-: = ljót-.

46. „Fae þier mier,“ kvad flysiungs
madr,
furdv uar þa skalkrenn gladr,
tautrum uar þar fest vid flikr,
fam uar Þrandr at brogdum likr.
47. Ecki uar hann þa eckum suafdr,
jnan fanzt j spiórum uafdr
gullhring einn, ok heillt upp hatt:
„Hacon jall hefr þenna att.“
48. Þorgrim ser, at þa fær hann
þeygi dulit enn kloka mann,
geck nu uid um grimmligt mord,
garpar heyrdu eigi þuiligt ord.
49. Segir hann allt ed sanna fra,
so huar hafdi folgit þa;
Þrandr fagnar fundi þeim
ok flvtti lik i Skuf ey heim.
50. Fyrdar bundu fedga þria
ok flutt*u* med ser alla þa;
en hefr Þrandr þrautir leyst,
þo hefr hann a fyrnsku treyst.
51. Nu er Sigmundr sidan grepttr,
seintt mun Þrandr at jlsku hneptr,
heima at kirkiu er hefur hann giortt,
hvstru tok at gle*d*iazt biortt.
52. Þorngrvnd mælti Þrandr vid:
„þier hafit unit sæmd ok lid,
þat uar happ er hendi mig,
hrella skulu uær ecki þic.
53. Bragnar eiga at bæta ord,
berra þeir a mic uig ok mord,
raun enn seina sannar margt,
sialdan fer j ordum hartt.“

50_2 fluttu: flutti *hds.* ser: *tf. i margen med henv. tegn.* 51_1 Sigm.: *fork.* $_3$ at: *rett. fra* a. 53_3 enn: = en.

54. Nu uar þing j Þors hofnn stefntt,
Þrandr hefr sin heite efntt,
Þorgrimr sagdi ser æ hendr
seggia mord ok geck vid endr.
55. Allir heyrdu þegnar þat,
Þorgrim let hann heinga j stad,
fedga þa, sem fyrdum tel;
sialdan skiliazt uondir uel.
56. Þrandr styrdi eyium einn,
eigi var hann j brosti hreinn;
Leifr festi liosa fru,
lyktazt þanenn malenn nv.
57. Noregi styrdi Eirek jall
atta uetr ok fiorra hiall,
unzt hann for til Einglandz uestr
ernn vid strid ok kappi mestr.
58. Hachon nefndizt hilmis nidr,
hann tok sidan riki uidr,
trausta red hann taldr ok Sueinn
tuenna uetr ok þar med einn.
59. Þa kom en jtre Astu mogr,
ollvm gefr hann dæmen fogr,
jnn j land med æru ok skraut,
jorllvm stokti hann badum bravt.
60. I Færeyiar frettizt þat,
fatt gafv sier margir at,
Þrandr toc at þagna helldr.
Þar mvn bragrenn uerda felldr.

55_3 tel: *tf. i margen med henv. tegn.* $_4$ sialldan: *f.* fæstir? *jfr. bemærkn.* 56_2 brosti: = brjósti. 57_2 fiorra: = fjóra. 59_4 hann: *tf. i margen med henv. tegn.*

VI.

1. Aller uita at Olafr red
æstr Noregs grvndv,
honum uar gofugrar giptu led
sem gumnar æskia mundu.
2. Allann Noreg audling slett
enn þa at kristnad hafdi,
fleire landa fagran stett
fylkir setia krafde.
3. Islandz monnum trausta trv
tiggi red at kenna;
leyfa þvi, sem lyst er nu,
lydir fylkir þenna.
4. Eyia lyd ok Grænlandz grvnd
gudi til handa leiddi,
margr sotte a mildings fund
madr sem ræsir beidde.
5. Fylkir heillt sa fam uar jafnn
flestar kenpur sniallar,
nv er hans heidrat haleitt nafnn
heims um bygdir allar.
6. I Færeyium fyrre uar
fiolde roskra manna;
Þrandr af uirdum uisku bar,
uill þat boken sanna.
7. Longum þotti hann lyndis apr
ok lygen a æsku alldri,
ecki tryggr ok augna dapr
ok optt med hvxan kalldri.
8. Dreingren bygdi Dimun sa
dyggr er Þoralf nefnum,
Leifr ok Gille þottu þa
þrifnir men a st*e*fnum.

5_3 heidrat: *tf. i margen med henv. tegn.* 8_4 stefnum: stofnum *hds.*

9. Drivgum hafa þeir deilur att,
daprir urdu fundir,
seggir elldu silfrit gratt,
svo for langar stundir.
10. Atta uetr ok um framm þria
Olafr styrdi landi,
unzt Færeyiar frelsa ma
fyld*a*r af heidnv grandi.
11. Þoralf nef*n*de þeingill til
þydr at finna stilli;
fra ec litt a ferdum bil,
fara þeir Leifr ok Gilli.
12. Þrandr biodz med þegnum ott,
þeyiu uill hann letiazt,
hleypr a fostra fæle sott,
fra ec hann aptur setiazt.
13. Enn þa þeir kuomu a kongsens fund,
kuoddu þeir hann med blidu;
sagde hann beimum sina lund
med sniollu male ok fridu.
14. Skiolldung baud, ok skyrddi betr,
skatt af eyium giallda,
ok þau laug, sem lofdung setr,
lydir uerda at hallda.
15. Festu krafde fylkir til
fiar um beizlu þessa, —
„eigi sidr ec eid um uil
jatvn þeira hressa."
16. Endir uard sa er jata þeir
allir kongsens beidne,
Leifr ok Gille litudu geir,
þeir letu blot ok heidne.

10_3 frelsa: *skr.* flʀesa *med omflytn. over og under* ʀ *og* e. $_4$ fyldar: fyldir *hds.* 14_2 eyium: *tf. i margen med henv. tegn.* 15_3 eid um: = eiðum. $_4$ hressa: herssa *hds.* (hressa = styrkja).

17. Sidan foru seggir heim,
sæmden ogx af stille,
uiser gaf þeim Uonar eim,
uel for þeira a mille.
18. Koma þeir heim med heilu bratt
huer til sinna bygda;
Þrande fanzt um þetta fatt,
þviat hann miste dygda.
19. Kongren let um sumarit sid
seggi uerda buna;
helldu ut þa haust uar tid,
huern ueg mun þeim snuna?
20. Wirdar kuomu eigi aptr
ok eingi skatren næsta,
hilmir er jafnan heidren skaptr,
hafa menn um hit fæsta.
21. Þeingill spurdi um þetta skip
þeygi kom til landa,
ʀęser hlaut med ʀeide suip
at ʀada ur nyum uanda.
22. Eingin hafdi j eyium frett
allz til þeira ferda,
ytum forst nu ecki slett,
enn mun freista uerda.
23. Audling sendi annat flaustr,
einn ueg geck sem fyrri;
ecki koma þeir aptr um haust,
eigi fra ec gatur þyrre.
24. Medr kaupmonnum konguren red
at kalla hird menn sina;
visir gat med uisku sed,
at uiel mvnu ecki duina.

19_3 haust: hausts.

25. Þeir sem hofdu hilmirs starf
hafa so optt at ʀæda
um þat micla manna huarf
ok margra kongsens gæda.

26. Eyiar skeggiar attv tal
opt med ser um þetta,
eigi er synt hueriv anza skal,
ef at uill kongrinn fretta.

27. Þickiazt uita at þei*n*gill mvn
þegnna eptir spyria,
Þoralf uill þui þenna grun,
þan gat ferd upp byría.

28. Beima xij ok byrding medr
bio til þeirar ferdar,
sidan kemr a uænlegt vedr,
ok uanda allar gerdar.

29. Þrandr j Gotu um þetta skeid
þa sat longum heima;
fra ec þa skynia skialda meid
skiott um sina beima.

30. Geck j stofu, er garpar þrir
giora þar sitia a palli,
frækir ok *ollum* firdir tir,
furdu sterkir allir.

31. Sigurdr er nefndr seggium slægr
sinkr ok fastr af audi,
Þordr er litt uid þegna gæfr,
þridie uar Gautren raudi.

32. Þrandr talar uid þegnna reidr,
þroten uar *nu* hans gæfi:
„breytiz margt þvi brestr heidr
bragnna hvers a æfi.

---

26 *og* 27 *i hds. i omv. orden.* 30_3 ollum: *mgl. hds.*

33. Otamt uar þat ungum mier
inn at sitia longum,
beint er skomm hve bregdizt þier
ok biargit manne ongum.
34. Eru um flest allt færir uel
ok fremit þo onguan starfa;
orkit mier, sem ec *nv* tel,
jafnan jllt til þarfa.
35. Þeygi mundi Þoralfs uon
þickia uænne fordum;
nv er hann frægr at firda sion
ok framdr sæmdar ordum.
36. Bradliga hygg ec byrding minn
brade funa undir,
hinn gæer litt um soman sinn
er se*f*r vm allar stundir.
37. Nalega selzt hier eingen ull,
aflle tecur at bresta,
eru af henne husen fvll,
harma ec slikt hid mesta."
38. Sigurdr hliop med ædi enn
upp ok þanueg sagdi:
„heliar karllsens heima menn
huate til skips at bragdi."
39. Garpren hiet æ Gavt ok Þord:
„gongum ofan til nausta,
fæ ec eigi borit hans fryiu ord,
fa mer dreingi hrausta."
40. Settu fram hid forna skip,
farmr er nogr heima;
Þrandr uar med þungan suip,
en þegnar hielldu æ geima.

33_2 inn: = inni. 34_1 Eru: = Eruð. $_3$ nv: mvn *hds.* 36_2 brade: barde *hds.* $_4$ sefr: segr *(g dog mulig rettet til f) hds.*.

41. Wirdar toku uedrit eitt
uęnligt vt ur hofnum;
hraner mættu, ok geck þa greitt,
gumna byrdings stofnum.
42. Festu þeir uid utuer enn
ægis hesta bada;
sid uar dags enn syfvar menn,
seggir buazt til nada.
43. Allt er kyrtt med ytum þeim
unzt er tok at rockua.
Hier mvn ec lata Frosta flein
fars j æginn sokua.

VII.

1. Litit a hue liota uelr at leiku*m* dreingi;
byrdingrin flaut bein med streingi,
biozt til reckna Þoralfs meingi.
2. Hann geck sialfr up a ey med odrum þegnni,
trygdar madrenn treyste megnni,
trv ec þo hætt hue leikren uegni.
3. Myrk uar nott þa ytar ætlla ofann at ganga,
fylgdar madrenn fra sognn langa
fra þvi hefr ok næsta kranga.
4. Klæde uar þa kastad bratt um koll a honum,
margt stod jllt af monnum uanum,
med hann uar geingit fram at sionvm.
5. Heyrdi brest, er honum var myrkt svo hann sa ecki,
uelin trv ec at uirda blecke,
uarlla er hægt uid slika huecke.

42_3 syfvar: = syfjar. 43_4 fars: fialars *hds.*
VII. 1_1 liota . . . leikum: liotar . . . leiku *hds.* 4_2 uanum: *el.* nanum?

6. Rei*d*dr uar hann ʀett til falldz vid reydar grvndir,
kolgan uar þar kôlbla undir,
krankir uerda slikir fvndir.

7. Kemz hann upp vr kafenv bratt ok klæden hriste,
þangad fra ec sem Þoralf miste
þena ganga ulfa niste.

8. Kuintan sier hann kappan nidr klofen j herdar,
eruida hlaut hann aumbun ferdar,
allar woru spilltar gerdar.

9. Wt a byrding bondans lik bera þeir sidan,
varlla heyrizt um heimen uidan
hnepra verk um dreing svo fridan.

10. Olafr kongr jnn j eygiu atte veizlv,
margr kom til mala greidzlv
menia Tyr at fylkers beidzlv.

11. Þing let Olafr ollvm stefna eyiar skeggivm;
hilmes bod kom huorvm tveggivm,
hugdi gramr at flærdar seggivm.

12. „Slik tidinden sialldan getr," sagdi stiller,
„ganga um þat gumnar uiller,
glæpa madren sidvnum spiller.

13. Geck af lifi dugande dreingr ok dyggr nære,
sanliga hygg ec saklaus uæri,
slikir ganga eptir fære.

14. Vite þier nockunn uallda mann uerke sliku,?
frette ec þess hia folke ʀiku";
flestir þogdu enn at liku.

6_1 Reiddr: Reigdr *hds.* falldz: = falls. 7_7 ulfa: ufla *hds.* 9_3 um—uidan: *tf. i nedre margen med henv. tegn.* 13_1 Geck: Gecken *hds.* (= gekk einn?). 14_3 at: *dette er skr. i den øvre margen, men uden henv. tegn.*

15. „Ecki leyne ec ætllan minne," er avdling sagdi,
„flærd mvn ecki at fyrsta bragde,"
a Færeyinga grvnsemd lagdi.

16. „Þike mier a þan hatt hellz," at *þeingill* greindi,
Sigurdr fra ec at seggen skeindi,
sidan Þordr at kaf favr beindi.

17. Þoralfs sok mvn þesse mest," at þeingill skyrde,
„*at* gæte hann ecki glæpa by*r*di
gumna sagt sagt so ypp uist yrdi.

18. Wm þau mord ok manna lat, at mvnv þeir uallda
bragnar skulu med briostit kallda
bralla suorunvm firi sic hallda."

19. Kyrtt uar allt um kappa sueit, er kongrin frette,
upp er sagtt ed *Sigurdur* sprette,
sa uar giarnn a slægd ok prette.

20. „Þeyi hefe ec a þingum fyre þurft at standa,
nv er ec kominn j nyan uanda,
næsta ber oss margt til handa.

21. Þeygi sonn*u* þrætne j mot ec þickunzt veita,
uorkun er þo uit at leita,
at uisu er þessv skyllt at neita.

22. Vænte ec þess at verre dreingr uallde sliku,
hlyden skal þo hilmi at liku,
hvar sem kemr med folke RIKU.

16_1 þengill: audlvngg (n *rett. til* i) *hds.*; *alliteration mangler.* $_4$ kaf favr: *er ét ord.* 17_2 at: ef *hds.* 18_1 þeir: *tf. i margen med henv. tegn.* 19_2 Sigurdur: sagnna *hds.* 20_2 ec: *tf. i margen med henv. tegn.* 21_1 sonnu þrætne: sanna þræten *hds.*

23. Fyrdar þeir er flytia slikt eru fiandmenn uorir,
sitt munu þo hyggia hvorir,
hlutir þo at ei fylgi storir.

24. Þoralf mvndi ec sizt af seggium svikia kunna,
ec þottunzt honum med ollv unna,
ecki hæfir slikt at nunna.

25. Wærri sannar seima lvnda sakir a mille,
fordazt mvnda ec fund uid stille;“
furdu slægr er madrenn jlle.

26. „Helldr munda ec harka bragda heima leita,
þungt uill oss nv þeingill veita,
þessu uerki er skyllt at neita.

27. Eida byd ec avdling þier ok undan færslu,
þeygi giore ec þat firi hræslv,
þann ueg eydec allra kærslu.

28. Bratt giore enn, ef budlvn*g* uill, ok byd ec skirslo,
leggie þeim a hrygginn hrislo,
er hvikar nv undan þessara pislo.

29. S*k*iotliga vil ec þar skips hofnn mina skilia vndir,
misiafnn*ar* verda morgum stundir;
myklir eru þo slikir fvndir.

30. Kys ec helldr at kongrin sialfr kome at lita,
uarlla dvgir nv von at hlita;“
velin kann so optt at bita.

31. Fylkirs þengnar fysa þat so fast, hann sagdi,
margr hier til mala lagdi,
millding var þa hliodr ok þagdi.

32_3 ei fylgi: *omv., men med omflytn. tegn.* 25_1 Wærri: = Væri. $_2$ fund: *tf. i ydre margen med henv. tegn.* 28_1 budlung: budlvnd *hds.* 29_2 iafnnar: iafnnir *hds.* $_3$ myklir: mylkir *hds.* 30_1 kome | at l.: *omv., men med omflytn. tegn.* 31_1 þengnar: = þegnar.

32. „Hitt mvn lygd er honum var kent,“ at
holdar kuodu;
fyrdar margir frami stodu,
fylkir talar med lyndi godv.

33. „Eingin mun firi jllzku dreingi eida storv,
marg*i*r j gær firi seggi sorv.
sueinar þeir, sem heimskir woru.

34. Valldi hann ecki verki þessu,“ at uisir greinir,
„þa mvnu eigi j jlsku ein*ir*
ok alldri uerda j lyndi hreinir.“

35. Dogling segir, driug miog slik at dæmen
eigi finniz
ytar bid ec *at* a þat minniz,
eigi er uist at skirs*l*an uinniz.

36. Helldr er þat ætllan min,“ at audling sagdi
„rett mun jll . . . .“

* * *

VIII.

* * *

1. . . . . a þingit leid,
þegnar dæmd*u* malin greid,
fysti Karll at finna Þrand,
fatt uar manna helldr j nand.

2. Bragnar hitta a budar dyr
bratt, en Leifr at Þrandi spyr,
sidan fra ec hann sendi mann:
„seg þv at Karll vill finna hann.“

34_2 einir: einar *hds.* 35_1 segir: at *tf. hds.* $_2$ minniz: *først skr.* minnz, *men dette er rett. ved tf. af* z *og aks. over* z *(1)*: $_3$ skirslan: skirskan *hds.* 36_1 þat: *tf. u. l.* $_2$ jll *her mangler der et blad i hdskr. Lakunen omspænder Flat. II, 244 (omtr. midt på siden) til 246 (nederst)* 1_2 dæmdu: dæmdi *hds.*

3. Þesse kemr a Þrandar fund,
þo var j burttv langa stund,
fer hann aptr ok sagdi so:
„siukr er hann ok lited ma.“
4. „Ganga skulum allir inn
einkar fliott j þetta sinn,“
Leifr talar uid þegnna þa*t*,
„þreyngiazt eigi ok geymit at.“
5. Leifr gengr af fyrdum fyrstr,
fram uar Karll j bvdir lystr;
aluæpne bar yta huer;
eigi er syntt hve leikren fer.
6. Sier hann þau env suortu tiolld,
setti firi sic raudan skiolld,
spyr at Þrand*i* ok hreyfizt hann:
„hier ma lita krankan mann.
7. Vel þu kominn at uisu Leifr,“
uar hann greitt j ordum reifr,
„ok sa en mæti Mæra-Karll,
mier leizt fremri en nockur jarll.“
8. Leifr talade harlla huatt:
„hefr þv nockut reiknad skatt?“;
lægra mælte Þrandr þa:
„þar mvn verda gredi a.
9. Eigi hurfv oss ur hug
orden Karllz, þo tæki ec flvg;
varlla fer *eg* nu vitt um jord,
uanda skal ec þo mina giord.
10. Hier er ein siodr ok silfr j;“
sezt hann Leifr um j þvi,
lagu menn j budar beck,
bunir eru þeir opt uid hveck.

4_3 þa: *tf. i margen med henv. tegn.* 6_3 Þrandi: Þrandr *hds.* ok: *tf. u. l.* $_4$ hier: *tf. i margen med henv. tegn.* 8_4 gredi=greiði.

11. Steypti hann silfri a sterkan skiolld,
storlig verda jofra giolld,
rotar j med hendi hartt;
honum lizt bædi jllt ok suartt.
12. Hvgdi Karll at kongsens fe:
„komit þier þingad til ok se;
huer peningr oss lizt jllr,
ecki fer ec þessa uillr.“
13. Leife kuedz ok litazt so,
leingi fra ec þa ʀeikna tuo;
Þrandr kemr a þetta hliod,
þeim lezt færa annan siod.
14. „Amæle bregdz jafnan sizt,
ǒngvan trv ec silfrit lizt;
naudigir lata ut nockut bændr,
nidingar eru uorir frændr.
15. Annat mun hier eigi til uals,
ef þier gioret j þessu fals;
taca af monnum mutur smar,
miss ec af þvi iafnan fiar.“
16. „Beintt er þetta ei bærtt j giolld;“
bragnar leggia silfr a skiolld;
„þat ma vera at allt se eitt,
j land skylldir uar mer greitt.“
17. Leifr sidan leit a fe,
leingi tala þeir ser um hne:
„þetta er hæft j harka gialld,
en huergi nær j kongsens ualld.“
18. Leit sa upp sem liggr j beck,
litt uar kappa rædan þeck,
hratt hann felld af hofd*i* bravt,
hier ma lita en rauda Gaut.

11_1 hann ɔ: Leifr. 13_2 ʀeikna: reiknazt *hds.* 17_2 hne: *skr.* hen, *men med omflytn. tegn over* e n. 18_3 hofdi: hofdum *hds.*

19. Fornnyrde kuad flangin satt,
fliotliga vpp vr palle spratt,
„so ergizt huer sem elldazt kann,
attu Þrandr mals hlvt þann.
20. Ef þu lætr j allan dag,
jlla gengr os flest j hag,
Karll en mærska klifa af þier
kolgv bal, sem leit er mier.“
21. Þrandr mælte odr ok æfr,
ecki uar hann j lyndi gæfr;
„sanliga erv þier mannfol mest
minir frændr vm at uik flest.
22. Giore þier aunguan manna mun,
margir leigia a þat grvn,
at þier fyllit fotspor mitt
ok feinngnir helldr at ödrv litt.
23. Þu skaltt Leifr en þridia siod
þenna leggia a hilldar biod;
fyrdar þeir hafa fęrtt mier heim,
fullvel trv ec ollvm þeim.“
24. Enn þo ec se oskygn taldr
opt eru fleire senn en ualldr,
sialf er huerium holluzt hönd,
heldr gerizt nv malen uond.“
25. Þordr mælti þeim a back:
„þiggi*a* verd*um* orda skak
f*iri* hon*um* Karll*i* a kuelldi huertt,
karlla ek þetta lavna vertt.“

21_4 at uik: *et ord.* 22_2 leigia = leggia. 24_1 oskygn taldr: oskyntaldar *hds.; sml. sagaen.* 25_2 þiggia verdum: þiggium verda *hds.* $_3$ firi — Karlli: fer' hann Karll *hds.* $_4$ karlla = kalla.

26. Þa tok Leifr enn þridia siod,
þegnna tok at batnna hliod:
„þorfum eigi hier a leingr,
hver er odrum betri peingr.

27. Þetta fe sem þeingill a
Þrandr far þv at vega ok sia;"
litt kuad hann þvi malin uond:
„Leifr skalttv firi minna hond."

28. Fyrdar gengu fram a voll
furdu skiott ok sueiten oll,
uogv silfr ok settuzt nidr
s*l*ægr var þeim bragda smidr.

29. Gumnar sav ganga mann,
græna heklu hafdi hann,
sidan hatt, en sôgd er grein,
sa uar nocktr nidr um bein.

30. Refdi setti hann *sidan i* jord,
sidan talar vid bauga Niord:
„huer ma geyma seggr sin,
sia þu Karll uid refdi min."

31. Hialmen tok af hofdi ser
hraustr Karll, sem greintt var mier,
handar suelli hvelfdi j,
hlaupandi madr kom at j þui.

32. Karllar hann med kappe a Leif,
kynia fliott til þessa þreif:
„harked stendr af heliar trvd,
hleypr fram j Gilla bvd.

26_1 Leifr: *tf. i margen med henv. tegn.* $_4$ peingr: feingr *hds.* 27_2 vega: *tf. i mg. med henv. tegn.* $_3$ þvi malin: þau lætin? *(jfr. bemærkn.).* 28_4 slægr: skægr *hds.* 29_4 uar: *tf. i mg. med henv. tegn.* 30_1 hann: *ligel.* sidan i: nidr *hds.* 32_3 trvd: travd *hds.*

33. Syntt var þetta sæmdar gialld,
Sigurdr hliop þar jnn j tialld,
geysi jllt af gassa hlavt,
Gilla særdi hann bvdar navt."
34. Budar lid med Leifi geck,
leit hann ecki slikan hveck;
kaupmenn stodu um Karll j hring,
kyrtt er varlla þetta þing.
35. Gautr en raude geck þar at
geyse fliott ok hoggr j stad
harlla bratt yfir herdar þeim,
harkit stod af frændum tveim.
36. Hofudit Karlls uid hoggi tok,
holda brogd eru grimm og klok,
ecki var þat allstortt sar,
eptir fer ed meira far.
37. Þordʀ enn lage a þessare stund
þrifr refdit vpp ur grvnd,
lystr ofan a unda skod,
ogxen þegar j heila stod.
38. Þetta spyrzt um þingit allt,
Þrandr kuad nv lifit uallt:
„hlavpit ut sem *hard*azt ma,
hǫndla mvnv þeir Leifr þa.
39. Wist er þetta verk so jllt,
varlla fę ec mic sialfr stillt;
girnnaz þeir at giora þat flest
gassaʀ sem mier likar vest."
40. Enn þegar firde augum sueit,
oll seigir drott, at Þrandr ueit;
„dreingnum var þar klæt j koll,"
hann kallzar at med miclvm skoll.

33₂ þar: *tf. i margen med henv. tegn.* 38₃ hardazt: skiotazt *hds.* 40₃ klæt j | koll: *omv., men med omflytn. tegn.*

41. Karll var børen af koppvm daudr,
kueiktiz sidan deilld vm haudr,
Þrandr bavd firi þegnna sætt,
þat vard eigi med fenv bætt.
42. Sigurdr vard firi sara far
sekr at heita leingi þar,
þegnar giordu Þord ok Gaut
þessu næst af eyium braut.
43. Þrandr feck þeim skiotliga skip,
skilduzt þa med reide suip,
eru þeiraat vik jll,
eingin mann þat greina vill.
44. Letv sidan logx j haf,
lydum seintt ok jlla gaf,
kolnar uedr enn kemr a havst.
Kialars mvn verda feingit laust.

IX.

1. Rekr um ægi rostu menn
a Ræfels heste,
vedrin tok at vaxa enn
ok uindrin mesti.
2. Vansen þotti virda dugr,
ef vedrin herdir;
þungliga sagdi Þrandi hugr
vm þeira ferdir.
3. Leid a vetr en lydir fvndu
af lęgis hesti;
ytar gengv enn af stundu
aptr a leste.

43_3 þeiraat: *først skr.* þeir at, *hvorpå* a *er tf. mellem ordene;* at *hører til* vik (atvik).

4. Wetrinn leid en var þa ʀeimtt
um virda bygdir;
vida hefr af jlsku eimt,
þviat eflldutzt lygdir.
5. Sigurdʀ fra ec at syndizt opt
med sina seggi,
bravgnum uatt hann beintt a lopt
ok braut j leggi.
6. Þegnar soktv at Þrandi mest,
suo þat bar storv;
driugum bar hann sic dreingia uest,
þa dravgar forv.
7. Fylgia uard honum inn ok ut,
þa ytar gengu;
margir fra ec at micla sut
af meislum feingu.
8. Fysti Þrand at finna Leif,
þa er fram leid uetr;
„harlla mer j hiartad sueif
þvi hitt*a*zt betr.
9. Fagnna ec þvi at finnumzt uit,"
er flangin sagdi,
„leyfit hitt at ec litells bid,"
en Leifr þagdi.
10. Fy*rr*a sumar uar fiolment þing,
sem frettu margir,
þa uar holdvm heimskan kring,
eun hept*u*zt biargir.
11. Beintt la vid at beriaz mvndi
bragnar flestir,
voda giordv æ vori grvndu
vopnna brestir.

4_2 um virda: *omv., men med omflytn. tegn.* 5_1 fra—at | syndizt: *ligel.* 7_1 inn . . ut: *ligel.* 8_4 hittazt: hittuzt *hds.* 10_1 Fyrra: Fysta *hds.* $_4$ heptuzt: heptizt *hds.*

12. Feiginn villda ec fostre minn
at fridizt uandi;
so mun aukazt some þinn
ok sidr j landi.
13. Holldum ord ok einka mal,
þau er jafnan kærdum;
hugxe hver firi sinne sal
ok siavm vid flærdum.
14. Wirdar skulu ei uopnnen bera
a wor*u* þinge
ok sa eingi j eyium uera,
at annann stingi."
15. Leifr kvad þat miog uel mælt
ok mintte a Gilla;
„Þrandr hefr jafnnan tryggua tælt,
ok trv ec honum jlla.
16. Hafi," kuad Gille, „hirdmenn allir
hilldar klædi,
en uopnlausir uirdar sniallir
ok varizt þo bræde."
17. Þetta giora þegnar statt,
þa þingit eflldizt;
ytar foru af þvi flatt
þvi jlla tefldizt.
18. Þing uar stefnt en þegnar gengu
þa fra budum;
allir fra ec at jafnan feingu
jllt af *t*rvdvm.
19. Logduz nidr a litlla hæd
Leifr ok Gilli;
uirdar hafa þa uopna fæd,
þvi velldr en jlle.

12_1 Feiginn: inn *tf. i margen med henv. tegn.* 18_4 trvdvm: þrvdvm *hds.*

20. Þegnnar satu a þessum hol
ok þottuzt gilldir;
bragnar sa vit biartre sol
at blikudu skilldir.
21. Þritigu manna at þessu næst
at þegnar lita,
uislega bera þeir uopninn glæst
at uinde Rita.
22. Sigurdr tamdi sic vid skraut
ok so for leingi,
þar ma lita Þord ok Gaut
ok þeira meingi.
23. Leifr ok Gilli leita heim
ok likar jlla,
flærdar menn med fyrdum þeim
fridnum spilla.
24. Hina bar at svo harlla skiott,
er heruopnn baru,
Þrandr minntizt þeyiu fliott,
huerir þessir woru.
25. Brosti hann þa at budar menn
birtu hit sanna,
„uissa ec ei uonir enn
so vondra manna.
26. Hinn ma verda uilltr at getr,“
er uomrin sagdi,
„gangit aptr j allan uetr
med jlsku bragdi.
27. Leidir eru þeir langt ur ætt,“
hann let þat fylgia;
Þrandr baud firi seggien sætt,
en siatnn*e* dylgia.

21_3 uisl.: uistliga *hds.* 22_1 vid: *tf. i margen med henv. tegn.* 27_1 Leidir: = Leiddir. $_4$ siatnne: siatnnar *hds.*

28. Þrandr snyz j si*nn* med þeim,
enn sagdi Gilla:
„þeir mvnv kappar komnir heim,
er kunna at spilla.
29. Morgum liggr," er mælte hann,
„j miclu rvmi
utlegd su sem eiga uann,
þa af komz hume.
30. Hokrvm eigi firi holdum leingr
hollvm fæte";
lyddan þegar at Leifi gengr
litt af kęte.
31. „Eg uil ʀada ollu einn
ydar j milli,
ella er *g*likt at gialle fleinn
ok gridunum spille.
32. Heppti ec alldri haulda þa,
sem hefnazt eigu,
vpp mun gialldaz utlegd sia
med allre leigu."
33. Leifr sier at lydrin brestr
ad lidsemd feingi;
Þrandr matti þikia mestr
af þessu geingi.
34. Þat sier Leifr at þrongvizt heldr
þegna koste;
hansal þeim til þessa gelldr,
enn Þrandr broste.
35. Þrandr mælti: „þetta er gaman
at þeir skulu smeykiazt;
ein ueg fer þeim ollvm saman,
er upp taka hreykiazt.

28_1 sinn: sid *hds.* 29_4 þa af: *omv., men med omflytn. tegn.* 33_2 ad: adr *hds.* 35_4 taka: takaz *hds.* *(dittogr.)*.

36. Þat er mier leitt ef likar jlla
Leifi minum,
flestir mvnv til fridarens stilla
frendum sinum.
37. Þordr ok Gautr þiggi lif
ok *þar* vist sina,
Sigurdr fae ok sekta hlif,
en siatnni pina.
38. Pungta ec ecki um peninga lat
ne prett af hvorum;
ferden tace nu fus ok kat
uid frendvm vorum.
39. Riken munu at rogi verda
reckum leingi;
uillda ec giarnna vid þvi g*er*da
um uaska dreingi.
40. Þridiung eigv Þoral*f*s brædr
enn Þrandr annan,
Leifr ok firi eyium rædr
med ordstir sannan.
41. Ofunden spillir holdum hellzt,
vier hofnum henne,
morgum se ec misiafnt ***gellzt***
þo milld ʀad kenne.
42. Son þin uillda ec sæma Leifr,
er Sig*mun*dr heitir;"
Þrandr giorizt nu þydr ok reifr
vid þegnna sueitir.
43. „Fostr næme ok frida uist
færi ec honum;
noga fær hann logmals list,
ef letr at uonum."

37_2 þar: landz *hds*. 39_3 gerda: giora *hds*. 41_3 gellzt: ferzt *hds*. 42_2 Sigmundr: Sigurdr *hds.; jfr. sagaen*. $_3$ ok: *tf. u. l.*

44. Þat segir Leifr at Þora skylde
þessu rada,
„ef h*on* þar til jatan gylldi,
orkar nada.“
45. Fostr lag þigr enn fridi pilltr
at fyrnskum manne,
nv mvn uerda uomrinn uilltr,
en uitr er svanne.
46. Þrandr kallar Þord ok Gaut,
þriotrin vesti;
sidan ʀecur hann seggi a braut
ok Sigurd a leste.
47. Þann ueg uerdr at Þrandr rædr
at þegnnar skilia;
Sigurdr for j burttu ok bręðr
at bondans uilia.
48. Orden gefa þeir jll ok stor
enn at uanda;
Þrandr ecki at þessu for.
En þar skal standa.

X.

1. Koma j Straum ey sterkir menn
a stiornar hesti einum;
þeira verdr at uik en
ytum sogd med greinum.
2. Bonda hitta þegnar þann,
Þorhall heitir en audge;
sinkan ʀeikna sueinar hann,
sytir flest en naudge.
3. Bedia hans er biort ok frid,
Birnna heitir suanne,
gefin til fiar, en geyse blid,
gomlvm tignar manne.

44_3 hon: hann *hds.* 47_2 þegnnar skilia: þenngar slikia *hds.*

4. Þorhallr atti æren aud
vndir huerivm manne;
Sigurdr honum þat sækia baud,
sa uar briostheill grane.
5. Han vill eiga alðg oll
en ef sækia skyldi,
flvtti þetta fallda þoll,
fe þott navdgir gyllde.
6. Innstædu skal helmming huor
hafa til sinna þarfa;
Þorhallr vard j þessu slior,
þviat hann misti starfa.
7. Sigurdr geingr synu fast,
sokti menn til avdar,
þegar at j med ytum skarst,
eigi giorer kempur snaudar.
8. Sigurdr uar uid seggi gladr,
setr hann bralla avdgan,
morgvm leizt hann mæta madr,
miog fra ec Þorhall navdgan.
9. Raden tecʀ hann furdu freckt,
for svo langar stu*n*dir;
Sigurdr hafdi syna meckt,
surtt bio jafnan vndir.
10. Þetta sumar kom þangad skip,
þeim teczt eigi ed besta,
brvtv j sundr en goda grip,
gumna sneydir flesta.
11. Sudr eyskvm gafst seggium lif
siau, þa er fim tok allda;
Sigurdr bavd firi sialigt vif
seggivm bvd at hallda.

11_2 siau: senn *hds.*, *sml. sagaen.*

12. Storum kuad hann þa stadda litt:
„stodua ec ydra pinv,
gange þar til gozit mitt,
en geyme bondi at sinv.“
13. Iafnan þeim til orda bar,
ôfundin þan veg hvesti,
Þorhallur fra eg þeyiv var
þeckr uid sina gesti.
14. Suo bar til um eitt huertt kuelld,
jnne fyrdar satu,
Þorhalls ord eru þvng ok snelld,
þrotnna brogdenn katu.
15. Bondenn hafdi bystr ok odr
birke sprota j hendi,
ueifdi honum ok vard uid modr,
uist þegar heiptar kende.
16. Haluren beid af heimsku gref,
horfer nu til pretta,
sproten kom beint a *Biarn*grims nef,
brazt hann reidr vid þetta.
17. Þorallz uill hann þungan haus
þegar med auxi kliufa,
Sigurdr kuad firi *sennu raus*
sama ei griden at rivfa.
18. Skiotliga getr hann skilda þa,
skatnna giorir hann s*æ*tta,
beint uill eigi Biarnngrim hia
bonda sinum at hætta.
19. Dreingir hofdu þæfur þratt,
þær muna isia uerdar;
bradliga leid af b*i*arnnar natt,
bvazt þeir nu til ferdar.

14_4 brogd. katu: *omv., men med omflytn. tegn.* 16_3 Biarn-: Haf- *hds., sml. sagaen og alliterationen.* $_4$ brazt hann: *omv. hds.* 17_3 sennu raus: soma ok avds *hds.* 18_2 sætta: satta *hds.* 19_2 þær: *skr.* þr.

20. Sigvrdr gaf þeim sigllv hest,
sa er med fornum reida,
ok so er annat allt til flest
af sinum hondum greida.
21. Holdar gengu heim til bordz,
en huildu nidr at flaustri,
eigi var gott uid grimdar fordz
ok gagnn at Sigurdar trauste.
22. Morgun einn fra ec mætan þa
myklu fyr en adra
Sigurd ganga vm syslur hia
ok synizt ecki þadra.
23. Kemr hann heim ok kuaddi bordz
ok kuedz eigi Þorall lita;
þegnen tok med þiost til ordz:
„þat mun a mic bita."
24. Seggir hugdu hann sængu j;
„suefn mun ecki af heilv,"
opt kuad Sigurd ord a þvi
at jllt fær margt af deilv.
25. Sigurdr stod nu sæte ur
ok sagdizt mvndenn rækia,
„margr er eigi madr*inn* trvr,
mvnv þau dæmen sækia."
26. Kom til sæn*gr* ok klæden þreif,
kyr uill bondi liggia,
mordinu firi minzt a dreif
meidir hlunar uiggia.
27. „Miofu jarnne madrenn særdr",
mælte Sigurdr þetta,
„hormuliga til heliar færdr,
hefnt skal slikra pretta.

21_3 fordz: = fors. 23_1 heim: *tf. i margen med henv. tegn.* 26_1 sængr: sændr *hds.* 27_1 madrenn: enn *tf. i mg. med henv. tegn.*

28. Þesse kenni ec Biarnngrims brogd
brædra hans med rade;
einninn mun þeim ȯnnur lǫgd,
er slikt næsta uode".
29. Þegnnen heitir a Þord ok Gaut:
„þrifit uopnn ok hialma";
hlaupa ofan at humra laut,
hier uill eingin talma.
30. Sigurdr hio til Biarngrims bratt
beintt med orku ramre,
briostit klavf ok brast uid hatt,
breid stod avx a hamre.
31. Gautr enn ravde Hergrimm hio,
hofvd ok allar gerdar,
keyrde at med kappe so
ok klauf hann nidr j herdar.
32. Þordr enn lagi Hafgrims hond
hio med afle stridv,
hioren snidr havka strond
hans ok alla sidu.
33. Sigurdr tok nu sier j hand
slikt er þesser attu;
holdar sogduzt hreinsa land
ok hofdu ymsa slattu.
34. Koma nv þeir med kalse heim,
kaudvm fagnar Birnna;
hustrv att*i* at hialpa þeim
er hefndu slikra firnna.

29_3 ofan: *tf. i margen med henv. tegn.* 32_3 strond: *skr.* stornd, *men med omflytn. tegn over* or. 34_2 fagnar: *skr. 2 gg., sidste gang udstr.* $_3$ atti: attu *hds.*

Bemærkninger.

II. 1_1 hann ɔ: *Sigmundr Brestisson.*

III. 1_{3-4}. *Her er noget galt. Jeg antager at* ualldi *er forvansket af et ord, der begyndte med* st, stjórnan? — 2_3 hringr; *dette tilnavn findes ikke i sagaen; er det en forvanskning?* — 10_2 sagdir *er vistnok forvansket af et adj. (rosende epitet); ellers bliver linjen temlig indholdsløs.* — 15_4 talar ɔ: *Þrándr.* — *18 er Þránds replik.* — 20_4 *Meningen er: derom skal du ingen mistanke nære (nemlig: at alle ikke vil være tilfreds).* — 24_2 *Meningen: alt andet kan jeg iøvrigt lade mig behage.* — 26_1 þeir ɔ: *Sigmundr og Þórir.* — 48_1 Upp—reidan *er ét ord:* uppstǫðureiði (ɔ: *sejl med tove og rå).* — 51_2 ǫlldu stuf: stúfr = *okse; det hele = skib.*

IV. 1_3 Bauga borda linn = *Bauges skib = digt (B. opfattes som en dværg).* — *7. 8 Mellem disse vers synes et vers at mangle.* — 9_1 saurtt: *skulde snarest være* = svǫrt *og man væntede et ord i betydn. ‚nat'; men* gǫll *bet. (kamp)larm; er* saurtt *forvanskn. af* sverðs? $_3$ skogar traull = *ilden.* — 11_3 holdum: *af* hǫldar, *‚for mændene', ɔ: Þrándr og hans mænd.* — 13_3 beygdr er k.: *‚böjet er hans ryg'.* — 14_3 leingi: *vistnok forvanskn. af* lymsku. — 15_3 þefs land = *næsen.* — 16_2 leida: *enten subst.* (= leiðr maðr) *el. adj. hørende til* for. — 18_3 setti vid glir: *plirede med öjnene (spejdende).* — 31_2 Gr.—eisu = *‚sværdet' ‚Odins hal' = skjold.* — 35_4 ravna = *sorg, fare ɔ: døden.* — 50_3 hialpar: *forvansket for* at hjálpa *(af metr. grunde).* $_4$ hrimallt = *‚vanskeligt' (?).* — 53_1 Ein sæt = Einsætt. — 57_{3-4} ytar . . . vist *f.* ýtar . . vísir. — 61_1 þveitu = *økse.* brags = bragðs *‚hurtig, straks'.* — 64_3 glaumi = *havet. Ordet er dog mulig forvansket, da* gl. *ellers ikke findes i den betydn.* — 71_{1-2} skikiu skord ɔ: *Þuríðr.*

V. 2_2 er—nyr: = ‚*i det han gned, strøg sig over brystet'.* — *4_2* brvdren *ɔ: Þuríðr.* — *17_{3-4}* ‚*Siden Sigm. døde nogensteds* (nokkur), *har man ingen sandhed erfaret' ɔ: om hans død(småde).* — *19 passer slet ikke i sammenhængen og er mulig en tildigtning;* nafna minn *har her ingen steder hjemme.* — *21_1* þat —dællt: *hører det med til replikken?* — *23_3* bært = ‚*berettet' (rygtevis).* — *25_2* uandr: *er vistnok* = vandr ɔ: *omhyggelig (‚mindst er mangen en omhyggelig ɔ: samvittighedsfuld i sine handlinger').* — *30_4* slod: *subj. er* stóll. — *31_2* bæn ok: *fejl f.* bænar? — *33_2* langa: *sagaen har* litla. — *38_2 passer ikke godt i sammenhængen; mulig er noget forvansket.* — *39_2* sæmdarlaus: *herom gælder det samme.* — *41_3 har intet tilsvarende i Flat., men er uden tvivl ægte.* 4 *„mindst af alt er dette rust" (der sætter sig på noget og fordunkler det oprl. udseende) ɔ: det hele er ganske klart.* — *43_2* hann *ɔ: Þorgrímr.* — *44_3* greppa: *er ukendt ellers i betydn. ‚kiste', eller forvansket?* — *47_1* eckum: *af* ekki *‚sorg, bekymring'; sj. i plur.* — *53_4 er vistnok en relativsætn.; subj. er vel* raun; *eller er* ordum *forvansket?* — *55_3* fedga: *appos. til* Þorgrim, *d. v. s. Torgrim og hans sönner.* 4 sialdan: *forvansket (mgl. rimbogstav), for* fæstir(?); *meningen: „de færreste slette mennesker kommer smukt af dage";* skiliazt = skiljast við = *dø.* — *57_1* Noregi: *fejl f.* Noregs?, *styret af* hiall?

VI. *8_4* stefnum: *af* stefna. — *10_1* Atta . . þria: IX. *har sagaen.* — *12_3* fostra: *enten som de unge mænds fosterfader (se følg.) eller ordet er brugt mere alml. i lighed med f. eks. „far"(fader).* — *17_3* Uonar eim: ‚*elvens ild'* = *guld.* — *20_3* hilmir: *dativ.* — *27_3 må være forvansket; det er* uill þui, *der er uforståeligt;* vissi? 4 þan = þann = hann. — *32_2* gæfi: ‚*besindig færd" (væsen).* — *35_1* uon: *fremtidsudsigter'.* — *43_{3-4}* Frosta far = ‚*dværgeskib', digt;* flein = ‚*ankerspids'.*

VII. *1_1* uelr: *vistnok upersonl.* — *4_2* uanum: *uforståel.;* nánum *måtte bet. ‚nære', d. v. s. nærstående, fra den samme egn, land.* — *15_2 synes at bet. „det er ikke første gang, der udøves svig".* — *17_2 lidt ulog.; „at han ikke skulde kunne røbe osv."* — *21_1* þrætne = *‚nægtelse'.* $_2$ uit: *læs* viðr. *32—33. Herimellem synes noget at mangle.* — *33_1* eida: *fejl f.* eyða?; *meningen: „nu vil ingen give meget for, d. v. s. yde videre hjælp."*

VIII. *9_2* fivg = flog *‚pludselig sygdom'.* — *14_2* óngvan: *urigtigt; der må have stået et ord i betydn. ‚dårligt, falsk'.* — *15_2 „hvis I erklærer dette (sølv) for forfalsket (uantageligt)".* — *17_2* ser um hne: = *‚over hinandens knæ', i fortrolighed.* — *19_4 „det passer på dig, Trand" el. „dermed sigter jeg til dig".* — *23_2* hilldar biod = *‚skjold'.* — *24_2 giver ingen mening og der findes ikke i sagaen noget tilsvarende; fejlen synes at ligge i* senn en; opt er fleiri en einn um valdr?? — *27_3* þvi malin: *utvivlsomt forvansket; det ene rimbogstav* (l) *mangler;* þau lætin?, *„han sagde, at den handling var ikke vanskelig" (det kunde de uden ham göre),* — *32^2* til—þreif: *‚greb han til dette' (ɔ: råbe).* — *33_1 ironisk ment?, eller er l. forvansket?* — *40_1* sueit *er vel acc., og* firde *upersonl.; „men da skaren (ɔ: Leif og hans mænd) var udenfor hans öjne(s rækkevidde)".* $_2$ drott *ɔ: Færingerne. Indholdet af dette v. har intet tilsvarende i sagaen.*

IX. *3_{1-2}* fundu af: *d. v. s. stykker af (det forliste) skib.* — *8_{3-4} „det faldt mig ind at det var så meget bedre at træffes".* — *12_2* fridist *ɔ:* fríðiz *‚bliver bedre'.* — *15_3 osv. er Gilles svar.* — *16_3* uirdar *ɔ: de andre mænd i modsætning til* hirdmenn. — *28_1* sinn = fylgd. — *29_1* Morgum: *dat. sing.* — *33_2 „at han fik hjælp af dem" (de fåtallige mænd l. 1).* — *38_2 synes at bet. „eller list (svigagtig færd) fra nogen side".* — *43_1* Fostr næme *er mulig ét ord* = Fóstr-

nám *‚opfostringslære', undervisning, der følger med opfostring.*

X. *5₂* sækia *ɔ: ved proces.* — *10₄* sneydir: *upersonl. „det berøver mændene," de mistede alt.* — *11₃* firi = fyrir hǫnd *‚på (hendes) vegne'.* — *16₁* gref *er obj. for* beid *og synes at bet. ‚ondt, ulykke'.* — *19₁* þæfur: *‚stridigheder'.* ₂ isia uerdar = ísjáverðar *‚som man bör iagttage, tage sig ivare for'.* — *20₄* greida, *subj. kan ikke være de fremmede, men Sigurd; men dertil passer ikke* greida, *plur.;* sinum *er vist fejl f.* nam. — *25₂* mvndenn *synes at måtte bet. ‚måltid', sml.* mund *ntr. ‚tidspunkt';* rækia *‚forsmå, vrage'; han vilde hellere undersøge sagen end give sig god tid til at spise.* — *26₃* firi *synes liden mening at give; fejl f.* drepr, *jfr.* drepa á dreif. firrir *synes ikke godt at passe; det hele bet. „han skjuler mindst af alt, at der foreligger et mord".* ₄ hlunar: = hlunns *(el. forvansket af* hlunna?*).* — *33₄* slattu, *enten af* slátta *el.* sláttr; *i bægge tilfælde er betydn. den samme, nemlig omtr. ‚besmykningsgrunde' el. lign.*

Þrymlur.

Findes kun i AM. 604 g. De beror på eddakvadet om Trym, men forfatteren har også kendt Snorra Edda; på denne beror fremstillingen i de første vers; en del har digteren af sig selv föjet til. Forholdet til Trymskvadet ses af hvad der er anført i Bemærkninger. Jfr. også i det hele Bugge og Moe: Torsvisen i sin norske form (1897).

I.

1. Kappenn fra ec at Heimdæll het,
hann uar borinn med naudum,
heyrdi hann allt þat hęʀa let
en harit spratt a saudum.
2. . . . ok enn frægi Ullr,
er feingu brader hrafnne;
Loke er sagdr lymsku fullr,
enn Loptr odrv nafnne.
3. Fenris ulfren frænde hans,
frægr er hann af Gleipnne;
margr hefr þat mællt til sanns
at modir se hann at Sleipne.

I. 1 står i hds. efter v. 8, flyttet i henhold til S. Bugge i Torsvisen s. 83. $_2$ borinn | med naudum: *omv. hds., men med omflytn. tegn.* 2_1 *Det manglende er vel* Forseti. (Freyr var þar *udfylder Bugge sst.*) $_3$ Loke: *over l. står* loke *med samme hånd, da* lo *i l. er noget raderet.*

4. Eige kom þat Odni uel
at efldu storra pretta;
dottir Loka mun heit*in* Hel,
harka born eru þetta.

5. Loke er sagdr langr ok mior
ok leik þo flest med slægdum,
Odensson uar Asa-Þor,
efldr storum frægdum.

6. Hardan rydr hann hialta kolf
Herians bur med listum;
hann uar atta alna ok tolf
upp æ hofud af ristum.

7. Eitra duerg er Atlle let
agætt færit smida,
Miollnir fra ec at hamaren het,
hann bar kappin uida.

8. Þegar hann geck med heipt j holl
Herians bur en junge,
meidizt bædi menn ok troll,
er Miollnir reïd at þungi.

9. Giardir æ hann sem greintt uar mier,
gripirnir finnazt fleire;
þegar hann spenir þeim at ser,
þa er hann trollum meire.

10. Wndra digr er ǒrua Þundr,
ecki blidr j male,
glofa atte Gri*m*nes kundr,
giorder uorv af stale.

11. Glofar uinna gorpum mein,
greyptir hauka folldu,
hrifr hann med þeim hardan stein
sem hendr uæri j molldu.

4_2 at: ok *hds.* storra = stóra. $_8$ heítin: heit *hds.* 5_2 leik = lék. 7_1 let: het let *hds.* 10_1 ǒrua: ua *er noget raderet, hvorfor* ǒrva *er skr. i margen.*

12. Heim bod ueitte halvren stor
hollda sueit med sigre;
sa het Þrymr er þangat for
þussa gramrenn digre.
13. Brogdin taca at birtazt stor,
er bragnar wor*u* j suefne;
hamarin Miollnir huarf fra Þor,
her eru brogd j efne.
14. Huergi feingu hamre nad,
huar sem ytar forv,
eingi hittir jotnna lad,
allir þrotnnir uorv.
15. Wpp j fagran Freyiv gard
fyst nam Þor at ganga,
segir hann hvad at sorgum uard
ok sina mædi stranga.
16. „Freyia lia mier fiadr ham þinn,
fliuga uillde ec lata,
henta aptr hamarenn min“;
hon tok sartt at grat*a*.
17. „Fiadr ham tacktu furdu bratt,“
fliodit talar hit teita,
„ef þu hamarinn hitta matt,
huer skal eptir leita?“
18. „Loki er jafnan leitum uanur,
leikr hann þratt um beima,
hann skal fara sem fugllinn suanr
ok flivga j undir heima.“
19. Gumnum þotti granda fæst
garpnum bragda drivga;
fiadrham hafdi Loptr læst,
Loke tok hatt at fliuga.

16_4 grata: grate *hds.* 18_3 skal: *skr. 2 gg.*

20. Flygr hann ut yfir æsa gard
ein ueg l*ad* sem geima;
karlli jllt j kryppv vard,
hann kemr j jotnna heima.
21. Fiolnes þion kom furdu dæll
fram at land*a* bavgi;
ute stod firi Odens þræll
jotun*in* Þrymr **a** havgi.
22. Liotr talar j lynde veill,
leidadj ordum slettum:
„Lodr kom þu hingat heill,
huad hefr karll j frettum?"
23. Segir hann allt sem frettinn for,
fyst tok Loke at jnna:
„hamarinn Miollnir hvarf fra Þor
ok hvergi megum hann finna."
24. „Driug miog eru þ*er* duldir til sanz,"
Dofri talar, „af galldri,
ec hefe folgit hamarinn hans,
hann mun finnazt alldri.
25. Nema þier Freyiu færit mier,
at fegr*i* er hueriu uife,
þa mun hamarin hittaz hier,
ok hialp so þinv life".
26. Þar mun ramlig ʀada giord
Rognes uera j hollu;
nyv fet*a* nidr j jord
nv er hann grafin med ollv."

20_2 lad: logv *hds.; dette beror sikkert på forvanskning.* 21_2 landa: landi *hds.* $_3$ þræll = þræl (*dativ*). $_4$ jotunin: jotuns *hds.* 23_1 hann: *tf. i margen med henv. tegn.* 24_1 þer: þar *hds.* 25_2 fegri: fegra *hds.* 26_3 nyv: *sål. hds.* $_4$ grafin: *sål. hds. øverst i margen med henv. tegn*; geymdr *i teksten, men med urigtigheds tegn foran og efter.*

27. Ædir heim sa jllsku *t*ier
allr reide bolgenn:
„hefr þu nockut hamarenn hier?
huar er hann Miolnir folgenn?“
28. „Hamarinn færi ec huergi þier,
heyre drottir prvdar,
„„nema þv Freyiv færir mier
ok fai mier hana til brvdar.““
29. Reidan giordi Rognes kund
Rett j þenna tima;
Þor geck up a Freyiu fund.
Falli þan ueg Rima.

II.

1. Holdum færi ec Herians sneckiu, hrodrar barda.
Fyrst kom upp j Freyiv garda
Fiolnes bur med reide harda.
2. Þa nam kallz*a* þesse ord uid þellu veiga:
„uilltu nockut jotuninn eiga?
ytum giorir hann kosti seiga.“
3. Hann greinir mal, en gullaz skordu giorir so hlioda:
„þigg nu malmm ok menit hid goda“;
mælte sidan sprvndit rioda.
4. „Fyr skal ec mier fleyia ut *i* fagran geima
helldr en fara j jot*n*a heima;
onguan giorer ec kost a þeima.“
5. Þor nam ganga þrvtenn a burtt fra þorna Gefnne;
Atll*a* trv ec at einum hefne,
angr stendr honum firi suefne.

27_1 tier: bier *hds.* $_2$ bolgenn: *først skr.* bogl-, *men rett. af skriveren selv.* 28_4 mier: *tf. i margen med henv. tegn.* 2_1 kallza: kallze *hds.* 5_2 Atlla: Attle *hds.*

6. Ma nu ecki millldingssonren Miollne spenna,
elldar þottu ur augum brena,
ygldizt Rymr uid leiken þenna.
7. Odin lætr efna þing a asa uollvm,
reckar drifu vr Rognnis hollum;
ʀædan tokz med godunum ollvm.
8. Heimdæll gaf til hoskligt rad en heyʀnar prvde:
„Þor skal nefna þussa brvde,
þeim skal ueitazt kuenna skrude.
9. Buning allan ber*i* þier upp a beiti sara;
þan veg skulv vær þussa dara,
Þor er like kuenna farra".
10. Ytar biugiu Asa-Þor med Ofnnis skide,
þesse karllen kampa side
kemr j stad firi hringa Fridi.
11. Ytar byggiu Asa-Þor sem ec uil greina,
settu a bringu breida steina,
blodrautt gull ok pellit hreina.
12. Heimdæll biozt ok Hęnir med*r* hoskr j rędum
Loke uar klæddr kuinv klædum,
klokr þotti hann nesta j rædum.
13. Oden atti frabærtt far er flutte beima,
ʀann þat ein veg rvst ok geima,
med reida geck þat um loguna heima.
14. Godunum fylgia geyse marg*a*r geitr ok kalfar,
telzt þa ecki troll ok alfar,
tofra menn ok uolwor sialfar.
15. Fugllar margir fylgia þeim*a* fleina r*io*d*um*
uille dyr af ueide slodum,
uarga sueit med vlfwm o*d*um.

8_2 brvde: b *er i hds. rettet fra* þ. *9—13. Rækkefølgen i hds. er her forstyrret, nemlig: 11, 12, 13, 10, 9.* 14_1 margar: margir *hds.* 15_1 þeima . . . riodum: þeim af . . . rogum *hds.* $_2$ slodum: l *rettet fra* k(?). $_3$ odum: nogum *hds.*

16. Þegnar koma j þussa gard er Þundar heitir,
ute stodv jotnna sueitir,
allir vorv furdv teitir.
17. „Þvi kom ecki Aasaþor med ydr til veizlv?
honum mun verda giof til greizlv,
giortt uar slikt at vorre beizlu.“
18. Seggren taladi sæmdar giarn vid sina recka:
„hamaren velldr hann fær ecka,
heima trv ec hann uilie drecka?“
19. Þegnum heilsar þussa gramr Þrymr j kife,
Grimmne þotte gaman at life,
glotte þegar ok hyggr at vife.
20. Flagda uinren fifla uill til fliods j vagnni,
eigi skylde hann ygllazt magnne,
æsum kom nv brogd at gagne.
21. Kappen uilldi kyssa fliod en kynia skiote,
rette hendr en ramme sote,
reygdizt næsta brvdr j mote.
22. Brvse sagdi brogden liot a bauga eyiu:
„þvi erv ondott augu Freyiv?
ecki lizt oss bragd a meyiu.“
23. Þetta undrazt þegna sueit hvad Þrymr red spialla,
þa slo þognn a þussa alla.
Þar mvn bragrenn verda falla.

III.

1. Þar skal bratt enn þridia mærd
þegna sueit af afle færd.
Loptr greidde lydum suor,
longum þotte hann slyngr uid for.

20_3 nv: u *rett. i hds. fra* b. 22_1 eyiu: þreyiu *hds.* $_2$ ondott: o (*1*) *er rett. fra* e.

2. „Ecki suaf h*un* um atian dægr,“
Odins talade þrælenn slægr,
„so uar hon hingad Freyia fus,
fare nv menn ok tialldit hus.“
3. Sidan settizt brvdr a beck;
Baugi allt til ueizlu feck;
bar hon af flestum brvdum stærdd,
bysna digr ok alluel hærdd.
4. Loptr suaf hia lauka rein,
leizt h*ann* uera sem þernan ein,
trollen fra ec at toku upp bord,
taladi brvdrenn ecki ord.
5. Allir skipuduz jotnnar tolf
odrv megin vid hallar golf,
hlavpa vpp med heimsku a beck,
hefr sa ver at firi þeim geck.
6. Þar var Surtr, Hake ok Hrymr,
höfdingen var jotnna Þrymr,
Sorkuir, Mode, Geitir ok Glamur,
Grimnir, Brvse, Dofri ok Amur.
7. Eigi uar þeira flockren fridr;
Fala kom þar jnn ok Gridr,
Hlock ok Syrpa, Gialp ok Greip;
geyseligt var þeira sueip.
8. Kvomu a bordit bryt trog stor,
brvdir satu upp hia Þor;
jaxlar veitv jotnnvm lid,
eingen hafdi hnifen vid.
9. Borduzt þeir med bysnnum so,
blodit dreif vm alla þa;
knvtum uar þar kastad opt,
komv stundum hnefar a lopt.

2_1 hun: hann *hds.* 4_2 hann: hon *hds.* 7_1 flockren: en *tf. i margen med henv. tegn.*

10. Vgxa fra ec at æte brvdr,
ecki uar þeira leikrenn prvdr;
lagdi hon at sier laxa tolf
ok let þo alldre bein a golf.

11. Undra taca nv jotna sueit,
at ok dryck at brvdar leit,
„fliod er ordit furdv gertt,“
flagdit talade þannen huertt.

12. Loptr heyrde liotan kur,
„leingi“, suarade Nala*r* bur,
„hvad kann verda hueriu likt,
hafe þier skamm er talit vm slikt.

13. Fastad hefr hon fiortan nætr
Freyia sialf ok halren mætr;
drosen hvorke drack ne æt,
drivmiog er hon nv orden kat.“

14. „Faunzt vær eigi j forze nv,
furdu jll er skemtan su“,
Brvse talade bragda forn,
„bere þier jnn hit micla hornn.“

15. Kom sa inn er krasar mat
ok kennir þegar huar brvdrenn sat,
hafdi a ser hofuden þriv,
hræddir mundv flestir nv.

16. Furdu var þat hornit hatt,
er Hafli tok vit einkar bratt,
byrllara þeim er Bavgi gaf,
brvdr en drack j einv af.

17. Krassar þegar at komv til,
kena red þær menia Bil;
seggir toku at segia j senn:
„salld af miodinum drack hon enn.“

11_3 gertt: grett *hds.* 12_1 heyrde | li. k.: *omv. hds.*, *men med omflytn. tegn.* 17_1 krassar: ɔ: krásar (= krásir).

18. Kallar Þrymr a kappa sin:
„kome þier fram j heller min,
mæle þier at modir wor,
meyiv færi Gefnar tar.“
19. Kelling þesse kemr j holl,
knytt er hon ok bomlud oll;
hafdi hon uetr um hundrat þren,
hverge uar hun þo bognud enn.
20. „Syrpa ec uil senda þic,
sækia skaltu hamar firi mic
nidr j jardar nedsta part“;
nu mun uerda leikit martt.
21. Hvergi gatu hamarin færtt
hundrat manz, þo til se hrært;
Keila sette vpp kryppu bein,
kerlling gat þo borit hann ein.
22. Hamarinn kom j hollina stor;
huortt mun nockut glediazt Þor?
mæren þrifr Miollnir uidr,
margir drapv skeggi nidr.
23. Sundr j midiv borden brytr,
bravd ok uin um golfit hrytr;
jotnnvm uesnar helldr j hug,
hiartad þeira er komit a flug.
24. Bravt hann j svndr j Beslu hrygg,
brvdrin fell þar eigi dygg;
sidan lemr hann trollen tolf,
tennr hriota um hallar golf.
25. Æseligr uar Aasaþor,
upp mvn reiddr hamarenn stor;
sette hann nidr a saudungs kinn,
sock hann þegar j havsen jnn.

19_1 kemr: *tf. i margen med henv. tegn.* 21_2 hrært: hrætt *hds.* 25_1 þor: *tf. i margen med henv. tegn.*

26. Pustrad hefr hann pillta Rymr,
prettum uar leikenn skalkuren Þrymr,
hann feck hogg þat hausen tok,
hofudit fast med aflle skók.
27. Þrymlvr heite þetta spil,
þan veg geck vm hamarenn til;
eignizt sa sem odar bidr,
ecki skal þeim kasta nidur.

Bemærkninger.

I. *11_2 „omgivende hånden“. — 13 sml. Þrk. 1. — 15—16 sml. Þrk. 3. — 17 sml. Þrk. 4. — 19—21 sml. Þrk. 5—6. — 21_3* firi O. þræll = *‚for at modtage O. tjener’. — 22—23 sml. Þrk. 7. — 24—25 sml. Þrk. 8. — 26 sml. Þrk. $8_{3\text{-}4}$. — 27 sml. Þrk. 10. — 28 sml. Þrk. 11. — 29_3 sml. Þrk. 12.*

II. *1_1* hrodrar barda: *‚digtets skib’, er appos. til det ensbetydende* Herians sneckiu. *$1_{2\text{-}3}$—3 sml. Þrk. 12. — 4 sml. Þrk. 13.* $_3$ þeima = þessu. — *7 sml. Þrk. 14. — 8—9 sml. Þrk. 15—16. — 10—11 sml. Þrk. 19. — 10_1* Ofnnis skide = *‚ormens ski’, guldet. — 12 sml. Þrk. 20. — 16_1* Þundar: *dette ellers ukendte navn må være jættegårdens navn, hvis der ikke foreligger en forvanskning. — 18_1* Seggren: *her må menes Trym, og det er da „hans mænd“, jætterne, der spörger i v. 17. — 19_1* j kife: *‚i lidenskab’ (?;* kíf *bet. ellers strid). — 20_2* magnne: *eller* Magni?, *som navn på Tor. — 20—22 sml. Þrk. 27; her har rimeforf. foretaget en vilkårlig ændring i rækkefølgen.*

27_1 þetta: *tf. i margen med henv. tegn.*

III. *1₃-₄—2 sml. Þrk. 28. — 4 sml. Þrk. 20, 26 osv. — 10 sml. Þrk. 24. — 11₁* taca: *hvis dette er rigtigt (og ikke fejl f.* toc), *tænkes der på* jǫtnar (= jotna sueit) *som subj. — 11 sml. Þrk. 25. — 12—13 sml. Þrk. 28 og 28₂.* halren: *hvis dette er rigtigt, må hermed menes Loke; forf. glemmer da, at denne spiller en kvinderolle. — 15₁* krasar: *er verbum. — 16₄ og 17₄ sml. Þrk. 24₉-₁₀. — 19 jfr. Þrk. 29—30. — 22 sml. Þrk. 30. — 24 sml. Þrk. 32. — 25—26 sml. Þrk. 31.*

Lokrur.

Findes kun i AM. 604 g. De er digtede over Snorres fortælling i Gylfaginning om Tors og Lokes færd til Utgårdsloke (efter denne er rimerne opkaldte); til grund ligger en tekst som den, der findes i cod. regius-Wormianus-T.

I.

1. MIER hefr uænnuzt lauka lind
lukta sorg j Havldar vind;
heyri enn mæta menia nornn,
æ medan ec uakta heiten forn.
2. Oden red firi æsa þiod,
ǫllum veite stuma hliod,
þeingjll gaf sa þegnum sigr,
þeim er baru at hillde vigr.
3. Fiolnes þotti ferdin sterk,
furdu giorn uid hreyste verk;
alla list bar Þor af þeim,
þeingil huernn er soktu heim.
4. Allir hræduzt Yggiar nid,
orku neytte hann jafnan vid;
þaugl*ir* flydu þusar land,
þegar hann tok ser Miollne j hand.

Overskr.: Lokrur eru þetta, *kolumneoverskr.*: Lokrur heita rimur þessar. 1_{3-4} *står i omv. orden, men en dobbeltstreg foran og efter l. 4 samt streger over ordene* uakta *og* mæta *viser det rigtige; herved kommer også alliterationen i orden; i min udg. (1895) havde jeg ikke lagt mærke til stregen foran l. 4.* $_3$ heyri: i *er skr. over l.* 4_3 þauglir: þauglar *hds.*

5. Loke var nefndr Þvndar þræll,
þrottar laus enn ecki dæll,
huar sem Biorn til bygda for,
bra hann sier æ uid brogdin stor.
6. Þor nam fretta Nalar nid:
„nu mun þurfa bragda vid,
nidzkan uillda ec nafna þinn
næsta hitta, kompan minn.
7. Wt gordvm fra ec at audling rædr,
eingi uisse hanns fodr ne mædr,
Fiolnes þion skal fara med mier,
flesta kanttu leika þier.“
8. Loka var ecki lett vm suavr:
„litt henttar mier þesse faur:
hefr þu frett at hann er troll,
hrædazt næri flogdinn oll.“.
9. Yggiar suarade arfe snar:
„ef þu kemr j nockvrt skar,
þa skal ec byckian biarga þier,
bu þic skiott ok far med mier.“
10. Þor bio heiman þeira ferd,
þurfte huorki skiold ne suerd;
hamaren tok ok hafra tuo,
hvergi matte slikan fa.
11. Fyrdar sottu langa leid,
Loke a gongu enn Þor *i* reid;
Lodr kuedz at lycktvm sia
litid hus ok garda sma.
12. Þor at garde þessvm snyr,
þar stod vte fleina Tyr;
karll er blidr en kerlling glod:
„kostr er ydr at þiggia lavd.“

10_4 slikan: skikan *hds.* 11_2 Þor i: *ifg. en formodning af Kr. Kålund*; þorir *hds. Jfr. Bugge Torsvisen s. 80.*

13. Bǫrnn hefr att sier bonden tuo,
brigdu uæn eru syskenn þau,
Þialf*a* nefne ec þrætu biod,
þussa kyns er Rauskua fliod.
14. Þialfe geck ok Þor j sal,
þrifligt toku ʀeckar tal;
heidarlaus drap hǫdnv brædr
hænis uin*r* ok kyndu glædr.
15. Þegar at fram bar fædslu skavd
folke Þor til veizlv baud;
oflgum uar þa eigi leitt
Ullar mag at snæda feitt.
16. Gester atu geitar jod,
gleyptu bæde holld ok blod;
Þialfe giorde at liosta legg,
lysta giorer til mergiar segg.
17. Geymir ecki Þor um þad
þagtj bein j odrum stad;
Balldrs frænde breytte suo,
breide sid*an* stokrnar æ.
18. Þegar hid dyra Dollings sprund
drogzt j burttu *af* stiornv grvnd,
kappar stodv i kl*æ*de sin;
komin er þesse fregn til min.
19. Meni*u* dolgr en matke þreif
Miollnir sier j oglis kleif,
uigir beinen barma kids;
bra þvi harre opt til lids.

13_3 þialfa: þialfe *hds.* þrætu: þærtu *hds., men med omflytn. tegn over* ær. 15_4 mag: maug *hds.* 17_2 þagtj (ɔ: þakti) bein: þagt j beine *hds.* $_4$ sidan: sidir *hds.* 18_1 Doll-: Dogll- *hds.* $_2$ af: æ *hds.* $_3$ klæde: karde *hds.* 19_1 Meniu: Menia *hds.* matke: makte *hds.*

20. Buckar giordu at bænum þeim,
badir lifa aptr j heim;
jlla bar sinn eftra fot
annar hafr vid meidzlen liot.
21. Þor uard ei vid þetta frynn,
þungar let hann siga brynn;
garpren red med gilldan kraptt
greipum þrifa Miollnirs skaptt.
22. Sionir hueste Sifiar ver,
svo gengr opt ef jlla fer;
herdir geck ur huerium lid,
huitnna toku hnuarn*i*r uid.
23. Klokr taladi karll uid Þor,
kney*f*ilega med ordum for,
„suo uil ec heill at ec sættir byd
sialfum þier firi heima lyd."
24. Saudungs anzar sifiar blod,
sidan tynde ollum mod:
„Þialfe vil ec at þione os
þrysteligr ok seima Hnoss."
25. Karll uar eigi j suorunum seinn,
segir at Þor skule rada einn,
rǒskr fylgdi bauga Balldr
Boluerks s*yni* um allan alldr.
26. Eyddizt þann ueg yta spiall,
asa uordr er sattr ok karll;
Þialfe biozt ok þrifligt sprund
þessv næst med Yggiar kund.
27. Rymr for *burt* med ʀecka sin;
ʀausa ec þanveg Ygiar uin;
eptir lagdi kiappa kyn
Kialars nidr hia brodda hlyn.

21₄ greipum: j gr. *hds.* 22₄ hnuarnir: *skr.* hnuarnar. 23₂ kneyfi-: kneypi- *hds.* ₃ ec: *tf. i margen med henvisn. tegn.* 25₄ syni: sonr *hds.* 27₃ kiappa: kiappta *hds.*

28. Ytar gengu allt til nætr,
ecki feingu holdar sætr,
dagren leid en Dǫrlings mær
dottir Ottars myrkrit fær.
29. Skatnar fundv j skogi sal,
skreyttr uida navdru dal,
hagligt lizt þeim hurda dyr,
Hlodu fostri j skalan snyr.
30. Ræfr er sterkt a ʀanne þui
ʀeckar gengu skalan j,
bysna har ok breidar dyr,
bragnar litu ei slikan fyr.
31. Nytar taca þar nad ok suefnn
navdrv landz ok hringa Gefnn.
Hier skal duerga davda lausnn
detta nidr ok orda þausnn.

II.

1. En skal leysa læges hun
Litar j odrv sinne;
mier er eigi hægt um trygdar tun,
at telia asa minne.
2. Þar vil ec reisa Fundings far,
fleygir Draupnes sueita
skeliungs *þ*eim j skala uar
med skatnna sinna teita.
3. Þegar at fyrdar festa blund,
framir j uisku hollum,
sa kom uindr a uida grund,
at ueifdi j ranne ollum.

31_1 taca: *sål. hds.* (*för ur. læst som* tóku). II, 1_1 hun: blun *hds.* 2_3 þeim: seim *hds.* 3_4 at: ok *hds.* j: *er tf. bagefter i hds.*

4. Meidir uakna ꜳ midre nott
mens ok stodu j klæde;
skalen allr ok skogren *þratt*
skalf sem leike ꜳ þræde.
5. Fyrda lid uar fare meitt,
fyllt af sutar jdiv,
hier ser b*o*rgar hreyse eitt
hitta j ranne midiv.
6. Loke var hverge af hrædzlu kyr,
hann hliop þar inn med Þjalfa;
Eindridi settizt sialfr j dyr;
sueit tok oll at skialfa.
7. Dreingir suofu um dokkva natt,
dagr tok miog at sigra;
fo*l*kit biodz til ferdar *br*att
ok fysir hardra vigra.
8. Skessu *dolgr* fra skala ueik
skamt med sina grana;
leitt hann þa huar at lꜳ uid eik
lof*d*ungr hamra ranna.
9. Firnna liotr ok at fæstu uel
er flassi þesse skaptr,
bysna digr ok blar sem hel;
ber þat eingen aptr.
10. Biarge likt var Bauga nef,
bivgt sem hornnit hrvta;
furduligan bar fulan þef
ur fy*l*ke hellis skuta.

4_2 stodu: *delvis* (*især* d) *rettet*. $_3$ þratt: þaut *hds*. $_4$ leike: = léki. 5_3 hier ser: *skr. som ét ord i hds*. borgar: burgar *hds*. 7_3 folkit: fokit *hds*. biodz = bjósk. bratt: huatt *hds*. 8_1 dolgr: uinr *hds*. $_4$ lofdungr: lofungr *hds*. 10_4 ur fylke: er fyke j *hds*.

11. Augu hans sem hallar tueir,
hoku bar miofa ok langa,
munnen sogdu mestan þeir,
miog tok ut a uanga.
12. Allir negll sem arnnar klær
a jrpu faka suellte,
skogudu vr hofde tennr tuęr
trollz sem j uille gellte.
13. Allr uar hann um beinen ber
ok blar sem hrauns a renne,
holdum leizt hann hrædeligr
helldr enn segia nenne.
14. Digran hafdi Stumir staf,
stông feck uarlla hære;
huedrungs arfen hraut ok suaf,
hristezt jorden næri.
15. Wedr*it* stod suo eikum j
Ams af goma ranne,
skyniar Þor at skale af þvi
skalf ok Yggiar suanne.
16. Tiʀ bar Þor af trollum opt,
tok hann Miollnir hondu,
hann greip sin hamar med grimd a lopt,
Gl*a*m uill suipta ondu.
17. Flagdit a vit flærdir skilt,
Fleckr tapade blundi;
Vignis fostr*a* uerdur bilt,
at uega at biarga lunde.

11_1 hans: eru *tf. hds.* 15_1 Wedrit: Wedr *hds.* suo: *tf. i margen med henvisn. tegn* 16_2 hondu: hondum *hds.* $_3$ hann greip: *omv., men med omflytn. tegn.* $_4$ Glam: glom *hds.* 17_3 fostra: fostri *hds.*

18. Wpp red setiazt leidiligr,
lagliga kuaddi hann dreingi:
„eflizt heidr ok ydar uegr
Asgardz manna leingi.“
19. Þundar arfe þagdi *ei* uidr,
Þor nam slikt at fretta:
„holdum skyr þu Hafla nidr
heite þitt af letta.“
20. „Skrimner kalla skatnar mig,
skildu huad ec jnne,
hvertt til landa lystir þig
at leita asa *s*ine.“
21. „Þess skal ec sækia fylkirs fvnd,
er fyr uan sigr til dada,
firi Utgordum med jtra lund
avdling atte at rada.“
22. „Holda get ec at hindre þrott
at heyia leik uid tiggia,
meidar giordu mal*m*s j nott
j minum hanska at liggia.
23. Þar sem fyrdar fvndv j niol
fleydrar hiort af skala,
þar hefr giort med greipar skiol
gilldan þumlung Hala.
24. Skortir eigi at skioldung pris
skyra fæde uarga,
grettis bol ok greipar js,
gumna stora ok marga.
25. Ecki ber þu afl uid þeim,
eydir dynv linna,
betra er þier at hallda heim
helldr en kong at finna.

18_{3-4} *tf. i nedre margen med henvisn. tegn.* $_{3}$ heidr.... uegr: *omb. i hds.* 20_4 sine: mine *hds.* 21_4 atte: ætte *hds.* 22_3 malms: *sål. J. Þork.* (*Digtn.*); mals *hds.*

26. Boga mun uerda skelfi skamt
skotnum þeim til klækia;
þo skulum beigla badir samt
budlung heim at sækia".

27. Þessu jat*a* Þor nu list,
þat er j gonlar minne;
alla bindur yta uist
Aurnir slett at sinne.

28. Skrimnir sagdi skotnum leid,
skog uar mest at ganga;
flestir hrædduzt hamra meid
h*r*eyt*e*nd*r* oglings landa.

29. Ide geck so alldri seintt
ǒrva þings firi reidi,
eigi horfde Aurnir beintt,
vndan bar hann æ skeidi.

30. Þegar at huarf af hi*alme* dvergs
h*l*yrnnis glod af fiollvm,
þa tok ræser ranna bergs
reckum nattstad ollum

31. Skrymnir t*ek*r so skiott til ordz,
skaud uill nadir þiggia:
„nv mega gumnar ga *til* bordz,
geing ec medan at liggia."

32. Þeira uist nam þrifa geyst
Þundar arfe en sterke,
ǒnguan hnvt gat Atlle leyst,
as uar linr j verki.

33. Ecke feck um aptan mal
asa vordr at snæda,
Skrimnis bond eru skorp sem stal,
skavzt honum af þvi fæda.

27_1 jata: jatte *hds.* list: *mulig er* l *rett. fra* s. 28_4 hreytendr: heitandi *hds.* 30_1 hialme: hiolen *hds.* $_2$ hlyrn-: *sål. J. Þork.* (*Digtn.*); hyrn *hds.* 31_1 tekr: talar *hds.*

34. Þa uard Eindride ognar styggr,
ollden miste kæte,
gessen hraut so glivfra Yggr,
at gall j hveriu stræte.

35. Miollnir sette Þor j þvi
þvngan liotum Bauga,
hoggit kom þat havsen j,
hamaren sock at avga.

36. Waknar Þrymr vid þenna leik,
þiodar spurde hann stefnne:
„huort mvn brvm eda barit af eik
bregda uorum suefne?

37. Lauf þat giorde liten dett,
liezt a heila þyfe;
hvortt er Fiolnes folkit mett?"
flagda spurde hann skyfe.

38. Saudungs arfenn sannar þat:
„sueit hefr snætt med pryde;
Aurnir sofdu j anna*n* stad
en ec med mina lyde."

39. Fliott rann suefn a syrpu uer,
sueit tok oll at skialfa;
hamre laust a heila ker
hrv*n*þueings eisv bialfa.

40. Herda nam þa hoggit sitt
Herians bur uid uanga;
hamarin sokk a hlyrit mitt,
haus uard sundr at ganga.

41. Waknar Amr i annad sinn,
yglldr ok strauk vm skalla:
„munde af eikum mier a kinn
mylsnan nockur falla?"

34_1 uard: *tf. i margen med henv. tegn.* 38_3 annan: annat *hds.* $_4$ ec: *tf. i margen med henv. tegn.* 39_4 hrvn-: hrvm- *hds.*; = hraun. 40_3 hlyrit: *el.* hlyrat? 41_1 annad: d *er i hds. rett. fra* n.

42. Þa uar komit at dyrum dag,
dock huarf nott af fiollum;
Þiassa gefr hann þridia slag,
þat uar mest af ollvm.
43. Hloridi sparde ecki af
Idia geigr at uinna;
hamaren sock ok hendr a kaf
ok hulde skaptit stinna.
44. Hraudnir spurde ok hreyfdi sig,
huad þa væri j leikum:
„huortt mvnv fuglar fella a mic
fagra laufit af eikum?“
45. Skyr*an* se*r* hann skyia elld
skina fliott a gerdar:
„þier munud gista at grams j kvelld,
gerizt os mal til ferdar.
46. Þier skulvt lata lagt um ydr
Loka j uænne hollv;
ella fa þier sneypv ok snydr
snyrte menn med ollu.
47. Nu mun ec huerfa nordur a leid,
nog ber ydr til sorgar;
skilzt ec hier vid skiallda meid,
skamtt er nv til borgar.“
48. Skrimnir huarf a skog j braut;
skamt uar þess at bida,
mætir sav er morkena þraut
micla borg ok frida.
49. Glosat uar firi geira Hlin
Gauzs hit þridia minne;
hier mvn falla Fiolnes uin,
þat fæzt eigi leingr at sinne.

45_1 Skyran ser: Skyrum segir *hds.* 46_2 Loka: ok L. *hds.* 47_1 ec huerfa: *omv. hds., men med omflytn. tegn.* nordur: *skr.* n⁰ur. 48_3 mætir: þar næst *hds.* 49_1 geira: *fejl f.* gullaz?

III.

1. Semia mun ec nv suerd*i* *m*als
Sud*ra* hnaur enn þridia;
mic red garda grvndar als
G*erdr* nv sliks at bidia.
2. Nv hefi ec giorfa Grimnes skeid
goms j lagu nauste;
fyrvm sokti fast æ leid
fylkes sonrenn hravsti.
3. Bolverks arfen buen slægd
borg fan harlla dyra;
þar mvn Loke med list ok frægd
londum eiga at styra.
4. Sav þeir garda ok grindhlid stor
greypt med lasum sterkum;
þa uar leiden lukt firi Þor,
lokit er snilldar verkum.
5. Suo uar bvit um borgar hlid,
biltt uard at at ganga;
ute hneptezt Atlla lid,
ecki bar til fanga.
6. Grinden huer uar greypt uid stal,
gefazt mun þeim til klækia,
Birnne þotte meir en mal
milding heim at sækia.
7. Suo var grinden geyse stinn,
giorer þeim ecki at knyia,
smugu þeir mille spalana jnn,
speckt tok þeira at flyia.

III. Overskr.: hier er iij lokra rima. 1_1 suerdi mals: suerda bals *hds.* $_2$ Sudra: sudit *hds.*; *jfr. J. Þork. Digtn.* $_4$ Gerdr: giora *hds.* 2_3 fyrum = fyrrum. 5_2 at (*1*): *tf. o. l.* $_4$ bar til: *omv. hds., men med omflytn. tegn.* 6_1 uar: *tf. i margen med henv. tegn.*

8. Þeir sa standa storra holl,
styrkta grvndar beinvm,
su uar skipud af skotnum oll
ok skreytt med dyrum steinum.
9. Þegnar stigv j þenna sal,
Þor geck fystr af aullum;
fylkes sa hann þar fyrda ual,
folk uar martt a pǫllvm.
10. Budlun*g* sa hann j brima þeim
bvstar sitia rikan;
þess for Atle hvergi vm heim,
at hilme *fyn*di slikan.
11. Kappen geck firi kongen hvatt
ok kvaddi sidan tiggia;
budlung tok þa brognvm glatt
ok bydr þeim sæte at þiggia.
12 „Hvadan kom lydr um land til min?"
Loke nam sliks at fretta;
asar skyrddu odul sin
orfa Þvnd af letta.
13. Kongr spurde kempr en,
kænn vid geiren snarpa,
hvortt þeir uęri menta menn
mestir allra garpa.
14. Odlung fra ec suo ordum ueik,
asar urdu hliodir:
„hafe þier nockvrn listar leik
langt yfer adra*r* þiodir?"
15. Suaradi Lodr, en sueit var kat,
sa ma færstu leyna:
„þreyta mvn ec uid þegnna æt,
ef þat uill nockr reyna."

10_1 Budlung: *skr.* -und. $_4$ fyndi: prydi *hds.* 14_1 Odlung: *fejl f.* Odling? $_3$ listar: *tf. o. l. med nedvisn. tegn og desuden tf. i margen.*

16. „Þo erttv skavd a skemtan beinn“,
skioldung tok at ræda,
„Loge mvn heita litell suein,
læt hann vid þic snæda.“

17. Saudungs fostri, suangr ok mior,
sagdizt uera til reida;
gillt kom slatr af gomlvm þior
grams j holl so breida.

18. Þar kom Logi a þetta mot,
þrautar uinnv atti;
glopar reyndu goma spiot,
gleypti huor sem matte.

19. Fiken giordizt fylkirs sueinn,
flest uard upp at ganga,
gleypte hann knifa ok giorvoll beinn
ok girntezt þo til fanga.

20. Þegar at snapa snæding þraut,
stortt bar þeim til uita,
Lodur uard at leita j b*rau*t;
Logi sueinn uill hann bita.

21. Lægra taldi laufa heggʀ
Lopt ur þeira starfe:
„verra mun annar ædre seggr
en Farbauta arfe.“

22. Pretten lyste platu meid
at profa mentir gesta;
Þialfe sagdiz skiotr a skeid
ok skræmazt langt yfir flesta.

23. „Huga sueinn verda hlavpenn tid,“
hiorfa talar so reidir,
„reyna megi þid ras um hrid
ʀeckur ef þic til beidir.“

19_3 beinn = bein. 20_3 braut: burtt *hds.* 21_3 verra = vera.

24. Þialfe kuedz a þessare stund
þetta buen at þreyta;
mattv badir a milldr*i* grund
merke fleygir sueita.
25. Wiku þeir ut af vænne holl
vises madr ok Þialfe,
herra Þor ok hirden snioll
hlodz at skiallda alfe.
26. Ryckelega vard ʀasenn herd,
ʀenna toku badir;
Saudungs madr uar seinne a ferd,
siga gestnum dadir.
27. Halfan þottiz hreyter spiotz
hlaupa skeid uoll þenna,
þar kom Hvgi honum til motz
ok hefr þar aptr at renna.
28. Þvi fra ec annsa ofl*g*ann Þor,
ytar mega þat fregna,
hornnen kuedz hann harlla stor
hney*f*a langt yfir þegnna.
29. „Dagliga hefe ec dryckv þreytt,"
dr*æ*ser hleypir skida,
„ok so þiod af magne meitt
mest um heimen uida."
30. Þegar at hoskur hringa Tyr
hrosa giorde listvm,
þa bar havldr j h*urd*ar dyr
horn a lofa kuistum.
31. Þeingell talar a þenna hatt,
þacktr pelle hreinv:
„þat hafa lydir leikit þratt
at letta horne j einu."

24_3 milldri: milldra *hds*. 28_4 hneyfa: hneypa *hds*. 29_2 dræser: droser *hds*. 30_3 hurdar: hallar *hds*. (*afskr. har forstået* dyr ɔ: dýr *som* dyrr).

32. Þegar ber ser Bolverks nidr
bior at uara skala,
kongrenn sier hann keppizt vidr
keyrir biartra stala.
33. Lystir hann at leita j fra
ok leit j hornnit sidan;
þottez ecki þuerra sia
þeingils drycken fridann.
34. Nu uill frægr fylkes mogr
freista en at þyrre,
seinlega uard solgen lǫgr
synu meir en fyrre.
35. Þar kom en *at* ereindit þraut
oflgum bavga þornne,
litit syndizt lavfa Gaut
lægia dryck j horne.
36. Diarfliga reyndi drycke þria
d*ar*ra baur en sterki;
nv mega seggir sidan sia
sannliga æ þvi merki.
37. Slungen taladi sleitu as
slaungvir biarga lavdri:
„kautt minn skaltu kundr Hars
kremma vpp af havdri."
38. Þat var bragd med golldrum giortt
greitt vid Saudungs brodvr;
byckia leid j beckiar hiortt
bvdlvngs fressa modur.
39. Kautten þreif sa er knepti flogd,
kostr er styrkra handa;
þo var kyrtt firi kyngi brogd
kongsens dyr at standa.

32_1 þegar: *herefter mgl. vist* at. 33_4 þeingils: vid þ. *hds.* 36_2 darra: dofra *hds.* *39 og 40 er i hds. ombyttede.*

40. Eindridi spardi ecki hot,
yfrit giarnn til soma;
þa let kautrinn fremre fot
firazt brvdi Oma.
41. Loke bidr hann *ei* leita uidr
ok leidazt aptr j sæte:
„varlla gat nv Vidris nidr
valldit kattar fæte.“
42. Þeingill talar af þvngum mod,
þa var glatt j hollv:
„læging þicker landzens þiod
at lemia þic med ollv.
43. Werdr þv eigi af verkvm stor
hia vorum gorpvm rikvm;
minkazt hefr en mickle Þor;
mest er logit af slikvm.“
44. Reiduglig r var Rymr at sia
ok reygdiz upp j sæte.
Hier hefe ec Grimnes goma læ,
g*r*eitt vr hyggiv stræte.

IV.

1. En skal gleidia gr*eppr* ey
Geitis folldar bala;
nu hefe eg Gress hid fiorda fley
fundit runnum stala.
2. Tueggia arfe treyste a sic,
talar hann þa til lioda:
„huer er fus til fangs uid mic
fædir Gial*par* stod*a*?“

44_3 ec: *tf. i margen med henv. tegn.* $_4$ greitt: gleitt *hds.* IV. 1_1 greppr: grimnis *hds.* 2_2 lioda: flioda *hds.* $_4$ Gialpar stoda: gialfra stod *hds.*

3. „Modur hef ec“, kuad mygir, „att“,
mundar hvitra suella,
„nv er hon meidd j mei*n*um þratt;
man ec hon kune at fella“.

4. Þegar at frett*u* fylkirs greinn
frægar kongsens þiodir,
þa kom grimm j *g*attar hre*in*
galdra klungrs modir.

5. Koppum syndiz kerlling stor,
komin þo syntt j elle;
rygr tok ok red ꜳ Þor,
Rymur vard laus ꜳ uelle.

6. Bolgen var hon ok blanvd oll,
bognnvd syntt j lendum,
goma spiot ꜳ gryte þoll
glikuz brodi strendum.

7. Ecki hafdi hann orkv uid,
allr er Þor ꜳ reike,
hrockti*z* gridr um hilmis nid,
hord uar næsta j leiki.

8. Stiga grvnd var stird sem tre,
stod firi hueriv bragdi;
Sonung vard at siga kne,
so er greintt af flagdi.

9. Atlle feck vid undrin stor
æsta reidi ok stranga;
kerlling huarf, en kappinn Þor
kuedz j Asgard langa.

3_3 er: *tf. i øvre margen med henv. tegn.* 4_1 at: *tf. i ydre margen med henv. tegn.* frettu: fretti *hds.* $_3$ gattar: kattar *hds.* hrein: hremm *snarest så hds.* 5_2 syntt: styntt *hds.* 7_3 hrocktiz: z *utydel., tildels raderet*; *rigt.* hrockti gridr hilmis?

10. „*Þik* skal leida langt fra borg“,
Loki tok so til orda,
„fella þa enu fostu sorg,
er feck þier galdra skorda.

11. Þeingill segi eg þier firi mic,
þat þarf ecki at liona,
ec hefe brogdvm b*ei*ttan þic
ok badi þina þiona.

12. Þa er þu greipzt med grimdum æstr
geira nestit þunga,
gress uar stinnv stali læstr
en sterke Skrimnis lunga.

13. Þa er þu hogg med hamri laust
ok hugdir oss at bella,
biarg uard firi ok buit med travst;
bane min uar þat ella.

14. Þui skal lyṡa at Loptr fyr
lek j kongsens ranne;
geyselengi bar gloandi *h*yr
grad af ydrum manne.

15. Þier kom horn af hofi fyllt
harlla stortt at mvnni;
þat hafa stridir straumar fyllt
sti*kill* uar lettr j unni.

16. Þa er þu bior j barka holl
buen letz þier at renna,
þat mvnv sidan siofar foll
suerda briotar kenna.

17. Þar s*em* kott*r*in, keisiv briotr,
kom firi h*e*ssi sniallan,
þat var Midgardz linne liotr,
er liggr vm heimin allan.

10_1 þik skal: þu skalt *hds.* 11_3 beittan: bættan *hds.* 14_3 hyr: byr *hds.* 15_2 harlla: harllda *hds.* $_4$ stikill: stillir *hds.* 17_2 hessi: havssi *hds.*

18. Þussa kvon var þeyiv fogr,
þa er hon beit ok reytti,
þat uar elli, Yggar mogr,
er orkv vid þic þreytti.
19. Nv hefi ec sagdar þravter þier,
þeim er ecki at halla;
þat er nv skyrtt at skilivmzt vier,
skrattenn taci ydr alla“.
20. Lodur hygzt þat lymskv troll
liosta fast med reidi;
þa var gramr ok hin hafva holl
horfen skiallda meide.
21. Ginnvngs flvtti ec goma haf
glęse meidvm uella.
Lokrvr skvlv vær leggia af,
leidazt mvnv þær ella.

Bemærkninger.

I. *1₂* Havldar (= Huldar) vind = *sind.* — *9₂* skar: *knibe, fare.* — *20₂* lifa: *herefter mgl. vist* þeir. — *28₂* sætr: *opholdssted.*

II. *1₁-₂* Litar (*dværgens*) lægis hun (*af* húnn) = *dværgens skib, digtet.* — *2₁* Fundings far = *dværgens skib.* ₂ fleygir: *relat. underforstået.* ₃ skeliungs *bet. her vel jætte; ‚jættens skåle' er handsken* (*ved en antecipation*). — *3₄* ranni: *er her mask.,* (*ligesom nu*); *der er måske grund til at rette* ollum *til* ollu (*og også* hollum *til* hollu) *jfr. 5₄.* — *4₁* meidir: *brugt som plur., eller fejl f.* meidar. — *5₃* ser: *dat. af* sik. — *7₄* fysir: *mulig fejl f.* fleygir. — *9₄* „*Det er der ingen, der be-*

18₂ hon: *tf. i indre margen med henv. tegn.*

nægter". — *13₂* hraunsæ = *'lavaström'*. — *24₂* fæde: *vist akk. plur.* — *27₁* „*Dette finder Tor for godt at sige ja til*". — *30₃* ranna bergs = *'klippehulernes'*. — *37₂* liezt: = lét sik ɔ: *faldt, el. fejl f.* létt? heila þýfi: *'hjærnens tue'* = *hoved.*

III. *24₃ synes forvansket;* sueita *rimer ikke på* þreyta *og er vel fejl f.* neyta; *hele l. er måske forvansket af* at merki fóta neyta. — *26. Efter dette v. mgl. vist noget; ligel. efter v. 27.* — *29₂* dræser = *praler.* — *37₂ forvansket.* — *38₄* fressa (= katta) modur: modur *bruges her som nom.*

IV. *1₁-₂* Geitis folldar (= *søens*) bala (= *guldets*) ey = *kvinde.* — *2₂* lioda = lýða. — *4₄* galdra— moder: *enten er* galldra *fejl f.* Gauta (*f. eks.*); klungrs Gauti = *jætte; eller* klungr *er d. s. s.* þorn, *hvilket er et jættenavn;* galdra *hører da sammen med* grimm. — *8₁* Stiga grund: *her må der vel have ståt en omskr. for en jættekvinde* (Stuma hrund?). — *12₂* geira: *hvorledes at forstå?* ₃-₄ *er mer el. mindre forvansket;* lunga *kan ikke være mask., altså må* læstr *og* en sterke *være fejl.*

Vǫlsungsrimur.

Findes kun i AM. 604 g. Rimerne synes ikke at bero på en skreven, men mundtlig fortalt saga; æmnet svarer til Vǫlsungasaga kap. 1—8. I, 1—50 er åbenbart hæntet fra Snorra Edda, fortalen og de første kapitler af Gylfaginning, samt Heimskringla (Ynglingasaga), jfr. Bemærkninger. Forfatteren betegner sig som Vitulus vates, *hvilket åbenbart er = Kálfr skáld, rimeligvis den samme som den, der digtede Kátrínardrápa.*

I.

1. Blanda skal ec firi bornnen glaud,
er beida j fyrsta sinne,
Sônar foss ok Supptungs miod
saman ok asa minne.

2. Odin uissi *eg* arfa Bors
Asia uelldi rada,
jafnan uakti hann uigra fors,
val feck aurnn til brada.

3. Gramr er bædi fagr ok fridr
ok fvrdv vęnn at aullu,
ordin slett ok einkar blidr,
aur af greipar miollv.

Overskr. i hds.: Rimur fra volsungi hinvm oborna; *med yngre hånd findes kolumnetitel*: volsungsrimnr. 2_2 Asia: ok a. *hds.*

4. Wisir reiknnazt uitr ok hægr,
var þat giortt at ordi,
hier med uar hann sterkr ok slægr,
stod honum eingi a sporde.
5. Spectar grein ok spaleik prvdr,
sparde alldri seima,
kyngin morg, su kongr er skryddr,
er kunn vm alla heima.
6. Odin sellde auga sitt
anat bauga rvnne;
med þui iokzt honum manuit *fr*itt
ok Mi*m*iz drack hann af brune.
7. Hilmir kvnne hueria list,
honum uard allt at rade,
gramr hefr ôngra*r* mentar mist,
milldr af grettes *l*ade.
8. Asgardr het agæt borg,
er Oden atte at styra;
gloar hon oll med greipar torg
ok grædis elld en dyra.
9. Þat er en væna þeingills holl
þokt uar silfri huita,
þui uar likuzt jnan oll
jafnt sem gull at lita.
10. Boken uill af borgar stærd
birta folke ricv;
nu er þat komit j mina mærd,
megi þier rada af sliku.

4_3 uar: *tf. i øvre margen med henv. tegn.* 5_1 prvdr = prýddr. $_3$ su | kgr er: *omv., men med omflytn. tegn.* skryddr: skyrddr *hds.* 6_3 fritt: sitt *hds.* $_4$ Mimiz: minniz *hds.* 7_4 lade: sade *hds.*

11. Dyrnnar voru æ hurda hiortt
hundrat fimm ok fiorer
tiger, hafa slikt Tyrkvir giortt
travstir frændr vorir.
12. Wissa ec eigi j verolldv fyr
væri stærri halla,
jafnn fram gengv j einar dyr
atta hundrvt kalla.
13. I Odens holl vard alldri humtt,
allzkyns er þa*r* mæti,
flestum var þar fyrdum rvmtt,
feingu allir sæti.
14. Skatnna lide uar skioldungs holl
skipud j millvm gatta;
stillis hirden stor sem troll,
styrkre uar einn en atta.
15. Gramr uar bę̨di sterkr ok stor,
slægd bar hann af ollvm;
oflgaztr uar Asaþor
af Odens koppum sniollvm,
16. Oden setti j landi log,
hue lydir skyldu hegda,
vandar um þat uisir miog,
ef uill þvi nockur bregda.
17. Doggling skipad*e* dreingium tolf
at dæma um malen uondu;
þiliat uar hilmis hallar golf
hardri frænings strondu.
18. Fylkir lagdi fornar spar,
forsogu uissi hann allda,
fylgdi þar med fridr ok aʀ,
flestir trvdv hann uallda.

11_2 ok fiorer: *tf. i margen med henv. tegn.* $_3$ tiger: *her-efter tf. hds.* menn. 13_2 þar: þat *hds.* 17_1 skipade: skip-ada *hds.*

19. Trvd*i* a stillir Tyrkva drott,
tel ec þat margan *pretta*,
oska fiold ok avra gnott,
Odin gaf þeim þetta.
20. Margr trvde a malma Freyr
millding galdra lista,
sier uænti hver er af uopnum deyr
Ual holl mune þeir gista.
21. Letrid giorir þat liost firi mier,
þa lydir wor*u* j naudum
þeir badu Odin biarga ser
bædi lifs ok daudum.
22. Europa ok Asia heim
Odin atti at styra,
j þridiung*um var* þessum tueim
þegnna sueiten dyra.
23. Willan hefr sia uordit stor,
uirdar hugdu bada
OOdin kong ok Asaþor
ollvm heime at rada.
24. Sia lez gramur af sine spect,
su er af fitons anda,
eydazt mundi oll hans mect,
en Jesu vegr mun standa.
25. Odin bio med allre list
aura gnott ok beima,
fylkir vill svo fordazt Krist
ok flydi nordr j heima.
26. Yfir Asgard sette W*i*la ok We
uisir brædr sina,
skiolldung fra ec at skorti eigi fe,
skotnnum ma ec þat tina.

19_1 Trvdi: Trvdv *hds.* $_2$ pretta: bleckia *hds.* 20_3 sier: *tf. o. l.* 22_3 þridiungum: -gin *hds.*; var *mgl.* 23_4 at rada: *omv. hds., men med omflytn. tegn.* 26_1 Wila: Wlla *hds.* $_3$ ec at: *omv., men med omflytn. tegn.*

27. Gramr hellt fyrst j Garda austr,
girntizt þadan til Saxa;
kærliga let þa kongren travstr
kynslod sina vaxa.
28. Nefna mvn ec þa Niord ok Frey,
af nifllungs woru hendi;
gramr sat medan j Odens ey,
en ambatt sina sendi.
29. Sa hefr heitit Gylfir gramr,
er galdra kunni fiolda,
Suidþiod styrde sikling framr,
sina gladdi holda.
30. Gefion heitir hringa Hlin,
hun uar Asia ættar,
skiolldung veitti hon skemtan sin
at skrǒksogur urdu gęttar.
31. Plogland gaf firi skemtan skiott,
skilie þat pallar uorir,
drogu þat bædi dag ok nott
dogglings vgxar fiorir.
32. Snoten hefr a galdra j gnog
giortt med wælum slikum,
sonuna hefr sier *firi* plog
samit j ugxa likum.
33. Landit slikt, er Gefion gaf
Gylfi at kvædis launvm,
ygx*n*en drogu ut j haf;
audling komzt at ʀaunvm.

27—28 i hds. i omv. orden. 29₂ fiolda: *efter* i *er et bogstav raderet og* o *skr. o. l. og desuden er hele ordet skr. i margen.* ₃ sikl. framr: *omv. hds., men med omflytn. tegn.* 31₂ ok: *synes tf. o. l., i det mindste ses nedvisn. tegnet, medens selve ordet fork. er temlig udvisket.* 32₃ firi: til *hds.*

34. Leystu þeir upp landit allt,
Logrinn var þa eptir,
sanliga munu med Suium a vallt
synazt slikir greptir.
35. Segi ec þat hellzt j Suiptungs fund
at synirnir galdra Freyiv,
þeir settu þessa grænv grvnd
gagn uartt Odens eyiu.
36. Gefion rædr grvndv vm alldr
ok giorde martt at starfa,
suannen atti sidan Balldr
sannan Odins arfa.
37. Liggia uikr j Leginum suo,
lydvm uil ec þat inna,
þar mega ytar Sæland sia
suinnir þeir er finna.
38. Sier þat glogt a sinum hag
suænskra manna ræsir,
at myklv hefr hann minna lag
a menta fiold enn æsir.
39. Oden sokti audling heim
med alla sina dreingi,
bædi lond ok brendan seim
baud hann honum med meingi.
40. Odin talar suo orden snioll:
„ecki skal þui neita";
þegar let stofna þeingill holl
þar er Sigtunir heita.
41. At flestu er þesse en fagra borg
sem fyr var skrifud med Tyrkum,
budlung skipade bæi ok torg
brognvm sinvm styrkvm.

38₃ myklv: *skr.* mylkv. 41₁ borg: or *er rett. i hds. og* borg *skr. i margen.* ₂ var: *tf. o. l. med nedv. tegn.* ₃ budlung: -und *hds.*

42. Logmal slikt ok landzens ʀett
lofdung skipar med ollv,
sem Oden setti ok adr var frett
Asgardz folki sniollv.
43. A bale skylddi dauda drott
drivgum brena alla,
þar med biartta bauga gnogt,
ok bædi konur ok karlla.
44. Wisan skyldv vegnir menn
Ualholl eiga at gista,
en sædavdir segir senn
sig til heliar uista.
45. Suo uar gramr af gulli aur,
gaf til beggia handa,
skotnum sinvm skiolld ok dǒr
skyfir hialm*s* ok branda.
46. Frigg uar kollut fylkirs kuon,
Fiorguns dottir uæna,
ytar telia fallda fron
ꜳ flestar listir kæna.
47. War suo Oden uifen gramr,
uarlla feckz hans jafnne,
marga sonv gat fylkir framr,
fꜳ ma merkia nafnne.
48. Nifllvngs son skal nefna Skiolld,
nogu giarn til romv,
doglingar yfir danskre olld
dyrir af honum kuomu.
49. Inga nefni ec Odens nid,
alldri j soknnvm vægir,
ætt ʀif hans er agæt lid
Upp sala kongar frægir.

43_1 drott: *noget kludret og ordet tf. i margen.* 44_4 sig: æ *hds.* uista: uistar *hds.* 46_1 fylkirs: s *tf. u. l.* 49_4 frægir: æ *er rett. fra* g.

50. Semings get ec at savnnv vit
siklings arfa ens snialla,
jokzt nv af þeim audlings nid
ætt Haleygia jarlla.
51. Sigi var nef*n*dr siklings mogr,
sa uar uæn at lita,
ennit biartt enn avgun fogr,
asion ber hann huita.
52. Hilmirsson uar har ok digr,
hann var sterkr at aflle,
monnum leizt hann merk*i*ligr
ok milldr af greipar skafli.
53. Nu red stofna *Ni*ardar kuann
nyflung ueizlu eina;
Skadi het s*u* skikiu Rann,
at skeinkia uinit hreina.
54. Þegnnin atte þrælen þann,
þiodum uil ec þat skyra,
Bredi het sa er med uirtvm uann
ok veiddi fiolda dyra.
55. Refel skal nefna racka hans,
reyndr at kostum morgum,
gorpum fæ*r* ec greint til sans,
grimliga eyddi hann vorgum.
56. Sigi uar med sinvm fedr,
segia mvn eg þat uerda,
bad hann at fylgia þvi blitt var vedr
Breda til veide ferda.
57. Bredi feck unnit biornenn einn,
biortt skein sol j heidi,
hilmirsson uard helldr seinn,
hann hrepti ongua ueidi.

53_1 Niardar: mardar *hds.* kuann = kván. $_3$ su: sa *hds.* Rann = Rán. 57_4 ongua: ong *løbet ud og* ong *tf. i margen.*

58. Rikum uar þa ræsis nid
reidi þungri byrdi,
daliga hellt þa dreingrin grid,
deyddi hann þræl ok myrdi.
59. Breda dro hann j breidan skafl,
banadi sidan ʀacka,
ʀęses nidr hefr reyntt sitt afll,
reida*n* giorer þvi spracka.
60. Sigi kom aptr sid vm kuelld
ok setizt þa til dryckiu;
miog var Skad*e* j mali snelld,
mælti af grimre þickiu.
61. „Huar er hann Bredi", kuad *bauga* Hlin;
bragning red at ansa:
„ecki uilldi þrællinn þin
þiona, mier til vansa.
62. Kafnadr uar hann j krankre mioll,
kued ec eigi fleira skipta,
elligar get ec at trvdig troll
tekit hafe life at suipta".
63. „Orden þin eru eigi sonn",
ansar þannveg spracki,
„Breda muntv hafa banad j fonn,
bædi er dautt ok ʀacke".
64. Min skal ecki liodin lǫ́gd,
lyk ec asa minne,
tel ec at reike bernsku brogd,
bid ec at odi linne.

59_1 j: *tf. i margen med henv. tegn.* $_4$ reidan: reidaz *hds.* 60_3 Skade: skada *hds.* 61_1 er: *tf. i margen med henv. tegn.* bauga: þornna *hds.*

II.

1. Blandazt dregen Þridia þyck
Þraens af varra flædi;
uid Sigmundar sinnu dryck
sem ec þui annad frædi.
2. Wirdum skipade ueide manz
vif at leita fiorum,
bragnar fvndv bukenn hans
Breda j skafle storum.
3. Garpar fundu j gilldri þa
gagar*inn* rętan life,
holdren for þa huer sem ma
heim ok sagdi vife.
4. Wirdar giordu verken savn,
varlla likar spracka;
uid Breda er kend en breida favnn,
beint ok so vid Racka.
5. Sigi var þa til sektar dæmdr,
ok so lauk þessu hialldri,
ok so langt j londen flæmdr,
hann leit sin odvl alldri.
6. Odin skipadi arfa sin
eina skeid vr landi;
ytum uakti hann vnda vin
ok aflar siod med brande.
7. Sigi uan bædi sæmd ok dad,
seggium ma ec þat skyra,
ein ueg feck hann Rikis rad
ok Recka sueit at styra.

II. 1_1 dregen: *skr.* drecken, *men* ck *er rett. til* g *med rødt blæk.* $_2$ flædi: flodi *hds.* 2_2 at: *skr. 2 gg., sidste gg. overstreget.* 5_1 til: *tf. i margen med henv. tegn.* 6_4 siod: þiod *hds.*

8. Stillis arfar styrdv tueir
storv Garda rike;
suinna attv systur þeir,
sazt eigi hennar like.
9. Sigi kom þar med sina drott
systur þeira at bidia;
niflungs arfar nittv skiott,
nv vex elit Þridia.
10. Sigi uan þar med sæmd ok dad
sigr j midian mata;
bragnning feck suo brvdar nad,
at brædr hennar jata.
11. Siklings arfar sorv grid,
Siga *þeir* hvergi *p*retta;
nidings tekr sa nafnit vid,
ef nockuʀ gengr a þetta.
12. Lvktu allan meyiar mvnd
mill*d*ings arfar stilli;
Sigi hellt heim med seima Hrvnd,
sæmdum pryddr ok snilli.
13. Sigi ʀed heria sumarit hvertt,
en sat hann heima at hausti;
ordit er þa ytum bertt,
aur *var* gramr enn hravsti.
14. Rerra skal nefna ræses kund,
reyndr at frægd ok snill*d*i,
uard hann kong*s* at ueria grvnd,
uandizt brandi ok skilldi.
15. Milldings arfa modur brædr
mintuzt fornnra skipta;
fodrinn hans er rikium rædr
redv life at suipta.

11_2 þeir: *ul. hds.* pretta: fretta *hds.* 13_4 aur var: aurfa *hds.* 14_3 kongs: kongr *hds.* at: *skr. 2 gg. ved linjeskifte.* 15_2 mintuzt: neyttu *hds.* $_4$ redv: hann *tf. hds.*

16. Yta er þat sumra sognn,
suiken uar gramvr j trygdum,
reyndi hann adr rom*u* gognn
j recka hiarta bygdum.
17. Sigi fell þar med sina hirdd,
so skal uisu greida;
veittv griden med uelium stird
ok uilldu riufa eida.
18. Rerri uar eigi j romv staddr,
er ræsir tynde lifi;
af hilmissyni uar herin kuaddr
h*o*lld*a* at ræna life.
19. Reckum uar til romu stefnt;
Rerre uan martt til dada,
fuluel hefr hann fodr sins hefntt
ok felldi hann konga bada.
20. Riken tvenn ok Rȩses nafnn
Rerre tok atta uetra;
trautt feckzt anar tiggi jafnn
tynir orma setra.
21. Millding uan so mykla frægd,
mier er seintt at telia;
greine eg hitt at gǫfga mægd
giordi hann sier at uelia.
22. Ingi het sa stillir sterkr,
er styrdi suensku uelldi,
recka sina ræsir merkr
reyfdi hann flædar elldi.

16_3 romu: roma *hds.* 17_3 uelium = vélum. 18_1 j: *tf. under l. med henv. tegn.* $_4$ hollda: helldr *hds.* 19_1 til: *tf. under l. med henv. tegn.* $_4$ hann: *tf. i margen med henv. tegn.* 20_4 setra: *tf. i margen med henv. tegn.*

23. Dogling atti dottur sier,
dadum prydd ok milldi,
Ingegerdi ytar mier
audar nefndu Hillde.
24. Lauka þoll uar lios ok riod,
lista kunne hun fiolda,
tigen mær var tungu frod,
j tafli uan hon holda.
25. Rerri kom þar med ʀecka sin,
ræses nadi hann fvndi,
bragnning uæna bauga Lin
bad hann at kaupa mundi.
26. „Kys ec fyr", kuad þeingil þa,
„*en þin* se silkifreyia,
dogling eptir dagana þria
darra þing at heyia".
27. Roman uard at ræses uilld,
Rerri hio stortt med brandi,
odda hrid uar einkar gilld,
Ingi hne fra landi.
28. Audling setti Inga havg
ok yta hia honum vegnna,
sikling feck honum suerd ok bavg;
svo skal gofga þegnna.
29. Bragning drack nv brvdhlaup sitt
bædi og erfi Inga,
spardi eigi vid folkit fritt
frægnings dyra binga.

26₁ kuad: *tf. i margen med henv. tegn.* ₂ en—se: þesse *hds.* 29₄ frægnings: *snarest sål.*; *først skr.* frægings, *hvorpå en streg er sat over* n *og en aksent over dettes sidste streg* (ɔ: í); *da har skr. glemt at slette* g.

30. Sikling uar hann a suenskre lad
ok suo yfir Garda rike;
frægr uar hann, a fremd ok dad
fanzt hans uarlla like.

31. Þesse gramr sem greintt var mier
ok grvnden Friggiar tara
gatu onguan arfa ser
jnnan margra aʀa.

32. Tigge prvdr ok tuinna Gna
toku a Frigg at heita,
Odin skal þeim arfa fa,
afa sin bad hann þat veita.

33. Odin heyrdi bragnings bæn,
buen fleira at ueita,
suo at ei eyddizt ætten uæn,
ei mun hann þessu neita.

34. Odin sendi eplit græntt
at þau skyldu bita,
frændi hans ok uifit væntt,
uisir mvn þvi hlita.

35. Let þa Hlio*d* i lofdungs kne*n*
litit epli detta,
bragning lofadi ok brudrin uęn,
blidr uard hann vid þetta.

36. Leiddi gramr j litit hus
l*eg*gia fanna Þrvdi,
eplit bitu þav einkar fus,
eldit jokz med brvdi.

37. Leid so fram um langa stvnd
firi lindi silki klæda;
mier var sagt at milldings sprvnd
hvn megi eigi barnnit fæda.

33_2 fleira | at u.: *omv. hds.* $_3$ ætten: *tf. i margen med henv. tegn.* 35_1 Hliod: *sål. Bugge* (*Arkiv V*, *5*); hliott *hds.* 36_2 leggia: lægia *hds.*

38. Leidangr ur lande þa
lofdung biozt at hallda,
skildizt gramr uid skarllaz Na;
skǒp mvnv sliku uallda.
39. Byleiz tok at bioda heim
brodur dottur stilli,
eptir margan suerda seim,
er sikling uan med snilli.
40. Þeingill taladi þesse ord,
þegnar legia j minne:
„heilsa skuli þier hringa skord
heim“, kuad gramren suinne.
41. „Nu er med barne bavga grvnd“,
kuad *b*ytir Draupnes sueita,
„lydir uil ec at lofdungs kund
lati Wolsung heita.
42. Vidfrægr mun sia visis kundr
uerda af sinne snille,
Odins ber sa ættar lvndr
afll af hverium stille“.
43. Drott*n*ing sagdi doglings lat
drott med slikum hætti,
dros uar helldr dopr enn kat,
dro þa hennar mætti.
44. War svo fvlla uintr þria,
vantt er sli*k*tt at ræda;
brvdrin so med burden la,
barnn matti ecki fæda.
45. Drottnning sa firi daudan sinn
ok dreingium þetta tiade,
„en mun hallda arfi *m*inn
ond med voru radi.“

38_1 Leidangr: -angrs *hds.* 41_2 bytir: hreytir *hds.* 45_3 minn: þinn *hds.*

46. Divpsett rad eru drott*n*ing fridr,
daudin sokti at vifi,
fliods uar skorenn med knife kuidr,
kongson hellt suo life.
47. Milldingsson gat suo modur sin
mæta leyst med knife,
suanenn do med sara þin,
so hefr frezt af uife.
48. Wisis son feck Wolsungs nafnn,
vardi stiornn ok rike,
honum uard eingin hilmir jafnn,
huergi fanzt hans like.
49. Skera uard negll ok skiolldungs har,
skal þar fyst at sinne,
fagrt uar þat sem Friggiar tar,
fall*a* asa minne.

III.

1. Minne *uillda* ec uella Bil
Vestra baten jdia;
rausa ec jafnan rimv spil,
ef reckar nenna at bidia.
2. Fæ ec þat greintt hue fagrt var skaptr
fleygir navdrv beckia,
micill uar Odins kyngi kraptr,
kan þat margan blekia.
3. Wolsung uar so uænn ok fagr,
uitr ok sniallr j mali,
einkar blidr ok orda hagr,
aur af greipar *b*ali.

46_3 uar sk.: *tf. i margen med henv. tegn.* 49_4 falla: falli *hds.* III. 1_1 uillda: baud *hds.* $_2$ jdia: jdra *hds.* 3_4 bali: stali *hds.*

4. Einkum var sa stiller sterkr,
stortt hio hann med brandi,
rausnar samr, rikr ok merkr,
red firi hveriu landi.
5. Fylkir hefr þa fellda tolf
feingit *nodru* galla,
er skeidum hellt a skelivngs golf
skerder frænnings palla.
6. Hilmir tok sa strandhogg stor,
stilling fylgir eingi;
bal var kyntt þar bragning for,
breytti hann þanveg leingi.
7. Wikingarnir vida um lond,
þeir verda hals at beyia,
bragnning gallt þeim bana fyrir ond,
bla menn let hann deyia.
8. Volsungr er so vaskr *ok* ernn,
varlla feckzt hans like;
kempan sia vill kongin huernn
kvga j burtt af rike.
9. Þeingill hafdi þetta starf
þrettan uetr j rennv,
feigen vard margr er hilmir huarf
heim fra geira sennv.
10. Wnit hafdi hann þiodlond þriv
þeingilsson med kneite;
Wolsungs giordiz virdvm nu
vida kunnigt heite.
11. Wolsungs *frami* er vordenn kvdr
vestr vm heimsens bygdir,
einn veg bædi austr ok sudr,
ecki eru þat lygdir.

5_2 nodru: hædu *hds.* 11_1 frami: nafn *hds.*

12. Leingi styrdi landi nv
lestir Fofnnis teiga;
leit hann eigi so fagra frv,
at fystizt hann at eiga.

13. Odinn sendi hilmi Hliod
honum til eigen brvdar,
uarlla hittiz uænna fliod,
uar honum þat til snudar.

14. Travsta syne gat tigen gramr
tigu ok dottur eina;
Sigmundr het sueinnen framr,
sa kan ʀioda fleina.

15. Þeingills bornn eru uitr ok uæn,
uida er dazt at sliku,
suo uar mæren suinn ok kæn
sem samdi uifi riku.

16. Tui bura nefni ec tiggia born
tuo firi ydr enu ungu;
Signy nefndizt silke Hornn,
su uar frod a tungu.

17. Oll woru kurteis kongsens bornn,
kunnigt er þat uida,
uarmma brad slit*r* ualr ok aurnn
þar er Wolsungarnir strida.

18. Fatt stod nv vit fedgum þeim,
þa fyrdar þeyttu ludra;
Wolsungs nafnn for uida vm heim
ok uises barnna prudra.

19. Wolsungar*nir* uida um land
uilldu profa at heria;
kendi þeim at rioda rand
reynir Fofnnis skeria.

20. Volsungs hird er af uine glaud,
uar þar allzkyns prydi;
or*m*a dun *ok Idia* raud
odling ueitti lydi.

21. Wolsung hefr at uirding jafn
uisir ordit eingi;
taca hans frændr tignnar nafn
talaust uar þat leingi.

22. Sigeir red firi Gauta grvnd,
gior ec so uisu leinga;
uisir hellt a Wolsungs fvnd
vid fimm hundrvt dreinga.

23. Wirdar drucku uinit fritt
i Wolsungs dyrri hollu,
bragnning giordi bonord sitt
bertt firi folki sniollu.

24. „Er þat hingat erindit mitt,
ec uil fa mier brvdar,
mætti uerda mægit fritt,
mier er þat til snvdar".

25. Mektug giptizt mætuzt frv
mætum odda huessi;
hardliga sagdi hoskri frv
hugr um radenn þesse.

26. Brvdlaups tid uar bradla nefnd
ok bodit til morgum lydi;
at Volsungs rike uar ueizlan stefnd
ok uandat allt med prydi.

27. Nu kom bratt a nefndri tid
niflungs allir Gautar,
huerium uar skipud hollinn frid
hreyti Fofnis lavtar.

20_1 glaud = glǫdd. $_3$ orma: orosta *hds.* ok Idia: eidra *hds.* raud = rǫdd. 27_1 tid: *tf. i margen med henv. tegn.*

28. Þa er um ueggi þeingils holl
þakit med gylltum skiolldum,
gioruer ok slungnir greipar mioll
ok grænum silki tiolldum.

29. Bergg eitt stod j breidvm sal,
bot stock ytar kalla,
dyrligt uar þar dreinga ual,
drott feck slika uarlla.

30. Apalldrs blom med eplum stendr
up a þessv bergi,
lundr er sa med lavfum vendr,
lita ma slikan hvergi.

31. Visar druku uin ok miod
ok uirda sueiten snialla,
en þar satu jnne glod
atian hundrvt kalla.

32. Madr geck inn j hilmis holl
ok hellt a slidrar teine,
ber fættr er sa komne kall,
knept er brok at beine.

33. Gestrin hafdi girskan hatt,
gumna kuaddi hann eingi,
ein eygdr uar hann ok er þat satt,
ongum heilsar hann dreingi.

34. Wirdum þotti hann uidbragds skiotr,
uar þat eigi j ecklu,
yzta hafdi bauga briotr
bla fleckotta hecklu.

35. Bauga Tyr j bergit fal
branden upp at hiallte;
„traustligt er hier tiggia ual“,
talade karllen hallti.

29_4 slika uarlla: *omv., men med omflytn. tegn.* 32_1 Madr: *også tf. i margen med henv. tegn.* 34_1 bragds: d *tf. i margen med henv. tegn.*

36. „Suerdit gefec þeim seima lund,
er sialfr dregr ur bergi“;
lydir eptir litlla stvnd
litv þeir mannen huergi.
37. Huer at avdrum hrannar dags
hreytir geck at bergi,
þesse en bitri benia lagx
bifaz med ollv huergi.
38. Huerium fast var heinar lad
hreyti Draupnes sueita,
Sigmundr gat suerdi nad
ok segir at Gramr skule heita.
39. Sigeir faladi suerdit þa,
Sigmund uill eigi loga,
ʀamliga lagdi hann reide æ,
þvi ræsir hafdi noga.
40. Nu biodzt þegar at notten leid
niflung burtt fra veizlv;
Sygny fylgdi sikling reid;
Sigeirs reiknna ec beizlv.
41. „Wolsung bid ec ef uilldi þier
ueita bauga lesti,
þier skulut veizlv þiggia af mier
at þrettan uikna freste“.
42. „Ueiti ec þier“, kuad fylkir framr,
„fysta þina beidzlv“;
siglldi j burttu en gauzki gramr,
graliga baud um ueizlv.
43. Ræsir biozt med ʀecka ual
ok ʀoskua sina arfa.
Full giortt hefi ec j sinnv sal
Sudra uænan karfa.

IV.

1. Dyrann skeinke ec Durnnes bior
drott j fiorda sinne.
Wolsung so til veizlu for,
at uirdar leggi j minne.
2. Skaut vr landi sk*e*idum þrimr
skerdir navdru fitia;
millding hvgdiz mælsku fimr
mags ok dottur vitia.
3. Fodur sinn hitte fallda laut,
foru slik ord af uifi,
hilmir bidr hon hallda *s*a braut —
„ok hialpir þinu lifi“.
4. Fliodit talar vid fodur ok brædr:
„þier finnit Sigeir alldri,
late þier ef lofdung rædr
lifit j uoppnna hialldri.
5. Niflung hefr um næstu lond
naliga hverium manne
safnad bei*n*t at rioda rond“,
red so mæla suanne.
6. „Ydart lif er ecki falt
oss, en þier munud huiga,
millding hefr þu meingit ualt
meir til skrautz en uiga“.
7. Doggling suarade dottur sin:
„dauda skal eigi kuida,
ef ek er suiken af mage min,
morgum skal þa suida.

IV. 1_2 fiorda: i *tf. u. l.* 6_1 Ydart: *læs* Yðvart. $_3$ þu: *tf. i margen med henv. tegn.*

8. Aungu kuid þu agæt mær
vm ðrfa fvndi neina,
hefr þu eigi spurtt at hræ*d*umzt vær
huorke elld ne fleina.

9. Hvndrat sinnum hefr sa gramr
hada soknn undir merkivm;
j Ruscia uard ec romu tamr,
reynda ec mic med Serkivm.

10. Eitt sinn kemr lifs enda dǿgr
ollum lyd um sidir,
sa telz eingin sikling frægr,
er sinvm dauda kuidir.

11. Werttu blid uid bondann þinn,
bana skalt ecki nefna;
drosen mundu dauda minn,
ef dogglings mættir hefna".

12. „Þungan kost æ uifit uæntt
af uisir þeim envm armma,
er slikan fodr hefr fra mier ræntt
ok fræga mina barmma".

13. Drosin skilzt uid doggling þa
dopr ok sina hlyra;
j tarum flaut sem telia ma
tvinna spaung en dyra.

14. Hilmir talar uid holda blitt:
„huergi skulum uær ʀenna,
þo uilldara þætti uifit *fr*itt
uird*um* heima at spenna.

15. Ef virdar koma j uopnna glamm",
Wolsung fra ec suo mæltte,
„gladliga skulum uær ganga fram,
þar geiren syngr en stællti".

14_3 fritt: blitt *hds.* $_4$ uirdum: uirda *hds.*

16. Skioldung geingr skeidum fra
skamt a græna uollu,
adr en millding merken sa,
mugrenn dreif fra hollu.
17. Synn var mvnur vm manna fiold,
mættuz þessir garpar,
ramliga vard ei roman dvold
ok reyndv eggiar snarpar.
18. Sigeir hafdi muga manz,
ma þat telia uarlla,
en j mote magr hans
med þriv hundrvt karlla.
19. Volsung od j uopnna glamm,
uirda let hann hniga;
skiolldungs arfar skunda fram,
skamtt uar mille uiga.
20. Stillis giorde enn gylldi fleinn
gumna briost at kanna,
taldir eru tolf um einn
travst*r*a fylkirs manna.
21. So uar þesse en gamle gramr
grimʀ at snarpre hilldi,
eingin uar so fræken ne framr
at fylkirs bida uilldi.
22. Stillir reiddi en bitra brand
badum hauka strondum;
seggia klauf hann sinnv land,
suo song j gylldum rondum.
23. Reckum ueitti hann ramlig hogg,
redu honum at fylgia
synirnir hans j darra dogg;
diup vard unda bylgia.

16₁ skeidum fra: *omv., med omflytn. tegn.* 18₂ telia uarlla: *omv., med omflytn. tegn.* 20₃ eru: *tf. u. l.* 21₁ gamle: *tf. i margen med henv. tegn.*

24. Ruddi hann þeim nu ruma braut,
rufu þeir fylking hueria,
margan drap sa malma Gaut
mygir Fofnis skeria.

25. Foru j gegnum fedgar þeir
fylking atta sinnvm,
margr hne fyrir gylltum geir,
get ec þat haft j minnum.

26. Niflvng uard j nyunda sinn
nar er biozt at riufa
fylking grams, þar er stalen stinn
sterkar randir klivfa.

27. Hiugiu stortt med hondvm tueim
hilmis arfar gilldir,
bond eru færd at brædrum þeim
bædi senn ok skilldir.

28. Bragnar uaru bundnir fast
badum sinum hondum,
sueinum heillt hit seiga bast,
suiptir gylldum rôndum.

29. War so giorlla Wolsungs þiod
uegin at lifdi eingi,
spurdi þetta hit fagra fliod
fodr sins lat af mengi.

30. Þungan harm bar gullaz Gna,
geck þo stille at finna,
Sygny talar uid sikling þa,
segium ma ec þat inna.

31. „Bragnning, minum brædra flock
bana þv eigi so snemma,
lattu helldr en sterka stock
stillis arfa hrema“.

32. „Werra er þat uoskum segg“,
visir þan ueg sagdi,
„en lata sitt firi Laufa egg
lif at skommu bragde“.
33. „Fornntt er þat“, kvad fliodit, „mier
fyrda mal at sônv,
unir uid medan upp æ sier
augv æ bavga Navnv“.
34. Visir let so verda þat
sem vifit talar hid mæta;
felldr er þa stockr j stad
stillis arfa at gæta.
35. Naktir skylldu en nott uar myrk
niflvngs arfar sitia,
ylgrinn kom þar einkar styrk
afregs garpa at vitia.
36. Bragningsson firi brædra kniam
beit ok tok at snæda;
togg hon hann med tonnum blam,
trollzlig uar þa fæda.
37. Nogu þotte natten long
Naunnv snaka fitia;
sendir arlla seima spaung
sinna brædra at uitia.
38. Bratt kom aptr sendi suein
ok sagdi þan veg uife:
„hlyri þinn er horfin einn,
en hallda adrir life.
39. Suo eru blidir barmar þin,
budlung gleddi dreingi,
eda þeir drycki hid dyra uin,
dauda kvidir eingi“.

39_2 gleddi: gladdi *hds.*

40. Lifdi ein sa lofdungs nidr,
er langt bar frægd af ollvm;
mest ann þessvm suannenn suidr
siklings arfa sniollum.

41. Sina nott at sueinen huer*n*
kling*s* m*atti* harma;
Sigmundr uar suinnr ok ernn
Sygnyar eptir barmma.

42. Sigmund hittir seima strond
sid a kuelldi þessv;
strauk hun fleski um stoksens bond;
slikt ma tæla skessu.

43. Hunangi reid um tungu ok tenn
tiggia snot ok goma;
fe vard betra fylkir enn
fliodsens þangat kuoma.

44. Ylgrenn kom sem endra nær,
ædi hefr hon trolla;
trausta feite tungan fær
ok tannar bondin giorlla.

45. Tungu lagdi en tryllda snot
tiggia innan uarra;
tonnvm fra eg at tek a mot,
traust uard radit suarra.

46. I stocken setti hon sterkar klær,
stock hann grams af fotum;
ur trolli geck sem telium uær
tungan oll med rotum.

47. Æpande hliop ylgr j br*au*tt,
en eptir dualdizt tunga;
arlla hitte linda laut
lausan suein enn unga.

40_3 suannenn: *tf. i margen med henv. tegn.* 41_2 matti: mæddi *hds.* 47_1 brautt: burtt *hds.*

48. Fylgdi hun stille j foldar RANN
fliod ok geck til skogar;
leitar skiott at læknna hann
ok leit þar undir nogar.
49. Red suo skilia ristill ǫ́r
uid ræses arfa en snialla;
Uitulis let eg Uest*ra* knor
uatis þenna falla.

V.

1. FARA skal en hin fimta nv
Fiolnes oska byrdi,
hrodrar bvnden held ec nv
henne ef fundinn yrdi.
2. Þat skal segia þessu næst
af Þrvdi fannar arma,
furdu miog hefr fliodit æst
fodr sins lat *ok* barma.
3. Sigeir þottiz sigri gęddr,
Sygny fra ec þat navda;
uisir hugde ok uard eigi hræddr
Volsunga alla dauda.
4. Sueina þria gat sikling nv
vid sinv eigin fliode;
sendi alla *en* suinna frv
Sigmundi af hliode.
5. Sidan tok hann systr mog
sad o*r* belg at greida;
næsta fær þar nogan lǫ́g,
ef nennir braud at breida.

2_1 segia: *tf. i margen med henv. tegn.* $_2$ af Þr.: *omv., men med omflytn. tegn.* $_4$ lat ok: *sål. Möbius*; latit *hds.* 5_1 tok | hann s.: *omv., men med omflytn. tegn.* $_2$ or: ok *hds.*

6. Wolsungsson a veidar for
ok vitiar heim at kuelldi;
uises arfi vella Þor
villdi braud at selldi.

7. „Þat er þu feckzt mier frændi vor
furdu tok ec snemma,
j miolenu uar so madkren stor,
matti ec hann ecki kremma“.

8. Hilmir fra ec þa heinar golf
heiptar fullr at hrife;
sueinnin uar þa uintra tolf,
er visir Rǫnti hann lifi.

9. Suanenn leyfdi sinum brædr
sueina at ræna life
Siggeirs alla, ef Signy rædr,
su var grimd a vife.

10. Drap hann þa lidit var arit eitt
annan Sigeirs arfa;
hann fær eigi bravdit breitt,
baudzt hann slikt at starfa.

11. Woluo hitte vises sprvnd,
var þat litel gipta,
let hun hana um litlla stund
litunum vid sig skipta.

12. Sigmund hitte hid uæna uif
ok uill sic ecki nefna,
þviat hon uilldi leggia a lif,
at lofdungs mætti hon hefna.

13. Eigi kendi systr sin
suiptir gullsens hreina;
suefn hefr hann uit silke Hlin
sæng ok blæiv eina.

8_3 þa: *tf. i margen med henv. tegn.* uintra: uintrar *hds*,

14. Litlu sidar listug frv
leyndiz burtt fra harra;
lautar tok þa linna brv
lit sinn aptr af suarra.
15. Leid so fram sem lioda ec nv
vm lindi ægis brima,
fæddi blidvz bavga brv
barnn j settan tima.
16. Suein barnn atti Sygny þa,
Sinfiotlli skal heita,
sa mvn rioda branden bla
j bragnna ravdum sueita.
17. Feingit hefr hann fimm ok þriar
Fofnnis davda sottir,
en Sinfiotla sinar tiar
sutir Wolsungs dottir.
18. Honum tiade hon handa saum,
harmm full erv þau bæde,
sueinen gefr at sutum gaum,
saman for holld ok klæde.
19. Suanen talar uit sueinen sinn,
Sygny mintiz ravna:
„beintt mvn þier eigi brodur min
bleydi þurfa at lavna“.
20. Sier kuad eigi suida skinn —
„so munum vit nv skilia;
hindra get ec ei hlyra þinn
hennar slikan uilia“.
21. Lin eik fylgdi a leyndar braut
listug arfa sinvm;
„sendi ec þic“, kuad silke laut,
„suinnum brodur minum“.

18_1 Honum: Hunum *hds.* 20_3 ei: *tf. i margen med henv. tegn.* $_4$ hennar: vm h. *hds.* 21_3 þic: *tf. i margen med henv. tegn.*

22. „Þic bad heilsa modir minn,
mun ec þess eigi liona,
mic hefr sendan systir þin
sialfum þier at þiona.“
23. Wolsungsson at veniu bavd
veite Fofnnis landa, —
„sueinnen skal nv semia braud,
medan sæke ec elldi branda“.
24. Millding talar er miol var krikt:
„mattu æ þessv fædazt?
fantu ecki kavden kuikt,
kanttu ei orma at hrædazt?“
25. „I fysta sin med fingri mier
fann ec nockut kræla,
uokuna gaf þat sialft af sier“,
sueinn fra ec þetta mæla.
26. „Madkenn hefe ec mertt j sundr,
miolenv kom ec j digla,
þicke mier ei kuad þeingils kundr
þurfa at hrædazt snigla.
27. Giorvallt hefr eg braudit breitt,
bragnning mattu snæda,
eigi þarftu ǒdling neitt
oss uid slikt at hrę̨da.
28. Nær skal minnaz fylkir framʀ
fodr sins drap uid tiggia?
hier med attv at hefna gramʀ
hlyrra sex ok þriggia“.
29. Suo er þa orden bragnning blidr,
hann broste huitum tonnum,
„sannliga hefr þu sueinnen fridr
suipen af uorum monnum“.

26_3 ei: *tf. i margen med henv. tegn.* 28_4 hlyrra = **hlýra**. 29_3 þu: *tf. i margen med henv. tegn.*

30. Segger forv sid um kuelld
Siggeirs hallar uitia;
þar mun drottnning dopr ok hrelld
dǫglings inne sitia.
31. Feingu þeir sier fagran sess,
fysti þa at duelia,
garpuren villdi giora til þess
gullz at heyrdi selia.
32. Bauga Tyr red bita hnot,
bragnning red þat heyra:
„hier er Wolsungum uista þrot,
uekia skal þeim dreyra“.
33. Wifit kuad honum uisku þrot
uorden mest af ǫngu,
at bragnar mvnu þeir bita hnot,
er banadir þv firi longu“.
34. Byrde axllar beit so skiallt
baugir sterkra randa,
fylkir heyrdi ok folkit allt,
frvne jok þat uanda.
35. Leku at gulli lofdungs bornn
ok leita baugsens rauda,
sǫgdu fylke ok seima Hornn,
at sæi þau karlla snauda.
36. Bornninn færdi hon brodr sin,
brvdrin red ur uondu,
„Sigmund hafa þav sakt til þin,
þu suiptt þau będi ǫndu“.
37. „Bana ec ei fleire bornnvm þin“,
bragnning suarar en teite;
bædi hio þa syskinn sin
Sinfiotle med hneite.

33_2 uorden: uornden *hds.* $_3$ mvnv þeir: *omv., men med omflytn. tegn.* 34_2 baugir = beygir.

38. Suardar stofnn j siklings holl
Sinfiotle let flivga,
bragnning kendi brvna fioll,
bei*n*tt mun eg ei þat liuga.
39. Sigeir let þa sina menn
sækia at þeim badvm,
Wolsungarner uorduz enn
uel med snilld ok dadvm.
40. Hilldrin var suo hord ok long,
hneitir gall j rondum,
bragnar urdu j brodda song
bader tecnir hondum.
41. Þat er mier greintt af þeira snilld,
er þ*i*ckir trvligt varlla,
sæfdu þeir af sinne villd
sextigv valdra karlla.
42. Nauktum uar þa, enn nott uar dimm,
nidr j grof so diupa
sidan steypt, en sæng uar grimm
Sorlla meidum hiupa.
43. Þat hefi ec frett at steinninn stor
stædi þeira j mille,
sinv megin læ seggren huor,
so red gramuren jlle.
44. Halm fang eitt gat fliodit færtt
frægum sinum arfa,
koppum gat þvi kæran tærtt
at koma til fullra þarfa.
45. Þar skal Herians hrosta tiorn
hvilazt fyst at sinne,
þvi mega Durnis dælu biornn
dreingir leggia j minni.

43_1 frett: *tf. i øvre margen med henv. tegn.* 44_4 at: ok *hds.*

VI.

1. HoRfit hefi ec fra holdum þar,
at huilazt mætti uarlla;
gramvr ok sueinn j grofenni var,
greine ec þat er þeir spialla.
2. „Hier er j halme fleskit feitt“,
fra eg þat sueinen mæla,
„mier hefr jafnn uel mækenn greitt
modir uor en sæla“.
3. „Þa þarf eigi“, kuad fylkir framur,
„feigd ne sultt at kvida;
jafnt kann minn en godi Gramr
griott ok molld at snida“.
4. Ravfa hellv *ri*tar grand
ræsi*s* fra ec at nædi,
skarv þeir med bitRum brand
bergit jafnt ok klæde.
5. Grofu sidan griot ok molld,
Gram fra ec allvel bita,
unzt þeir kuomv a fagra folld
ok fylkirs holl mega lita.
6. Wirdar barv at uises holl
uiden ok skidit þurra,
kueiktu sidan kastar troll
katir frændr Burra.
7. Holldar geymd*u* hallar dyr,
hilmir bra þa suefnne,
gladliga brann hinn grimi hyr,
gnog eru til þess efnne.

4₁ Ravfa: Ravfar *hds.* ritar: *sål. Möbius*; ytar *hds.* ₂ ræsis: ræsir *hds.* 7₁ geymdu: geymdi *hds.*

8. Visir suarar ok vard eigi hyr,
uikr hann þan ueg mali:
„hver a rada randa Tyr
reykar gnott ok bale?“
9. „Wolsungsson enn yngsti einn
elldi kann at styra,
þesse hyr ok sudra sueinn
skal selia þier hid dyra.
10. Sigmund uill nv sialfr hier
sinna hefna nauda;
þu hefr adr þeingill mier
þrysuar stefnt til dauda.
11. Niflung drapzt min nytan fedr
ok noga mina barmma,
þitt skal brenna buke medr
bragnning jstr ok þarmma“.
12. Hilmer talar uit systr sin
ok segir med slikum hætti:
„uillda ec at uilia þin
ueita þat er ek mætti.
13. Wiler þu ganga ur elldi ut
audar gatt af hollu,
hvorki fær þu sorg ne sut,
sialf skal*t* rada ollu“.
14. „Ollu er ec nv yndi suiptt“,
ormma duns kuad Freyia,
„navdig uard ec niflvng gipt,
nv er ec fus at deyia.
15. Til davda hefr mier stefntt ok steyptt,
stora feck ec harma,
fulluel hefe ec nv flesta keyptt,
fodr mins hefntt ok barmma.

11, Nifl.: *herefter skr., men udstr.* hefr. 3 þitt: *over* t (*1*) *et punkt.*

16. Sinfiotla ertu at sonnv fedr,
Sigmund“, avds kvad þilia,
Wolsungs dottur virda kvedr,
„vid munum hliota at skilia“.
17. „Fodr hefi ec mist j fleina hrid“,
fylkir talar af mode,
„ber ec hlyre *þinn* hættligt strid,
hygg eg alldri af fliodi.
18. Myklu er þetta meira uertt“,
mill*d*ing talar hinn suinne,
„en þat verde brognum bertt,
at brenir þu hier inne“.
19. Wisir kysti uella Hlin;
uan þat arfe Skylia,
med mækir sneid hann modur sin,
mvn ec þess ecki dylia.
20. Hyren upp j hallar ræfr
hliop yfir folke roskv,
tiorgadan uid sem trod ok næfr
togg hann allt at oskv.
21. Bædi hefr þar latit lif,
likligt ma þat kalla,
Sigeir kongr ok kurteis uif
ok kappa sueitin snialla.
22. Þeingill hafdi þetta starf,
þreytir nodrv fitia,
feingit nogan fodr sins arf,
fystiz heim at uitia.
23. Rak hann j burttv þeingil þan,
er þar uar adr at Rongu,
drap þar margan doglings mann,
er driugum tel ec at ongu.

18_1 Myklu: Mylku *hds.* 20_2 hliop: hann hl. *hds.* 22_1 hafdi: *tf. i margen.*

24. Wolsungsson tok uises nafn
yfir uidu Hunalande;
órnnum gaf *hann* ok vlfwm tafnn,
ef odling uo med brande.
25. Fedgar þeir um Fracka land
foru uida at heria;
barv jafnnan blodga rand
briotar Fofnis skeria.
26. Þeingill feck sier þrifligt sprvnd
ok þar med naudrv teiga;
Brynhilldr het sv bavga grvnd,
er bragnninng geck at eiga.
27. Sonuna gat vid sinne frv
Sigmvnd harlla dyra,
Hromundr sem Helga nv,
hratt er konga at skyra.
28. Frægʀ uar Helgi, fæ ec þat greintt,
furdv tel *eg* hann sniallan,
Sinfiotle hefr segginn beintt
samit uid herskapp allan.
29. Bædi var sia stiller sterkr,
stortt hio hann med brondvm,
tolf uetra var tiggi merkr
hann tok *at* styra rondvm.

Bemærkninger.

I. 2_1 *jfr. SnE. prol. k. 8 ff.* — *3 jfr. prol. k. 9 fin., Yngl. k. 6.* — *5 jfr. prol. k. 9.* — *6 jfr. Gylf. k. 15.* — *11 jfr. Gylf. k. 40.* — *12* væri—halla: *her synes et ord som* dæmi, *hvoraf gen. styres, at være underforståt.* — *16—17 jfr. prol. k. 11.* — *18—20 jfr. prol. 10, 11;* 20_{3-4} *jfr. Yngl. k. 8—9.* — *21 jfr. Yngl. k. 2.* — *22 jfr. Yngl. k. 1.* — *24 tyder på en gejstlig forf., nemlig munken Kálfr (Vitulus vates IV, 49).* — *25—26 jfr. Yngl. k. 5 og prol. k. 10.* — *27—42 jfr. Yngl. k. 5 (Gylf. 1, prol. 11).* — 30_4 urdu gęttar = *‚blev iagttagne', ɔ: fortaltes.* — 31_2 pallar: *hentydning til de kvindelige tilhørere og Gefjons erotiske forhold* (skemtan *l. 1*)? — 33_4 *„det fik kongen at vide af erfaringen".* — 34_2 *eller* logrinn *som fællesnavn.* — 36_3 Balldr: *beror vistnok på fejllæsning* (Skjǫldr *i Yngl. l. c.*) — *43* (—44_2) *jfr. Yngl. k. 8.* — *46 jfr. Gylf. k. 9.* — *48 jfr. prol. k. 11, Yngl. k. 5.* — 49_1 Ingi = Yngvi (= Freyr *i Yngl.*). — *50 jfr. Yngl. k. 8, prol. k. 11.* — *51. Hermed beg. første del af Vǫls. s.* — *51—II, 36 jfr. sag. k. 1.* — 58_2 þungri byrdi = *‚med tung byrde', ‚som en tung byrde'.* — 61_{3-4} *„din træl vilde ikke tjæne, så at jeg deraf fik skam".* — 64_1 *Meningen er næppe rigtig, hvis linjen skal bet.: ‚min digtning skal ikke blive lagt ned'; det er netop det, der sker; derfor skal der vel for* skal ecki *læses* skulu þessi.

II. 1_2 Þraens varra flædi = *‚digterdrikken';* þráinn *en dværg.* 3 Sigmundar = *Odins.* — 4_3 *„den brede fonn (snedrive) kaldes efter Breði", nemlig* breði. 4 *ɔ: en* þá *kaldes* refilþá *efter hunden. 8 ff. anderledes og kortere i sagaen.* — 14_1 Rerra: *sål. skrives navnet, men metrum viser det rette:* Reri. — 20_2

atta: *bör vel være* átján. $_4$ tynir *er dativ.* — *22 ff. anderledes i sagaen.* — *35_3* lofadi: *egl. ‚lovpriste, roste' det skete.* — *37—III, 21 jfr. Vǫls. k. 2.* — *39_2* dottur *er nom.* — *46_1* drottning *er dativ.* — *49 l. 1 og 3, 2 og 4 hører henholdsvis sammen.*

III. *1_2* jdia: *‚forfærdige, bygge'.* — *5_2* nodru galla = vetr. — *6_2 „at der var ingen måde dermed".* — *22—39 jfr. Vǫls. k. 3.* — *25* mætuzt frv *er mulig fejl f.* menja brú. — *27_2* niflungs: *må være Siggeir, og Gautar da indbyggerne af Gautland.* — *29_2* bot stock: *sagaens* barnstokk *(jfr. Bugges bemærkn.).* — *40—42 jfr. Vǫls. k. 4.* — *40_4 „nu vil jeg (opregne ɔ:) meddele S.s bön" (ɔ: v. 41).*

IV. *1—47 jfr. Vǫls k. 5.* — *3_2* af: *bör måske stryges.* — *6 er fortsættelse af Signys tale; den første sætning bet.: „eders liv vil jeg* (oss) *ikke af med".* — *8_2* ǫrfa fundi = *‚pile-møder', = kampe; er* ǫrfa *fejl f.* óra? — *20_1* gylldi: *fejl f.* gilldi? — *39_2 I l.s begyndelse er et* sem *vistnok udfaldet, hvis ikke* at *i samme bet. er underforstået.* — *41_{1-2} „Enhver nat måtte hun sörge over en af kongens sönner".* — *48_1* folldar rann = jarðhús. — *48—V, 10 jfr. Vǫls. k. 6.*

V. *3_2* fra ec: *fejl f.* feck? — *10_4* baudzt: *vistnok fejl f.* bjóst. — *11—27 jfr. Vǫls. k. 7.* — *22_2* liona = leyna, synja *‚skjule, nægte'.* — *26_1* mertt: *fejl f.* mart *ɔ:* marit? — *28—VI, 29 jfr. Vǫls. k. 8 (udg. 17_5 ff.); 31—34 har intet tilsvarende i sagaen.* — *34 Bör verset flyttes til efter v. 31?* $_1$ Byrde axllar *synes at skulle bet.* hnot *‚nød'; men ordene er vel forvanskede; ellers bet.* byrði axlar *‚hovedet'.*

VI. *1_2 „hvor man næppe kunde forlade dem" (egl. „hvor fortællingen om dem næppe kunde hvile").* — *9_{3-4} synes at være forvanskede;* Sudra sveinn *er mulig forvansket af* suarra *(ɔ: Signys)* sveinn *(sön); „skal sælge dig det dyre" giver ingen god mening;*

sagaen indeholder intet tilsvarende. — *11₂* noga: *fejl f.* niu? noga *måtte bet.* ‚*mange*'. — *15₃* flesta ɔ: harma. — *19₂* arfe Skylia ɔ: Sinfjǫtli. — *26₃* Brynhilldr: *fejl f.* Borghildr *(sål. sagaen)?* — *27₃* Hrómundr: *sagaens* Hámundr; Helga: *fejl f.* Helgi?, *eller er forvanskningen dybere, f. eks.* Hrómund tel eg sem Helga nú? — *29 Rimen ender temlig abrupt; der mgl. måske noget; man lægge mærke til, at den sædvanlige slutningsformel mangler og at rimen er usædvanlig kort.*

Griplur

(eller Hrómundarrímur).

Disse findes i Jón Gissurssons afskrift AM. 610, 4to (A), i Wolfenbüttlerhdskr. (B), men defekt (se II, 54) og her er teksten, især versenes rækkefølge (navnlig i r. III) meget forstyrret; rimerne synes her at være skrevne efter hukommelsen. Rimerne fandtes også i Jón Finnssons rimeafskrift, AM. 146, 8vo (C), men her er nu kun I, 1—36 og VI, 37—58 tilbage; resten er tabt. Endelig findes de i rimesamlingen Accessoria 22 (D). Den til grund liggende saga er forlængst tabt; den nu eksisterende saga beror på nærværende rímur. Jfr. E. Kölbing: Beiträge zur vergl. gesch. osv. 159 ff.

I.

1. Fyrri þá að ek fengunst viðr
fornar rímur að telja,
leiz mér þessi leikrinn miðr
langar stundir dvelja.
2. Orðið hefr mér einka-leitt
Óska bland um tíma,
lokið er því að ek nenni neitt
nær til gamans að ríma.

1_1 þá að: frá *C*; þó *D*. fengunst: feingust *C*; feingest *D*. $_2$ rímur: wijsur *D*. að: *ul. C*. $_3$ þessi: þetta *C*. leikrinn: leiknar *A*; leikna *C*; leikurinn *D*. miðr: siður *A, C*. — 2_3 því að: nær *D*; það *C*. $_4$ nær: nú *D*.

3. Opt er kveðið af ýtum þeim,
er unnu fljóðum bjǫrtum,
út í lǫnd ok austr um heim,
angist báru í hjǫrtum.
4. Hitti marga harmrinn beiskr
hér á þessu landi,
þeir sem drukku dygðugt meiskr
af dýru Veneris blandi.
5. **Helgi** skáld fyr hringa gátt
helt ei gamni neinu,
meyju samdi hann mærðar þátt
á mjúku bréfi einu.
6. Eigi var Helga um hyggjú grund
hægt fyr vífið bjarta,
kvað hann því opt um kurteist sprund
að krankt bjó honum í hjarta.
7. **Gunnlaug** frá ek fyr gullas Bil
gjǫrðuz sorgir móðar,
margar kvað hann þó meyjunum til
mansǫngs vísur góðar.
8. Vessa ek aldri um vífa krans
af Veneris látum neinum,
færum heldur fyrðum dans
af fróðum sagnagreinum.

3_2 unnu: *C*, *D*; unna *A*. $_3$ um: *C*, *D*; í *A*. $_3$ angist: ástir *D*. — 4_1 marga: margan *D*. $_2$ á: í *D*. $_3$ þeir: þá *C*, *D*. dygðugt: dýrligt *C*. $_4$ dýru: dygguo *C*. Veneris: venris *C*. — 5_3 meyju: *C*, meyjunne *D*; meyjunum *A*. samdi: *D*; sendi *A*, *C*. mærðar: margan *D*. $_4$ á: *C*; af *A*, *D*. mjúku: mælsku *D*. bréfi: bréfinu *C*; erfi *D*. — 6_1 Helga um: herrans *D*; í *skr. A*. $_3$ því: *D*; þá *C*; *ul. A*. $_4$ að krankt: er kallt *C*. í: vm *D*. — 7_1 -laug: -laugr *C*. fyr: að *C*. $_2$ gjǫrðuz: *D*; gjorðu *A*; gjǫrði *C*. móðar: nógar *C*. $_3$ margar: *C*, *D*; morgum *A*. meyjunum: meyjum *D*. góðar: fröðar *D*. — 8_1 um: *C*, *D*; *ul. A*. $_3$ fyrðum: fróðan *D*. $_4$ fróðum: frægumm *D*.

9. Óláf nefni eg ítran gram,
er átti að stýra Hǫrðum,
lofðung helt með landi fram
lægis dýrum vǫrðum.
10. Gnóðar-Ásmundr grams var feðr,
gumna fára líki,
sá bauð jafnan sverða veðr,
og svipti af kóngum ríki.
11. Kári byggir knarrar stafn
kóngs og hermenn góðir,
honum var fár að afli jafn;
Ǫrnólf hét hans bróðir.
12. Rjóða þeir með ræsir brand,
og refsa vóndum mǫnnum,
fekk sá engi af fyrðum grand,
er fór með kaupskap sǫnnum.
13. Virða sína vísir gleðr
vænum Draupnis sveita,
sá var bóndi brǫgnum meðr,
er burgeis mátti heita.
14. Sá hét Grípr er gjǫrði kíf,
gjarn við stál að skarta,
drengrinn átti dygðugt víf,
dóttur Hróks ins svarta.
15. Átti Grípr og Gunnlǫð sjá
— gjǫraz af vísur klókar —
arfa sex og aðra þrjá,
allir kallaz hrókar.

9_1 ítran: vngan *C.* $_2$ er: *ul. C.* Hǫrðum: *i D rettet til* Gorðumm. — 10_2 fára: færra *A.* $_4$ og svipti: *D*; svipti *C*; og setti *A.* — 11_1 byggir: bygði *D.* $_2$ kóngs: kiærn *C.* góðir: fróðir *D.* $_3$ var fár: voru fáir *A*; var einginn *C*; *l. lyder i D:* einginn var honum ýta jafn. — 12 *findes i C efter v. 24.* — 12_1 ræsir brand: ræsi grand *C.* $_2$ og: *ul. C.* — 13_1 virða....vísir: Fylkir....firða *C.* $_2$ vænum: fríðum *C.* Draupnis: drúpnis *C*; linna *A*; nǫðru *D.* $_4$ er: *ul. C.* — 14_1 Grípr: Greypr *D* = *15_1 osv.* — 15_2 af: nú *D*; *ul. C.*

16. Gríps son frá eg að Hrómund hét,
hann var ellstur bræðra,
hreysti aldri hjartað lét,
hvergi fanz hans æðra.
17. Hrólf skal nefna Hǫgna og Gaut,
Háka og Þrǫst inn sétta,
Angantýr og Helgi hlaut
hendr í stríð að rétta.
18. Logi var yngstur lítill sveinn,
er listug hjónin gátu;
Hrómund stóð í herfǫr einn,
en heima aðrir sátu.
19. Óttaz hvórki sviða né sár
seggr í randa flaugum,
breiðr um herðar, bjartr á hár,
blíðr og snarr í augum.
20. Flýði hann aldri fylking úr,
flein í skjǫldu keyrði,
en í drengskap dyggr og trúr,
sem dugandi manni heyrði.
21. Ilsku-þjóð með afli drap,
aldri hræddr í pínum;
hafði hann allan hetjuskap
af Hróki frænda sínum.

16$_1$ frá eg: ein *D*. $_3$ hreysti...hjartað: halrinn...hreysti *D*. $_4$ hans: þar *C*; *l. lyder i D*: með honum fanst eingin æðra. — 17$_3$ Angan-: Angen- *A*. og: enn *C*. Helgi: *navnene* Hǫgna *og* Helgi *er i D omb.* — 18$_1$ yngstur: *C, D*; nefndr *A*. $_3$ stóð í herfǫr: fór í hernað *D*. $_4$ en: er *C*; þá *D*. — 19$_3$ um: á *C, D*. herðar: en *tf. A*. — 20$_1$ Flýði—aldri: Framliga gekk hann *C*; hann *ul. D*. $_4$ dugandi: -andis *D*. — 21$_2$ aldri: ok a. *A*. pínum: pínu *C*. $_3$ hafði: *C, D*; hefr *A*. hann: *ul. C*.

22. Vóru með kóngi kexar tveir,
er kunnu galdra marga,
Bíldr og Vóli, bræður þeir,
báða kalla eg arga.
23. Vísir þiggr af Vóla ráð,
var það ófyrsynju;
kvis hefr hann fyr kurt og dáð,
en klæðiz aldri brynju.
24. Verra mann í vópna skak
valla trú eg að fyndi,
undirfǫrull og illr á bak,
ǫngum trúr í lyndi.
25. Heldu nú fyr Nóreg austr
niflungs menn á ferjum,
lofðungs herr á lægir traustr
legz að Elfarskerjum.
26. Virðar unnu víða greitt
víg á bauga-meiðum;
lágu nú við annes eitt
Óláfs menn á skeiðum.
27. „Þið skuluð ganga þvert yfir ey"
þengill talar við Kára,
„vita ef hittið víkings fley
og vaxi kífið sára".

22_1 kexar: kappar *C, D.* $_{3-4}$ bræður....báða: báðir.... bræður *D.* þeir: tveir *A.* 23_3 hefr hann: hafa þeir *A*; *l. lyder i D*: kunnu þeir ǫngva kurt né dáð. $_4$ en: hann *C, ul. D.* klæðiz: klæðast *A*; klæddir *D.* — 24_1 Verra mann: *C*; Verri menn *A, D.* $_2$ að: mann *D.* $_3$ *lyder i D*: undirfǫrlir en illir á b. $_4$ trúr: trúir *D.* — 25_1 Heldu: *C*; Helldr *A, D.* fyr: að *D.* austr: *C*; norðr *A, D.* $_2$ menn: lýðr *D*; inna(!) *C* $_3$ herr—traustr: gjǫrði lýður harðr *D.* $_4$ legz: *C*; og leggr *A*; leggja *D.* — 26_1 virðar...víða: *omv. C.* $_2$ bauga: hringa *C.* $_3$ lágu—annes: úti lágu við eyland *C.* — 27_1 Þið skuluð: þú skalt *D.* $_3$ hittið: hittir *D.* $_4$ og: so *C.*

28. Kári og Ǫrnólf kanna land,
klæði og vópn sín fengu,
þeir hafa skjǫld og skygðan brand,
skjótt yfir eyna gengu.
29. Herskip náðu sex að sjá
sjáfar-hǫmrum undir,
skreyttur dreki lá skeiðum hjá,
skorinn á margar lundir.
30. Kári réð að kalsa skæðr
og kveðr þá vísur margar:
„hverr er þann að hǫldum ræðr?
— hafi þig allir vargar".
31. Dólgrinn einn á drekanum stendr
digr og ansa náði:
„Hrǫngviðr er eg að heiti kendr;
hverr ertú enn bráði?".
32. „Kára og Ǫrnólf kenna mátt
kóngs á bræddum stafni;
þig skal eg Hrǫngviðr hǫggva í smátt;
hafi þig úlfar að tafni".
33. „Kom þú á morgun Kári hér
með kǫskum drengjum þínum;
bauta skal eg á brjósti þér
með brynþvara oddi mínum".
34. „Fyrr skulu úlfar eta þitt hold,
auðnan trú eg þér þverri;
eg veit ei fyr ofan mold
annan Hrǫngvið verri.

29_1 náðu: náði *A*; þeir *tf. C.* $_2$ sjáfar: sjófar *C.* $_3$ lá... hjá: *omv. D.* $_4$ margar: ýmsar *C, D.* — 30_1 kalsa: *C, D*; kalla *A.* $_2$ kveðr: kvað *D.* $_3$ þann: sá *D.* að: er *C, D.* hǫldum: hernum *D.* — 31_1 Dólgrinn: Dólgur *A.* $_4$ hverr: eða hvorr *A, D.* — 32_2 á: *C, D*; af *A.* $_3$ Hrǫng-: Hrang- *A* = *34_4, 41_1, 43_1 osv.* $_4$ úlfar: úlfr *C.* — 33_3 bauta—á: ek skal bauka á *C*; ek skal bauta að *D.* — *34 i A, D efter v. 36.* $_1$ úlfar: vargar *C*; ulfar skulu nú e. þ. h. *lyder l. i D.* $_2$ auðnan: auðna *C*; þín *tf. D.* þér: at *C*; *ul. D.* $_3$ eg veit: *omv. C.*

35. Kant að segja Kára þú,
kappinn, það er vér beiðum,
hversu lengi hafi þér nú
hernað plágað á skeiðum?".
36. „Sextigi lét eg seggjum hætt
sumur í stála hjaldri;
og svó margar mútur grætt;
minkan fekk eg aldri".
37. Skildi svó með skǫtnum þeim,
þeir skeinduz lengi í orðum;
Kári og Ǫrnólf koma þá heim,
er kóngrinn sat yfir borðum.
38. Þegnum hermir þeira tal,
þrumdi á borðum alda,
þengill segir að þjóðin skal
þegar til rómu halda.
39. Fýsaz bræðr á frægðir meir
en flóttamenn til skógar;
hvórki skorti, er hittuz þeir,
hǫgg né vísur nógar.
40. Bardaginn var með brǫgnum skæðr,
bráðir fenguz hrafni;
ramliga tóku rǫskvir bræðr
að ryðjaz umm í stafni.
41. Hrǫngviðr á það Herjans tundr
— hǫldum vil eg það glósa —,
mátti hvern dag menja lundr
menn fyr broddi kjósa.

35_1 kant: *D*; kann *A*, *C*. að: eg *C*. Kára: Kári *D*. þú: nú *C*. $_2$ kappinn: kǫppum *D*. er: *ul.* *C*, *D*. $_3$ hafi—nú: hefr þú *C*; hefurðu nú *D*. $_4$ hernað: herlið *C*. plágað: framit *D*. — 36_1 -tigi: -tigir *D*; -tíu *C*. lét: læt *A*; hef *D*. hætt: hatt *C*. $_3$ *lyder i C*: marga hef eg móður gratt; marga mútu *skr.* *D*. $_4$ *lyder i C*: en minkun fein, *hvorefter den store lakune beg.*; at minkun *osv.* *D*. — 37_2 þeir sk.: er skemduz *D*. $_3$ koma þá: kómu *D*. $_4$ er: þá *D*. — 38_1 þegnum hermir: þegnar heyrðu *D*. — 41_4 broddi: *D*; vópnum *A*.

42. Brodda þélin bjǫrt og lǫng
bilar í ǫngvu hjaldri,
hana bar garpr í geira sǫng,
— get eg hun sljóvgiz aldri.
43. Hrǫngviðr svó við hildi tér,
hann sá brodda fljúga:
„Þú skalt Kári kenna af mér
kesju oddinn bjúga“.
44. „Þó mín bresti brynjan ný
og blæði úr hverju sári,
fregni ei það fljóð í bý,
að flýi hann undan Kári“.
45. Kári ruddi randir svó
rétt með snildar-greinum,
aldri færi en fimm og tvó
hann feldi í hǫggi einu.
46. Hrǫngviðr upp á hilmis skeið
hljóp að Óláfs þegnum,
kesja hans var kynstra breið,
er Kára stóð í gegnum.
47. Þegar að Kári kendi hel,
og kunni hann spjótið nista:
„ljúfi herra, lifið nú vel,
Lóðurs ætla eg gista“.
48. Barma sendi báða tvó
brátt til heljar pínu,
Ǫrnólf þegar með afli vó
upp á spjóti sínu.

42₁ þélin: þél er *D.* ₂ ǫngvu: ǫngvum *D.* ₃ í...sǫng: at...þrǫng *D.* — 43₂ hann sá: *D*; hér sé ek *A.* — 44₃-₄ *lyder i. D*: fyr skal ek falla flatr um bý | en flýi ek burt“, kvað Kári. — 46₄ er: *ul. D.* — 47₁ kendi: kennir *D.* ₂ *lyder i A*: sem kunni spjót að gista. ₃ lifið: lifi *A.* ₄ Lóðurs: Løður *D.* — 48₁ Barma: Bræðr *D.* ₂ til heljar: í dauðans *D.*

49. Ǫldin gekk þá ekki hljóð
um Óláfs snekkju langa,
Hrǫngviðr tók að hrópa á þjóð:
„á hǫnd oss megi þér ganga“.
50. Grípsson frá eg að gengi hratt
með gaddakylfu eina,
seggrinn hafði síðan hatt,
sá mun kunna að skeina.
51. Berserk þenna bíta ei sverð,
brodda flaug né ǫrva,
því lét kappinn koma í ferð
kylfu af stáli gjǫrva.
52. Garprinn hafði grátt og hvítt
geitaskegg sér bundið,
kemr þar að með kappið strítt,
að Kára getr hann fundið.
53. „Hér hef eg fundið frægsta bræðr
fallna á kóngsins snekkju;
vilda eg þeim, er vígi ræðr,
veita heljar rekkju“.
54. Reisti upp í randa seið
rekkrinn kóngsins merki;
hrǫkk þá alt á Hrǫngviðs skeið,
þá Hrómund lemr inn sterki.
55. Hrǫngviðr spurði hreyti auðs:
„hverr er nistir varga,
sá með lurki lemr til dauðs
liðsmenn vóra marga?.

49_1 ekki: einka *D.* $_3$ tók að: giǫrði *D.* á: að *D.* — 50_4 *lyder i D*: só vill bókin greina. — 51_1 Bers.: Á b. *D.* $_2$ brodda: í br. *A*; *l. lyder i D*: í branda éli né ǫrva. — 52_{1-2} *lyder i D*: Geitarskeggið grátt ok sítt | garprinn hefr sér bundit. $_4$ að: *ul. D.* — 53_2 fallna: falla *A.* $_3$ eg: *ul. A.* vígi: vígum *D.* — 54_3 Hrǫngv.: Hrungadz *A.* $_4$ þá: er *D.* — 55_1 Hrǫngviðr: Hrangað *A og sål. oftere.* hreyti: hreysti *A*; hreitir *D.* $_3$ sá: er *D.* $_4$ liðsmenn: lýði *D.*

56. Hverr ęr þessi enn heimski raumr.
hǫlda fellir sára?,
ertu fretkall flatr og aumr
og faðir ins illa Kára?“.
57. „Hrómund nefna hǫldar mig;
hefna vilda eg bræðra;
kylfa mín skal koma við þig,
þér kemr í brjóstið æðra“.
58. Berserk frá eg í brodda dǫgg
bilaði ei við þetta,
og með lurki lemstrar-hǫgg
lét honum Hrómund detta.
59. Kappans frá eg að kylfuslag
kemr í hjálminn djúpa,
víkingrinn fekk *vestan* dag,
varð hann þegar að krjúpa.
60. Hrǫngviðr réð með hrausta lund
hratt á fætur spretta,
Laufa Týr mun litla stund
lifa við hǫggið þetta.
61. „Verið hef eg í vópna dǫgg
svó vaskar kempur finni,
þó hef eg aldri þvílíkt hǫgg
þegið á æfi minni“.

56_2 hǫlda f.: er h. giǫrir *D.* $_4$ og: *ul. D.* — 57_3 kylfa: kylfan *D.* $_4$ þér—brjóstið: ef kemr í brjóst þér *A.* — 58_1 frá eg: þessi *D.* brodda: branda *D.* $_2$ bilaði: bilar *A.* $_3$ og: fyrr en *ved rett. af* og *D.* $_4$ *lyder i A*: lætr hann Hraunguid detta. — 59_3 fekk: fra *A.* vestan: veizlu *A, D.* — 60_1 réð: *sål. D*; *ul. A.* $_2$ hratt: gjǫrir *tf. A.* *Herefter tf. D følg. vers, der mulig er ægte:*

Berserk talar og beit á vǫrr
brátt við kappa ríkan:
„víða bar eg að virðum dǫrr
og vissa eg ǫngvan slíkan“.

— 61_2 svó: og *D.* finni: í sinni *D.*

62. Hrǫngviðr kvað það hreystiorð,
er hann réð drengi að kvista:
„ef mér kappar koma fyr borð,
í kveld skal eg Óðin gista“.
63. Kylfuhǫgg að kappinn sló,
kom svó fast við vanga,
hjálminn inn að heila dró,
haus varð sundur ganga.
64. Berserks fell þá brandrinn rauðr
burt úr greipar iljum,
litlu síðar liggr hann dauðr
laminn í sundr á þiljum.
65. Hrómund spurði hilmis sveit,
hvórt þeir kjósa vildi
hǫggva nú sem hrottinn beit
eða hætta á kóngsins mildi.
66. „Vér hǫfum látið vaskan mann,
er vakti rómu stranga,
kjósa munum vér kostinn þann
kóngi á hendr að ganga“.
67. Sveitin var til sættar lyst,
sefaðiz herrinn stinni.
Hér mun eg láta fræðið fyst
falla niðr að sinni.

II.

1. Kvinnur svinnar kann eg mín í kvæðum prísa,
enn skal henni ǫnnur rísa
orðum skorðuð lystar-vísa.

62_1 kvað það: talaði *D.* $_2$ er: *ul. D.* drengi: lýði *D.* $_3$ *lyder i A*: hvor sem kappinn kemr f. b. $_4$ eg: *ul. A.* — 63_3 heila: hǫfði *D.* $_4$ haus: so h. *D.* — 64_1 Bers.—þá: Berserk frá eg *A.* $_2$ burt: beit *A.* $_3$ liggr hann: lá hann þar *D.* $_4$ í: *ul. A.* — 65_1 hilmis: hǫlda *D.* $_3$ hǫggva: að h. *D.* — 66_2 er: sem *D.* $_4$ hendr: hǫnd *D.* — 67_1 sættar: sátta *D.*
II. 1_1 Kvinnur svinnar: *D*; kvinnum svinnum *A.* mín: sízt *D*; mins *A.* $_3$ skorðuð: skorðug *A.* lystar: mektar *D.* *V. 2 og 3 er omb. i D.*

2. Hinn er kvinnur hata með sút á hverri stundu
dást, og fást, að dregla grundu,
dauðans nauðir hægri mundu.
3. Hríð af stríði hrǫkkviz mér um hjartans torgir,
langt og krankt er að lifa með sorgir,
láta úr máta yndis borgir.
4. Enginn drengja undriz það fyr ǫrva rjóðum,
sveitin teit þó syrgi af fljóðum,
sætan bætir harma þjóðum.
5. Angrið stangar yndis past fyr auðar grundir,
þegna·gegna þýðu-fundir
þreyir af meyjum allar stundir.
6. Ekki blekkja ástir mig í afmors fræðum,
þýðar hlýði kvinnur kvæðum,
kærar, nær um Grípsson ræðum.
7. Hrangviðr angr af hǫggi fekk, sem hróðrinn greiddi,
Hrómund sló í haus og meiddi,
hinn frá sinni æfi leiddi.
8. Hrómunds sóma heyri nú með heiðr og dáðir:
mǫrgum vǫrgum miðlar bráðir,
mengið gengr á Óláfs náðir.
9. Garprinn snarpur Grípsson spyrr, er gæddi hrafni,
hvẹssu að þessi héti að nafni,
er halla*ðiz* fallinn upp að stafni.

2_1 kvinnur hata: kvinan hatar *D*. $_2$ að: við *D*. grundu: hrundu *D*. — 3_1 hrǫkkviz: hraktiz *D*. hjartans: hyggju *D*. $_2$ með: við *D*. — *4—5 mgl. D*. — 6_1 ástir: *D*; orð þín *A*. $_2$ *lyder i D*: hlýði þýðar kvinnur kv., *i A*: þýðust hl. kvinnan. $_3$ kærar: kær og *A*. — *7—8 omv. A*. — 7_1 Hrang.: Hrǫngv. *D*. fekk: beið *D*. $_3$ hinn: hann *D*. — 8_1 sóma heyri: sómi heyrðiz (*mulig rettere*) *D*. *Efter dette v. står v. 12 i D*. — 9_1 er—hrafni: sá gæddr er tafni *D*. $_2$ að (*1*): *ul. D*. héti: hét *D*. $_3$ hallaðiz: hallaz *D*; hallinn *A*. að: í *D*.

10. „Heiti eg teitur Helgi enn frækni Hrǫngviðs bróðir,
þú gaft nú með Þundar skóðir
þegni gegnum dauða-slóðir“.

11. „Þegninn gegn skal þiggja líf, þó þjóðir firni,
fæddr og g*r*æddr, *á f*enja birni
fljótt og ótt sem hugrinn girni“.

12. Talaði halr á Hrǫngviðs skeið í hreggi Þriðja:
„þenna sennu ætla eg Iðja
ǫngvan slǫngva lífs að biðja.

13. Kjǫri eg með hjǫrvi að hitta þann, er hefr með galdri
„særðan færðan“ seima Baldri,
sættast mætti eg við hann aldri.

14. Hvergi ergist hjartað mitt, er heiptir pína,
æru fæ*r* eg aldri mína,
ef ellin fellir bræður þína“.

15. Hrómund undraz hreystiorð, er halrinn vakti,
sundur lundr af sárum flakti
seim*a*, bei*ma* í orðum hrakti.

16. „Ekki blekkja orð þín mig né ólmslig ræða,
læt eg mætan lífga og græða
lund af undum Hildar klæða“.

10_1 Heiti—teitr: Eg heiti hinn teiti *D*. $_2$ skóðir: *D*; vóðir *A*. $_3$ þegni: *D*: þegn í *A*. dauða: heljar *D*. — *11 mgl. D*. $_2$ græddr—fenja: giæddr af benia *A*. — 12_2 sennu: *D*; senna *A*. $_3$ lífs: *D*; líf *A*. — *13 mgl. D*. — 14_1 er heiptir: *D*; þó heptiz *A*. $_2$ fæ: giǫri *D*. aldri mína: allri týna(!) *D*. — *15_2 indledes med* en. $_3$ *lyder i D*: sverð at gerðum næsta skakti(!). seima beima: seims um beina *A*. — 16_1 ólms-: ólm- *D*. $_3$ lund—undum: lundinn þundinn *D*.

17. Hlýra enn dýra Hrǫngviðs tók enn hildar-
sækna,
Hrómund frómi lét hann lækna
lýði þýða Helga enn frækna.
18. Seggur leggr í Svíþjóð austur sunda Hrafni,
hjá tiggja þiggr hann tígn í stafni,
tveir eru þeir með Haddings nafni.
19. *Errinn* verr hann jǫfra stafn með afli og
hreysti,
sverði og gerðum sínum treysti,
siklings miklar þrautir leysti.
20. Allir snjallir Óláfs menn með afrek mestum
leysa og geysa fley úr festum,
fríðir ríða báru hestum.
21. Venda og lenda vestr um haf, þar virðar
deyja,
seggir leggja suðr til eyja,
sóknir tóku víða að heyja.
22. Hǫldar vǫldu hǫggin stór með heiptar-máli,
eyddu og deyddu alt með stáli,
undu upp stundum logandi báli.
23. Harri snarr í eina ey nam upp að ganga,
stillir vill þar strandhǫgg fanga,
stygðiz bygð við pínu langa.

17_3 lýði þýða: af lýðum þýðum *D*. *Herefter har D følg. vers (uægte):*

Meiður reiður kýs enn vísi kífs með galdri
skiljaz vilja skjóms frá Baldri
skeyta og veita trygðir aldri.

— 18_1 Seggr: Seggrinn *D*. $_2$ hjá: *D*; *ul. A*. hann: *ul. D*. — 19_1 Errinn verr: Einninn ver *A*; Hinn harði varði *D og ul.* hann. jǫfra stafn: jǫfurs land *D*. $_3$ miklar: *D*; margar *A*. — 20_2 leysa...geysa: þeystu...geystu *D*. $_3$ fríðir ríða: fyrðar styrðu *D*. — 22_1 Hǫldar: *D*; harðliga *A*. $_3$ stundum: *D*; síðan *A*. — 23_1 nam...að: *omb. D*.

24. Beimar heiman bygðum úr með bræði flýja,
hættlig ætlar hirðin nýja
hringa þing með orku knýja.

25. Jǫrð og hjǫrð var Óláfs mǫnnum innan handar
fáka ráku fleygir randar
feitar geitr og kýr til strandar.

26. Leitar sveit þegar líðr á dag til líða sinna,
kátir gátu kall að finna,
kvæða ræður er búinn að inna.

27. Bendir stendur baugs á einu bjargi sléttu,
k*ú*nginn ungan kallsi léttu
kveðr og gleðr með nafni réttu.

28. „Víking ríkur, viti þér fátt af vórum grǫnnum,
aldir gjalda yðrum mǫnnum
áðr en *náð er* skipi og hrǫnnum.

29. Hǫlda fjǫldinn híngað drífr af hverjum sandi,
skilja vilja með skygðum brandi
skjǫldungs ǫld frá gótsi og landi".

30. „Kallinn valla kveinar sér af klókskap
seggja —
hættlig ætlan eyjarskeggja
ei mun beima að velli leggja".

31. Frétta af létta fyrðar hann með fylkis ráði,
ganga þangað Grípsson náði
er garprinn karpar fyri á láði.

---

24 og 25 omb. i D. 24_1 bræði: *D*; brandinn *A*. $_2$ hættlig: *D*; hræðilig *A*. ætlar: *D*; sár fekk *A*. $_3$ knýja: lýja *D*. — 25_1 var: er *D*. $_2$ randar: *D*; randa *A*. $_3$ geitr: *D*; gyltr *A*. — 26_1 þegar: er *D*. $_3$ ræður er: ræðu *D*. — 27_1 Bendir: *D*; Bendur *A*. baugs á einu: brjótur spjóts *D*. $_2$ kung-: kong- *A*, *D*. ungan: vnga *D*. léttu: réttu *D*. $_3$ nafni réttu: máli léttu *D*. — 28_2 aldir: aldr að *D*. yðrum: yðar *D*. $_3$ en—er: en náir *A*; er náði *D*. — 29_2 skygðum: skíldi og *D*. — 30_1 af—seggja: við klóka seggi *D*. $_2$ ætlan eyj.: ætla eg eyjarskeggi *D*. $_3$ ei mun: æ mun *A*; eima *D*. leggja: leggi *D*. — 31_1 *lyder i D*: Svinnum innir sjóla karl af seggja ráði. $_3$ karpar: krappar *A*; karpi var *D*.

32. „Hverr er þersi kávís kall, er kappa tælir
hirð og stirðan herskap fælir,
hvesskyns keski skrafar og mælir?“.
33. „Nýtir ýtar Mána kall mig að máli kenna,
keldu elds, nema kotbæ þenna
knáttag fátt af aurum spenna.
34. Fengr er engi að fara í kot og fá þar bauga,
væri nær að vekja upp drauga,
með verkin sterk að ganga í hauga.
35. Ræna vænir rekkar mig, en rausnin dvínar,
fǫllast gjǫlla frægðir þínar;
fari þér þar með kollur mínar“.
36. „Kallinn snjall má kaupi slá við kennir dáðar,
þollur, kollur þínar báðar
þigg að tiggja, Grettis láðar.
37. Hratt og satt ef segir þú mér til seims og hringa,
ferð er verð að fá sér þinga,
frægðar nægð og brynju stinga“.
38. „Hundings kund hafa heiðnir drengir heygt fyr lǫngu,
nár er blár og nýtur ǫngu,
nauða-dauðr í ranni þrǫngu.
39. Þráinn hét sá, er Valland vann og var þar stillir,
besserk þessi brǫgnum spillir,
blámanns námu galdrar illir.

32_1 kávís—tælir: hinn heimski raumr er hǫlda tælir *D*. $_2$ hirð og st.: hirðum stirðum *D*. — 33_1 Mána: *D*; máni *A*. $_2$ elds: *D*; eldi *A*. nema: á *D*. $_3$ knáttag: knarra eg *A*; kátt á eg *D*. — *34 efter 37 D*. $_1$ þar: so *D*. $_3$ með: *D*; *ul. A*. að: *D*; og *A*. — 35_3 fari—þar: þér farið hér *D*. — 36_1 kallinn—slá: *D*; kalli er valla kaupi að slá *A*. kennir: kveikir *D*. dáðar: *D*; dáða *A*. $_3$ tiggja: byggir *D*. — 37_1 Hratt...satt: *omv. D*. mér: oss *D*. $_2$ ferð—verð: *D*; fremd er nægð *A*. $_3$ frægðar nægð: *D*; ferðinn sverða *A*. og: *D*; *ul. A*. — 39_3 námu: eru *D*.

40. Sveigðu og reigðu seggir eikur saman að bragði,
drógu skóg að dǫkku flagði,
draug í haug með gulli lagði.

41. Sverð og gerðar, silfr og gull má sækja þangað;
fá hefr Þráins til fundar langað,
fekk hann rekka neglum stangað.

42. Betra get eg að berjaz þar sem brandar syngi;
hastr og fastr af frænings byngi,
fyldr og tryldr er Þráinn af kyngi“.

43. „Hvert um þvert er að halda leið á hilmis skeiðum
að hitta mitt að haugi breiðum,
hrúgu kúga af skálki leiðum?“.

44. „Dægr um ægi seggir sex að suðri halda,
þá má blámanns bólið kalda
birtaz skirt, þegar minkar alda“.

45. Eikir veik að Óláfs skeiðum elda Rínar,
kall tók allar kollur sínar,
kvíða og stríð úr brjósti dvínar.

46. Sagði af flagði Grípsson grein og gulli nógu,
seglin veglig seggir drógu,
súðir prúðar ǫldur þvógu.

47. Dýrir stýra dægur sex á dælu Hrafni;
halrinn talaði, hetju jafni:
„haugrinn draugs er nú fyr stafni“.

40_1 reigðu: beygðu *D*. — 42_2 hastr...fastr: *omv.* *A*, *D*. af: á *D*. byngi: lyngi *D*. — 43_1 er að: skal *D*. $_2$ að ($_1$): *D*; *ul.* *A*. $_3$ hrúgu: *D*; hrúga *A*. — 44_1 ægi: æginn *D*. seggir: *D*; er sigling *A*. að suðri: *D*; suðr at *A*. $_2$ má: mun *D*. $_3$ skirt: skjótt *A*; first *D*. þegar: þá *D*. — 45_1 Eikir veik: *D*; Víkr eikr *A*. $_2$ tók allar: fekk aptr *D*. $_3$ og: *ul.* *D*. — 46_1 grein: *D*; gram *A*. $_3$ ǫldur: *D*; aldir *A*. — 47_1 dægur: dægrin *D*. $_2$ hetju: *D*; hetjum *A*. $_3$ er nú: *D*; var þá *A*.

48. Virða hirð og vísir kemr að valskri grundu,
annes kannar ǫld af stundu
ótt og fljótt og hauginn fundu.
49. Rekkar þekkir rjúfa haug að ráðum gjǫrðu
besserks þess að bóli hǫrðu,
brjóta grjótið niðr að jǫrðu.
50. Drengir gengu að dǫkkum haugi dagana fjóra,
kátir gátu komið á ljóra,
og kenna þenna galdra stjóra.
51. Bólginn dólgur, blár sem hel, á breiðum stóli,
grimmr og dimmur galdra skóli
gljá*ði* Þráins af nǫðru-bóli.
52. „Hverr skal k*e*rskur hilmis maðr í hauginn renna?
Læt eg mætan lundinn þenna
ljósa kjósa gripina þrenna“.
53. Máli Váli mildings svarar, er mart kann raupa:
„feng vill engi fjǫrvi kaupa;
finnr *ei* hinn, er til vill hlaupa.
54. Blámaðr rámur belgir hvópt og blæs að eldi,
glotti hrotti og gómum skeldi,
grár og blár um kampa veldi.
55. Hundings kundur hnǫppum blæs að hyrnum rauðum,
heitum, rẹit hefr hlaðið með nauðum
h*ann* sér manna-búkum dauðum“.

48_2 kannar: *D*; kanna *A*. $_3$ og: þeir *D*. — 49_1 ráðum: ráði *D*. $_2$ þess: *D*; niðr *A*. — 50_1 haugi: *D*; haug *A*. — 51_2 gr. ok d.: gildr ok tryldr er *D*; er *tf*. *A*. $_3$ gljáði: gljáir *D*; glóaði *A*. þráins: þráinn *D*. — 52_1 skal: vill *D*. kerskr: kaskr *A*; horskr *D*. hilmis maðr: *D*; hjǫrva vinr *A*. hauginn: *D*; hǫggi *A*. — 53_1 svarar: tók *D*. $_2$ feng: fé *D*. $_3$ finnr: *D*; fimr *A*. ei: er *A*; þat *D*. — 54. *Hermed beg. B*. $_1$ -maðr: -mann *A*. $_2$ og: *D*; *ul*. *A og skr*. hrottinn. og—skeldi: goma spelldi *B*. — 55 *ul*. *B*. $_1$ hnǫppum: hvoftum *D*. hyrnum: hrimnum *D*. $_3$ hann: hjá *A*, *D*.

56. Rómund frómur ræðir þá með rǫddu hári:
„mundi hundrinn mæta sári,
merkr og sterkr ef lifði Kári.
57. Mest í festi makligt væri mér að renna,
draug í haugi dǫkkvan spenna,
duga mun hugr við kompán þenna.
58. Kjǫrig með hjǫrvi að kífa fyrr við kappa otta,
rekkum ekki dugir að dotta,
drafl er afl að spara við hrotta“.
59. Oss mun (blossa) brugðið við (kvað báru spennir)
— tveir eru meir en tuttugu þrennir —
trǫll ef ǫllum þessum rennir“.
60. Hnígr og sígur halrinn inn í haug með festi,
nógt um þókti nadda lesti
nær sem væri frykrinn mesti.
61. Meiðir reiður mǫrgum safnar mætum baugi,
Gripsson hripsar gull frá draugi,
gilliga vill hann ryðja úr haugi.
62. Fyrðar byrðar fagrar upp í festum venda,
halrinn valdi hringa brenda.
Háttr og þáttr er kominn á enda.

56_1 frómr: frómi *B*, *D*. hári: klárri *D*. $_2$ hundrinn: hundr *D*; hundr hinn *og så* mæti *B*. $_3$ ef: *ul*. *B*. *Herefter v. 59 i A*. — 57_2 draug: og dr. *D*. dǫkkvan: digran *B*. — 58_1 kjǫrig: kjeri eg *D*. með hjǫrvi: fyrr *B*; mér *D*. kífa: kífi *D*. fyrr: fie *D*; helldr *B*. kappa: kalla *B*, *D*. otta: átta *alle*. — *59 efter 56 i A*; *her i D*. $_1$ *lyder i D*: Glossinn blossinn blankar við hjá branda spennir. oss: opt *A*. $_2$ eru: ok *B*, *D*. $_3$ *lyder i D*: talda hǫlda faðma rennir. — 60_2 nógt um: noktum *B*; nýtum *A*, *D*. þókti: býtiz *D*. $_3$ nær sem: *B*; hit næsta *A*; næsta stæsta *D og ul.* væri. mesti: vesti *D*. — 61_1 reiðr: reiðir *B*, $_3$ gil-: gild- *A*; ok gilld- *D*. vill hann: vildi *D*. — 62_1 fagrar—venda: færðu út í festar enda *D*; festar *skr. B*. $_2$ valdi: um *tf*. *D*.

III.

1. Skáldin þau sem skýra brag
skemta silkihrundum,
nasa í þetta nátt sem dag
náliga ǫllum stundum.
2. Kveðr eg aldri svó kurteis orð
kátum menja þǫllum,
svinnust gefr mér seima skorð
sorg í móti ǫllum.
3. Þeira lát og listarfar
líz mér harmrinn mesti.
Greinum hitt, að Gripsson bar
gull og silfr í festi.
4. Hrómund þótti úr haugi mál,
heldur líðr á stundir,
kall var þá að kynda bál
katli sínum undir.
5. Funi var millum fóta hans,
fullur ketill af búkum;
ásjón hefr hann einskis manns
jafnt og segir af púkum.
6. Þótti nokkuð þrautasamr
Þráinn í fyrrum ǫldrum;
var hann í fystu Vallands gramr
og vann þó alt með gǫldrum.

III. *1 ul. A.* $_3$ nasa: *D*; nara *B*. sem: *D*; og *B*. $_4$ nál.: og n. *D*. — 2_1 kveðr—aldri: *B*; kvað (kveð *D*) eg ei *A*, *D*. kurteis: kurteist *B*, *D*. $_2$ kátum: kærum *B*; kærri, *og så* þǫllu *D*. $_3$ svinnust gefr: at svinn ei gefi *D*. seima: silki *B*. $_4$ ǫllum: ǫllu *D*. — 3_1 -far: par *B*, *D*. *Herefter v. 9—11 i B, D.* — 4_2 heldr: því h. *D*. líðr: *B*; líða *A*, *D*. á: *ul. D*. $_3$ þá: at *B*. — 5_1 var millum: er á (*ul. D*) milli *B*, *D*. $_2$ fullr: ok f. *A*, *D*. $_3$ -sjón: -sján *D*. $_4$ jafnt: eins *D*. — 6_1 þrauta-: þrautar- *B*. $_2$ fyrrum: *B*; fyrri *A*, *D*. ǫldrum: ǫldum *B*, *D*. $_4$ þó: þat *D*.

7. Snemma var hann í ilsku ern
um æsku tíma vakra,
og með grimd yfir garpinn hvern
hann gekk sem Loki yfir akra.
8. Þegar er auði Þundar vífs
þoldi hann ekki stýra,
hann var settr í hauginn lífs
og hjá honum gull ið dýra.
9. Sverð á einum súlustaf
sér hann uppi hanga,
sá mun bjóða berserk af,
er bregður gramnum langa.
10. Brigðill fanz ei betri neinn,
en brandrinn þessi fráni;
það er inn mæti Mistilteinn,
mart lið veitti Þráni.
11. Gripsson var til gjall*ars* fúss,
glóar af snáka bóli;
vill þá tala með herra húss,
hefr sig framm að stóli.
12. Hrómund kvaddi heiptar-lund
hal með orðum slíkum:
„séð hef eg ǫngvan svartari hund
seimi stýra ríkum“.

7_1 í: við *D*. $_2$ tíma: tímann *A*, *D*. $_3$ og—yfir: því yfir gildan *D*. $_4$ Loki: lok *B*. — 8_1 er: *B*; at *D*; *ul. A*. auði: eyðir *D*; raði *B*. vífs: vins *B*; kífs *D*. $_2$ hann ekki: ei lengr at *B*, *D*. $_3$ hann var: þá v. h. *D*. *9—11 efter v. 3 i B, D*. — 9_2 sér hann: sá h. þar *D*. $_3$ bjóða: bera *D*. $_4$ er bregðr: sem br. *D*; ok biarga *A*. — 10_1 Brigð. fanz: Birgill finzt *B*; brigðir finst *D*. $_2$ þessi: hinn *tf. B*, *D*. $_4$ mart: er mest *D*. — 11_1 var: er *B*, *D*. gjallars: giallda *alle*. $_3$ vill—með: villdi tala við *B*; hann vill tala við *D*. herra: herrann *D*. $_4$ hefr: hann (og *D*) h. *B*, *D*. framm: framan *B*. — *12 mgl. B*. $_1$ kvaddi: af *tf. D*. $_3$ ǫngvan: aldri *D*. $_4$ seimi: seinna *D*. ríkum: og (*ul. D*) ríkjum *A*, *D*.

13. Hrómund talar af hreysti og mekt:
„hringum hefr eg svarfað,
aptans bíður ófrǫm sekt,
eg hef þetta starfað.
14. Oss er mál úr yðrum haug,
eingi trúeg því hamli.
(— ei var hýrt að horfa á draug —)
Hversu máttu, inn gamli?“.
15. „Nú er í reiðing ráðið mítt,
rekkar trúeg það prófi,
mitt er angur mikið og strítt —
má eg þó enn að hófi.
16. Einskis kynna eg yðra dul,
— ansar Þráinn í pínum —
„ef þú létir þenna þul
þreyja á stóli sínum“.
17. „Ǫllum hef eg þig auði rænt,
elli- þrymr inn -móði,
minn er hringr og men svó vænt
og Mistilteinn inn góði“.
18. „Segðu ei hvór sigri veldr
— svarar hann menja-lundi —
fyrr en þú úr haugi heldr
heill af okkrum fundi“.

13 efter v. 8 i B. $_1$ af: með *B, D.* $_2$ svarfað: *B, D*; safnað *A.* $_3$ ófrǫm: óframs *D.* $_4$ þetta: nǫkkut *B, D.* — 14$_1$ Oss—mál: *B, D*; Ant er mér *A.* $_2$ eingi | tr. þ.: *omv. A.* $_3$ ei var: ecki er *D.* $_4$ Hversu: eðr hv. *D.* — *15 og 16 omb. B, D.* 15$_1$ í: á *D.* reiðing: *B*; reiki *A, D.* $_2$ rekkar: rekkrinn *B.* $_3$ mitt: mart *B, D.* $_4$ að: á *D.* — 16$_1$ kynna: kunna *D.* dul: *B, D*; duol *A.* $_2$ ansar: ansaði *D.* pínum: *B, D*; pínu *A.* $_3$ þú létir: þér létuð *D.* $_4$ þreyja: *D*; þegja *A, B.* — *17 efter 19 i D.* $_2$ þrymr: þrumr- *D.* $_3$ men: menið *D.* $_4$ og: *ul. B. Herefter findes i D v. 21, 23, 20, 18, 22, 24 osv. 18 efter 20 i B.* $_1$ sigri veldr: *B, D*; sigr er skaptr *A.* $_3$ *lyder i A*: ef fer þú halr úr haugi aptr.

19. „Sáttu ekki sverða meiðr,
safnað hafði eg baugum,
er þú húktir, hundrinn leiðr,
hvað var þér í augum?.

20. Fyrri hefði flagðið þurt
fjárins mér að synja,
allan hef eg þinn auð á burt;
ekki hefr þú að skynja“.

21. Seggrinn frá eg að sæmdar-trauðr
svaraði garpnum væna:
„orðinn er eg að ǫllu blauðr,
ef einn skaltú mig ræna“.

22. „Stelumz eg ei frá stála bǫr“,
stýfir talaði randa,
„karpar þú með kyndug svǫr
en kant ei upp að standa“.

23. „Kunna eg fyrr að koma í rjár,
kǫppum varð að nauðum;
þér mun eg synja sverðs og fjár,
sjá þú við mér dauðum“.

24. „Stattu á fætur stúrulaust,
stakað mun verða flagði,
miklu er þitt minna traust,
en Máni kall af þér sagði.

19_1 ekki: eigi *B*; mig ei kvað *D*. $_2$ safnað: svallað *D*. hafði: hef *B*, *D*. $_3$ er: en *B*, *D*. — *20 efter 23 i B*. $_1$ hefði: hafði *A*. þurt: *B*, *D*; þraut *A*. $_3$ hef—þinn: tek eg *B*. hef: skef *D*. auð: afla *D*. á: í *B*, *D*. burt: braut *A*. — 21_1 að—trauðr: á sæmdir snauðr *D*. $_3$ að: með *B*, *D*. $_4$ einn: *B*, *D*; ei *A*. ræna: *B*, *D*; reyna *A*. — *22 efter 53 i B*. $_1$ stelumz: stelst *D*. eg: *B*, *D*; *ul*. *A*. $_2$ stýfir...randa: *B*, *D*; stillir...branda *A*. $_3$ karpar þú: *B*; þú kjaftar hér *D*; krappar *skr*. *A*. — 23_1 rjár: ria (?) *A*. $_3$ þér—synja: synja vil eg þér *B*, *D*. — 24_1 á fætr: upp þá *B*. $_2$ stakað: stjakað *A*, *D*.

25. Hugrinn þinn er harla flatr“
Hrómund talar af kappi,
„skríð þú af stóli, skálkrinn latr,
skilinn frá ǫllu happi“.
26. „Fremd er engi að fella mig
með fránum hjalta-vendi;
eg vil reyna afl við þig,
ef ekki er vætta í hendi“.
27. Hrómund kastar hrotta þá,
handa afli treysti,
Þráinn var glaðr, er þetta sá,
þungan ketilinn leysti.
28. „Riga þú þér í rúmi blauðr,
ragari en nokkuð kvendi,
sæktú að mér svartr og dauðr,
sverð er burt úr hendi“.
29. „Nú mun ráð að fara á fætr,
frýr þú hugarins draugi,
dagrinn líður drjúgt til nætr,
dimma tekr í haugi.
30. Það mun ráð að rísa viðr
og reyna galdra-ímu;
katli mínum kasta eg niðr,
kom þú svó til glímu“.

---

25 efter 29 i B. $_1$ harla: hræddr og *B.* $_2$ af: með *B.* $_4$ sk. frá: *B, D*; og skildr af *A.* — 26$_4$ ef: þá *D*; *ul. B.* er: *ul. B.* vætta: sverð *D.* — *27 efter 25 i B.* $_2$ handa: og h. *A.* $_3$ var: varð *B, D.* er: eð *B.* $_4$ þungan: og þ. *D.* — *28 efter 30 i B.* $_1$ í: úr *D.* $_2$ en nokkuð: hverju *D.* $_3$ sæktu: nú *tf. D.* dauðr: snauðr *D.* $_4$ er: i *tf. D.* — *29 efter 22 i B.* $_3$ drjúgt: en dregst *D.* drj. til: en drjúgt er *A.* — *30 efter 27 i B.* $_1$ Það: Nú *B.* $_2$ *lyder i A*: kvað rekkr í galdra pínu, *i D*: kvað raumr í g. ímu. $_4$ svó: nú *B, D.*

31. Gripsson lítur garpinn blá,
gengr í móti draugi,
rennaz til og ráðaz á
rammir tveir í haugi.
32. Skrykkjum gengur skáli flagðs,
skelfur alt í næri;
það mun kenna kempu bragðs
að koma við Þráin í tæri.
33. Gripsson lætur grjót og tré
ganga upp inn mæti,
þá varð leiðr að lúta á kné
loddarinn ǫðrum fæti.
34. „Stǫkumz eg meira, sterkr ertú,
stirnar kall við elda,
fæti ǫðrum fell eg nú,
fast mun taka að kvelda".
35. Þá varð hár af hræva daun
haugrinn upp að fyllaz,
næsta kom hann í nóga raun,
nú tók Þráinn að tryllaz.
36. Hrómund talar í huganum glaðr
— horfið var þá mengi —:
„ekki ertú sem menskur maðr,
má þig fella engi".
37. Eigi sparði álma bǫr
ilskumaðr að klóra;
koma í með þeim pilta-pǫr,
pústra gefa þeir stóra.

31 efter 28 i B. 1 garpinn: greppinn (gr. hinn) *B*, *D*. 2 gengr: og g. *A*. 3 rennaz til: renna at *B*; þeir renna saman *D*. — *32 efter 34 i A.* 2 skelfur: skalf þá *D*. 3 það —kenna: kendi þetta (þ. k. *D*) *B*, *D*. — *33 efter 37 i B.* 3 varð: hlaut *D*. — 34, 1 Stǫk.—meira: *B*; Stjakar næsta *A*; Stjakaz eg mjǫg en *D*. — 35, 1 Þá varð: Þar nam *B*. 3 næsta —hann: nær er hann kominn *D*. — *36 efter 26 i B.* 4 fella: sigra *B*, *D*. — *37 efter 32 i B.* 1 bǫr: bur *B*. 2 ilskumaðr: afreksmann *D*. 3 koma: komu *D*. 4 gefa þeir: gáfu *D*.

38. Aurnir hafði illar klær,
ekki má honum þakka,
Gripssyni lét hann ganga þær,
greip til upp á hnakka.
39. Niðr um háls og herðarblað
hreif hann góma fleinum,
lætur gefa á lendum stað,
leysir hold frá beinum.
40. Frægðar maðrinn forðar sér,
fangið tekr að grána —
„svíða nokkuð síður þér?
seg þú mér ef blána!“
41. „Hafðag á því hugarins skyn“,
Hrómund talar enn færi,
„hvaðan ið leiða katta kyn
komið í hauginn væri.
42. Fæ eg það séð að fríða þig
fæstir kostir góðir,
kalla eg ráð þú klórir ei mig,
katta bannsett móðir“.
43. „Gunnlǫð hefr ei Grips í bý
getið sér arfa slíkan,
þú munt fæddr af flatri þý,
fýlu tel eg þig líkan.

---

38 efter 35 i B. $_1$ hafði: hefir so *B*. $_2$ ekki: engi *B, D*. $_3$ syni lét: *B, D*; son lætr *A*. $_4$ greip: og gr. *A, D*. — 39$_2$ hreif h.: hann hreif með *A*; hreif með *D*. fleinum: fleini *B*. $_4$ leysir: og l. *A*; og leysti *D*. beinum: beini *B*. — 40$_1$ maðrinn f.: *B, D*; maðr frýjar *A*. $_2$ tekr: tok *B*. $_3$ síður: síðurnar *D*. $_4$ ef blána: eptir blána *D*; blánar *skr. A, B*. — 41$_1$ Hafðag: Hafi eg *A*; Hef eg *D*. á—hug.: þar valla haft á *D*. $_4$ hauginn: *D*; heiminn *A, B*. — 42$_1$ séð: sagt *D*. fríða: frægja *D*. $_2$ fæstir: fáir *D*. $_3$ ráð: rétt *D og ul.* ei. $_4$ katta: kattar *D*. — 43$_3$ þú—af: *B, D*; fæddr af einni *A*.

44. Hræddr er orðinn hugrinn þinn,
hvikar þú allr úr fangi,
kreppiz þú við kláðann minn,
þótt kall hafi negl á gangi.
45. Sé eg að þér mun sárna hryggr,
svó skal eg að þér kreppa,
munt þú aldri menja Yggr
mér úr hǫndum sleppa.
46. Blána mun þér bakið og hryggr,
ef báðar hendur hrífa,
naktan skal eg þig nadda Yggr
með nǫglum sundur rífa".
47. Mjǫg var orðið myrkt í haug,
mátti þanninn verða,
með fótar bragði fornan draug
feldi beytir sverða.
48. „Láta skaltu ið leiða fjǫr",
kvað lestir unda nǫðru,
„nú hef eg flagðs enn frána hjǫr
fengið í sinni ǫðru".
49. „Þetta var þér þrautar-ráð",
þegninn svarar enn bleiki,
„skygðum hefr þú skjóma náð,
hann skiptir með okkur leiki.

44 efter 40 i B. $_1$ orðinn h.: allr hugr *D.* $_2$ hvikar: hvikaz *B, D.* þú allr: burt *D.* $_3$ kreppiz: kneppiz *B.* kláðann: kláða *B.* $_4$ þótt: þó *A, D.* — 45$_2$ kreppa: kneppa *B.* $_3$ munt þú: þú skalt *A, B*; að megna skalt *D.* — *46 mgl. B.* $_1$ mun þér: mundi *D.* $_3$ naktan: með nǫglum *D.* $_4$ með n.: nakinn í *D.* — *47 ul. B*; *efter 48 i A, D.* $_3$ með: á *D.* fornan: hinn forna *D.* — 48$_2$ kvað lestir: leifir *B.* $_3$ hef eg: hefr *B.* — 49$_1$ þrautar: þarfa *D.* $_2$ þegninn: þrumrinn *D.* svarar: talar *B. D.* $_3$ skygð.—þú: fyrst sk. gaztu *D.* $_4$ hann skiptir: *B*; og skakkar *A*; það skipti *D.*

50. Svó hef eg lengi loðað á fé
og lifað í haugi mínum,
ei er gott, þó góðir sé,
gripum að treysta sínum.
51. Garprinn jafnt og sjálfum sér
sverði þessu trúði,
nú skal verða að meini mér
Mistilteinn inn prúði".
52. „Grein þú mér", að Gripsson kvað,
„galdra kallinn eini,
hvessu margri hildi að
þú hjótt með Mistilteini".
53. „Sæmingr kóngr í Sámsey hét,
við sóttumz grímu alla,
sagði hann, þá sverðið lét,
seinliga munda eg falla.
54. Í sextíi hef eg og seytján betr
sumur í víking haldið,
og svó úti alla vetr,
ýta dauða valdið.
55. Hundrað sinnum hólmi á
eg hjó með sverði hreinu,
fyrðar urðu að fǫlvum ná,
fekk eg aldri skeinu".
56. „Lengi hefr þín lundin sterk
lýðum aflað nauða:
það er ið hæsta happaverk
að hǫggva þig til dauða".

---

50 efter 51 i B. $_1$ Svó: Lengi *B.* lengi loðað: lagizt *B.* $_3$ er: *B, D*; mun *A.* — 51_1 Garprinn—og: Anzar seggr *B.* $_2$ þessu: sínu *B.* $_3$ nú: en nú *D*; ef nú *B.* — 52_1 að: er *B.* $_3$ margri: *D*; marga *A, B.* — *53 efter 36 i B.* $_2$ alla: harða *B.* $_3$ þá: þá er *B*; mér þá *D.* $_4$ seinl.: að s. *D.* — 54_1 Í: *ul. B, D.* $_3$ úti alla: *B, D*; einn veg allan *A.* — 55_2 eg hjó: *omv. B, D.* — 56_3 það—hæsta: held eg mesta *D.*

57. Mætan reiddi Mistiltein
af miklu orkuláni.
hjó hann í sundur hálsins bein,
hǫfuðið fauk af Þráni.
58. Lýkur svó við ljótan skupp
leyfður fleina sendi*r*,
brendi kall á báli upp,
burt úr haugi vendi*r*.
59. Hilmir spurði Hrómund nú,
í hauginn réð að ganga;
„hversu skilduð Þráinn og þú
þrautar-glímu langa?“.
60. „Glíman okkar gekk í kjǫr,
gaf það brandrinn hreini;
settig af honum Heimdals hjǫr
með hǫrðum Mistilteini“.
61. Gripsson kjǫri af greipar stein,
er garpr í hauginn sótti,
menið og hring sem Mistiltein,
er mestir gripirnir þótti.
62. Allir fengu Óláfs menn
ótal gullsins brenda.
Nausta dýr með niflung renn,
norðr í Bjǫrgvin lenda.

57_1 reiddi: hann *tf.* *B*, *D*. $_2$ af miklu: mest af *B*, *D*. $_3$ hjó hann: *B*, *D*; hǫggr *A*. $_4$ hǫfuðið: so h. *B*. — 58_1 Lýkur: Luktaði *D*. ljótan: ljótum *D*; leiðan *B*. $_2$ *lyder i D*: og ljúfum ǫrva sendi; sendi *skr.* *A*, *B*. $_3$ brendi: hann *tf.* *D*. $_4$ burt: og b. *A*, *D*; burtu *B*. haugi: haugnum *D*; vendir: vendi *alle.* — 59_2 í—að: hverninn réð þér *D*. $_3$ *indledes i D med*: eðr. skilduð: skildu *D*; skildiz *A*, *B*. — 60_3 setti: hjó *D*. $_4$ hǫrðum: hvǫssum *B*. — 61_3 og: *ul.* *D*. sem: *B*, og *A*, *D*. $_4$ er mestir: mætir *D*. — 62_3 dýr með: bjǫrnum *D*. renn: enn *D*. $_4$ norðr í Bj.: suðr við Danmǫrk *B*.

63. Sjóli leggur sigling af
og sitr um kyrt í landi;
gekk sú frægð um grund og haf,
er Gripsson vó með brandi.
64. Brǫgnum frá eg að burgeis traustr
býtti Ófnis palla.
Sǫgunni víkr í Svíþjóð austr,
svó skal ríman falla.

IV.

1. Fræðum gjǫrumz eg fallinn á,
fagra málið niðri lá;
því er mér trautt um að tóna dans
um tignar-Hildi nǫðru lans.
2. Nefndan hef eg nótað stíl,
nýjan bruggað Viðris gil;
kvendið fær af kveikum drjúgt,
kvæðið verðr af slíku mjúkt.
3. Int var næsta í óði þeim,
ýtar kómu úr víking heim;
settiz gramr að grundu hægr,
Gripsson varð af stríði frægr.
4. Grundi hét einn góður þegn,
gefr hann honum með prýði og megn
rakka þann er heitir Hrókr;
hann var bæði snarpr og klókr.

63_1 leggur: lagði *B*. $_2$ og sitr: sez *B*. um—í: nú kyr að *B*, *D*. $_3$ frægð: *B*, *D*: fregn *A*. $_4$ vó: vann *D*; hjó *B*. — 64_1 traustr: ríkr *B*, *D*. $_2$ Ófnis: nǫðru *D*. $_3$ víkr...austr: *omv.* *D*; burt...víkr *B*. $_4$ svó: sonar *B*.

IV. 1_2 fagra: er f. *D*. málið: malm er *B*. $_3$ mér—um: *B*; mér trollum *A*; eg tregr *D*. $_4$ tignar: tvinna *D*. — 2_1 Nefndan: *B*, *D*; næsta *A*. nótað: nota *A*; notta *B*; nótanna *D*. $_2$ Viðris: sónar *D*. $_3$ kv. drj.: *B*, *D*; kveikum mjúkt *A*. $_4$ sl. mj.: *B*, *D*; því drjúgt *A*. — 3_1 næsta: næst *B*, *D*. $_2$ ýtar: að ý. *D og så* heldu. — 4_1 góður: gǫfugr *B*, *D*. $_2$ gefr—honum: gaf Hrómund *D*; hann *ul.* *B*. með: við *B*. $_3$ er: sem *D*. $_4$ var: *B*, *D*; er *A*.

5. Hrómund gaf honum hring með gull,
— hundsins þótti launin full —
eyrir vegr og aðra sjau,
er það meir en verðin tvau.
6. Vissi þetta vóndur trúðr
Vóli kall, er ei var prúðr,
drepr hann þann inn dýra hund,
dragnaz til á náttarstund.
7. Vella Týr til vísu tók:
„Vóli, hefr þú deyddan Hrók;
einhvern tíma innig þér
fyr ǫll þau pǫrin þú leikur mér“.
8. Sjóli átti systur tvær,
svinnar vóru báðar þær:
Dagný var til dáða vend,
drós var ǫnnur Svanhvít kend.
9. Svanhvít var fyr systrum tveim,
segja má rétt af báðum þeim,
hún ber mekt yfir meyja krans
millum Víkr og Hálugalans.
10. Hǫldar lofuðu hringa grund,
Hrómund gjǫrir sér kært við sprund,
varaz hann ekki Vóla né Bild;
verðr nú engi á rógi hvíld.

5_2 þótti: þóttu *D*. $_3$ og aðra: einn og *D*. $_4$ er: eru *B*, *D*. verðin: verð hans *B*, *D*. — 6_1 Vissi þ.: *B*, *D*; *omv. A*. vóndur: vonzku *D*. trúðr: *B*, *D*; trauðr *A*. $_2$ er: að *B*. $_3$ hann: *ul*. *D*. dýra: dyggva *D*. $_4$ dragn.: og d. *A*, *D*. — 7_1 Týr: Freyr *B*. $_3$ einh.—og: einn dag villdig inna *B*. $_4$ fyr: *ul*. *B*. pǫrin: brǫgð *D*. $_4$ þú leikur: þú veitir *D*; sem gjǫrir þú *B*. — 8_3 Dagný: *B*, *D*; Dagmær *A*. dáða: dygðar *B*. $_4$ drós var: drósin *D*. — *9 efter v. 22 i B*. $_2$ má: skal *D*. rétt: fyrst *D*. rétt—báðum: þat rétt af *B*. $_3$ hún: sú *D*. mekt: *B*, *D*; mackt *A*. yfir: í *D*. $_4$ millum: í milli *B*. — 10_1 *lyder i B*: Hringa grund var heima nú. $_2$ sprund: frú *B*. $_3$ né: og *B*. $_4$ verðr nú: vera mun *B*, *D*. engi: sizt *D*.

11. Talar við Hrómund hringa Fríð
heimugliga á einni tíð:
„Bíldr og Vóli við brǫgðin nóg
bera þig opt við kóng í róg“.
12. „Vilir þú ekki varna máls
vǫldug brúðrin hreyti stáls,
fýlur ǫngvar fæla mig;
eg fer sem áðr að tala við þig“.
13. Var það enn fyr vísi um dag
Vóli talar með þetta slag:
„Grípsson tælir gullas Rán,
gjǫrir hann yðr svó mikla smán“.
14. Tíkin fekk svó tunguskæð
talað fyr kóngi, að leggr hann fæð
Hrómund á fyr hrópið leitt;
hvórgi gefr um annan neitt.
15. Þar til efliz þykkjan stirð,
þegninn skilz við kóngsins hirð;
svó gjǫra allir átta bræðr,
eru nú þar sem faðir hans ræðr.

---

11 efter 13 i B. $_2$ einni: þessi *B.* $_3$ við: með *D*; *ul. B.* $_4$ *lyder i D*: bera frá þér til kóngsins róg. — 12_1 ekki: ei mér *D.* $_2$ brúðrin hr.: brúðr kvað sveigir *D*; dreifir *skr. B.* $_4$ eg fer: *omv. D.* — *13 efter 10 i B.* $_1$ vísi: vife *A.* $_2$ Vóli: að V. *D.* talar—slag: kemr á þeira skraf *B.* þetta: pretta *D.* $_4$ gjǫrir h.: *B*; og gjǫrir *A, D.* yðr—mikla: þér kóngur mesta *D.* — *14 efter 12 i B.* $_1$ Tíkin: So *B, D.* fekk svó: fá trollin *B.* svó tungu: trǫlla tungan *D.* $_2$ talað: talt *D.* fyr kóngi: við kóng *B.* að—hann: hann leggr á *D.* $_3$ á—leitt: fyrir það heiptar lund *D.* $_4$ *lyder i D*: hilmirs jókst til hans um stund; annað *skr. A.* — 15_1 Þar—efl.: Þanninn efldist *D.* $_2$ þegn.: að þ. *A.* skilz við: snýz úr *B.* $_3$ svó gj.: *A, D, men her rett. til* og so, *hvad B har.* $_4$ nú: þeir *A. D.* faðir hans: Greipur *D.*

16. Ólaf kóng á einni tíð
orðum kvaddi meyjan blíð:
„kempan er sú frá þér flæmd
er fengið hefr þú af mesta sæmd.
17. Hér í móti hefr þú svó
huglausasta bræður tvó,
trúir á þeira reflig ráð,
og ræktir meira lygar en dáð“.
18. „Kunnliga er það komið fyr mig,
kappinn taki að fífla þig,
heiti eg því, að hjǫrrinn skal
hepta ykkart blíðutal“.
19. „Mantu nokkuð, milding, þat,
máttugt trǫll í haugi sat,
þorðir hvórki þú né neinn
þangað fara nema Hrómund einn?“.
20. Fors var ei með fylkir dælt,
„fyr þau orð að þú hefr mælt,
gista verður gálga tré
Gripsson, þótt hann frækinn sé“.
21. Brúðrin gekk í burtu reið,
bróður svarar á þessa leið:
„fylkirs hugr er forsi strengdr;
fyrr mun Bíldr og Vóli hengdr“.

---

16 efter 9 i B. $_3$ kempan—sú: því (nú *B*) er sú kempan *B, D.* $_4$ *lyder i D*: er fekkstu af svó mikla s. — 17$_2$ -asta: *B, D*; -ustu *A.* $_3$ trúir: og t. *D.* reflig: *B, D*; reflit *A.* $_4$ og ræktir: enn rækta *B*; sem rækja *D.* — 18$_1$ Kunnl.—komið: Kóngr segir það kom *D*; kími- *skr. A.* $_2$ kapp.: að k. *A, D*; kempan *B.* taki: tæki *D.* $_4$ ykkart: ykkar *A.* — 19$_1$ þat: þar *D.* $_2$ máttugt...sat: mektugt...var *D.* $_3$ né: eða *D.* — 20$_2$ að: er *B, D.* þú hefr: *omv. B.* $_4$ þótt hann: þó að *D.* — 21$_3$ er forsi: *B*; er (á *A*) flærðum *A, D.*

22. Jungfrú tældi ástin ný
afreksmann í kóngsins bý;
gjǫrðiz eigi Gripsson bráðr,
hann gekk á tal við mey sem áðr.
23. Sjólar tveir á svænskri grund,
sveitir heldu á þessari stund,
hafa þeir báðir Haddings nafn;
Helgi varði þeira stafn.
24. Helgi inn frækni hafði sigr
hvar sem hann bar að rómu vigr;
flesta kyngi framda lét
frilla hans er Kára hét.
25. Gjǫra þeir boð til Óláfs ótt,
ǫðling skal með sína drótt
koma um vetr á Vænis ís;
vargar skulu þar eiga prís.
26. Hann vill dubba herlið frítt
heldr en flýja óðal sítt;
býz hann þegar í branda morð,
bræðrum gjǫrir og Hrómund orð.
27. Hrómund kvez um hauðr og sam
hvergi skyldu fylgja gram,
„Bíldr er frægstr og Vóli á valt
vinna þeir með kóngi alt“.
28. Ǫðling bjó sem áður lið,
jungfrú tók að blikna við,
hún hefr sig upp á Hrómunds garð,
að hennar kómu skemtan varð.

22 efter 15 i B. $_1$ Jungfrú: Jómfrúr *D.* tældi: tælir *B.* $_4$ á tal: að tala *B, D.* — 23$_2$ *lyder i B, D*: sveitum halda (heldu *D*) á þessa lund (þeira fund *D*). — 24$_2$ sem: er *B.* hann: *ul. D.* bar: ber *B.* $_4$ er: að *D.* — 25$_1$ ótt: enn *D.* $_2$ drótt: menn *D.* $_3$ koma—vetr: um vetrinn koma *D.* Vænis: vænan *A.* — 26$_3$ býz hann: *B, D*; bjugguz *A.* — 27$_1$ sam: heim *D.* $_2$ fylgja: fara með *B.* gram: þeim *D.* — 28$_1$ bjó: býr *B*; býst *D.* áður: og *tf. D.* $_2$ -frú: -frúin *D.* $_3$ hún: *ul. B.* $_4$ að—kómu: *B, D*; hennar koma að *A.*

29. „Meira virtu mína bæn,
menja Týr“, kvað brúðrin væn,
„heldr en breytni bróður míns,
biðja vil eg þig fylgis þíns.
30. Býta vil eg þér bugnir einn,
betri finz ei skjǫldur neinn,
skeðr þig hvórki skaði né grand,
ef skjaldar hefr þú nokkuð band.
31. Bugnir finz ei betri en sá“,
burðug mælti hringa Ná,
„mistu aldri mektar rendr
á meðan nokkuð eptir stendr“.
32. Gripsson þiggur gilda rít,
gladdiz við það brúðrin hvít,
hetjan býz til ferðar fróð;
flestu orkar kvinnan góð.
33. Forlags stundin flestu ræðr,
ferðaz hann og átta bræðr;
vísir kemr til Vænis þýðr,
var þar fyrir inn svænski lýðr.
34. Að morni þegar er vígljóst var,
vópnaz menn á ísi þar;
Svíar og Norðmenn sóttuz fast,
sverðið varð að brotna hvast.
35. Bíldur var, þegar byrjar fundr,
barinn í hel sem annar hundr;
ógurligt var ýta fall,
engi maðr sá Vóla kall.

29_2 *lyder i D*: meyjan talaði ung og væn. — 30_1 bugnir: barða (-nn *tf. D*) *B*, *D*. $_2$ finz—skj.: hittist aldri *D*. ei skj.: til aldri *B*. $_3$ skeðr: sker *B*. $_4$ nokkuð b.: nokkva í hand *D*. — *31 mgl. B*. $_2$ mælti: talaði *D*. $_4$ á—eptir: meðan að nokkur hjá þér *D*. — 32_1 gilda: gylda *B*; glæsta *D*. $_2$ brúðrin: meyjan *B*, *D*. — 33_1 -lags: logs *A*, *D*. — 34_1 Að morni: morgin *B*. er: *B*; *ul. A*, *D*. $_4$ varð: tók *B*. hvast: mart *B*. — 35_1 þegar: *B*, *D*; þar *A*. byrjar: byrjast *D*; bifaðist *B*. $_3$ var: er *B*. ýta fall: eggja svall *D*. $_4$ maðr sá: sét gat *D*.

36. Óláfs sverð í ǫrva dríf
járni klýfur búna hlíf;
Hadding kóngur hitti gram,
þeir hjugguz þegar að brandrinn nam.
37. Alla klýfur Óláfs sverð
ǫðlings síðu niðr frá herð;
Hadding varð af hǫggi nár,
hilmir fellur móðr og sár.
38. Hrómund átti hrauktjald eitt,
hinn veg stóð við vatnið breitt.
Bragnar fengu bana og sár,
bræður klæðaz þegar í ár.
39. Afreksmaðrinn innir brátt:
„illa hefr mig dreymt í nátt;
ekki gengur alt í hag;
ekki fer eg til stríðs í dag“.
40. Allir bræður æsaz framm:
„er það rétt in mesta skamm,
heita *að* veita hilmir lið
og hafa þó ǫngvan drengskap við“.
41. Bræður óðu í branda þátt
og brytja ei með vópnum smátt;
hverr lá dauðr af Haddings ferð,
er hopaði undir þeira sverð.
42. Helgi átti hǫggvópn það,
hvergi gefr í járni stað,
Finnsleif hét in fagra hlíf,
er frillumaðrinn berr í kíf.

36_1 sverð: *B*; ferð *A*; menn *D*. $_2$ *lyder i D*: óðum kljúfa búka og h. $_4$ þeir hj.: hǫggva *D*; hǫggr *A*. að br.: með sverði *D*; að *ul. B*: sverðið *skr. A*. — 37_1 sverð: ferð *A*; gjerð *D*. $_2$ ǫðlings: ǫxl og *A*, *D*. $_3$ varð: var *B*. $_4$ fellur: fell þá *B*. — 38_4 klæðaz: hjugguz *B*. — 39_3 ekki gengr: eigi mun ganga *B*, *D*. — 40_2 er: og er *A*. $_3$ að: og *alle*. $_4$ og: *ul. B*, *D*. — 41_2 og: *ul. B*. ei—vópnum: fólkið eigi *B*, *D*. $_3$ lá: *B*, *D*; var *A*. $_4$ er: sem *D*; *ul. B*. — 42_2 hvergi: að h. *A*. járni: rómu *D*. $_3$ Finnsleif—fagra: Finnleik heitir fagrlig *D*. $_4$ -maðrinn: -vinrinn *B*. berr: bar *A*, *D*.

43. Kára var sú, er konstrin nam,
komin á lopt í áltarham;
gól hun svó með galdra stig,
gáði engi að verja sig.
44. Fór í móti frændum Hróks,
fleina veðr af magni óx,
æfin varð ei lýðum lǫng,
litu þeir til þar áltin sǫng.
45. Hjó hann í fystu Hǫgna og Gaut,
Hrólfr og Þrǫstr að velli laut,
Háka sem Loga í hjǫrva gný
Helga inn sterka og Anganlý.
46. Gumna feldi galdra drengr,
Gripsson út af tjaldi gengr;
drengmanns hjarta dýru ræðr,
drepna leit hann átta bræðr.
47. „Nú hefr Helgi inn frækni felt
fræga bræðr, en móður hrelt;
á honum er mér að hefna skylt,
hjartað verðr af sorgum fylt“.
48. Stefnir hans var stáli af,
stoltar skjǫldr, er Svanhvít gaf,
aldri kom honum brynja á bein,
bar hann í hendi Mistiltein.

43_1 er: *ul. D.* konstrin: kynstur *B.* $_3$ með: við *B.* $_4$ gáði engi: að g. ei neinn *D*; að g. *skr. A.* — 44_1 Fór: Fer *B.* $_2$ veðr: þing *B. D.* magni: megni *D.* $_3$ æfin—lýðum: ei var æfin lýða (ýta æfin *D*) *B, D.* $_4$ litu-þar: eru þeir þar sem *D.* — 45_1 fystu: sundur *B.* $_2$ að: á *A.* $_3$ sem: og *A, D.* Loga *B, D*; Loka *A.* í: við *B.* $_4$ Ang.: Angentyr *skr. A.* — 46_1 drengr: prettr *B.* $_2$ út af: upp úr *B.* gengr: sprettr *B.* $_3$ dyru: djǫrfu *B, D.* $_4$ drepna leit: dauða finnr *B.* átta: *B, D*; sína *A.* — 47_2 fræga: fagra *B.* $_3$ á honum: því *B.* $_4$ verðr af: var þá af (*ul. B*) *B, D.* — 48_1 St.—var: Spennir (Strengir *D*) að sér *B, D.* $_2$ stoltar skj.: stoltan (sterkan *D*) skjǫld *B, D.*

49. Geysiligr var gumna styrr,
Gripsson stendur ekki kyrr,
bragna klýfr hann brandi meðr;
bugaði alt þar Hrómund veðr.

50. „Hér er sá kominn að Hrangað vó“,
Helgi inn frækni talaði svó;
„sjái þér nú við sverði því,
er sótti kappinn hauginn í.

51. Gripsson máttu ganga nær,
er garpa mína drepr og slær;
hlýra þinna brjóst og blóð
brandrinn minn að hjǫltum óð“.

52. „Hvergi þarf til hǫggs við sig
Helgi inn frækni að eggja mig;
annað hvórt skal eg eða þú
ǫndu firður liggja nú“.

53. „Þitt er sverðið þungt og breitt,
þú fær valla stálið reitt;
viltu eg fái þér vópnið það,
valdið getir þú rómu að?“.

54. „Eigi þarftu *Helgi* hér
hjartaleysi að eigna mér;
það man eg hǫgg að Hrangað fekk,
hausinn allr í sundur gekk“.

49₁ var: er *B*, *D*. gumna: garpa *D*. ₂ st. ekki: stóð þá varla *B*. ₃ klýfr: klauf *B*. hann: *ul*. *D*. ₄ bugaði: bugaðiz *D*. — 50₁ að: sem *D*; eð *B*. Hrang.: Hrǫngvið *D*. ₄ er sótti: sokt hefr *B*. — 51₂ drepr: lemr *D*. ₃ hl. þ.: *omv*. *D*. — 52₃ ann. hv.: annar hvor *D*. ₄ firður: firtur *A*; firðir *D*. — 53₂ valla: ekki (eigi) *B*, *D*. ₃ fái: ljái *B*, *D*. ₄ valdið: sem (er *B*) v. *B*, *D*. getir: getr *D*; fær *B*. — 54₁ Helgi: Hrómund *alle*. ₂ *lyder i D*: um hrotta (hræclu *skr*. *B*) leisis(!) að bregða mér. ₃ það | man eg: *omv*. *B*, *D*. að: hann *D*. Hrangað: Hrangið *A*; Hrǫngviðr *D*.

55. „Sætu hefr þú sokkabǫnd,
seggrinn, vafið um þina hǫnd;
af því fær þú ǫngva und;
er það satt, þú trúir á sprund.
56. Skildu frá þér skjaldarbrot,
skjalligt er það giptu þrot;
vittu þá, ef vópn er reitt,
veita skal eg þér hǫggið eitt“.
57. Mintiz lítt á meyjar orð,
mundriða kastar niðr á storð;
báðum hǫndum berz hann nú,
bregðr af því sem talaði frú.
58. Helgi reiddi upp hvassa egg,
hjó hann í sundur áltar legg;
Kára hvergi kynstrug fló,
kraup hun niðr að velli og dó.
59. Hrómund reiðir Hildar blys —:
„Helgi vantu ið mesta slys;
farin er heill við fleina gjálfr,
frillu þína draptu sjálfr“.
60. Gott er ei við garp að kláz,
Gripsson undan hǫggi bráz;
kom þá oddrinn ótæpt við,
allan reist hann Hrómunds kvið.
61. Helgi talar, en hlífar trǫll
að hjǫltum rendi niðr í vǫll:
„úti er nú æfin mín,
illa fór eg mista þín“.

55_{1-2} bǫnd...hǫnd: band...hand *D.* $_2$ um: við *B.* $_3$ ǫngva: aldri *D.* — 56_2 skjal-: skjót- *B, D.* $_3$ þá: það *D.* ef: hvort *B.* — 57_3 báðum: með b. *D.* $_4$ bregðr: en brá *D.* — 58_1 reiddi: reiðir *B.* upp: *ul. B, D.* $_3$ kynstrug: kyndug *B, D.* $_4$ að velli: á vǫll *B*; á ís *D.* — 59_1 reiðir: *B*; mælti í *A*; talar við *D.* blys: glis *A.* $_3$ við: þín *B, D.* gjálfr: álfr *D.* — 60_1 garp: garpa *B, D.* kláz: fázt *B.* $_3$ *lyder i B, D*: ótæpt kom þá (þó *D*) oddrinn við. $_4$ reist: risti *A, D.* — 61_1 en: *B, D*; við *A.* $_3$ er: giǫriz *B.* æfin: auðnan *D.*

62. Hrómund sá, að Helgi lýtr,
hrævar lauðr um garpinn flýtr,
hann lét ekki að hǫndum sein
hart að reiða Mistiltein.

63. Hausinn klýfr og hjálminn blá,
heilinn þegar á sverði lá,
jǫxlum mætti eggin hǫrð,
urðu stór í brandinn skǫrð.

64. Hrómund lítur hrottann á,
Helgi verður þegar að ná.
Nú má hverr, er heyrir til,
hafa að sér ið fjórða spil.

V.

1. Ástar leikur armr og veikr
amar að brjósti þrǫngu;
sit eg því bleikr að silkieikr
sinna til mín ǫngu.

2. Þegninn fær, þá þeim er kær,
þakkar orðið blíða;
hinn er ær, sem ekki slær
alls kyns dansa fríða.

3. Fæ eg það seint að fljóðið hreint
fárið vildi lækna.
Hitt var greint að stálið steint
stýfði Helga inn frækna.

62_1 sá: sér *B*. lýtr: laut *D*. $_2$ hrævar: hræfa *B*. lauðr: lǫgr *B*; lundr *A*. garpinn: kappann *B*, *D*. flýtr: flaut *D*. $_3$ lét ekki: réð ei *B*. að: á *A*. — 63_1 Hausinn kl.: Hǫfuðit klauf *B*, *D*. $_2$ þegar: úti *B*. $_3$ jǫxlum: ǫxlum *D*. $_4$ stór: þegar *B*. — 64_2 þegar að: að kǫldum *D*. $_3$ er: sem *D*. heyrir: hlýðir *B*. $_4$ að sér: þetta *D*.

V. 1_1 Ástar: Austra *D*. armr: aumr *D*. $_3$ að: *ul.* *D*. $_4$ til mín: mér að *D*. — 2_1 þá: ef *B*, *D*. $_3$ sem: er *D*. ekki: eigi *B*. — 3_1 Fæ—að: Furðu seint mun *B*, *D*. $_2$ vildi: vilja *B*, *D*. $_3$ Hitt: það *B*. var: skal *B*, *D*. að: er *B*.

4. Ægis barð í jaxla garð
urði hann Mistilteini;
molna varð í mækinn skarð,
fyr meizla hǫrðu beini.
5. Brandinn skók sá skyldr er Hrók,
skýfir Haddings mengi,
særaz tók en sveitin klók
sótti að honum lengi.
6. Fullhuginn lætr framan til nætr
felda drengi tvista,
hǫfuð og fætur Hrómund lætr
hrottann af þeim kvista.
7. Bana fekk hverr, er brandrinn skerr,
brátt kom nótt in dimma.
Haddings herr úr hildi ferr,
heptiz þanninn rimma.
8. Stóran leit, er stefnir sveit,
standa mann á ísi,
garprinn veit, að gjǫrt hefr reit
galdra kallinn vísi.
9. Hann hefr vígt og ristið ríkt
reit með gǫldrum sínum,
„væri líkt, að vinna slíkt,
Vóla kompán mínum“.

4_1 í: og *B*. jaxla: axla *D*. $_2$ urði: *B*; yrði *D*; yddi *A*. hann: á *D*. $_3$ mækinn: mækir *D*. — 5 *mgl. A*. $_2$ skýfir: og sk. *D*. $_3$ en: er *D*. — 6_1 lætr: mætr *B*, *D*. $_2$ felda: fellir *B*, *D* (*her ved rett. af* felda). $_3$ hǫfuð—fætr | Hr. l.: *omv. D*. — 7_1 er: sá *D*. $_3$ úr: frá *D*. $_4$ þanninn: þann veg *B*, *D*. — 8_1 Stóran: *B*; Sterkan *A*; sterkr *D*. er stefnir: sá stýfði *B*; er stýfir *D*. $_3$ garprinn: Greipsson *D*. reit: þveit *D*. — 9_2 reit: *B*, *D*; riett *A*. gǫldrum: galdri *B*, *D*. $_3$ líkt: slíkt *D*. að—slíkt: hann vissi líkt *D*; ef vinnr *skr. A*. $_4$ mínum: fínum *D*.

10. Hetjan stinn yfir hringinn inn
hljóp að Grímnis arfa,
hjaltalinn hann hefr upp sinn,
„hvað mun Vóli starfa?“
11. Kemr þar brátt hann kann ei fátt;
kappans sverð úr hendi
blæs hann hátt við bragða mátt,
burt í ísinn rendi.
12. Svó bar að um sára nað,
svikarinn mátti kunna,
rataði það á rifu i stað
og rendi niðr til grunna.
13. Lyddan sú með lymska trú
lær að fleina sendi:
„feigr ertú á fótum nú,
fell þér sverð úr hendi“.
14. Halrinn eigur hǫrku seigr
heiptir gjalda fóla:
„þú munt feigur fantrinn deigr“,
fullhuginn greip til Vóla.
15. Misti stáls, en mýgir áls
meiðing veitti stranga,
varnar máls, en Vóla háls
varð i sundr að ganga.

10_1 stinn: svinn *D*. $_2$ Grímnis: *B*, *D*; gramnis *A*. $_4$ hvað: og h. *A*. mun: hann *tf*. *D*. — 11_1 hann: sá *D*. $_2$ kappans: kappa *B*. $_3$ blæs: blés *B*, *D*. við bragða: með býsna *B*, *D*. $_4$ burt: so b. *A*; brátt *D*. rendi: vendi *D*. — 12_1 nað: trað *B*. $_2$ svik.: svikarann *B*. mátti: mun það *D*. $_3$ á: *ul*. *A*. — 13_1 Lyddan: Leiðan *B*. $_2$ lær: ló *D*; hlær *A*, *B*. — 14_1 eigr: seigr *D*. seigr: sveigr *D*. $_2$ heiptir: *B*; hygst að *A*; *l. lyder i D*: hǫndum þrifur dóla. $_3$ munt: skalt *B*. $_4$ til: upp *B*. — 15_1 misti: hann *tf*. *A*. en: sá *D*; sá er *B*. mýgir: mygi *B*. $_2$ veitti: *B*, *D*; hrepti *A*. $_4$ að: *ul*. *B*.

16. Þar lá óður þeygi góðr
þulr enn galdra vísi;
seima rjóður sár og móðr
settiz niðr á ísi.

17. „Mætrar frú, er mér var trú,
mista eg ráðs um stundir,
hef eg því nú — segir hetjan sú —
hættar fjórtán undir.

18. Urðu hér“, kvað álma grér,
„átta bræðr að krjúpa;
hjalta lér úr hendi mér
hvarf í vatnið djúpa.

19. Sútar karmur, sára farmr,
sækir menja skerði,
minn er harmur mikill og armr,
mestr er skaðinn að sverði.

20. Bera skal fætur burgeis mætr
brátt úr stála hjaldri;
þess mun eg bætr, er brandinn lætr,
bíða á æfi aldri“.

21. Virðum þeim í vopna seim
vígin urðu að gjaldi;
kemr þá heim og kveikir eim
kempan ein í tjaldi.

16_1 þeygi góðr: *B*, *D*; þeyu fróðr *A*. $_2$ þulr enn: þussinn *D*. $_3$ seima rjóðr: seggrinn fróðr *B*. — 17_1 er: sem *D*. $_2$ ráðs: ráð *B*, *D*. $_3$ því: *ul*. *A*; *tf*. *i* *D*. segir: kvað *B*. $_4$ fjórtán *B*; fimtán *A*; seytján *D*. — 18_1 álma: ǫrva *B*, *D*. — 19_1 Sútar karmr: Sveiten varmr *B*; súta *skr*. *D*. sára farmr: sár og varmr *D*. $_2$ sækir: að *tf*. *D*. $_4$ mestr: en m. *A*, *D*. er: *ul*. *D*. skaðinn: skaði *B*, *D*. — 20_2 brátt: burt *B*, *D*. $_3$ eg: *ul*. *B*, *D*. er br.: ef brandur *B*. $_4$ á: um *D*. — 21_1 Virðum: Vǫskum *D*. $_4$ ein: rǫsk *B*, *D*.

22. Bakar þar viður brjóst og iðr,
brunnu eldar langir,
opinn er kviðr en ístrið niðr
alt úr búki hangir.
23. Hratt hann inn, en heimti út skinn,
hreinum ísturs broddi,
kempan stinn tók stálkníf sinn
og stingur fyrir með oddi.
24. Reyndi lið svó ræsis nið,
ríka geldur leigu,
ristinn kvið, því ramt er við,
rifar með basti seigu.
25. Systur tvær með sjóla nær
sóttu langt til hildar,
vænu mær til valsins þær
að vitja um kempur gildar.
26. Hittuz fljóð og hetjan góð,
er heimti sorgir aumar,
kappinn stóð við kveikta glóð,
kvið með basti saumar.
27. „Hví skal fót á hjǫrva mót
hafa um nætur svanni?
Viltu bót, en væna snót,
vinna sárum manni?“.

22_1 Bakar: Bakaz *D*. $_2$ brunnu: er b. *A, D*. $_3$ en: *ul. D*. ístrið: ístrin *D*; ístran *B*. $_4$ alt: ǫll *B*. — 23_1 *lyder i B*: Heimtir skinn og hrindur inn. hann: þá *D*. heimti: hnepti *D*. $_2$ ísturs: ístur *B*. $_4$ og: *ul. B*. stingur: stakk þar *D*. — 24_1 svó: sá *B*; á *D*. $_2$ ríka: rekka *D*. $_3$ kvið...við: kviðr ...viðr *A*. því: en *B, D*. $_4$ rifar: og r. *A*; rifað *D*. — 25_1 nær: þær *B, D*. $_2$ sóttu: sókti *A*. $_3$ *lyder i D*: vildu(?) þær enu vænu mær. vænu: vitjar *A*. til valsins: at valnum *B*. þær: kær *A*. $_4$ að: *ul. D*. að vitja: vita *B*. kempur g.: *B, D*; drengi gildar *A*. — 26_1 Hittuz: *B, D*(?); Hittiz *A*. $_2$ er heimti: hendir *B*; hefjaz *D*. $_4$ kvið: og k. *A, D*. — 27_1 *lyder i D*: Því skal á fót með fríðleiks hót. $_2$ hafa: fara *D*. *Herefter findes i B, D følg. vers*:

28. „Heitir sá“, kvað hringa Ná,
„Hagall er þig skal græða;
kelling má, er kappinn á,
kempu rǫskva fæða“.
29. Fóru sprund með fleina lund
og færðu Hagli kalli;
græddi af und þann garp um stund,
að grimri er hverjum jalli.
30. Hjónin klók á heiðna bók
Hrómund gjǫrðu að lækna;
vífið ók til vals og tók
visi á burt inn frækna.
31. Sjóli mæddr af svanna klæddr
sóttr af menjatróðum,
hann var fæddur heill og græddr
húss af bónda góðum.
32. Hrómund fann að kelling kann
kuklaradóm af sprundum;
hennar mann fyr vífi vann
og veiðir fiska stundum.
33. Þegar í ár að þegninn stár
þrifinn á vatnið hreina,
dregr með sár úr djúpi lár
drengrinn geddu eina.

Ferðaz skal að frelsa hal
ef finnaz mætti tiggi,
eg kann val með vizku tal
vígja svó hann liggi.

28_3 er: sú *B*. $_4$ kempu rǫskva: kempur rǫskvar *B*, *D*. — 29_2 færðu: færði *A*. Hagli: *B*; Hagali *A*, *D*. $_3$ græddi: græddu *B*. $_4$ að: sem *D*; *ul*. *B*. grimri: grimmr *B*. — 30_2 gjǫrðu: gjǫrði *A*; réðu *D*. $_4$ á: *ul*. *D*. — 31_2 sóttr: settr *A*; sitr hjá *D*. tróðum: tróðu *A*, *D*. $_3$ fæddr—og: gæddr og að heilu *D*. $_4$ *lyder i D*: Hagals hjá vífi rjóðu. húss af: Hagals hjá *A*. — 32_3 fyr vífi: á vatni *A*, *D*. $_4$ veiðir: veiddi *B*, *D*. — 33_1 Þegar—að: Þetta ár sem *B*. stár: gár *D*. $_3$ sár—lár: sá úr djúpri á *D*; djúpri *skr*. *A*.

34. Kendi mein, er krufði bein
kall með stórri breddu;
Mistiltein með mætri grein
í maganum fann á geddu.
35. Fylliz sjóðr, þá fleina bjóðr
færði menja skerði;
ei var hljóður ǫrva rjóðr,
þá ǫðling tók við sverði.
36. Sá var einn i sóknum beinn
Svia með ríkum stilli,
Haddings sveinn að heldr var meinn,
heitir Blindr inn illi.
37. Halrinn sá kvaz hyggja þá
að Hrómund væri á lífi,
„heilsu má og hressing fá
Hagals hjá klóku vífi".
38. „Eigi mun," kvað hilmir, „hun
Hrómund þora að leyna";
Herjans sun kvez hafa á grun,
„hirðin skal það reyna".
39. Hirðin stór frá hǫllu fór.
hefr til bæjar langað;
kelling sór við Kjalar og Þór,
að kæmi nokkuð þangað.

34_1 Kendi—er: Kom þá heim og *D*. $_2$ stórri: þunri *D*. $_3$ með: við *B*. mætri: mæta *B*, *D*. — 35_1 Fylliz: Fyltiz *D*. þá: *ul. B, D*. $_2$ færði: færir *B*. $_3$ ǫrva: hjǫrva *B*, *D*. — *Herefter har B følg. vers; i D efter v. 41:*

Blindur lét er Bǫlvís hét
búna (búa *D*) galdra sína,
það var sét (þess eg get *D*), að Þrúður grét
þunga (þinga *D*) elda Rína.

36 efter 31 i B. $_1$ heinn: *B, D*; seinn *A*. $_3$ heldr var: hvergi er *D*; er *skr. B*. meinn: seinn *D*. — 37_1 kvaz: kvez *B*. $_2$ að: *ul. B*. væri: vera *B*. — 38_1 Eigi: Aldri *B*. kvað: seigir *B*. $_3$ kvez: kvaz *D*. $_4$ skal: muni *D*. — 39_1 stór...fór: *omv. D*. frá: af *D*.

40. Kemr frá hǫll með kynstrin ǫll
kóngsins vinr að bragði,
„enn mun trǫll“, kvað auðar þǫll,
„jafnslægt verða flagði.

41. Lókrinn skal með lýða val
leita verða um stundir“.
Hrómund fal í hávum sal
h*e*itu katli undir.

42. Eigi var hindr að hér kom Blindr,
Hrómunds leita náði,
fór sem vindr um fornar grindr,
fann þó ei á láði.

43. Þegar að drengr úr garði gengr,
gǫrpum segir hann teitum:
„oss er ei fengr í ferðum lengr;
fǫru vér aptr og leitum.

44. Kúrði meir sá knúði geir
ketils í miðju hvólfi“.
„Hér fara þeir“, kvað hringa Eir,
„Hrómund, stattu á gólfi.

45. Nú skal þegn, sem þjóðin fregn,
í þýjar klæði færa;
þú hefr megn að mala í gegn,
mína kvern að hræra“.

46. Þegninn stóð í þýjar vóð,
þrífur mǫndul stinnan;
Blindur óð með brǫgðin fróð
brátt um húsið innan.

40_2 vinr: vinir *A*. $_4$ -slægt: slæg *A*, *D*. — 41_1 Lókrinn: Loddarinn *D*. lýða: lista *B*. $_2$ verða: þurfa *B*. $_4$ heitu: hitu *alle*. — 42_1 Eigi: Ei *B*. að hér: er heim *A*; að *ul.* *D*. $_2$ -munds: -mund *B*. $_4$ fann: og f. *D*. ei: ekki *B*, *D*. — 43_1 Þegar að: en þegar *D*; er *skr.* *B*. úr: af *D*. $_3$ ei fengr ...lengr: engi...fengr *B*, *D*. $_4$ fǫru vér: fǫrum *D*; vit *skr.* *B*. — 44_1 Kúrði: kendi *A*, *D*. $_2$ miðju: djúpu *B*, *D*. $_3$ hringa: *B*, *D*; hǫlda *A*. — 45_1 sem—fregn: við þjóðir gegn *D*. $_2$ klæði: klæðin *B*, *D*. $_4$ mína: og m. *A*, *D*. — 46_2 þrífr: og þ. *A*, *D*. $_4$ brátt: beint *D*.

47. Mǫndul dró af magni svó,
mátti ei orku stilla,
lítið hló, en leit hann þó
til lofðungs manna illa.
48. Fleina Gaut, er frægðir hlaut,
fann hann ei með galdri,
fara þeir braut, en baugalaut
bað þá þrífaz aldri.
49. „Klók er frú, en kynstrug hjú
hjá kelling þeygi prúðri;
ambátt sú var ekki trú,
er áðan stóð hjá lúðri".
50. Ristill svinnr í ráðum vinnr
ræsis kempur teitar;
halrinn svinnur hvergi finnr,
hversu opt sem leitar.
51. Firna-raumur, flatr og aumr
frá eg að ekki vinni.
Hverfi glaumr og hornastraumr
Hárs í fimta sinni.

---

47 efter 49 i B. $_1$ magni: megni *A*, *D*. $_3$ lítið: lítinn *B*; lágt hann *D*. leit hann: lítur *D*. $_4$ illa: illra *A*. — 48_1 hlaut: þraut *A*. $_2$ fann—ei: *B*, *D*; fóru í burt *A*. $_3$ *lyder i A*, *D*: bauga laut er (sú *D*) bragða naut. $_4$ bað þá: biðr hann *D*. *Herefter har D følg. vers:*

Huxa eg brátt að bauga gátt
búi um slægð í ranni
hvar kynstra víf með kyndugt líf
komið hefr þessum manni.

49_1 *lyder i D*: Klókt er búið um kyndugt hjú; klókt...bú... kyndug *skr. B*. $_2$ þeygi: þeyu *A*. — 50_3 svinnur: stinnr (*ved rett.*) *D*. — 51_1 raumur: taumr *A*. $_2$ eg: *ul. B*. ekki: litit *B*; leitum *D*. vinni: finni *A*; linni *D*. $_3$ Hverfi: Hárs skal *D*. $_4$ Hárs: hverfa *D*.

VI.

1. Reika tekr en ramma þrá
rýgjar mér í vindi,
því er eg orðinn ǫxlum frá
ungri silkilindi.
2. Gekk eg framm á sútar sand
á sorgar-tíma ǫrmum,
þar lá fley við frygðar-land
fult af alls kyns hǫrmum.
3. Stóð þar upp í stafni Pín
af stríðu hatri kvenna,
hun bað mig koma í sess til sín
á sorgar bátinn þenna.
4. Er því drjúgum daga sem húm
dapr að ǫðru hverju,
kom eg þar niðr í krapparúm
Kjalars á hauka ferju.
5. Rak mig burt af ræktar hafn
af ráði sorgar vinda,
má eg því ekki meyjar nafn
í mínum kvæðum binda.
6. Sorgum trú eg að sætan kær
seint mun vilja létta,
þulda eg rímur þrjár og tvær,
þessi verðr en sétta.

VI. 1_1 Reika: Vekja *A*. $_2$ rýgjar mér: Rínar máls *D*. $_3$ *lyder i D*: er eg því horfinn ástum frá; oskum *skr. A*. $_4$ ungri: við unga *D*. — 2_1 á: að *D*. $_4$ fult: fermd *D*; fruktað *B og ul.* af. — 3_2 af stríðu: með stygð og *B, D*. $_3$ hun: *ul. B, D*. — 4_1 Er því: því er eg *B, D*. $_2$ að: *ul D*. $_4$ Kjalars: Kials(?) *B*. — 5_1 hafn: hofn *A*. $_2$ af: fyrir *D*. ráði: rienar *A*. $_3$ nafn: nofn *A*. — 6_1 að: *ul. A, D*. $_2$ mun: muni *D*.

7. Um vetrinn eptir bar fyr Blind
brigða-marga drauma;
sagði hann þetta sænskri kind,
síz mun ganga í tauma.
8. Þar fyrir misti hann gleði og glaum
gjǫrðiz fátt til náða;
halrinn skyldi herma draum,
en Hadding kóngur ráða.
9. „Var það fyst í vórum blund,
varg sá eg austan renna,
beit hann yðr svó breiða und,
bragning mátti kenna".
10. „Koma mun vindr úr skýjum skæðr,
skelfa kóngsins veldi;
hrjóta á mig gneista glæðr,
geng eg næri eldi".
11. „Dreymdi mig að æliz einn
úlfr hjá Hagli kalli,
sá var ei í blíðu beinn,
beit hann menn á hjalli.
12. Jafnvel reif hann yðr sem mig
og alla kóngsins þegna;
heldr var sýnin hræðilig,
hvað mun slíku gegna?".

7_1 vetrinn: *B*, *D*; vetr *A*. $_2$ brigða: brigðu *A*, *D*. $_4$ síz: að s. *B*; sorg (muni) *D*. — 8_1 Þar: Hér *B*. $_2$ gjǫrð.: nú *tf*. *D*. *Herefter i D v. 19—20, 17—18, 15, 10, 9, 11—14, 25, 16, 26, 21—24 i denne rækkefølge.* — 9_1 fyrst: *ul*. *B*; enn *D*. $_4$ bragn.: að b. *A*. — 10_1 *lyder i B*: Þar mun vindr af skógi skæðr. $_2$ skelfa: og sk. *A*, *D*. $_3$ hrjóta—mig: geisiz að mér *D*. $_4$ geng: þá g. *D*. — 11_1 æliz: upp *tf*. *D*. $_2$ Hagli: Hagali *A*, *D*. $_3$ blíðu: bygðum *D*. $_4$ á: af *A*. — 12_1 Jafnv.—hann: Át hann bæði *B*, *D og så* og (*f*. sem). $_3$ var: er *B*. $_4$ slíku: þessu *B*.

13. „Hagals er sagt við húsagarð
híðbjǫrn nokkur liggi,
jafnan hǫfu vér æfiskarð
ætlað honum“, kvað tiggi.

14. „Þá mun bjǫrninn bíta yðr,
er búiz þér hann að veiða“.
„Þar er sú dygð að drauminn styðr,
djarfliga skal eg það greiða“.

15. „Sunnan rendi svínið mart
seggr að þinni hǫllu,
rananum tóku að róta hart
ríki þessu ǫllu“.

16. „Þar mun leysa sull úr sjó,
sól í heiði skína,
verǫldin gleðz með vakt og frjó,
veðr og kuldar svína“.

17. „Kómu úr norðri kolsvǫrt ský
með klær og vængi bjúga
og með þenna breiða bý
burtu gjǫrði að fljúga“.

18. „Húsin vór munu hefjaz ǫll,
hygg eg það fyr góðu;
gjǫrig þar eina glæsta hǫll,
er gamlar toptir stóðu“.

13_1 við: um *A*, *D*. húsa-: herra *A*. $_2$ nokkur: *B*, *D*; einn að *A*. $_3$ hǫfu vér: hefi eg *A*, *D*. $_4$ kvað: þar *D*. — 14_1 Þá...bj.: *omv. B*. $_2$ er: ef *B*. veiða: skeina *D*. $_3$ að: er *D*. $_4$ *lyder i D*: drjúgt er slíkt að greina; vil *og* greina *skr. B*. — 15_2 seggr: sá eg *B*; svá *D*. þinni: yðvarri *D*. $_3$ ran.: með r. *D*. tóku: tók *A*. — 16_1 úr: í *D*. sjó: sjá *D*. $_2$ sól: og s. *A*, *D*. $_3$ *lyder i D*: ver. lætur virðum þá. vakt ...frjó: magt...fró *A*. $_4$ veðr: vetr *B*. svína: dvína *D*. — *17 efter 20 i B*. $_4$ burtu: í b. *A*, *D*. gjǫrði: gjǫrðu *D*. — *18_1* vór munu: munu hér (þar *A*) *D*. hefjaz: hverfa *A*. $_3$ gjǫrig: giorum *B*. $_4$ er: sem *B*, *D*. gaml. t.: gamlir turnar *D*.

19. „Var það enn í einum draum,
eg vil greina tiggja,
gildan leit eg gríðar taum
grams við ríkið liggja“.
20. „Þar er þú leiz inn langa orm
liggja fyri á sandi,
það mun dreki með dýrligt form
duna að vóru landi“.
21. „Langur var sá Lóðurs kundr,
leit eg austan renna,
réð á yðr og reif í sundr;
ráð þú drauminn þenna“.
22. „Þar mun koma frá kóngi af Hleiðr
kappi nokkurs máttar;
fyst mun verða fundrinn reiðr
og falla niðr til sáttar“.
23. „Kom eg þar, herra, í húsið inn,
er haukar sátu á stǫllum;
fjaðralaus var fálkinn þinn
og flettur hamnum ǫllum“.
24. „Margir koma í mildings hǫll
menn af landi ríku;
vópnin munu þér veita upp ǫll,
verð eg reiðr af slíku“.

---

19 efter v. 16 i B. Var það: *omv. B.* enn: fyrst *D.* einum: vorum *A, D.* $_2$ eg vil: vil eg *A, D*; eg má *B.* greina: segja *B*; skýra *D.* $_3$ gildan: grimman *B.* leit: sá *D.* $_4$ grams—r.: gramr um Svíþjóð *B, D.* — 20_1 inn: þann *D.* $_2$ fyri á: á svǫrtum *B, D.* $_3$ það: þar *D*; hér *B.* — *21 efter v. 18 i B.* $_1$ Lóðurs: Loðins *D.* $_2$ leit: er l. *D.* $_4$ þenna: herra *A, men* þenna *med anden hånd.* — 22_1 *lyder i D*: Koma mun hér með kurt og heiðr. af Hl.: heiðr *A.* $_2$ nokkurs: einhvers *D.* máttar: háttar *B.* $_4$ sáttar: sátta *B.* — 23_2 er: sem *D.* á: *ul. A.* — 24_1 *lyder i B*: Koma þar menn í mína hǫll; komu *skr. A.* $_2$ menn af: úr mildings *B.* $_3$ þér: þeir *B, D.* $_4$ verð: og v. *A.*

25. „Dreki þinn leiz mér færðr á flóð,
flaut í báru miðri,
hǫfuðlaus allur herrinn stóð
í heitu vatni niðri".

26. „Lofa eg minni ljúfri hirð
lǫnd að kanna fleiri,
þá mun ǫðlings ásjón firð,
ekki er draumrinn meiri".

27. „Dreymdi mig að drákons feðr
drægi Hagall úr Væni;
Hrómunds linda hekk sá meðr
heiðarfiskrinn græni".

28. „Állinn kemr þar upp í mót,
eigi smár frá grunni;
verðr hann síðan vafinn í nót
og veiddr af menja runni.

29. Vópnið sǫkk í vatnið kalt,
valla má slíkt ugga;
hvórt ætlar þú Hrómund alt,
in hræðslufulla dugga?".

30. Frá eg að kæmi fylkis til
fleiri draumar sterkir,
ǫðling réð þá alla í vil,
en ǫngvan svó sem merkir.

31. „Blindur muntu birta mér,
beint svó að ekki tálmi;
harðr var sleginn um háls á þér
hringr af brendum málmi.

25_1 leiz mér: var þá *B, D.* $_2$ flaut: og f. *A, D.* í: á *D.* — 26_3 mun: er hún *B, D.* — 27_3 linda...sá: lindi...þar *D.* $_4$ heiðar: og h. *D.* — *28 efter v. 14 i A.* $_1$ Állinn: Áll einn *D.* þar: *ul. B.* í: á *D.* $_2$ frá: *B, D*; að *A.* $_3$ í: *ul. D.* $_4$ menja: hjǫrva *B, D.* — 29_2 slíkt: það *B, D.* $_4$ in: *B*; þín *D*; *ul. A.* fulla: fullust *D.* — 30_1 kæmi: kómu *B.* fylkis: fylkir *A*; fleiri *D.* $_2$ fleiri: fylkis *D.* $_4$ en: *ul. B.* svó: það *B.* — 31_1 muntu b.: frá eg það birtiz *B.* $_2$ að: *ul. B, D.* $_3$ um —á: að hálsi *D.*

32. Leiðum reittu letinnar klár
lítla stund til náða,
dælt mun vera, kvað drengrinn flár,
drauma slíka að ráða".
33. „Gálgi merkir gamlan hest,
get eg að minki náðir;
líkt mun okkur fara um flest,
feigir eru við báðir".
34. Hrómund var hjá Hagli græddr
heill og vel til reika.
Þegar vill Óláfr járni klæddr
afla vargi steika.
35. Fjǫlda manns að fylkir dregr
frægðarmaðr í hljóði,
seggja liggr í Svíþjóð vegr;
sverðin trú eg þeir rjóði.
36. Óvart koma þeir eina nátt
ǫllum Haddings gǫrpum,
lúðrar margir létu hátt,
lagið er vópnum snǫrpum.
37. Ǫðling vaknar ekki fyrr
úti frá eg hann liggja,
hús er brotið, en hǫggnar dyrr
á hvíluranni tiggja.

32_1 letinnar: leti *D*. $_3$ flár: knár *B*, *D*. $_4$ að: *ul*. *B*. — 33_1 Gálgi: Galga *A*; *med art*. *D*. $_3$ líkt—okkur: Það mun einn veg *D*. $_4$ feigir: að f. *D*; því f. *B*. — 34_1 hjá: með *B*. Hagli: Hagali *A*, *D*. $_3$ Þegar—Ól.: vill þá Álfur *D*. $_4$ steika: steikar *B*. — 35_1 Fjǫlda—að: *B*, *D*; Fjǫldi manna *A*. $_2$ frægðarmaðr: fór að þessu (þó mest *D*) *A*, *D*. í: af *D*. $_3$ seggja: sunnan *B*, *D*. í: um *D*. — 36_1 koma: kómu *D*. $_2$ ǫllum: að ǫ.: *A*. $_3$ hátt: brátt *A*. $_4$ lagið er: og (*ul*. *D*) lagðir *A*, *D*. — *37 her beg. C igen*. $_2$ úti: en ú. *B*, *C*. $_3$ hús er br.: brotið hús *C*.

38. Hadding kóngur heitir á menn,
og hljóp í skyrtu síða,
„hverr er sá með harki renn
hygz um nætr að stríða?“.
39. „Hrómund Gripsson heitir sá,
hér er kominn í skemmu,
kappa gjǫrir að kǫldum ná
og klýfur hjálm og emmu“.
40. „Furðu mun þér falla vel,
þó fyrðar hnígi mínir,
áður dó fyr oss í hel
átta bræður þínir“.
41. „Minstu á það milding fátt,
mér býr nóg í hjarta;
sú skal þín in seinsta nátt,
ef sverðið dugir ið bjarta“.
42. „Buðlungs hvergi brynjan finz,
burt er hattur Þriðja,
eg skal þó meðan æfin vinz
ǫngrar sáttar biðja“.
43. Þegn hljóp upp í þessu einn,
þegar til vópna festi,
sá var ræsis rekkju sveinn,
risi og trǫll að vexti.

38_2 og: *ul. B.* hljóp: hleypr *B, C.* síða: fríða *D.* $_3$ renn: enn *A, B.* $_4$ *lyder i D*: og hygst á nætr stríða; og h. *skr. A, C,* á (*f.* um) *B.* — 39_2 er: nú *tf. A.* $_4$ og: *ul. B, C, D* hjálm: skjǫld *D.* emmu: einu *A.* — 40_1 *lyder i de øvr.*: þér mun falla (þikja *D*) furðu (kvað vísir *D*) vel. $_2$ fyrðar: virðar *D.* $_3$ dó: dóu *B, C*; fellu *D.* — 41_2 nóg í: angr um *D.* $_3$ sú: sjá *B.* seinsta: sízta *C. D.* — 42_1 *lyder i D*: Brynjan ekki á buðlung f.; ekki *skr. B,* eigi *C,* brynja *skr. C.* $_2$ *lyder i D*: búin er stála iðja; hattar *skr. A.* $_3$ eg—þó: so skal enn *A*; þig *skr. D.* æfin: lífit *B, C.* $_4$ ǫngrar sáttar: aldri sátta (sæ- *B*) *B, C, D.* — 43_1 hljóp upp: kom fram *B, C.* $_2$ festi: fexti *B, C, D.* $_3$ sá: það *B, C.* $_4$ risi: sem r. *D.* og: eðr *D*; en *B, C.*

44. Gripsson hǫggur glaðr til raums,
gall í stæltum fleini;
þá tók af honum enda saums
egg á Mistilteini.
45. Hadding verz með hrotta knár,
Hrómund að honum sótti,
ǫðling varð þó ekki sár;
undur flestum þótti.
46. Hvert það hǫgg á hilmi datt
og Hrómund skyldi greiða,
sverðið kemr á sjóla flatt,
sǫng í gramnum breiða.
47. Kylfu neytti kappinn vel,
kastar Bæsings líka,
þar kemr loks hann lemr í hel
lofðúng þann inn ríka.
48. Hrómund talar að „Haddings herr
hefr nú fengið lægra;
sá hefr lofðung látiz hér,
leit eg ǫngvan frægra.

44_1 hǫggur: hjó þá *D*. $_3$ honum: hǫndum *B*. $_4$ á: með *A*. *Herefter findes følg. vers i de øvr.*:

Mækir (-inn *D*) frá eg að mǫrgum senn
mála gjǫfina (-inni *C*) lúki,
feldi hann (*ul. C*) alla fylkis menn,
fell þeim hǫfuð af búki.

45_1 með: firi *A*. $_2$ Hróm.: en H. *A*. $_3$ ǫðling...ekki: *omv. D.* varð: var *B, C.* þó: þá *A*. — 46_1 hǫgg á h.: sinn að hǫggið *A*. Hadding (*f.* hilmi) *skr. D*. $_2$ og: *ul. B.* skyldi: *B, C*; átti (gjǫrði *D*) að *A, D*. $_3$ kemr: kom *C, D*. $_4$ sǫng: og s. *A*. gramnum: granum *A*; iarnum *B*. — 47_1 *lyder i B, C*: Kappinn treystir kylfu vel. $_2$ kastar: og k. *A, D*. Bæsings: bæsing *A, C, D*. $_3$ þar—hann: og með lurki *D*; kom *skr. B, C*. — 48_1 Hr. talar: Allur frá eg *A*. að—herr: þá Hadding sér *B. C*; en Hadding lá *D*. $_2$ hefr nú: hlut (hel *B*) gat (hefr *D*) *B, C, D*. $_3$ lofð. lát.: *omv. C*; hér hefr. lát. l. sá *skr. D*. $_4$ leit: er l. *D*. eg: hans *tf. A*.

49. Sjá bar fylkir fremd og þrótt
sem fornum kóngi stæði,
hefði eg aldri sjóla sótt,
ef sínum gerðum næði".

50. Hverr var dauðr á Haddings láð
hinn er bjóz til varnar;
þá var leiðum lóki náð;
listir hans eru farnar.

51. Bǫlvis kall er Blindur hét
bundinn var með snæri,
hengdr á gálga og heiðrinn lét,
hann gat þessu næri.

52. Bragnar tóku inn brenda seim
og báru á mǫrgum hestum;
seggir fóru úr Svíþjóð heim
sigri prýddir mestum.

53. Fór með kóngi, fegri en dript,
foldin bjartra veiga;
Hrómundi var hringþǫll gipt,
er hún vill gjarna eiga.

54. Svanhvít festi síðan hann,
seggrinn allvel unni;
vífið elskar virta-mann
vel sem dygðin kunni.

49_1 Sjá—fylkir: Fylkir bar (ber *A*) sa (so *A*) *A*, *D*. fremd og: frægan *D*. $_2$ sem: er *C*. fornum: frómum *D*; fyrrum *B*; fire *C*. kóngi: kóngum *B*, *C*, *D*. $_4$ gerðum: vópnum *D*. — 50_1 Hverr—dauðr: Bana fekk hverr *B*, *C*. á: af *A*, *B*. Haddings: buðlungs *B*, *C*. $_2$ hinn—bjóz: er bjó sig lítt (neitt *B*) *B*, *C*. $_3$ þó: þegar *A*. — 51_1 Blindur...Bǫlv.: *omv.* *B*; Blinda kalli er Bǫlvís *skr.* *D*. $_2$ *lyder i D*: var búið um hálsinn sn.; var hann *skr.* *A*. $_3$ og: *ul.* *C*. — 52_1 inn br.: brendan *C*; brenda *skr.* *A*. $_2$ og: *ul.* *B*. $_3$ fóru úr: kómu í *D*; í *skr.* *C*. $_4$ sigri...mestum: sæmdum...flestum *D*. — 53_1 Fór með: Fylkis *A*. $_4$ hún: hann *B*, *D*. — 54_2 seggrinn allvel: systur kóngsins *B*, *C*, *D*. $_4$ dygðin: dygð hans(!) *D*.

55. Hrómund Gripsson herrann lætr
hæstan mann í ríki;
ól við Svanhvít sonu og dætr,
sá var kónga líki.
56. Aldri trú við tiggja brá,
tókuz mægðir slíkar,
kappa þeim eru komnar frá
kónga-ættir ríkar.
57. Kvæða biðja kurteis sprund,
eg kann þeim ekki neita;
glósað hef eg gaman um stund;
Griplur skulu það heita.
58. Þessar rímur þiggi nú,
þreyttur er eg af mæði,
þungi mikill og þrettán bú, —
þar skal úti kvæði.

---

55 og 56 omb. i A, D. — 55_3 sonu: syni *C, D.* $_4$ sá var: sannliga *D.* — 56_2 tókuz: takaz þar *C.* — 57_1 Kvæða: Ef kv. *D*; vísna *B, C.* biðja: mig *tf. D.* kurteis: vǫldug *B, C.* $_2$ *lyder i B*: valla má þeim synja, *i C*: vilja þau eptir leita; ekki að *skr. D.* $_4$ skulu: mega *D.* það: þær *B.* — 58_1 rímur: vísur *B, C.*

Bemærkninger.

I. 1_{3-4} *„syntes jeg at denne leg mindre opholdt (ɔ: forkortede) de lange timer“.* — 3_4 *Mulig er* ástir *rigtigere end* angist. — 9_2 Hǫrðum: Gǫrðum *(v. l.) har også sagaen, men det kan ikke være rigtigt.* — 17_1 Hǫgna: *svarer til sagaens* Hrókr. — 25_4 Elfar-: *sagaens* Úlfa-. — 47_1 *Her er vistnok en fejl; læs:* Sagði Kári að? —

II. 5_3 þreyir af: *måske* þreyja að, *hvilket dog ikke helt er naturligt.* — 13_2 særðan færðan: *forvansket.* — 17_3 lýði þýða: *(Hr. lod) dygtige mænd (læge osv.), hvis ikke* lýði *er fejl f.* lýðir *og* þýða *verb., „mændene kalder ham osv.“* — 24_2 hirðin nýja = *‚skaren med de friske kræfter'(?)* — 25_2 fleygir: *er plur.* — 26_1 líða *af* líð = *‚skib'.* — 45_1 Eikir Rinar elda = *‚mand', men hvad* eikir *er, er uklart; subst. til* eikinn *‚fjendtlig'?, altså ‚fjende, hader'?* — 52_3 lundinn: *halvkenning?, eller bör der mulig læses* mæta *gen. pl. af* mæti *‚klenodier'; omtr. = guld.* — 53_3 *„man finder ikke den“.* — 58_1 otta = átta.

III. 9_3 bjóða af, *underforst. er vel egl.* lífi *(jfr. Fritzner).* — 13_3 ófrǫm: óframs *(i D) er rigtigere og måske oprindeligere her, men* sekt *er forvanskning af* sǫk. — 20_1 þurt = þurft. — 53_1 Sámsey: *sagaen har* Svíþjóð.

IV. 2_2 Viðris gíll = *‚digt'; gíll synes at bet. ‚drik'.* $_3$ kveikur = *‚gær', ɔ: Odins gær, digterdrikken; jfr. l. 2.* — 7_3 innig: *ɔ:* gjǫld *‚betaler jeg'.* — 22_1 Jungfrú *er gen. (kærligheden til* jungfrú*).*

V. 14_1 eigur = á. — 15_1 mýgir: *nom. el. dat.?, snarest det sidste; men hvad bet.* áls *her?*

— *19*1 sára farmr = ‚*en ladning* (ɔ: *mængde*) *af sår*', *appos. til det foregående.* — *25*3 mær *er plur. I øvrigt er D's tekst i l. 3—4 at foretrække.* — *31*3-4 *Også her er D's tekst mulig at foretrække.* — *33*3 með sár = ‚*med vanskelighed*'.

VI. *1*3 ǫxlum frá: ‚*fra hendes skuldre, side*' (*er jeg dreven*); *mulig er D's* ástum *rigtigere.* — *10 passer ikke synderlig til v. 9; sagaen har i dets sted her v. 22, der dog også synes brugt senere; sagaens forf. har også på andre punkter haft en anden ordning.* — *19*4 við ríkið: *sagaen har samme tekst* (um Svíaveldi) *som B, D, men A's tekst er dog sikkert den rigtige, jfr. det følg. vers* (á sandi). — *21*1 Lóðurs: *synes her at være (rise), jfr. sagaens:* mér þótti einn ógurligr hriki [‚*en stor, sværlemmet mand*'] koma *osv.* — *24 passer ikke godt til v. 23.* — *30. Herefter mgl. et vers, hvori Blindr fortæller den dröm, som sagaen har:* mér þótti járnhringr settr á minn háls. — *37*2 úti = í útiskemmu *(sagaen).* — *44*3 enda saums? — *47*2 Bæsings líki = ‚*Bæsings (et berömt sværd) sidestykke*', *Mistilteinn.* — *58*3 *Navnegåden er uforståelig.*

Friðþjófsrímur.

Disse rimer findes kun i AM. 604 C; de er udgivne efter dette bogstavret i L. Larssons udgave af Friðþjófssaga 1893; det ansås af flere grunde hensigtsmæssigt at optage rimerne i denne samling og da naturligvis i en rettet og normaliseret tekst. Fra prof. B. M. Ólsen har jeg modtaget en række rettelser og ændringsforslag (se anm. og bem.), der tildels ganske faldt sammen med mine egne; herfor bringer jeg ham min bedste tak. I Arkiv XXVI har dr. H. Sperber offenliggjort nogle rettelser til rimerne. Rimerne slutter sig temlig nær til A-teksten i Larssons udg., men har dog enkeltheder, der stemmer med B-teksten (se Larsson, fortalen XXXIII—VI).

I.

1. Gomlis feng skal eg gumnum tjá
greina framm af skjóma,
hǫldar bið eg að hlýði á
hljóða rǫdd, og góma.

2. Farkost hefr eg Fjalars í smíð,
fjǫrlausn þeira bræðra,
iðnin sú er mér allvel tíð,
ei fær verkið æðra.

3. Skal eg svó lúka upp skála þann,
skornis fengr er inni;
læsig ekki ljóða rann
lengur fyst að sinni.
4. Það er mér leitt að þegja enn,
því mun eg halda lengi;
helzt vil eg flimtra um heiðna menn,
því hefnir þeira engi.
5. Þar skal inn fyrsti Fjǫlnis bekkr
af fróðleiks bergi stǫkkva,
dǫgling átti dýr og þekkr
dún þann, er ormar klǫkkva.
6. Beli hét þessi bragning gildr,
bækur þann veg skýra,
sá hefr fe*n*gið sikling mildr
Sygnafylki að stýra.
7. Sonuna átti tiggi traustr
tvó og dóttur eina,
forðum hefr sá fylkir hraustr
framið að rjóða fleina.
8. Helga skal eg og Háldan meðr
hilmis arfa nefna,
báðir kunnu brodda veðr
bragnings synir að stefna.
9. Ingibjǫrg hét ǫðlings mær,
æst var kóngsins barna,
bauga Ná var bjǫrt og skær
beint sem leiðar-stjarna.
10. Hǫldum gaf sú hringa frón
hrannar bál og klæði;
blanda skal eg af Boðn og Són
Bǫlverks varra flæði.
11. Þann veg eyk eg Þundar líð,
Þorstein nefni eg hessi;
fáz mun trautt í fornum sið
frægri maðr en þessi.

12. Forðum hefr hann fálka og hrafn
fætt á vópna starfi,
frægstum er hann því fyrðum jafn,
Friðþjófr hét hans arfi.
13. Hessis sonr tók halla mildr
hǫldum gull að veita,
furðu var hann frækn og gildr
fetla snák að beita.
14. Friðþjófr bar svó flesta ment
fast af heiðnum þjóðum,
rétt sem af eiri rautt og brent
Rínar grjót í sjóðum.
15. Bjǫrn hefr frægstr við brodd*a* hreim
bariz með hessis arfa,
frétta eg Ásmund fylgdi og þeim
Fjalars á Ullar karfa.
16. Hefr einn garpr við hjǫrva regn
hrafna satt á tafni,
hoskan skal eg þann hilmis þegn
Hilding merkja að nafni.
17. List bar þessi lofðungs þegn
langt af bændum ǫðrum;
hann hefr beitt við brodda regn
bjǫrtum unda nǫð*r*um.
18. Get eg það enn fyr gǫfgri drótt
greint með orða knífi,
stillis frú tók sterka sótt,
stal hun frá henni lífi.
19. Hlynr bauð jǫtna heim til sín
hilmis dóttur orða;
fáz mun trautt að frásǫgn mín
fegri gullaz skorða.

13_3 frækn: fræken *hds.* — 16_2 hrafna: hræfa *hds.* — 19_1 jǫtna: jartnna *hds.* (*L. L.*) $_2$ hilmis: ok h. *hds.*

20. Friðþjófr var þar frækn og prúðr
að fóstri ekki lengi,
áðr en heim kom hringa Þrúðr,
halla blíð við drengi.
21. Handar svell og hrannar bál
hringa Lín gaf þjóðum
alskært dún og Iðja mál
orms úr fǫgrum sjóðum.
22. Friðþjófr varð og fylkis mær
frægð að sóma mestum,
læt eg að þau lægiz nær,
leynt var það fyr flestum.
23. Hlíf er góð í hjǫrfa þey
að hrumnings blaðinu ilja;
Friðþjófr vill við fylkis mey
feginn aldrigi skilja.
24. Hilmir fekk ei Fófnis arf
fríðri drótt að veita,
varð að þverra veislu starf
virða grams ins teita.
25. Veislu gjǫrði Víkings niðr
vísi á þriðja hausti;
kunnr var mér sá kappans siðr,
kóngs var hann vinr inn trausti.
26. Stillir hitti sterka sótt,
stefnir að sér báðum
Háldani og svó Helga skjótt,
hann hefr þá mart í ráðum.
27. Ǫðling talar við arfa sín
og ætlar ráð að kenna:
„sækir að mér sóttin mín,
sú mun líf mitt spenna.

20_1 frækn: fræken *hds.* — 21_4 sjóðum: slodum *hds. (L. L.)* — 23_1 hjǫrfa: hiarta *hds., således også B. M. Ólsen (skriftlig meddelt).* — 25_1 Víkings: *således læser jeg ordet;* kings *er skr. under l., det første bogstav ligner noget* d.

28. Þið skuluð elska þýða drótt,
Þorstein hessi báðir,
Friðþjófs verðr og fylgið gótt,
flestar styðja hann dáðir.
29. Gjǫri þér haug, þegar gríman líðr,
við glamm, því að *eg* mun deyja,
mér gagnvart“, kvað milding fríðr,
„munu þér Þorstein heyja“.
30. Eptir fríðlig fylkis ráð
framm sté kóngrinn brendi,
syskin erfðu silfr og láð,
sút bar þeim að hendi.
31. Heygðu kóng við fjǫrðinn framm
fjǫldi a*u*ra dólga,
unir hann við það ilsku glamm,
æpa Hrǫnn og Kólga.
32. Þessu næst tók Þorsteinn brátt
þunga sótt og stranga,
fræk*n* bað hann og fólkið kátt
Friðþjóf til sín ga*n*ga.
33. Hringa talar við hreysti og dáð
hlynr fyr arfa sínum:
„vaska fylgd og vitrlig ráð
veittu kóngum þínum.
34. Vel segir mér“, kvað hessir hraustr,
„hugr um atferð þína“;
framm sté Þorsteinn, þegninn traustr,
Þjassa orðin skína.
35. Hǫldar gjǫrðu gildan haug
af grjóti og stórum eikum;
seggir fengu svǫrtum draug
sverð og gull að leikum.

31_2 aura: allra *hds.* — 32_3 frækn: fræken *hds.*

36. Haugs-dyr frá eg að huldi steinn,
hrǫnn gekk yfir að flæðum;
Friðþjófr erfði Framnes einn,
Fófnis dún með klæðum.
37. Elliða hefr hann ágætt skip
átt og hringinn Skrauta,
Angrvaðil segeg æstan grip
allra Víkings-nauta.
38. Friðþjófr hessir fæ eg það greint
hann framdiz snild og dáðum,
listir bar hann og lyndið hreint
langt af kóngum báðum.
39. Hann var ríkr og risnusamr,
rífr af Fófnis láði,
vænn og sterkur, vitr og framr,
varð honum alt að ráði.
40. Veislu þágu að vópna Þund
vísis arfar báðir;
bræðrum fy*l*gdi fríðligt sprund;
Friðþjófr vann þeim náðir.
41. Mærin talar við málma Þund,
má eg það fullvel skýra:
„þú átt“, kvað dýrust dregla grund,
„digrum hring að stýra“.
42. Drengrinn anzar dýrri mey,
drjúgt varð þeim um kossa:
„ekki hefi eg við odda þey
aflað slíkra hnossa“.
43. „Frétta eg hitt að faðir þinn *hné*,
fekk það mǫrgum nauðir;
þeir hafa lǫnd og lausaf*é*
er lifa, en ekki dauðir“.

40_4 þeim: *sál. hds.* — 43_1 hné: knár *hds.*, *sál. også B. M. Ó.* $_3$ fé: fjár *hds.*, *ligeledes.*

44. Hringinn seldi hjálma Þundr
Hildi Fófnis teiga;
„sentu mér“, kvað Laufa lundr,
„ef leiðiz þér að eiga“.
45. Fljóðið tók enn fríða hring
af frægum reyni spjóta,
annan seldi hun ófnis bing
ýti h*and*a grjóta.
46. Góðr var hringr, er garprinn ríkr
gǫfgri jungfrú seldi,
engi fanz þá annar slíkr
í ǫllu Nóregs veldi.
47. Vís er eg þess að veislu þraut,
virðum má eg það greina,
helt með kóngum heim á laut
hringa Jǫrð og steina.
48. Friðþjófr gjǫrðiz fár og hljóðr,
frétti Bjǫrn hvað olli;
síðan gat það geira rjóðr
greint fyr vópna þolli.
49. „Hugr minn leikur hverja stund
á Hildi Fófnis láða“;
„fǫrum við þá“, kvað fleina lundr,
„og freistum slíkra ráða“.
50. Brands fann þollr á bragnings haug
báða fylkis arfa;
þeir hafa jafnan þráð að draug;
þungt er slíkt að starfa.
51. Friðþjófr kvaddi kónga þá,
kænn við list og frægð*i*r:
„bónorð vek eg við bauga Ná,
býð eg ykkur mægðir“.

45_4 handa: hranna *hds.* — 47_4 Jǫrð: hiord *hds. (L.L.).* — 51_2 frægðir: -ar *hds., men* ar *synes rettet til* er *(fork.)*

52. Háldan tók en Helgi fyrr
hessi andsvǫr veita:
„*h*ví saztu ekki heima kyrr
heldr en slíks að leita?
53. Dragstu í burt með dramb og skjal;
dirfð er slíkt hin mesta,
nǫkkur mundi hǫld eða hal
hilmis dóttur festa“.
54. „Rétt skulu slík ei ráðin myrk
ræsir vór í milli,
yðr veiteg þá ǫngvan styrk“,
anzaði drengrinn stilli.
55. Friðþjófi segi*g* ei færi nær,
feldi gleði við þetta;
sat hann um kyrt og sæmdir fær,
sorgum tók að létta.
56. Smíðeg ei lengur fyrðum far
Fjalars, ef þetta týniz;
Gauts sæ varra gleymi eg þar;
grípi hverr, er sýniz.

II.

1. Læt eg jafnan ljóða kólf
losaz, ef þarf eg fræði,
sanna spekt um sinnu gólf
set hana inn í kvæði.
2. Þar skal annar Óðins lǫgr
af orða turni renna;
jafnan náði frú svó fǫgr
Friðþjófs hold að spenna.
3. Hring skal nefna hilmi þann,
hygg eg sǫgu að víki,
snild og dáðir styðja hann
og stýrði Hringaríki.

52_3 hví: þui *hds.* — 53_3 hǫld eða: hauldr edr *hds.* — 55_1 færi: *sál. hds.* $_3$ gólf: gofl *hds.*

4. Hans var lǫngu drotning dauð,
dǫgling vildi kvænaz,
hirð kvað sú, að hjálma rauð,
hilmi ráð *það* vænast.

5. Ǫðling tekr þá einkar hvatt
ýta í Sogn að senda;
„heimtið þér að Helga skatt"
kvað hreytir gullsins brenda.

6. „Herja eg nú", kvað hilmir framr,
„heim að synskum stilli,
reisir hvórki rekka gramr
ráð við mér né snilli.

7. Heyreg það", kvað hilmir ríkr
„hafa þeir óþykt fundið
Friðþjófs hessis, fæz ei slíkr,
flest vinnr laust og bundið".

8. Ýtar báru erindi sín
upp fyr bræður káta;
Helgi kvað það harða pín,
ef hann skal kúgaz láta.

9. „Farið í burt", er fylkir kvað,
„fús em eg að verjaz;
nú skulu vær í nefndan stað,
neyta liðs og berjaz".

10. Fyrðar segi eg að fóru heim
og fundu Hring að máli;
búinn var herr með bragning þeim
bjartri hlíf og stáli.

11. En þeir bræðr í annan stað
efldu flokka smæri
heldr en fyrr, er Friðþjófr bað
fólk hjá Helga væri.

4_4 það vænast: at kuænazt *hds.*. — 6_2 synskum = sygnskum. — 11_3 fyrr: *sål. er hds. skrivemåde sikkert at forstå.*

12. Fylkir sendi frægan mann
Friðþjóf liðs að kveðja;
fyrðar segi eg að fundu þann
fleygi nǫðru beðja.
13. Prúðan k*v*ǫddu plátu runn,
prýddan handar skafli,
hvórugan sáu þeir hræra munn
hessi né Bjǫrn að tafli.
14. Báru þeir hessi bræðra orð
og báðu hann liðinu samna;
get eg hann fyrr við falda skorð
fýsaz sér að gamna.
15. Talaði hann um taflsins skil
fyr traustum hringa Baldri:
„líta máttu Bjǫrn á bil,
bregðum við því aldri“.
16. Friðþjóf Hil*d*ingr hætti þá
hǫrðu af fylkis arfa;
illum kostum æmti fá;
annað hygz að starfa.
17. Bjǫrn frá eg telja tvíkost þann,
tveimur fr*á* að tefla;
lagt kvað mundu að hnefanum h*a*nn,
„Helga vil eg ei efla“.
18. Ekki fengu erindi menn
ǫnnur heldr en þessi;
kappinn þá fyr kónga renn
með kátlig orðin þessi.
19. Helgi spurði Hilding að
hvað slík orðin þýða;
„greina má eg“, kvað garprinn það,
„ef gramr vill til þess hlýða.

14_3 get: *sál. hds.* — 17_2 frá: firi *hds.*; *jfr. sagaen.* $_3$ lagt ...hann: hinn...lagt *hds.*

20. „Þar er hann talaði um taflsins skil,
tǫflu fagra eina,
hyggja get eg þar hessi á bil
halda í drífu fleina.
21. En er eg hætta af hendi þín
hessi vóndum kosti,
veik þá lítt það vǫrrum sín
vópna meiðr og brosti.
22. Bjǫrn gat trauðan tvíkost sagt,
tveimur *frá* að stýra,
hinn kvað mundu að hnefanum lagt,
Hrings nafn oss vill skýra.
23. Svó máttu fyr seima við
systur þinnar gæta;
hygg eg ætla hessis nið
hitta brúði mæta.“
24. „Brúði set eg“, kvað bragning þá,
„í Baldurshaga til gæslu,
þar mun hann fljóðs ei fundi ná,
fyrir s*a*kir hræslu“.
25. Helgi bjóz og hirðin ǫll
humra sæng að kanna,
Hringr í mót um hnýðings vǫll
helt með fjǫld*a* manna.
26. Friðþjófr talaði furðu blíðr
frækn við hetjur prúðar:
„eg skal vita hvórt Elliði skríðr
undir oss til brúðar“.
27. Bátrinn rann und bauga njót
í Baldrshaga til svarra;
Friðþjófi léði hin fagra snót
faðmlags og svó varra.

22_2 frá: firi *hds.* — 24_4 sakir: sækir *hds. B. M. Ólsen foreslår* fyrri sækir. — 25_4 fjǫlda: fioldi *hds. (L. L.)* — 26_2 frækn: frækenn *hds.*

28. Brúðrin talaði, búin í skart,
blíð við hristi mækja:
„tólfmenninginn tekr þú snart
traustur garpr að sækja“.
29. „Að yðrum blótum gef eigi gaum“,
garprinn anzar svanna;
hann gekk þegar í h*o*f*i*ð með glaum
hvern dag eptir annan.
30. Friðþjófr gjǫrði og falda reið
faðma hvórt um annað;
meðan þeir bræðr hafa birtings *l*eið
borða hjǫrtum kannað.
31. Við Helga segi eg hjǫrva sálm
Hringr frá eg eiga vildi,
bjóz þá herr með brandi og hjálm
brynju og smeltum skildi.
32. Sáttmál vildi siklings lýðr
setja kónga á milli,
hǫldar mega það er Hringur býðr
herma synskum stilli.
33. Kóngur gjǫrir þá kosti af sér:
„kem eg þá lífi að svipta,
ella skulu þeir játa mér
Ingibjǫrgu að gipta“.
34. Þenna vildu þiggja kost
þengils arfar báðir;
því varð ekki Þriðja frost;
það eru meiri náðir.
35. Létu á því litla frest,
lengiz við það ríma,
kurteis mær var kóngi *fest*
og kveðið á brúðlaups tíma.

28_3 tolf-: tofl *hds.* — 29_3 hofið: hefd *hds.* — 30_3 leið: heid *hds.* — 34_3 ekki: hit *tf. hds. (jfr. L. L.).* — 35_3 fest: gipt *hds.*; *sál. også B. M. Ólsen.*

36. Vísir skal áðr en vesnar sær
veislu í Sogni þiggja,
svó að ei gleypi glǫmmungs bær
gumna sveit með tiggja.

37. Kóngar báðu er heldu heim
hvórir vel fyr ǫðrum;
varð eigi blóð að vópna hreim
vakið með unda nǫðrum.

38. Þegar að kóngar kv*ó*mu heim,
kunnigt varð hið sanna,
hafa þeir spurn af hǫldum þeim
að hessir lék við svanna.

39. Bræðr ámæltu Baldur þá
og báðu hann aldri þrífaz,
„of skapgóðr er skauðin s*j*á,
skal hann við Friðþjóf hlífaz".

40. Hverr er gjǫrði glǫpi*n* stór
gramr kvað skylt að bæta,
„bægz hefr hann við Baldr og Þór,
beint skal hann hǫrðu mæta".

41. Hilmir sagði segginn þann,
sér hefr skemt hjá vífi,
skyldu pína skatnar hann
og skjótliga svipta lífi.

42. „Nema hann inni einkar hvatt
af jalli mér til handa
Angantýr", kvað ǫðling, „skatt,
ýtum kemr í vanda".

43. Þegnar báru þýðum hal
þengils kosti að segja;
hann hefr frétt að Hringur skal
Helga systur eiga.

40_1 glǫpin: glæpi *hds.* — 42_1 inni: uínne *hds., sål. også B. M. Ó.*

44. „Ferr ei nær ek fýsumz nú
Friðþjófi meira að skripta
en því að skyldi auðar brú
ǫðrum kóngi að gipta“.
45. Friðþjófr réð með fríðri lund
fyr Hildingi að vátta:
„beint er eg tregr á bragnings fund,
bið eg hann eigi til sátta.
46. En ef eg heiðra hilmi þín“,
hessir réð svó skýra,
„virði eg þar til vaskleik mín
og vóra frændur dýra“.
47. Hǫldrinn kvað það hugsan sín:
„Helgi er fullur væla,
allar mun eg þó eignir mín
ætla í frið að mæla“.
48. Þá frá eg hreyti hrannar dags
halda út úr Sogni;
Friðþjófr mætti á fróni lax
æ fyrri stormi en logni.
49. Helgi talar með heipt og flærð:
„hessi skal eg nú launa,
það er hann fekk hjá Fr*eyju* værð
fengs aurriða hrauna.
50. Fyrr en hann kemr til Framness heim“,
frá eg slík orð af stilli,
„þar skal brenna bjartan seim“,
kvað bragnings sonrinn illi.
51. Helgi brá því er hafði hann fyrr
heitið fólki rǫsku;
í bæinn var lagðr hinn bjarti hyrr
og brann þar alt til ǫsku.

44_1 ek: *sål. hds.* — 49_3 Freyju: frunni *hds.* — 50_4 sonrinn: *sål. hds.* — 51_4 þar: *ligeledes.*

52. Helgi talaði Háldan meðr,
hann réð lund svó kaldri:
„látum við *gera* það galdra veðr
að garprinn þrífiz aldri“.
53. Háldan talar við hlýra sín:
„hvǫtum að þessu bragði,
láti hann þá með ljótri pín
líf fyr vóndu flagði“.
54. Hamhleypur fann Helgi tvær,
hessi vill hann stríða;
kóngrinn spyrr, ef kynni þær
kyngiveðr að smíða.
55. „Þið skuluð af mér þegar í stað
þiggja gullið rauða,
ef þið vilið“, er vísir kvað,
„valda Friðþjóf dauða“.
56. Brátt réð andsvǫr birta sín
bǫlvuð galdra Freyja:
„ef eg vil leika að listum mín
læt eg Friðþjóf deyja“.
57. Gjǫrðu þær af gǫldrum seið,
geystiz hrǫnn og bylgja,
storm*inum* tók með styrkri reið
stórelding að fylgja.
58. Friðþjófr sigldi úr Sogni út,
svigna snekkju brandar;
læseg inni ljóða knút
í láði eljunstrandar.
59. Byrgi eg Viðris varra tjǫrn
í visku hǫllu inni,
og svó læsi eg ljóða bjǫrn,
lyk*t*az bragr að sinni.

52_3 gera: ga *hds.* — 57_3 storminum: *således B. M. Ólsen*; stormrenn *hds.* — 59_4 lyktaz: lyckaz *hds. (L. L.).*

III.

1. Þar skal eg varra Þundar flóð
þriðja sinni að skýra;
hljóp með Friðþjóf flaugar gjóð*r*,
frá eg hann sjálf*an* stýra..

2. Æstiz stormr en strengja tík
strauk um bylgju búðir,
að gumnum lét þá galdra brík
grenja ægis brúðir.

3. Glaðr var þeytir Þriðja sálms,
þótt *sk*utreipin togni;
„snyðja læt eg“, kvað snerpir mál*m*s,
„snekkju barð úr Sogni.

4. Brúðir veitt*u* oss bjór og vín
í Baldrshaga með hylli;
þau mun*a* fljóðin þó til mín
þótt Elliða fylli.

5. Brúðir hitti blíðan dag“,
bað hann þess seljum laska;
Bjǫrn kvað lýðum lítinn hag
að ljóða um frúr i haska.

6. „Það skal ekki þverra nú“,
því nam Friðþjófr heita,
„ætti eg ríkri auðar brú
alla hefð að veita.

7. Svó líz mér að humra hǫll
heldur taki að kólna,
galdrar æsa glǫmmungs *v*ǫll,
get eg þá eigi fólgna.

III, 1_2 að: *bör vist udgå.* $_4$ sjálfan: sialfur *hds.*; *sål. ogsâ B. M. Ó.* — 3_2 skut: put *hds.* $_3$ málms: mals *hds.* *(L. L.)* — 4_1 veittu: veitte *hds.*; *sål. også B. M. Ó.* $_3$ þau: *sål. hds.* muna: mune *hds.* — 7_3 vǫll: hòll *hds.*

8. Ekki mun eg við óðastorm
né ægis gjálfur stríða,
að Sól*u*ndum siglu orm
svartan læt eg skríða".
9. Lýðir heldu lægið á,
luktu flein í sandi,
brim dró undan bæði og lá,
byrr kom hægr af landi.
10. Friðþjófr vill eigi fresta enn
ferð um brautir laxa,
karfinn lítt *frá* landi renn,
leiði tók að vaxa.
11. Þegar að undan eyjum strauk
unnar fíll með garpa,
geyst hljóp eptir Geitils hauk
galdra veðr hit s*n*ar*p*a.
12. Friðþjófr mælti á Mæfils hund:
„minn lék hugr á vífi,
þá mig gladdi góðligt sprund,
gaman var þá að lífi.
13. Nú mun eg sigla um saltan straum
í svǫrtu galdra regni,
una við þann inn gilda glaum,
geysiz hrǫnn af megni.
14. Hvergi sé eg", kvað hǫldrinn nú,
„heðan í burt til landa";
reis af grunni græðis frú
geyst til beggja handa.
15. „Sé eg nú einart sex og tólf
seggi hjá mér standa,
allir bera þeir espings gólf
út úr hirti branda.

8_3 Sólundum: sælondum *hds.* — 10_3 frá landi: firi landit *hds.* — 11_3 geyst: gleyst *hds.* *(L. L.).* $_4$ snarpa: suarta *hds.*

16. Helgi veldr er hnýðings brunn
hrærir trǫllið Yssa,
erat sem bjartrar brúðar munn
í borgarhliði að kyssa.
17. Ólíkt mun mér unna frú
eðr þengill að sinni,
heldr kjǫri eg hennar nú
hóf á gæfu minni.
18. Svó líz mér á súða frón
sem eldingin hræri,
ýta deyðir ægis kvón
opt, þótt veðr sé smæri".
19. „Ekki sakar oss enn", kvað Bjǫrn,
anzaði hann þá hessi,
„þótt sér gjǫri hér græðis bǫrn
gaman hjá siglu fressi".
20. Friðþjófr anzar frægum rekk:
„fljóðið get eg þá klǫkkva,
ef eg skal niðr í ægis bekk
alt að grunni sǫkkva".
21. „Trúir þú að felli tárin strítt
tvinna Jǫrð af mæði?
þó að þú látir lífið þitt
listar-maðr í græði".
22. „Dyl eg þess ei", kvað drengrinn ǫrr,
„að drósin muni mig harma";
sagði Bjǫrn, að „hinn salti vǫrr
settiz oss í hvarma".
23. Ásmund talar, er ægir renn
upp yfir vígið karfa:
„einn verð eg við átta menn
innan borðs að starfa.

21_4 maðr: *sål. er hds. skrivemåde at forstå (således også Sperber).*

24. Dælla þótti darra meið
dagverð konum að færa
en í hreggi að ausa skeið
og eina dælu að hræra“;

25. Hlógu þeir, að hjálma Þundr
hugðiz slíkt að mæla:
„brá þér nú“, kvað bauga lundr,
„beint í ætt til þræla“.

26. Það kom fremst um Friðþjófs tal
fríð var dóttir tiggja,
rekkrinn kvez í Ránar sal
reyna mundi að liggja.

27. Bjǫrn frá eg anza branda rjóð,
af brǫgnum reidd var dæla:
„berr þú angr um annars fljóð,
æðru skaltu eigi mæla“.

28. „Ekki er slíkt af æðru rætt“,
anzaði hessir garpi,
„þótt eg gleðja gumna ætt
í galdra hríð svó snarpri.

29. Mundi sýnna, ef sæi oss nú,
sýnaz líf en dauði;
fyrri kysta eg fljóð en þú,
frú var mild af auði“.

30. Geystiz sjór yfir Geitils mar,
greini eg það er eg vissa,
fjórir tóku fyrðar þar
fjǫrs í hrǫnn að missa.

31. „Nú er mér víst“, kvað nadda Ullr
„nýtir garpar deyja,
sjá skal mega á greipum gull,
gistum ægis meyjar“.

32. Fyrðar hjuggu fríðan hring,
fljóð gaf hessis arfa,
Fófnis skrýdduz skatnar bing,
skriðr var sýnn á karfa.
33. Báðu þeir að Baldr í lauk
brodda hríðar færi,
bragna unnr um borðin strauk,
beint sem lognið væri.
34. Sótti hann upp að siglu rá,
sá þaðan niðr á græði,
hǫldar spurðu hǫldinn þá,
hvað fyr sigling stæði.
35. „Sá eg á báru seið*kon*ur tvær
sverð hjá græðis elgi,
svik fremr enn sá sendi þær,
svó reyniz mér Helgi.
36. Mig væntir nú", kvað málma Þundr,
„að menn fái náð af bragði,
hǫldar brjóti hrygg í sundr
í hvóru tveggja flagði.
37. Stýra mun eg", kvað stála Þundr,
stefna beint að skessum,
lemi þér hrygg og leggi í sundr
í lymsku-vættum þessum".
38. Virðar hǫfðu vóga eims
veitis ráðin þessi,
lǫmduz bein í bykkjum þeim
fyr barði elfar fressi.
39. Fyrðar gátu flǫgðin deytt
full var skeið af austri,
ramliga hafa þá róðrar neytt
rekk*ar* á siglu flaustri.

33_2 hríðar: hirdar *hds. (L. L.).* $_4$ lognið: *sål. er hds. skr. m. at forstå.* — 35_1 konur: -íur *hds.* $_4$ reyniz mér: *her er næppe omflytningstegn.* — 39_4 rekkar: rekkur *hds. (L. L.).*

40. Þegnar jósu að þurru skeið,
þá stóð hregg af landi,
frǫmdu sumir um fiska leið
með Friðþjóf róðr að sandi.
41. Jallinn sat þar ekki langt
Angantýr að veislu;
galt á skála rétt fyr rangt
rekkr að herrans beislu.
42. Skýri eg hitt að skjalda Þund*r*
á skála vitið leysti;
frækinn hitti falda Grund,
frá eg að drengrinn reysti.
43. Hann kvað drengi halda um mar:
„hafa þeir nóg að starfa,
sjau fremja róður seggir þar,
en sex bera austr úr karfa".
44. Frá eg að síðan frétti jall
fleygir Óðins tjalda:
„seg þú hvórt á sjó eða hjall
sér þú drengi halda".
45. „Hǫldar fóru hauðri nær",
kvað hristir Ófnis fatla;
„Friðþjófr var það, er framm í rær
frækn, að því er eg *a*tla".
46. Svaraði jall í samri stund,
„ef seggrinn Friðþjóf kendi,
þeim skal víslig vópna Þund
víst af minni hendi".
47. Atla frá eg illan þegn,
jalli þjónar lengi,
jafnan háði hjǫrva regn,
helt ellifu drengi.

45_4 atla: *skr.* ætlla.

48. Allir tóku tvennir sex
sem talaði einum munni:
„fen*r*ir skal nú fyrr en grex
fleins eta hold af runni.
49. Heitstrenging skal hǫldsins reynd“,
kvað hirðir allra klækja,
„ætlan mín er ekki leynd,
ǫnd hans skulu vær sækja“.
50. Flein og Hr*u*mnings fóta borð
fyrðar tóku og hjálma,
kvóðu síðan annað orð
úti runnar málma.
51. Þar skal hvílaz hróðrar vess.
hǫldar skrýdduz brandi;
víkja heldur víst til þess
að virðar kómu að landi.
52. Njótur beðja neytti þá
nǫðru styrkra handa,
að sinni bar hann upp sex og þrjá
seggi af hirti branda.
53. Bar hann á land upp byrjar feld,
brýndi skeið af flæði,
kveikti upp fyr kǫppum eld
og kastar af sér mæði.
54. Brodda hlynr hefr bálið slǫkt,
brǫgnum tók að orna,
breiddi hann á þá seglið sǫggt,
svefn datt auðs á þorna.
55. Síðan ætlar sverða hlynr
að sofna þegar hann gæti,
en þá kom með ópi dynr
og ǫnnur verri læti.

48_3 fenrir: *B. M. Ó. foreslår* fenris *og* ferox (*f.* fyrr en) grex (*= ulveflok*). — 50_1 Hrumn-: hraumn *hds. (L. L.)*

56. Víkingrinn kom *Atli* að,
auðs var svefn á þegni,
„vaki nú garpr", er bykkjan bað,
„og búz við geira regni".
57. „Ǫll þín heit", kvað Ófnis bóls
ál*mr*, „hef eg lagt í minni";
þvílíkt heyrði hjal til fóls
hringa Baldr hinn svinni.
58. „Friðþjófr skalt ekki friðinum ná,
þótt fýsiz hans að beiða",
þussa hneitir þ*u*lna brá
þollr og búinn að reiða.
59. „Kauðinn skaltu eigi kúga oss",
kappinn réð að vátta;
„þori eg að b*l*anda Boðna*r* foss,
býð eg tveimr og átta".
60. Fyrri kómu fimm og sex
fyrðar dreng að náða,
hjálma ekki hríðin vex,
Hallvarð frá eg því ráða.
61. Bráðla frá eg til borgar heim
bragna ganga snj*a*lla;
jall bauð veislu virðum þeim
víst orms nauð*i*na alla.
62. „Það skal gjarna þiggja nú",
kvað þeytir *aur*a fjǫlda,
„jafnan rænir ægis frú
ǫndu rǫskva hǫlda".
63. Jallinn leiddi auðar lund
inn í rannið glæsta;
skatna stýrir skjalda Þund
skipaði sér hið næsta.

56_1 Atli: ute *hds.* — 57_2 álmr: allt *hds. (L. L.)* — 58_3 þulna: þilnna *hds.*; *sål. også B. M. Ó.* — 60_1 Fyrri: fyrir *hds. B. M. Ólsen foreslår*: Fjórir kómu framm og sex. — 61_4 *B. M. Ólsen læser* vist. — 62_2 aura: orma *hds.*

64. Frétti jall að ferðum þá
Fófnis moldar hreyti;
það léz Bjǫrn vera búinn að tjá
brodda hríðar þeyti.
65. Friðþjófr sat þar Fófnis þraut
í friði með garpa snjalla;
skal eg þar vín af visku laut
Viðris láta falla.

IV.

1. Greina skal eg úr góma sal
gildligt ása minni,
ristill hlýði en rímu eg býð
rétt í fjórða sinni.
2. Nýja leiðeg Norðra skeið,
úr nausti dverga karfa;
Gangs frá eg spjall að greiddi jall
gǫfgum Þorsteins arfa.
3. Svó er mér tjáð, af synskri láð
sótt hafi veislu dýra
tiggja gramr og tók hann framr
að tala við jungfrú skýra.
4. „Hverr gaf jǫrðu hreifa gjǫrð
hlaðs“?, kvað gramr, „svó mæta;
þáttu gull af þorna Ull
Þundar veðra, sæta?
5. Legg af hringinn, linna bings
Lofn“, kvað brodda hvessir,
„auðar brík skal allvel rík,
þótt ekki gefi þér hessir“.
6. Fór í braut *um forna* laut
foldar lax með vífi;
greina skal eg af gomles sal
góma hvǫssum knífi.

6_1 um: við *hds.* forna: fallda *hds., der ingen mening giver*; *man kan tænke på* faldna = ‚*skumtoppet*'?

7. Friðþjófr biðr að Fófnis stríð
fór í burt af hjalli,
nadda rjóðr nýtr og fróðr
náði skatti af jalli.
8. Skatna valdr og skjóma Baldr
skildu sáttir báðir,
fleina veitir fleygir sveit
Fýrisvalla sáðir.
9. Seggrinn býr þá siglu dýr,
setti framm að lóni,
allvel gaf þá auðar staf
aptr að synsku fróni.
10. Friðþjófr leit og frækin sveit,
Framnes var þá brunnið;
blótuðu þeir þá bræð*ur* tveir
Baldr, er slíkt hafa unnið.
11. Bauga Týr að borða snýr
að Baldrshaganum dýri,
gekk á land með glæstan brand
geira brjótrinn skýri.
12. „Bragnings skeiðr", kvað brodda meiðr,
„brjóti mínir þegnar;
Fófnis jǫrð skal eg foldar vǫrð
færa, hvessu er vegnar.
13. Ef finni þér að frestiz mér
framm úr hófi ǫllu,
þá skal eldinn þegar í kveld
að þengils leggja hǫllu".
14. Bauga lundr á bragna fund
að Baldrshofi vill leita;
hratt frá eg drengr að Helga gengr
hǫgg á nasir að þveita.

10_3 þeir—tveir: þeim...bræðrum tveim *hds. (L. L.)* — 12_2 þegnar: *skr.* þengar.

15. „Þengils niðr“, kvað þegninn sviðr,
„þér vil eg skattinn lúka“;
hǫldrinn slær, svó tennur tvær
tók*u* úr kóngi að fjúka.
16. Óvit fóru einkar stór
á auðar týni þenna;
Háldan að frá eg hljóp í stað
hlýra sinn að spenna.
17. Friðþjófr sá að falda Ná
fór með hringinn Skrauta,
þussa tón vill þegn af frón
þrífa Fófnis lauta.
18. Ófnis láðs gat ekki náð
ýtir hringnum r*jóð*a,
flæðar bál hefr flagða máls
fast spent að sér tróða.
19. Svó fremi náði seggr af láð
sveita baugi *nǫðru*
Baldr og Gautr á bálið hraut,
barg þar hvórgi ǫðrum.
20. Hyrrinn næfr *lék* hátt við ræfr,
hofið tók skjótt að brenna,
auðs fann veitir sína sveit
og segir þá atburð þenna.
21. Ræsis niðr raknar viðr,
til rekka frá eg hann líta,
var hann svó geystr sem úr viðjum leystr
vargr, sá alt vill bíta.
22. Helgi ótt bað hlaupa drótt,
hefna verksins ljóta:
„boga vil eg fá og brodda þrjá,
bili eg þá ekki að skjóta“.

18₂ rjóða: rauða *hds.* — 19₂ nǫðru: rauðum *hds.*; *sál. ogsá B. M. Ó.*

23. Bendi drengr boga en strengr
brast fyr unda skessu;
randa Gautr í róðri braut
ræðin jafnt í þessu.

24. „Mun eg það tjá“, er mælti þá
málma brjótrinn prúði,
„í Baldrshaga þá eg betra dag
baugs er eg hitta Þrúði.

25. Af bauga Hnoss þá eg blíðan koss,
brúði man eg því lengi,
árar tvær braut eg því nær,
ǫðling stýfði strengi“.

26. Helgi leiðir hvern á skeið,
er hǫggva kann með brandi,
ǫðlings menn frá eg alla í senn
ýta skipum frá landi.

27. Skatnar þeir, er skóku geir,
skjótt frá landi hrukku,
fell þá stinnr um ferjur inn
foss, svó að ýtar sukku.

28. Aptur leitar ǫðlings sveit,
ǫndu helt, að láði,
Sygna tiggi í sárum liggr,
sá er ei hessi náði.

29. *Ægis* veldr, að ei var hreldr,
eikin listug falda;
frétti þjóð, hvert fleina rjóðr
fýsiz þaðan að halda.

30. Friðþjófr vildi frægr og gildr,
fiska slóðir kanna,
„herja skal og herða fal
í heitu blóði manna“.

29_1 *Ægis*: ægir *hds.*

31. Um síldar laut úr Sogni í braut
sigldi snerpir branda,
húfa mar lét hǫldrinn þar
hvergi koma til landa.
32. Fleina rjóðr helt fyst um slóð
ferju einni Hafla,
ljóss tók flýtir lægis nýtr
liðs og styrks að afla.
33. Helt þá traustr í heima austr
hristir Ófnis láða;
Friðþjófr jamt hefr fimm í samt
Fófnis legið þar *váða*.
34. Svó var garpr í sóknum snarpr,
sigr fekk hann í hverri,
minniz nú hvað mælti frų
við moldar orma þverri.
35. Seima Þundr í samri stund
sædags lofar hann Hildi,
fýsiz aptr en kólgu kjaptr
karfann gleypa vildi.
36. Nadda Þundr að Nóregs grund
nótt kom eina í logni,
hǫldrinn setti á hjálma klett
hnakkann þá við Sogni.
37. Bens hlynr skessu beiddi þess
beiti stjórnar elga,
ferðin vildi flærð*in* gild
fyst sé goldin Helga.
38. Blíðlig andsvǫr birti eg hans
Baldri snáka vengis:
„berjum vær eigi bykkjur þær,
beint er það til engis.

32_3 ljóss...flýtir: liost...flytur *hds.* *(L. L.)* — 33_4 váða: oda *hds.* *(L. L.)* — 37_1 hlynr: *næppe* hlynir *hds.* $_3$ flærdin: flærdar *hds.*

39. Unnar tíkum austr í Vík
ætla eg fyst að halda,
ástir þær, er eikin fær,
eg vil líta, falda.
40. Flaugar ǫrnu fæ eg þér Bjǫrn“,
kvað festir Mævils skíða,
„viti þér mín þá er *en* vónda pín
va*rin*s tekr burt að líða“.
41. Stafkalls híði steypir fríðr
stýfir á sig fleina,
fetar hann smátt og fann þó brátt
fylkis hjarðar-sveina.
42. „Hvaðan eru þið“, kvað hækna viðr,
honum var svarað af létta:
„hann mun valla hygginn kall,
hví mun að slíku frétta?
43. Hefðar-stór er hilmir vór,
Hring skal fylki nefna“;
„vísið leið“, kvað vópna meiðr,
„vil eg til hallar stefna“.
44. Hann gekk inn þar hirðin svinn
og hilmir sat yfir drykkju,
dóms léz Vindill daufr og blindr
dróks og stirðr í þykkju.
45. Hryddi alt en hrækti ávalt
hækna stýrir tveggja,
kollinn niðr knjánum viðr
kall frá eg jafnan leggja.
46. Hilmir teitr að hækna leit
horfði um stund á eini:
„þú frétt þann nafns, er fæðir hrafn“.
fylkir veik að sveini.

40_4 varins: vafs *hds.*

47. Sveinninn gekk að synskum rekk:
„þú seg þitt nafn af létta,
og svó hitt, hvar er ættland þitt;
eg vil að slíku frétta“.
48. „Eg hef gist“, kvað odda kvistr,
„úlf á grímu langri,
hefr þú ei frétt, að heraðið rétt
heitir víst í Angri“.
49. Fyr kóngsins borði kátlig orð
kalls tók sveinn að greiða,
þengill bað nú þegar í stað
Þjóf til sín að leiða.
50. „Hann er slægr“, kvað hilmir frægr,
„hugsar oss að pretta,
eg veit til sanns að heitið hans
er hálfu lengra en þetta.
51. Segeg það drótt að svaf hann í nótt
sveinalaus á vangri;
það hef eg frétt að heraðið eitt
heitir víst í Angri“.
52. Hǫldrinn gjǫrði hækna *N*jǫrð
hilmis orði að ljósta;
kall var sjúkr í brjóst og búk
bæði af þreynd og hósta.
53. Fæ eg það greint, að fór hann se*i*nt,
fýsti opt að hrækja,
rekkrinn haltr rauk ávalt,
ramlig studdi hann hækja.
54. Lofðung kvaddi sá er lítt var gladdr
lágt svó að heyrði valla;
„nú þitt skýr“, kvað niflung dýr,
„nafn og atferð alla“.

52_1 Njǫrð: iord *hds.*; *sál. ogsá B. M. Ó.*

55. „Herþjófr, Eyþjófr hét eg fyrr,
Húnþjófr var eg þó stundum,
Friðþjófr opt er framdiz styrr
fleins af auðar lundum.
56. Geirþjóf, Valþjóf get eg mig nefnt
gramr ef þú vilt heyra,
jafnan þegar að stríð var stefnt,
stálin vǫktu dreyra“.
57. Niflung anzar nǫfnum hans
nú með góðu hófi:
„sez hjá mér, það sómir þér“,
sikling veik að Þjófi.
58. „Heyr það gramr, eg er halla óframr,
hefr eg stafkalls æði“,
e*in*ir, „sæteg“, auðs kvað mætr,
„annars staðar, ef eg næði.
59. Valla hæfir, vísi*r* næfr,
virðing kallsins snauða,
beint ávalt þá brenda eg salt,
ber eg því hvarma rauða“.
60. Þengill bauð að þegninn snauðr
þægi sess hjá tiggja:
„kuflinn legg, hinn komni seggr,
kápu skaltu þiggja“.
61. Þjóf frá eg anza orðum hans:
„ekki er mín að þiggja
mætan sess, heyr milding hess,
í millum frúr og tiggja“.
62. Þengils orðum þorna skorð
þessum réð að anza:
„stórliga er hætt að stafkalls ætt
stefni oss til vansa.

58_3 einir: emer eg *hds.* (*jfr.* 46_2); *sål. også B. M. Ó.* — 59_1 vísir: uisis *hds.* (*L. L.*)

63. Það er mér le*i*tt“, kvað þorna stétt,
„þiggi hann hjá mér sæti;
hér tekz lítt, það er hugboð mítt,
að hilmir órum mæti“.
64. Stillir laut að geira Gaut:
„gakk úr kufli snauðum“;
skýrstur stóð þar skjalda bjóðr
í skallaz kyrtli rauðum.
65. Brynju við hekk brandr á hlið,
baugr var dýr á hendi,
dǫpr að sjá var drotning þá,
drenginn gjǫlla kendi.
66. Seima viðr frá eg settiz niðr
sætu og grams á milli;
orða tjón fekk ǫðlings kvón;
allvel líkar stilli.
67. Þar skal hvílaz Þundar Níl,
þrætu byrgi hurða,
víst þá drengr að vanda þveng
vóða laxa urða.

V.

1. Þýðust hlýði þorna reið,
þér vil eg mansǫng greiða,
Galars úr sal vill góma sk*e*ið
garpr hina fimtu leiða.
2. Vil eg um lilju vóga hyss
Viðris *erfi* stofna;
hals mun í sal nema hverfi þyss
hyggju minni dofna.

63_1 leitt: lett *hds.* (*L. L.*) $_4$ órum: ǫʀum *hds.*, *sål. også B. M. Ó.* — 64_1 Stillir: ti *utydel. og rettet.* — 67_2 byrgi: byrgis *hds.* — V. 2_2 erfi: arfa *hds.* $_4$ hyggju: ur h. *hds.*

3. Byllag fylli, er bað mig þess,
Bjǫrgólfs, fljóðið svinna,
læt eg mætan ljóða fress
losaz, ef slíkt skal vinna.
4. Nefneg Gefni nǫðru rúms
nú fyr hverjum manni,
unna eg Gunni elda húms
ungr í visku ranni.
5. Ristill misti ei rausnarsamr
reikna af bókum fræði;
ekki er rekkum óðrinn tamr,
að yrkja mansǫngs kvæði.
6. Sú var frú með sóma nægð
siðug í þessum heimi,
mestri og flestri manvits frægð,
mild af brendum seimi.
7. Laut var brauta ljós og rjóð
linns á hǫrundið bjarta,
fremr og temr hinu fǫgru hljóð
frú sú er kann að skarta.
8. Fríð og blíð var falda Ná
fǫgr í vesti ǫllum,
hár og brár er hvítt að sjá
sem hæfir svanna snjǫllum.
9. Búkr var mjúkr en brjóstin heit
en bringan hvít sem lilja,
maginn er fagr, en menn það veit
mun eg þar sofna vilja.
10. Hennar enni, hlýr og sjón,
haka og munnr inn bjarti
berr af hverri bauga frón,
beint þótt meira skarti.

3_4 ef: *synes rettet fra* er. — 8_2 vesti = vexti. — 10_3 hverri: *egl. skr.* hverie (frón *her som ellers i kenninger fem.*).

11. Frón segeg ljónum Freyju társ
á flesta hannyrð kæna,
liðuðuz niður lokkar hárs
um lendar fljóðsins væna.

12. Hvít er að líta hǫnd og smá
á Hildi Fófnis kletta,
hǫlda fjǫld kann hvergi að fá
hoskara víf en þetta.

13. Hverr er þverrir hrannar báls
hringa lind fær séna,
enn þá kennir ýtir stáls
ǫngra sinna meina.

14. Skorð var orðin skikkju prjóns
skǫrungur allra meyja,
brjótr hjá snót vill brodda tóns
bæði lifa og deyja.

15. Þann veg ann hið þýða sprund
þekkum hringa Baldri,
hyggr hin dyggva hringa grund
hann muni missa aldri.

16. Brast en fasta barna ást
bæði dreng og svanna,
yndi týndi er eigi sást
Ullr og gullhrings Nanna.

17. Eik má ei leika ægis báls
opt fyr sínum harmi,
fljóðs sá rjóð*r* hinn frægi stáls
fljóta tár af hvarmi.

18. Sjóna lóni Sjǫfn gat steypt
seims af tára látri,
Ull fær gulls ei aptur keypt
auðar Rist með gráti.

17_3 rjóðr: riods *hds. (L. L.)*

19. Heldr er feldra holta grund
hrings að létta stríði,
leiki eik við laufa Þund
líns og sæmdar bíði.
20. Vilda eg Hildi vegligt orð
velja í óðinn þenna
hálsa báls, vil *eg* hringa skorð
hverja grímu spenna.
21. Mjúkust strjúki mansǫngs grein
mér úr spektar skála,
vessa hvessi eg Viðris flein
visku fyst *til* mála.
22. Greinda eg sveinum Grímnis lá
góma, vil eg eigi þagna;
meðan að beð*j*a mǫrk er fá,
má hun ei þessi fagna.
23. Vist þá hristir vópna gráðs
viðligs fjalls á táli;
opt var þoptan orma láðs
einkar sneld í máli.
24. Bragning vagna að Baldri veik,
breitt var þess á milli:
„mætust lætur mótra eik
munir þú æra stilli.
25. Týniz sýnin tállaust nú,
tel eg þig strákum líkan,
fann eg mann eigi frægra *en* þú,
fyrr sá eg aldri slíkan“.
26. Veislu geisla veitir þá
vóga átti að sækja,
fylgir bylgju fǫlska Gná
fylki og hristir mækja.

20₃ vil eg: uill *hds.* — 22₃ beðja: bedra *hds. (L. L.)* — 25₂ strákum: *B. M. Ó. retter til* fæstum. ₃ en þú: þru *hds. (Cederschiöld hos L. L.)*

27. Flókinn ók ei fólsku kunn
ferð um ísinn verra,
elfar skelf*ur* þekjan þunn,
Þjóf frá eg slíkt tjá herra.
28. Báru ár tók bǫrkrinn veykr
bresta rétt í þessu,
framm að gram sem rynni reykr
ruðr hljóp unda skessu.
29. Lund frá eg grundar lítt *um* vinn
linns taka sér að vaska,
vagni og bragning vatt um sinn,
víf*i* og jór úr haska.
30. „Fróða góð er fylgd í þér
fleygir mjǫls", kvað stillir,
„fengi engi fyrri mér
fleina borgið spillir.
31. Frækinn tæki eigi fyrri mig
Friðþjófr þótt hann prófi,
engi drengr er jafn við þig",
ǫðling veik að Þjófi.
32. Sótti ótt við sæmd og skraut
sikling veislu dýra,
þiggur tiggi og þorna laut
þveng, sem eg má skýra,
33. Teitur leitar tiggi heim,
tókz þá ferð með náðum,
kveyki og eyk eg kvæði af þeim
kóngi og Þjófi báðum.
34. Líður stríðið linns í braut
ljótligt Hárs af vífi,
stillir vill nú og stála Gaut*r*
skemta sínu lífi.

27_1 ók: *skr.* olk *el.* okk. $_3$ skelfur: skelfir *hds.* — 29_1 um: var *hds.* (*jfr. L. L.'s anm.*). — 32_4 þveng: þveings *hds.*; *B. M. Ó. læser* þing. *Anderledes men sikkert urigtig Sperber.* — 34_1 linns: linnar *hds.*

35. Jǫrðin gjǫrðiz einkar græn,
eikin stár með blóma;
hirðin firðiz hilmi kæn
halda fylgd með sóma.
36. *S*agði flagða að sótti blundr
sikling hreyti s*p*jalla,
„bliður ríð“, kvað bauga lundr,
„bragning heim til halla“.
37. Tiggi liggr og trúði Þjóf,
tók hann skjótt að sofna,
reiðin leiðiz heldr í hóf,
heiptin tekr að dofna.
38. Góða jóði gyldis bráð
gaf með unda nǫðrum;
tiggi þiggr, og tel eg það, *náð*,
að trúa sér betr en ǫðrum.
39. Álm*ur* hjálma unda tík
ótt dró friðs úr bǫndum —
„níðing víða, ef niflung svík,
nefndur mun eg á lǫndum“.
40. Skelfir elfi að skjalda Gaut
skygðan lýða hneiti*r*,
leygs tók fleygja langt í braut
lægis brandi veiti*r*.
41. Sagði flagða, er blundi brá,
bjartra hreyti*r* mála:
„kenni eg spenni“, en krúsa lá
kóngrinn bauð þá, „stála“.
42. Ríða síðan reifir heim,
rekkr og gramr inn teiti,
bragnar fagna báðum þeim,
bert varð Friðþjófs heiti.

36₁ Sagði: Gagdi *hds.* ₂ spjalla: snialla *hds. (L. L.)* ₃ ríð: ridr *hds. (L. L.)* — 39₁ Álmur: Alma *hds. (L. L.)* — 40₁ *B. M. Ólsen læser* elfir = eflir (lýða). ₄ veitir: ueite *hds. (L. L.)*

43. Vildi gildr er vórar seggr
vitja sinna manna,
dyggr og hygg*inn* darra heggr
dǫgling kvaddi og svanna.
44. „Milding gildr *og* motra njót,
mun eg nú gá til skeiða,
hnoss fyr koss hef eg hilmis snót
hugsað framm að greiða.
45. Þakka eg sprakka þann veg vist,
það skal eg nú veita,
aldri falda ætla eg *R*ist
upp frá þessu að leita“.
46. „Friðþjófr bið eg að festiz hér“,
fylkir réð að skýra,
„gef*r* eg vefja Þrúði þér
og þengils nafnið dýra“.
47. „Þigg eg tiggi ei þessa gjǫf,
þó að eg unna vífi,
fyrr en dýrr er færðr í grǫf
og fylkir ræntur lífi“.
48. „Ótt fer sótt og æst að mér,
eg mun skjótliga deyja,
best er að festa brúði þér,
en bragnar munu mig heyja“.
49. Endi hann brendur æfi sín
ǫðlings kundr af bragði,
gjǫrði Njǫrður geirs *og* Lín
gulls sem kóngrinn sagði.
50. Friðþjófr gekk að frú með dáð,
fegið varð hvórt þar ǫðru;
ræður bæði lýð og láð
litaður unda nǫðru.

43_3 hygginn: hyggur *hds.*; *sál. ogsá B. M. Ólsen.* — 45_3 Rist: nist *hds. (Cedsch.)* — 49_3 geirs og: geirsens *hds.*; *sál. ogsá B. M. Ólsen.*

51. Fréttu þetta frægir bræðr,
fár varð Helgi enn illi,
stillir vill að stála glæðr
steypist þeira í milli.
52. Samnar gramr um sygnska grund
seggja kind með skildi,
sótti hann skjótt á Friðþjófs fund
fús að vekja hildi.
53. Frækinn sækir fleina Týr
fylkirs sonum á móti,
málm*a* sálms tók magnast gnýr,
meiddist hlíf firi spjóti.
54. Ǫrr firi dǫrrum jarlinn bar
ǫngva hlíf á búki,
hilding vildi hann hitta þar,
hjǫrþing áðr en lúki.
55. Allvel jalli brandrinn beit,
í blóði réð hann dǫggva,
málma álmur milding leit,
mætur bjóst að hǫggva.
56. Klauf með laufa bragnings búk,
brynjaðan hest með sǫðli,
stillir vill það stǫðva fjúk,
er stóð af Fjǫlnis rǫðli.
57. H*j*álma álmr hefr Helga deytt,
Háldan svór þá eiða,
dýrligt stýri*s* nafnið neytt
niflung *g*af honum leiða.
58. Heita lét hann Háldan nú
hessi, og skatti jáði,
ræður bæði ríki og frú,
ræsis nafni náði.

51_1 bræðr: brægr *hds.* — 53_3 málma: malms og *hds* *(L. L.)* — 57_3 stýris: styrir *hds.*

59. Góma Óma gjǫrðag Rín
grund*ar frænings* lindi,
brendra stendur bauga Hlín
bryðju mér í vindi.
60. Óðins flóð er ekki tamt
ýti Sónar fossa;
mátta eg fátt nú mæla í samt,
mista eg frúinnar kossa.
61. Blekkir rekka brúðar ást,
bregða má eg því ǫngum,
dýr og skýr munu dæmin fást,
Dávíðs man eg þau lǫngum.
62. Leggi seggir lof eigi síðr
*lífs*bót hans að líkjast,
garprinn snarpr ef geldur miðr
og gjǫrir svó undan víkjast.
63. Hrjóði þjóð úr hjarta sér
heipt með synda fjǫlda,
beiði eg reiði bregðast mér
bæði guðs og hǫlda.
64. Gandis standi góma Hárs,
greinda eg sǫguna alla,
læt eg strætið læsast fárs,
ljóðin skulu þar falla.

59_2 grund af fliodsens *hds.* grunda fófnis, *Sperber.* $_3$ brendra: brendrar *hds.* — 60_2 fossa: *sål. hds.* — 62_2 lífs: um *hds.* — 64_3 strætið: strætir *hds.*

Bemærkninger.

I. *1*1 Gomlis fengr = *'örnens bytte' ɔ: digterdrikken.* 2 greina og góma skjómi = *tungen.* — *3*2 skornir = *örn (jfr.* hreggskornir). — *5*4 klǫkkva = *egl. 'göre blød', ɔ: trykke, ligge på.* — *15*4 *er enten forvansket eller også har digteren anvendt en urigtig omskrivning;* Ullar karfi *hed* Skjǫldr *og dette bruges ofte i omskrivninger for et 'skjold', men* Fjalars *(Odins el. jættens el. dværgens) skjold er intet. Man ventede her en omskrivning for 'skib', eller en omskrivning for en mand („skjoldets...") som appos. enten til* Ásmund *el.* þeim; *da måtte* Fjalars á *være forvansket, og det er vel snarest tilfældet.* — *18*2 orða knífr = *'tungen'.* 4 *Konstruktionen er almindelig i isl.* — *19*1-2 Hlynr jǫtna orða (*'guldets'*) = Hildingr. — *21*2 Lín = Hlín. 3-4 orms dún = *'guld'.* — *23*1 hjǫrvaþeyr = *'kamp'; sammenhængen mellem l.* 1-2 *og* 3-4 *er uklar.* 2 hrumningr *er, hvis det ikke er afskriver-fejl, en af de forskellige forvanskninger af* Hrungnir; Hrungnis ilja blað = *'skjold'.* — *29*2 glamm = *'havet'.* — *30*2 brendi *måtte, hvis det var rigtigt, være brakylogisk for 'og blev brændt', jfr. V, 49.* — *31*2 aura dólgar = *'mænd'.* — *34*4 *hentyder åbenbart til arven efter Torstein.* — *43 er Ingibjörgs replik; jfr. sagaens udg. s. 39.* — *53*2 dirfð = *'dristighed (at tro)', at osv. (l.* 3-4). 3 halr *synes her at betyde 'bonde'.* — *55*1 færi *er verb., og sætn. betyder simpelthen: „jeg siger, at dette ikke gik ham nærmere (til hjærte), så at* (að *i l.* 2 *som så ofte underforstået) han osv."; jfr. sagaens udtryk.* — *56*3 sæ *er dativ.*

II. *1*1 *Teksten er rigtig i hds.;* losaz *bet. 'at blive løs, sættes i bevægelse' (jfr. klokkens* kólfr, *der først*

når den løsnes og bevæges kan frembringe lyd). — *16*3 æmti fá (= fáu) = ‚*svarede kun lidet (intet) dertil*'; æmta ‚*give lyd fra sig, svare, el. bryde sig om*'. — *17*3 hann *er Fridtjof.* — *22*4 *er forklaring af, hvem der menes med* hnefi. — *31*2 *Bör* frá eg *vistnok udgå.* — *36*3 glǫmmungs bær = *havet.* — *43*2 *Er* að segja *fejl for* seiga? — *44*1 „*Det er ikke nærmere at jeg har lyst til at straffe Fr. end med det, at gifte osv.*"; *efter* nær *er* að *underforstået.* — *49*3-4 hrauna aurriði = ‚*slangen*', *dens* fengr *omtr.* = ‚*ejendom*' = *guld, dettes* Freyja = ‚*kvinde*'. *B. M. Ólsen læser* fangs = faðmlags (værð) *og forstår* hrauna aurriði = ormr = hringr = Hringr.

III. *1*3 Friðþjóf *er acc.* flaugar gjóðr = ‚*skibet*'; gjóðr *et slags fugl.* — *3*1 sálmr Þriðja: ‚*Odins salme, klang, sang*' = *kamp.* 2 skutreipin: *se navneremserne* (heiti á skipi). — *5*2 laski *er egl. den øverste (og, når der strikkes, den sidste) del af en strømpe eller en vante; bruges her identisk med kvindearbejde.* — *7*2 kólna ‚*blive sval, kølig*'. 4 eigi fólgna = ‚*ikke skjulte, åbenbare*'. — *9*2 flein = akkerisflein. — *15*3 espings gólf? — *16*2 Yssa = Yrsa ɔ: *jættekvinde.* 4 borgarhlið: *fejl for* Baldrshaga? — *18*2 eldingin: *fejl for* eimyrju? — *33*1 laukr = ‚*masten*'. — *34*3 hǫldinn *er sikkert forvansket.* — *35*2 sverð *må være galt;* seiða?; sverfa *foreslår B. M. Ólsen f.* sverð hjá. — *41*3-4 *opfattes Hallvarðs sidden ude på taget som straf* (víti), *som i den 3. rec. af sagaen.* — *42*4 reysti: *af* reysta *(af* raust =*)* ‚*at tale*'. — *45*2 fatla Ófnir = ‚*sværd*'. — *48*3-4 „*ulven skal nu för æde krigerens kød end hjorden (fårene)*"; grex *er simpelt hen latin og står her for acc.* (gregem). — *53*1 byrjar feldr = *segl.* — *54*3 sǫggt: = ‚*fugtigt*'. — *58*3-4 þussa þulna þollr = ‚*mand*'; þussa þula = ‚*guld*'.

IV. *4*1-2 Hlaðs jǫrð = ‚*kvinde*'. hreifa gjǫrð = ‚*guldring*'. 3-4 Þundar veðra þorn = ‚*sværd*' *(el.*

spyd). — *6*1-2 lax *(gen.)* fold = *'havet'*, lax f. laut = *'bølgerne' el. havets overflade.* 3 gomlis salr *synes at skulle bet. 'bryst' (sål. også L. L.), men hvorledes det kan bet. det er uklart; der foreligger vist en forvanskning.* — *7*1 Fófnis stríð = *'vinteren'.* — *11*1-2 borða dýr = *'skibet'*; að *i l.* 1 *bör mulig udgå.* — *17*3 þussa tónn = *'guldet, ringen'.* — *19*1-2 láð nǫðru sveita *(af* sveit *fem.* = *land, bygd)* = *'kvinde'.* — *23*2 unda skessa = *'pil' (jfr. L. L.).* 4 ræðin = *'årerne'; iøvrigt er* randa Gautr *Fridtjof.* — *28*2 ǫndu helt *er relativ sætn.* — *29*1-2 falda eik: = *'kone'*; Ægis f. eik = *Rán.* — *40*4 varins pín = *'vinter'.* — *42*1 hækna, *af* hækja. — *44*3 Vindill *synes at være samme som* Vinnill, *søkonge;* drókr *synes brugt* = *'jætte'; dens* dómr *'tale'* = *guld.* — *45*1 Hryddi = *'hostede og harkede'.* — *46*1-2 hækna einir = *'stavkarlen'*; einir *bruges her* = viðr *(sål. også Sperber). Mellem 47 og 48 mangler vist et vers, hvor Fridtjof har angivet sit navn* (þjófr). — *51*2 vangri = vangi (r *er blevet stamme-fast).* — *52*1-2 *indeholder, at kongen sendte bud efter Fr.* — *58*3 einir auðs = *'mand'.* — *63*4 órum mæti = *'er bleven gal'.* — *67*2 hurða *er verb. 'at sætte dör for' (trættens borg* = *munden).* 3 þvengr *med bet. 'beværtning' el. lign. (jfr. L. L.), jfr. V, 32.* 4 vóða laxa urða = *'om vinteren';* urða lax = *slange; B. M. Ólsen læser* vist (urða laxa vóða = vetrar vist) *og* vanda þveng = ormi = Hring.

V. *1*4 garpr: *fejl f.* greppr? — *2*2 Viðris erfi: *'Odins drik' (egl. arveøl)* = *digt.* 4 hyggju minni = *'sjælens erindring'.* — *16*4 *synes* gullhrings *både at skulle henføres til* Ullr *og* Nanna. — *19*1-2 feldra = *'bekvemmere, bedre'*, holt hrings = *'slangens grund' leje'* = *guld.* — *20*1-3 hálsa bál *synes at være* = men, *hører til* Hildr *l.* 1 *(jfr. også Sperber).* — *21*3-4 visku fleinn = *'tungen'.* Viðris vess *synes her at bet. 'digt'; måske foreligger her (sål. B. M. Ólsen) subst.* vessi *'vædske' (digterdrikken; jfr. V, 60*1*).* —

22_3 fá = fálát *'tavs'*. — 23_2 viðligs-táli *må være ensbetydende med* á vetri *'om vinteren'*; viðligr *(vistnok forvansket)* fjalls = *'slange'*. *B. M. Ó. læser:* viðnis fjalls at áli = at ormi = Hringi; viðnir vópna gráðs = *sværd*. — 24_{3-4} *er Hrings ord til Fridtjof*. — 25_2 *efter* tel eg þig *synes* ei *at mangle; dette vers synes at være fortsættelse af Hrings ord*. — 27_1 Flókinn: *må høre til* ísinn *egl. 'sammenfiltret, ru, ujævn'*. fólsku *synes ikke at passe, da* ferð = *kongens mænd næppe kunde betegnes således*. — 28_1 ár *er gen. af* á = *'elv'*. — 29_1 um vinn *er uden tvivl identisk med det af L. L. anførte* of vinn, lítt um vinn *'liden ulejlighed'*. — 36_1 flǫgð = *'jætter' (ikke nødvendig jættekvinder)*. — 38_3 tiggi þiggr náð = *'kongen sover'*. — 39_2 friðs-bǫnd *er simpelt hen de bånd, som sværdet var bundet med; jfr. Gísls*. — 41_{2-3} *Meningen i ordene* en—þá *må svare til sagaen s.* 33_{19}. — 44_1 njót: *se L. L. udg. 149*. — 54_{1-2} *„den raske jarl havde intet skjold på (for) sin krop mod spydene"*. — 57_3 stýris nafn = hersis nafn. $_4$ leiða = bera. — 59_2 lindi: *af* lind. $_3$ brendra: *til* bauga. — 62_2 lífs bót: *jeg har ikke kunnet finde noget mere passende ord, der begynder med* l, *end dette; jeg har tænkt på* lostbót *('bod for* losti*'; der er jo tale om Davids forhold til Beerseba; digteren opfordrer til „ikke desto mindre at ligne" David som den angrende og bodfærdige; tankegangen i det sidste linjepar er: „hvis (i det tilfælde at, for at advare imod at) den raske mand undgælder mindre (gör mindre bod ɔ: end David) og undviger således" (boden)*. — 64_1 *Hvis* Gandis *er* = Ganges *(L. L.), er det sikkert en forvanskning af dette, men ikke rimnøds-form*. $_3$ fárs stræti = *'vredens, vrede ords, stræde'* = *munden*.

Sturlaugsrímur.

Disse rimer findes i AM. 603, 4to (A), hvor der dog mangler r. IV$_{48}$—VI$_{45}$, (her udfyldt efter 610 og 145) samt i AM. 610 D, Jón Gissurssons afskrift (B), og AM. 145, 8vo, Jón Finnssons rimebog (C); men her findes kun brudstykker (I$_{1\text{-}9}$, V$_{3}$—VI$_{35}$, VII$_{66\text{-}69}$); og endelig i Stockh. 23 mbr., 4to (D), der vistnok er en afskrift af A eller et søsterhåndskrift. — Rimerne svarer til sagaens første 20 kapitler, dog således at fremstillingen ofte er endel kortere, samt at flere navne er forskellige; jfr. min Litt. hist. III s. 49.

I.

1. Nu skal brugga Berlings win
ok bera þat fram firi dreingi,
af þvi at Herians horna rin
huilst hefr nogu leingi.
2. Hinum er heimuren hafnæ vill
hreyte ofnis landa,
ecki er honum anat til
en Oska vijn at blanda.

Kolumnetitel i A: Sturlaugs rímur, *overskrift i B:* Hér byrjast fyrsta Sturlaugsrima, *i C og D:* Sturlaugs rímur.

1$_{2}$ fram: *sål. B, C, og vist også A* (ꝼ^{uȝ} = fyrst?). $_{4}$ huilst hefr: huilist *B.* — 2$_{1}$ Hinum . . heimuren: Hinn . . heime *B.* $_{3}$ honum: þeim *B.*

3. Enn þo *at* heima halrenn sæ
huern dag uerdi at sitia,
þo mun ganga fretten fra
fleyge nodru fitiæ.
4. Gumnar af þvi gefa mier last,
geing ec lit til tida,
kappin liggr i kotenu fast
ok kann þvi huergi at rida.
5. Fordum war minn fotren hægr,
for eg þa suo uida,
nu tekr mier at dueliaz dægr
Durnis eikr at smida.
6. Lydir skulu ei la þat mier,
þo leiki fæst j ualldi,
eingi tekr þat sialfr af sier,
þo sinum færleik halldi.
7. Margr uerdr styrir stæls
stridi hordu at mæta;
þat ma dreifi Dofra mals
dogling himna bæta.
8. Warla truig at ueitir pellz
uerdi fugll at sinne,
huedrungs botna hræfa ellz
hefr ec lagt j minne.
9. Þrandheime ried þengill rikr,
þeygi fanz hans jafni,
hardar klauf hann Hrugni*s* brikr,
Haralldr er hann at nafni.

3_1 at: *tf.* *C*; *ul.* *A*, *B*, *D*. $_3$ þo: þa *C*. — 5_2 þa: um land *C*. $_4$ Durnis: um D. *B*. eikr = eikjur. — 6_1 la þat: *B* (laa); lata at *A*, *C*, *D*. $_2$ fæst: *B*; flest *A*, *C*, *D*. $_3$ þat–af: af sialfum *B*. $_4$ færleik: frækleik *B*, *C*. — 7_1 styrir: *B*; styfir *A*, *C*, *D*. — 8_3 huedrungs: hurduangs *B*. hræfa: og hreifa *B*. — 9_2 þeygi: þeyu *B*. $_3$ hardar: *her ender C (første lakune)*. Hrugnis: handings *B*; hrugnings *D*. $_4$ er hann: hiet *B*.

10. Siklings lif med soma stendr,
saudungs byti mali,
gullmudr er hann af gorpum kenndr,
giarn at uega med stali.
11. Þar var iarll er heitir Hringr
Haralldz j ʀíki þessu,
hann uar fyrr uit herskap kringr,
hrotta giarnn til messu.
12. I Hamarkaupangi hreytir sætt
hraunþueings uænna teiga;
ėina fru, suo fregnaz þat,
feingit hafdi at eiga.
13. Blid ok kæn uar bauga ey,
bragna gladdi hun sueitir,
ol uit henne unga mey,
Asæ en uæna heitir.
14. Fogr er þessi fallda brik,
fliodit kunni at skarta,
nær var engi j Noregi slik
Navma gullz ens biarta.
15. Ingolf hiet sæ ægiss tal
ytum giorir at ueita;
nordr bio uit Naumadal
niotr orma sueita.
16. Brognum þotti ei bondi slikr
beita huossum geire,
hann er sagdr hardr ok rikr,
hersum iafn edr meire.

10_2 byti = býtti. — 11_3 uit: med *B.* $_4$ hrotta: og h. *B.* — 12_1 hreytir: beitir *D.* sætt = sat. $_2$ hraun: hrum *B.* $_3$ suo—þat: sem fremsta gat *B.* — 13_1 uar: er *B.* $_3$ ol: hann *tf. B.* — 14_1 er: uar *B.* — 15_2 giorir: giordi *B.* $_3$ bio uit: bygdi i *B*; Naumu- *skr. B, D.* — 16_1 bondi: bondinn *B.* $_3$ er: uar *B.* hardr ok: *B*, herser *A, D.* $_4$ iafn edr: þótti *B.*

17. Frida hafdi feingit kvon
fleygir ofnis ualla;
þar med atti þydan son,
þann ma Sturlaug kalla.
18. Listir margar lærdi hann,
leyfdr af flestum þiodum,
feck þar aunguan færra mann,
flædar bytti glodvm.
19. Mest uar hann j mali blidr
meingi uidr hid suinna,
drottum syndiz furdu fridr
fleygir dynu linna.
20. Dreingium þotti digr ok hærr
dreifir oglis brika,
grimmur j romu ok geysi knar
getr hans uarla lika.
21. Asgautr hiet einnhuer reckr,
aurr uar hann af seime,
bædi þotti blidr ok þeckr,
bygdi at Solarheime.
22. Grima hiet hans gullhlads Gna,
gladdi lydi teita,
ol uit henne arfa tuo,
Jokull ok Guttorm heita.
23. Nefna uerdr nadda Frey,
nu maa Þorgaut kalla,
þessi bygdi eina ey
ytir linna palla.

17_2 ualla: palla *B.* $_4$ þann ma: seggir *B.* — 18_3 þar: þui *B.* færra: frægri *B.* — 19_2 meingi uidr: við mengið áðr *B.* — 20_1 þotti: sýndiz *B.* $_2$ oglis: oglings *B.* — 21_3 þotti: hann *tf. B.* $_4$ bygdi at: og bygði í *B.* — 22_1 gullhl. Gna: gullaz ná *B*; gullas na *D.* $_3$ ol: hann *tf. B.* tuo: þá *B.* — 23_3 þessi bygdi: þessir bygðu *B.* $_4$ ytir linna: ytar frænings *B.*

24. Bonden atti arfa þann,
ytum frægr þotti,
Siguat nefna sueinar hann,
seggium stod af otti.
25. Þar nær bygdi eckia ein,
aur af boli snaka,
fliodit atti fagran suein,
flestir kalla hann Aakæ.
26. Lydum bioda liten frid,
liecku at Ullar karfæ,
þessir logdu leika uit
liosann Ingolfs arfæ.
27. Seggir lærdu sund ok tafl,
suerden kunnu at briota,
hier med reyndu reckar afl,
rida j dust ok skiota.
28. Iþrottirnar allar suo
ytar fromdw rikir,
uarla funduz þegnar þæ
þeim at hreysti likir.
29. Bundu sidan brædra læg
briotar grænna suerda,
fromdu gilldan geira slæg,
getit mun sidar uerda.
30. Kemr uit sogwna kvinnann sw,
kunni listir margar,
Wefreyia heitir uella bru,
uirdvm jafnan biargar.

24_1 Bonden: *B*, *D*; Bonde *A*. $_2$ ytum: er y. *B*. $_3$ nefna—hann: nefni eg svinnan *B*. $_4$ seggjum: er s. *B*. — 25_1 nær: næst *B*. eckia: *med art. B*. $_3$ fagran: fríðan *B*. $_4$ flestir—hann: er fl. kalla *B*. — 26_2 liecku: þeir l. *B*. — 27_4 rida: að r. *B*. — 28_3 þæ: þo *B*. — 29_3 gilldan geira: síðan fleina *B*. $_4$ *lyder i B*: sem seirna mun getit v. — 30_2 kunni: er k. *B*. $_4$ uirdvm: er v. *B*.

31. Fostri hennar frodr war,
for þeim einnueg badum,
Suipadr vizku af seggium bar,
sa war trurr j radum.
32. Hrani er sagdr hreysti madr,
hennar var sa arfi,
listir margar lærdi hann,
lydum hollr j starfi.
33. Raudur er annar ristels nidr,
rammr er hann at afli,
honum var þeckr hrotta klidr,
handar milldr af skafli.
34. Asw hafdi fostrad fliod
ok frædi marga kenda,
sætan var þvi suinn ok frod,
sagan mun þanig uenda.
35. Ingolfr reid einn huern dag
uit arfa sinn at ræda:
„vaskra er þat uirda plag,
varg a tafni at fæda.
36. I heimaleiki hafi þier mest
en hreysti uerken eingi;
gilldan fae þier gæfu brest,
ef gengr þannveg leingi.
37. Hentara uæri halnum nw",
herdir sagdi dada,
„kaupa eina kuinta fru
ok klenu folki at rada."

31_1 frodr: frægr *B*. $_3$ vizku: langt *B*. $_4$ trurr: drjúgr *B*. — 32_1 madr: *læs* mann. — 33_1 annar: nefndr *B*. $_4$ milldr *B*; skilldr *A*, *D*. — 34_4 þanig: þangat *B*; þann veg *D*. — 35_1 reid: réð *B*; ried *D*. $_4$ fæda: fædi *A*. — 36_1 I h. l.: Heimaleika *B*. — 37_2 sagdi: talaði *B*. $_3$ kuinta: kléna *B*. $_4$ klenu: kunna *B*.

38. Sturlaug suarar stor j lund,
stolltr j allann mata:
„uisa mer þa uella grund,
uilltu bidia lata."
39. „Hringr jall, sem hefr ec spurt,
hann a dottur suinna,
reckar skulu nu rida a burt
rika jungfru finna."
40. Holdar komu Hrings a fund
hialma Tyrs at beizlu,
sikling baud j samri stund
seggium þeim til ueizlu.
41. Ytar saugdu erenden bratt,
ætla ser til nada,
Hringr seigir ok hefr vm fatt,
hon skvli slikv rada.
42. Þegnar gengu fliods a fund,
fylkir talar uid suanna:
„þin uill bidia, bauga grund,
briotr snæru hranna."
43. „Hver er mann er meygjar bidr?",
megtugr taladi suanni;
„Sturlaugr heitir stala vidr
stolltare huerium manni."
44. „Huat mun lestir laufa skyr
leita elsku minnar?
blidr vinr bauga Tyr
buverk modur sinar.

38_1 suarar: svaraði *B*. $_3$ mer *B*; mic *A*, *D*. $_4$ er v. *B*. — 39_1 hefr: hefi *D*. $_4$ jungfru: jómfru að *B*. — 40_1 komu: kvomu *D*. $_3$ baud: frá eg *B*. $_4$ þeim: bauð *B*. — 41_1 bratt: hratt *B*. $_2$ ser *B*; sig *A*, *D*. — 42_4 snæru: sverða *B*. hranna: ranna *D*. — 43_1 mann er: maðr sá *B*; madr er *D*.

45. Hier mun uerda a heitum frest
uit hriste unda þorna,
heima mun honum henta bezt
ok hafa sitt starfit forna."
46. Sturlaug þottizt storum smadr,
stokk j burt af ranni,
eigi kuaddi hann Asu adr
ok aungwm heilsar manne.
47. Erendis lok eru jnnt fra þeim,
ytar burtu rida,
þvi næst kvomu þegnar heim,
þau mvnw fregnaz uida.
48. Weturen lidr uirdum fra,
uar þa flest til reida,
garpar lietu grædi a
Glamma hesta leida.
49. Wirdar hofdu uænligt lid,
vopn ok Sorlla hiupa,
munu þeir bioda minstan frid
ok marg*a* lata kriupa.
50. Sturlaug þa til strandar for
med sterka menn ok frida,
holdar lietu hofnum wr
hlunna uarga skrida.
51. Aull uar þessi aullden grimm
oldu nadrs j rume,
telia matti tuennar fim
traustar skeidr a hume.

46_2 og st. *B.* — 47_1 fra: *B*; firi *A*, *D*. $_4$ þau mvnu: þat mun *B*; mun þat *D*. — 48_3 grædi: *med art. B.* — *49—50 i A i omv. orden, men den rette er betegnet ved* a, b. *I D findes den forkerte orden uden noget tegn.* — 49_4 marga: *D*; marg *A*; margan *B*. — 50_4 uarga: biornu *B*. — 51_2 oldu *B*; alku *A*, *D*. rume: runne *A*; húmi *B*. $_3$ tuennar: tuenna(!) *D*. $_4$ hume *B*; hlunne *A*, *D*.

52. Fretten mun nu fara af þeim,
ferdaz ut ꜳ geima,
ytar lietu austr j heim
aulldu dwfur sueima.
53. Bragnar uoktv brannda hria,
badi leggia ok skiota,
uikingarnir uerda þꜳ
uida daudan hliota.
54. Geyseligr uar geira klidr,
gilldar hlifar stukku,
ecki stod þa ytum uidr,
undan margir hrucku.
55. Fleina rioda fræknir brædr,
foru þannig leingi,
reckar feingu Rinar glædr,
Ræfils hesta ok meingi.
56. Reisti einge rond uit þeim
recka sueit hin froma,
sidan kvomu at hausti heim
ok hielldu sig med soma.
57. Geck þui fram um gumna hꜳg,
grafnings bytti uollum,
fraumdu margan fleina slag
ok feingu sigr wr aullum.
58. Holdum uar nu heidrenn skaptr,
hittuz uarla slikir;
þo skal uernda j Þrandheim aptr
þar sem Haralldr rikir.

52_1 Fretten—nu: Fréttir munu *B.* $_2$ er f. *B.* — 53_1 hria: þra *B.* $_2$ badi: bæði *B.* $_4$ daudan: dauða at *B.* — 54_4 margir: flestir *B.* — 55_1 fræknir: frægir *B.* $_2$ foru: for so *B.* — 57_1 þvi: það *B.* gumna: garpa *B.* $_4$ wr: í *B, D.* — 58_3 þo: nu *B.* uernda = *(A, D)* venda.

59. Hilmir feck nu harda pin
ok hans ed dyra meingi,
dogling misti drotning sin,
dros var graten leinge.
60. Kappar bædu kongen þa
kaupa uæna brudi,
suo mun huerfa harmi fra
hringa uidren prudi.
61. „Asæ heitir audar Gna,“
aurua talar uit sendi,
„hennaʀ meigi þier fylkir fæ,
fliod er ydr j hendi.“
62. Hundrat manna hilmir prudr
heiman byr til ferdar,
uisess þaut en væni luduʀ,
uopn hafa þeir ok gerdar.
63. Skein æ ytum orma fiall,
almren gæll hinn bleiki,
holdar kvomu ok hittu jæll,
hann war vti æ leiki.
64. Haralldr talar uid hringa Frey,
hugren liek æ uife:
„gipt mier herra gaufga mey
eda gengr þu fra lifi.“
65. Odling suaradi en af mod:
„ef Asw uilltu gilia,
gaungum þegar ok finnum fliod,
fæum suo hennar uilia.“

59_1 nu: so *B*. — 60_1 bædu k.: buðu kóngi *B*. $_2$ að k. *B*. — 61_1 Gna: Ná *B*. — 62_2 byr: bjó *B*. — 63_1 fiall: hialldr *B*. $_{3\ 4}$ *lyder i B*: enn var Hringr úti staddr | einu sinni á l. — 64_4 gengr: gangi *B*. — 65_3 þegar: báðir *B*. $_4$ og f. *B*.

66. Þeingell sagdi þar firi nei:
„þarf nu ecki at fresta,
uonbidell hennar uerd ec ei,
uifit skal ec nu festa."
67. Sidan festi seima Gna
suiptir oglis fitia,
uifit skylldi uetrn*a* þria
uænt j festwm sitia.
68. Hilmir kom firi hringa nift,
honum lieck modr wm hiarta:
„naudigr hefi ec þic næsta gipt,
Nauma gullzens biarta.
69. Kongren Haralldr keypti þic,
kogra linden rika,
kalla ma hann kugadi mic,
kued eg mier jlla lika."
70. „Hier mun þickia uife uegr
uaxa folki sniollu;"
eigi er skiolldung skemtiligr
skyrri menia þollu.
71. „Gior þier fadir minn glatt j hwg,
gram mun ec ei hliota;
hinn er giarn j fleina flug,
fliods mun helldr niota."
72. Burdugr herra blidkaz uidr
brudar ord hinn suinne;
hird eg ei þo hrioti nidr
Hærs ed gamla minni.

66_2 nu ecki: ei þessu *B*. $_4$ nu: þvi *B*. — 67_1 Gna: Na *B*. $_2$ oglis: odlings *B*. — 69_1 kongren: Kong *B*. $_2$ linden: skorðin *B*. $_3$ kugaði: *B*, *D*; kugi *A*. — 70_1 mun þickia: um þótti *B*. $_2$ uaxa: og *tf*. *B*. — 71_3 hinn er giarn: hin mun grein *B*. $_4$ *lyder i B*: er fá mun heldr að n. — 72_3 þo hrioti: þó þrjóti *B*; þrioti *A*, *D*.

II.

1. Gwmnar heyrdv at geck ec fra
Grimnis flædar nodru,
Gunnladar skal þvi geymilæ
gripa sinne audru.
2. Golnis fæ ec ei gaurpum tiæd
glogt af horna sægi,
herdar vard mier hefr læd
hueria stund at lægi.
3. Hvat mun af þvi halrenn gladur,
hugr þott uida reiki.
En uar Hringr uti staddr
eitt huert sinn æ leikke.
4. Ramligan sau þeir randa briot
rida fram af skogi,
kappin hafdi kroka spiot,
kænn j fleina rogi.
5. Þessi vogst yfir uirda bar,
voda breidr wm herdar;
bryniadr allr blackren uar,
bunar eru hans gerdar.
6. Garpren ridr geysi hart,
gumnæ eingi kendi,
flydi undan folkit mart,
fyrst at jarlli uendi.
7. Þessi heilsar hilme æ,
Hringr giordi at fretta:
„huersu kallaz kappin siæ?
kynn mier slikt af lietta."

1_2 Grimnis: *B*, *D*; Grimir *A*. $_4$ gripa: i *tf*. *B*. — 2_3 herdar: hridar *D*. hefr: hefris *B*. $_4$ at: á *B*. — 3_2 *lyder i B*: hugr þó leiki á vífi. $_4$ *lyder i B*: ekkert vissi af kífi. — 4_1 Ramligan: -liga *D*. $_3$ kroka: og *tf*. *B*. $_4$ j fleina: og finnr í *B*. — 5_2 breidr: digr *B*. — 6_1 hart: snart *B*. $_4$ og f. *B*. — 7_3 siæ: sá *B*.

8. Folen sagde firdr happi,
fylki ordum sonnum:
„eg var fyrri Kolur hinn krappi
kendur af ollum monnum.
9. Gipt mier Asu“, er gaurin kuat,
gylfre aflar uerdar,
„ella færi eg flein j staad
fylki wt wm herdar“.
10. Hringr feck nu blidu brest,
brioti sagdi gerda:
„Haralldi kongi hun uar fest,
halldaa mun þat uerdaa“.
11. „Kaupi eg hana firi kongsens þock“.
Kolur af reidi sagdi;
festi sidan fallda Hlauk,
fylkir sitr ok þagdi.
12. „Hringr segdu hilmi fra“,
kuad hreytir ormaa teiga,
„Haralldi byd eg holmin aa,
ef hann uill meyna eiga.
13. Ræsi ætla eg rada hel,
ef rædr hann oss at finna,
herra lif nu heill ok uel
ok heilsa uifit suinna“.
14. Komz aa skogin kappin saa,
kunne flestu at spilla;
Þrænda stiller þetta fra,
ok þotti uerr enn illa.

8_1 Folen: Fole *D.* firdr happi: *omv. A;* happi uendr *D*; sagðist *skr. B.* $_2$ fylki: í *tf. B.* $_3$ fyrri: kendr *B.* $_4$ *lyder i B*: og kunnigr flestum m. — 9_2 gylfre aflar: gylfre arnar *B*; gylfe *skr. A.* $_4$ fylki: fylkirs *B.* — 10_2 brioti: brjótr *B.* $_3$ uar: er *B.* $_4$ þat: því *B.* — 11_3 og f. *B.* $_4$ þagdi: sagði *B.* — 12_4 meyna: *B, D*; meyia *A.* — 13_1 rada: ráðit *B.* $_3$ lif: lifi *D.* — 14_2 er k. *B.* $_3$ *lyder i B*: þengli sagði hann þessu frá.

15. Wise þotti vandi mestr
uit þann hund at keppa;
holdum syndiz hamingiu brestr,
ef hann skal meynne sleppa.
16. Hemingr nefnizt hetian sw,
hollda kunne at skeina,
reckren atti j Raumsdæl bw,
raud hann jafnan fleina.
17. Sæ var fyr j soknum traustr,
seggi uinnr ryra,
þessi for til Elfar austr
odling firi enn dyra.
18. Holdar efldu hiorua drif,
hugin af blodi stundi;
Hemingr vard at lata lif,
lauk suo þeira fundi.
19. Kongren fretti kappans fall,
kuad sitt minka geingi,
reiden fæst med ræsi suall,
rædir suo uit dreingi.
20. Sikling talar ok sæt yfir bord,
sæ uar driugr j radum:
„nu skal senda Ingolf ord
ok þeim Sturlaug badum.
21. Weizlu byd eg uirdum þeim“,
ueitir sagdi lauka,
„en ef mic sækia seggir heim,
sæmd skal eg þeira auka“.

15_1 vandi: á *tf. B.* $_2$ hund: skálk *B.* $_4$ meynne: meinne *A*; vífi *B.* — 16_1 Hemingr: Hen- *skr. D* = 18_3. $_2$ er þ. *B.* $_4$ jafnan: í blóði *B.* — 17_1 fyr: fyrri *B.* traustr: hraustr *B.* $_2$ og s. *B.* $_4$ odl. firi: firir ǫ. þann *B.* — 18_2 hugin: hógen *B.* — 19_1 fretti: fréttir *B.* $_4$ og r. *B.* — 20_1 talar: *B*; telr *A, D.* $_3$ senda: gjǫra *B.* — 21_1 uirdum: væna *B.* $_3$ en: *ul. B.*

22. Sa hiet Kolur at kongsens tal
kunni bezt at jnna;
nordr kemr j Naumadal,
nyta dreingi at finna.
23. Full uel urdu fyrdar uit
fylkez beidzlu sanna,
seggium fylgdi sialigt lid,
sextigir roskra manna.
24. Stali klæddiz sterklig ferd,
stodar nu ecki at hamla,
skatnar baru skiolld ok suerd
ok skyrtu Hogna ens gamla.
25. Gaurpum truig at gangi j uil,
geystir burtu rida;
holdar kuomu hilmes til,
hann tok þeim med blida.
26. Fedgar satu fylki nær,
flestir gladdir uoru;
gramr er suo til gumna kær,
at gegna þotti storv.
27. Holdum ueitir horna la,
hilmir gleymir ecka;
giorvoll jolen garpar þa
gera hia stille at drecka.
28. Budlung gerdi blidan sig,
byti sagdi skiallda:
„Sturlaug gacktu j strid firi mic,
stor uel skal eg þat giallda".

22_1 at: er *B.* $_3$ Nauma-: Naumu- *B, D.* — 23_1 Fulluel.. fyrdar: *omv. B.* $_3$ seggium fylgdi: seggir hǫfðu *B.* $_4$ -tigir: tye *B.* roskra: vaskra *B.* — 24_1 *lyder i B*: Stali klæðaz og sterkri gerð. — 25_1 gangi: geingi *D.* — 26_1 fylki: fylkir *D.* $_3$ til: við *B, D.* — 27_1 la: lút *B.* $_2$ gleymir: gleymdi *B.* $_3$ þa: út *B.* $_4$ gera—stilli: þeir gjǫra hjá kóngi *B.* — 28_2 byti: býtir *(nom.?) B.* $_3$ gacktu—strid: gakk á hólm *B.* $_4$ stor: full *B.* þat: þér *B.*

29. „Hinn þarf dæd ok dreingmanz þol,
er duga uill ungu uife;
huer at gengr æ holm vit Kol
ok hættir sinu lifi“.
30. Kappin liezt ei koma þar nær,
kænn at orfa þingi, —
„nema þu fair mier festar þær,
er fyrre toktu af Hringi“.
31. Þotti næsta þetta skamm
Þundi Oska tiallda,
en þo selldi hann festar fram,
fedgar burtu hallda.
32. Minka þotti milldings heidr,
misti hann uifit biarta,
odling sat þa eptir reidr,
angrit liek um hiarta.
33. Sorgin bran j sefanum heitt,
seint mun hormum linna;
Ingolf reid med sina sueit
suinan jall at finna.
34. Heidarliga tok hilmir medr
hoskum fedgum badum;
huitings bylgan holda gledr,
hafa þeir mart j rædum.
35. Sturlaug greindi stilles ord
styfi Handis griota:
„hilmir gef mier hringa skord,
hennar ætla eg niotæ.“

29_2 er: að *B*. $_3$ at: sem *B*. $_4$ hættir: út *tf*. *B*. — 30_3 þu—mier: mér seli *B*. — 31_1 *lyder i B*: Eigi gast þá allvel að. $_2$ Oska: aska(!) *D*. $_3$ þo—hann: hann seldi *B*. $_4$ fedgar: en fyrðar í *B*; í *tf*. *D*. — 32_3 sat: *B*; uar *A, D*. — 33_1 sef. heit: sinnu reit *B*. $_3$ sina: sinne *D*; rekka *B*. $_4$ suinan: ríkan *B*. — 35_1 greindi: gjǫrði *B*. $_2$ styfi: stýri *B*. $_3$ hilmir: herra *B*. $_4$ eg: at *tf*. *D*.

36. Gladdiz Hringr ok gullhlads Bil,
gumnar þetta sanna,
biuggu sidan brudlaups til,
blidan keypti hann suannæ.
37. Wirdar biuggu ueizlu þa,
uill þat eingi meina;
hetian festi hringa Gna,
hvilu bygdu eina.
38. Gorpum ueittez grafnings bingr,
gladdi Sturlaug meingi,
eigi spardi en hoski Hringr
Hrugnis tæl uit dreingi.
39. Ingolf þiggr ærenn seim
eftir ueizlu þrotna;
þui næst helldr þegnin heim
þadann med sina gotna.
40. Fyrr hafdi eigi flokren skædr
frett af bonda slikum,
Sturlaug duelst ok stolltir brædr
wm stund hia jalle rikum.
41. Afreks madr ok audar gætt
undu sinu radi;
Asæ hin fagra eina natt
at þui fretta nadi.
42. Suanenn talar uit sutar kland:
„seggren muntu greina,
er þier stefna holms æ hand,
hristir blarra fleina?“

36_4 og h. *B.* hann: *ul. B.* — 37_1 biuggu: *B, D*; biugguz *A.* $_3$ Gna: Ná *B.* $_4$ og h. *B.* bygdu: bygði *B.* — 38_3 -laug: -laus *A*; -lugr *B.* $_4$ Hrugnis: hrumnings *B.* — 40_1 Fyrr: Fyrri *B.* skædr: hægr *B.* — 41_3 fagra: væna *B.* — 42_3 stefna: *B, D*; *med art. A.* æ: við *B.*

43. Sanliga greindi hann seima Bil
sueigir dynu linna:
„ristell legg þu ræden til,
at recken mætta eg uinna.“
44. „Eigi er gott at ganga j strid
uit greidi ellda hranna;
Uefreyia er min fostran frid,
far þu at hitta suanna.
45. Fostru minne fæ þu gull,
fleygir hiorsens þunna,
þa mun sætan seima Ull
sigrs ok frægdar wnna.“
46. Bragnar toku benia kolf,
bunir hreysti at uinna,
bauga heggr ok brædr hans tolf,
bæ kerlingar finna.
47. Kappin þegar at kerling geck
ok kysti hana med blidu,
hratt hun fra sier hygnum reck
hart med afli stridw.
48. „Huer kom nu suo heimskr fram
hreytir Odins tiallda,
er mier giordi skiota skamm?
skal eg þat aptr giallda.“
49. „Reiztu eigi refla nift
renni gullzens brenda,
Asa en fagra er mier gift,
ydr bad kuediu sennda.“

43_1 hann: *ul.* *B.* $_4$ at: so *B.* — 44_3 fostran: fostra *D.* — 45_2 fleygir: *B*; fleygi *A*, *D.* — 46_1 toku: taka *B.* $_2$ og b. *B.* $_3$ heggr: hoggr *A*, *D*; eggr *B.* — 47_4 med: af *B.* — 49_2 renni: *D*; reyni *A*, *B.* gullz: stáls *B.* $_3$ fagra: væna *B (måske rigtigere).* $_4$ bad: *B*, *D*; baud *A.*

50. „Þa skal nu,“ kuad bauga Bil,
„bregda ollu drafli;
þui baud mier eingi brullups til?
braugd eru nu j tafli.“

51. Af kappa dregr hun klæden miuk,
kæn j brawgdum flestum,
strykr sidan Sturlaugs buk
stolltum falka hestum.

52. Þottiz næsta þrutna uit
Þundr hardra geira,
gaf honum sidan godligt lid
ok giorir til ecki meira.

53. Sagdi allt af sinne ferd
ok suo huat hann uill starfa;
uifit gaf þa uænligt suerd
uoskum Ingolfs arfa.

54. Hoggr þegar j hyrnu stein
hiorua lundren teiti,
fellir snidr folldar bein,
fiell þa rydit af hneiti.

55. Kappin þackar kingu Gna,
kued ec þat skyllt at tina,
feck hun honum til fylgdar tuo
frækna arfa sina.

56. „Fostri minn skal fylgia medr,
fæstu uill hann kuida,
furdu giarnn j fleina uedr,
fysezt allri at rida.“

50_3 eingi: ecki *B.* — 51_4 með st. *B.* — 53_2 ok: *ul. B.* $_4$ uoskum: vænum *B.* — 54_4 og f. *B.* — 55_1 kingu Gna: kerling þo *B.* $_4$ frækna: fræga *B.* — 56_4 og f. *B.*

57. Fostra sinum feck hun pung,
fyrnsku truig at kenni,
Reckum uard j rædum þung,
ridu þeir suo fra henne.
58. Suipudr skilst uit seima Bil,
sigre munu þau uallda;
austr kuomu þeir Elfar til,
eina bud þeir tiallda.
59. Holda gladdi horna Rin;
hier uar skamt j milli
at þa kemr med kappa sin
Kolr til holms en ille.
60. Kolr var ei wit kappa gladr,
er kendi folkit skialldat;
þat uar bouans budar stadr,
er bragnar hofdu tialldat.
61. Innig sidan orden stor
yta þeira beggia.
Nær mun uerda nausta bior
nidr til grunz at leggia.

III.

1. Mier kom folld i Feniu gust,
fæ eg þui uarla Sonar must
borit a lopt, þo beidi þess
Balldr saungua Gr*i*dar uers.
2. Þar skal færa hid þridia spil,
ef þegnar uilia hlyda til,
þar sem funduzt fyrdar þeir,
foluan ætla at rioda geir.

57_2 at: það *B*. $_4$ ridu—suo: þeir ríða nú *B*. — 58_3 þeir: *B*; *ul. A*, *D*. $_4$ þeir: réðu *B*. — 59_2 j: á *B*. $_3$ kemr: kom *B*. — 61_1 sidan: síðar *B*. $_3$ Nær: Hér *B*.

III. 1_4 *lyder i B*: Balldurz sognenn græder vers; Gridar *er rettelse for* grædar *A*, *D*. — 2_1 Þar: Þó *B*. $_4$ er f. *B*.

3. Warla syndiz Kolr þa kyrr,
kappin þegar af reidi spyrr
at þeim blaudæ byckiu stakk,
„er budena tok firi mina þack."
4. Aftr feck hann anndsuor fliot,
wt koom Sturlaug honum j mot:
„ecki gef eg wm arman trud,
ydra hef eg tialldat bwd.
5. Sioli mætr sendi mic,
siæ uill ganga æ holm uit þic,
frelsæ bædi fylki ok uif,
ef fleina uilltu hallda drif.
6. Asæ hin fagra er min kuon,
aunga hefr þu þar til uon,
uifit ecki uill þic sia
verda skalltu at kolldum næ."
7. Þui næst suaradi odr ok ær
jlle Kolr, sem frettum uær:
„hier skal uerda hiorua fundr,
heyrdig alldri þuilik undr.
8. Ecki hefr þu mæt wit mier,
margr er þo dulen at sier;
bitr einge brandren mic,
brytia skal ec firi uarga þic."
9. Orden Kols er eigi god,
eigæ kuedz hann skylldu fliod;
ei skal leingr jnna þat,
annann feck hann budar stæd.

4_2 -laug: -lugr *B.* j: a *B.* $_3$ arman: auman *B.* $_4$ ydra: yðar *B.* — 5_2 siæ: sá *B.* — 6_1 fagra: væna *B.* — 7_3 hiorua: fleina *D.* — 8_3 bitr einge: þinn bitr ekki *B.* — 9_2 skylldu: þá vilja *B.* $_3$ jnna: ljóða um *B.* $_4$ annann—hann: lyddan fekk annan *B.*

10. Kolr sat þa med kappa sin,
kostar neyta ok drucku uin;
Suipudr kom til seggia þar,
sa mun leika eitt huert par.

11. Segren hristi suartan puss,
sier a þetta hinn jlle þuss,
reykren kemr, sa rymir lioss,
rad driug mun þeim werda dross.

12. „Wertu j burtu uondr þræll,“
uarla er Kolr j ordum dæll,
„skiota fær þu skamm firi starf“;
skiallda Tyr j burtu huarf.

13. Þegar er drosen Derlings lidr,
dreingren ried at uakna blidr;
stala Tyr j stridit lystr
Sturlaug kom til ho*l*msens fystr.

14. Hrolfr nefia hliop a skog,
hann uar giarn j fleina roog,
rota kylfu ʀeckuren feck,
ʀoskliga aptr a holmin geck.

15. War þat loks at uaknar hinn
uondi trudr med flockin sinn,
greniar upp sem gridungr einn,
geck til holms ok þottiz seinn.

16. Bragnar stiga a breidan felld,
bera þeir snarpan Fiolnis elld,
hialm ok bryniu, hilldar sky;
hier mun uerda roman ny.

10₂ drucku: drekka *B.* — 11₁ hristi: hafði *B.* ₂ sier: sá *B.* — 13₁ er: að *B.* Derlings: dagsins *B.* ₄ -laug: -lugr *B.* — 15₂ trudr: Kolr *B.* ₄ þottiz: var þó *B.* — 16₂ Fiolnis: flæðar *B.* ₃ bryniu: ok *tf. B.*

17. Taladi Kolr uit tiorgu meid:
„traustan hafi þier unda seid,
uilltu syna suerdit þat
sueinn, er ber þu romu æt?“
18. Hetian synir hræua nadr,
hinum uar eigi æ golldrum stadr;
badar eggiar bles hann j,
brosti kappin næsta at þui.
19. „Hirdi eg alldri um hrotta þann,
huergi landz at bita kann,
fardu aptr ok forda þier,
fruna mattu senda mier.“
20. Sturlaug bidr ei þrifaz þann:
„þitt skal eg kliufa heila rann,
at firi þinum fianda flyr,
fleina skal hier uerda gnyr.“
21. Wefreyu tok hann uænan naut,
uendi þegar at fleina Gaut,
Kol uard eigi katt uit þat
ok kendi suerdit þegar j stad.
22. „Huersu fectu hilldar blys?
heita mega þat bolwt slys,
hiedan mun ec til heliar sendr,
er hrottin komz j þinar hendr.“
23. Gilligt taka þeir geira rot,
gengr Kolr med hreysti æ mot,
huor gaf audrum hoggen stor,
huorgi langt firi odrum for.

17_4 sveinn er: er seggrinn *B.* — 18_2 uar: varð *B.* — 19_1 Hirdi eg: Hird ec *D.* $_3$ ok: at *D.* $_4$ fruna: fljóðið *B.* — 20_4 skal: mun *B.* gnyr: nyr *B.* — 21_2 ok v. *B.* $_4$ suerdit þegar: *omv. D.* — 22_2 mega: má *B.* bolwt = bǫlvuð; bǫlvað *B.* $_4$ komz: *B*; kom *A, D.* — 23_1 Gil-: Gilld- *B.* $_2$ Kolr: *mgl. A, D.*

24. Seggium þotti soknin hord,
suerden uoru eige spord,
skautnum hiugguzt skilldir af,
skiomin beit er kerling gaf.
25. Sturlaug hio med sterkre mund,
studde giptan audar lund,
hoggit kemr j hialmin mitt,
hugsi Kolr um lifit sitt.
26. Ægi ok haus at eggen sneid,
allt geck nidr j falka leid,
j herdar blaudum nam hrottin stad,
hoggit tok ei meir en þat.
27. Kappin Hrolfr kylfu tekr,
kaskliga ofan **a** branden rekr,
skipti honum wr sk**a**lmum nidr;
þeir skilduz þannig dolgin uidr.
28. Þar l**a** daudr enn krappi Kolr,
klofin uar hans j midiu bolr;
til kerlingar koma þeir heim,
kæran tok þa uel uit þeim.
29. Wirdum þegar til ueizlu baud,
uarla þotti kerling snaud;
sidan for*u* at hitta Hring,
hann uar milldr af nodru þing.
30. As**a** fagnar audar lund;
er nu kyrt um litla stund;
lydir voru leiki **a**,
litu þeir mann af skogi g**a**.

24_3 skautnum...skilldir: skyrtur...skjǫldungum *B.* — 26_2 j falka: að heygju *B.* $_3$ blaudum = blǫðum. hrottin: hjǫrrinn *B.* $_4$ ei—en: því ekki *B.* — 27_2 kaskliga ofan: kaskliganna *B.* branden: herðar *B.* $_4$ þeir: ok *B.* skilduz: skiliast *D.* — 28_4 tok—uit: fagnar allvel *B.* — 29_2 þotti: ei *tf. A over l., men urigt.* — 30_2 nu: þá *B.*

31. Holdum leizt hann hermannligʀ,
hæʀr a uogst ok ærit digr,
gylldum hlifum klædaz kann,
kom firi jall ok heilsar hann.
32. Fralmar nefndiz frægdar dreingr,
furdu skiott firi Sturlaug gengr:
„ydr skal bioda orfa hrid,
ecki muntu bila uid strid.
33. Af brodr minum bartu sigr,
brotna uard hin stællta uigr,
beriumz þar sem hetian hne,
huergi skal eg mic draga i hle.“
34. „Eige bila ec imun uidr,“
Ingolfs suaradi frækin nidr,
„þa mun halnum hugna betr,
hittumz eptir midian uetr.“
35. Ytar kuodduz einkar blitt,
erendi hrefti Fralmar sitt,
reckren skilst uit randa Niord;
radin uar þa soknin hord.
36. Hinn kom dagr at hetian snaur
heiman biozt j þessa faur;
kappar hittu klæda norn,
kerling þotti j radum forn.
37. Dygdug uissi dregla Gerd
driugum allt af þeira ferd,
eige þotti uife uel
uirda huoʀ sem feingi hel.

31_1 leizt hann: sýndiz *B*. $_3$ klædaz kann: klæðiz þann *B*. $_4$ kom: kemr *B*. — 32_1 Fralmar: Framar *B*, *her og alle andre steder*. nefndiz: nefniz *B*. $_2$ firi: að *B*. $_4$ ecki: aldri *B*. — 33_2 hin stællta: *B*; hinn stællti *A*, *D*. $_3$ beriumz: beriust *D*. hne: *ul.* *A*. $_4$ huergi: alldri *B*. — 34_1 imvn: ímu *B*. $_2$ suaradi: talaði *B*. $_3$ hugna: hugnaz *B*. $_4$ vit h. *B*; hittust *skr.* *D*. — 35_2 erendi: -in *B*. — 37_2 driugum: drjúgmjǫk *B*. af: um *B*.

38. „Yckr uillda eg satta siæ,“
suinnuz taladi bauga Gna,
„uarla fæzt honum uilldari dreingr,
ueit eg eigi huersu gengr.“
39. Orlof fengu ytar bratt,
eigi uar þa fliodit katt,
Svipudr fylgdi seggium traustr,
sottu uegen til Elfar austr.
40. Þar uar komin j þetta bil
þeniu beitir holmsens til,
Fralmar kappi ok ferden prud,
flestir baru Hogna skrud.
41. Mættuzt þeir at morne dags,
mega þa rioda hræfa lax,
seggir hofdu sialigt lid,
settuz nidr ok tauluduz uit.
42. Hrolfr nefia holda spyr:
„hui skal ecki ganga fyrr
yckrir menn j hrotta hriæ,
huergi spareg uit eirn at riæ.“
43. Blamann nockurn berserk iafn,
brytiad hafdi hann uargi tafn,
undra hærr ok ærit digr,
ollum þotti hann fiandaligr.
44. Gaurin tok at grenia hætt:
„giarnæ profa ec uit þic bratt,“
vomrin þegar æ waullinn sprang,
„wertu buen ok toku uit fang.“

38_2 bauga Gna: hringa Ná *B*. $_4$ huersu: að *tf. B*. — 39_3 fylgdi: fylgir *B*. $_4$ sottu uegen: svá koma þeir *B*; sotti *skr. A*. — 40_2 þeniu: þegninn*(!) B*. — 41_1 þeir: þá *B*. $_2$ mega: munu *B*. rioda: *B*; hrioda *A, D*. $_3$ lid: ligt *(dittogr.) D*. $_4$ settuz: *B, D*; settiz *A*. — 42_4 huergi spareg: eg spara mig ei *B*. — 43_2 er b. *B og ul.* hann. $_4$ fianda-: hræði- *B*. — 44_2 *lyder i B*: gjarn að reyna orku og mátt. $_3$ vomrin: *B, D*; uornin *A*. waullinn: *B*; waullum *A*. $_4$ ok—uit: að reyna *B*.

45. Hrolfr rædr hrokenn a,
hord ok þung er gliman sia,
oflin uoru eigi spord,
amr stigr fast j iord.

46. Nisti bregdr nodru hiallz,
Nefia þotti kiorin til fallz,
huernig sem þeir hnitlazt uidr,
Hrolfr kemr at fotum nidr.

47. Feniu ellda fleyge skar
furdu hart med noglum þar,
huorgi gaf sig hreysti dreingr,
Hrolfr at med kappi gengr.

48. Hart uar þeira handa tak,
hier næst fellur aptr a bak
berserkren suo brotnar hryggr,
brodd*a* feck þat leikit Yggr.

49. Þar la eftir dolgren daudr,
dundi af Hrolfi benia laudr;
ylgiar barnit atu feck,
alma Tyr af holmi geck.

50. Fyrdar lofudu fleina uid,
for ei nærr at tækiz grid;
Byrlinda skal beina gialld
byrgia nidr j sagnar tialld.

45_2 ok—er: var næsta *B*. $_4$ amr: aurnir *B*. j: á *B*. — 46_1 hiallz: tialldz *B*. $_2$ kiorin: búinn *B*. $_3$ hnitlazt: hnyklaz *B*. $_4$ at: á *B*. — 47_1 ellda: eldr *B*. fleyge: fleyiu *B*; fleyer *D*. $_4$ kappi: afli *B*. — 48_1 þeirra: þetta *B*. $_3$ bers. suo: berserksins að *B*. $_4$ Yggr: ylgr*(!)* *B*. — 50_3 Byrlinda: byflendu *B*. $_4$ sagnar: sagna *D*.

IV.

1. Gwllnæfils en gamla skeid
greidiz fram af orda leid;
megtug beiddi motra reid
mærden skylldi uerda greid.

2. Linda brima Lumbardj
lag þarf ecki at spuria at þui,
seggia eingi seigi þat ni,
suanna ef yrdi gladning j.

3. Mæfils hesta megtug jord
mistin lioma bauga Niord
gefr suo morgum geystan fiord,
gumnar af þui hallda uord.

4. Hitt uar liost at Hrolfr bar
hreysti ord yfir flesta þar,
fædir einn med Fralmar uar
Feniu sot*a* er hlifar skar.

5. Þordr nefndiz þegnin ualdr,
þessi er giarn j stala hialldr,
morgum hefr hann minkat alldr,
micell ok uænn er hiorua Balldr.

6. Siguatr fra eg•að sotti hann,
suiptir auds er frægdir wann,
borduz þeir suo blodit rann,
bragnar lofudu atgang þann.

1_1 Gwll-: Gul- *B.* $_2$ af: með *B.* $_4$ að m. *B.* — **2—3** *mgl.* *B.* — 2_3 seigi: *D*; seigir *A.* — 4_3 fædir: *B*; **fyrda** *A*, *D*. $_4$ sota: soti *A*, *D*; söckte *B.* — 5_1 nefndiz: **nefniz** *B.* þegnin: þegna *B.* $_2$ j: við *B.* $_3$ hann: sá *B.* — 6_1 **-uatr**: -uat *B.* að: *B*, *D*; *ul.* *A.*

7. Huorgi syndiz haluren blaudr,
hogginn var þa skiolldren raudr,
seggium uaktiz sara laudr,
Siguatr la eptir daudr.
8. Þridia toku fleina fund
fyrdar heygia a þessi grund,
Frosti hitte frægdar stund,
fiell þa Jokull med stora wnd.
9. Finnur einn med Fralmar war,
frædi ok konstr yfir yta bar,
Suipudr skal med pretta par
profa sig j stride þar.
10. Suipudr geck at finne fast,
fellir þegar j barda gnast,
stokr hlif en stalit brast,
Styrmis elit giordiz huast.
11. Ogrligt uar eggia faʀr,
eige fiellu benia ar,
litit beit þa liomin blar,
laufa Tyr uard huorgi saʀr.
12. Sidan hurfu holdar þeir,
hier næst kuomu rakar tueir,
hardan rioda goma geir,
grepliga stigo fast j leir.
13. Blodit nidr af badum renn,
bita nadu huassar tenn,
atgang þeira ottaz menn,
eigi eru þeir skildir enn.

7_1 syndiz: sparði *B*. $_2$ þa: þar *D*. — 8_2 þessi: grænni *B*. $_4$ med—wnd: á víðri mund *B*. — 10_2 barda: barðið *B*. $_4$ Styrmis: strymnings *B*. — 11_1 Ogr-: ofur- *B*. $_4$ uard: var *B*. — 12_3 hardan: hundar *B*. $_4$ grepliga: og greypiligana *B og ul.* fast. stigo: stiga *D*. j: at *D*.

14. Wrdu þeir at ornum brat,
upp j loptit fliuga hatt,
Rifazt þa vit Raman matt,
Reckum vard uit þetta datt.
15. Þannig lykr suerda seim,
sara uantar eigi geim,
annar for til heliar heim,
huergi er meira sagt af þeim.
16. Fyrdar stiga fellden a,
Fralmar talar uit Sturlaug þa:
„suo skal endaz ockur hria
at annar huor meigi daudan fa.
17. Halren þu skalt hoggua fyrr";
hinn nam eigi at standa kyrr.
Sturlaug bregdr bruna hyr,
bau*g*a Tyr at suerdi spyr.
18. Skyfir spurdi skiallda Gaut
Skrymis tals, er kemr j þraut,
huersu seggren soma hlaut —
„sie ec þu hefr Uefreyu naut.
19. Hefdi eg alldri j suerda salm
segnum bodit med unda palm,
bædi snidr hann bryniu ok hialm,
brestr alldri j hordum malm.
20. Huergi skal mic hræddan sia",
hetian bregdr skioma þa,
„fyRre ætla eg felldi a
falla daudr enn renna fra".

14_1 Wrdu: Verða *B.* ornum: ormum *hdss.* $_3$ þa: á *B.* matt: hatt *D.* — 15_1 seim: sveim *B.* $_4$ huergi: ekki *B.* — 16_3 ockur: okkar *B.* $_4$ at: *ul. B.* meigi: skal *B.* — 18_2 Skrymis: Skrymnis *B.* — 19_1 Hefdi eg: Hefdig *D.* $_3$ ok: *ul. D.* — 20_4 renna: rýma *B.*

21. Sturlaug ʀeidir ritar grand,
ramliga hio med oflgri hand,
hiorin snidr Hrugnis land,
hann war buen med orma sand.
22. Geysiligt uar geira kast,
Gugnis elldr j hlifum brast,
brandren mætte bringu fast,
brynia ok holld firi oddi skarst.
23. Eitred hliop j oflgan bwk,
eigi war sw lækning miuk,
hiorren spillte Hogna dwk,
hinn gafz ei uit fleina fiuk.
24. Dugdi nu sem dreings uar sidr
darra Tyr þo stytiz fridr,
þuiat med skioma skerdings uidr
skiolldin klauf j gegnum nidr.
25. Annat hogg at Fralmar feck,
fellir skeindi hauka bek,
fiel þa blod um frækin ʀeck,
furdu skamt af holmi geck.
26. Ytar baru jnn j bwd
afreks mann med Handis skrud,
komen at dauda kem*p*an prud,
kappar toku ofnis flud.
27. Fenren hefr þar feingit agnn;
fliodit kom med hest ok uagnn,
Uefreyia giordi uirdum gagn,
uist er hennar frabært magn.

21_3 Hrugnis: hrumnings *B*. — 22_2 Gugnis: gugris *B*. $_4$ oddi: hǫggi *B*. — 24_3 skerdings: skjǫldungs *B*. — 25_2 skeindi: sníðr *B*. hauka: *B*; hoku *A*; hauku *D*. — 26_2 Handis: *B*; dandis *A*. $_4$ flud: súð *B*. — 27_1 Fenren: Femis *B*; Fem- *skr*. *D*. agnn: tafn *B*.

28. Fretti þegar hue Fralmar ma,
fyrdar greindu sæt j fra;
„berit hann wt“, kuat bauga Gna,
„brodur Kols eg uillda sia.“
29. Holdar sottu huat sem klekr
hreysti mann er stridit uekr,
fliodit þegar uit Fralmar tekr,
furdu skiott j burtu eckr.
30. Fyrdum uill nu flest j hæg,
Frosta toku i brædra læg,
holdar eptir hiorva slag
hafa sig burt med sæmdar plag.
31. Frægden þeira ridr ok renn,
roskuari þottu uarla menn,
til kerlingar koma þeir en,
kæran fagnar ollum senn.
32. Drosen er uit dreingi kær,
duolduz þeir um nætr tuær,
þar sæt Fralmar fliodi nær,
full uel groin sem spurdu uær.
33. Winit gladdi uirda mest,
uar þa eingi æ beina frest,
Suipudr þionar seggium bez,
sæ mun kunna brogden flest.
34. Fralmar for j ferd med þeim,
foru suo til iallzens heim,
margan hædu suerda seim,
segium ueitti flædar eim.

28_1 Fretti: Fréttir *B*. $_3$ wt: hingað *B*. Gna: Ná *B*. — 29_2 er: sem *B*. $_3$ Fral-: l *mgl.* *A*. — 30_1 flest: fljótt *B*. $_2$ Frosta: fresta *D*. i: *B*; ei *A*, *D*. $_3$ hiorva slag: *B*; hialldar dag *A*, *D*. — 32_2 duolduz: duoldu *D*. $_4$ spurdu: fréttum *B*. — 33_2 þa eingi: þar ei *B*. beina: *B*; beimum *A*; bennum *D*. — 34_1 for: réz *B*. $_2$ foru: *B*; kuomu *A*, *D*. $_4$ flædar: folldar *B*.

35. Braugnum þotti breytnin a,
brising uar uit himen at sia,
husit logadi huert sem maa,
hilme gaf þat ærna þra.
36. Hundrut þriu med hilmi uar
hraustra dreingia er gerdar skar,
byrrenn allr bran upp þar,
budlung hefr þat leikit par.
37. Sidan upp ur folldu fliott
fyrdar lita ganga drott,
uaskan jall ok uifit miott,
uar þa eigi med ollu hliott.
38. Reckar sneru a fylkes fund,
flockren stod a eirne grund,
Sturlaug talar uit staala Þund:
„storliga hafi þier falska lund.
39. Þier skulud ei ne yduart lid
eiga micen j landi frid,
holdum læt eg horfin grid
hilmes þegar ec kemst suo uit."
40. Hilmi bran firi hringa norn
hrygdar elldr um siafna korn,
„nema þu blidr bauga þorn
budlung fær*ir* mier wrar horn."
41. Hugren liek a hodda Uor,
hilme spurdi kempan snor:
„huert skal sækia ennis or?
eigi er þetta sæmdar for."

35_1 breytnin: *uden art. B.* $_2$ himen: *B*; himme *A*; himne *D*. — 36_1 hilmi: Haralldi *B*. $_2$ gerdar: hlífar *B*. $_3$ byrrenn: bæenn *B*. bran: brendi *B*. — 37_2 fyrdar: fylkir *B*. — 38_4 *lyder i B*: stórmjǫg hefr þú illa l. — 39_3 grid: *B*; fríð *A*, *D*. $_4$ ec—suo: að komust eg *B*. — 40_2 hrygdar: *B*; hrygda *A*, *D*. siafna: svefna *B*. $_4$ færir: *B*; fær *A*, *D*. — 41_1 hodda: odda *B*. $_3$ skal: eg *tf. B*. or: gierd *B*. $_4$ for: ferð *B*.

42. Sikling kuez eigi seigia þat,
sidan stigr hratt a glad,
eingi uel firi odrum bad,
odling uendi j burt j stad.
43. Sturlaug kemr a fodur sins fund.
fagnar kappin audar lund,
uirda sueit og ueiga Grund
uoru þa med honum um stund.
44. Eydir byr nu orm*a* skers
eina skeid sem getit mun þess,
kappin hafdi hundrat hers,
Hrugnis ueitti morgum wers.
45. Hornit sagdiz hetian snor
hitta uilia i þessi for;
Jarngerdr hiet uella Uor
uoskum sagdi stala bor.
46. Hun kuedz eiga hoska nift,
Hrolfi kongi uar sw gip*t*
hundingia ok heidri suip*t*,
holldit ber hun likt sem drift.
47. Fliodit kann a flestu skil,
finna skulu þier hringa Bil,
holdum seigir hun hornsens til,
helldr mun yðr ganga í vil.
48. Geirlaug heitir góðligt víf,
garpar munu þá þurfa hlíf,
ætlig hitt þér komið í kíf,
kóngrinn býður fleina dríf."

42_2 sidan: Sturlugr *B*. $_3$ eingi: huorgi *B*. $_4$ j(1): *ul. B.* — 43_4 þa: *D*; þau *A*, *B*. — 44_4 Hrugnis: hrumnings *B*. — 45_2 þessi: þessari *B*. $_3$ Jarngerdr: Ingiborg *B*. $_4$ uoskum: væuum *B*. stala: hun hjálma *B*. — 46_4 holldit: hárið *B*. — 47_1 kann: *B*; kunni *A*, *D*. $_2$ hringa: menja *B*. $_4$ helldr: *herefter lakune i A, udfyldt efter D (uden at dettes stavemåde bibeholdes).* — 48_1 Geirlaug: Geimlug *B*.

49. Bragnar stigu á borða hrafn,
brúðir minnaz þeira nafn,
báran klaufz um bræddan stafn,
bar þá út af vænni hafn.
50. Fornjóts synir í fagra vóð
fellu só að á reipum stóð,
hljóp því skeið á humra slóð,
hǫldar sigldu norðr um flóð.
51. Rekkar létu reipa glað
renna nú sem Sturlugr bað,
*þe*gnar kómu þegar í stað
því næst Finnmǫrk sunnan að.
52. Fyrðar hleyptu fleini í mar,
furðu skjótt að grunni bar.
Hér mun verða Frosta far
falla niðr það smíðað var.

V.

1. Mig fýsir brátt inn fimta þátt af fræða inni
leiða framm, þótt litið vinni,
Lóðurs þyrfti að efla minni.
2. Hlýði um stund á Herjans fund en hoska kæra,
mansǫng kann eg minst að færa,
mega það ekki sprundin læra.
3. Mér kom fyrr í Be*slu* byr sú bauga Nanna,
forlǫg taka nú flest að banna,
fær eg því ekki talað við svanna.

49_1 stigu: stíga *B*. — 50_1 Fornjóts: Formóðs *B fejl for* Fornjóðs(?) = Fornjóts. $_2$ fellu: fell *B*. — 51_3 þegnar: bragnar *B*; austr *D*. þegar: *B*; uik *D*. $_4$ því næst: *B*; uar þa *D*.

V. 1_1 inni: minni *B*. $_2$ þótt: þó *B*. $_3$ *lyder i B*: ef Lauðurs þyrfti að auka sinni. — 2_3 það: því *B*. — 3_1 Beslu: beysku *B*; kesiu *D*. $_2$ flest: flesta *B*. $_3$ eg: *hermed begynder C igen*. því: nú *B*. við: um *B*.

4. Hverfum burt með heiðr og kurt frá Hrundi seima,
leitum heldr um lǫnd og geima,
listuga mættum hitta beima.
5. Ferðin rík á Vǫstuvík með virðing lá,
borða hirti bragnar á
búnir eru til svefns að gá.
6. Vakir sá fystr víst er lystr að veita skar,
laufa Týr fekk lítið far,
laumar framm með nesinu þar.
7. Heyrði brátt, þá hefr upp nátt, að hlaupið er
framm með sjónum fleina Grér
flagðkonu eina ganga sér.
8. Hrópar fljóð við humra slóð á hjǫrva beiti,
„seg þitt nafn", kvað svanninn teiti;
sá kvez Áki vera að heiti.
9. „Hver ertú, in fríða frú, er ferr um nætr?"
„Tjǫrva heitig, traustr og mætr,
týnir stáls, er jafnan grætr.
10. Faðir minn hlaut að fella skraut og fór að deyja,
því er ei kyn, segir kurteis meyja,
kunnig jafnan sárt að þreyja.
11. Litla ey", kvað Leiknis mey, „að líta má,
þar er oss fallinn arfrinn á,
eigum skipta í parta þrjá.

4_3 *linjen indledes i B med* ef. listuga: listugan *B.* mættum: mætti *B.* hitta: finna *B.* — 5_1 Vǫstu: vestu *B, sagaen har*: Vastu-, vaz-, austr-. $_2$ hirti: hristi *B.* — 6_3 laumar: lengra *B.* — 7_1 Heyrði: *B*; Heyrðiz *C, D.* þá: þegar *B.* upp: *ul. C, D.* $_3$ ganga: að *tf. B.* — 8_1 Hrópar: Horfir *B.* við: um *C*; á *B.* — 9_2 Tjǫrva: Tófa *C, D*; *sagaen har* Torfa. — 10_2 segir: þótt *B.* $_3$ kunnig: kunni *B.* — 11_1 kvað: að *B.* Leiknis: læknis *B, C.* $_3$ eigum: að *tf. B.*

12. Flyt mig út yfir fiska lút, félaginn djarfi,
ef svanni verðr seinstr í starfi,
sit eg af ǫllum mínum arfi.

13. Býti eg þér ef bergur mér, kvað brúður viggja,
vænan byr ef viltu þiggja,
víst mun yðr á slíku liggja.

14. Verðr þú", kvað vella brú, „af virðum frægr,
vísliga skal sjá vindrinn hægr,
vil eg hann endiz nokkur dægr".

15. Drósin kát í dýran bát með drengnum sté,
ferjan sígr fast í hlé,
fljóðið settiz niðr á hné.

16. Drengrinn sá hvé dregla Ná að dálig var,
árum skýtr Áki í mar,
undra skjótt yfir sundið bar.

17. „Haf nú þǫkk", kvað þorna Hlǫkk, „fyrir þína gjǫrð";
Beisla stǫkk af Beima jǫrð,
bauga kvaddi síðan Njǫrð.

18. Auðar Týr að aptr snýr til ýta sinna,
Áki gjǫrði Fralmar finna,
fetla tók sá breiðan linna.

19. Sofnar hinn, er sæmdir vinnr seggjum hjá,
Fralmar stígr ferju á,
fann hann aðra bjarga Gná.

12_2 svanni: *med art. B.* seinstr: siztr *B.* — 13_1 *lyder i B*: B. e. þ. kvað brúðr viggja ef bjargar mér; brúðrin *skr. C.* $_2$ vænan: vænum *C*; v. byr *efter* ef—þiggja *B.* viltu: vilið *B.* $_3$ yðr: *ul. B.* liggja: þér *tf. B.* — 14_1 virðum frægr: undrum sægr *B.* $_2$ sjá: sá *B.* $_3$ vil eg: vildeg *B.* endiz: heldiz *B.* — 15_1 drengnum: drengjum *C.* — 16_1 hvé: að *B.* Ná: Gná *C.* að dálig: dǫprlig *B.* $_3$ undra: yfrið *B.* yfir sundið: frá landi *B.* — 17_1 Haf nú: Hafðu *C.* þorna: en þýða *B, D.* $_2$ af Beima: á b. *B*; af beina *C, D.* $_3$ kvaddi: hun *tf. B.* — 18_2 Fralmar: Framar *her og ellers B.* $_3$ sá: þá *B.* — 19_3 Gná: Ná *B, D.*

20. Hrímhild lést ei hafa um frest að héti sú,
flutti hann hana yfir fiska brú,
fljóðið koma í eyna nú.
21. Hodda strind gaf hægan vind herði randa,
dynfari skyldi um dægur standa,
ef drengir þyrfti að forðaz vanda.
22. Fralmar snýr á flæðar dýr til fyrða mætr,
Sturlug vakti fljótt á fætr,
furðu langt var eptir nætr.
23. Sér nú drengr, að syrpa gengr sjónum nærri,
irpu leit hann ǫngva stærri,
ætlig slíka sprakka færri.
24. Bar það sprund í breiðri mund þann brynju galla,
Brynþvara máttu kappar kalla,
klénna vópn má hitta valla.
25. Hjó hun í stein þeim harða flein só hraut ór eldr,
eigi gjǫrði að hrǫkkva að heldr,
hann mun ei fyr lítið seldr.
26. Sveigir stáls tók svó til máls við Svórangs brúði,
sá var huldur Handis skrúði,
„hver ertú?“ kvað garprinn prúði.
27. Seima brjót hun svarar í mót af sorgum kvítt,
„Hornnefja er heitið mítt;
hvert er piltur nafnið þítt?“

20_1 Hrímhild: Hrymild *B*; Rinhilld *D*. lést: leiz *B*. ei —um: sem hefði *C*, *D*. héti: heiti *B*, *C*. — 21_1 Hodda: hǫlda *B*, *C*. — 22_2 vakti: hún *tf*. *B*. — 24_2 Bryn-: Brym *B*. $_3$ klénna: klénara *B*. hitta: hittaz *B*. — 25_1 í: *ul*. *B*. hraut ór: hrundi um *C*, *D* (*der så skr*. alldr). $_2$ að(*1*): *ul*. *C*. að(*2*): *ul*. *B*, *D*. — 26_1 Svórangs: svinna *B*; suarings *D*. — 27_1 í: á *B*. $_2$ -nefja: -nefa *B*. heitið: heiti *C*.

28. „Eg var fyrr þar festiz styrr og fleinn var sendr,
Sturlugr var eg af kǫppum kendr,
klofna varð þá skjǫldrinn rendr“.

29. „Grein í stað,“ er gletta kvað gjǫrn til stefja,
„hvórt er með þér Hrólfur nefja,
hann vilda eg með ǫrmum vefja.

30. Fynda eg þann inn fræga mann, er flestir hæla,
halnum vex þá heiðr og sæla,
hann vil eg rétt í ǫngu tæla.

31. Sýn þú mér, er svanninn tér, þann segginn ljóta,
þetta vópn er þú skalt hljóta,
því má bæði hǫggva og skjóta.

32. Vildara þing á Viðris bing kann valla að finna,
einn veg grjót sem stálið stinna
sterkliga máttu með honum vinna.

33. Þegar þú vilt“, kvað vífið ilt, „hann verði að nál,
legg þú í pung þinn lítið stál,
leyna má svó benja ál“.

34. Sturlugr tók, er stríðið jók, inn stælta flein,
ferðaz þegar á flæðar rein,
fann að máli inn horska svein.

35. Hrólfr fór með hjǫrva Þór á hamra eina,
áður bjó sig eyðir fleina,
ólpu berr af skinni hreina.

28_2 var: er *C*; var eg: *ul. D.* af: með *C*, *D.* $_3$ rendr: brendr *B.* — 30_1 fræga: fríða *B.* $_3$ vil: skal *B.* — 31_3 hǫggva: leggja *B.* — 32_1 kann: má *B.* að: *ul. B*, *C.* $_3$ sterk-: stór- *B.* — 33_1 verði: verðr *B.* $_2$ þú: *ul. B.* pung þinn: punginn *B.* — 34_1 er stríðið: en stríð ei *B.* $_3$ fann: finnr *B.*

36. Kappinn setr sá kífið hvetr sem kann eg spjalla,
illan belg á ægis hjalla,
ekki má hann þá fríðan kalla.
37. Uxa horn lét aura þorn í ennið festa,
þeim mun eigi brǫgðin bresta
er bræðir jafnan fálu hesta.
38. Ketilhrím má á kinnum sjá þeim kemr í vanda,
keflið lét í kjǫptum standa,
kúlur eru til beggja handa.
39. Síga lætr seggrinn fætr ok sitr á bergi,
burtu gjǫrir sig hræra hvergi,
honum þarf ekki að kenna ergi.
40. Máninn skein svó mikill og hreinn, svó myrkt er valla,
Sturlugr gjǫrði stórum kalla,
stǫkkur þangað gríður fjalla.
41. Horfir flygg á fleina Ygg, í fjǫrunni stendr,
Beisla rétti upp báðar hendr,
„berliga ertu af goðunum sendr.
42. Aldri fann eg æðra mann á ævi minni,
vísliga skal eg þér vera í sinni,
vildara þegn trúig hvergi finni."
43. Sveigi þá vill syrpa ná Svǫlnis bríka,
„keisarans má þig kalla líka,
kjǫri eg eiga marga slíka."

36_1 eg: að *tf. C.* $_3$ þá: *ul. B, C.* — 37_1 aura: auðar *B.* — 38_1 þeim: *ul. C, D.* $_2$ lét: eitt *B.* — 39_1 ok: er *B.* $_3$ honum: henni *C, D.* — 40_1 Máninn: Mulmin *C*; mulmra *D* (*det oprindel. er vel* mulinn). skein: skrein *D.* svó(*1*): þá *B.* $_2$ stórum: styrju *C, D.* — 41_1 flygg: Frigg *B.* $_2$ upp: *ul. B.* $_3$ goð-: guð- *C, D.* — 42_3 þegn: dreng *B.* hvergi: valla *B.* — 43_1 ná: Gná *C, D.* $_2$ keisarans: *ud. art. B.* $_3$ eiga: ekki *C*; að e. *B.*

44. Hann hefr á grun að geitla mun til garpsins ná,
tekr hun heldr að togna þá,
trúi eg að valla nægi svá.

45. Sturlugr greip það gaf honum neip með grimdar bragði,
ímu í gegnum atgeir lagði,
ekki er meira sagt af flagði.

46. Lá hun þar dauð og dygðar snauð hjá djúpum ægi,
byrrinn kemr þá brátt'inn hægi,
berr þá út af þessu lægi.

47. Æpir stóð með afli í vóð sem æskja má,
kjǫlrinn sníður kólgu blá,
kappar land fyr stafni sjá.

48. Lyngva jǫrð í leynifjǫrð þeir leggja um síðir,
þá var kyrr inn kaldi víðir,
kappar gengu á landið blíðir.

49. Sturlugr tók þá Styrmis fald og sterkar gerðar,
þegnar bjugguz þrír til ferðar,
þeir munu afla erni verðar.

50. Fralmar gekk með fræknum rekk, er fæstu kvíða,
skatnar kanna skóginn víða,
skjǫldungs sá þeir borg só fríða.

51. Hǫllin stæst var hoddum glæst og handar svelli,
frammi stóð á fǫgrum velli,
fólkið var það klætt með pelli.

44_1 Hann: *ul. C, D.* geitla: geisla *B.* $_2$ hun: *ul. B.* — 45_2 gegnum: gegn með *B.* atgeir: anngeir *D.* — 46_1 og: en *B.* $_2$ kemr þá: kom svó *B.* $_3$ berr: bar *B.* — 47_1 með afli: svó hægt *B.* — 48_1 Lyngva: Lyngra *B.* $_3$ er k. *B.* — 49_1 Styrmis: styrmu *B.* $_2$ þrír: þeir *C.* — 50_3 sá: sjá *C.* — 51_1 hoddum: holdum *B.* $_3$ það: þá *B.*

52. Þegnar tveir með gildan geir við grindhlið standa,
Þundar víkja þangað randa,
það var laugað frænings granda.
53. Áki sér þegar að þeim fer á eyði kingu,
hakan er gróin við breiða bringu,
báðir eru þeir klæddir hringu.
54. Þeira hljóð eru þeygi góð og þekkjaz valla,
af því að Gautar grafnings fjalla
geyja sem hundar upp á alla.
55. Sturlugr skaut með Nefjunaut að nadda brjóti,
þann veg misti líf inn ljóti,
leikið fær hann ekki í móti.
56. Borgarmenn urðu báðir senn fyr broddi að hníga,
hǫldar gjǫrðu í hǫll að stíga,
hér mun ekki langt til víga.
57. Gátta bjór er brigðu stór og búinn með gulli,
vil eg nú svipta seggjum fulli,
sverða því sem átti Ulli.

VI.

1. Fundur Þundar fell í stað,
sem fólkið heyra mátti,
annan fann eg Ála glað,
er Eikinskjaldi átti.
2. Varga marga fæðir fróðr
fljóðum skemtun veitir,
setr í vetr inn sétta hróðr,
Svǫlnis leygi beitir.

52_1 gildan: gilldtan *C.* $_2$ víkja: vilja *B.* — 53 *ul. B.* — 54_1 og: só *B.* $_2$ að: *ul. C, D.* fjalla: palla *B.* $_3$ þeir g. *C.* — 55_3 fær: fekk *B.* í: á *B.* — 56_1 urðu: eru *C, D.* að: *ul. C.* — 57_2 seggjum: *ser i D helst ud som* seippum. $_3$ sverða: sjerliga *C, D.*

VI. 1_1 þundar: þundr *B, C*; kundr *D.* $_3$ fann: færi *B.* Ála: Allar *B.* — 2_3 setr: settr *B.* sétta hróðr: sétti óðr *B.* $_4$ Svǫlnis: Svilnís *B.* leygi: lygi *B.*

3. Stóðu móðir meiðar Þekks
máls og hallar vitja,
líta hvítar linna bekks
liljur margar sitja.
4. Snáka Áki foldar fit
fríða kenna náði,
frú ber sú yfir flesta vit,
Fróða mild af sáði.
5. Snýr inn dýri drósar niðr,
dyggr að systur sinni.
minniz svinna Misti viðr
mens í hǫllu inni.
6. Leit inn teiti lofðung það
og líkar þetta valla,
herrann ferr af hǫll í stað,
hann réð sveit að kalla.
7. Flagða sagði sennu Týr
sína ætt með heiti,
brúðrin prúð var blíð og hýr,
branda fagnar hneiti.
8. „Grein in hreina gullas Norn",
greiðir sagði lækja,
„hvert ýtar nýtir úrarhorn
eiga helst að sækja".
9. „Bjarmar armir byggðu hof",
brúðrin sagði in teita,
„þegnum gegnir það við of
ef þangað ætla að leita.

3_1 meiðar: meiðir *C, D.* þekks: þekkir *B.* $_2$ og: er *B, D.* $_3$ hvítar: huytir *B.* bekks: bekkir *B.* — 4_1 Sn. Áki: *omv. B.* $_4$ Fróða: furðu *B.* — 5_3 minniz: mintiz *B.* svinna Misti: svinnr mæta *B.* — 6_3 ferr: reiðir *B.* hǫll: hǫllu *C, D.* $_4$ réð: á *tf. B.* — 7_1 *lyder i B*: Sagði flagða seima Týr. $_4$ hneiti: veiti *C, D.* — 8_2 greiðir: gjǫrðir *B.* $_3$ hvert: *ul. C, D.* — 9_1 byggðu: byggja *B.* $_4$ ætla að: að því *B.*

10. Finz þar inni Freyja og Þór
Freyr og Týr með Ulli,
Jálfuðr sjálfr einkar stór,
ǫll eru lauguð gulli“.
11. Hyggur dyggur hjǫrva brjót
Hrundar mens að orði;
ennis kenniz uxa spjót
Atla fyrir á borði.
12. Engum dreng nema Ingólfs nið
inn mun duga að ganga,
elligar fellur frægðin við,
og fá þeir bana inn stranga.
13. Sturlug fylliz frægðin helz,
ef fær hann hornið þetta,
eitrið veiti orma svells
ætlað er til pretta.
14. „Stillir vill“, kvað stoltar frú,
„stefna yðr til nauða,
virða hirðin vópnaz nú,
visliga fái þér dauða“.
15. Hunding skundar hǫllina í
og hans ið grimma mengi;
fenguz engi frest á því,
fylkir sótti drengi.
16. Bræður skæðir bǫrðuz vel,
bjóðaz úlfi verðar,
ýtar nýt*a* unda þél,
allar spiltuz gerðar.

10_2 Freyr: Frigg *C, D.* $_3$ Jálfuðr: Álfr *B.* einkar: einka *B.* $_4$ lauguð: lǫgð með *B.* — 11_1 Hyggur: *B, D*; Hyggi *C.* brjót: Yggr *B.* $_3$ *lyder i B*: einn þar liggr uxa hryggr(!) $_4$ Atla: ætla eg *B.* — 12_1 nið: niðr *B.* $_3$ við: viðr *B.* $_4$ og: *ul. B.* bana: dauða *B.* — 13_1 Sturlug: Sturlaugi(?) *C.* fylliz: fylgir *B.* helz: mest *B.* $_2$ fær hann: fái þér *B.* $_3$ veiti: veitir *B.* orma: arma *B, D.* $_4$ og æ. *B.* — 15_3 fenguz: fekz nu *B.* frest: frestr *B.* $_4$ *linjen indledes i B med* að. — 16_2 verðar: verðir *B.* $_3$ nýta: nýtir *alle.*

17. Barði harðr og inn bjarti hjálmr
bilar að hjǫrva regni,
stǫkk og hrǫkk inn sterki málmr,
Sturlugr vegr af megni.
18. Gegnum þegna gaflak mjótt
gengur spektar vǫllu,
tvennir kennaz fallnir fljótt
fimtán menn í hǫllu.
19. Flóði blóð af fyrðum ótt,
flestir urðu móðir,
fengu drengi um síðir sótt
siklings grimmar þjóðir.
20. Klæðum skæðir kappa þá
kóngsins drengir fletta,
mundi Þundr ef mætti ná
mækis gjalda þetta.
21. Brátt við nátt vóru bragnar enn
burtu af hǫllu leiddir,
bíða stríð inir bundnu menn,
barðir vóru og meiddir.
22. Rjóð*ri* hljóðir rekkar þá
rǫskliga finna gjǫrðu
steina hreina, Sturlugr sá
standa á þeiri jǫrðu.
23. Svíður víða seggja bolr
og sýna marga skeinu,
steinninn einn er stór og holr,
stendr á bergi einu.

17_1 Barði harðr og: barðiz harðr *B*; barðinn harði og *C*. $_2$ og b. *B*. $_3$ sterki: stælti *D*. — 18_1 Gegnum: Í g. *B*. gaflak: gaflok *B*. $_3$ tvennir: tvennar *B*. — 19_1 ótt: mótt *B*. — 20_1 skæðir: skæða *C*, *D*. $_2$ drengir: dreingi *C*. $_4$ mækis: milding *B*. — 21_1 við: um *B*. $_3$ inir bundnu: en bundnir *B*. $_4$ barðir: báðir *C*. — 22_1 Rjóðri: Rjóðaz *C*, rjóðir *B*, *D*; *jfr. sagaen.* hljóðir: eru *tf*. *B*. $_2$ finna: pína *B*. $_3$ hreina: þrjá sá *B*. -lugr: -lug *C*. sá: þá *B*, *C*. $_4$ þeiri: þessari *B*. — 23_3 steinninn—er: steinn er einn svó *B*.

24. Þangað strangir Þjaza máls
Þundar gjǫrðu renna,
fríða síðan fleygi stáls
færðu í steininn þenna.
25. Fengu drengir fárligt mein
fyrr í ranni sǫgðu,
annað þannig brekku bein
bragnar yfir þá lǫgðu.
26. Ingólfs stingr arfa í lær,
ýtum kemr að haldi,
af stáli nál, en Sturlugr fær,
stendr í skyrtu faldi.
27. Rekkrinn þekkr reyndr í þraut
ræðir nú til hinna:
„þenna kennig Nefjunaut,
nú má steininn vinna".
28. Fríður sníður fálu nautr
foldar legginn stóra,
þannig kann sá kesju Gautr
að koma á einum ljóra.
29. Skunda af stundu skýrðar menn
skatna að vitja sinna,
bragnar fagna blíðir enn
býti dýnu linna.
30. Flýta ýtar ferðum þá,
fellur vindr af landi,
segl eru veglig sett við rá,
sǫng í hverju bandi.

24_2 gjǫrðu: að *tf. D.* $_3$ fríða: fyrðar *B*; firda *D.* fleygi: fleyir *D.* — 25_2 fyrr: frúr *B.* $_3$ annað: annan *B.* þannig: þann veg *B, C.* — 26_4 stendr: og s. *B.* — 27_3 þenna: þann veg *B.* — 28_1 fálu: Nefju *B, D.* $_3$ þannig: þann veg *B, C.* $_4$ að—á: komiz að *B.* — 29_1 skýrðar: skýrðir *B.* $_3$ bragnar: bragna *D.* — 30_4 sǫng: svó s. *B, C.*

31. Álku fálki um ǫlna leið
allsnart gjǫrði að renna,
leikr in bleika skeljungs skeið
við skorðu bjǫrninn þenna.
32. Lands af bandi lýðir sjá,
lægiz vindrinn harði,
Vína tíniz, veglig á
varð fyr snekkju barði.
33. Þótti dróttum það við of
að þroka svó mjǫg til vanda,
líta ríta á landi hof
lundar Bjarma standa.
34. Handar sandi hulið var það,
hverr sem á vill líta,
steinar hreinir styðja að,
stafað við silfrið hvíta.
35. „Fylgi ylgja fæðir hér,
Fralmar neyti gerða,
bíði síðan bragnar þér
og búiz á meðan til ferða".
36. Vón er ljónum vaxi styrr,
vill því Sturlugr ráða,
hitti mítt á hofsins dyrr
og hræddiz ǫngvan váða.
37. Finz fyr innan gætti grǫf
geysimikil af eitri,
brestur mest sem bolgin hǫf
eða bára af vellu heitri.

31_1 leið: heið *C*, *D*. $_2$ gjǫrði: gjǫrðu *B*; að ***ul.*** *C*. $_4$ bjǫrninn: birnen *D*. — 32_1 Lands: land *alle*. bandi: borði *D*. lýðir sjá: liggja sá *C*; lygra sá *D*. $_3$ tíniz: tínir *C*; tynir *D*. á: þá *B*. $_4$ og v. ***B***. — 33_2 að—svó: þeim sé *B*. $_3$ landi: láði *C*. $_4$ Bjarma: Bjarmar *C*. — 34_4 við *C*; með *B*. — 35_1 ylgja: ylgjar *C*. hér: ver *B*. $_2$ Fralmar: formaðr ***B***. gerða: gerðar *B*. $_3$ þér: hér *B*. $_4$ á meðan: nú *B*. — 36_1 vaxi: vigra ***B***. $_3$ hitti: ***hermed ender C her.*** — 37_3 hǫf: hnod *B*. $_4$ bára—vellu: barið af fellu *B*.

38. Þá var slá svó þykk og breið
þakin af mækis eggjum,
ferðin verðr ei fyrðum greið;
fær það dauða seggjum.

39. Ǫll eru kǫlluð eitruð sverð,
ógn má standa af minna;
hævesks Nefja hart nú ferð,
hann vill Sturlaug finna.

40. Beiðir skeiða birtir það
blíðum fæði ylgja,
hann vill kanna hofið í stað
og hreystimanni fylgja.

41. Sagði flagða sennu njótr
svipti gyldra spanga,
dauðans nauð fær darra brjótr,
ef dirfiz inn að ganga.

42. Þór var stór í hofinu heldr,
hranna prýddur eimi,
líkt var slíkt sem logandi eldr
lýsti af rauðum seimi.

43. Stóð fyr Móða ið breiða borð,
búið með dýrum steinum,
segig það dregið með drákons storð
og dýrum fílabeinum.

44. Hornið forna úrar eitt
uppi stendr á borði,
fengu engvir fegra neitt
fágað Þjaza orði.

38_1 **Þá: Þar** *B*, *D*. — 39_3 **hævesks: Hrólfr** *B*. **hart: hvatar** *B*. — 40_1 **skeiða: meiða** *B*. **birtir: birti** *B*. $_2$ **blíðum: blíðan** *B*. — 41_1 **sennu njótr: seima brjótr** *B*. — 42_1 **var: er** *B*. $_4$ **rauðum: brendum** *B*.

45. Tafl fyr Hafla tefldiz sjálft,
tala gjǫrt af orðum,
sett var rétt með silfrið hálft,
sáz ei vænna forðum.
46. Kvinnur inni kappinn sá,
kennaz valla slíkar,
talda eg valda tuguna þrjá,
trǫllum eru þær líkar.
47. Herians feriu halren sniallr
hier mwn uiliꜳ lenda.
Fraʀids ma nu fengrenn allr
finnaz komin ꜳ endꜳ.

VII.

1. Midiungs bland wʀ minne leid,
mun eg þui uerda eina skeid
folldar grams at færa af stad,
ef folkit uilldi heyra þat.
2. Odrenn skal nu eigi myrkr,
orda er þat minne styrkr,
skallden munu þꜳð skilia betr,
ef skiaulu uier ecki um eddu letr.
3. Margra er þat manna plꜳg,
mærdar þickiaz kunna lꜳg,
litel fylgir læring medr,
at lasta allt þat annar kuedr.

45_1 tefldiz: tefliz *B.* — 46_3 tuguna þrjá: tvennar þrjár *B.* $_4$ eru: *hermed beg. A igen*; segi eg *B.* — 47_1 feriu: ferians(!) *D.* $_2$ uiliꜳ: verða að *B.* $_3$ Fraʀids: fyrðum *B.*

VII. 1_1 Midiungs: -guns *B.* minne: minnis *B.* $_4$ heyra: hlýða á *B.* — 2_1 nu eigi: ei verða *B.* $_2$ orda—þat: mun það þykkja *B.* $_3$ skilia: skiꜳla *A, D.* $_4$ uier: nu *tf. A.* um: *ul. B.* eddu: oddu *A.* letr: i vetr *D.* — 3_3 læring: lækning *B.* $_4$ at—þat: lasta þat sem *B.*

4. Hyggia þeir at heimskir menn
hugsi þetta allir senn,
at þann sie meire mærdar smidr,
mest uill drepa firi odrum nidr.
5. Traudla mega þeir treysta ꜳ þat,
er toku upp j einum stad
slikt er Gemlir gaf þeim aftr,
gioriz af sliku orda kraftr.
6. Sætur uoru salnwm j,
seigium helldr nokut af þui,
sw war ein er af þeim bar,
eingi slik j hofenu war.
7. Gydian hafdi galldra nægd,
gefen war henne jllzka ok slægd,
æʀit digr ok undra hꜳ,
einge werri finnꜳ mꜳ.
8. Kynia suort ok kiapta stor,
kerling atti at uakta um Þor,
bolgin oll ok blꜳ sem hel,
blistra tok hun ecki uel.
9. Wisur margar uifit kuat,
uikr sidan þannig at:
„komnir eru þeir kappar hier,
kunna uarlꜳ rꜳd firi sier.
10. Sturlaug er firi þegnum þeim,
Þooʀ ok mic hefr sottann heim,
hans eʀ dirfd wr dæmum mest,
daudans ꜳ hann nu liten frest.

4_{1-2} heimskir menn—allir senn *omb. B.* $_3$ þann: sá *B.* $_4$ mest: er meir *B.* — 5_1 Traudla: Traustliga *B.* $_2$ er: sem *B.* $_3$ Gemlir: Geinlir *A.* $_4$ af: *ul. B.* — 6_2 helldr n.: *omv. A.* $_3$ er—þeim: af ǫllum *B.* — 7_3 undra: yfrið *B.* $_4$ *lyder i B*: ǫngva mátti verri fá. — 9_2 þannig: þangat *B.* $_3$ *lyder i B*: kappar þeir eru komnir hér. $_4$ kunna: er k. *B.* — 10_2 hefr sottan: hafa sotta *B.* $_3$ wr: frá *B.* $_4$ nu: *ul. B.*

11. Dreingr er margr dulen at sier,
draga hygz hann ur hondum mier
hringa fiold ok hoRnit mætt,
hef eg suo leingi þessa gætt.
12. Fyrr skal reckren rifin j sundr,
Reynaz skal suo ockar fundr,
gomа knifren gangi at,
gleypa skal eg hann eftir þat.
13. Hrolfr nefia hreyfir sig,
hann uill ganga j traz uid mic,
huergi þyngri enn hаlmuisk ein,
honum er radit daudans mein".
14. Hellur uoru hofinu j,
huat mun þurfa at seigia af þui,
giordar woru grafir j hiа,
j giorwollum mа eitRit siа.
15. Huergi lægra enn hraustr mann,
halrenn þetta skynia kаnn,
huer sem horn wr hofenu fæR
hlaupa uard yfir allar þæR.
16. Stok j husit stala uidr,
Sturlaug kom firi bordit nidr,
hornit gripr hiorua Raptr,
ok hefr sig þegar аt dyrunum aptr.
17. Gydian stendr ok garpen sа,
grepliga er hun trollzlig þа,
bilt war næsta baugа grund,
ber hun sаx j uinstri mund.

11_1 Dreingr—margr: Drengrinn er so *B*. — 12_2 skal: mun *B*. $_3$ knifren: knifr *B*. $_4$ eptir þat: þegar i stað *B*. — 14_2 at: *ul. B*. — 15_1 lægra: lægde *B*; lægri *A*. hraustr: hrausti *B*. — 16_1 Stok: Støkkur *B*. $_2$ kom: komst *B*. $_4$ ok: *ul. B*. þegar: so *B*. — 17_2 grepliga: grepplig *B og tf.* ok *efter* hun.

18. Eitradar woru eggiar þæʀ,
eingi snyrti betra fæʀ,
lysi gulli laugat er,
lydi opt at hilldi sker.

19. Hetian from yfir hellur sprang,
Hrolfr nefia er komin *á* gang,
gripr taflit geira Tyr,
geysi fliott ok aptr snyʀ.

20. Gydian tekr at grenia hæt,
greip til Hrolfs af trylldum mætt,
þann hinn frækna fleina Gaut
færdi hun nidr ok hryggen braut.

21. Hrolfr liet firi henne lif,
hleypr þegar hit aʀmæ uif
ut *úr* hofenu einkar fliott,
eigi uar þæ flagdit hliott.

22. Hliodar nu suo hætt ok skiallt,
heyra matti wm landit allt,
biorgin urdu at bresta stor,
bradliga sæ hun huar Sturlaug foʀ.

23. Drosen sotti darra meid,
driugum uar hun þa grimm ok reid,
kappin uerst af kænleik suo,
at kemr hun aungu sære æ.

24 Dreingr sier nu drifa ath lid,
dugir nw ecki æt hlifaz wit,
badum hondum Nefiunaut
næla Tyr at henne skaut.

18_2 eingi: ǫngvan *B.* — 19_1 from: inn *B.* $_2$ er: *ul. D.* á: *ul. A.* — 20_1 tekr: tók *B.* $_2$ greip: ok g. *B.* af trylldum: með illan *B*; at *skr. A.* $_4$ hun: *ul. B.* — 21_3 úr: *ul. A.* einkar: einka *B.* — 22_1 skiallt: snjalt *B.* $_2$ heyra: að h. *B.* $_3$ bresta: brotna *B.* $_4$ *lyder i B*: brátt sá hann hvar kerling fór. — 23_3 uerst: uert *A.* $_4$ at: *ul. B.*

25. Fleinnenn smygr framan j briost,
full uel beit þa stꜳlit miost,
wt um herdar ꜳ jʀpu geingʀ,
ecki mati hun beriazt leingr.
26. Bryniadir kuomu Biarmar ath,
betra er honum at ryma j stꜳd,
leitar undan laufꜳ Tyʀ,
lydren allr eptir snyr.
27. Þa uar op ok eggian nog,
ytar kuomu framm af skog,
kappar skiotꜳ at kesiu meid,
komz hann uit þat wt ꜳ skeid.
28. Bragnar skiota bryggium af,
bar þꜳ sidan utt j hꜳf,
færdu upp segll ꜳ flædar hrein,
ferden uar þꜳ eigi sein.
29. Fralmar uilldi fꜳ þann uind,
er fyrri gaf honum biarga lind,
æpir kom suo ytum hægr,
endaz mun hann wm nockur dægr.
30. Kare tok at reyna ʀeip,
ʀeckum feck suo borgit *Greip*;
sigldu glꜳdir wm silldar heim,
saw þꜳ Biarmar eptir þeim.
31. Seggium war nw sigren skaptr,
sidan koma j Þrandheim aftr,
geingw jnn firi Haralld j holl,
hilmes sꜳtt þar fylgdin oll.

25_3 ꜳ: *ul. B.* — 27_1 eggian: eggjar(!) *B.* $_2$ af: á *B.* $_4$ komz: kemst *D.* — 28_2 sidan: allskjótt *B.* j: á *B.* $_3$ upp: *ul. B.* $_4$ uar þꜳ: tók þeim *B.* — 29_1 Fralmar: Framar *B.* $_2$ biarga lind: bauga hind *B.* $_4$ endaz—wm: frá eg hann heldist *B.* — 30_2 Greip: *B*; sueit *A, D.* — 31_1 war: ward *A.* $_2$ koma: kómu *B.* $_3$ inn: heim *D.* $_4$ sꜳtt: var *B.* fylgdin: hirðin *B.*

32. Hetian stod firi hilmes bord,
Haralldr taladi ecki ord,
bolgin allr ok blaʀr sem hel,
bragna aungwm heilsar uel.
33. „Tak wit horni herra ʀicur,
huergi finz ath illzku slikr“,
h*i*alma Tyr sem hardaz getr
hilmes framan a tennr setr.
34. Blodit fiell wm budlung nidr,
batnar hann þo ecki uidr,
fiellu wr hofdi fiorar tennr,
fylkis hiarta af reidi brennur.
35. Skilst hann nu wit skiolldungs nid,
skioludust ecki fleira wit,
sottu austr a suenskan hiall,
suanni war þar komenn ok jall.
36. Feigen ward Aasa er fyrda leit,
fagnar jall ok gioruoll sueit,
sagdi hann allt af sinne foʀ,
suinnuz anzar bauga Wor:
37. „Hitt war illa er Hrolfr ward
j hofenu ath bida æfiskard,
hlautz þat allt af Haralldi til,
hafi hann slikt eg bidia uil“.
38. Ingifreyʀ er orden rikr,
aurnis klauf hann þyckuar brikr,
Suianna uelldi sikling rædr,
seggiwm ueitir linna glædr.

32_3 sem hel: at sjá *B*. $_4$ *lyder i B*: bragnar(!) einginn heilsar á. — 33_3 hialma: *også D har* halma. $_4$ tennr: nasir *B*. setr: *først skr.* ʀekr *i A*, *men* setr *så skr. ovenover.* — 34_2 þo: nú *B*. $_3$ fiellu: fiell *D*. — 35_1 nu: so *B*. skiolldungs: *B*; skiolldung *A*, *D*. $_4$ komenn: fyrir *B*. — 36_1 ward: var *B*. $_3$ allt: *ul. B*. — 37_1 war: varð *B*. $_2$ ath: *ul. B*. $_4$ *lyder i B*: hann skyldu slíku biðjast i vil. — 38_3 Suianna: Svia- *B*.

39. Ingolfs þangat aRfi foR,
alluel tok hann malma Þor,
Sturlaug uardi hilmes haudr;
hlaut þa margr at falla daudr.
40. Ransmenn alla reckren drap,
ræsi fiell þat bezt j skap,
eykr uida odlings land,
oglis fengw dyra*n* sannd.
41. RæseR gaf honum rikit fritt,
reckren tok þvi harla blitt,
lyda fiold ok lofdungs nafn,
laungum hoggr uargi tafn.
42. Helldr sig med heidr ok megt,
huorki skorte gull ne spect,
frægden spyrst wm fleina lund,
for suo fram miog langa stund.
43. Sidan lætr safna her,
sina brædr tekr at sier,
Sturlaug hafdi muga manz,
millding komst til Biarma landz.
44. Geingu a land med Gugnis hyR,
giordiz þioden uarla kyR,
leygr tok at leika um haudr,
la þvi margr yta daudr.
45. Hiuggu bædi holda ok bw.
hlifin giordiz eingi tru,
undan fra eg ath Biarmar bratt
bædi flyia dag sem natt.

39_1 aRfi: arfinn *B*. $_4$ þa: þvi *B*. — 40_4 dyran: *sál*. *D*; dyra *A*; oc yrra*(?)* *B*. — 41_2 harla: allvel *B*. — 42_4 fram miog: *omv*. *B*; fram um *D*. — 43_2 brædr: ok *tf*. *B*. $_4$ komst: fór *B*. — 44_3 leygr: loginn *B*. tok: þegar *tf*. *B*. $_4$ þvi..yta: þvi..eptir *B*; þar *skr*. *A* *(f*. þvi*)*. — 45_2 gi. eingi: *omv*. *B*. $_3$ ath B.: þat Bjarma *B*. $_4$ sem: og *B*.

46. Rondolf hiet sꜳ ʀikit helldr,
reckum ueitir Feniw melldr,
leitar þangat landzens her,
lofdung ʀiki eftir fer.
47. Budlung lætr bregda wit,
brynia sitt hid snarpꜳ lid,
bædi kom þar þræll ok þegn,
þꜳ mun kostr at reyna megn.
48. Biarmar stefna Sturlaug mot,
staukua uard hit huassꜳ spiot,
fylkingarnar foruz ath,
fleingia j romw þegar j stad.
49. Ogrligt war op ok kall,
almren uida j fylking gꜳll,
aurfar fliugꜳ ott sem my,
yta spilla heila by.
50. Brigdill marga bryniu snidr,
bardi tok ath klofna fridr,
blodgir fiellu Biarmar nidr,
brædrum stoduz aunguir uidr.
51. Fenrir hefr þar feingit tafn,
flygr þangat ǫrn ok hrafn,
gemleʀ kom med gilldꜳ sueit,
gioruoll war þꜳ braden heit.
52. Rondolf litr recka fꜳll,
reiden þꜳ med fylki suall,
mæki storan millding ber,
margꜳn bwk ok hlifar sker.

46$_1$ sꜳ: sem *tf. D.* $_2$ ueitir..melldr: veitist..eldr*(!) B.* $_3$ landzens: lofðungs *B.* $_4$ lofd. ʀíki: Sturlugr frá eg að *B.* — 47$_2$ brynia: ok b. *B.* — 48$_1$ Bi. st.: Stefna þessir *B.* $_3$ foruz: færðust *B.* $_4$ fleingia j: fúsir til *B.* — 49$_1$ Ogr-: *sål. B, D*; Ofr- *A.* $_2$ uida: þegar *B.* $_3$ fliugꜳ: flugu *B.* $_4$ spilla: spiltist *B.* — 50$_2$ bardi: brúði*(!) B.* — 51$_2$ ǫrn: *B*; ulfr *A, D.*

53. Bragning hoggr ꜳ badar hendr,
af brognum ward hann ollum kendr,
alldri færri enn fiora senn,
fellir snidr suenska menn.
54. Frꜳm j midiꜳ fylking uedr,
fylkir þann er ulfinn gledr;
sꜳ uarð holdꜳ huer at nꜳ,
honum uill ecki uikia frꜳ.
55. Sturlaug sꜳ huar stillir foʀ,
steypir morgum hialma Þoʀ;
uikr þangat uisir til,
uard þꜳ ecki ꜳ hoggum bil.
56. Geinguz moti garpar þeiʀ,
gatu uarla adrir tueir
hardara hoguit Rognis eim,
roman uex med koppum þeim.
57. Ogrligt war eggia fꜳr,
odlingarnir feingu sꜳr,
Sturlaug geck med grimleik at,
gerdi hinn til likꜳ þat.
58. Roman lauk suo Rondolf hne;
ræsir feck þar land ok fe,
ollum ueitti hann gumnum grid,
garpar setu uænan frid.
59. Tok wʀ hofinu hring ok pell,
Hrimnis mal ok mundar suell,
aptr feck hann Nefiunaut;
nw hafa kappar unnit þraut.

53_2 *lyder i B*: brǫgnum af honum ótti stendr; hann *ul. D.* $_3$ senn: í s. *B.* — 54_2 *lyder i B*: fíkinn ǫrn at lífit seðr; ulfinn *skr. D*; ...ni *A.* $_3$ varð: *B*; var *A, D.* $_4$ honum: er h. *B.* — 55_2 hialma: málma *B.* $_4$ uard..ecki: var..lítt *B.* — 56_{1-2} þeir..tueiʀ: *omv. B.* $_2$ adrir: kappar *B.* $_3$ hardara: óðara *B.* $_4$ koppum: ýtum *B.* — 57_4 gerdi hinn: ok gjǫrði honum *B.* — 58_1 Rondolf: Rundolfr *B.* $_2$ land: lǫnd *B.* — 59_1 Tok: Tóku *B.* $_2$ mundar: unda *B.*

60. Sidan hielldu seggir heim,
seigium anat helldr af þeim;
Hundingianna hittu land,
holdar kueiktu rotar grand.

61. Brisenn eydir bygdir mest,
blossinn tok at suelgia flest,
hræfa laxen holda sker,
Hondolf kongr moti fer.

62. Hattung uar þar haenn wm stund,
holdar feingu marga und,
brandren hrauk en brynian brast,
brodda elit giordiz huast.

63. Æsazt tok þa eggia far,
odling kemr til romu knar,
Hundingiarnir fylgia fast,
furdu margr hialmren brast.

64. Sturlaug uedr j stala hialldr,
styti hann næsta morgum alldr,
landzens mugren flokum fellr,
furdu hatt at almren gellr.

65. Brædr fylgdu budlung uel,
blodga hafa þeir unda þel,
Hundingarnir hrauckua uidr,
hrædiligʀ uar hrotta klidr.

60_2 annat helldr: heldr nǫkkut *B*. $_3$ Hund.: Hundingja á *B*. — 61_1 Brisenn: Brísing *B*. $_2$ blossinn: *sål. B*, *D*; *uden art. A*. $_3$ holda: holdit *B*. $_4$ Hond-: Hund- *B*. — 62_1 *lyder i B*: Hǫrð var næsta hríð u. st. $_2$ marga: breiða *B*. $_3$ *lyder i B*: broddrinn stǫkk en brynjan skarst. $_4$ brodda: branda *B*. — 64_1 uedr: uendir *D*. $_2$ næsta morgum: *omv. B*. $_3$ mugren: múgr *B*. $_4$ hatt: hart *B*. — 65_1 fylgdu: fylgdi *D*. $_2$ blodga: bjarta *B*. $_4$ hrotta: geira *B*.

66. Fell þar Hondolf ok flokren mestr,
fagna tok þa Gridar hestr,
boRgen moda baudzt þar tafn,
badi gladdiz ulfr ok hrafn.
67. Sumleigir fengu seggir grid,
settu med sier traustan frid,
logdu þeir a landit skatt,
leita sidan burtu hratt.
68. Sigldu þadan med sigri heim,
siafar hafa þeiR nogan eim,
at HringaRiki herrann sitr,
hann er bædi stolltr ok uitr.
69. Ma þat uerda ath mærdar tool
mædaz kunni dag sem niol,
gugnar stigr ok gialldit Kars
gleima uill þar feingi Hars.

66_1 Hondolf: *D*; Hrolfr *A*; Hundolfr *B*. $_2$ tok þa: náði *B*. Gridar: *her beg. C igen.* $_3$ boRgen: brossenn*(!)* *B*. baudzt þar: bardst ad *B*. $_4$ badi: bæði *B*. — 67_2 settu: ok s. *B*. traustan: fullan *B*. $_3$ þeir: síðan *B*. $_4$ leita sidan: leituðu þegar í *B*. — 68_2 þeiR: *ul. B*. $_3$ at: í *B*. herrann: hilmir *B*. — 69_2 kunni: *B, C*; kunnu *A, D*. $_3$ Kars: *sål. C, D*; Kiars *A*. *l. lyder i B*: Gugnir skýrizt gjaldið Kárs; ok *ul. D*. $_4$ *lyder i B*: gǫrvalt hverfur fengit H.

Bemærkninger.

I. 8_3 *giver ingen mening; sammenhængen synes at forudsætte sådant noget som ‚digtning' eller ‚digtningsæmne'*; hueðrungs *‚jættens', ‚drik' må søges i de andre ord.* — 15_4 sueita: *af* sveit, *fem.*, = land. — 71_4 *er relativsætning.*

II. 2_2 sægi: *af* sægr *‚sø'.* $_3$ *er forvansket;* hefris *er formelt rigtigere end* hefr; hríðar *er vel også nærmere det rigtige.* — 6_4 uendi: *subj. er den fremmede (Kolr).* — 9_2 gylfre: *forvanskning af* gylðir *‚ulv'.* — 35_2 Handis: *fejl for* handar? — 50_3 þui = hví. — 54_1 stein: *er vist dativ (= genitiv).* — 56_4 *svarer til sagaens:* hann er frár á fæti. — 61_3 nausta: *kan næppe være rigtigt.* Norðra?

III. 1_1 folld: *er næppe en halvkenning (for kvinde), men ligefrem fejl for* fljóð. $_4$ Gríðar verr = *jætte, hvis* sǫngvar = *guld.* — 11_3 sá = sá er *og* ljóss = ljós *(acc.).* — 20_3 at: *synes her at betyde ‚så at' (flygte = bukke under for).* 45_4 amr, *egl. jættenavn, brugt her om bersærken.* — 46_1 nistir = eyðir; nǫðru hjall = *guld.* — 47_1 ellda: *kan næppe være rigtigt; fejl for* melldrar (melldrs)? *(jfr. VII 46_2).*

IV. 1_1 Gullnæfill, *dværgenavn.* — $2_{1\text{-}2}$ *Kenningen er:* Lumbardi *(= landets, jordens)* linda *(havets)* bríma *(guldets)* lág = *kvinde.* — $3_{1\text{-}2}$ *Kenningen er:* Mævils hesta *(skibenes)* „mistin" *(her skal være et ord, der bet. ‚land', ‚skibenes land = søen')* ljóma *(guldets)* Jǫrð, *kvinde.* Njǫrð *er dativ;* gefa e-m geystan fjǫrð *er åbenbart* = láta e-n koma í harðan fjǫrð = *bringe en i knibe.* — 10_4 Styrmis: *bruges her og oftere = Odin.* — 11_2 benja ár, *sårelvene (flød ikke), der var ingen sår; jfr. sagaens:* ok hvorgi kom

sári á annan. $_3$ ljóminn = *sværdet; (eller fejl for* Laufi?*).* — 17_3 bruna: *fejl f.* brynju? — 18_3 soma: sómi = *sværd.* — 26_4 ofnis flud: *usikkert.* — 29_1 huat sem klekr = *hvorledes det end vil (skulde) gå?*

V. 17_2 af—jǫrð = *i land.* — 32_1 Viðris bingr *er her kenning for ‚jorden'.* — 36_2 ægis hjalli = *hoved.* — 48_1 Lyngva jǫrð *må bet. ‚skib'* (Lyngvi *‚søkonge', men hvad er* jǫrð?). — 53_3 hringu = hringum, *‚ringbrynje'.*

VI. 2_1 marga *hører til* skemtun. $_4$ *er relativsætning.* leygi, *dat. af* leygr *og* beitir *verb.* — 3_1 Þekks: *her = jætte, hvis* mál *‚guld'.* — 8_2 lækja: *fejl f.* mækja? — 11_4 Atla fyrir = *‚foran Tor'.* — 13_1 Sturlug: *dativ.* — 15_1 Hunding: *uden tvivl fejl f.* Hundólf. — 22_1 Rjóðri: ɔ: i rj. — 24_3 fleygi *er acc. pl.* — 26_1 stingr: *‚der er noget der stikker'.* — 28_4 *‚at frembringe et åbent hul'.* — 31_3 hin: *fejl f.* hit, *eller er* skeið *her brugt som fem.?* — 32_1 *„Fra havet af ser de", nemlig at* Vína tíniz, *at Vina efterhånden nærmer sig, at de nærmer sig V.* — 39_3 *er forvansket; den oprl. tekst er måske:* Hefja Nefja hvatar nú ferð, *N. skynder sig med at begynde osv.* — 43_1 Móða: *her = Tor.* — 45_{1-2} Hafla *hører uden tvivl til* orðum, *‚jættens tale' = guld; men* fyr *kan ikke være rigtigt.* Tafl fyr *er vel opstået ved misforståelse af* Taflit. tala *må også være urigtigt,* tála *giver ingen mening.*

VII. 5 *indeholder en sarkastisk bemærkning om de dårlige digtere, der nød hvad Odin som örn ‚gav fra sig bagud'.* — 46_4 ríki = hinn ríki. — 57_4 til líka = *på samme måde.* — 62_1 Hattung = hætting, *kamp (jfr.* fár*).* — 69_3 *synes at indeholde digterens navn* (bundið nafn), *men linjen er næppe rigtig overleveret.*

Register.

I. Person- og folkenavne.

A.

B.

II. Stedsnavne.

III. Andre navne.

Trykfejl og rettelser.

S. 17, v. 42_1 læs: Kastar.

S. 179, v. 12_3. Hr. Sighvatur Grímsson (Höfði, Dýrafjord) har gjort mig opmærksom på, at byrði her mulig er identisk med et af ham kendt ytrabyrði = skind, hud.

S. 192, v. 11_2 læs: leiptra? ɔ: leiptra borg = himmel; men det hjælper ikke på leidr.

— v. 12_3 Solund fejl fór Svolldr?

Til Grettisrímur og Óláfsr. A har dr. H. Sperber meddelt nogle rettelser eller forslag til sådanne i Arkiv XXVI, 270 ff.